ΑΒΑΒΑΤΑΡ ΑΡΒΗΡΟΡ

ΠΑΣ

ΠΗΡΓLΥΧΗΣ ΑΡΒΗΡΟΡΕ ΣΙ ΦLΙΤΕΤΗ
LΥ
ΝΔ' ΕJΑΔΗ

ΠΗΡΧΗΡΩΑΡΗ ΕΔΕ ΠΑΡΝΔΡΕΧΥΡΗ

ΜΕ ΓΗϤΜΑ ΤΗ ΡΑ ΧΕΡ' ΕΠΑΡΗ ΝΔ' ΕJΑΔΗ

ƷΤΥΠΗƷΚΡΩΑΡΗ

ΠΡΕΙ

Α. Ι. ΚΩΛΩΡΙΟΤΙ.

Ν' ιμιρ' Αβαϐαταρ ιστη κερεζβιχαι ι' γλυχησι.

Ν' ΑΘΗΝΗ,

Πρει Ʒτυϖηροκρωαιμα, «Ζηρ' ι' Αρβηριτη».

1882.

ΑΒΑϐΑΤΑΡ ΑΡΒΗΡΟΡ

ΠΑΣ

ΠΗΡΓLΥΧΗΣ ΑΡΒΗΡΟΡΕ ΣΙ ΦLΙΤΕΤΗ
LΥ
ΝΔ' ΕJΑΔΗ

ΠΗΡЖΗΡΩΑΡΗ ΕΔΕ ΠΑΡΝΔΡΕЖΥΡΗ

ΜΕ ΓΗϤΜΑ ΤΗ ΡΑ ΧΕΡ' ΕΠΑΡΗ ΝΔ' ΕJΑΔΗ

ƷΤΥΠΗƷΚΡΩΑΡΗ

ΠΡΕΙ

Α. Ι. ΚΩΛΩΡΙΟΤΙ.

Ν' ιμιρ' Αβαϐαταρ ιστη κερεξβικαι ι' γλυχηση.

Ν' ΑΘΗΝΗ,

Πρει Ʒτυϖηοκρωαιμα, «Ζηρ' ι' Αρβηριτη».

1882.

BKSH

BKSH

BKSH

ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΟΜΙΛΟΥΜΕΝΟΝ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΙΔΙΩΜΑ
ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΘΕΝ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΘΕΝ

ΚΑΙ ΔΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΝΕΩΝ ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΚΔΟΘΕΝ

ΥΠΟ

Α. Ι. ΚΟΥΛΟΥΡΙΩΤΟΥ

Εν καλὸν Ἀλφαβητάριον εἶναι ἡ κρηπὶς τῆς γλώσσης.

Τιμᾶται δραχμῆς.

☞ Παρακαλοῦνται πάντες οἱ ἀλβανολόγοι νὰ μοὶ στείλωσι πᾶσαν ἀλβανικὴν ἐπινόησιν, λέξιν, φράσιν, ἰδίωμα, ᾆσμα, μῦθον, παροιμίαν, ἢ οἱανδήποτε ἀποχρῶσαν κρίσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος πονηματιου αἰτιολογημένην.

1882.

BKSH

ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΟΜΙΛΟΥΜΕΝΟΝ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΙΔΙΩΜΑ
ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΘΕΝ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΘΕΝ

ΚΑΙ ΔΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΝΕΩΝ ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΚΔΟΘΕΝ

ΥΠΟ

Α. Ι. ΚΟΥΛΟΥΡΙΩΤΟΥ

Ἐν καλὸν Ἀλφαβητάριον εἶναι ἡ κρηπὶς τῆς γλώσσης.

Τιμᾶται δραχμῆς.

☞ Παρακαλοῦνται πάντες οἱ ἀλβανολόγοι νὰ μοὶ στείλωσι πᾶσαν ἀλβανικὴν ἐπινόησιν, λέξιν, φράσιν, ἰδίωμα, ᾆσμα, μῦθον, παροιμίαν, ἢ οἱανδήποτε ἀποχρῶσαν κρίσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος πονηματίου αἰτιολογημένην.

1882.

BKSH

BKSH

BKSH

ΑΒΑȢΑΤΑΡ ΑΡΒΗΡΟΡ

ΠΑΣ

ΠΗΡΓLΥΧΗΣ ΑΡΒΗΡΟΡΕ ΣΙ ΦLΙΤΕΤΗ

ΝΔ' ΕJΑΔΗ

ΕΠΗΡꓘΗΡΥΑΡ' Ε◺' ΕΠΗΡΝΔΡΕꓘΥΡΗ

ИΔΙΧΜΗΣ ΠΡΙΝΤȢΕΤ Ε◺Ε ΔΟΡΗΜΒΑΙΤΩΡΗ

ΔΙΕLΜȢΕΤ ΑΡΒΗΡΟΡȢΕΤ.

И' ιμιρ' Αβαȣαταρ ιστη ꓘερεζβιꓘαι ι' ʃλυχηση.

Ν' ΑΘΗΝΗ.
Πρει Ȝτυϖησκρωαιμα « Ζηρ' 'ι Αρβηριση. »

1882.

BKSH

ΑΒΑȢΑΤΑΡ ΑΡΒΗΡΟΡ

ΠΑΣ

ΠΗΡΓLΥΧΗΣ ΑΡΒΗΡΟΡΕ ΣΙ ΦLΙΤΕΤΗ

ΝΔ' ΕJΑΔΗ

ΕΠΗΡꓘΗΡΥΑΡ' ΕᏞ' ΕΠΗΡΝΔΡΕꓘΥΡΗ

ИΔΙΧΜΗΣ ΠΡΙΝΤȢΕΤ ΕᏞΕ ΔΟΡΗΜΒΑΙΤΩΡΗ

ΔΙΕLΜȢΕΤ ΑΡΒΗΡΟΡȢΕΤ.

И' ιμιρ' Αβαȣαταρ ιστη ϰερεζβιναι ι' γλυχηση.

Ν' ΑΘΗΝΗ.

Πρει Ʒτυϖησκρωαιμα « Ζηρ' 'ι Αρβηριση. »

1882.

BKSH

BKSH

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Πᾶσι τοῖς Ἀλβανοῖς καὶ φιλαλβανοῖς χαίρειν

Ἔζη ποτὲ ἐν Ἀθήναις ἄνθρωπός τις, ὅστις εἰργάσθη πολὺ προθύμως καὶ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς ἀναμορφώσεως τῶν συμπατριωτῶν του. Ἀλλ' οἱ συμπατριῶταί του πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν μεγάλων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν κατηγόρησαν αὐτὸν ἐπὶ ἀσεβείᾳ καὶ νεωτερισμῷ· ρίψαντες δ' αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν ἐθανάτωσαν δώσαντες αὐτῷ νὰ πίῃ κώνειον. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος θνήσκων ἄφησε λόγιόν τι ὅπερ πρέπει ἤδη νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἐνθύμημα ἁπάσης τῆς ἀνθρωπότητος· ὅτι δηλ. αὐτη, «Δύναται νὰ διέλθῃ ὅλον τὸν βίον αὐτῆς κοιμωμένη ἀμερίμνως εἰμὴ ὁ Θεὸς πέμψῃ ἱεροφάντας τινάς, κηδόμενος αὐτῆς, ὅπως τὴν ἐξυπνίσωσιν.»

Ἡ ἀμάθεια, τῷ ὄντι, εἶναι τὸ μεγαλείτερον δυστύχημα καὶ ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν τῶν καταμα-

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

**Πᾶσι τοῖς Ἀλβανοῖς καὶ φιλαλβανοῖς
χαίρειν**

Ἔζη ποτὲ ἐν Ἀθήναις ἄνθρωπός τις, ὅστις εἰργάσθη πολὺ προθύμως καὶ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς ἀναμορφώσεως τῶν συμπατριωτῶν του. Ἀλλ' οἱ συμπατριῶταί του πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν μεγάλων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν κατηγόρησαν αὐτὸν ἐπὶ ἀσεβείᾳ καὶ νεωτερισμῷ· ρίψαντες δ' αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν ἐθανάτωσαν δώσαντες αὐτῷ νὰ πίῃ κώνειον. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος θνήσκων ἄφησε λόγιόν τι ὅπερ πρέπει ἤδη νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἐνθύμημα ἁπάσης τῆς ἀνθρωπότητος· ὅτι δηλ. αὕτη, «Δύναται νὰ διέλθῃ ὅλον τὸν βίον αὐτῆς κοιμωμένη ἀμερίμνως εἰμὴ ὁ Θεὸς πέμψῃ ἱεροφάντας τινάς, κηδόμενος αὐτῆς, ὅπως τὴν ἐξυπνίσωσιν.»

Ἡ ἀμάθεια, τῷ ὄντι, εἶναι τὸ μεγαλείτερον δυστύχημα καὶ ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν τῶν καταμα-

III

στιζόντων τὴν τάλαιναν ἀνθρωπότητα. Ἀνάγκη, λοιπὸν, νὰ ἐκριζωθῇ αὐτη, ὅπως ἐκ τοῦ ἀγροῦ αἱ ἄκανθαι, ἵνα εὐδοκιμήσῃ ὁ ἀγρός.

Πολὺν χρόνον ἐκοιμήθημεν ἡμεῖς οἱ Ἀλβανοὶ ὕπνον λήθαργον καὶ βαρὺν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν σωματικῶν ἡμῶν δυνάμεων· ἀνάγκη τώρα νὰ ἐξυπνήσωμεν διὰ νὰ καλλιεργήσωμεν καὶ τὰς πνευματικὰς ἡμῶν δυνάμεις. Καθυστερήσαμεν, ὡς ἔθνος, εἰς τὴν πνευματικὴν σταδιοδρομίαν τῆς ἀνθρωπότητος· ἀνάγκη ἤδη νὰ παρασκευασθῶμεν καὶ νὰ ἐπείγωμεν εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν ἡμῶν διὰ τῆς γραμματοποιήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἡμετέρας γλώσσης. Μόνον διὰ τῶν γραμμάτων δύνανται σήμερον τὰ ἔθνη νὰ προαχθῶσι καὶ νὰ εὐδοκιμήσωσι.

Πρὸ 3,400 ἐτῶν φυγάς τις ἡγεμὼν ἐκ Φοινίκης ἀποικίσας ἐν Ἑλλάδι εἰσήγαγε τὰ γράμ-

BKSH

III

στιζόντων τὴν τάλαιναν ἀνθρωπότητα. Ἀνάγκη, λοιπὸν, νὰ ἐκριζωθῇ αὐτη, ὅπως ἐκ τοῦ ἀγροῦ αἱ ἄκανθαι, ἵνα εὐδοκιμήσῃ ὁ ἀγρός.

Πολὺν χρόνον ἐκοιμήθημεν ἡμεῖς οἱ Ἀλβανοὶ ὕπνον λήθαργον καὶ βαρὺν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν σωματικῶν ἡμῶν δυνάμεων· ἀνάγκη τώρα νὰ ἐξυπνήσωμεν διὰ νὰ καλλιεργήσωμεν καὶ τὰς πνευματικὰς ἡμῶν δυνάμεις. Καθυστερήσαμεν’ ὡς ἔθνος, εἰς τὴν πνευματικὴν σταδιοδρομίαν τῆς ἀνθρωπότητος· ἀνάγκη ἤδη νὰ παρασκευασθῶμεν καὶ νὰ ἐπείγωμεν εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν ἡμῶν διὰ τῆς γραμματοποιήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἡμετέρας γλώσσης. Μόνον διὰ τῶν γραμμάτων δύνανται σήμερον τὰ ἔθνη νὰ προαχθῶσι καὶ νὰ εὐδοκιμήσωσι.

Πρὸ 3,400 ἐτῶν φυγάς τις ἡγεμὼν ἐκ Φοινίκης ἀποικίσας ἐν Ἑλλάδι εἰσήγαγε τὰ γράμτὴν ἐπικοινωνίαν ἐξευγενίζων τὰ αἰσθήματά του καὶ ἀποκτῶν περισσοτέρας γνώσεις, καλλιεργῶν τὴν γλῶσσάν του καὶ μορφώνων τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά του.

Τὰς διαφόρους φωνὰς τῶν τε φωνηέντων καὶ συμφώνων τὰς συγχέει ἀναμὶξ καὶ δὲν διευκρινίζει αὐτὰς εὐχερῶς. Ἐκφέρει δηλαδὴ φωνὰς καὶ ἤχους βα, πα, φα, βο, πο, φο, κτ. σχεδὸν ὡς τὰ ζῶα ἀπροσδιορίστως καὶ χωρὶς νὰ δύναται νὰ διακρίνῃ τὴν μίαν συλλαβὴν ἀπὸ τὴν ἄλλην, διότι καὶ φυσικῶς ἡ κρίσις ἐπέρχεται μετὰ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν τριβήν. Οὕτω διὰ πολλοὺς αἰῶνας ὁ ἄγριος ἄνθρωπος διετέλει ἐν νηπιότητι.

Ὅπως δὲ διακριθῶσιν αἱ φωναὶ αὗται παρῆλθον πολλαὶ γενεαί, καὶ πάλιν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διακριθῶσι καὶ δευκρινηθῶσιν αὗται ἐντελῶς, διότι ἄλλοι μὲν ἐλάλουν οὕτως ἄλλοι δὲ ἄλλως κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν συνήθειαν.

Ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐπενοήθησαν τὰ γράμματα, ἐπενοήθησαν ταῦτα τυχαίως πως καὶ οἱονεὶ αὐτομάτως. Τὰ γράμματα ἦσαν κατ᾽ ἀρχὰς τσέτουλαί τινες, καὶ ἐκ τοῦ τσηρ, τσηρ, ἢ Γηρ, Γηρ, ἔγεινε τὸ Γηqμοχ, Γηqμη, Γηqβιοτ, Γηqβισμη, γράφω, γρῖφος, γλύφω, γλύμμα gravo, gravere, graver, grave groove ground κλ. πάντα ταῦτα σημαίνοντα τὸ γράφω ἢ χαράττω τσέτουλας οὕτω πως, ////////////, ἢ ἐζωγράφιζον τὰ πράγματα, ζῶα, πτηνά, ἑρπετά, νηκτά, δένδρα καὶ φυτὰ ὡς τὰ ἱερογλυφικά. Ἐκ τῆς περικεφαλαίας λ. χ. τοῦ ἀντὴν ἐπικοινωνίαν ἐξευγενίζων τὰ αἰσθήματά του καὶ ἀποκτῶν περισσοτέρας γνώσεις, καλλιεργῶν τὴν γλῶσσάν του καὶ μορφώνων τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά του.

Τὰς διαφόρους φωνὰς τῶν τε φωνηέντων καὶ συμφώνων τὰς συγχέει ἀναμὶξ καὶ δὲν διευκρινίζει αὐτὰς εὐχερῶς. Ἐκφέρει δηλαδὴ φωνὰς καὶ ἤχους βα, πα, φα, βο, πο, φο, κτ. σχεδὸν ὡς τὰ ζῶα ἀπροσδιορίστως καὶ χωρὶς νὰ δύναται νὰ διακρίνῃ τὴν μίαν συλλαβὴν ἀπὸ τὴν ἄλλην, διότι καὶ φυσικῶς ἡ κρίσις ἐπέρχεται μετὰ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν τριβήν. Οὕτω διὰ πολλοὺς αἰῶνας ὁ ἄγριος ἄνθρωπος διετέλει ἐν νηπιότητι.

Ὅπως δὲ διακριθῶσιν αἱ φωναὶ αὗται παρῆλθον πολλαὶ γενεαί, καὶ πάλιν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διακριθῶσι καὶ δευκρινηθῶσιν αὗται ἐντελῶς, διότι ἄλλοι μὲν ἐλάλουν οὕτως ἄλλοι δὲ ἄλλως κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν συνήθειαν.

Ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐπενοήθησαν τὰ γράμματα, ἐπενοήθησαν ταῦτα τυχαίως πως καὶ οἱονεὶ αὐτομάτως. Τὰ γράμματα ἦσαν κατ' ἀρχὰς τσέτουλαί τινες, καὶ ἐκ τοῦ τσηρ, τσηρ, ἢ Γηρ, Γηρ, ἔγεινε τὸ Γηϙμοκ, Γηϙμη, Γηϙβιοτ, Γηϙβισμη, γράφω, γρῖφος, γλύφω, γλύμμα gravo, gravere, graver, grave groove ground κλ. πάντα ταῦτα σημαίνοντα τὸ γράφω ἢ χαράττω τσέτουλας οὕτω πως, ||||||||||, ἢ ἐζωγράφιζον τὰ πράγματα, ζῶα, πτηνά, ἑρπετά, νηκτά, δένδρα καὶ φυτὰ ὡς τὰ ἱερογλυφικά. Ἐκ τῆς περικεφαλαίας λ. χ. τοῦ ἀνθρώπου ἔγεινε τὸ Λ, ἐκ δύο σκηνῶν ἡνωμένων ꝏ ἔγεινε τὸ Β ὄρθιον, ἐκ τοῦ λαιμοῦ τῆς καμήλου ἢ γαμήλου ἔγεινε τὸ Γ. κ.τ.λ.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπενοήθησαν γράμματά τινα ἀτελῆ, εἶτα προσετέθησαν καὶ ἄλλα· καὶ πρῶτον ἔγραφον μόνον τὰ σύμφωνα διότι αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἐντύπωσις τῶν φωνῶν. Εἰς τὰ γρ, γρ, γρ, σχεδὸν δεν ἀκούεται τὸ φωνῆεν. Οὕτω γρφ. λγ, τργ σημαίνουσι γράφω, λέγω, τρώγω. 'Αλλ' ἐπειδὴ ἐκ τούτου προέκυπτε διφορία καὶ διφωνία ἢ χασμωδία, διότι οἱ μὲν ἔλεγον τὸ λγ, λάγω, ἄλλοι δὲ λέγω, λήγω, λόγω κλ. διὰ τοῦτο ἐπενοήθησαν καὶ τὰ φωνήεντα ἅτινα εἰς τὴν ἀρχαίαν φοινικικὴν καὶ τὴν ἑβραϊκὴν ὑπεγράφοντο ἢ ἐπεγράφοντο, δηλ. ἐγράφοντο ἄνωθεν ἢ κάτωθεν τῶν λέξεων.

Εἶτα ἐπενοήθησαν αὐτὰ τὰ φωνήεντα καὶ ἐγράφοντο παραπλεύρως τῶν συμφώνων, ἀλλὰ καὶ μολονότι οἱ πρῶτοι γραμματικοὶ ὡς ὁ Σιμωνίδης καὶ ἄλλοι (περὶ τὰ 530 π. Χ.) καὶ ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος (403 π. Χ. ἤτοι 127 ἔτη ὕστερον) ἐπροσπάθησαν,—ὡς ἄλλη τις Γαλλικὴ 'Ακαδημία,—νὰ ὁρίσωσι καὶ διευκρινήσωσι τὴν προφορὰν τῶν συμφώνων καὶ τῶν φωνηέντων καὶ μαλιστα προσέθεσαν καί τινα ἄλλα γράμματα διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ τότε ἀλφαβήτου, δὲν κατώρθωσαν ὅμως διὰ τὴν προϋπάρχουσαν ἕξιν καὶ σύγχυσιν καὶ ἥτις ἐπεκράτει καὶ ἐξηκολούθησε μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ὑπὸ τοῦ

V

θρώπου ἔγεινε τὸ Λ, ἐκ δύο σκηνῶν ἡνωμένων ꝏ ἔγεινε τὸ Β ὄρθιον, ἐκ τοῦ λαιμοῦ τῆς καμήλου ἢ γαμήλου ἔγεινε τὸ Γ. κ.τ.λ.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπενοήθησαν γράμματά τινα ἀτελῆ, εἶτα προσετέθησαν καὶ ἄλλα· καὶ πρῶτον ἔγραφον μόνον τὰ σύμφωνα διότι αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἐντύπωσις τῶν φωνῶν. Εἰς τὰ γρ, γρ, γρ, σχεδὸν δὲν ἀκούεται τὸ φωνῆεν. Οὕτω γρφ. λγ, τργ σημαίνουσι γράφω, λέγω, τρώγω. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τούτου προέκυπτε διφορία καὶ διφωνία ἢ χασμωδία, διότι οἱ μὲν ἔλεγον τὸ λγ, λάγω, ἄλλοι δὲ λέγω, λήγω, λόγω κλ. διὰ τοῦτο ἐπενοήθησαν καὶ τὰ φωνήεντα ἅτινα εἰς τὴν ἀρχαίαν φοινικικὴν καὶ τὴν ἑβραϊκὴν ὑπεγράφοντο ἢ ἐπεγράφοντο, δηλ. ἐγράφοντο ἄνωθεν ἢ κάτωθεν τῶν λέξεων.

Εἶτα ἐπενοήθησαν αὐτὰ τὰ φωνήεντα καὶ ἐγράφοντο παραπλεύρως τῶν συμφώνων, ἀλλὰ καὶ μολονότι οἱ πρῶτοι γραμματικοὶ ὡς ὁ Σιμωνίδης καὶ ἄλλοι (περὶ τὰ 530 π. Χ.) καὶ ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος (403 π. Χ. ἤτοι 127 ἔτη ὕστερον) ἐπροσπάθησαν,—ὡς ἄλλη τις Γαλλικὴ Ἀκαδημία,—νὰ ὁρίσωσι καὶ διευκρινήσωσι τὴν προφορὰν τῶν συμφώνων καὶ τῶν φωνηέντων καὶ μάλιστα προσέθεσαν καί τινα ἄλλα γράμματα διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ τότε ἀλφαβήτου, δὲν κατώρθωσαν ὅμως διὰ τὴν προϋπάρχουσαν ἕξιν καὶ σύγχυσιν καὶ ἥτις ἐπεκράτει καὶ ἐξηκολούθησε μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ὑπὸ τοῦ

Ὁ Ἀριστοφάνης πολλαχοῦ ἀπομιμεῖται τὴν φωνὴν ταύτην οἷον μὴ, μὴ, μὴ, ὡς φωνὴν τραυλιζόντων καὶ «ἤ, ἤ, σιώπα, καὶ «ἤ, ἤ, τὰν δᾷδα μή μοι πρόφερε.»

Τὸ Ι.

Διατηροῦντες τὸ στόμα εἰς τὴν αὐτὴν ἡμιάνοικτον ὡς ἄνω εἴρηται θέσιν, καὶ διαστέλλοντες ὀλίγον τὰ χείλη καὶ ἐκτείνοντες τὸν αὐχένα ἐκφέροντες φωνὴν ἔτι ὑψηλοτέραν προφέρομεν τὸ ⊢⊣ πλαγίως ὅπερ ὀρθιαζοντες αὐτὸ σχηματίζομεν τὸ Ι, ὅπερ καὶ φωνὴ τοῦ οὐρανίσκου καλεῖται, ἀπεικονίζον καὶ αὐτὸ τὴν θέσιν καὶ τὴν ἡμίκλειστον παράστασιν τοῦ στόματος. Καὶ τὸ γράμμα τοῦτο προφέρεται ὁμοιοτρόπως ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.

Συνδυάζοντες δὲ τὴν φωνὴν τοῦ Ι μετὰ τῶν συριστοφώνων γραμμάτων ζ, ξ, σ, τ, προφέρομεν τὰ συριστόφωνα ζι, ξι, τι, τι, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν ὀνομασίαν τῶν συμφώνων τούτων.

Συνήθως οἱ ἀετοὶ καὶ οἱ ἱέρακες ἐκφέρουσι τὴν συριστικὴν καὶ διαπεραστικὴν φωνὴν ταύτην ἐμποιοῦντες τὴν ἀγρίαν καὶ ἀπαισίαν φωνὴν φιωω, φιωω. Καὶ ὁ σπουργίτης ἢ τὸ στρουθίον μιμεῖται τὴν φωνὴν ταύτην διὰ τοῦ τσιω, τσιω· καὶ ὁ ἵππος, ἢ ἡ φορβὰς χρεμετίζει διὰ τῆς κικικικι καὶ ἄλλα τινὰ τῶν ζώων ἀπομιμοῦνται τὴν φωνὴν ταύτην.

Ὁ Ἀριστοφάνης πολλαχοῦ ἀπομιμεῖται τὴν φωνὴν ταύτην οἷον μὴ, μὴ, μὴ, ὡς φωνὴν τραυλιζόντων καὶ «ἤ, ἤ, σιώπα, καὶ «ἤ, ἤ, τὰν δᾷδα μή μοι πρόφερε.»

Τὸ Ι.

Διατηροῦντες τὸ στόμα εἰς τὴν αὐτὴν ἡμιάνοικτον ὡς ἄνω εἴρηται θέσιν, καὶ διαστέλλοντες ὀλίγον τὰ χείλη καὶ ἐκτείνοντες τὸν αὐχένα ἐκφέροντες φωνὴν ἔτι ὑψηλοτέραν προφέρομεν τὸ ⊣ πλαγίως ὅπερ ὀρθιάζοντες αὐτὸ σχηματίζομεν τὸ Ι, ὅπερ καὶ φωνὴ τοῦ οὐρανίσκου καλεῖται, ἀπεικονίζον καὶ αὐτὸ τὴν θέσιν καὶ τὴν ἡμίκλειστον παράστασιν τοῦ στόματος. Καὶ τὸ γράμμα τοῦτο προφέρεται ὁμοιοτρόπως ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.

Συνδυάζοντες δὲ τὴν φωνὴν τοῦ Ι μετὰ τῶν συριστοφώνων γραμμάτων ζ, ȝ, σ, ɔ, προφέρομεν τὰ συριστόφωνα ζι, ȝι, ɔι, ɔι, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν ὀνομασίαν τῶν συμφώνων τούτων.

Συνήθως οἱ ἀετοὶ καὶ οἱ ἱέρακες ἐκφέρουσι τὴν συριστικὴν καὶ διαπεραστικὴν φωνὴν ταύτην ἐμποιοῦντες τὴν ἀγρίαν καὶ ἀπαισίαν φωνὴν φιωω, φιωω. Καὶ ὁ σπουργίτης ἢ τὸ στρουθίον μιμεῖται τὴν φωνὴν ταύτην διὰ τοῦ τσιω, τσιω· καὶ ὁ ἵππος, ἢ ἡ φορβὰς χρεμετίζει διὰ τῆς κικικικι καὶ ἄλλα τινὰ τῶν ζώων ἀπομιμοῦνται τὴν φωνὴν ταύτην.

Τὸ Υ.

Μεταβάλλοντες τὸν προηγούμενον σχηματισμὸν τοῦ στόματος ἡμῶν καὶ συγκλείοντες ἢ συστέλλοντες ὀλίγον τὰ ἄκρα τῶν χειλέων εἰς εἶδος ἡμικυκλίου ἀπομιμούμεθα αὐτὸ τοῦτο τὸ Υ ὅπερ ἀπεικονίζει αὐτότατα τὸν σχηματισμὸν τοῦ στόματος ἡμῶν προφέροντες αὐτὸ μυ. μυ, μυ. ὡς τὰ κλαίοντα καὶ ὑπορινίζοντα τέκνα· ὅθεν καὶ φωνὴ τῆς ῥινὸς λέγεται.

Συνδυάζοντες δὲ τὴν φωνὴν ταύτην μετὰ τῶν ῥινοφώνων μ, κ, ϰ, καὶ τῶν δύο δασέων χ, κ, προφέρομεν αὐτὰ μυ, κυ, ϰυ, χυ, κυ, ἅτινα ἀποτελοῦσι καὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν γραμμάτων τούτων.

Τὸ γράμμα τοῦτο ἐπροφέρετο καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ὅπως οἱ Γάλλοι σήμερον προφέρουσι τὸ γαλλικὸν u, εἰς τὰς λέξεις mu, tu, ═ τύ, σύ, καὶ εἰς τὰς σημερινὰς λέξεις ἄχυρα πίτυρα, Κυμη κλ. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ἐχάθη τελείως ἡ προφορὰ αὐτὴ μεταξὺ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἐπανεκτᾶτο πάλιν. Οἱ Δωριεῖς ἐνετρύφων εἰς αὐτὸ κατὰ κόρον καὶ εἰς τὰ εἰδύλλια τοῦ Θεοκρίτου ἐκφέρεται τόσον χαριέντως ὡς εἰς τὰς ἀκολούθους φράσεις:

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἀπίτυς, ἁδύδε καὶ τύ Συρίσδες.

Ὁ Ἀριστοφάνης εἰς τοὺς Ἀχαρνεῖς ποιεῖ οἰκέτας τινὰς νὰ κλαίουσιν ἢ νὰ μινυρίζουσιν διὰ τῆς ἐπιφωνήσεως μυ, μυ, μυ· ὅπερ καὶ μινυρισμὸς ἔλεγετο.

Τὸ Υ.

Μεταβάλλοντες τὸν προηγούμενον σχηματισμὸν τοῦ στόματος ἡμῶν καὶ συγκλείοντες ἢ συστέλλοντες ὀλίγον τὰ ἄκρα τῶν χειλέων εἰς εἶδος ἡμικυκλίου ἀπομιμούμεθα αὐτὸ τοῦτο τὸ Υ ὅπερ ἀπεικονίζει αὐτότατα τὸν σχηματισμὸν τοῦ στόματος ἡμῶν προφέροντες αὐτὸ μυ. μυ, μυ. ὡς τὰ κλαίοντα καὶ ὑπορινίζοντα τέκνα· ὅθεν καὶ φωνὴ τῆς ῥινὸς λέγεται.

Συνδυάζοντες δὲ τὴν φωνὴν ταύτην μετὰ τῶν ῥινοφώνων μ, κ, ϰ, καὶ τῶν δύο δασέων χ, κ, προφέρομεν αὐτὰ μυ, κυ, ϰυ, χυ, κυ, ἅτινα ἀποτελοῦσι καὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν γραμμάτων τούτων.

Τὸ γράμμα τοῦτο ἐπροφέρετο καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ὅπως οἱ Γάλλοι σήμερον προφέρουσι τὸ γαλλικὸν u, εἰς τὰς λέξεις mu, tu, = τύ, σύ, καὶ εἰς τὰς σημερινὰς λέξεις ἄχυρα πίτυρα, Κυμη κλ. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ἐχάθη τελείως ἡ προφορὰ αὕτη μεταξὺ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἐπανεκτᾶτο πάλιν. Οἱ Δωριεῖς ἐνετρύφων εἰς αὐτὸ κατὰ κόρον καὶ εἰς τὰ εἰδύλλια τοῦ Θεοκρίτου ἐκφέρεται τόσον χαριέντως ὡς εἰς τὰς ἀκολούθους φράσεις:

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁπίτυς, ἁδὺδε καὶ τὺ Συρίσδες.

Ὁ Ἀριστοφάνης εἰς τοὺς Ἀχαρνεῖς ποιεῖ οἰκέτας τινὰς νὰ κλαίουσιν ἢ νὰ μινυρίζουσιν διὰ τῆς ἐπιφωνήσεως μυ, μυ, μυ· ὅπερ καὶ μινυρισμὸς ἐλέγετο.

ριττὸν καὶ ἄνευ ἀνάγκης. Πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς ἐνστάσεως ταύτης λέγομεν, ὅτι ζῶσιν ἐν Ἑλλάδι πολλαὶ χιλιάδες ἀλβανογλώσσων πολιτῶν, οἵτινες καθυστεροῦσιν ἐν τῇ διανοητικῇ ἀναπτύξει καὶ μορφώσει δι' ἔλλειψιν, ὡς ἡμεῖς φρονοῦμεν, συστήματός τινος εὐλήπτου πρὸς γραφὴν τῆς ἀλβανικῆς γλώσσης καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔλλειψιν καὶ διδακτικῶν βιβλίων πρὸς ἐκμάθησιν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν γλώσσῃ. Ἡ αὐτὴ ἀδράνεια θὰ συνέβαινεν εἰς οἱονδήποτε ἄνθρωπον προσπαθοῦντα νὰ ἐκπαιδευθῇ εἰς γλῶσσαν τὴν ὁποίαν δὲν ἐννοεῖ ἐκ τοῦ προχείρου. Ὅθεν δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν σκοπὸν τὸ ἀλφαβητάριον τοῦτο εἶναι πολὺ πρόσφορον καὶ ἀναγκαῖον, ἂν ὄχι καὶ δι' ἐκμελέτησιν μιᾶς παναρχαίας γλώσσης καὶ ἐθνικότητος ἥτις ζῇ ὡς ἄγνωστος καὶ παρεπίδημος ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τοσούτους αἰῶνας χωρὶς κἂν ν' ἀφήσῃ οὔτε ἴχνη τινὰ τῆς διαπορεύσεως αὐτῆς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, λέγομεν, ὡς καὶ διὰ τὴν νεωτέραν γλωσσομάθειαν ἥτις διαφωτίζει καὶ διαλευκαίνει τὴν ὁσημέραι προοδεύουσαν γλωσσολογίαν καὶ ἐθνολογίαν, τὸ τοιοῦτον ἔργον πρέπει νὰ ἐνθαρρυνθῇ καὶ ἐμψυχωθῇ ὑφ' ἁπάντων.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ παρορῶμεν, ἢ μᾶλλον νὰ ὑπερορῶμεν ἐθνικότητα, ἥτις τὰ μάλα συνετέλεσεν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα, θέλου ριττὸν καὶ ἄνευ ἀνάγκης. Πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς ἐνστάσεως ταύτης λέγομεν, ὅτι ζῶσιν ἐν Ἑλλάδι πολλαὶ χιλιάδες ἀλβανογλώσσων πολιτῶν, οἵτινες καθυστεροῦσιν ἐν τῇ διανοητικῇ ἀναπτύξει καὶ μορφώσει δι' ἔλλειψιν, ὡς ἡμεῖς φρονοῦμεν, συστήματός τινος εὐλήπτου πρὸς γραφὴν τῆς ἀλβανικῆς γλώσσης καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔλλειψιν καὶ διδακτικῶν βιβλίων πρὸς ἐκμάθησιν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν γλώσσῃ. Ἡ αὐτὴ ἀδράνεια θὰ συνέβαινεν εἰς οἱονδήποτε ἄνθρωπον προσπαθοῦντα νὰ ἐκπαιδευθῇ εἰς γλῶσσαν τὴν ὁποίαν δὲν ἐννοεῖ ἐκ τοῦ προχείρου. Ὅθεν δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν σκοπὸν τὸ ἀλφαβητάριον τοῦτο εἶναι πολὺ πρόσφορον καὶ ἀναγκαῖον, ἂν ὄχι καὶ δι' ἐκμελέτησιν μιᾶς παναρχαίας γλώσσης καὶ ἐθνικότητος ἥτις ζῇ ὡς ἄγνωστος καὶ παρεπίδημος ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τοσούτους αἰῶνας χωρὶς κἂν ν' ἀφήσῃ οὔτε ἴχνη τινὰ τῆς διαπορεύσεως αὐτῆς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, λέγομεν, ὡς καὶ διὰ τὴν νεωτέραν γλωσσομάθειαν ἥτις διαφωτίζει καὶ διαλευκαίνει τὴν ὁσημέραι προοδεύουσαν γλωσσολογίαν καὶ ἐθνολογίαν, τὸ τοιοῦτον ἔργον πρέπει νὰ ἐνθαρρυνθῇ καὶ ἐμψυχωθῇ ὑφ' ἁπάντων.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ παρορῶμεν, ἢ μᾶλλον νὰ ὑπερορῶμεν ἐθνικότητα, ἥτις τὰ μάλα συνετέλεσεν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα, θέλου σαν μάλιστα ν' ἀποδυθῇ καὶ εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως ἀγῶνα. Ἀπεναντίας πρέπει νὰ ἐμψυχώσωμεν καὶ ὑποβοηθήσωμεν αὐτὴν ἀνοίγοντες μάλιστα σχολεῖα ἰδιωτικὰ διὰ τοὺς Ἀλβανοὺς ἔνθα νὰ διδάσκωνται ἀμφότεραι αἱ γλῶσσαι, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἀποποιεῖται νὰ πράξῃ τοῦτο, ὡς γίνεται εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἔνθα ὑπάρχουσι μικταὶ κοινότητες. Ἤδη δὲ μάλιστα καθ' ἣν ἐποχὴν ᾄδεται ὅτι ἡ ἑλλην. Κυβέρνησις μέλλει ν' ἀνεγείρῃ καὶ τεμένη ἐν Ἀθήναις διὰ νὰ ἐκκλησιάζωνται οἱ προσαρτηθέντες Μωαμεθανοί, ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι θ' ἀνοίξῃ καὶ ἀλβανικὰ σχολία διὰ τοὺς ἀλβανόπαιδας τῆς Πλάκας ἅτε καὶ δικαιούμενα περισσότερον εἰς τὴν μέριμναν ταύτην ἕνεκα τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν πατέρων αὐτῶν.

Ἴσως ὅμως νομίζουσί τινες ὅτι οὕτω πράττοντες διαιροῦμεν καὶ διχάζομεν τὸ κράτος. Ἀπεναντίας μάλιστα ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι παρέχοντες πλήρεις ἐλευθερίας καὶ ἐνεργείας πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς εἰς πάντας, παγιοῦμεν καὶ ἰσχυροποιοῦμεν τὸ κράτος, ἂν καὶ ἡ ἀλβανικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ ἀρχαία πελασγικὴ καὶ προμήτωρ τῆς ἑλληνικῆς· οἱ δὲ Ἀλβανοὶ ὁ κορμὸς ἐξ οὗ ἔθαλον πάλαι ποτὲ τὰ στελέχη τῶν Αἰολέων καὶ Δωριέων καὶ Ἰώνων, πλὴν οὔτε οἱ Αἰολεῖς οὔτε οἱ Δωριεῖς οὔτε οἱ Ἴωσαν μάλιστα ν' ἀποδυθῇ καὶ εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως ἀγῶνα. Ἀπεναντίας πρέπει νὰ ἐμψυχώσωμεν καὶ ὑποβοηθήσωμεν αὐτὴν ἀνοίγοντες μάλιστα σχολεῖα ἰδιωτικὰ διὰ τοὺς Ἀλβανοὺς ἔνθα νὰ διδάσκωνται ἀμφότεραι αἱ γλῶσσαι, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἀποποιεῖται νὰ πράξῃ τοῦτο, ὡς γίνεται εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἔνθα ὑπάρχουσι μικταὶ κοινότητες. Ἤδη δὲ μάλιστα καθ' ἣν ἐποχὴν ᾄδεται ὅτι ἡ ἑλλην. Κυβέρνησις μέλλει ν' ἀνεγείρῃ καὶ τεμένη ἐν Ἀθήναις διὰ νὰ ἐκκλησιάζωνται οἱ προσαρτηθέντες Μωαμεθανοί, ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι θ' ἀνοίξῃ καὶ ἀλβανικὰ σχολία διὰ τοὺς ἀλβανόπαιδας τῆς Πλάκας ἅτε καὶ δικαιούμενα περισσότερον εἰς τὴν μέριμναν ταύτην ἕνεκα τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν πατέρων αὐτῶν.

Ἴσως ὅμως νομίζουσί τινες ὅτι οὕτω πράττοντες διαιροῦμεν καὶ διχάζομεν τὸ κράτος. Ἀπεναντίας μάλιστα ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι παρέχοντες πλήρεις ἐλευθερίας καὶ ἐνεργείας πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς εἰς πάντας, παγιοῦμεν καὶ ἰσχυροποιοῦμεν τὸ κράτος, ἂν καὶ ἡ ἀλβανικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ ἀρχαία πελασγικὴ καὶ προμήτωρ τῆς ἑλληνικῆς· οἱ δὲ Ἀλβανοὶ ὁ κορμὸς ἐξ οὗ ἔθαλον πάλαι ποτὲ τὰ στελέχη τῶν Αἰολέων καὶ Δωριέων καὶ Ἰώνων, πλὴν οὔτε οἱ Αἰολεῖς οὔτε οἱ Δωριεῖς οὔτε οἱ Ἴω-

ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΝ

ΕΛΛΑΔΙ

ΟΜΙΛΟΥΜΕΝΟΝ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΙΔΙΩΜΑ

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΘΕΝ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΘΕΝ

ΒΟΗΘΗΜΑ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

Ἓν καλὸν Ἀλφαβητάριον εἶναι ἡ κρηπὶς
τῆς γλώσσης.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἀλβανίας»

1882.

BKSH

ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΝ

ΕΛΛΑΔΙ

ΟΜΙΛΟΥΜΕΝΟΝ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΙΔΙΩΜΑ

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΘΕΝ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΘΕΝ

ΒΟΗΘΗΜΑ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

Ἓν καλὸν Ἀλφαϐητάριον εἶναι ἡ κρηπὶς
τῆς γλώσσης.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἀλϐανίας»

1882.

BKSH

XI

BKSH

XI

BKSH

ὄχλου, διότι ἔλλειπε τότε τύπος καὶ κοινὴ ἢ γενικὴ παίδευσις· ἀλλὰ καὶ πάλιν προέκυψαν ἄλλαι συγχύσεις καὶ διφορίαι ὥστε ποτὲ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διευκρινήσωσι τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς γενικῆς προσδιορίσεως δηλονότι τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προφορᾶς αὐτῶν, ἀλλ' οὔτε ἠδυνήθησαν νὰ κατατάξωσι τὸ ἀλφάβητον κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ σειρὰν καὶ συνέπειαν, ἀλλὰ φύρδην μίγδην διετυπώθη αὐτὸ διότι ἐξ ὑπαρχῆς παρεισήχθη ἡ σύγχυσις τὴν ὁποίαν ἐπηύξησαν ἔκτοτε οἱ διάφοροι ἰδιοτισμοὶ καινοτομίαι καὶ διάλεκτοι.

Ἀλλ' ἐὰν ἅπαξ ὁρισθῇ ἡ δύναμις τῶν φωνηέντων τῶν διφθόγγων καὶ τῶν συμφώνων καὶ ἐξεικασθῶσι ταῦτα παραπλησίως μετὰ τῆς φωνῆς τῆς φύσεως, ὡς τοῦτο γίνεται ἤδη εἰς τὴν ἐγγραμμάτισιν καὶ γραφὴν τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης, δὲν θὰ ἦναι πλέον δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ σύγχυσις ἢ διφορία. Διότι ἐὰν ἐξομοιώσωμεν τὰ ἑπτὰ φωνήεντα μετὰ τῶν ἑπτὰ χρωμάτων τῆς Ἴριδος, ἢ μετὰ τῶν 7 ἤχων τῆς μουσικῆς διατονίας δὲν θὰ δυνηθῶμεν ποτὲ νὰ συγχέωμεν τὸ μέλαν μετὰ τοῦ λευκοῦ, ἢ τὴν ἀνιοῦσαν φωνὴν μετὰ τῆς κατιούσης. Οὕτω πως καὶ τὰ σύμφωνα ἐὰν τὰ κατατάξωμεν, ὅπως ἐπράξαμεν, εἰς οἰκογενειακὰς σωρείας χειλεοφώνων, λαρυγγοφώνων, ὀδοντοφώνων, κατὰ τὴν σειρὰν καὶ τὴν συγγένειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐκλάβωμεν τὸ β, ἀντὶ τοῦ ϐ, ἢ τὸ ⸢ ἀντὶ τοῦ ⸣ ἢ τὸ δ ἀντὶ τοῦ ð κλ. ὅπως δὲν ἐκλαμβάνομεν τὸ λευκὸν ὄχλου, διότι ἔλλειπε τότε τύπος καὶ κοινὴ ἢ γενικὴ παίδευσις· ἀλλὰ καὶ πάλιν προέκυψαν ἄλλαι συγχύσεις καὶ διφορίαι ὥστε ποτὲ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διευκρινήσωσι τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς γενικῆς προσδιορίσεως δηλονότι τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προφορᾶς αὐτῶν, ἀλλ' οὔτε ἠδυνήθησαν νὰ κατατάξωσι τὸ ἀλφάβητον κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ σειρὰν καὶ συνέπειαν, ἀλλὰ φύρδην μίγδην διετυπώθη αὐτὸ διότι ἐξ ὑπαρχῆς παρεισήχθη ἡ σύγχυσις τὴν ὁποίαν ἐπηύξησαν ἔκτοτε οἱ διάφοροι ἰδιοτισμοὶ καινοτομίαι καὶ διάλεκτοι.

Ἀλλ' ἐὰν ἅπαξ ὁρισθῇ ἡ δύναμις τῶν φωνηέντων τῶν διφθόγγων καὶ τῶν συμφώνων καὶ ἐξεικασθῶσι ταῦτα παραπλησίως μετὰ τῆς φωνῆς τῆς φύσεως, ὡς τοῦτο γίνεται ἤδη εἰς τὴν ἐγγραμμάτισιν καὶ γραφὴν τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης, δὲν θὰ ἦναι πλέον δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ σύγχυσις ἢ διφορία. Διότι ἐὰν ἐξομοιώσωμεν τὰ ἑπτὰ φωνήεντα μετὰ τῶν ἑπτὰ χρωμάτων τῆς Ἴριδος, ἢ μετὰ τῶν 7 ἤχων τῆς μουσικῆς διατονίας δὲν θὰ δυνηθῶμεν ποτὲ νὰ συγχέωμεν τὸ μέλαν μετὰ τοῦ λευκοῦ, ἢ τὴν ἀνιοῦσαν φωνὴν μετὰ τῆς κατιούσης. Οὕτω πως καὶ τὰ σύμφωνα ἐὰν τὰ κατατάξωμεν, ὅπως ἐπράξαμεν, εἰς οἰκογενειακὰς σωρείας χειλεοφώνων, λαρυγγοφώνων, ὀδοντοφώνων, κατὰ τὴν σειρὰν καὶ τὴν συγγένειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐκλάβωμεν τὸ β, ἀντὶ τοῦ ϐ, ἢ τὸ ⌈ ἀντὶ τοῦ ⌉ ἢ τὸ δ ἀντὶ τοῦ ẟ κλ. ὅπως δὲν ἐκλαμβάνομεν τὸ λευκὸν ἀντὶ τοῦ μέλανος, ἢ τὸν τράγον ἀντὶ τοῦ κριοῦ, διότι αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις τὰ παρήλλαξε καὶ τὰ διευκρίνησε σαφῶς καὶ καθαρῶς. Ἡ σύγχυσις καὶ ἡ χασμωδία λοιπὸν προέρχεται ἐκ τῆς μὴ θετικῆς καὶ καθαρᾶς διευκρινήσεως, ὡς καὶ ἡ μὴ διάκρισις καὶ σύγχυσις τῶν χρωμάτων καὶ πραγμάτων προέρχεται ἐκ τῆς ἀσθενείας τῆς ὁράσεως.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Τὰ φωνήεντα.

Τὸ Ο.

Διὰ νὰ παραστήσωμεν καταλλήλως τὴν προφορὰν τῶν ἀλβανικῶν φωνηέντων πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν ἐκ τῆς προφορᾶς τοῦ Ο, ὡς καταλληλοτέρου καὶ προσφορωτέρου στοιχείου, διότι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ θέτει εἰς κατάλληλον θέσιν ἐξ ὑπαρχῆς τὸ στόμα ἡμῶν ἐξ ἧς δυνάμεθα νὰ τροποποιήσωμεν αὐτὸ διαφοροτρόπως καὶ νὰ περιγράψωμεν ἀκολούθως προσφυέστερον τὴν προφορὰν καὶ τῶν ἄλλων φωνηέντων. Ὅπως δὲ παραστήσωμεν,

BKSH

ἀντὶ τοῦ μέλανος, ἢ τὸν τράγον ἀντὶ τοῦ κριοῦ, διότι αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις τὰ παρήλλαξε καὶ τὰ διευκρίνησε σαφῶς καὶ καθαρῶς. Ἡ σύγχυσις καὶ ἡ χασμωδία λοιπὸν προέρχεται ἐκ τῆς μὴ θετικῆς καὶ καθαρᾶς διευκρινήσεως, ὡς καὶ ἡ μὴ διάκρισις καὶ σύγχυσις τῶν χρωμάτων καὶ πραγμάτων προέρχεται ἐκ τῆς ἀσθενείας τῆς ὁράσεως.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Τὰ φωνήεντα.

Τὸ Ο.

Διὰ νὰ παραστήσωμεν καταλλήλως τὴν προφορὰν τῶν ἀλβανικῶν φωνηέντων πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν ἐκ τῆς προφορᾶς τοῦ Ο, ὡς καταλληλοτέρου καὶ προσφορωτέρου στοιχείου, διότι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ θέτει εἰς κατάλληλον θέσιν ἐξ ὑπαρχῆς τὸ στόμα ἡμῶν ἐξ ἧς δυνάμεθα νὰ τροποποιήσωμεν αὐτὸ διαφοροτρόπως καὶ νὰ περιγράψωμεν ἀκολούθως προσφυέστερον τὴν προφορὰν καὶ τῶν ἄλλων φωνηέντων. Ὅπως δὲ παραστήσωμεν,

BKSH

τρόπον τινά, εὐκρινέστερον καὶ ποιήσωμεν σαφεστέραν καὶ μονιμωτέραν τὴν προφορὰν τῶν γραμμάτων ἐν γένει,— διότι κατὰ δυστυχίαν ὁ χρόνος τὰ πάντα μετατρέπει καὶ μεταβάλλει,— ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ ἐξομοιώσωμεν τὴν προφορὰν αὐτῶν διὰ σταθερῶν τινων καὶ ὅσον οἷόν τε ἀμετατρέπτων φωνῶν, οἷαι εἰσὶν αἱ τῆς φύσεως.

Προτείνοντες τὰ χείλη καὶ σχηματίζοντες τὸ στόμα ἡμῶν εἰς σχῆμα κρίκου καὶ ἐκφέροντες μετὰ ἤχου φωνὴν προφέρομεν αὐτὸ τὸ Ο ὅπερ καὶ φωνὴ τοῦ στήθους ἐστὶ καὶ παριστάνει ἀκριβέστατα αὐτὸν τὸν σχηματισμὸν τοῦ στόματος ἡμῶν. Ἡ προφορὰ λοιπὸν αὕτη εἶν' ἀφ' ἑαυτῆς δῆλος. Ὄοο εἶναι αὐτὴ ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου βοῶντος ἀναμὶξ ἔκ τε θλίψεως καὶ χαρᾶς, ἔκ τε λύπης καὶ εὐθυμίας. Οοο εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ πάσχοντος ἀσθενοῦς καὶ οοο εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ εὐθυμοῦντος καὶ κωμάζοντος. Εἶναι ἡ κατιοῦσα φωνὴ τοῦ ὀγκάζοντος ὄνου Γοοο, οὔσης τῆς ἀνιούσης Γααα. Εἶναι ἡ διφθογγόφωνος φωνὴ τοῦ ἐξηγριωμένου ταύρου βοῶντος τὸ βοου, οου, βαδίζοντος καὶ κινοῦντος σὺν τῷ βήματι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οἱονεὶ προκαλοῦντες τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ εἰς μάχην καὶ ἀπειλοῦντος μένεα κατ' αὐτοῦ.

Προφέρεται δὲ ὁμοιοτρόπως ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν· ἀλβανιστὶ δὲ προφέρεται ὁμοιοτρόπως καὶ ὁμοιοειδῶς εἴτε ὡς ο μακρὸν ἢ ὡς ο βραχύ.

τρόπον τινά, εὐκρινέστερον καὶ ποιήσωμεν σαφεστέραν καὶ μονιμωτέραν τὴν προφορὰν τῶν γραμμάτων ἐν γένει,— διότι κατὰ δυστυχίαν ὁ χρόνος τὰ πάντα μετατρέπει καὶ μεταβάλλει,— ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ ἐξομοιώσωμεν τὴν προφορὰν αὐτῶν διὰ σταθερῶν τινων καὶ ὅσον οἷόν τε ἀμετατρέπτων φωνῶν, οἷαι εἰσὶν αἱ τῆς φύσεως.

Προτείνοντες τὰ χείλη καὶ σχηματίζοντες τὸ στόμα ἡμῶν εἰς σχῆμα κρίκου καὶ ἐκφέροντες μετὰ ἤχου φωνὴν προφέρομεν αὐτὸ τὸ Ο ὅπερ καὶ φωνὴ τοῦ στήθους ἐστὶ καὶ παριστάνει ἀκριβέστατα αὐτὸν τὸν σχηματισμὸν τοῦ στόματος ἡμῶν. Ἡ προφορὰ λοιπὸν αὕτη εἶν' ἀφ' ἑαυτῆς δῆλος. Ὅοο εἶναι αὐτὴ ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου βοῶντος ἀναμὶξ ἔκ τε θλίψεως καὶ χαρᾶς, ἔκ τε λύπης καὶ εὐθυμίας. Οοο εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ πάσχοντος ἀσθενοῦς καὶ οοο εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ εὐθυμοῦντος καὶ κωμάζοντος. Εἶναι ἡ κατιοῦσα φωνὴ τοῦ ὀγκάζοντος ὄνου γοοο, οὔσης τῆς ἀνιούσης γααα. Εἶναι ἡ διφθογγόφωνος φωνὴ τοῦ ἐξηγριωμένου ταύρου βοῶντος τὸ βοου, οου, βαδίζοντος καὶ κινοῦντος σὺν τῷ βήματι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οἱονεὶ προκαλοῦντες τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ εἰς μάχην καὶ ἀπειλοῦντος μένεα κατ' αὐτοῦ.

Προφέρεται δὲ ὁμοιοτρόπως ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν· ἀλβανιστὶ δὲ προφέρεται ὁμοιοτρόπως καὶ ὁμοιοειδῶς εἴτε ὡς ο μακρὸν ἢ ὡς ο βραχύ.

XIV

Συνδυάζοντες δὲ τὴν φωνὴν ταύτην μετὰ τῶν ὑγροφώνων λ, ʎ, ρ, ϙ, προφέρομεν αὐτὰ ταῦτα τὰ ὑγρόφωνα λο, ʎο, ρο, ϙο, ἥτις εἶναι καὶ ἡ ὀνομασία τῶν γραμμάτων τούτων.

Τὸ γράμμα τοῦτο ἐπροφέρετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὡς τὸ σημερινὸν ου, ὡς φαίνεται δῆλον ἐκ πολλῶν ἐπιγραφῶν, οἷον **το αυτο λιθο**=τοῦ αὐτοῦ λίθου, καὶ τῷ ἐν τῷ Διπύλῳ ἀνορυχθέντι κενοταφίῳ τοῦ Ἱπποκράτου **Ιπποκρατο** γράφεται· καὶ **τος δεμος**=τοὺς δήμους κλ. Οἱ Λατῖνοι παρίστανον αὐτὸ διὰ τοῦ u. οἷον Ἐπίκορος=Epicurus, προφέροντες αὐτὸ κατὰ τὴν ἀρχαίαν προφοράν, ὅθεν καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ u τῶν Λατίνων διὰ τοῦ ο ἐξέφερον, οἷον Marcus Mummius=Μάρκος Μόμμιος.

Τὸ Α.

Ἀνυψοῦντες ὀλίγον τὴν ὡς ἄνω ῥηθεῖσαν θέσιν τῶν χειλέων ἡμῶν καὶ ἀνοίγοντες ἀτέχνως καὶ ἐκτενέστερον τὸ στόμα ἡμῶν προφέρομεν τὸ Α, ὅπερ καὶ τοῦτο ἀπεικάζεται ἐξ αὐτοῦ σχεδὸν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ στόματος ἡμῶν ἐπεκτεινομένου ὡς γίνεται δῆλον, καὶ ἡ φωνὴ αὕτη φωνὴ τοῦ στήθους ὀνομάζεται.

Συνδυάζοντες δὲ τὴν φωνὴν ταύτην μετὰ τῶν γραμμάτων β, ϐ, ϖ, φ, ἀποτελοῦμεν τὴν ὀνομασίαν τῶν γραμμάτων βα, ϐα, ϖα, φα, ἅτινα καὶ χειλεόφωνα εἰσί.

Συνδυάζοντες δὲ τὴν φωνὴν ταύτην μετὰ τῶν ὑγροφώνων λ, ʎ, ρ, ϙ, προφέρομεν αὐτὰ ταῦτα τὰ ὑγρόφωνα λο, ʎο, ρο, ϙο, ἥτις εἶναι καὶ ἡ ὀνομασία τῶν γραμμάτων τούτων.

Τὸ γράμμα τοῦτο ἐπροφέρετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὡς τὸ σημερινὸν ου, ὡς φαίνεται δῆλον ἐκ πολλῶν ἐπιγραφῶν, οἷον **το αυτο λιθο**=τοῦ αὐτοῦ λίθου, καὶ τῷ ἐν τῷ Διπύλῳ ἀνορυχθέντι κενοταφίῳ τοῦ Ἱπποκράτου **Ιπποκρατο** γράφεται· καὶ **τος δεμος**=τοὺς δήμους κλ. Οἱ Λατῖνοι παρίστανον αὐτὸ διὰ τοῦ u. οἷον Ἐπίκορος=Epicurus, προφέροντες αὐτὸ κατὰ τὴν ἀρχαίαν προφορὰν, ὅθεν καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ u τῶν Λατίνων διὰ τοῦ ο ἐξέφερον, οἷον Marcus Mummius=Μάρκος Μόμμιος.

Τὸ Α.

Ἀνυψοῦντες ὀλίγον τὴν ὡς ἄνω ῥηθεῖσαν θέσιν τῶν χειλέων ἡμῶν καὶ ἀνοίγοντες ἀτέχνως καὶ ἐκτενέστερον τὸ στόμα ἡμῶν προφέρομεν τὸ Α, ὅπερ καὶ τοῦτο ἀπεικάζεται ἐξ αὐτοῦ σχεδὸν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ στόματος ἡμῶν ἐπεκτεινομένου ὡς γίνεται δῆλον, καὶ ἡ φωνὴ αὐτὴ φωνὴ τοῦ στήθους ὀνομάζεται.

Συνδυάζοντες δὲ τὴν φωνὴν ταύτην μετὰ τῶν γραμμάτων β, ϑ, ϖ, φ, ἀποτελοῦμεν τὴν ὀνομασίαν τῶν γραμμάτων βα, ϑα, ϖα, φα, ἅτινα καὶ χειλεόφωνα εἰσί.

Μιμοῦνται δὲ τὴν φωνὴν τοῦ Α, τινὰ τῶν ζώων ὅσον οἷόν τε παραπλησίως. Ὁ κόραξ διὰ τοῦ κρα, κρα, κρα, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία «ἐκ στόματος κόρακος ἐξελεύσεται κρά.» Ὅθεν καὶ ἀλβανιστὶ ὁ κόραξ. κοϙακ—ω, καὶ κοϙακω κροκοϙισ, ὁ κόραξ κρώζει.

Καὶ ἡ ὄρνις προσομοιάζει τὴν φωνὴν ταύτην διὰ τῶν ἐκφωνήσεων κα, κα, κα, ὅθεν καὶ «ϖωʎα κακαριτ», λέγεται ἀλβανιστί. Ἡ νῆσσα ἐπίσης φωνάζει πα, πα, πα, καὶ ϖαϖιεα ϖαϖαριτ λέγεται. Ὁ ὄνος ἐν ἀρχῇ τοῦ ὀγκάσματος διὰ τῆς φωνῆς ɼααα ἐκφέρει τὴν φωνὴν ταύτην· ὅθεν καὶ ɼαιδωρι ɼαριτ λέγεται, αὐτὸ τὸ γκαρίζειν ἢ ὀγκᾶν ἄλλως καὶ ɼομαρ λέγεται ἐκ τῆς ἐπῳδῶς αὐτοῦ ɼο οοκο κο κο.

Αὕτη εἶναι ἡ γνησία προφορὰ τοῦ Α, καὶ προφέρεται ὁμοιοτρόπως ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Ἀλβανιστὶ δὲ προφέρεται ὁμοιοτρόπως καὶ ὁμοιοειδῶς εἴτε ὡς ᾱ ἢ ὡς ᾰ.

Τὸ Ε.

Διατηροῦντες τὸ στόμα εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω εἴρηται θέσιν καὶ συστέλλοντες ὀλίγον τὴν κάτω σιαγόνα καὶ τὰ χείλη εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐκφαίνωνται οἱ ὀδόντες εἰς πρόσχημα γέλωτος καὶ προβάλλοντες ὀλίγον τὴν γλῶσσαν ὅπως εὐχερέστερον ἐκφέρηται ἡ φωνὴ προφέρομεν τὸ Ε ὅπερ καὶ φωνὴ τῆς κεφαλῆς λέγεται.

Brill

Μιμοῦνται δὲ τὴν φωνὴν τοῦ Α, τινὰ τῶν ζώων ὅσον οἷόν τε παραπλησίως. Ὁ κόραξ διὰ τοῦ κρα, κρα, κρα, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία «ἐκ στόματος κόρακος ἐξελεύσεται κρά.» Ὅθεν καὶ ἀλβανιστὶ ὁ κόραξ. κοϙακ—ω, καὶ κοϙακω κροκοϙισ, ὁ κόραξ κρώζει.

Καὶ ἡ ὄρνις προσομοιάζει τὴν φωνὴν ταύτην διὰ τῶν ἐκφωνήσεων κα, κα, κα, ὅθεν καὶ «ϖωλα κακαρισ», λέγεται ἀλβανιστί. Ἡ νῆσσα ἐπίσης φωνάζει πα, πα, πα, καὶ ϖαϖιεα ϖαϖαρισ λέγεται. Ὁ ὄνος ἐν ἀρχῇ τοῦ ὀγκάσματος διὰ τῆς φωνῆς ϝααα ἐκφέρει τὴν φωνὴν ταύτην· ὅθεν καὶ ϝαιδωρι ϝαρισ λέγεται, αὐτὸ τὸ γκαρίζειν ἢ ὀγκᾶν ἄλλως καὶ ϝομαρ λέγεται ἐκ τῆς ἐπῳδῶς αὐτοῦ ϝο οο κο κο κο.

Αὕτη εἶναι ἡ γνησία προφορὰ τοῦ Α, καὶ προφέρεται ὁμοιοτρόπως ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Ἀλβανιστὶ δὲ προφέρεται ὁμοιοτρόπως καὶ ὁμοιοειδῶς εἴτε ὡς ᾱ ἢ ὡς ᾰ.

Τὸ Ε.

Διατηροῦντες τὸ στόμα εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω εἴρηται θέσιν καὶ συστέλλοντες ὀλίγον τὴν κάτω σιαγόνα καὶ τὰ χείλη εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐκφαίνωνται οἱ ὀδόντες εἰς πρόσχημα γέλωτος καὶ προβάλλοντες ὀλίγον τὴν γλῶσσαν ὅπως εὐχερέστερον ἐκφέρηται ἡ φωνὴ προφέρομεν τὸ Ε ὅπερ καὶ φωνὴ τῆς κεφαλῆς λέγεται.

BKSh

XVII

Καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀπεικονίζει αὐτὴν τὴν θέσιν καὶ στάσιν τοῦ στόματος μετὰ τῶν ἐξεχόντων ὀδόντων.

Καὶ τὸ γράμμα τοῦτο προφέρεται ὁμοιοτρόπως ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.

Συνδιάζοντες τὸ Ε μετὰ τῶν γραμμάτων Γ, ⅂, κ, ϰ, καὶ συμφοροῦντες τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μετὰ τοῦ κάτω μέρους τοῦ λάρυγγος προφέρομεν τὰ λαρυγγόφωνα ἢ οὐρανισκόφωνα· Γε, ⅂ε, κε, ϰε, ἅτινα ἀποτελοῦσι καὶ αὐτὴν τὴ ὀνομασίαν αὐτῶν.

Διὰ τοῦ γράμματος τούτου οἱ ἀρχαῖοι παρίστανον τὴν βωβὴν φωνὴν τοῦ Η πρὶν προστεθῇ τοῦτο εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἀλφάβητον, οἷον **τεν βουλεν** ἀντὶ τοῦ τὴν βουλήν.

Αἱ χελιδόνες καὶ οἱ τέττιγες μιμοῦνται τὴν φωνὴν τοῦ Ε, τε, τε, τε ᾄδοντες ὅθεν καὶ οἱ φλύαροι, λέγεται ὅτι τερερίζουσι ἢ τεττερίζουσι λαλιστέρως χελιδονος καὶ τέττιγος. Καὶ ἡ χελώνη ἐπίσης σχεδὸν μιμεῖται τὴν φωνὴν τοῦ Ε ὅταν φοβηθεῖσα παρεισδύῃ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐντὸς τοῦ ὀστράκου ἐκφέρουσα τὴν φωνὴν χ ɿεεε. Καὶ ἡ γάττα σχεδὸν τὸ αὐτὸ ποιεῖ ὅταν βλέπῃ σκύλον ὁρμῶντα ἐπ' αὐτῆς· τότε ἀμέσως ἀνοίγει τὸ στόμα κυρτώνει τὸ σῶμα καὶ ἀνορθώνει τὴν ἀνατριχιάσασαν οὐράν της ἐκφέρει τὴν φωνὴν χ ɿεεε. Ἡ αἲξ ἐπίσης κράζει μεκεκεκε. Οἱ βάτραχοι κατ' Ἀριστοφάνην κράζουσι βρεκεκὲξ, ποιοῦντες τὴν στροφὴν κοὰξ, κοάξ,

BKSH

Καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀπεικονίζει αὐτὴν τὴν θέσιν καὶ στάσιν τοῦ στόματος μετὰ τῶν ἐξεχόντων ὀδόντων.

Καὶ τὸ γράμμα τοῦτο προφέρεται ὁμοιοτρόπως ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.

Συνδιάζοντες τὸ Ε μετὰ τῶν γραμμάτων Γ, ⅂, κ, ϰ, καὶ συμφοροῦντες τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μετὰ τοῦ κάτω μέρους τοῦ λάρυγγος προφέρομεν τὰ λαρυγγόφωνα ἢ οὐρανισκόφωνα· Γε, ⅂ε, κε, ϰε, ἅτινα ἀποτελοῦσι καὶ αὐτὴν τὴ ὀνομασίαν αὐτῶν.

Διὰ τοῦ γράμματος τούτου οἱ ἀρχαῖοι παρίστανον τὴν βωδὴν φωνὴν τοῦ Η πρὶν προστεθῇ τοῦτο εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἀλφάβητον, οἷον τεν **βονλεν** ἀντὶ τοῦ τὴν βουλήν.

Αἱ χελιδόνες καὶ οἱ τέττιγες μιμοῦνται τὴν φωνὴν τοῦ Ε, τε, τε, τε ᾄδοντες ὅθεν καὶ οἱ φλύαροι, λέγεται ὅτι τερερίζουσι ἢ τεττερίζουσι λαλιστέρως χελιδόνος καὶ τέττιγος. Καὶ ἡ χελώνη ἐπίσης σχεδὸν μιμεῖται τὴν φωνὴν τοῦ Ε ὅταν φοβηθεῖσα παρεισδύῃ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐντὸς τοῦ ὀστράκου ἐκφέρουσα τὴν φωνὴν χ϶εεε. Καὶ ἡ γάττα σχεδὸν τὸ αὐτὸ ποιεῖ ὅταν βλέπῃ σκύλον ὁρμῶντα ἐπ' αὐτῆς· τότε ἀμέσως ἀνοίγει τὸ στόμα κυρτώνει τὸ σῶμα καὶ ἀνορθώνει τὴν ἀνατριχιάσασαν οὐράν της ἐκφέρει τὴν φωνὴν χ϶εεε. Ἡ αἲξ ἐπίσης κράζει μεκεκεκε. Οἱ βάτραχοι κατ' Ἀριστοφάνην κράζουσι βρεκεκέξ, ποιοῦντες τὴν στροφὴν κοάξ, κοάξ,

κοάξ, ἐν ᾗπερ προφέρουσι καθαρῶς τὴν προφορὰν τῶν δύο προηγουμένων στοιχείων ο καὶ α, διφθογγοφώνως.

Τὸ Η.

Τηροῦντες τὸ στόμα εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν θέσιν καὶ συστέλλοντες ὀλίγον τὰ ἡμιάνοικτα ἡμῶν χείλη καὶ μετὰ φωνῆς ἐξερχομένης ἐκ τῶν στέρνων ἐξωθούσης οὕτω καὶ τῆς κοιλίας προφέρομεν τὸ πλάγιον ⌶, ὅπερ καὶ οὕτω πως ἐγράφετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Φοινίκων, ἀπεικονίζον καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τὴν παράστασιν τοῦ στόματος καὶ τὴν ἔκφανσιν τῆς φωνῆς. «Τὸ Η,» —λέγει ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Διονύσιος,— «κάτω περὶ τὴν βάσιν τῆς γλώσσης ἐρείδει τὸν ἦχον ἀκόλουθον ἀλλ' οὐκ ἄνω, καὶ μετρίως ἀνοιγομένου τοῦ στόματος.» Εἶτα ὀρθούμενον ἔγεινε τὸ Η, ὅπερ συνδυαζόμενον μετὰ τῶν δ, τ, ϑ, θ, προφέρομεν τὰ ὀδοντόφωνα δη, τη, ϑη, θη, ἅτινα ἀποτελοῦσι καὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν συμφώνων τούτων.

Εἶναι τὸ ἀρχαῖον φοινικικὸν ἀντίστροφον Ǝ ἢ τὸ ἑβραϊκὸν Π τὸ ὁποῖον ἔκαμαν μεταθέσαντες τὸν ζυγὸν εἰς τὸ μέσον καὶ ποιήσαντες Η, ἢ γράψαντες αὐτὸ πρὸς τὰ κάτω καὶ ποιήσαντες τὸ χειρογραφόμενον m=η.

Τὸ γράμμα τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα εἰσαχθέντων εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἀνεπληροῦτο δὲ πρότερον διὰ τοῦ Ε ἢ ΕΕ (προφερόμενον διττῶς καὶ κοάξ, ἐν ᾗπερ προφέρουσι καθαρῶς τὴν προφορὰν τῶν δύο προηγουμένων στοιχείων ο καὶ α, διφθογγοφώνως.

Τὸ Η.

Τηροῦντες τὸ στόμα εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν θέσιν καὶ συστέλλοντες ὀλίγον τὰ ἡμιάνοικτα ἡμῶν χείλη καὶ μετὰ φωνῆς ἐξερχομένης ἐκ τῶν στέρνων ἐξωθούσης οὕτω καὶ τῆς κοιλίας προφέρομεν τὸ πλάγιον 𐤇, ὅπερ καὶ οὕτω πως ἐγράφετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Φοινίκων, ἀπεικονίζον καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τὴν παράστασιν τοῦ στόματος καὶ τὴν ἔκφανσιν τῆς φωνῆς. «Τὸ Η,» —λέγει ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Διονύσιος,— «κάτω περὶ τὴν βάσιν τῆς γλώσσης ἐρείδει τὸν ἦχον ἀκόλουθον ἀλλ' οὐκ ἄνω, καὶ μετρίως ἀνοιγομένου τοῦ στόματος.» Εἶτα ὀρθούμενον ἔγεινε τὸ Η, ὅπερ συνδυαζόμενον μετὰ τῶν δ, τ, ϑ, θ, προφέρομεν τὰ ὀδοντόφωνα δη, τη, ϑη, θη, ἅτινα ἀποτελοῦσι καὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν συμφώνων τούτων.

Εἶναι τὸ ἀρχαῖον φοινικικὸν ἀντίστροφον ∃ ἢ τὸ ἑβραϊκὸν Π τὸ ὁποῖον ἔκαμαν μεταθέσαντες τὸν ζυγὸν εἰς τὸ μέσον καὶ ποιήσαντες Η, ἢ γράψαντες αὐτὸ πρὸς τὰ κάτω καὶ ποιήσαντες τὸ χειρογραφόμενον m=η.

Τὸ γράμμα τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα εἰσαχθέντων εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἀνεπληροῦτο δὲ πρότερον διὰ τοῦ Ε ἢ ΕΕ (προφερόμενον διττῶς καὶ ώς η, καὶ ὡς ε, δηλ. ὡς τὸ βωβὸν e γαλλικὸν εἰς τὰς μονοσυλλάβους λέξεις je me te, καὶ ὡς τὸ ἀνοικτὸν è, οἷον, mère, père). Hε Boλε, δεελος = ἡ Βουλή, δῆλος. Τὸ γράμμα τοῦτο δὲν ὑπάρχει παρὰ τοῖς Λατίνοις ὅπερ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ E ἢ A, οἷον Hebe, Ἥβη, Heroe, Ἥρως, Latona, Λητῶ, Lethe Λήθη κ.τ. ὡς πράγματι ἡ προφορά του εἶναι μεταξὺ τοῦ α καὶ ε καὶ ποτὲ μὲν τὸ Η ἐτρέπετο εἰς Α ποτὲ δὲ τὸ Α ἐτρέπετο εἰς Η, κατὰ τὰς διαλεκτικὰς προφορὰς οἷον **Αθανα, μαχανα**='Αθήνη, μηχανή. Εἰς τὴν 'Αλβανικὴν γλῶσσαν προφέρεται ὡς αὐτὸ τοῦτο τὸ σήμερον γαλλικὸν βωβὸν e οἷον fame, dame, lame, ἢ μᾶλλον ὡς εἰς τὰ μονοσύλλαβα je. me, de, le. κτ.

Κατ' ἀρχὰς ἐπροφέρετο ὡς δασύ, ὅπως διατηρεῖται εἰσέτι εἰς τὴν γαλλικήν, οἷον Hotel κτλ.

Ὑπὸ τῶν ζώων μιμεῖται ἀκριβέστατα ὑπὸ τῆς συὸς (γουρούνας) ἤ, ἢ, ἤ, βαρυφθογγούσης καὶ οἱονεὶ βαρυθυμούσης πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς. Καὶ ἡ χὴν ἐπίσης ὅταν ἀπειλῇ ἔφοδον κατὰ μικρῶν παιδίων παρενοχλούντων τοὺς νεοσσοὺς αὐτῆς ἐκτείνουσα τὸν λαιμὸν αὐτῆς ὡς εἰ ἔμελλε νὰ δράξῃ αὐτὰ ποιεῖ τὴν φωνὴν χηηη, ἢ θηηη, οἱονεὶ ἐκφοβίζουσα αὐτά, ὅπερ καὶ ἡ λέξις χὴν ὀνοματοποίησις εἶναι τῆς φωνῆς. Τὸ πρόβατον ἐπίσης βελάζον ἢ βηλάζον ἐκφέρει τὴν φωνὴν βηηη. Ὅθεν καὶ τὸ ἔμμετρον ἰαμβικόν.—

«Ὁ δ' ἠλίθιος, ὥσπερ πρόβατον, βη βη λέγων βαδίζει.»
«Χαζοι, σι δελε ωλ κριετη, βη βη θηρετ ε σκοχ».
ἐμφαίνει τὴν προφορὰν ταύτην.

ὡς η, καὶ ὡς ε, δηλ. ὡς τὸ βωβὸν e γαλλικὸν εἰς τὰς μονοσυλλάβους λέξεις je me te, καὶ ὡς τὸ ἀνοικτὸν è, οἷον, mère, père). Ηε Βολε, δεελος = ἡ Βουλή, δῆλος. Τὸ γράμμα τοῦτο δὲν ὑπάρχει παρὰ τοῖς Λατίνοις ὅπερ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ Ε ἢ Α, οἷον Hebe, Ἥβη, Heroe, Ἥρως, Latona, Λητῶ, Lethe Λήθη κ.τ. ὡς πράγματι ἡ προφορά του εἶναι μεταξὺ τοῦ α καὶ ε καὶ ποτὲ μὲν τὸ Η ἐτρέπετο εἰς Α ποτὲ δὲ τὸ Α ἐτρέπετο εἰς Η, κατὰ τὰς διαλεκτικὰς προφορὰς οἷον **Αθανα, μαχανα**='Αθήνη, μηχανή. Εἰς τὴν Ἀλβανικὴν γλῶσσαν προφέρεται ὡς αὐτὸ τοῦτο τὸ σήμερον γαλλικὸν βωβὸν e οἷον fame, dame, lame, ἢ μᾶλλον ὡς εἰς τὰ μονοσύλλαβα je me, de, le. κτ.

Κατ' ἀρχὰς ἐπροφέρετο ὡς δασύ, ὅπως διατηρεῖται εἰσέτι εἰς τὴν γαλλικήν, οἷον Hotel κτλ.

Ὑπὸ τῶν ζώων μιμεῖται ἀκριβέστατα ὑπὸ τῆς συὸς (γουρούνας) ἤ, ἤ, ἤ, βαρυφθογγούσης καὶ οἱονεὶ βαρυθυμούσης πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς. Καὶ ἡ χὴν ἐπίσης ὅταν ἀπειλῇ ἔφοδον κατὰ μικρῶν παιδίων παρενοχλούντων τοὺς νεοσσοὺς αὐτῆς ἐκτείνουσα τὸν λαιμὸν αὐτῆς ὡς εἰ ἔμελλε νὰ δράξῃ αὐτὰ ποιεῖ τὴν φωνὴν χηηη, ἢ θηηη, οἱονεὶ ἐκφοβίζουσα αὐτά, ὅπερ καὶ ἡ λέξις χὴν ὀνοματοποίησις εἶναι τῆς φωνῆς. Τὸ πρόβατον ἐπίσης βελάζον ἢ βηλάζον ἐκφέρει τὴν φωνὴν βηηη. Ὅθεν καὶ τὸ ἔμμετρον ἰαμβικόν.—

«Ὁ δ' ἠλίθιος, ὥσπερ πρόβατον, βη βη λέγων βαδίζει.»
«Χαζοι, σι δελε ωλ κριετη, βη βη θηρετ ε σκοχ».
ἐμφαίνει τὴν προφορὰν ταύτην.

νες ἐδίχασάν ποτε τὸν Ἑλληνισμὸν γράφοντες τὴν Αἰολικὴν Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ μάλιστα διεδραμάτισαν καὶ τὰς ἱστορίας αὐτῶν ἐν τῇ διὰ τοῦ κόσμου τούτου διαπορεύσει αὐτῶν. Διὰ τοῦτο πρέπει καὶ οἱ Ἀλβανοὶ νὰ διαδραματίσωσι καὶ ἐν τοῖς γράμμασι τὴν ἱστορίαν αὐτῶν, ὡς ἐπ' ἐσχάτων διετράνωσαν ἡρωικώτατα καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις δόξαν αὐτῶν. Διόπερ φρονοῦμεν ὅτι καὶ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων πρέπει ν' ἀντιπροσωπεύωνται καὶ αἱ Ἀλβανικαὶ κοινότητες ὡς αἱ διάφοροι ἄλλαι πολιτικαὶ ἀποχρώσεις, δι' Ἀλβανῶν Βουλευτῶν. Καὶ εἴμεθα γνώμης ὅτι πᾶς δῆμος πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύηται δι' ἰδίων βουλευτῶν καὶ οὐχὶ νὰ προμηθεύωνται τούτους ἐκ τῶν πρωτευουσῶν καὶ ἐξ ἀνθρώπων μὴ γνωριζόντων τὰς ἀνάγκας τῶν δήμων ἢ μὴ συμπαθούντων ὑπὲρ αὐτῶν. Οἱ δῆμοι πρέπει νὰ διοργανισθῶσιν οὕτω πως ὥστε νὰ πραγματοποιήσωσι τοῦτο διὰ πολιτικῶν συλλόγων.

Συντείνοντες, λέγομεν, εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἀλβανῶν διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν γλώσσης, ἔτι περισσότερον συνταυτίζομεν καὶ μονιμοποιοῦμεν τὰ συμφέροντα ὅλων ἡμῶν. Καθότι ἐν τῇ ἐπιγνώσει καὶ τῇ ἀμοιβαίᾳ συμβοηθείᾳ καὶ συναρρωγῇ ἐνυπάρχει ἡ ἀσφάλεια καὶ εὐεξία ἑνὸς κράνες ἐδίχασάν ποτε τὸν Ἑλληνισμὸν γράφοντες τὴν Αἰολικὴν Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ μάλιστα διεδραμάτισαν καὶ τὰς ἱστορίας αὐτῶν ἐν τῇ διὰ τοῦ κόσμου τούτου διαπορεύσει αὐτῶν. Διὰ τοῦτο πρέπει καὶ οἱ Ἀλβανοὶ νὰ διαδραματίσωσι καὶ ἐν τοῖς γράμμασι τὴν ἱστορίαν αὐτῶν, ὡς ἐπ' ἐσχάτων διετράνωσαν ἡρωικώτατα καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις δόξαν αὐτῶν. Διόπερ φρονοῦμεν ὅτι καὶ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων πρέπει ν' ἀντιπροσωπεύωνται καὶ αἱ Ἀλβανικαὶ κοινότητες ὡς αἱ διάφοροι ἄλλαι πολιτικαὶ ἀποχρώσεις, δι' Ἀλβανῶν Βουλευτῶν. Καὶ εἴμεθα γνώμης ὅτι πᾶς δῆμος πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύηται δι' ἰδίων βουλευτῶν καὶ οὐχὶ νὰ προμηθεύωνται τούτους ἐκ τῶν πρωτευουσῶν καὶ ἐξ ἀνθρώπων μὴ γνωριζόντων τὰς ἀνάγκας τῶν δήμων ἢ μὴ συμπαθούντων ὑπὲρ αὐτῶν. Οἱ δῆμοι πρέπει νὰ διοργανισθῶσιν οὕτω πως ὥστε νὰ πραγματοποιήσωσι τοῦτο διὰ πολιτικῶν συλλόγων.

Συντείνοντες, λέγομεν, εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἀλβανῶν διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν γλώσσης, ἔτι περισσότερον συνταὐτίζομεν καὶ μονιμοποιοῦμεν τὰ συμφέροντα ὅλων ἡμῶν. Καθότι ἐν τῇ ἐπιγνώσει καὶ τῇ ἀμοιβαίᾳ συμβοηθείᾳ καὶ συναρρωγῇ ἐνυπάρχει ἡ ἀσφάλεια καὶ εὐεξία ἑνὸς κρά-

XXI

τους καὶ οὐχὶ ἐν τῇ τυφλῇ ὑποταγῇ καὶ οἱονεὶ καθυποδουλώσει αὐτοῦ.

Πρὸς τούτοις, τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος παρέχει πλήρη ἰσότητα καὶ ἐλευθερίαν εἰς ὅλους τοὺς πολίτας πάσης ἀποχρώσεως. Καθότι συνεισφέροντες πάντες εἰς τὰ βάρη τοῦ κράτους πάντες δικαιοῦνται καὶ εἰς τὰς παροχὰς αὐτοῦ. Ὅταν, λοιπὸν, τὸ πολίτευμα τοῦτο λειτουργῇ δικαίως καὶ ἀδυσωπήτως δὲν ὑπάρχει φόβος διχονοίας καὶ δυσαρεσκείας οὔτε μεταξὺ Μωαμεθανῶν καὶ Ἑβραίων, οὔτε μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν. Ὅταν ὅμως τὸ ἀντίθετον συμβῇ τότε καὶ αὐτὰ τὰ φίλτατα ἀποτροπιάζονται καὶ δυσανασχετοῦσιν. Ἐνταῦθα, λοιπὸν, ὑπάρχει ἡ μεγίστη περίνοια καὶ κυβερνητικὴ δεξιότης τῶν πολιτευτῶν δηλ. εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ ἀδέκαστον διαχείρισιν τῆς διοικήσεως ἰσοβάρως καὶ ἰσομοίρως, καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν νόμων δικαίως καὶ ἀδεκάστως.

Ἡ ὀλιγωρία καὶ παραμέλησις τούτων βλάπτει τὰ καίρια τὴν ὁμόφρονα σύμπνοιαν καὶ ὄχι ἂν ὑπάρχουσι διάφοροι ἐθνικότητες καὶ διάφορα συμφέροντα εἰς ἓν κράτος· ἄλλως τε καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔχουσιν ἀντίθετα καὶ πολλάκις συγκρουόμενα συμφέροντα καὶ ὅμως δὲν παρενοχλοῦνται εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἢ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἀτομικῆς των εὐημερίας.

τους καὶ οὐχὶ ἐν τῇ τυφλῇ ὑποταγῇ καὶ οἱονεὶ καθυποδουλώσει αὐτοῦ.

Πρὸς τούτοις, τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος παρέχει πλήρη ἰσότητα καὶ ἐλευθερίαν εἰς ὅλους τοὺς πολίτας πάσης ἀποχρώσεως. Καθότι συνεισφέροντες πάντες εἰς τὰ βάρη τοῦ κράτους πάντες δικαιοῦνται καὶ εἰς τὰς παροχὰς αὐτοῦ. Ὅταν, λοιπὸν, τὸ πολίτευμα τοῦτο λειτουργῇ δικαίως καὶ ἀδυσωπήτως δὲν ὑπάρχει φόβος διχονοίας καὶ δυσαρεσκείας οὔτε μεταξὺ Μωαμεθανῶν καὶ Ἑβραίων, οὔτε μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν. Ὅταν ὅμως τὸ ἀντίθετον συμβῇ τότε καὶ αὐτὰ τὰ φίλτατα ἀποτροπιάζονται καὶ δυσανασχετοῦσιν. Ἐνταῦθα, λοιπὸν, ὑπάρχει ἡ μεγίστη περίνοια καὶ κυβερνητικὴ δεξιότης τῶν πολιτευτῶν δηλ. εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ ἀδέκαστον διαχείρισιν τῆς διοικήσεως ἰσοβάρως καὶ ἰσομοίρως, καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν νόμων δικαίως καὶ ἀδεκάστως.

Ἡ ὀλιγωρία καὶ παραμέλησις τούτων βλάπτει τὰ καίρια τὴν ὁμόφρονα σύμπνοιαν καὶ ὄχι ἂν ὑπάρχουσι διάφοροι ἐθνικότητες καὶ διάφορα συμφέροντα εἰς ἓν κράτος· ἄλλως τε καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔχουσιν ἀντίθετα καὶ πολλάκις συγκρουόμενα συμφέροντα καὶ ὅμως δὲν παρενοχλοῦνται εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἢ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἀτομικῆς των εὐημερίας.

ΑΒΑƁΑΤΑ ΑΡΒΗΡΟΡΕ

ΦΡΗИꞆΙЗΤΕ ◺Ε ΤΩΡꓘΙЗΤΕ

ΓΗЧΜΑ ИΗΠLΑ

Γηϥμα Αρβηρ.		Πηρφολτωριτη.	Γηρϰιɒτ.	Γηϥμα Ιταλαϰ.		Πηρφολτωριτη.	Γηϥμα Τωρϰ.
Α	α	Αρη,	Ἀɼρός.	Ital.	a	Ara.	آ
Β	βα	Βαρ,	Χόρτος.	»	b	Balla.	ب
Ɓ	ξα	Ɓαρ,	Τάφος.	»	v	Vara.	و
Π	ϖα	Παρη,	Πέραν.	»	p	Para.	پ
Φ	φα	Φαρη,	Σϖόρος.	»	f	Fara.	ف
Ε	ε	Ερη,	Ἀήρ.	»	e	Ecco.	ا
Γ	ɼε	Νɼε,	Σχολή.	Ing.	g	Get.	غ
Ꞇ	ꞇε	Ꞇεɒ,	Ζυμόω.	»	gh	Gheg.	ڭ
Κ	κε	Κεɒη,	Εἰχον.	»	c	Case·	ق
ꓘ	ϰε	ꓘεɒ,	Γελῶ.	»	k	Keen.	ك
Η	η	Ημη,	Μήτηρ.	»	e	Her.	*
Δ	δη	Δημ,	Ζημία.	»	d	Dumb.	د
◺	δη	◺ημβ,	Ὀδοῦς.	»	th	Thus.	ذ
Θ	θη	Θηϰη,	Ρηθέν.	»	th	Thug.	ث
Τ	τη	Τηρη,	Ὅλος.	»	t	Tut.	ت
Ι	ι	Ιμ,	Ἐμός.	»	i	Inn.	ا
Ζ	ζι	Ζι,	Μέλας.	»	z	Zero.	ز

BKSH

ΑΒΑƂΑΤΑ ΑΡΒΗΡΟΡΕ

ΦΡΗИℸΙƷΤΕ ◺Ε ΤΩΡꓘΙƷΤΕ

ΓΗЧΜΑ ИΗΠLΑ

Γηϥμα Αρβηρ.		Πηρφολ-τωριτη.	Γηρ-ϰιʊτ.	Γηϥμα Ιταλαχ.		Πηρφολ-τωριτη.	Γηϥμα Τωρϰ.
Α	α	Αρη,	Ἀᴦρός.	Ital.	a	Ara.	آ
Β	βα	Βαρ,	Χόρτος.	»	b	Balla.	ب
Ƃ	ƃα	Ƃαρ,	Τάφος.	»	v	Vara.	و
Π	ϖα	Παρη,	Πέραν.	»	p	Para.	پ
Φ	φα	Φαρη,	Σϖόρος.	»	f	Fara.	ف
Ε	ε	Ερη,	Ἀήρ.	»	e	Ecco.	ا
Γ	ᴦε	Νᴦε,	Σχολή.	Ing.	g	Get.	غ
ℸ	ℸε	ℸεʊ,	Ζυμόω.	»	gh	Gheg.	ڭ
Κ	κε	Κεʊη,	Εἶχον.	»	c	Case·	ق
ꓘ	ϰε	ꓘεʊ,	Γελῶ.	»	k	Keen.	ک
Η	η	Ημη,	Μήτηρ.	»	e	Her.	*
Δ	δη	Δημ,	Ζημία.	»	d	Dumb.	د
◺	ẟη	◺ημβ,	Ὀδοῦς.	»	th	Thus.	ذ
Θ	θη	Θηχη,	Ρηθέν.	»	th	Thug.	ث
Τ	τη	Τηρη,	Ὅλος.	»	t	Tut.	ت
Ι	ι	Ιμ,	Ἐμός.	»	i	Inn.	ا
Ζ	ƶι	Ζι,	Μέλας.	»	z	Zero.	ز

Ʒ	ʒι	Ʒιμ,	Πολλοί.	Fra.	j	Jour.	ژ
Σ	σι	Σι,	Πῶς.	Ing.	s	See.	س
Ɜ	ɔι	Ɜι,	Βροχή.	«	sh	She.	ش
Ο	ο	Οκη,	Ο’κά.	«	o	Or.	*
J	λο	Jοτο,	Φωλεά.	«	l	Lord.	لل
L	ʎο	Lοϖη,	Ἡ βοῦς.	Spn.	ll	Lloro.	ل
Ρ	ρο	Ροση,	Χῆν.	«	r	Robo.	ر
Ϙ	ϙο	Ϙοβη,	Χιτών.	«	rr	Tierra.	رر
Υ	υ	Υλ,	Ἄστρον.	Fra.	u	Une.	او
Μ	μυ	Μυλη,	Ἡμίονος.	«	m	Mue.	م
Ν	xυ	Νυσε,	Νύμφη.	«	n	Nu.	ن
И	κυ	И’υλ,	Ἓν ἄστρ.	Spn.	n	Nuno.	نى
Χ	χυ	Χιε	Σκιά.	Ted.	ch	China.	—
Χ	xυ	Χιx,	Ἐμβαίνω.	Fra.	h	Haine.	ه
Ω	ω	Ωρ,	Δαυλός.	»	ou	Outre.	و

ΓΗϘΜΑ ΔΥΠLΑ Α ΔΥΘΗΝΗΜΕΖΗΡΗΤΟΡΕ.

ΔΖ	δζω	Δζοʎ,	Βῶλος.	Ing.	dz	Adze.	دس
ΔƷ	δʒω	Δʒακ,	Γιελέκι.	«	j	Jam.	ج
ΤΣ	τσω	Τσα,	Ὀλίγον.	«	ts	Rats.	تس
ΤꞫ	τɔω	Τɔωx,	Παῖς.	«	ch	Chin.	چ

BKSH

Z	ȥι	Zιμ,	Πολλοί.	Fra.	j	Jour.	ژ
Σ	σι	Σι,	Πῶς.	Ing.	s	See.	س
Ʒ	ɔι	Ʒι,	Βροχή.	«	sh	She.	ش
O	ο	Οκη,	Ο'κά.	«	o	Or.	*
⅃	λο	⅃οτɔ,	Φωλεά.	«	l	Lord.	لل
L	ʎο	Lοϖη,	Ἡ βοῦς.	Spn.	ll	Lloro.	ل
Ρ	ρο	Ροση,	Χῆν.	«	r	Robo.	ر
Ϥ	ϥο	Ϥοβη,	Χιτών.	«	rr	Tierra.	رر
Υ	υ	Υλ,	Ἄστρον.	Fra.	u	Une.	او
Μ	μυ	Μυλη,	Ἡμίονος.	«	m	Mue.	م
Ν	ɴυ	Νυσε,	Νύμφη.	«	n	Nu.	ن
И	ᴎυ	И'υλ,	Ἕν ἄστρ.	Spn.	n	Nuno.	نی
Χ	χυ	Χιε	Σκιά.	Ted.	ch	China.	—
X	xυ	Xιx,	Ἐμβαίνω.	Fra.	h	Haine.	ه
Ω	ω	Ωρ,	Δαυλός.	»	ou	Outre.	و

ΓΗϤΜΑ ΔΥΠLΑ Α ΔΥΘΗΝΗΜΕΖΗΡΗΤΟΡΕ.

ΔZ	δζω	Δζοʎ,	Βῶλος.	Ing.	dz	Adze.	نس
ΔZ	δȥω	Δȥακ,	Γιελέκι.	«	j	Jam.	ج
ΤΣ	τσω	Τσα,	Ὀλίγον.	«	ts	Rats.	تس
ΤƷ	τɔω	Τɔωx,	Παῖς.	«	ch	Chin.	چ

BKSH

ΑΙ	αι	Μάιμ,	Παχύς.	Ing	ai	Aisle.
ΕΙ	ει	Δέιμ,	Μέθυσος.	»	ei	Veil.
ΗΙ	ηι	Βήι	Ποιῶ.	Fra.	eu	Deuil.
ΙΙ	ιι	Ȣίιχη,	Ἤρχοντο.	Ing.	ei	Being.
ΟΙ	οι	Ϥόιμη,	Ζῶμεν.	»	oi	Oil.
ΥΙ	υι	Τύιχη,	Τὸ σόν.	»	ui	Suing.
ΩΙ	ωι	Ω'ιη,	Ὕẟωρ.	»	ooi	Cooing.
ΙΑ	ια	Ιάμ,	Εἶμαι.	»	ya	Yard.
ΙΕ	ιε	Ιέ,	Εἶσαι.	»	ye	Yes.
ΙΗ	ιη	Τιήτρ,	Ἄλλος.	»	yea	Yearn.
ΙΙ	ιι	Ιίχι,	Ἐστέ.	»	yea	Yeast.
ΙΟ	ιο	Ἰόχα,	Ἰẟικός μας.	»	yo	York.
ΙΥ	ιυ	Ιύξε,	Σεῖς.	»	u	Tune.
ΙΩ	ιω	Ιώαι,	Ἰẟικός σας.	»	ou	You.

ΓΗΡΜΑΤΗ ΠΑΣ ΦΑΡΑΤ' ΕΤΥΡΕ

Ζηρητορε α Γοʎηχαϖθηκα.		Μεζηρητορε α Ȣωζημβιλθηκα.			
α	Βωζηθηκα	β	ϐ	ϖ	φ
ε	Γωρμαϭθηκα	ᴦ	˥	κ	ʞ
η	Δημβηθηκα	δ	ẟ	θ	τ
ι	Φηρϭηλιμθηκα	ζ	ʒ	σ	ϭ
ο	Γοληκομθηκα	λ	ʎ	ρ	ϥ
υ	Χωκẟηθηκα	μ	ϰ	ϰ χ	ϰ
ω	Δυϖʎα	δζ	δʒ	τσ	τϭ

BKSH

BKSH

ΑΙ	αι	Μάιμ,	Παχύς.	Ing	ai	Aisle.
ΕΙ	ει	Δέιμ,	Μέθυσος.	»	ei	Veil.
ΗΙ	ηι	Βήι	Ποιῶ.	Fra.	eu	Deuil.
ΙΙ	ιι	Ȣίιχη,	Ἤρχοντο.	Ing.	ei	Being.
ΟΙ	οι	Ϥόιμη,	Ζῶμεν.	»	oi	Oil.
ΥΙ	υι	Τύιχη,	Το σόν.	»	ui	Suing.
ΩΙ	ωι	Ω'ιη,	Ὕδωρ.	»	ooi	Cooing.
ΙΑ	ια	Ιάμ,	Είμαι.	»	ya	Yard.
ΙΕ	ιε	Ιέ,	Είσαι.	»	ye	Yes.
ΙΗ	ιη	Τιήτρ,	Ἄλλος.	»	yea	Yearn.
ΙΙ	ιι	Ιίχι,	Ἐστέ.	»	yea	Yeast.
ΙΟ	ιο	Ἰόχα,	Ἰδικός μας.	»	yo	York.
ΙΥ	ιυ	Ιύξε,	Σεῖς.	»	u	Tune.
ΙΩ	ιω	Ιώαι,	Ἰδικός σας.	»	ou	You.

ΓΗΡΜΑΤΗ ΠΑΣ ΦΑΡΑΤ' ΕΤΥΡΕ

Ζηρητορε α Γολῃχαϖθηχα.		Μεζηρητορε α Ȣωζημβιλθηκα.				
α	Βωζηθηχα	β	ϐ	ϖ		φ
ε	Γωρμαϑθηχα	Γ	ɿ	κ		ꓘ
η	Δημβηθηχα	δ	ǒ	θ		τ
ι	Φηρϑηλιμθηχα	ζ	ʓ	σ	,	ϑ
ο	Γοληκομθηχα	λ	ʎ	ρ		ϙ
υ	Χωχόηθηχα	μ	ϰ	ϰ	χ	ϰ
ω	Δυϖʎα	δζ	δʓ	τʒ		τϑ

Γηϙμα Μαδητορε

A B Ȣ Π Φ E Γ ⅂ K ꓘ H Δ ◺ T Θ I Z Ƨ Σ Ʒ
O L ⅃ P ꟼ Y M N И X X Ω.

Ω X X И N M Y P ꟼ ⅃ L O Ʒ Σ Ƨ Z I Θ T ◺
Δ H ꓘ K ⅂ Γ E Φ Π Ȣ B A

AΩ, BX, ȢИ, ΠN, ΦM, EY, Γꟼ ⅂P, KL, ꓘ⅃, HO
ΔƷ, ◺Σ, TƧ, ΘZ, IX.

AI EI HI II OI YI ΩI   IA IE IH II IO IY IΩ

Γηϙμα Ȣοɼηʎτορε.

αβȣϖφεɼɿκʞηδδ̂τθιζƺσɒολʎρϙυμxϰχxω.
ωxχϰxμυϙρʎλοɒσƺζιθτδ̂δηʞκɿɼεφϖȣβα

αω, βχ, ȣϰ, ϖx, φμ, ευ, ɼϙ, ɿϙ, κʎ, ʞλ, ηο, δ̂ɒ,
δ̂σ, τƺ, θζ, ιx.

αι ει ηι ιι οι υι ωι   ια ιε ιη ιι εο ιυ ιω.

Νωμεϙατη.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
I II III IIII Π ΠI ΠII ΠIII ΠIIII Δ

1882.

BKSH

Γηϥμα Μαδητορε

Α Β Ȣ Π Φ Ε Γ Ꞁ Κ Ӽ Η Δ ᐃ Τ Θ Ι Ζ Ƨ Σ Ʒ
Ο L Ɉ Ρ Ϥ Υ Μ Ν И Χ Χ Ω.

Ω Χ Χ И Ν Μ Υ Ρ Ϥ Ɉ L Ο Ʒ Σ Ƨ Ζ Ι Θ Τ ᐃ
Δ Η Ӽ Κ Ꞁ Γ Ε Φ Π Ȣ Β Α

ΑΩ, ΒΧ, ȢИ, ΠΝ, ΦΜ, ΕΥ, ΓϤ ꞀΡ, ΚL, ӼɈ, ΗΟ
ΔƷ, ᐃΣ, ΤƧ, ΘΖ, ΙΧ.

ΑΙ ΕΙ ΗΙ ΙΙ ΟΙ ΥΙ ΩΙ ΙΑ ΙΕ ΙΗ ΙΙ ΙΟ ΙΥ ΙΩ

Γηϥμα Ȣοϛηʎτορε.

α β ȣ ϖ φ ε ϛ ꞁ κ ϰ η δ δ̂ τ θ ι ς ƨ σ ʊ ο λ ʎ ρ ϥ υ μ x ϰ χ x ω.
ω x χ ϰ x μ υ ϥ ρ ʎ λ ο τ σ ƨ ς ι θ τ δ̂ δ η ϰ κ ꞁ ϛ ε φ ϖ ȣ β α

αω, βχ, ȣϰ, ϖx, φμ, ευ, ϛϥ, ꞁϥ, κʎ, ϰλ, ηο, δ̂ʊ,
δ̂σ, τς, θς, ιx.

αι ει ηι ιι οι υι ωι ια ιε ιη ιι εο ιυ ιω.

Νωμεϥατη.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
I	II	III	IIII	Π	ΠΙ	ΠΙΙ	ΠΙΙΙ	ΠΙΙΙΙ	Δ

BKSH

Δζηρη 1.

βα	βε	βη	βι	βο	βυ	βω
ϐα	ϐε	ϐη	ϐι	ϐο	ϐυ	ϐω
ϖα	ϖε	ϖη	ϖι	ϖο	ϖυ	ϖω
φα	φε	φη	φι	φο	φυ	φω

Δζηρη 2.

Γα	Γε	Γη	Γι	Γο	—	Γω
ℸα	ℸε	ℸη	ℸι	ℸο	ℸυ	—
κα	κε	κη	κι	κο	—	κω
ꓘα	ꓘε	ꓘη	ꓘι	ꓘο	ꓘυ	—

Δζηρη 3.

δα	δε	δη	δι	δο	δυ	δω
ẟα	ẟε	ẟη	ẟι	ẟο	ẟυ	ωẟ
τα	τε	τη	τι	το	τυ	τω
θα	θε	θη	θι	θο	θυ	θω

Δζηρη 4.

ζα	ζε	ζη	ζι	ζο	ζυ	ζω
ƹα	ƹε	ƹη	ƹι	ƹο	ƹυ	—
σα	σε	ση	σι	σο	συ	σω
ɒα	ɒε	ɒη	ɒι	ɒο	ɒυ	—

Δζηρη 5.

λα	λε	λη	λι	λο	—	λω
ʎα	ʎε	ʎη	ʎι	ʎο	ʎυ	—
ρα	ρε	ρη	ρι	ρο	ρυ	ρω
ϥα	ϥε	ϥη	ϥι	ϥο	ϥυ	ϥω

BKSH

Δζηρη 1.

βα	βε	βη	βι	βο	βυ	βω
ϐα	ϐε	ϐη	ϐι	ϐο	ϐυ	ϐω
ϖα	ϖε	ϖη	ϖι	ϖο	ϖυ	ϖω
φα	φε	φη	φι	φο	φυ	φω

Δζηρη 2.

ᴦα	ᴦε	ᴦη	ᴦι	ᴦο	—	ᴦω
ᒣα	ᒣε	ᒣη	ᒣι	ᒣο	ᒣυ	—
κα	κε	κη	κι	κο	—	κω
ϰα	ϰε	ϰη	ϰι	ϰο	ϰυ	—

Δζηρη 3.

δα	δε	δη	δι	δο	δυ	δω
ðα	ðε	ðη	ðι	ðο	ðυ	ωð
τα	τε	τη	τι	το	τυ	τω
θα	θε	θη	θι	θο	θυ	θω

Δζηρη 4.

ζα	ζε	ζη	ζι	ζο	ζυ	ζω
ƹα	ƹε	ƹη	ƹι	ƹο	ƹυ	—
σα	σε	ση	σι	σο	συ	σω
ɔα	ɔε	ɔη	ɔι	ɔο	ɔυ	—

Δζηρη 5.

λα	λε	λη	λι	λο	—	λω
ʎα	ʎε	ʎη	ʎι	ʎο	ʎυ	—
ρα	ρε	ρη	ρι	ρο	ρυ	ρω
ϙα	ϙε	ϙη	ϙι	ϙο	ϙυ	ϙω

Δςηρη 6.

μα	με	μη	μι	μο	μυ	μω
κα	κε	κη	κι	κο	—	κω
ϰα	ϰε	ϰη	ϰι	ϰο	ϰυ	—
χα	χε	χη	χι	χο	χυ	χω

Δςηρη 7.

αβ	εβ	ηβ	ιβ	οβ	υβ	ωβ
αϐ	εϐ	ηϐ	ιϐ	οϐ	υϐ	ωϐ
αϖ	εϖ	ηϖ	ιϖ	οϖ	υϖ	ωϖ
αφ	εφ	ηφ	ιφ	οφ	υφ	ωφ

Δςηρη 8.

αΓ	εΓ	ηΓ	ιΓ	οΓ	—	ωΓ
α⅂	ε⅂	η⅂	ι⅂	ο⅂	υ⅂	—
ακ	εκ	ηκ	ικ	οκ	—	ωκ
αꓘ	εꓘ	ηꓘ	ιꓘ	οꓘ	υꓘ	—

Δςηρη 9.

αδ	εδ	ηδ	ιδ	οδ	υδ	ωδ
αδ̂	εδ̂	ηδ̂	ιδ̂	οδ̂	υδ̂	ωδ̂
ατ	ετ	ητ	ιτ	οτ	υτ	ωτ
αθ	εθ	ηθ	ιθ	οθ	υθ	ωθ

Δςηρη 10.

ας	ες	ης	ις	ος	υς	ως
αʓ	εʓ	ηʓ	ιʓ	οʓ	υʓ	ωʓ
ασ	εσ	ησ	ισ	οσ	υσ	ωσ
αɔ	εɔ	ηɔ	ιɔ	οɔ	υɔ	ωɔ

Δζηρη 6.

μα	με	μη	μι	μο	μυ	μω
xα	xε	xη	xι	xο	—	xω
ϰα	ϰε	ϰη	ϰι	ϰο	ϰυ	—
χα	χε	χη	χι	χο	χυ	χω

Δζηρη 7.

αβ	εβ	ηβ	ιβ	οβ	υβ	ωβ
αϐ	εϐ	ηϐ	ιϐ	οϐ	υϐ	ωϐ
αϖ	εϖ	ηϖ	ιϖ	οϖ	υϖ	ωϖ
αφ	εφ	ηφ	ιφ	οφ	υφ	ωφ

Δζηρη 8.

αɼ	εɼ	ηɼ	ιɼ	οɼ	—	ωɼ
αꞁ	εꞁ	ηꞁ	ιꞁ	οꞁ	υꞁ	—
ακ	εκ	ηκ	ικ	οκ	—	ωκ
αꓘ	εꓘ	ηꓘ	ιꓘ	οꓘ	υꓘ	—

Δζηρη 9.

αδ	εδ	ηδ	ιδ	οδ	υδ	ωδ
αδ̂	εδ̂	ηδ̂	ιδ̂	οδ̂	υδ̂	ωδ̂
ατ̃	ετ̃	ητ̃	ιτ̃	οτ̃	υτ̃	ωτ̃
αθ	εθ	ηθ	ιθ	οθ	υθ	ωθ

Δζηρη 10.

αζ	εζ	ηζ	ιζ	οζ	υζ	ωζ
αƺ	εƺ	ηƺ	ιƺ	οƺ	υƺ	ωƺ
ασ	εσ	ησ	ισ	οσ	υσ	ωσ
αͻ	εͻ	ηͻ	ιͻ	οͻ	υͻ	ωͻ

BKSH

Δζηρη 11.

αλ	ελ	ηλ	ιλ	ολ	υλ	ωλ
αʎ	εʎ	ηʎ	ιʎ	οʎ	υʎ	ωʎ
αρ	ερ	ηρ	ιρ	ορ	υρ	ωϥ
αϥ	εϥ	ηϥ	ιϥ	οϥ	υϥ	ωρ

Δζηρη 12.

αμ	εμ	ημ	ιμ	ομ	υμ	μω
αx	εx	ηx	ιx	οx	υx	ωx
αϰ	εϰ	ηϰ	ιϰ	οϰ	υϰ	ωϰ
αχ	εχ	ηχ	ιχ	οχ	—	ωχ

ΔϤΑΣ' Ε ΔΥΖΗΡΗΤΟΡΕȢΕΤ

αα	αε	αη	αι	αο	αυ	αω
εα	εε	εη	ει	εο	ευ	εω
ηα	ηε	ηη	ηι	ηο	ηυ	ηω
ια	ιε	ιη	ιι	ιο	ιυ	ιω
οα	οε	οη	οι	οο	ου	οω
υα	υε	υη	υι	υο	υυ	υω
ωα	ωε	ωη	ωι	ωο	ωυ	ωω

BKSH

Δζηρη 11.

αλ	ελ	ηλ	ιλ	ολ	υλ	ωλ
αʎ	εʎ	ηʎ	ιʎ	οʎ	υʎ	ωʎ
αρ	ερ	ηρ	ιρ	ορ	υρ	ωϥ
αϥ	εϥ	ηϥ	ιϥ	οϥ	υϥ	ωρ

Δζηρη 12.

αμ	εμ	ημ	ιμ	ομ	υμ	μω
αx	εx	ηx	ιx	οx	υx	ωx
αϰ	εϰ	ηϰ	ιϰ	οϰ	υϰ	ωϰ
αχ	εχ	ηχ	ιχ	οχ	—	ωχ

ΔϤΑΣ' Ε ΔΥΖΗΡΗΤΟΡΕȢΕΤ

αα	αε	αη	αι	αο	αυ	αω
εα	εε	εη	ει	εο	ευ	εω
ηα	ηε	ηη	ηι	ηο	ηυ	ηω
ια	ιε	ιη	ιι	ιο	ιυ	ιω
οα	οε	οη	οι	οο	ου	οω
υα	υε	υη	υι	υο	υυ	υω
ωα	ωε	ωη	ωι	ωο	ωυ	ωω

BKSH

Δζηρη 1.

Σι τη θα αι; Μη θα ϙι τη τη αϖ ϰη ξε, Σε τη θα τη τη αϖ ϰη ξε; Μη θα σε κα ξε. Ε σα ξε κα αι; Σα ξε κα, κα ôε ϰε. Ε σα ϰε κα; Σα ϰε κα, κα ôε ôι. Ε σα ôι κα; Σα ôι κα, κα ôε θι. Ε σα ϖο κα; Σα ϖο κα; Η. Λι κα δυ θι, δυ ôι, δυ ϰε, ôε δυ ξε. Ε σα ϰε κε τι; Ω; Δυ ϰε ôε ϰη θι. Ιο, ϖο αι κα ϰη ξε, ϰη κα, ϰη ôι, ôε ϰη θι ôε τι κε δυ ϰε, δυ ôι, ε ϰη θι· ôε ω ϰη θι, ôε δυ ξε.

Δζηρη 2.

Κα ιε τι; Ω, κα; Ιο, ϖο κα κω ιε τι; Κα κι ôε Χα τι θι; Ιο, ω σ' χα θι. Σε σ' ε χα, σε σ' ε δο Η, ϖο. Χα τι θι; Ω ϰα ϖο. Πε τι ϰη μι; Η, ϖο. Κω ε ϖε; Νη ϰη ξι. Χα τι μι; Ιο, ω σ' χα μι. Σε σ' χα μι, σε σ' ε δο; Η, ϖο. Τι χα θι; Ιο, ω σ' χα ασ θι ασ μι. Χα τι ϡη; Ω χα ξε. Σα ξε χα τι; Ω χα ϰη ξε. Τι σα ξε χα; Ω χα δυ ξε. Ω ϙι με ϰη μι. Σ' τη χα αι; Αι σ' μη χα, ϖο χα λι.

Δζηρη 3.

Σι τη θα ιτ ατ; Αι μη θα ικ. Ιο, σ' τη θα ικ, ϖο τη θα ϙι τη τη αϖ ϰη ξε. Κω δι τι σε σι μη θα ιμ τ' ατ; Ω δι σε σι τη θα ιτ ατ. Ε σι ϖο δι τι σε σι μη θα ιμ τ' ατ; Ν' ωκ τη θα ϙι, τη τη αϖ

Δζηρη 1.

Σι τη θα αι; Μη θα ϥι τη τη αϖ ϰη ξε, Σε τη θα τη τη αϖ ϰη ξε; Μη θα σε κα ξε. Ε σα ξε κα αι; Σα ξε κα, κα ôε ϰε. Ε σα ϰε κα; Σα ϰε κα, κα ôε ôι. Ε σα ôι κα; Σα ôι κα, κα ôε θι. Ε σα ϖο κα; Σα ϖο κα; Η. Λι κα δυ θι, δυ ôι, δυ ϰε, ôε δυ ξε. Ε σα ϰε κε τι; Ω; Δυ ϰε ôε ϰη θι. Ιο, ϖο αι κα ϰη ξε, ϰη κα, ϰη ôι, ôε ϰη θι ôε τι κε δυ ϰε, δυ ôι, ε ϰη θι· ôε ω ϰη θι, ôε δ̀υ ξε.

Δζηρη 2.

Κα ιε τι; Ω, κα; Ιο, ϖο κα κω ιε τι; Κα κι ôε Χα τι θι; Ιο, ω σ' χ̣α θι. Σε σ' ε χ̣α, σε σ' ε δ̀ο Η, ϖο. Χα τι θι; Ω ϰα ϖο. Πε τι ϰη μι; Η, ϖο. Κω ε ϖε; Νη ϰη ξι. Χα τι μι; Ιο, ω σ' χ̣α μι. Σε σ' χ̣α μι, σε σ' ε δο; Η, ϖο. Τι χ̣α θι; Ιο, ω σ' χ̣α ασ θι ασ μι. Χα τι ⅂η; Ω χ̣α ξε. Σα ξε χ̣α τι; Ω χ̣α ϰη ξε. Τι σα ξε χ̣α; Ω χ̣α δυ ξε. Ω ϥι με ϰη μι. Σ' τη χ̣α αι; Αι σ' μη χ̣α, ϖο χ̣α λ̃ι.

Δζηρη 3.

Σι τη θα ιτ ατ; Αι μη θα ικ. Ιο, σ' τη θα ικ, ϖο τη θα ϥι τη τη αϖ ϰη ξε. Κω δ̀ι τι σε σι μη θα ιμ τ' ατ; Ω δ̀ι σε σι τη θα ιτ ατ. Ε σι ϖο δ̀ι τι σε σι μη θα ιμ τ' ατ; Ν' ωκ τη θα ϥι, τη τη αϖ

Μάθημα 1.

Πῶς σοὶ εἶπεν αὐτός; Μοὶ εἶπε κάθισε νὰ σοὶ δώσω ἓν αὐγό. Διατί σοὶ εἶπε να σοὶ δώσω ἓν αὐγό; Μοὶ εἶπε διότι ἔχει αὐγά. Καὶ πόσα αὐγὰ ἔχει; Ὅσα αὐγὰ ἔχει, ἔχει καὶ βόας. Καὶ πόσους βόας ἔχει; Ὅσους βόας ἔχει, ἔχει καὶ αἶγας. Καὶ πόσας αἶγας ἔχει; Ὅσας αἶγας ἔχει, ἔχει καὶ χοίρους. Καὶ πόσους ἔχει; Πόσους ἔχει; Ναί. Ἔχει δύο χοίρους, δύο αἶγας, δύο βόας καὶ δύο αὐγά. Σὺ δὲ πόσους βόας ἔχεις; Ἐγώ: Δύο βόας καὶ ἕνα χοῖρον. Ὄχι, ἀλλ' αὐτὸς ἔχει ἓν αὐγὸ, ἕνα βοῦν, μίαν αἶγα καὶ ἕνα χοῖρον· σὺ δὲ δύο βόας, δύο αἶγας καὶ ἕνα χοῖρον, καὶ ἐγὼ ἕνα χοῖρον, καὶ δύο αὐγά.

Μάθημα 2.

Πόθεν εἶσαι σύ; Ἐγὼ, βοῦς; Ὄχι, δὲν ἐννοῶ τοῦτο, ἀλλ' ἐρωτῶ ἀπὸ ποῦ εἶσαι; Ἐκ τοῦ τόπου τούτου. Τρώγεις σὺ χοῖρον; Ὄχι, ἐγὼ δὲν τρώγω χοῖρον. Διατί δέν τὸν τρώγεις, διότι δέν σοι ἀρέσει; Ναί, Μάλιστα. Σὺ δὲ τρώγεις χοῖρον; Ἐγὼ μάλιστα τρώγω. Εἶδες σὺ ποντικόν; Ναί, μάλιστα, Ποῦ τὸν εἶδες; Εἰς μίαν ἀμϐολήν. Τρώγεις σὺ ποντικόν; Ὄχι, ἐγὼ δὲν τρώγω ποντικόν..Διατί δέν τον τρώγεις διότι δέν σοι ἀρέσει; Ναί, μάλιστα. Σὺ δὲ τρώγεις χοῖρον; Ὄχι, ἐγὼ δὲν τρώγω οὔτε χοῖρον οὔτε ποντικόν. Τρώγεις τίποτε σύ; Ἐγὼ τρώγω αὐγά. Πόσα αὐγὰ τρώγεις; Ἐγὼ τρώγω ἕνα αὐγόν. Σὺ δὲ πόσα αὐγὰ τρώγεις; Ἐγὼ τρώγω δύο αὐγά. Ἐγὼ κάθημαι μὲ ποντικόν. Δέν σε τρώγει; Ὄχι, αὐτός δέν με τρώγει, ἀλλὰ τρώγει λίνον.

Μάθημα. 3.

Πῶς σοι εἶπεν ὁ πατήρ σου; Μοὶ εἶπε φύγε. Ὄχι, δέν σοι εἶπε φύγε, ἀλλὰ κάθησε, νὰ σοὶ δώσω ἓν

Μάθημα 1.

Πῶς σοὶ εἶπεν αὐτός; Μοὶ εἶπε κάθισε νὰ σοὶ δώσω ἓν αὐγό. Διατί σοὶ εἶπε να σοὶ δώσω ἓν αὐγό; Μοὶ εἶπε διότι ἔχει αὐγά. Καὶ πόσα αὐγὰ ἔχει; Ὅσα αὐγὰ ἔχει, ἔχει καὶ βόας. Καὶ πόσους βόας ἔχει; Ὅσους βόας ἔχει, ἔχει καὶ αἶγας. Καὶ πόσας αἶγας ἔχει; Ὅσας αἶγας ἔχει, ἔχει καὶ χοίρους. Καὶ πόσους ἔχει; Πόσους ἔχει; Ναί. Ἔχει δύο χοίρους, δύο αἶγας, δύο βόας καὶ δύο αὐγά. Σὺ δὲ πόσους βόας ἔχεις; Ἐγώ: Δύο βόας καὶ ἕνα χοῖρον. Ὄχι, ἀλλ' αὐτὸς ἔχει ἓν αὐγὸ, ἕνα βοῦν, μίαν αἶγα καὶ ἕνα χοῖρον· σὺ δὲ δύο βόας, δύο αἶγας καὶ ἕνα χοῖρον, καὶ ἐγὼ ἕνα χοῖρον, καὶ δύο αὐγά.

Μάθημα 2.

Πόθεν εἶσαι σύ; Ἐγὼ, βοῦς; Ὄχι, δὲν ἐννοῶ τοῦτο, ἀλλ' ἐρωτῶ ἀπὸ ποῦ εἶσαι; Ἐκ τοῦ τόπου τούτου. Τρώγεις σὺ χοῖρον; Ὄχι, ἐγὼ δὲν τρώγω χοῖρον. Διατί δέν τὸν τρώγεις, διότι δέν σοι ἀρέσει; Ναὶ, Μάλιστα. Σὺ δὲ τρώγεις χοῖρον; Ἐγὼ μάλιστα τρώγω. Εἶδες σὺ ποντικόν; Ναὶ, μάλιστα, Ποῦ τὸν εἶδες; Εἰς μίαν ἀμβολήν. Τρώγεις σὺ ποντικόν; Ὄχι, ἐγὼ δὲν τρώγω ποντικόν..Διατί δέν τον τρώγεις διότι δέν σοι ἀρέσει; Ναὶ, μάλιστα. Σὺ δὲ τρώγεις χοῖρον; Ὄχι, ἐγὼ δὲν τρώγω οὔτε χοῖρον οὔτε ποντικόν. Τρώγεις τίποτε σύ; Ἐγὼ τρώγω αὐγά. Πόσα αὐγὰ τρώγεις; Ἐγὼ τρώγω ἕνα αὐγόν. Σὺ δὲ πόσα αὐγὰ τρώγεις; Ἐγὼ τρώγω δύο αὐγά. Ἐγὼ κάθημαι μὲ ποντικόν. Δέν σε τρώγει; Ὄχι, αὐτός δέν με τρώγει, ἀλλὰ τρώγει λίνον.

Μάθημα. 3.

Πῶς σοι εἶπεν ὁ πατὴρ σου; Μοὶ εἶπε φύγε. Ὄχι, δέν σοι εἶπε φύγε, ἀλλὰ κάθησε, νὰ σοὶ δώσω ἓν

κη ϥε; Ιo, τι ς' ôι σε σι μη θα ιμ τ' ατ. Κω δι τι σε σι μη θα ιμ τ' ατ; Αι σ' μη θα ϥι ϖο ικ. Ιo, ϖο τη θα ϥι, ιo ικ. Σ' τη θα ϥι, τη τη αϖ κη ϥε; Ιo, σ' μη θα ϥι τη τη αϖ κη ϥε, ϖο μη θα ικ σι ρε. Ε σ' τη ôα τι κη ϥε; Μη ôα κη ϥε, ϖο ω σ' χα ϥε.

Να κη μι ι ςι. Ιo, σ' ιϑ' ι ςι, ϖο ιϑ ι ρι. Σε ι ρι ε ιo με αρ; Ικ ôα σε τη χα. Ιo, αι σ' μη χα. Σε σ' τη χα; Σε σ' κα σι. Αι κα σι ϖο τι ς' ôι. Σε ς' δι ω; Ω δι, ϖο τι ς' δι. Να κη ιλ α υλ με κη ρε. Σ' ιϑ κη ιλ με ρε, ϖο ιϑ κη ρε με κ' ιλ. Πε τι ιʎ; Η, ϖο. Κω ι ϖε; Νη κι-ιλ α κι-ελ.

Δϛηρη 4

Να κη θι. Ε ϖε τι με σι; Ω ε ϖε, Κω ε ϖε; Νη κη ϥι. Αι σ' ιϑ θι ϖο ιϑ ôι. Ιo, ϖο μι! Η ϖο, ιϑ ôι. Ιo, ϖο ιϑ θι. Ιo, ϖο ιϑ ʒι. Δι, θι, α μι, ω ε ϖε. Μη κη λι, ϥι κη μι ε χα χι ε ϖι ϑι. Σε ϖι ϑι; Ε ϖε τι; Ω ε ϖε με σι τ' ιμ. Αι σ' χα χι ϖο χα ʎι. Κε τι ετ; Η, ϖο. Πι ϑι. Κε τι ωι; Η, ϖο Χα χι. Ω σ' χα χι. Σε σ' χα χι; Σε σ' μη κα χιε. Ει! εα τι με κε. Σε ϖο μη δο; Τη τη αϖ κη λι, ε τη τη ϥη κη γι. Ωα! ϖο μη δο τι ακ; Η, ϖο, ω τη δωα.

BKSH

κη ξε; Ιο, τι ς' ὸι σε σι μη θα ιμ τ' ατ. Κω δι τι σε σι μη θα ιμ τ' ατ; Αι σ' μη θα ϙι ϖο ικ. Ιο, ϖο τη θα ϙι, ιο ικ. Σ' τη θα ϙι, τη τη αϖ κη ϑε; Ιο, σ' μη θα ϙι τη τη αϖ κη ξε, ϖο μη θα ικ σι ρε. Ε σ' τη ὸα τι κη ξε; Μη ὸα κη ξε, ϖο ω σ' χα ϑε.

Να κη μι ι ζι. Ιο, σ' ιʊ' ι ζι, ϖο ιʊ ι ρι. Σε ι ρι ε ιο με αρ; Ικ ὸα σε τη χα. Ιο, αι σ' μη χα. Σε σ' τη χα; Σε σ' κα σι. Αι κα σι ϖο τι ς' ὸι. Σε ς' δι ω; Ω δι, ϖο τι ς' δι. Να κη ιλ α υλ με κη ρε. Σ' ιʊ κη ιλ με ρε, ϖο ιʊ κη ρε με κ' ιλ. Πε τι ιʎ; Η, ϖο. Κω ι ϖε; Νη κι-ιλ α ϰι-ελ.

Δζηρη 4

Να κη θι. Ε ϖε τι με σι; Ω ε ϖε, Κω ε ϖε; Νη κη ξι. Αι σ' ιʊ θι ϖο ιʊ ὸι. Ιο, ϖο μι! Η ϖο, ιʊ ὸι. Ιο, ϖο ιʊ θι. Ιο, ϖο ιʊ ʒι. Δι, θι, α μι, ω ε ϖε. Μη κη λι, ϙι κη μι ε χα χι ε ϖι ʊι. Σε ϖι ʊι; Ε ϖε τι; Ω ε ϖε με σι τ' ιμ. Αι σ' χα χι ϖο χα ʎι. Κε τι ετ; Η, ϖο. Πι ʊι. Κε τι ωι; Η, ϖο Χα χι. Ω σ' χα χι. Σε σ' χα χι; Σε σ' μη κα χιε. Ει! εα τι με κε. Σε ϖο μη δο; Τη τη αϖ κη λι, ε τη τη ϑη κη γι. Ωα! ϖο μη δο τι αϰ; Η, ϖο, ω τη δωα.

αὐγό. Ποῦ γνωρίζεις σὺ πῶς μοὶ εἶπεν ὁ πατήρ μου; Ἐγὼ γνωρίζω πῶς σοι εἶπεν ὁ πατήρ σου. Καὶ πῶς γνωρίζεις σὺ πῶς μοι εἶπεν ὁ πατήρ μου; Δέν σοι εἶπε κάθισε νὰ σοὶ δώσω ἓν αὐγόν; Ὄχι, Σὺ δὲν γνωρίζεις πῶς μοι εἶπεν ὁ πατήρ μου. Ποῦ γνωρίζεις σὺ πῶς μοι εἶπεν ὁ πατήρ μου. Αὐτὸς δέν μοι εἶπε κάθισε ἀλλὰ φύγε. Ὄχι, ἀλλὰ σοὶ εἶπε κάθισε ὄχι φύγε. Δέν σοι εἶπε κάθισε νὰ σοὶ δώσω ἓν αὐγόν; Ὄχι, δέν μοι εἶπε κάθισε νὰ σοὶ δώσω ἓν αὐγὸν, ἀλλὰ φύγε ὡς σύννεφον. Καὶ δέν σοι ἔδωσεν ἓν αὐγόν; Μοὶ ἔδωσεν αὐγὸν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν τρώγω αὐγά.

Ἰδοὺ εἷς ποντικὸς μαῦρος. Ὄχι, δὲν ἦτο μαῦρος ἀλλὰ νέος. Διατί νέος καὶ ὄχι ξανθός; Φύγε, λοιπὸν διότι σὲ τρώγει. Ὄχι, αὐτὸς δέν με τρώγει. Διατί δέν σε τρώγει; Διότι δὲν ἔχει ὀφθαλμούς. Ἔχει ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ σὺ δὲν γνωρίζεις. Ἐγὼ γνωρίζω, ἀλλὰ σὺ δὲν γνωρίζεις. Ἰδοὺ ἓν ἄστρον μὲ ἓν σύννεφον. Δὲν ἦτο ἄστρον μὲ σύννεφον, ἀλλὰ ἦτο σύννεφον μὲ ἄστρον. Εἶδες σὺ ἄστρα; Ναὶ, μάλιστα. Ποῦ τὰ εἶδες; Εἰς τοῦτον τὸν ἔναστρον, ἢ οὐρανόν.

Μάθημα 4.

Ἰδοὺ εἷς ἀγριόχοιρος. Τὸν εἶδες σὺ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς; Τὸν εἶδον. Ποῦ τὸν εἶδες; Εἰς μίαν ἀμπολήν. Αὐτὸς δὲν ἦτο ἀγριόχοιρος, ἀλλ' ἦτο 'γίδι. Ὄχι μὴ ἦτο ποντικός! Μάλιστα ἦτο 'γίδι. Ὄχι, ἦτο ἀγριόχοιρος. Ὄχι, ἦτο 'γίδι. 'Γίδι ἀγριόχοιρος ἢ ποντικὸς, ἐγὼ τὸν εἶδον. Ἐπὶ ἑνὸς δένδρου κάθηται εἷς ποντικὸς, τρώγει στάχτην καὶ πίνει βροχήν. Πῶς πίνει βροχήν; Τὸν εἶδες σύ; Ἐγὼ τὸν εἶδον μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Δὲν τρώγει στάκτην ἀλλὰ λίνον. Δειψᾶς σύ; Ναὶ μάλιστα. Πίνεβροχήν. Πινᾶς σύ; Ναί, μάλιστα. Φάγε στάκτην. Ἐγὼ δὲν τρώγω στάκτην.

αὐγό. Ποῦ γνωρίζεις σὺ πῶς μοὶ εἶπεν ὁ πατήρ μου; Ἐγὼ γνωρίζω πῶς σοι εἶπεν ὁ πατήρ σου. Καὶ πῶς γνωρίζεις σὺ πῶς μοι εἶπεν ὁ πατήρ μου; Δέν σοι εἶπε κάθισε νὰ σοὶ δώσω ἓν αὐγόν; Ὄχι, Σὺ δὲν γνωρίζεις πῶς μοι εἶπεν ὁ πατήρ μου. Ποῦ γνωρίζεις σὺ πῶς μοι εἶπεν ὁ πατήρ μου. Αὐτὸς δέν μοι εἶπε κάθισε ἀλλὰ φύγε. Ὄχι, ἀλλὰ σοὶ εἶπε κάθισε ὄχι φύγε. Δέν σοι εἶπε κάθισε νὰ σοὶ δώσω ἓν αὐγόν; Ὄχι, δέν μοι εἶπε κάθισε νὰ σοὶ δώσω ἓν αὐγὸν, ἀλλὰ φύγε ὡς σύννεφον. Καὶ δέν σοι ἔδωσεν ἓν αὐγόν; Μοὶ ἔδωσεν αὐγὸν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν τρώγω αὐγά.

Ἰδοὺ εἷς ποντικὸς μαῦρος. Ὄχι, δὲν ἦτο μαῦρος ἀλλὰ νέος. Διατί νέος καὶ ὄχι ξανθός; Φύγε, λοιπὸν διότι σὲ τρώγει. Ὄχι, αὐτὸς δέν με τρώγει. Διατί δέν σε τρώγει; Διότι δὲν ἔχει ὀφθαλμούς. Ἔχει ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ σὺ δὲν γνωρίζεις. Ἐγὼ γνωρίζω, ἀλλὰ σὺ δὲν γνωρίζεις. Ἰδοὺ ἓν ἄστρον μὲ ἓν σύννεφον. Δὲν ἦτο ἄστρον μὲ σύννεφον, ἀλλὰ ἦτο σύννεφον μὲ ἄστρον. Εἶδες σὺ ἄστρα; Ναὶ, μάλιστα. Ποῦ τὰ εἶδες; Εἰς τοῦτον τὸν ἔναστρον, ἢ οὐρανόν.

Μάθημα 4.

Ἰδοὺ εἷς ἀγριόχοιρος. Τὸν εἶδες σὺ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς; Τὸν εἶδον. Ποῦ τὸν εἶδες; Εἰς μίαν ἀμπολήν. Αὐτὸς δὲν ἦτο ἀγριόχοιρος, ἀλλ' ἦτο 'γίδι. Ὄχι μὴ ἦτο ποντικός! Μάλιστα ἦτο 'γίδι. Ὄχι, ἦτο ἀγριόχοιρος. Ὄχι, ἦτο 'γίδι. 'Γίδι ἀγριόχοιρος ἢ ποντικὸς, ἐγὼ τὸν εἶδον. Ἐπὶ ἑνὸς δένδρου κάθηται εἷς ποντικὸς, τρώγει στάχτην καὶ πίνει βροχήν. Πῶς πίνει βροχὴν; Τὸν εἶδες σύ; Ἐγὼ τὸν εἶδον μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Δὲν τρώγει στάκτην ἀλλὰ λίνον. Δειψᾶς σύ; Ναὶ μάλιστα. Πίνε βροχήν. Πινᾶς σύ; Ναί, μάλιστα. Φάγε στάκτην. Ἐγὼ δὲν τρώγω στάκτην.

Δϛηρη 1.

βαx βαϰ βαρ ϐαʎ ϐαρ ϖακ
ϖασ ϖαɒ φατ ɼαϛ ɿακ καꓘ
καλ καʎ καμ ẟαʎ ẟαɒ σαʎ
ɒατ ɒαϰ λαφ ʎαɼ ʎακ ʎαx

Δϛηρη 2.

βεɋ ϐεɒ φεɋ ɿεɒ ɿεϰ κεꓘ
ꓘεϖ ꓘεθ ꓘεɒ ꓘεμ ꓘεx δεφ
δετ δελ δεʎ δεɋ δεμ ẟεx
τεʎ θεκ θεσ θεɋ ʎεθ ʎεɒ

Δϛηρη 3.

βηɒ .βηx βηϰ ϐηθ ϐηɒ ϖηρ
φηρ ɼησ ɿηɒ κηϖ ꓘηϖ ꓘησ
κηx δημ ẟημ τημ τηx τηρ
ϛηɒ ϛηλ ϛηρ ϛημ ϛηx ƹημ

Δϛηρη 4.

βιʎ βιρ ϐικ ϐιτ ϖιɒ ϖιμ
φικ φιꓘ φιλ ɿιθ ɿιx διɿ
διλ τιρ θιɋ ϛιx ƹιμ σιλ
ʎιɼ ʎικ ʎιꓘ ʎιθ ʎισ μιɒ

Δϛηρη 5.

βοτ ϐοθ ϖορ φοʎ ɼοʎ κοσ
δοɿ ẟοτ θομ θοϰ ϛοɼ ϛοɿ
ϛοτ ϛοx ϛορ σοτ ɒοκ ɒοꓘ
ɒοɒ ɒοχ λοτ ʎοτ ʎοθ ʎορ

BKSH

Δςηρη 1.

βαx	βαϰ	βαρ	ϐαʎ	ϐαρ	ϖακ
ϖασ	ϖαɒ	φατ	ɾας	ɿακ	καʞ
καλ	καʎ	καμ	δ̂αʎ	δ̂αɒ	σαʎ
ɒατ	ɒαϰ	λαφ	ʎαɾ	ʎακ	ʎαx

Δςηρη 2.

βεq	ϐεɒ	φεq	ɿεɒ	ɿεϰ	κεʞ
ʞεϖ	ʞεθ	ʞεɒ	ʞεμ	ʞεx	δεφ
δετ	δελ	δεʎ	δεq	δεμ	δ̂εx
τεʎ	θεκ	θεσ	θεq	ʎεθ	ʎεɒ

Δςηρη 3.

βηɔ	.βηx	βηϰ	ϐηθ	ϐηɔ	ϖηρ
φηρ	ɾηƨ	ɿηɔ	κηϖ	ʞηϖ	ʞηƨ
κηx	δ̂ημ	δ̂ημ	τημ	τηx	τηρ
ςηɔ	ςηλ	ςηρ	ςημ	ςηx	ƨημ

Δςηρη 4.

βιʎ	βιρ	ϐικ	ϐιτ	ϖιɔ	ϖιμ
φικ	φιʞ	φιλ	ɿιθ	ɿιx	διɿ
διλ	τιρ	θιq	ςιx	ƨιμ	σιλ
ʎιɾ	ʎικ	ʎιʞ	ʎιθ	ʎισ	μιɔ

Δςηρη 5.

βοτ	ϐοθ	ϖορ	φοʎ	ɾοʎ	κοσ
δοɿ	δ̂οτ	θομ	θοϰ	ςοɾ	ςοɿ
ςοτ	ςοx	ςορ	σοτ	ɒοκ	ɒοʞ
ɒοɒ	ɒοx	λοτ	ʎοτ	ʎοθ	ʎορ

Δζηρη 6.

βυϰ	βυτ̤	βυζ	ϐυʎ	ϖυ0	ϖυλ
ϖυʎ	φυσ	ℸυℸ	ℸυϰ	ℸυμ	ϰυϖ
ϰυɔ	ϰυλ	ϰυχ	ϰυϥ	δυτ̤	δυɔ

Δζηρη 7·

βωτ̤	βωζ	βωϥ	ϐωʎ	ϐωμ	ϐωχ
ϖω0	ϖωσ	φωϥ	ᴦωρ	κωϰ	κωτ
κωʒ	κωɔ	κωρ	δωκ	ʒωκ	ζωμ

Δζηρη 8.

δζα	δζε	δζη	δζ̤ι	δζ̤ο	δζ̤ω
τσα	τσε	τση	τɔι	τɔο	τɔω
κσα	κσε	κση	κɔι	κɔο	κɔω
ϖσα	ϖσε	ϖση	ϖɔι	ϖɔο	ϖɔω

Δζηρη 9.

αιβ	ειϐ	ηιϖ	ιιφ	οιᴦ	υιℸ
αικ	ειϰ	ηιδ	ιιʒ	οιτ	ωι0
βαι	ϐαι	ϐει	κει	τει	βηι
ϥοι	μοι	κυι	τυι	συι	χυι

Δζηρη 10.

ιαϖ	ιακ	ιαμ	ιαχ	ιεϖ	ιετ
ϊαχ	ϊεχ	ϊιχ	ϊημ	ϊοχ	ϊωμ
φια	δια	ʒια	τια	ζια	ɔια
ϐιο	ϖιο	σιο	ριο	ϥιο	μιο

BKSH

Δϛηρη 6.

βυϰ βυτ βυϛ ϐυʎ ϖυθ ϖυλ
ϖυʎ φυσ ⅂υ⅂ ⅂υϰ ⅂υμ ϰυϖ
ϰυɔ ϰυλ ϰυχ ϰυϙ δυτ δυɔ

Δϛηρη 7.

βωτ βωϛ βωϙ ϐωʎ ϐωμ ϐωχ
ϖωθ ϖωσ φωϙ ⅃ωρ κωϰ κωτ
κωʓ κωɔ κωρ δωκ ʓωκ ϛωμ

Δϛηρη 8.

δϛα δϛε δϛη δϛι δϛο δϛω
τσα τσε τση τɔι τɔο τɔω
κσα κσε κση κɔι κɔο κɔω
ϖσα ϖσε ϖση ϖɔι ϖɔο ϖɔω

Δϛηρη 9.

αιβ ειϐ ηιϖ ιιφ οι⅃ υι⅂
αικ ειϰ ηιδ ιιʓ οιτ ωιθ
βαι ϐαι ϐει κει τει βηι
ϙοι μοι κυι τυι συι χυι

Δϛηρη 10.

ιαϖ ιακ ιαμ ιαχ ιεϖ ιετ
ἵαχ ἵεχ ἵιχ ἵημ ἵοχ ἵωμ
φια δια ʓια τια ϛια ɔια
ϐιο ϖιο σιο ριο ϙιο μιο

Δζηρη 1.

Καω χα βαρ, ϖασ ϖι ωιη ε βιε ε φλε. Δια χα φεϙ ε χιϖ χδη μαλ. Θιω χα μισ, ϖι ɼακ ε ϖασ βιε ε φλε κδη ϖυλ. Μιω χα λιϰ, βηϰ δημ ε ϖασ χιχ χδη ϰη ϛηρ'. Ω τοη ϖι ϛερ ε ϗεʊ βηϰ μιρ Ιο, μοσ ϖιʊ ϛερ σε τη βηχ κεκ. Νδη τη βηχ ε ϖο ϗεσ ϖαχ, ϖασ τη βηχ κεϗ. Τι τση βηχ; Ω βηϰ μιρ ε ροχ μιρ· ϗορ ελϖ, ϖρα ϖασ βιε ε φλε κωρ καμ ɿυμ. Μιρ' βηχ τι τοη ϗορ ελϖ ε ϖρα κωρ κε ɿυμ βιε ε φλε ϖσε τηɿαχ μιρ.

Δζηρη 2.

Ω καμ ϰη ϛηθ τοη ϛαρ χδη ϛεʊ. Τι κε χη ρεθ τοη ϛε χδη μεσ. Αι κα ϰη βωτ με ϛερ ϰηρ χδη ϙεθ Ω καμ ϰη λακ ϖηρ τη ζη ζοɿ. Τι κε ϰη δαʊ τη βωτ' τση χα βαρ τηθατ'. Αι κα ϰη ϗεθ τη ζι τοη ϖι σισ'. Κωʊ κα ϰη ϗεχ τη μαθ τοη λεχ; Ω καμ χη τη κωϗ τοη χα μιʊ ε λεχ κωρ ʊεχ ωλκ.

Δζηρη 3.

Βηχ μιρ' ε μοσ κεʊ σε δο τη τη ϙαχ. Δο τ' ι α θομ τ' ιτ τ' ατ· Ικ σε δο τη τη ϛρασ' ιτ ατ. Τοη βηϰ ω τοη δο τη μη ϛρασ' ιμ τ' ατ; Ζ' βηϰ μιρ. Να ϛιεχ ιτ τ' ατ. Μοσ μη ϙεχ τατ' ιμ ϖο ϙι τη

Δζηρη 1.

Καω xα βαρ, ϖασ ϖι ωιη ε βιε ε φʎε. Δια xα φεϙ ε xιϖ xδη μαʎ. Θιω xα μισ, ϖι ᴦακ ε ϖασ βιε ε φʎε ϰδη ϖυλ. Μιω xα λιϰ, βηϰ δημ ε ϖασ xιx xδη ϰη ϛηρ'. Ω τση ϖι ϛερ ε ϗεɒ βηϰ μιρ Ιο, μοσ ϖιɒ ϛερ σε τη βηx κεκ. Νδη τη βηx ε ϖο ϗεσ ϖαx, ϖασ τη βηx κεϗ. Τι τση βηx; Ω βηϰ μιρ ε ροx μιρ· ϗορ εʎϖ, ϖρα ϖασ βιε ε φʎε κωρ καμ ℸυμ. Μιρ' βηx τι τση ϗορ εʎϖ ε ϖρα κωρ κε ℸυμ βιε ε φʎε ϖσε τηℸαx μιρ.

Δζηρη 2.

Ω καμ ϰη ϛηθ τση ϛαρ xδη ϛεɒ. Τι κε xη ρεθ τση ϛε xδη μεσ. Αι κα ϰη βωτ με ϛερ ϰηρ xδη ϙεθ Ω καμ ϰη ʎακ ϖηρ τη ζη ζοℸ. Τι κε ϰη δαɒ τη βωτ' τση xα βαρ τηθατ'. Αι κα ϰη ϗεθ τη ζι τση ϖι σισ'. Κωɒ κα ϰη ϗεx τη μαθ τση ʎεχ; Ω καμ xη τη κωϗ τση xα μιɒ ε ʎεχ κωρ ɒεχ ωʎκ.

Δζηρη 3.

Βηx μιρ' ε μοσ κεɒ σε δο τη τη ϙαχ. Δο τ' ι α θομ τ' ιτ τ' ατ· Ικ σε δο τη τη ϛρασ' ιτ ατ. Τση βηϰ ω τση δο τη μη ϛρασ' ιμ τ' ατ; Ζ' βηϰ μιρ. Να ξιεx ιτ τ' ατ. Μοσ μη ϙεχ τατ' ιμ ϖο ϙι τη

BKSH

Μάθημα 1.

Ὁ βοῦς τρώγει χόρτον, ἔπειτα πίνει νερὸν καὶ κατακλίνεται καὶ κοιμᾶται. Ἡ 'γίδα τρώγει βάτον καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος. Ὁ χοῖρος τρώγει κρέας καὶ ἔπειτα κατακλίνεται καὶ κοιμᾶται εἰς τὸ δάσος. Ὁ ποντικὸς τρώγει ἐλαίας, κάμνει ζημίαν καὶ ἔπειτα εἰσέρχεται εἰς μίαν τρῦπαν. Ἐγὼ ὅπου πίνω κρασὶ καὶ γελῶ, κάμνω καλά; Ὄχι νὰ μὴ πίνῃς κρασὶ διότι σὲ βλάπτει· ἂν καὶ σὲ κάμνει καὶ γελᾷς ὀλίγον ὕστερον ὅμως σὲ κάμνει νὰ γείνῃς κακός. Σὺ δὲ τί κάμνεις; Ἐγὼ ζῶ καλῶς· θερίζω κριθήν, ἔπειτα κατακλίνομαι καὶ κοιμῶμαι διότι νυστάζω. Καλῶς κάμεις σὺ ὅστις θερίζεις κριθὴν καὶ ἔπειτα ὅταν νυστάζῃς κατακλίνεσαι καὶ κοιμᾶσαι, διότι σοὶ ἐμπρέπει καλῶς.

Μάθημα 2.

Ἐγὼ ἔχω ἐνώτιον τὸ ὁποῖον κρεμῶ ἐκ τοῦ ὠτίου. Σὺ ἔχεις ἕνα κύκλον τὸν ὁποῖον θέτεις ἐπὶ τῆς ὀσφύος. Αὐτὸς ἔχει ἕνα βαρέλι μὲ κρασὶ μέχρι τῆς στεφάνης. Ἐγὼ ἔχω μίαν θηλίαν διὰ νὰ πιάνω πουλιά. Σὺ ἔχεις ἕνα κριὸν ἥμερον ὅστις τρώγει ξηρὸν χόρτον. Αὐτὸς ἔχει ἐρίφιον τὸ ὁποῖον πίνει βυζί. Ποιὸς ἔχει ἕνα μεγάλον σκύλον ὅστις ὑλακτεῖ; Ἐγὼ ἔχω ἕνα κόκκινον ὅστις τρώγει κρέας καὶ γαυγίζει ὅταν βλέπει λύκον.

Μάθημα 3.

Κάμνε φρόνιμα καὶ μὴ γελᾷς διότι θὰ σὲ δείρω. θὰ τὸ εἴπω τοῦ πατρός σου. Φύγε, διότι θὰ σὲ σκοτώσῃ ὁ πατήρ σου. Τί κάμνω ἐγὼ ὅπου θέλει νὰ μὲ σκοτώσῃ ὁ πατήρ μου; Δὲν κάμνεις φρόνιμα.

Μάθημα 1.

Ὁ βοῦς τρώγει χόρτον, ἔπειτα πίνει νερὸν καὶ κατακλίνεται καὶ κοιμᾶται. Ἡ ’γίδα τρώγει βάτον καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος. Ὁ χοῖρος τρώγει κρέας καὶ ἔπειτα κατακλίνεται καὶ κοιμᾶται εἰς τὸ δάσος. Ὁ ποντικὸς τρώγει ἐλαίας, κάμνει ζημίαν καὶ ἔπειτα εἰσέρχεται εἰς μίαν τρῦπαν. Ἐγὼ ὅπου πίνω κρασὶ καὶ γελῶ, κάμνω καλά; Ὄχι νὰ μὴ πίνῃς κρασὶ διότι σὲ βλάπτει· ἂν καὶ σὲ κάμνει καὶ γελᾷς ὀλίγον ὕστερον ὅμως σὲ κάμνει νὰ γείνῃς κακός. Σὺ δὲ τί κάμνεις; Ἐγὼ ζῶ καλῶς· θερίζω κριθήν, ἔπειτα κατακλίνομαι καὶ κοιμῶμαι διότι νυστάζω. Καλῶς κάμεις σὺ ὅστις θερίζεις κριθὴν καὶ ἔπειτα ὅταν νυστάζῃς κατακλίνεσαι καὶ κοιμᾶσαι, διότι σοὶ ἐμπρέπει καλῶς.

Μάθημα 2.

Ἐγὼ ἔχω ἐνώτιον τὸ ὁποῖον κρεμῶ ἐκ τοῦ ὠτίου. Σὺ ἔχεις ἕνα κύκλον τὸν ὁποῖον θέτεις ἐπὶ τῆς ὀσφύος. Αὐτὸς ἔχει ἕνα βαρέλι μὲ κρασὶ μέχρι τῆς στεφάνης. Ἐγὼ ἔχω μίαν θηλίαν διὰ νὰ πιάνω πουλιά. Σὺ ἔχεις ἕνα κριὸν ἥμερον ὅστις τρώγει ξηρὸν χόρτον. Αὐτὸς ἔχει ἐρίφιον τὸ ὁποῖον πίνει βυζί. Ποιὸς ἔχει ἕνα μεγάλον σκύλον ὅστις ὑλακτεῖ; Ἐγὼ ἔχω ἕνα κόκκινον ὅστις τρώγει κρέας καὶ γαυγίζει ὅταν βλέπει λύκον.

Μάθημα 3.

Κάμνε φρόνιμα καὶ μὴ γελᾷς διότι θὰ σὲ δείρω. θὰ τὸ εἴπω τοῦ πατρός σου. Φύγε, διότι θὰ σὲ σκοτώσῃ ὁ πατήρ σου. Τί κάμνω ἐγὼ ὅπου θέλει νὰ μὲ σκοτώσῃ ὁ πατήρ μου; Δὲν κάμνεις φρόνιμα.

τη θομ κη λαφ. Νωκ δωα τη τη μβα ϑεσ, ϖο κα, ε κα. Ο ϖο ϖο ϖο τα-τη-ζο! Ο ϖο ϖο ϖο τα-τη-ζο! Ικ, ϖσε κωκ δωα τη τη σοχ με σι, ιε διαλ ι κεκ. Ικ κγα μωα, μη βηκ τη ιεμ ιζι.

Δζηρη 4.

Τση κε τι τση ϖο κεσ τηρ' κη; Καμ γαζ ϖσε ερθ τι ϑλα τσ' ισ κδη μαλ ϖηρ δρω ε ϖαυ κ' ωλκ τρη δαι τ' ε χαι. Ω θασ' τση κεσ ϖσε κε σωμ' δεκ ε δι: Ιο, ω σ' καμ ασσ δεκ μοσ δι. Πο τση κε; Ω καμ τσα ϖεκ. Ε τση βηκ με ϖεκ; Ι εκδ. Δι ε εκδ τι; Δι, ϖο. Πο τι, τση δι τη βησ; Ω δι τη ηεσ βωκ' τ' ε ϑη κδη φωζ' ε τ' ε ϖιεκ. Αι τση δι; Αι δι ε κεθ. Τση κεθ αι; Αι κεθ δεκ ε βηκ λεσ.

Δεζηρη 5.

Τση κε τι με μωα, τ' ατ, τση μη βηκ ε ϖο λοτ κγαχερ ε ζ' μη λε κδη χαλ τ' ιμ; Τη βηκ ε λοτ ϖσε ζ' βηκ μιρ' τση ϖι ϑερ' με σοκ τ' ηκδ; Σ' ιακ' σοκ, ϖο ιακ μικ. Μιρ', με μικ τση κε. Πο τση τη βηκ; Τη κασ κοσ ε τη ϖιο ωιη τση τη βηκ μιρ. Σοτ δο κα τσα ζοη τση καμ, ϖο ζ' δι τ' ι θερ ε τ' ι ϖιεκ. Ω θομ σε κεχ, ϖο τι σ' κεχ φαρ' ηη. Ζηρ' ι ε ϖρε ι με θοκ. Ω ζ' δι τ' ι θερ δοτ, ϖο δο τ' ι λη, ε δο τη χα μιο κγα βεζ.

τη θομ κη λαφ. Νωκ δωα τη τη μβα ϐεο, ϖο κα, ε κα. Ο ϖο ϖο ϖο τα-τη-ζο! Ο ϖο ϖο ϖο τα-τη-ζο! Ικ, ϖσε κωκ δωα τη τη οοχ με σι, ιε διαʎ ι κεκ. Ικ κϛα μωα, μη βηκ τη ιεμ ιζι.

Δζηρη 4.

Τοη κε τι τοη ϖο κεο τηρ' κη; Καμ ϛας ϖσε ερθ τι ϐʎα το ιο κδη μαʎ ϖηρ δρω ε ϖαυ κ' ωʎκ τοη δαι τ' ε χαι. Ω θαο' τοη κεο ϖσε κε οωμ' δεκ ε ϑι: Ιο, ω σ' καμ ωοσ δεκ μοσ δι. Πο τση κε; Ω καμ τσα ϖεκ. Ε τοη βηκ με ϖεκ; Ι εκδ. Δι ε εκδ τι; Δι, ϖο. Πο τι, τοη δι τη βηο; Ω δι τη ϑεο βωκ' τ' ε ϐη κδη φωϛ' ε τ' ε ϖιεκ. Αι τοη δι; Αι δι ε κεθ. Τοη κεθ αι; Αι κεθ δεκ ε βηκ λεο.

Δὲζηρη 5.

Τοη κε τι με μωα, τ' ατ, τοη μη βηκ ε ϖο λοτ κϛαχερ ε ζ' μη λε κδη γαλ τ' ιμ; Τη βηκ ε λοτ ϖσε ζ' βηκ μιρ' τοη ϖι ϐερ' με οοκ τ' ηκδ; Σ' ιακ' οοκ, ϖο ιακ μικ. Μιρ', με μικ τοη κε. Πο τοη τη βηκ; Τη κασ κοσ ε τη ϖιο ωιη τοη τη βηκ μιρ. Σοτ δο κα τσα ζοη τοη καμ, ϖο ζ' δι τ' ι θερ ε τ' ι ϖιεκ. Ω θομ σε κεχ, ϖο τι σ' κεχ φαρ' ϑη. Ζηρ' ι ε ϖρε ι με θοκ. Ω ζ' δι τ' ι θερ δοτ, ϖο δο τ' ι ʎη, ε δο τη γα μιο κϛα βεϛ.

Ἰδοὺ ἔρχεται ὁ πατὴρ σου. Μὴ μὲ δέρῃς, πάτερ μου, ἀλλὰ στάσου νὰ σοὶ εἴπω μίαν λέξιν. Δὲν θέλω νὰ σὲ ἀκούσω, ἀλλ' ἰδοὺ, καὶ ἰδού. Ὦ πὸ πὸ πὸ πάτερ μου! Ὦ πὸ πὸ πὸ πάτερ μου! Φύγε, διότι δὲν θέλω νὰ σὲ ἴδω μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἶσαι κακὸν τέκνον. Φύγε ἀπ' ἐμοῦ, διότι μὲ κάμνῃς νὰ ἦμαι δυστυχής.

Μάθημα 4.

Τί ἔχεις σὺ ὅπου γελᾷς διηνεκῶς; Γελῶ διότι ἦλθεν ὁ ἀδελφός μου ὅστις ἦτο εἰς τὸ ὄρος διὰ ξύλα καὶ εἶδε λύκον ὅστις ἔμελλε νὰ τὸν φάγῃ. Ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι γελᾷς διότι ἔχεις πολλὰ πρόβατα καὶ 'γίδια. Ὄχι δὲν ἔχω οὔτε πρόβατα οὔτε 'γίδια. Ἀλλὰ τί ἔχεις; Ἔχω κλωστάς. Καὶ τί κάμνεις μὲ τὰς κλωστάς; Τὰς ὑφαίνω. Ἠξεύρεις καὶ ὑφαίνεις; Μάλιστα ἠξεύρω. Σὺ δὲ τί ἠξεύρεις νὰ κάμῃς; Ἐγὼ ἠξεύρω νὰ ζυμώνω ἄρτον, νὰ τὸν βάλω εἰς τὸν φοῦρνον καὶ νὰ τὸν ψήσω. Αὐτὸς τί ἠξεύρει; Αὐτὸς ἠξεύρει καὶ κουρεύει. Τί κουρεύει; Κουρεύει πρόβατα καὶ κάμνει μαλλί.

Μάθημα 5.

Τί ἔχεις μετ' ἐμοῦ, πάτερ, ὅπου μὲ κάμνεις καὶ δακρύω πάντοτε καὶ δὲν μὲ ἀφίνεις εἰς τὴν δυστυχίαν μου; Σὲ κάμνω νὰ δακρύῃς διότι δὲν κάμνεις καλὰ πίνων κρασὶ μὲ τοὺς συντρόφους σου. Δὲν εἶναι σύντροφοι ἀλλ' εἶναι φίλοι. Καλὰ, μὲ τοὺς φίλους σου. Ἀλλὰ τί νὰ κάμω; Νὰ φάγῃς γιαούρτι καὶ νὰ πίνῃς νερὸν τὸ ὁποῖον σοὶ κάμνει καλόν. Σήμερον θὰ φάγω μερικὰ πουλιὰ, τὰ ὁποῖα ἔχω, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρω νὰ τὰ σφάζω καὶ νὰ τὰ ψήνω. Ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι γνωρίζεις, ἀλλὰ δὲν γνωρίζεις τίποτε. Πιάσε τα καὶ κόψε τα μὲ τοὺς ὄνυχας. Δὲν ἠμπορῶ, ἀλλὰ θὰ τὰ ἀφήσω καὶ θὰ φάγω κρέας πρόβειον.

Ἰδοὺ ἔρχεται ὁ πατὴρ σου. Μὴ μὲ δέρῃς, πάτερ μου, ἀλλὰ στάσου νὰ σοὶ εἴπω μίαν λέξιν. Δὲν θέλω νὰ σὲ ἀκούσω, ἀλλ' ἰδοὺ, καὶ ἰδού. Ὢ πὸ πὸ πὸ πάτερ μου! Ὢ πὸ πὸ πὸ πάτερ μου! Φύγε, διότι δὲν θέλω νὰ σὲ ἴδω μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἶσαι κακὸν τέκνον. Φύγε ἀπ' ἐμοῦ, διότι μὲ κάμνῃς νὰ ἦμαι δυστυχής.

Μάθημα 4.

Τί ἔχεις σὺ ὅπου γελᾷς διηνεκῶς; Γελῶ διότι ἦλθεν ὁ ἀδελφός μου ὅστις ἦτο εἰς τὸ ὄρος διὰ ξύλα καὶ εἶδε λύκον ὅστις ἔμελλε νὰ τὸν φάγῃ. Ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι γελᾷς διότι ἔχεις πολλὰ πρόβατα καὶ 'γίδια. Ὄχι δὲν ἔχω οὔτε πρόβατα οὔτε 'γίδια. Ἀλλὰ τί ἔχεις; Ἔχω κλωστάς. Καὶ τί κάμνεις μὲ τὰς κλωστάς; Τὰς ὑφαίνω. Ἠξεύρεις καὶ ὑφαίνεις; Μάλιστα ἠξεύρω. Σὺ δὲ τί ἠξεύρεις νὰ κάμῃς; Ἐγὼ ἠξεύρω νὰ ζυμώνω ἄρτον, νὰ τὸν βάλω εἰς τὸν φοῦρνον καὶ νὰ τὸν ψήσω. Αὐτὸς τί ἠξεύρει; Αὐτὸς ἠξεύρει καὶ κουρεύει. Τί κουρεύει; Κουρεύει πρόβατα καὶ κάμνει μαλλί.

Μάθημα 5.

Τί ἔχεις μετ' ἐμοῦ, πάτερ, ὅπου μὲ κάμνεις καὶ δακρύω πάντοτε καὶ δὲν μὲ ἀφίνεις εἰς τὴν δυστυχίαν μου; Σὲ κάμνω νὰ δακρύῃς διότι δὲν κάμνεις καλὰ πίνων κρασὶ μὲ τοὺς συντρόφους σου. Δὲν εἶναι σύντροφοι ἀλλ' εἶναι φίλοι. Καλὰ, μὲ τοὺς φίλους σου. Ἀλλὰ τί νὰ κάμω; Νὰ φάγῃς γιαούρτι καὶ νὰ πίνῃς νερὸν τὸ ὁποῖον σοὶ κάμνει καλόν. Σήμερον θὰ φάγω μερικὰ πουλιὰ, τὰ ὁποῖα ἔχω, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρω νὰ τὰ σφάζω καὶ νὰ τὰ ψήνω. Ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι γνωρίζεις, ἀλλὰ δὲν γνωρίζεις τίποτε. Πιάσε τα καὶ κόψε τα μὲ τοὺς ὄνυχας. Δὲν ἠμπορῶ, ἀλλὰ θὰ τὰ ἀφήσω καὶ θὰ φάγω κρέας πρόβειον.

KLINT' ΕΠΑΡΗ

Εϖαορισωρα εμηρορεια τη ϰηϖηρζιερμηϥετ φιαʎηϥετ τη ϖαρηση κʎιχτε αχησοχεχη χδη α, ε, η, ι, εδ' εορισωρα εμηρορεια χδη α δε ια.

Φιαʎα ϰηϖηρζίερμα ρωακηχη τοχ' ετυρε εδε χδη τη ϖηριερατη βιερα, σι ϥιεχ ϖασοιε·

βε-ια	βε-τη	ὅρκος
ϥα-ια	ϥα-τη	πόρος
(ο)ϥε-ια	(ο)ϥε-τη	αὐγόν
ϥι-ια	ϥι-τη	ἀμβολή
δι-ια	δι-τη	'γίδα
ʒρι-ια	ʒρι-τη	κλῆμα

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

Ἡ ἀόριστος ὀνομαστικὴ τῶν μονοσυλλάβων λέξεων τῆς πρώτης κλίσεως λήγει εἰς α, ε, η, ι, ἡ δὲ ὁριστικὴ ὀνομαστικὴ εἰς α καὶ ια.

Λέξεις μονοσύλλαβοι τηροῦσι τὸν τόνον αὐτῶν καὶ εἰς τὰς πλαγίους αὐτῶν πτώσεις ὡς ἀκολούθως·

ʎι-ια	ʎι-τη	εὐλογία
ρε-ια	ρε-τη	νέφος
ϙα-ια	ϙα-τη	ταινία
κʃε-ια	κʃε-τη	εὐκαιρία
χιε-ια	χιε-τη	σκιά

KLIИT' ΕΔΥΤΗ.

Εϖαορισωρα εμηρορεια τη ϰηϖηρζιερμηϥετ φιαʎηϥετ τη δυτηση κʎιχτε αχησοχεχη χδη ϰη μεζητορε, εδ' εορισωρα εμηρορεια χδη ι, σι ϥιεχ ϖασοιε·

ατ-ι	ατε-τη	ἄτι, κελης
ασ-ι	ασε-τη	ἄσσος

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣΙΣ

Ἡ ἀόριστος ὀνομαστικὴ τῶν μονοσυλλάβων λέξεων τῆς δευτέρας κλίσεως λήγει εἰς σύμφωνον, ἡ δὲ ὁριστικὴ ὀνομαστικὴ εἰς ι, ὡς ἀκολούθως·

α(υ)ρ-ι	α(υ)ρε-τη	χρυσό
βαστ-ι	βαστε-τη	στοίχημα

KLINT' ΕΠΑΡΗ

Εϖαορισωρα εμηρορεια τη κηϖηρςιερμηϥετ φιαλη-ϥετ τη ϖαρηση κλιχτε αχησοχεχη χδη α, ε, η, ι, εδ' εορισωραεμηρορεια χδη α ȝε ια.

Φιαλα κηϖηρςΐερμα ρωακηχη τοχ' ετυρε εȝε χδη τη ϖηριερατη βιερα, σι ϥιεχ ϖασοιε·

βε-ια	βε-τη	ὅρκος
ϥα-ια	ϥα-τη	πόρος
(ο)ϥε-ια	(ο)ϥε-τη	αὐγόν
ϥι-ια	ξι-τη	ἀμβολή
δι-ια	δι-τη	'γίδα
ȝρι-ια	ȝρι-τη	κλῆμα

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

Ἡ ἀόριστος ὀνομαστικὴ τῶν μονοσυλλάβων λέξεων τῆς πρώτης κλίσεως λήγει εἰς α, ε, η, ι, ἡ δὲ ὁριστικὴ ὀνομαστικὴ εἰς α καὶ ια.

Λέξεις μονοσύλλαβοι τηροῦσι τὸν τόνον αὐτῶν καὶ εἰς τὰς πλαγίους αὐτῶν πτώσεις ὡς ἀκολούθως·

λι-ια	λι-τη	εὐλογία
ρε-ια	ρε-τη	νέφος
ϛα-ια	ϛα-τη	ταινία
χϛε-ια	χϛε-τη	εὐκαιρία
χιε-ια	χιε-τη	σκιά

KLIИT' ΕΔΥΤΗ.

Εϖαορισωρα εμηρορεια τη κηϖηρςιερμηϥετ φιαληϥετ τη δυτηση κλιχτε αχησοχεχη χδη κη μεςητορε, εδ' εορισωρα εμηρορεια χδη ι, σι ϥιεχ ϖασοιε·

ατ-ι	ατε-τη	ἄτι, χέλης
ασ-ι	ασε-τη	ἄσσος

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣΙΣ

Ἡ ἀόριστος ὀνομαστικὴ τῶν μονοσυλλάβων λέξεων τῆς δευτέρας κλίσεως λήγει εἰς σύμφωνον, ἡ δὲ ὁριστικὴ ὀνομαστικὴ εἰς ι, ὡς ἀκολούθως·

α(υ)ρ-ι	α(υ)ρε-τη	χρυσό
βαστ-ι	βαστε-τη	στοίχημα

βαλ-ι	βαλε-τη	μέτωπον	φʊατ-ι	φʊατε-τη	χώρα
βαρ-ι	βαρε-τη	χόρτος	φεϙ-ι	φεϙα-τη	βάττος
βες-ι	βεϙα-τη	θῦμα	φιλ-ι	φιʎ-τη	κλωστή
βιρ-ι	βιρε-τη	υἱός	φιλδ̀-ι	φιʎδ̀ε-τη	ἐλέφας
βιʊτ-ι	βιʊτε-τη	οὐρά	φτο(κ)-ι	φτοκ-τη	κυδώνιον
βοʊτ-ι	βοʊτε-τη	ἄτρακτος	φρωθ-ι	φρωθε-τη	ἴλερις
βϙωʎ-ι	βϙωʎε-τη	ἀγκών	φωχδ̀-ι	φωχδε-τη	πυθμίν
βʎιρ-ι	βʎιρε-τη	πτελέα	εʎϖ-ι	εʎϖε-τη	κριθή
βωτ-ι	βωτε-τη	βαρέλιον	εʊτ-ι	εʊτε-τη	ὀστοῦν
βωϙ-ι	βωϙα-τη	ἀνὴρ	гαζ-ι	гαζε τη	χαρά
βωρδ̀ʐ-ι	βωρδʐε-τη	πύργος	гαρθ-ι	гαρθε-τη	κῆπος
ξαʎ-ι	ξαʎηρα-τη	ἔλαιον	гραʐδ̀-ι	гραʐδε-τη	φάτνη
ξαϙ-ι	ξαϙε-τη	τάφος	гρεϖ-ι	гρεϖε-τη	ἄγκιστρον
ξεʊ-ι	ξεʊε-τη	ὠτίον	ℸεκδ̀-ι	ℸεκδ̀ε-τη	γένος
ξεκδ-ι	ξεκδ̀ε-τη	τόπος	гρεθ-ι	гρεθε-τη	σφήξ
ξηθ-ι	ξηθε-τη	ἐνώτιον	гρεϖθ-ι	гεϖθε-τη	μοχλός
ξιτ-ι	ξιτε-τη	ἔτος	гʎιʊτ-ι	гʎιʊτε-τη	δάκτυλ
ξιτʊ-ι	ξιτʊε-τη	μόσχος	гʎύ(κ(-ι	гʎυκ-τη	γόνυ
ϖαʊ-ι	ϖαʊε-τη	ὀργυῖα	гωρ-ι	гωρε-τη	λίθος
ϖʎαφ-ι	ϖʎηφηκ-τη	ἐφάπλ.	гρωʊτ-ι	гρωʊτε-τη	δράξ
ϖϙαϙ-ι	ϖϙαϙε-τη	πρίνος	ℸαʎμ-ι	ℸαʎμε-τη	σπάος
ϖʎεʊτ-ι	ϖʎεʊτα-τη	ψύλλα	ℸεʎ-ι	ℸεʎε-τη	ἀλεκτρυών
ϖʎεϖ-ι	ϖλεϖε-τη	λεύκη	ℸηρ-ι	ℸηρε-τη	πρᾶγμα
ϖρεʊ-ι	ϖρεʊε-τη	πράσον	ℸιρ-ι	ℸιρε-τη	κόλπος
ϖριφτ-ι	ϖριφτε-τη	ἱερεύς	ℸʎιμβ-ι	ℸʎιμβα-τη	ἄκανθα
ϖρικτ-ι	ϖρικτε-τη	γονεὺς	ℸυʊ-ι	ℸυʊε-τη	πρόπαππος
ϖϙο(κ)-ι	ϖϙοκ-τη	ρεῦμα	κατʊ-ι	κατʊε-τη	ὑφαντής
ϖʎυμβ-ι	ϖʎυμβε-τη	μόλυβ.	καθ-ι	καθε-τη	ὀφθαλμία
ϖϙωʊ-ι	ϖϙωʊε-τη	ἄνθρακ.	καχδ̀-ι	καχδε-τη	κράσπεδον
ϖωσ-ι	ϖωσε-τη	φρέαρ	κετσ-ι	κετʊε-τη	ἐρίφιον

βαλ-ι	βαλε-τη	μέτωπον
βαρ-ι	βαρε-τη	χόρτος
βες-ι	βεϙα-τη	θῦμα
βιρ-ι	βιρε-τη	υιός
βιʊτ-ι	βιʊτε-τη	οὐρά
βοʊτ-ι	βοʊτε-τη	ἄτρακτος
βϙωʌ-ι	βϙωʌε-τη	ἀγκών
βʌιρ-ι	βʌιρε-τη	πτελέα
βωτ-ι	βωτε-τη	βαρέλιον
βωϙ-ι	βωϙα-τη	ἀνήρ
βωρδ̑ζ-ι	βωρδζε-τη	πύργος
ϐαʌ-ι	ϐαʌηρα-τη	ἔλαιον
ϐαϙ-ι	ϐαϙε-τη	ταφος
ϐεʊ-ι	ϐεʊε-τη	ὠτίον
ϐενδ-ι	ϐενδ̑ε-τη	τόπος
ϐηθ-ι	ϐηθε-τη	ἐνώτιον
ϐιτ-ι	ϐιτε-τη	ἔτος
ϐιτʊ-ι	ϐιτʊε-τη	μόσχος
ϖαʊ-ι	ϖαʊε-τη	ὀργυῖα
ϖʌαφ-ι	ϖʌηφηϰ-τη	ἐφάπλ.
ϖϙαϙ-ι	ϖϙαϙε-τη	πρίνος
ϖʌεʊτ-ι	ϖʌεʊτα-τη	ψύλλα
ϖʌεϖ-ι	ϖλεϖε-τη	λεύκη
ϖρεʊ-ι	ϖρεʊε-τη	πράσον
ϖριφτ-ι	ϖριφτε-τη	ἱερεύς
ϖριϰτ-ι	ϖριχτε-τη	γονεύς
ϖϙο(ϰ)-ι	ϖϙοϰ-τη	ρεῦμα
ϖʌυμβ-ι	ϖʌυμβε-τη	μόλυβ.
ϖϙωʊ-ι	ϖϙωʊε-τη	ἄνθραϰ.
ϖωσ-ι	ϖωσε-τη	φρέαρ
φʊατ-ι	φʊατε-τη	χώρα
φεϙ-ι	φεϙα-τη	βάττος
φιλ-ι	φιʌ-τη	κλωστή
φιʌδ̑-ι	φιʌδ̑ε-τη	ἐλέφας
φτο(ϰ)-ι	φτοϰ-τη	κυδώνιον
φρωθ-ι	φρωθε-τη	ἴλερις
φωϰδ̑-ι	φωϰδε-τη	πυθμίν
εʌϖ-ι	εʌϖε-τη	κριθή
εʊτ-ι	εʊτε-τη	ὀστοῦν
ᴦαζ-ι	ᴦαζε τη	χαρά
ᴦαρθ-ι	ᴦαρθε-τη	κῆπος
ᴦραζδ̑-ι	ᴦραζδε-τη	φάτνη
ᴦρεϖ-ι	ᴦρεϖε-τη	ἄγκιστρον
ℸενδ̑-ι	ℸενδ̑ε-τη	γένος
ᴦρεθ-ι	ᴦρεθε-τη	σφήξ
ᴦρεϖθ-ι	ᴦεϖθε-τη	μοχλός
ᴦʌιʊτ-ι	ᴦʌιʊτε-τη	δάκτυλ
ᴦʌύ(ϰ(-ι	ᴦʌυϰ-τη	γόνυ
ᴦωρ-ι	ᴦωρε-τη	λίθος
ᴦρωʊτ-ι	ᴦρωʊτε-τη	δράξ
ℸαʌμ-ι	ℸαʌμε-τη	σπάος
ℸεʌ-ι	ℸεʌε-τη	ἀλεκτρυών
ℸηρ-ι	ℸηρε-τη	πρᾶγμα
ℸιρ-ι	ℸιρε-τη	κόλπος
ℸʌιμβ-ι	ℸʌιμβα-τη	ἄκανθα
ℸυʊ-ι	ℸυʊε-τη	πρόπαππος
κατʊ-ι	κατʊε-τη	ὑφαντής
καθ-ι	καθε-τη	ὀφθαλμία
καϰδ̑-ι	καϰδε-τη	κράσπεδον
κετσ-ι	κετʊε-τη	ἐρίφιον

κηρϖ-ι	κηρϖε-τη	κάνναβος	διεϖ-ι	διεϖε-τη	κοιτίς
κριϰ-ι	κριϰε-τη	σταυρός	δ̂ημ-ι	δ̂ημε-τη	ζημία
κϛιμβ-ι	κϛιμβε-τη	σκώληξ	δρυ(κ(-ι	δρυκ-τη	ξύλον
κοσ-ι	κοσε-τη	γιαούρτι	δ̂ημβ-ι	δ̂ημβε-τη	ὀδούς
κοʎ-ι	κοʎε-τη	περιπολία	ʒιαρ-ι	δ̂ιαρε-τη	αἰγοπῶλος
κομβ-ι	κομβε-τη	ἔθνος	δ̂ριμ-ι	ʒριμε-τη	ἀποφράς
κωδ̂-ι	κωδ̂ε-τη	χύτρα	θεσ-ι	θεσε-τη	σάκκος
ϰωϰ-ι	κωϰε-τη	κόκκινος	θεʎϖ-ι	θεʎϖε-τη	κουκοῦτσι
κωρμ-ι	κωρμε-τη	σῶμα	θερμ-ι	θερμε-τη	σφάχτης
κωʎμ-ι	κωʎμε-τη	ἀκμή	θο(κ)-ι	θοκ-τη	ὄνυξ
ϰαρ-ι	καρε-τη	καθαρός	θυρ-ι	θυρε-τη	περίβολος
ϰεʎϖ-ι	ϰεʎϖε-τη	πύον	τασ-ι	τασε-τη	κύαθος
κεʎϰ-ι	κεʎϰε-τη	ὕελος	τραϖ-ι	τραϖε-τη	βόθρος
ϰεκ-ι	ϰεκ-τη	κύων	τραρ-ι	τραρε-τη	δ̂οκός
ϰεκɿ-ι	ϰεκɿε-τη	ἀμνός	τεʎ-ι	τεʎε-τη	τέλι
ϰινδ̂-ι	ϰινδ̂ε-τη	ἑκατόν	τερ-ι	τερε-τη	τέρι
ϰυϖ-ι	ϰυϖε-τη	πίθος	τϭεϖ-ι	τϭεϖε-τη	ράμφος
ϰυλ-ι	ϰυλε-τη	χυλός	τριμ-ι	τριμα-τη	νεανίας
ϰυϛ-ι	ϰυϛε-τη	μύξα	τσιαϖ-ι	τσιεϖ-τη	τράγος
ηι-ι	ηιε-τη	πρίξιμον	τιερ-ι	τιερε-τη	ὑφάδι
ηρ-ι	ηρε-τη	ἀήρ	τωʎ-ι	τωʎε-τη	ψύχα
ηκδ̂-ι	ηκδε-τη	σαΐτα	τωρϖ-ι	τωρϖε-τη	αἰδώς
δαϭ-ι	δεϭ-τη	κριός	τϛω(ρ)-(ι)	τϛω-τη	ἐγκέφαλ.
δεφ-ι	δεφε-τη	ντέφι	ιλ-ι	ιʎε-τη	ἄστρον
δετ-ι	δετε-τη	θάλασσα	ικδ̂-ι	ικδ̂ε-τη	στημόνι
δελ-ι	δεʎ-τη	νεῦρον	ιρδ̂ζ-ι	ιρδ̂ζε-τη	ὑπόληψις
δεϛ-ι	δεϛα-τη	σῦς	ζαρ-ι	ζαρε-τη	κύβος
δεμ-ι	δεμα-τη	ταῦρος	ζιαρ-ι	ζιαϛε-τη	πῦρ
δειμ-ι	δειμ-τη	μέθυσος	ζιαρμ-ι	ζιαρμε-τη	πυρκαϊά
δ̂ρεκ-ι	δρεκ-τη	ἔλαφος	ζη(ρ)-ι	ζηρε-τη	φωνή

κηρϖ-ι	κηρϖε-τη	χάνναβος
κριϰ-ι	κριϰε-τη	σταυρός
κϛιμβ-ι	κϛιμβε-τη	σκώληξ
κοσ-ι	κοσε-τη	γιαούρτι
κοʎ-ι	κοʎε-τη	περιπολία
κομβ-ι	κομβε-τη	ἔθνος
κωδ̂-ι	κωδ̂ε-τη	χύτρα
κωϰ-ι	κωϰε-τη	κόκκινος
κωρμ-ι	κωρμε-τη	σῶμα
κωʎμ-ι	κωʎμε-τη	ἀκμή
ϰαρ-ι	καρε-τη	καθαρός
ϰεʎϖ-ι	ϰεʎϖε-τη	πύον
κεʎϰ-ι	κεʎϰε-τη	ὕελος
ϰεχ-ι	ϰεχ-τη	κύων
ϰεϰɿ-ι	ϰεϰɿε-τη	ἀμνός
ϰιχδ̂-ι	ϰιχδ̂ε-τη	ἑκατόν
ϰυϖ-ι	ϰυϖε-τη	πίθος
ϰυλ-ι	ϰυλε-τη	χυλός
ϰυϙ-ι	ϰυϙε-τη	μύξα
ηι-ι	ηιε-τη	πρίξιμον
ηρ-ι	ηρε-τη	ἀήρ
ηχδ̂-ι	ηχδε-τη	σαΐτα
δαʋ-ι	δεʋ-τη	κριός
δεφ-ι	δεφε-τη	ντέφι
δετ-ι	δετε-τη	θάλασσα
δελ-ι	δεʎ-τη	νεῦρον
δεϙ-ι	δεϙα-τη	σῦς
δ̂εμ-ι	δεμα-τη	ταῦρος
δ̂ειμ-ι	δειμ-τη	μέθυσος
δ̂ρεχ-ι	δρεϰ-τη	ἔλαφος
διεϖ-ι	διεϖε-τη	κοιτίς
δ̂ημ-ι	δ̂ημε-τη	ζημία
δρυ(χ(-ι	δρυϰ-τη	ξύλον
δ̂ημβ-ι	δ̂ημβε-τη	ἐδούς
δ̂ιαρ-ι	δ̂ιαρε-τη	αἰγοπῶλος
δ̂ριμ-ι	δ̂ριμε-τη	ἀποφράς
θεσ-ι	θεσε-τη	σάκκος
θεʎϖ-ι	θεʎϖε-τη	κουκοῦτσι
θερμ-ι	θερμε-τη	σφάχτης
θο(χ)-ι	θοϰ-τη	ὄνυξ
θυρ-ι	θυρε-τη	περίβολος
τασ-ι	τασε-τη	κύαθος
τραϖ-ι	τραϖε-τη	βόθρος
τραρ-ι	τραρε-τη	δ̂οκός
τεʎ-ι	τεʎε-τη	τέλι
τερ-ι	τερε-τη	τέρι
τʋεϖ-ι	τʋεϖε-τη	ράμφος
τριμ-ι	τριμα-τη	νεανίας
τσιαϖ-ι	τσιεϖ-τη	τράγος
τιερ-ι	τιερε-τη	ὑφάδι
τωʎ-ι	τωʎε-τη	ψύχα
τωρϖ-ι	τωρϖε-τη	αἰδὼς
τϙω(ρ)-(ι)	τϙω-τη	ἐγκέφαλ.
ιλ-ι	ιʎε-τη	ἄστρον
ιχδ̂-ι	ιχδ̂ε-τη	στημόνι
ιρδζ-ι	ιρδζε-τη	ὑπόληψις
ζαρ-ι	ζαρε-τη	κύβος
ζιαρ-ι	ζιαϙε-τη	πῦρ
ζιαρμ-ι	ζιαρμε-τη	πυρκαϊά
ζη(ρ)-ι	ζηρε-τη	φωνή

ϛεκθ-ι	ϛεκθε-τη	οἶστρος	ʎεɗ-ι	ʎεσ-τη	μαλλός
ϛοτ-ι	ϛοτε-τη	κύριος	ʎεɗ-ι	ʎεɗηρα-τη	πτῶμα
ʒαʎ-ι	ʒαλε-τη	ζάλη	ʎεʒ-ι	ʎεδε-τη	τοῖχος
ʒιμ-ι	ʒιμε-τη	πλῆθος	ʎημɗ-ι	ʎημɗε-τη	κουβάρι
σταϖ-ι	σταϖε-τη	ράβδος	ʎισ-ι	λισε-τη	βαλανιδιά
στραλ-ι	στραʎε-τη	πυρόλιθ	ʎι(χ)-ι	λικ-τη	λίνος
σταχ-ι	σταχε-τη	μάνδρα	ʎοτ-ι	ʎοτε-τη	δάκρυον
σοι-ῒ	σοιε-τη	γενεά	ʎοϛ-ι	ʎοϛε-τη	παιγνίδιον
σκυτ-ι	σκυτε-τη	σκύτος	ʎυκθ-ι	ʎυκθε-τη	αὔλαξ
ɗατ-ι	ɗατε-τη	ἀξίνη	ʎυμ-ι	ʎυμε-τη	ποταμός
ɗκʎαϑ-ι	ɗκʎεϑ-τη	σκλάβος	ʎυμθ-ι	ʎυμθε-τη	ποτάμιον
ɗτατ-ι	ɗτατε-τη	ἀνάστημα	ραφτ-ι	ραφτε-τη	ράφι
ɗτρατ-ι	ɗτρατε-τη	κλίνη	ρετ-ι	ρετε-τη	ἐξορία
ɗεɗ-ι	ɗεɗε-τη	πεδιάς	ϙιϛ-ι	ριϛε-τη	ὀρίζιον
ɗερ-ι	ɗερε-τη	ἔρις	ριετ-ι	ριετε-τη	δύκτιον
ɗτρεϖ-ι	ɗτρεϖε-τη	σκώληξ	ϙαϖ-ι	ϙαϖε-τη	πλάτανος
ɗτιεϙ-ι	ɗτιεϙα-τη	σφαχτὸν	ϙεθ-ι	ϙεθε-τη	στεφάνι
ɗκημβ-ι	ɗκημβε-τη	βράχος	ϙεμ-ι	ϙεμε-τη	ψεῦδος
ɗϖιρτ-ι	ɗϖιρτε-τη	ψυχή	ϙημβ-ι	ϙημβε-τη	ἀκτίς
ɗοɗ-ι	ɗοɗε-τη	κόσκινον	ϙιϖ-ι	ϙιϖε-τη	λωρίον
ɗορτ-ι	ɗορτε-τη	τύχη	ϙοβ-ι	ϙοβε-τη	κτῆμα
ɗκοϖ-ι	ɗκοϖικ-τη	βακτηρ.	ϙωɗ-ι	ϙωɗε-τη	σταφυλή
ɗωʎ-ι	ɗωʎε-τη	δοκός	υλ-ι	υλε τη	ἄστρον
ɗωρ-ι	ɗωρε-τη	ἄμμος	μαλ-ι	μαλε-τη	πόθος
οφσ ι	οφɗε-τη	πυρά	μαʎ-ι	μαʎε-τη	ὄρος
οχτ ι	οχτε-τη	λύπη	μεʎ-ι	μεʎε-τη	κέγχρος
λαφ-ι	λαφε-τη	ὁμηλία	μεντ ι	μεντ-τη	νοῦς
λοτɗ-ι	λοτɗε-τη	λόχμη	μεσ-ι	μεσε-τη	ὀσφύς
λωκ-ι	λωκε-τη	διορυγή	μ(β)ρετ-ι	μ(β)ρετε-τη	ἄναξ
ʎαφτ-ι	ʎαφτε-τη	δόξα	μηϛ-ι	μηϛε-μη	πῶλος

ζεκθ-ι	ζεκθε-τη	οἶστρος
ζοτ-ι	ζοτε-τη	κύριος
ʒαʎ-ι	ʒαλε-τη	ζάλη
ʒιμ-ι	ʒιμε-τη	πλῆθος
σταϖ-ι	σταϖε-τη	ῥάϐδος
στραλ-ι	στραʎε-τη	πυρόλιθ
στακ-ι	στακε-τη	μάνδρα
σοι-ῒ	σοιε-τη	γενεά
σκυτ-ι	σκυτε-τη	σκύτος
ꝺατ-ι	ꝺατε-τη	ἀξίνη
ꝺκʎαθ-ι	ꝺκʎεθ-τη	σκλάϐος
ꝺτατ-ι	ꝺτατε-τη	ἀνάστημα
ꝺτρατ-ι	ꝺτρατε-τη	κλίνη
ꝺεꝺ-ι	ꝺεꝺε-τη	πεδιάς
ꝺερ-ι	ꝺερε-τη	ἔρις
ꝺτρεϖ-ι	ꝺτρεϖε-τη	σκώληξ
ꝺτιεϙ-ι	ꝺτιεϙα-τη	σφαχτὸν
ꝺκημβ-ι	ꝺκημβε-τη	βράχος
ꝺϖιρτ-ι	ꝺϖιρτε-τη	ψυχή
ꝺοꝺ-ι	ꝺοꝺε-τη	κόσκινον
ꝺορτ-ι	ꝺορτε-τη	τύχη
ꝺκοϖ-ι	ꝺκοϖικ-τη	βακτηρ.
ꝺωʎ-ι	ꝺωʎε-τη	δοκός
ꝺωρ-ι	ꝺωρε-τη	ἄμμος
οφσ ι	οφꝺε-τη	πυρά
οχτ ι	οχτε-τη	λύπη
λαφ-ι	λαφε-τη	ὁμηλία
λοτꝺ-ι	λοτꝺε-τη	λόχμη
λωκ-ι	λωκε-τη	διορυγή
ʎαφτ-ι	ʎαφτε-τη	δόξα
ʎεꝺ-ι	ʎεσ-τη	μαλλός
ʎεꝺ-ι	ʎεꝺηρα-τη	πτῶμα
ʎεʒ-ι	ʎεδ̂ε-τη	τοῖχος
ʎημꝺ-ι	ʎημꝺε-τη	κουϐάρι
ʎισ-ι	λισε-τη	βαλανιδιά
ʎι(κ)-ι	λικ-τη	λίνος
ʎοτ-ι	ʎοτε-τη	δάκρυον
ʎοζ ι	ʎοζε-τη	παιγνίδιον
ʎυκθ-ι	ʎυκθε-τη	αὔλαξ
ʎυμ-ι	ʎυμε-τη	ποταμός
ʎυμθ-ι	ʎυμθε-τη	ποτάμιον
ραφτ-ι	ραφτε-τη	ῥάφι
ρετ-ι	ρετε-τη	ἐξορία
ϙιζ-ι	ριζε-τη	ὀρίζιον
ριετ-ι	ριετε-τη	δύκτιον
ϙαϖ-ι	ϙαϖε-τη	πλάτανος
ϙεθ-ι	ϙεθε-τη	στεφάνι
ϙεμ-ι	ϙεμε-τη	ψεῦδος
ϙημβ-ι	ϙημβε-τη	ἀκτίς
ϙιϖ-ι	ϙιϖε-τη	λωρίον
ϙοβ-ι	ϙοβε-τη	κτῆμα
ϙωꝺ-ι	ϙωꝺε-τη	σταφυλή
υλ-ι	υλε τη	ἄστρον
μαλ-ι	μαλε-τη	πόθος
μαʎ-ι	μαʎε-τη	ὄρος
μεʎ-ι	μεʎε-τη	κέγχρος
μεκτ ι	μεκτ-τη	νοῦς
μεσ-ι	μεσε-τη	ὀσφύς
μ(β)ρετ-ι	μ(β)ρετε-τη	ἄναξ
μηζ-ι	μηζε-μη	πῶλος

μηχ-ι	μηκ-τη	μωρέα
μιƌ-ι	μιƌηρα-τη	κρέας
μιλ-ι	μιλε-τη	θήκη
μοτ-ι	μοτε-τη	ἔτος
μοϥ-ι	μοϥα-τη	ψεῖρα
μωτ-ι	μωτε-τη	σκῶρ
μωƌτ-ι	μωƌτε-τη	μοῦστος
μωρ-ι	μωρε-τη	τεῖχος
χαζ-ι	χαζε-τη	φιλαρέσκεια
χαμ-ι	χαμε-τη	φήμη
χαχτ-ι	χαχτε-τη	προίξ
χδερ-ι	χδερε-τη	ὑπόληψις
χιϖ-ι	χιϖε-τη	ἀνεψιός
χοτ-ι	χοτε-τη	κολύμβημα
χωρ-ι	χωρε-τη	κάλλος
χωχ-ι	χωχε-τη	ἀνάδοχος
χαϖσ-ι	χαϖσε-τη	εἱρκτή
χαλ-ι	χαλε-τη	κατάστασις
χαχ-ι	χαχε-τη	πανδοχεῖον
χελ-ι	χεʎε-τη	σούβλα
χεʎμ-ι	χεʎμε-τη	λύπη
χιρ-ι	χιρε-τη	χάρις
χοχ-ι	χοχε-τη	καιάδας
χω(χ)-ι	χωκ-τη	παλοῦκι
ωρ-ι	ωρε-τη	δαυλός
ωιθ-ι	ωιθε-τη	στόμαχος
ωρθ-ι	ωρθε-τη	ἴλερις
ωƌτ-ι	ωƌτε-τη	στάχυς

KLINT' ETPETH

Eϖαωρισωρα εμηρορορεια τη κηϖηρζϊερμηϐετ φιαʎηϐετ τη τρετησι κʎιχτε αχησοχεχη χδη α, ε, ι, ɼ, χ· εδ' εορισωρα εμηρορεια χδη ια, σι ϐιεχ ϖασοιε·

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Ἡ ἀόριστος ὀνομαστικὴ τῶν μονοσυλλάβων λέξεων τῆς τρίτης κλίσεως λήγει εἰς α, ε, ɼ, χ· ἡ δὲ ὁριστικὴ ὀνομαστικὴ εἰς ια, ὡς ἀκολούθως·

αƌκ-ω	αƌκε-τη	ἐραστής
αρɼ-ω	αρɼε-τη	τόξον
αχ-ω	αχε-τη	ἠχώ
βαρκ-ω	βαρκε-τη	κοιλία
ϐϥι(χ)-ω (ι)	βϥικ-τη	κέρας
βρισκ-ω	βρισκε-τη	ξυρός
ϐγε(χ)-ω (ι)	ϐγεκ-τη	πεῦκος
ϐικ-ω	ξικ-τη	βῖκος

μηκ-ι	μηϰ-τη	μωρέα
μιϭ-ι	μιϭηρα-τη	κρέας
μιλ-ι	μιλε-τη	θήκη
μοτ-ι	μοτε-τη	ἔτος
μοϙ-ι	μοϙα-τη	ψεῖρα
μωτ-ι	μωτε-τη	σκῶρ
μωϭτ-ι	μωϭτε-τη	μοῦστος
μωρ-ι	μωρε-τη	τεῖχος
καζ-ι	καζε-τη	φιλαρέσκεια
καμ-ι	καμε-τη	φήμη
καχτ-ι	καχτε-τη	προίξ
κδερ-ι	κδερε-τη	ὑπόληψις
κιϖ-ι	κιϖε-τη	ἀνεψιός
κοτ-ι	κοτε-τη	κολύμβημα
κωρ-ι	κωρε-τη	κάλλος
κωκ-ι	κωκε-τη	ἀνάδοχος
καϖσ-ι	καϖσε-τη	εἱρκτή
καλ-ι	καλε-τη	κατάστασις
καν-ι	κανε-τη	πανδοχεῖον
κελ-ι	κεʎε-τη	σούβλα
κεʎμ-ι	κεʎμε-τη	λύπη
κιρ-ι	κιρε-τη	χάρις
κοκ-ι	κοκε-τη	καιάδας
κω(κ)-ι	κωϰ-τη	παλοῦκι
ωρ-ι	ωρε-τη	δαυλός
ωιθ-ι	ωιθε-τη	στόμαχος
ωρθ-ι	ωρθε-τη	ἴλερις
ωϭτ-ι	ωϭτε-τη	στάχυς

KLINT’ ETPETH

Εϖαωρισωρα εμηροροreια τη κηϖηρζἴερμηϐετ φιαʎηϐετ τη τρετησι κʎικτε ακησοκεκη κδη α, ε, ι, ɼ, χ· εδ’ εορισωρα εμηρορεια κδη ια, σι ϐιεκ ϖασοιε·

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ.

Ἡ ἀόριστος ὀνομαστικὴ τῶν μονοσυλλάβων λέξεων τῆς τρίτης κλίσεως λήγει εἰς α, ε, ɼ, χ· ἡ δὲ ὁριστικὴ ὀνομαστικὴ εἰς ια, ὡς ἀκολούθως·

αϭκ-ω	αϭκε-τη	ἐραστής
αρɼ-ω	αρɼε-τη	τόξον
αχ-ω	αχε-τη	ἠχώ
βαρκ-ω	βαρκε-τη	κοιλία
ϐϙι(κ)-ω (ι)	βϙικ-τη	κέρας
βρισκ-ω	βρισκε-τη	ξυρός
ϐηε(κ)-ω (ι)	ϐηεκ-τη	πεῦκος
ϐικ-ω	ϐικ-τη	βῖκος

ϖʎακ-ω	ϖʎεϰ-τη	γέρων
ϖϙαɼ-ω	ϖϙεɿ-τη	κατώφλιο
ϖε(ϰ)-ω (ι)	ϖεϰ-τη	κλωστί
ϖϙεϰɿ-ω	ϖϙεϰɿ-τη	πρίγκιψ
ϖιꝺκ-ω	ϖιꝺϰ-τη	ἰχθύς
φικ-ω	φιϰ-τη	σῦκον
ɿακ-ω	ɿακηρα-τη	αἷμα
κα-ω	ϰε-τη	βοῦς
κραχ-ω	κραχα-τη	ὦμος
κρωꝺκ-ω	κρωꝺϰ-τη	συμπθ.
δε-ω	δερα-τη	θεός
δζερκ-ω	δζερκε-τη	αὐχὴν
δρε(ϰ)-ω (ι)	δρεϰ-τη	ἔλαφ.
ʒε(τ)-ω(ι)	ʒετηρα-τη	γῆ
θι(ϰ)-ω (ι)	θιϰ-τη	ἀγριογού
τꝺαρκ-ω	τꝺαρϰε-τη	κύκλος
τρα(ρ)-ω (ι)	τραρε-τη	δοκὸς
τρεɿ-ω	τρεɼε-τη	ἀγορά
τιρκ-ω	τιρϰε-τη	κνημίς
τοɼ-ω	τοɼε-τη	πτυχή
τσωρκ-ω	τσωρϰ-τη	σκορπιός
ζεφκ-ω	ζεφϰε-τη	εὐωχία
ζοɼ-ω	ζɔɿ-τη	πτηνόν·
σι(υ)-ω	σι(υ)-τη	ὀφθαλμός
ꝺκακ-ω	ꝺκαϰε-τη	αἰτία
ꝺελκ-ω	ꝺελϰε-τη	ἰτέα
ꝺτεɼ-ω	ꝺτεɿε-τη	εἴσοδος
ꝺι(ρ)-ω (ι)	ꝺιρηρα-τη	βροχὴ
ꝺτριɼ-ω	ꝺτριɼε-τη	ἐριννύς
ꝺοκ-ω	ꝺοϰ-τη	σύντροφος
ꝺτοɼ-ω	ꝺτοɿε-τη	κουφοξυλ
λι(ϰ)-ω (ι)	λιϰ-τη	ἐλαῖα
ʎακ-ω	ʎαϰε-τη	θηλεία
ʎηϰɼ-ω	ʎηϰɼε-τη	ζωμός
μι(ϰ(-ω (ι)	μιϰ-τη	ποντιϰ.
μικ-ω	μιϰ-τη	φίλος
μωκ̇-ω	μωϰε-τη	μούχλα
ϰερκ-ω	ϰερκε-τη	πατρυιός
χακ-ω	χαϰε-τη	δίκαιον
χι(ϰ)-ω (ι)	χιϰ-τη	τέφρα
ωʎκ-ω	ωʎϰ-τη	λύκος

ϖλακ-ω	ϖλεϰ-τη	γέρων
ϖϙαΓ-ω	ϖϙεℸ-τη	κατώφλιο
ϖε(ϰ)-ω (ι)	ϖεϰ-τη	κλωστὶ
ϖϙεχℸ-ω	ϖϙεϰℸ-τη	πρίγκιψ
ϖιϭκ-ω	ϖιϭϰ-τη	ἰχθύς
φικ-ω	φιϰ-τη	σῦκον
ℸακ-ω	ℸακηρα-τη	αἷμα
κα-ω	ϰε-τη	βοῦς
κραχ-ω	κραχα-τη	ὦμος
κρωϭκ-ω	κρωϭϰ-τη	συμπθ.
δ̑ε-ω	δερα-τη	θεός
δζερκ-ω	δζερκε-τη	αὐχὴν
δρε(ϰ)-ω (ι)	δρεϰ-τη	ἔλαφ.
ʒε(τ)-ω(ι)	ʒετηρα-τη	γῆ
θι(ϰ)-ω (ι)	θιϰ-τη	ἀγριογού
τϭαρκ-ω	τϭαρϰε-τη	κύκλος
τρα(ρ)-ω (ι)	τραρε-τη	δ̑οκὸς
τρεℸ-ω	τρεΓε-τη	ἀγορά
τιρκ-ω	τιρϰε-τη	κνημίς
τοΓ-ω	τοΓε-τη	πτυχή
τσωρκ-ω	τσωρϰ-τη	σκορπιός
ζεφκ-ω	ζεφϰε-τη	εὐωχία
ζοΓ-ω	ζοℸ-τη	πτηνόν·
σι(υ)-ω	σι(υ)-τη	ὀφθαλμός
ϭκακ-ω	ϭκαϰε-τη	αἰτία
ϭελκ-ω	ϭελϰε-τη	ἰτέα
ϭτεΓ-ω	ϭτεℸε-τη	εἴσοδος
ϭι(ρ)-ω (ι)	ϭιρηρα-τη	βροχὴ
ϭτριΓ-ω	ϭτριΓε-τη	ἐριννύς
ϭοκ-ω	ϭοϰ-τη	σύντροφος
ϭτοΓ-ω	ϭτοℸε-τη	κουφοξυλ
λι(ϰ)-ω (ι)	λιϰ-τη	ἐλαῖα
λακ-ω	λαϰε-τη	θηλεία
ληϰΓ-ω	ληϰΓε-τη	ζωμός
μι(ϰ(-ω (ι)	μιϰ-τη	ποντικ.
μικ-ω	μιϰ-τη	φίλος
μωκ̇-ω	μωϰε-τη	μούχλα
ϰερκ-ω	ϰερκε-τη	πατρυιός
χακ-ω	χαϰε-τη	δίκαιον
χι(ϰ)-ω (ι)	χιϰ-τη	τέφρα
ωλκ-ω	ωλϰ-τη	λύκος

Δζηρη 1.

Το' ιϲτη βε;

Βε ιϲτη κη ϑηρτετησι ε' ϑηρτετηση με μαϑη κδη ϛολη εμηριχ ε' Δευτ.

Βετοχεμι α μαϑμη βε κη τη θομι τη ϑηρτετηχη, τη τηρηχη τη ϑηρτετηχη ε ϑετημη τη ϑηρτετηχη τη κθιεληϲτη, τη ϖαϖιεσμε ε τη θιεϲτηϲτη, δομηθηχη, θομι ϖηρ τηχη Ζοχη, α ϖατϲα, α ϖαφϲα, Ζοτιχ.

Βεια ε' Ʒκυϖηταρϑετ ιϲτη τη μαϑη κερι κη ϛωρ ε τ' εϑηρη μβη κραχ τη τιι, ε τη θοτη, «τη μαϑ, α τη κεμ κητη ϛωρ κδη ϲϖιρτ τ' ιμ.»

Μβραϖητοκετ' αδα μϑη ϲκιμβ γιθ' ερεμε ϑηρτετησι με μαϑη κδη ϛολη δευριχη, α τιατρη ζακοχ σι ωρδηροχ εδε διεταλιϛα, κηιο φιαλ' εδευτα ε' Δευτ (Περηκδιση) κη θοτη κηϲτω·

«Μεσ μαϑο εμηριχ ε' Ζοτιτ Δευτ τηκδ μβη τη κοτη-σεϖαε. Ζοτι ζ' δο βηκη ϖαϛιδι ατη τση μεϑ εμηριχ ετιι μβη τη κοτη».

Εδ' αι κερι κ' ιστη βετωαρη, σι τη θεμι, κδη κδερ τη τια τη κδζερη μβη κριε κη ϖωχη κη ϊιϲτη δηχη, α μβεσητωαρη τε αι, θωχετη Ʒκυϖηριϲτ Βε, δομηθηχη ιβετωαρ.

Βειλϛερητη ιακη κηρηζ βωλαρη ε δωχετη τση τη κδερητοκεχη τη ϖωχητοκηχη ϲηχητιμχ' ε εμηριτ' τυρε.

Δζηρη 2.

Το' ιϲτη ϑα α ϑαιη;

Ʒα ιϲτη χη ϑεχδ ϲελκ λυμιτ α δετιτ ϖρεικωιτ κη-ρηζιτη ϲκοκηχη μβη κημβη ϖηρτει. Ιϲτη ζακοχ κδη

Δζηρη 1.

Το' ιɔτη βε;

Βε ιɔτη κη ϑηρτετησι ε' ϑηρτετησῃ με μαϙη κδη ɼολη εμηριχ ε' Δευτ.

Βετοχεμι α μαϙμη βε κη τη θɔμι τη ϑηρτετηχη, τη τηρηχη τη ϑηρτετηχη ε ϑετημη τη ϑηρτετηχη τη κθιελητη, τη σαϖιεσμε ε τη θιεɔτητη, δομηθηχη, θɔμι ϖηρ τηχη Ζοχη, α ϖατɔα, α ϖαφɔα, Ζοτιχ.

Βεια ε' Ʒκυϖηταρϑετ ιɔτη τη μαϙη κερι κη ɼωρ ε τ' εϑηρη μβη κραχ τη τιι, ε τη θɔτη, «τη μαϙ, α τη κεμ κητη ɼωρ κδη ɔϖιρτ τ' ιμ.»

Μβραϖητοκετ' αδα μϑη ɔκιμβ γιθ' ερεμε ϑηρτετησι με μαϙη κδη ɼολη δευριχη, α τιατρη ζακοχ σι ωρʒηροχ εδε διεταλιɼα, κηιο φιαλ' εδευτα ε' Δευτ (Περηκδισῃ) κη θɔτη κηɔτω·

«Μεσ μαϙɔ εμηριχ ε' Ζοτιτ Δευτ τηκδ μβη τη κοτη· σεϖαε. Ζοτι ζ' δο βηκη ϖαɼιδι ατη τση μεϙ εμηριχ ετιι μβη τη κοτη».

Εδ' αι κερι κ' ιστη βετωαρη, σι τη θεμι, κδη κδερ τη τια τη κδζερη μβη κριε κη ϖωχη κη ϊιɔτη ʒηχη, α μβεσητωαρη τε αι, θωχετη Ʒκυϖηριɔτ Βε, δομηθηχη ιβετωαρ.

Βειλɼερητη ιακη κηρηζ βωλαρη ε δωχετη τση τη κδερητοκεχη τη ϖωχητοκηχη ɔηχητιμχ' ε εμηριτ' τυρε.

Δζηρη 2.

Το' ιɔτη ϑα α ϑαιη;

Θα ιɔτη κη ϑεκδ ɔελκ λυμιτ α δετιτ ϖρεικωιτ κηρηζιτη ɔκοκηχη μβη κημβη ϖηρτει. Ιɔτη ζακοχ κδη

Μάθημα 1.

Τί εἶναι ὅρκος;

Ὅρκος εἶναι βεβαίωσις ἀληθείας διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ.

Ὁρκιζόμεθα ἢ κάμνωμεν ὅρκον ὅπως εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, καθαρὰν ἀμερόληπτον καὶ ἄδολον· λέγομεν, δηλαδή, μὰ τὸν Θεόν, ἢ νὰ ἴδω τὸν Θεόν.

Ὁ ὅρκος τῶν Ἀλβανῶν εἶναι νὰ λάβῃ τις λίθον καὶ νὰ θέσῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ νὰ εἴπῃ, «νὰ πάρω ἢ νὰ ἔχω τὸν λίθον τοῦτον εἰς τὴν ψυχήν μου».

Ἀπαγορεύεται δὲ τελείως πᾶσα ψευδὴς διαβεβαίωσις διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῆς θεότητος ἢ παντὸς ἄλλου τρόπου, ὡς ρητῶς διαλαμβάνει ὁ δεκάλογος, ὁ θεῖος οὗτος λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔχον ὡς ἐφεξῆς·

«Μὴ λάβῃς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· διότι δὲν θέλει ἀθωώσει ὁ Κύριος τὸν λαμβάνοντα ἐπὶ ματαίῳ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁρκισμένος, τρόπον τινά, εἰς τὴν τιμήν του νὰ ἐκτελέσῃ ἐμπεπιστευμένον τι ἀξίωμα λέγεται Ἀλβανιστὶ Βέης, δηλ. πιστός.

Οἱ Βέηδες εἶναι ἄνδρες εὐγενεῖς καὶ πρέπει νὰ φιλοτιμῶνται νὰ πγαγματοποιήσωσι τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν.

Μάθημα 2.

Τί εἶναι πόρος ἢ πορθμός;

Πόρος εἶναι μέρος ἀβαθὲς ποταμοῦ ἢ θαλάσσης ὁπόθεν οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ περῶσιν ἀντιπεραν πεζῶς. Συνήθως εἰς τοιαῦτα μέρη ὑπάρχουν καὶ προθμεῖα

Μάθημα 1.

Τί εἶναι ὅρκος ;

Ὅρκος εἶναι βεβαίωσις ἀληθείας διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ.

Ὁρκιζόμεθα ἢ κάμνωμεν ὅρκον ὅπως εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, καθαρὰν ἀμερόληπτον καὶ ἄδολον· λέγομεν, δηλαδή, μὰ τὸν Θεὸν, ἢ νὰ ἴδω τὸν Θεόν.

Ὁ ὅρκος τῶν Ἀλβανῶν εἶναι νὰ λάβῃ τις λίθον καὶ νὰ θέσῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ νὰ εἴπῃ, «νὰ πάρω ἢ νὰ ἔχω τὸν λίθον τοῦτον εἰς τὴν ψυχήν μου».

Ἀπαγορεύεται δὲ τελείως πᾶσα ψευδὴς διαβεβαίωσις διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῆς θεότητος ἢ παντὸς ἄλλου τρόπου, ὡς ρητῶς διαλαμβάνει ὁ δεκάλογος, ὁ θεῖος οὗτος λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔχον ὡς ἐφεξῆς·

«Μὴ λάβῃς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· διότι δὲν θέλει ἀθωώσει ὁ Κύριος τὸν λαμβάνοντα ἐπὶ ματαίῳ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁρκισμένος, τρόπον τινὰ, εἰς τὴν τιμήν του νὰ ἐκτελέσῃ ἐμπεπιστευμένον τι ἀξίωμα λέγεται Ἀλβανιστὶ Βέης, δηλ. πιστός.

Οἱ Βέηδες εἶναι ἄνδρες εὐγενεῖς καὶ πρέπει νὰ φιλοτιμῶνται νὰ πγαγματοποιήσωσι τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν.

Μάθημα 2.

Τί εἶναι πόρος ἢ πορθμός ;

Πόρος εἶναι μέρος ἀβαθὲς ποταμοῦ ἢ θαλάσσης· ὁπόθεν οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ περῶσιν ἀντιπέραν πεζῶς. Συνήθως εἰς τοιαῦτα μέρη ὑπάρχουν καὶ προθμεῖα

κητα βεϰδετη ꞁηχδεχη ϐαρκα βαιταρε ϖηρ τη ɔκοϰηχη ωδηταρητη, εδε ϰηρηϛ ϐαιταρη α ϐαρκαρη, τωκε ϖωχωαρη μβη κητη ϛαϰατ.

Φιαλα αρβηρορε δελ ᴦχᴦα θηχμα ϐετε ϐαιτη-α εδε κα ꞁεριτι με χδριɔε ᴦηϙμωαρηχη φιαλη ιταλαχτɔεχη via τση δομηθοτη ωδη, εδε με ꞁιθη φρηꞁιɔτετη baie baia bay τη τɔηλατ᾽ εδ᾽ ατο δομηθɔχη ϰη ꞁιθ δετιτ εδε ωιηρα ɔελκε αφρη τοκησ τη ϐαιτωρα.χᴦα.ϰηρηϛιτη μβη κημβη.

Δϛηρη 3.

Τɔ᾽ ιɔτη ϐε α οϐε;

Βε ιɔτη ϰ᾽ εϖιελη ϖωλησῃ α ϛοᴦωτ με ϰη τσεϖη μιαφτ εφορτη ϖηρ τη ρωχωρη. Νᴦα οϐετη, κωρ ωϙιχη ϖωλατη σιϖρ᾽ ατυρε, δαληϰη ϖωλιχθ τη τɔηλητη ϙιτεχ᾽ ε βηχεχη ϛοᴦαϛη. Οϐετη εδε ϛοᴦαϛητη ιαχη τη μιρ᾽ ωɔϰιμ ϖηρ ϰηρηϛιτη. Διτατ᾽ ε᾽ Παɔκηϐετ ιϰꞁϊεχηχη τη κωϰε ϖηρ κωλτιμ τη δερδωριτ ꞁαϰωτ Κριɔτιτ τωκε ωβηρη κωρβαχ τη ɔϖητɔϰη ϰηρηϛιτη χᴦα μηκατι.

Δϛηρη 4.

Τɔ᾽ ιɔτη ϐι α ξιιη;

Βι ιɔτη χ᾽ ιϐοᴦηλ λυμθ τɔη βηϰηχη κοϖɔταρητη α ϐρεɔταρητη ϖηρ τη ωιιτϰηχη κοϖστετη α ϐρεɔτατη. Βιρα ιαχη εδε ρημιμετη ϰη ɔϰιερ ϖαρμεχɔα με ϖλορ α με χυχ δεχη ϰη τ᾽ εδηϙμοϰ᾽ ε τ᾽ εϖηρχαϖϰη ϖηρ τη μαϙ μϐη ꞁι φαρηχη.

Παϖωχωαρ᾽ αρα ε ϖαωιτθωρη κοϖɔτι χωκη βηχ ϖεμα, ϖο θαχεχη δριϛατη εδε βηχεχη κωτσωρα. Κηƽτω ιɔτ᾽ εɔε χεριω ιϖαδϛηρτωρ᾽ εδ᾽ ιϖαμβησιμτωαρη χωκ ιστ᾽ ιδωχωρη χδη βαɔκηꞁηχδιε.

κητα βεϰδετη ɿηχδεχη ꝗαρκα βαιταρε ϖηϼ τη ɔκοϰηχη ωẟηταρητη, εẟε ϰηρηζ ꝗαιταρη α ꝗαρκαρη, τωκε ϖωχωαρη μβη κητη ζαϰατ.

Φιαʎα αρβηρορε δελ ’ϰɼα θηχμα ꝗετε ꝗαιτη-α εδε κα ɿεριτι με ϰδριɔε ɼηɋμωαρηχη φιαʎη ιταλαϰτɔεχη via τση δομηθοτη ωẟη, εẟε με ɿιθη φρηɿιɔτετη baie baia bay τη τɔηʎατ’ εẟ’ ατο δομηθοχη ϰη ɿιθ ẟετιτ εẟε ωιηρα ɔελκε αφρη τοκησ τη ꝗαιτωρα. ϰɼα. ϰηρηζιτη μβη κημβη.

Δζηρη 3.

Τɔ’ ιɔτη ꝗε α οꝗε;

Ꝗε ιɔτη ϰ’ εϖιελη ϖωληση α ζοɼωτ με ϰη τσεϖη μιαφτ εφορτη ϖηϼ τη ρωχωρη. Νɼα οꝗετη, κωϼ ωɋιχη ϖωʎατη σιϖϼ’ ατυρε, δαʎηϰη ϖωʎιχθ τη τɔηʎητη ɋιτεχ’ ε βηχεχη ζοɼαζη. Οꝗετη εδε ζοɼαζητη ιαχη τη μιϼ’ ωɔϰιμ ϖηϼ ϰηρηζιτη. Διτατ’ ε’ Παɔκηꝗετ ιϰɿϊεχηχη τη κωϰε ϖηϼ κωʎτιμ τη δερδωριτ ɿαϰωτ Κριɔτιτ τωκε ωβηϼη κωϼβαχ τη ɔϖητɔϰη ϰηρηζιτη ϰɼα μηκατι.

Δζηρη 4.

Τɔ’ ιɔτη ꝗι α ξιιη;

Ꝗι ιɔτη ϰ’ ιꝗοɼηʎ ʎυμθ τɔη βηϰηχη κοϖɔταρητη α ꝗρεɔταρητη ϖηϼ τη ωιιτϰηχη κοϖστετη α ꝗρεɔτατη. Ꝗιρα ιαχη εδε ρημιμετη ϰη ɔϰιεϼ ϖαρμεχοα με ϖʎοϼ α με χυχ δεχη ϰη τ’ εδηɋμοϰ’ ε τ’ εϖηρχαϖκη ϖηϼ τη μαɋ μꝗη ɿι φαρηχη.

Παϖωχωαϼ’ αρα ε ϖαωιτθωρη κοϖɔτι χωκη βηχ ϖεμα, ϖο θαχεχη δριζατη εδε βηχεχη κωτσωρα. Κηϛτω ιɔτ’ εδε χεριω ιϖαδζηρτωϼ’ εẟ’ ιϖαμβησιμƭωαϼη χωκ ιστ’ ιδωχωρη χδη βαɔκηɿηχδιε.

πρὸς διαπόρθμευσιν καὶ πορθμεὺς ἐπὶ τούτου ἐνασχολούμενος.

Ἡ ἀλβανικὴ λέξις παράγεται ἐκ τοῦ ῥήματος ϑετε ϑαιτη-α καὶ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἀναγραμματισμένην ἰταλικὴν λέξιν via σημαίνουσαν ὁδὸς, καὶ μὲ τὰς φραγκικὰς λέξεις baie, baia, bay, αἵτινες καὶ αὐταὶ σημαίνουσι κολπίσκον θαλάσσης καὶ ὕδατα ρηχὰ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν βατὰ πεζῇ παρ' ἀνθρώποις.

Μάθημα 3.

Τί εἶναι αὐγόν;

Εἶναι γέννημα ὄρνιθος ἢ πτηνοῦ μὲ φλοῖον ἀρκετὰ στερεὸν ὅπως διατηρηθῇ ἀβλαβές. Ἐκ τῶν ᾠῶν ἐκκυλάπτονται καὶ αὐξανόμενοι νεοσσοὶ γίνονται ὀρνίθια. Τὰ ᾠὰ ὡς καὶ τὰ ὀρνίθια εἶναι καλὰ πρὸς τροφὴν τῶν ἀνθρώπων. Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα τὰ βάφουν κόκκινα πρὸς ἀνάμνησιν τῆς χύσεως τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ὅστις γινόμενος θυσία ὅπως σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς ἁμαρτίας.

Μάθημα 4.

Τί εἶναι ἀμβολὴ ἢ αὖλαξ;

Ἀμβολὴ εἶναι μικρὸν ρεῖθρον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ κηπουροὶ καὶ οἱ ἀμπελουργοὶ ποτίζουσι τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀμπελῶνας των. Αὔλακες εἶναι ἐπίσης καὶ ὅτι τὸ ἄροτρον κάμνει διὰ τοῦ ὑνίου σχίζων τὴν γῆν πρὸς καλλιέργειαν αὐτῆς ἵνα δεχθῇ τὸν σπόρον.

Ὁ ἀγρὸς ἄνευ καλλιεργίας καὶ ὁ κῆπος ἄνευ ποτίσματος δεν χάμνουσι καρπὸν ἀλλὰ ξηραίνονται τὰ δένδρα καὶ γίνονται κούτσουρα. Τοιουτοτρόπως καὶ ὁ ἄνθρωπος ἄνευ παιδείας καὶ μαθήσεως δὲν εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν κοινωνίαν.

πρὸς διαπόρθμευσιν καὶ πορθμεὺς ἐπὶ τούτου ἐνασχολούμενος.

Ἡ ἀλβανικὴ λέξις παράγεται ἐκ τοῦ ῥήματος ϑετε ϑαιτη-α καὶ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἀναγραμματισμένην ἰταλικὴν λέξιν via σημαίνουσαν ὁδὸς, καὶ μὲ τὰς φραγκικὰς λέξεις baie, baia, bay, αἵτινες καὶ αὐταὶ σημαίνουσι κολπίσκον θαλάσσης καὶ ὕδατα ρηχὰ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν βατὰ πεζῇ παρ' ἀνθρώποις.

Μάθημα 3.

Τί εἶναι αὐγόν;

Εἶναι γέννημα ὄρνιθος ἢ πτηνοῦ μὲ φλοῖον ἀρκετὰ στερεὸν ὅπως διατηρηθῇ ἀβλαβές. Ἐκ τῶν ὠῶν ἐκκυλάπτονται καὶ αὐξανόμενοι νεοσσοὶ γίνονται ὀρνίθια. Τὰ ὠὰ ὡς καὶ τὰ ὀρνίθια εἶναι καλὰ πρὸς τροφὴν τῶν ἀνθρώπων. Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα τὰ βάφουν κόκκινα πρὸς ἀνάμνησιν τῆς χύσεως τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ὅστις γινόμενος θυσία ὅπως σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς ἁμαρτίας.

Μάθημα 4.

Τί εἶναι ἀμβολὴ ἢ αὖλαξ;

Ἀμβολὴ εἶναι μικρὸν ρεῖθρον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ κηπουροὶ καὶ οἱ ἀμπελουργοὶ ποτίζουσι τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀμπελῶνας των. Αὔλακες εἶναι ἐπίσης καὶ ὅτι τὸ ἄροτρον κάμνει διὰ τοῦ ὑνίου σχίζων τὴν γῆν πρὸς καλλιέργειαν αὐτῆς ἵνα δεχθῇ τὸν σπόρον.

Ὁ ἀγρὸς ἄνευ καλλιεργίας καὶ ὁ κῆπος ἄνευ ποτίσματος δεν κάμνουσι καρπὸν ἀλλὰ ξηραίνονται τὰ δένδρα καὶ γίνονται κούτσουρα. Τοιουτοτρόπως καὶ ὁ ἄνθρωπος ἄνευ παιδείας καὶ μαθήσεως δὲν εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν κοινωνίαν.

Δζηχι εδε ιω διελμ γηϙμα τοη τη βηχεχι τη ϑωχωρη χδη κοχη τωαι, σε ϖσε χδριοε δο μβετεχι σι δρω τη θατη τση θωχεκη κωτσωρα.

Δζηρη 5.

Το' ιοτη ϑι; Δι ιοτη κη καφοη φορτ εδημητωαρη εδ' αφρη κη σαθωρη τε κηρηζιτη τη κυτεττοιμιτη. Δια ϖϙιο γιθη λισ α δριζη βηχ μαλετη φαρη τη θατη ϑε τσαγαδε. Κωδο οκελ κημβα ε' ϑιση βαρ χωκη βιχετη· Αο μιοτ' εοαι ασ λ̓ηκωρα, ασ κλυμηοτη ασ κιμετ' εσαι ιαχη καλ̓η τη ϑηλ̈ερα σι τη δελεση. Δια ιστη καφο' εεγηρ' εδ' 'εκεκε. Ιοτη κημηζα αρα θετε' μαλεθετ εδε δρυμηχθετ σεϖσε χα γιθη φλετη τ'εγηρη α τη βωτη ε δωχετη τη χωμωλοχετη κγα φαχεα ε' ϑευτ σεϖσε δωκετη σι κη δισβηλ' ιφορμηκθ̈ερη.

Δζηρη 6.

Το' ιοτη ο̑ρι; Δρι, ϖηρθετομη, ιοτη δεγα ε' θρεοτηση. Θρεοτα βηχ σωμη ορι τη τοηλατη τη μητηοωματη ιαχη τη ϖαϖεμα εδε τη ϖαθηλ̈ερα. Νδη ϖηομεσ τ' ατυρεθετ αο̑α ιαχ' εο̑ε σωμη τη θηλ̈ερα ε τη ϖεμηδηχα, τη τση λατη βωγαρι δωχετη τ' ιχοχκη ε τ' ικηροκη ε τ' ιρωαχη ϖηρ τ' ι ιαϖηκηχη ϖεμα τη μιρα, ε τη λιγατη τ' ιϖρεση ε τ' ιοτερη ιαστη σι τη ϖαθηλ̈ερα. Κηστω εδε βαοκηγηχδεια, σι ϖεματ' ε' θρεοτηση, κα οωμη ϖιεσα τη μιρα ε τη θηλ̈ερα τη τοηλατη δωχετη τ' ιϖηρκηροχη ε τ' ιρωακη, ε οωμη τη κηκια ε τη ϖαθηλ̈ερα τη τοηλατη δωχετη τ' ιϖρεση ε τ' ιοτερη ιαστη ϖηρ τη ϖηρθοϑοχεχη ε τη μϑαροχεχη τη μιρατη.

Δζηχι εδε ιω διελμ γηϙμα τοη τη βηχεχι τη ϐωχωρη χδη κοχη τωαι, σε ϖσε χδριοε δο μβετεχι σι δρω τη θατη τση θωχεκη κωτσωρα.

Δζηρη 5.

Το᾽ ιοτη ϐι; Δι ιοτη κη καφοη φορτ εδημητωαρη εϐ᾽ αφρη κη σαθωρη τε κηρηζιτη τη χυτεττοιμιτη. Δια ϖϙιο ηιθη λισ α δριζη βηχ μαλετη φαρη τη θατη ϐε τσαγαδε. Κωδο οκελ κημβα ε᾽ ϐιση βαρ χωκη βιχετη· Αο μιοτ᾽ εσαι ασ λῄκωρα, ασ κλυμηοτη ασ κιμετ᾽ εσαι ιαχη καχη τη ϑηλΐερα σι τη δελεση. Δια ιστη καφο᾽ εεηηρ᾽ εϐ᾽᾽εκεχε. Ιοτη χημηζα αρα ϑετε᾽ μαλεϑετ εδε δρυμηχϑετ σεϖσε χα ηιθη φλετη τ᾽εγηρη α τη βωτη ε δωχετη τη χωμωλοχετη χγα φαχεα ε᾽ ϐευτ σεϖσε δωκετη σι κη δισβηλ᾽ ιφορμηκϑΐερη.

Δζηρη 6.

Το᾽ ιοτη ôρι; Δρι, ϖηρϑετομη, ιοτη δεγα ε᾽ ϑρεοτηση. Θρεοτα βηχ σωμη ôρι τη τοηλατη τη μητηοωματη ιαχη τη ϖαϖεμα εδε τη ϖαϑηλΐερα. Νδη ϖηομεσ τ᾽ ατυρεϑετ αôα ιαχ᾽ εôε σωμη τη ϑηλΐερα ε τη ϖεμηδηχα, τη τση λατη βωηαρι δωχετη τ᾽ ιχοχκη ε τ᾽ ιχηροκη ε τ᾽ ιρωαχη ϖηρ τ᾽ ι ιαϖηκηχη ϖεμα τη μιρα, ε τη λιγατη τ᾽ ιϖρεση ε τ᾽ ιοτερη ιαστη σι τη ϖαϑηλΐερα. Κηστω εδε βαοκηηηχδεια, σι ϖεματ᾽ ε᾽ ϑρεοτηση, κα οωμη ϖιεσα τη μιρα ε τη ϑηλΐερα τη τοηλατη δωχετη τ᾽ ιϖηρκηροχη ε τ᾽ ιρωαχη, ε οωμη τη κηχια ε τη ϖαϑηλΐερα τη τοηλατη δωχετη τ᾽ ιϖρεση ε τ᾽ ιοτερη ιαστη ϖηρ τη ϖηρϑοϐοχεχη ε τη μϐαροχεχη τη μιρατη.

Μάθετε λοιπὸν, τέκνα, γράμματα ὅπως γίνησθε χρήσιμοι εἰς τὴν ἐποχήν σας, ἄλλως θὰ μείνητε καὶ σεῖς ὡς ξύλα κούτσουρα.

Μάθημα 5.

Τί εἶναι ʼγίδα ; ʼΓίδα εἶναι ἓν ζῶον πολὺ ἐπιβλαβὲς καὶ σχεδὸν ἄχρηστον εἰς τὸν πεπολιτισμένον ἄνθρωπον ʽΗ ʼγίδα καταστρέφει πᾶν φυτὸν καὶ ʼθάμνον καὶ κάμνει ταὄρη κατάξηρα καὶ ἄγονα. Ὅπου πατεῖ τὸ πόδι τῆς ʼγίδας χορτάρι δὲν φυτρώνει. Οὔτε τὸ κρέας τῆς ʼγίδας, οὔτε τὸ δέρμα, οὔτε τὸ γάλα, οὔτε αἱ τρῖχες αὐτῆς εἶναι τόσον χρήσιμοι ὅσον αἱ τοῦ προβάτου. ʽΗ ʼγίδα εἶνε ζῶον ἄγριον καὶ φθοροποιόν. Εἶναι ἡ κατάρα τῶν ἀγρῶν, τῶν ὀρέων καὶ δρυμόνων, διότι καταστρέφει πᾶν φύλλον ἥμερον ἢ ἄγριον, καὶ πρέπει νὰ ἐξοντωθῆ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς διότι φαίνεται ὡς διάβολος μεταμορφωμένος ἐπὶ τῆς γῆς.

Μάθημα 6.

Τί εἶναι κλῆμα; Κλῆμα, ἰδίως, εἶναι κλόνος τῆς ἀμπέλου. ʽΗ ἄμπελος φύει πολλὰ κλήματα ἅτινα τὰ πλεῖστα εἶναι ἄκαρπα καὶ ἄχρηστα. Μεταξὺ αὐτῶν ὅμως ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ χρήσιμα καὶ καρποφόρα ἅτινα ὁ γεωργὸς πρέπει νὰ τὰ γνωρίζη καὶ νὰ τὰ περιποιῆται καὶ νὰ τὰ διαφυλάττη ὅπως τῷ δώσωσι καρπὸν καλὸν, τὰ δὲ ἄχρηστα ν' ἀποκόπτη καὶ ν' ἀπορρίπτη ὡς φθοροποιά. Οὕτω πῶς καὶ ἡ κοινωνία, ὡς τὸ κλῆμα, ἔχει πολλὰ μέλη καλὰ καὶ χρήσιμα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τὰ περιποιῆται καὶ προφυλάττη καὶ πολλὰ ἄχρηστα καὶ φθοροποιὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τὰ ἐκκόπτη καὶ τὰ ἀπορρίπτη διὰ νὰ εὐοδωθοῦν τὰ καλά.

Μάθετε λοιπὸν, τέκνα, γράμματα ὅπως γίνησθε χρήσιμοι εἰς τὴν ἐποχήν σας, ἄλλως θὰ μείνητε καὶ σεῖς ὡς ξύλα κούτσουρα.

Μάθημα 5.

Τί εἶναι 'γίδα ; 'Γίδα εἶναι ἓν ζῶον πολὺ ἐπιβλαβὲς καὶ σχεδὸν ἄχρηστον εἰς τὸν πεπολιτισμένον ἄνθρωπον Ἡ 'γίδα καταστρέφει πᾶν φυτὸν καὶ 'θάμνον καὶ κάμνει ταὄρη κατάξηρα καὶ ἄγονα. Ὅπου πατεῖ τὸ πόδι τῆς 'γίδας χορτάρι δὲν φυτρώνει. Οὔτε τὸ κρέας τῆς 'γίδας, οὔτε τὸ δέρμα, οὔτε τὸ γάλα, οὔτε αἱ τρῖχες αὐτῆς εἶναι τόσον χρήσιμοι ὅσον αἱ τοῦ προβάτου. Ἡ 'γίδα εἶνε ζῶον ἄγριον καὶ φθοροποιόν. Εἶναι ἡ κατάρα τῶν ἀγρῶν, τῶν ὀρέων καὶ δρυμώνων, διότι καταστρέφει πᾶν φύλλον ἥμερον ἢ ἄγριον, καὶ πρέπει νὰ ἐξοντωθῇ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς διότι φαίνεται ὡς διάβολος μεταμορφωμένος ἐπὶ τῆς γῆς.

Μάθημα 6.

Τί εἶναι κλῆμα; Κλῆμα, ἰδίως, εἶναι κλόνος τῆς ἀμπέλου. Ἡ ἄμπελος φύει πολλὰ κλήματα ἅτινα τὰ πλεῖστα εἶναι ἄκαρπα καὶ ἄχρηστα. Μεταξὺ αὐτῶν ὅμως ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ χρήσιμα καὶ καρποφόρα ἅτινα ὁ γεωργὸς πρέπει νὰ τὰ γνωρίζῃ καὶ νὰ τὰ περιποιῆται καὶ νὰ τὰ διαφυλάττῃ ὅπως τῷ δώδωσι καρπὸν καλὸν, τὰ δὲ ἄχρηστα ν' ἀποκόπτῃ καὶ ν' ἀπορρίπτῃ ὡς φθοροποιά. Οὕτω πῶς καὶ ἡ κοινωνία, ὡς τὸ κλῆμα, ἔχει πολλὰ μέλη καλὰ καὶ χρήσιμα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τὰ περιποιῆται καὶ προφυλάττῃ καὶ πολλὰ ἄχρηστα καὶ φθοροποιὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τὰ ἐκκόπτῃ καὶ τὰ ἀπορρίπτῃ διὰ νὰ εὐοδωθοῦν τὰ καλά.

Δζηρη. 7.

Tɔη σημωxδη ιστη λια;

Lια ιɔτη ϰη σημωxδ' εκεϰε εδ' εθδεσηλη, ετɔηλα ɼηρϰιɔτ, xɼα κεϰησια εσαι εμαδ̂εα ιαθωxη βεκωρι, ϰη τη xα βεκɔϰη ε τη xα ϙωαϰη Ιxηζɔτι τη μοσ εxδ̂ζϊερμη. Ʒκυϖηριɔτ ιαθɔxη λι, σε ιɔτη σι ϰη φαρη λι ϙωμβωλακη εδ' εζεζη σι μ'ɔρτιη, εδε λε ϖικα τη ζεζα xδη φαϰε κωρ ɔηρɔxετη. Τσα ϰηρηζ τη μιρη ϖωxωαxη ɔωμη τη τɔɔιxη ϰη xδαιφαϙμηκ κωxδρ' αɔαι ϰη τη ɔϖητɔϰη ϰηρηζια xɼα εσακτα μορτια εσαι. Ναϰι κηιο σημωxδ̂η σ' ιɔτη ϰαϰ' εκεϰε σι ιɔ μηϖηρϖαρα σεϖσε μβολασεxη xηρηζιτη εδε xωκη ϖησɔϰηxη ɔωμη xɼα ικεϰι μαραζ' ιϖαι.

Δζηρη 8.

Tɔ' ιστε χιε;

Χιε ιɔτη x' εθοɼηλη σκαμηιη ʒριτηση, α ϰ' εμβαιτωρη ϙημβαθετ δ̂ϊελιτ. Κηɔτω xδ̂η δαλη μιεζδ̂ιτη ατο αxατ' ε' κωρμιτ τ' ηxη τɔη σ' ιxδ̂ριτηκ δ̂ϊελι βηϰηxη χιε, εδε κηιο χεια δ̂ωκετη ϖηρδ̂ε ε xα μεϙ ϖασσιε κωρ ετσιιμη.

Κηɔτω εδε xατα ιɔτη ϰη χιε εμαδ̂ε σεϖσε xωκη δωκετη δ̂ϊελι φαρε xδ̂' ατη κοχη, εδ̂ε βαxδ̂α ε' δ̂ευτ τɔη xωκ' εδεχ δ̂ϊελι ʒηxδετη xδ̂η χιε, α xδ̂η xατη.

Τη κηϰιατη ζακοxετη ταxα, ζημηριμι, τη ɔαιτωριτη, φιαληλιɼησια, φιαλημωρδ̂αρια, ε ʒητιερα, ιαxη ϖο σι ϰη χιε xδ̂η xεϋε ε δ̂ο τη xα μαϙηxη ϖασσιε ϰηρη xδη θαϙ τωκε ϖωxωαρη xδη xεϋε ɔωμη ϖικηλιμε εδ̂ε τη δημβωρα τη κοτα, xδ̂η μοσ ιληφσιμη xδ̂η διαληρι τηxη ϖρει μβησιμιτ εδ̂ε μιρηϙιτωριση.

Δζηρη. 7.

Τοη σημωxδη ιστη λια;

Lια ιστη κη σημωxδ' εκεκε εδ' εθδεσηλη, ετοηλα γηρκιστ, xγα κεκησια εσαι εμαδ̂εα ιαθωxη βεκωρι, κη τη xα βεκοκη ε τη xα ϙωακη Ιxηζοτι τη μοσ εxδ̂ζϊερμη. Ʒκυϖηριστ ιαθοxη λι, σε ιστη σι κη φαρη λι ϙωμβωλακη εδ' εζεζη σι μ'ορτιη, εδε λε ϖικα τη ζεζα xδη φακε κωρ σηροxετη. Τσα κηρηζ τη μιρη ϖωxωαxη σωμη τη τσοιxη κη xδαιφαϙμηκ κωxδρ' ασαι κη τη σϖητοκη κηρηζια xγα εσακτα μορτια εσαι. Ναxι κηιο σημωxδ̂η σ' ιστη κακ' εκεκε σι ιο μηϖηρϖαρα σεϖσε μβολασεxη xηρηζιτη εδε xωκη ϖησοκηxη σωμη xγα ικεκι μαραζ' ισαι.

Δζηρη 8.

Το' ιστε χιε;

Χιε ιστη x' εθογηλη σκαμηιη δριτηση, α x' εμθαιτωρη ϙημβαθετ δϊελιτ. Κηστω xδ̂η δαλη μιεζδ̂ιτη ατο αxατ' ε' κωρμιτ τ' ηxη τοη σ' ιxδ̂ριτηx δ̂ϊελι βηκηxη χιε, εδε κηιο χεια δ̂ωκετη ϖηρδ̂ε ε xα μεϙ ϖασοιε κωρ ετσιιμη.

Κηστω εδε xατα ιστη κη χιε εμαδ̂ε σεϖσε xωκη δωκετη δ̂ϊελι φαρε xδ̂' ατη κοχη, εδ̂ε βαxδ̂α ε' δ̂ευτ τοη xωκ' εδεχ δϊελι γηxδετη xδ̂η χιε, α xδ̂η xατη.

Τη κηκιατη ζακοxετη ταxα, ζημηριμι, τη σαιτωριτη, φιαληλιγησια, φιαλημωρδ̂αρια, ε τητιερα, ιαxη ϖο σι κη χιε xδ̂η xεϋε ε δ̂ο τη xα μαϙηxη ϖασοιε κηρη xδη θαϙ τωκε ϖωxωαρη xδη xεϋε σωμη ϖικηλιμε εδ̂ε τη δημβωρα τη κοτα, xδ̂η μοσ ιληφσιμη xδ̂η διαληρι τηxη ϖρει μβησιμιτ εδ̂ε μιρηϙιτωριση.

Μάθημα 7.

Τί νόσος εἶναι ἡ εὐλογία ;

Ἡ Εὐλογία εἶναι μία νόσος κακὴ καὶ θανατηφόρος, ἥτις ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῆς δριμύτητος ὠνομάσθη οὕτως Ἑλληνιστὶ ὅπως εὐλογήσῃ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν βγάλωμεν. Ἀλβανιστὶ δὲ ὠνομάσθη λῖνος, διότι εἶναι ὡς λινόσπορος στρογγύλη καὶ μελανὴ ὡς θάνατος, καὶ ἀφίνει κηλίδας μελανὰς ἐπὶ τοῦ προσώπου ὅταν θεραπευθῇ. Καλοὶ ἄνθρωποι κατέγινον πολὺ καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς ὅπως ἐφεύρωσι τὸ ἀντιφάρμακον αὐτῆς καὶ οὕτως ἔσωσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τοῦ βεβαίου αὐτῆς θανάτου. Τώρα ἡ νόσος αὕτη δὲν εἶναι τόσον δριμεῖα ὡς πρότερον διότι ἐμβολιάζονται οἱ ἄνθρωποι καὶ δὲν ὑποφέρουν πολὺ ἐκ τῶν κακῶν αὐτῆς ἐπηρειῶν.

Μάθημα 8.

Τί εἶναι σκιά ;

Σκιὰ εἶναι μικρὰ ἀποχὴ φωτὸς, ἢ ἐμπόδιον τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Οὕτως ἐν πλήρη μεσημβρία τὰ μέρη τοῦ σώματος ἡμῶν ἅτινα δὲν φωτίζει ὁ ἥλιος σχηματίζουσι σκιὰν, ἡ δὲ σκιὰ αὕτη φαίνεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ μᾶς παρακολουθεῖ βαδίζοντες.

Τοιουτοτρόπως καὶ ἡ νὺξ εἶναι μία μεγάλη σκιὰ διότι κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν δὲν φαίνεται ὁ ἥλιος διόλου. τὸ δὲ μέρος τὸ ὁποῖον δὲν φωτίζει ὁ ἥλιος εὑρίσκεται ἐν σκιᾷ, ἢ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐλαττώματά μας, ἡ ὀργή, ἡ ὕβρις, ἡ κακολογία, ἡ αἰσχρολογία εἶναι ὡς σκιὰ εἰς ἡμᾶς καὶ θὰ μᾶς παρακολουθοῦν μέχρι τοῦ τάφου προξενοῦντα εἰς ἡμᾶς πολλὰς λύπας καὶ ἀδημονίας ματαίας ἂν δὲν τὰ ἐγκαταλείψωμεν νέοι ὄντες διὰ τῆς παιδείας καὶ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς.

Μαθημα 7.

Τί νόσος εἶναι ἡ εὐλογία ;

Ἡ Εὐλογία εἶναι μία νόσος κακὴ καὶ θανατηφόρος, ἥτις ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῆς δριμύτητος ὠνομάσθη οὕτως Ἑλληνιστὶ ὅπως εὐλογήσῃ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν βγάλωμεν. Ἀλβανιστὶ δὲ ὠνομάσθη λῖνος, διότι εἶναι ὡς λινόσπορος στρογγύλη καὶ μελανὴ ὡς θάνατος, καὶ ἀφίνει κηλίδας μελανὰς ἐπὶ τοῦ προσώπου ὅταν θεραπευθῇ. Καλοὶ ἄνθρωποι κατέγινον πολὺ καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς ὅπως ἐφεύρωσι τὸ ἀντιφάρμακον αὐτῆς καὶ οὕτως ἔσωσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τοῦ βεβαίου αὐτῆς θανάτου. Τώρα ἡ νόσος αὐτη δεν εἶναι τόσον δριμεῖα ὡς πρότερον διότι ἐμβολιάζονται οἱ ἄνθρωποι καὶ δὲν ὑποφέρουν πολὺ ἐκ τῶν κακῶν αὐτῆς ἐπηρειῶν.

Μαθημα 8.

Τί εἶναι σκιά ;

Σκιὰ εἶναι μικρὰ ἀποχὴ φωτὸς, ἢ ἐμπόδιον τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Οὕτως ἐν πλήρῃ μεσημβρία τὰ μέρη τοῦ σώματος ἡμῶν ἅτινα δὲν φωτίζει ὁ ἥλιος σχηματίζουσι σκιὰν, ἡ δὲ σκιὰ αὕτη φαίνεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ μᾶς παρακολουθεῖ βαδίζοντες.

Τοιουτοτρόπως καὶ ἡ νὺξ εἶναι μία μεγάλη σκιὰ διότι κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν δὲν φαίνεται ὁ ἥλιος διόλου. τὸ δὲ μέρος τὸ ὁποῖον δὲν φωτίζει ὁ ἥλιος εὑρίσκεται ἐν σκιᾷ, ἢ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐλαττώματά μας, ἡ ὀργὴ, ἡ ὕβρις, ἡ κακολογία, ἡ αἰσχρολογία εἶναι ὡς σκιὰ εἰς ἡμᾶς καὶ θὰ μᾶς παρακολουθοῦν μέχρι τοῦ τάφου προξενοῦντα εἰς ἡμᾶς πολλὰς λύπας καὶ ἀδημονίας ματαίας ἂν δὲν τὰ ἐγκαταλείψωμεν νέοι ὄντες διὰ τῆς παιδείας καὶ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς.

Φιαʎα δυϖηρ̣ζῐερμα τη δυτηση κʎιϰτε, τωϰισωρ̣η μβη τη ϖρ̣ασμεϰη ϖηρ̣ζῐερ̣μη, ρωαϗηϰη τοϰ'ετυρ̣ε εȝε ϰδη τη ϖηρ̣ιερ̣ατη ϙιερ̣α, σι ϙιεϰ ϖασοιε.

Λέξεις δισύλλαβοι τῆς δευτέρας κλίσεως, τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς ληγούσης, τηροῦσι τὸν τόνον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων αὐτῶν πτώσεων, ὡς ἀκολούθως.

αᴦα-ι	αᴦαλαρ̣η-τη	ἀγὰς
αδετ-ι	αδετε-τη	συνήθεια
αζατ-ι	αζατε-τη	ἄδεια
αλβαϰ-ι	αϰετη	πεταλωτής
αμβαρ-ι	βαρ̣ε-τη	σιτοβολὼν
αρ̣ᴦατ-ι	ᴦατε-τη	ἐργάτης
αρ̣ɿηϰδ-ι	ɿηϰδετη	ἄργυρος
αϭκερ̣-ι	αϭκερ̣ε-τη	στρατὸς
αχωρ-ι	αχωρ̣ε-τη	ἀχυρὼν
βαβα-ι	βαβαϗ-τη	ἀββᾶς
βακαλ-ι	καλετη	παντοπωλ
βακτϭιϭ-ι	τϭιϭ-τη	δῶρον
βακηρ-ι	κηρ̣ε-τη	χαλκὸς
βαλᴦαμ ι	ᴦαμετη	ρόχαλον
βαλτσαμ-ι	μετη	βάλσαμον
βαϰδιʎ-ι	διʎετη	ἄγροικος
βαϰδιȝ-ι	ȝιθετη	πανδίδος
βαρωτ-ι	ρ̣ωτε-τη	πυρῖτις
βειταρ-ι	βειταρ̣ετη	ποιητης
βεχαρ-ι	βεχαρ̣ε-τη	ἔαρ
βιρ̣βιʎ-ι	βιρ̣βιʎε-τη	ἀηδὼν
βιϗαρ-ι	βιϗαρε τη	δίδυμος
βραζιμ-ι	βρ̣αζιμε-τη	ζύμη

βωϥιμ-ι	βωϥιμε-τη	πηγὴ
βωʎαρ̣-ι	ʎαρ̣ε-τη	εὐγενὴς
ϙαταϰ-ι	ϙαταϰε-τη	πατρὶς
ϙιρ̣τωτ-ι	τωτε-τη	ἀρετὴ
ϙηƨδιμ-ι	ϙηƨδιμε-τη	θέα
ϖαᴦοϰ-ι	ϖαᴦοϰε-τη	ταὼς
ϖαλατ-ι	λατετη	ἀνάκτορον
ϖαʎαρ-ι	ʎαρ̣ε-τη	ἄπλητος
ϖαλδεμ-ι	δεμε-τη	κολάνι
ϖαμεϰτ-ι	ϖαμεϰ-τη	ἄνους
ϖαρισ-ι	ρ̣ισε-τη	παράδεισος
ϖεζωʎ-ι	ζωʎε-τη	πεζούλι
ϖηʎϗιμ-ι	ϗιμε-τη	ἀρέσκεια
ϖεʎεϗ-ι	ʎεϗε-τη	πέλεκυς
ϖεʎιϰ-ι	ʎιϰε-τη	ἄψινθος
ϖεʎαρ̣-ι	λαρ̣ετη	ἱπποφορβός
ϖεϰδιμ-ι	διμε-τη	μετάνοια
ϖερ̣ϙαϰ-ι	ϙαϰε-τη	ζωΐφιον
ϖαζαρ-ι	ϖαζαρ̣ε-τη	ἀγορὰ
ϖʎαφ-ι	φηϰ-τη	ἐφάπλωμα
ϖηρ̣ȝεσ-ι	ȝεσε-τη	ἀρθρίτης
ϖερτϭεμ ι	τϭεμε-η	βόστριξ
ϖεϭκιρ-ι	ϭκιρ̣ε-τη	πεσκίρι

Φιαʎα δυϖηρ̣ϛἶερμα τη δυτηση κʎιχτε, τωχισωρ̣η μβη τη ϖρ̣ασμεχη ϖηρ̣ϛἶερ̣μη, ρωαχηχη τɔχ'ετυρ̣ε εʒε χδη τη ϖηρ̣ιερ̣ατη ϙιερ̣α, σι ϙιεχ ϖασοιε.

Λέξεις δισύλλαβοι τῆς δευτέρας κλίσεως, τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς ληγούσης, τηροῦσι τὸν τόνον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων αὐτῶν πτώσεων, ὡς ἀκολούθως.

αɼα-ι	αɼαλαρ̣η-τη	ἀγὰς
αδετ-ι	αδετε-τη	συνήθεια
αϛατ-ι	αϛατε-τη	ἄδεια
αλβαχ-ι	αχετη	πεταλωτής
αμβαρ-ι	βαρ̣ε-τη	σιτοϐολῶν
αρ̣ɼατ-ι	ɼατε-τη	ἐργάτης
αρ̣ɟηχδ-ι	ɟηχδετη	ἄργυρος
αɗκερ̣-ι	αɗκερ̣ε-τη	στρατὸς
αχωρ-ι	αχωρ̣ε-τη	ἀχυρών
βαβα-ι	βαβαχ-τη	ἀϐϐᾶς
βακαλ-ι	καλετη	παντοπώλ
βακτɗιɗ-ι	τɗιɗ-τη	δῶρον
βακηρ-ι	κηρ̣ε-τη	χαλκὸς
βαλɼαμ ι	ɼαμετη	ρόχαλον
βαλτσαμ-ι	μετη	βάλσαμον
βαχδιʎ-ι	διʎετη	ἄγροικος
βαχδιʒ-ι	ʒιθετη	πανδίδος
βαρωτ-ι	ρωτε-τη	πυρῖτις
βειταρ-ι	βειταρ̣ετη	ποιητης
βεχαρ-ι	βεχαρ̣ε-τη	ἔαρ
βιρβιʎ-ι	βιρβιʎε-τη	ἀηδὼν
βικαρ-ι	βικαρε τη	δίδυμος
βραϛιμ-ι	ʒραϛιμε-τη	ζύμη
βωϥιμ-ι	βωϥιμε-τη	πηγὴ
βωʎαρ̣-ι	ʎαρ̣ε-τη	εὐγενὴς
ϙαταχ-ι	ϙαταχε-τη	πατρὶς
ϙιρ̣τωτ-ι	τωτε-τη	ἀρετὴ
ϙηϛδιμ-ι	ϙηϛδιμε-τη	θέα
ϖαɼοχ-ι	ϖαɼοχε-τη	ταὼς
ϖαλατ-ι	λατετη	ἀνάκτορον
ϖαʎαρ-ι	ʎαρ̣ε-τη	ἄπλητος
ϖαλδεμ-ι	δεμε-τη	χολάνι
ϖαμεχτ-ι	ϖαμεχ-τη	ἄνους
ϖαρισ-ι	ρ̣ισε-τη	παράδεισος
ϖεϛωʎ-ι	ϛωʎε-τη	πεζούλι
ϖηʎκιμ-ι	κιμε-τη	ἀρέσκεια
ϖεʎεκ-ι	ʎεκε-τη	πέλεκυς
ϖεʎιχ-ι	ʎιχε-τη	ἄψινθος
ϖεʎαρ̣-ι	λαρ̣ετη	ἱπποφορϐός
ϖεχδιμ-ι	διμε-τη	μετάνοια
ϖερ̣ϙαχ-ι	ϙαχε-τη	ζωΐφιον
ϖαϛαρ-ι	ϖαϛαρ̣ε-τη	ἀγορὰ
ϖλαφ-ι	φηχ-τη	ἐφάπλωμα
ϖηρ̣δεσ-ι	δεσε-τη	ἀρθρίτης
ϖερτɗεμ ι	τɗεμε-η	βόστριξ
ϖεɗκιρ-ι	ɗκιρ̣ε-τη	πεσκίρι

ϖιϖερ-ι	ϖιϖερε-τη	πέπερις
ϖιτͻωχ-ι	χε-τη	πιτσούνι
ϖιρωχ-ι	ρωχε-τη	πιρούνι
ϖηρτιμ-ι	τιμε-τη	ὀκνηρία
ϖοͻτιμ-ι	τιμε-τη	πτῶσις
φιδαχ-ι	δαχε-τη	φυτάριον
φιϰιρ-ι	ϰιρε-τη	συναίσθησις
φιʎδȥαχ-ι	χε-τη	φιλτζάνι
φιτιʎ-ι	φιτιʎε-τη	φυτίλιον
φιτιμ-ι	φιτιμε-τη	κέρδος
φιϰιχ-ι	φιϰιχε-τη	συγγενὴς
φωδωʎ-ι	ʎε-τη	ὑπερήφαν.
φωϙιϰ-ι	φωριϰε-τη	φωλεά
φωσταχ-ι	χε-τη	φουστάνι
φωͻαρ-ι	ͻαρε-τη	πεζινὸς
φͻαταρ-ι	ταρε-τη	χωρικὸς
εμακθ-ι	κθε-τη	ἐφιάλτης
ερɼατ-ι	ɼατε-τη	ἐργάτης
ερɿηχδ-ι	ηχδε-τη	ἄργυρος
ερɿισ-ι	ερɿισε-τη	χουνίδα
εͻταφ-ι	ταφε-τη	ἐπιθυμία
ɼαζεϖ-ι	ζεϖε-τη	κίνδυνος
ɼαραζ-ι	ζε-τη	ἀντιπάθεια
ɼηζιμ-ι	ζιμε-τη	χαρὰ
ɼηʎεϖ-ι	ʎεϖε-τη	γλήμη
ɼηρͻετ-ι	ͻετε-τη	κοτσίδα
ɼοɼοʎ-ι	ɼοɼοʎε-τη	λάμια
ɼομαρ-ι	ɼομαρε-τη	ὄνος
ɼωʎτσιμ-ι	τσιμε-τη	λύπη
ɼωρμαζ-ι	μαζε-τη	λάρυγξ

ɿερδαχ-ι	χε-τη	περιδέραιον
ɿεριζ-ι	ζε-τη	ὑδραγωγεῖον
ɿημιμ-ι	ɿημιμε-τη	βροντὴ
ɿιτοχ-ι	ɿιτοχε-τη	γείτων
ɿιζαρ-ι	ρε-τη	μυζιθροποιὸς
ɿιζδαρ-ι	δαρε-τη	γιζδάρης
ɿοβαρ-ι	βαρε-τη	τυχηρὸς
ɿυμαͻ-ι	ͻε-τη	νησταλέος
καϐαλ-ι	ϐαλε-τι	φλογέρα
καζαχ-ι	ζαχε-τη	λέβης
καλαμ-ι	λαμε-τη	κάλαμος
καʎεμ-ι	ʎεμε-τη	κόνδυλος
ϰαλκαχ-ι	χε-τη	πανοπλία
χαλωϖ-ι	ϖε-τη	τύπος
καχαλ-ι	καχαλε-τη	διόρυξ
καχδαρ-ι	δαρε-τη	καντάρι
καχοχ-ι	καχοχε-τη	κανὼν
καωρ-ι	καωρε-τη	γκιαούρης
κοϖαρ-ι	ϖαρε-τη	ρόπαλον
κοϖαχ-ι	ϖαχε-τη	κόπανος
καραϐ-ι	ραϐε-τη	κάραβος
καρϖωζ-ι	ζε-τη	καρπούζι
κατωχδ-ι	χδε-τη	χωρίον
κατͻωϖ-ι	πε-τη	τσυλούμι
κατͻιϰ-ι	τͻιϰε-τη	ἐρίφιον
καφαζ-ι	ζε-τη	δικτυοτὸν
κηληφ-ι	ληφε-τη	θήκη
κηρϐιͻτ-ι	ͻτε-τη	σπόνδυλ.
κηρτσεʎ-ι	ʎε-τη	βλαϛάρι
κοκοͻ-ι	κοͻε-τη	πετεινὸς

ϖιϖερ-ι	ϖιϖερε-τη	πέπερις
ϖιτɔωκ-ι	κε-τη	πιτσούνι
ϖιρωκ-ι	ρωκε-τη	πιρούνι
ϖηρτιμ-ι	τιμε-τη	ὀκνηρία
ϖοɔτιμ-ι	τιμε-τη	πτῶσις
φιδακ-ι	δακε-τη	φυτάριον
φικιρ-ι	κιρε-τη	συναίσθησις
φιλδζακ-ι	κε-τη	φιλτζάνι
φιτιʎ-ι	φιτιʎε-τη	φυτίλιον
φιτιμ-ι	φιτιμε-τη	κέρδος
φικικ-ι	φικικε-τη	συγγενής
φωδωʎ-ι	ʎε-τη	ὑπερήφαν.
φωρικ-ι	φωρικε-τη	φωλεά
φωστακ-ι	κε-τη	φουστάνι
φωɔαρ-ι	ɔαρε-τη	πεζινὸς
φɔαταρ-ι	ταρε-τη	χωρικὸς
εμακθ-ι	κθε-τη	ἐφιάλτης
εɼɼατ-ι	ɼατε-τη	ἐργάτης
ερℸηκδ-ι	ηκδε-τη	ἄργυρος
ερℸισ-ι	ερℸισε-τη	χουνίδα
εɔαφ-ι	ταφε-τη	ἐπιθυμία
ɼαζεϖ-ι	ζεϖε-τη	κίνδυνος
ɼαραζ-ι	ζε-τη	ἀντιπάθεια
ɼηζιμ-ι	ζιμε-τη	χαρὰ
ɼηʎεϖ-ι	ʎεϖε-τη	γλήμη
ɼηρɔετ-ι	ɔετε-τη	κοτσίδα
ɼοɼοʎ-ι	ɼοɼοʎε-τη	λάμια
ɼομαρ-ι	ɼομαρε-τη	ὄνος
ɼωʎτσιμ-ι	τσιμε-τη	λύπη
ɼωρμαζ-ι	μαζε-τη	λάρυγξ

ℸερδακ-ι	κε-τη	περιδέραιον
ℸεριζ-ι	ζε-τη	ὑδραγωγεῖον
ℸημιμ-ι	ℸημιμε-τη	βροντὴ
ℸιτοκ-ι	ℸιτοκε-τη	γείτων
ℸιζαρ-ι	ρε-τη	μυζιθροποιὸς
ℸιζδαρ-ι	δαρε-τη	γιζδάρης
ℸοβαρ-ι	βαρε-τη	τυχηρὸς
ℸυμαɔ-ι	ɔε-τη	νησταλέος
καϐαλ-ι	ϐαλε-τι	φλογέρα
καζακ-ι	ζακε-τη	λέβης
καλαμ-ι	λαμε-τη	κάλαμος
καʎεμ-ι	ʎεμε-τη	κόνδυλος
καλκακ-ι	κε-τη	πανοπλία
καλωϖ-ι	ϖε-τη	τύπος
κακαλ-ι	κακαλε-τη	διόρυξ
κανδαρ-ι	δαρε-τη	καντάρι
κακοκ-ι	κακοκε-τη	κανὼν
καωρ-ι	καωρε-τη	γκιαούρης
κοϖαρ-ι	ϖαρε-τη	ρόπαλον
κοϖακ-ι	ϖακε-τη	κόπανος
καραϐ-ι	ραϐε-τη	κάραβος
καρϖωζ-ι	ζε-τη	καρπούζι
κατωκδ-ι	κδε-τη	χωρίον
κατɔωϖ-ι	ϖε-τη	τσυλούμι
κατɔικ-ι	τɔικε-τη	ἐρίφιον
καφαζ-ι	ζε-τη	δικτυοτὸν
κηληφ-ι	ληφε-τη	θήκη
κηρϐιɔτ-ι	ɔτε-τη	σπόνδυλ.
κηρτσεʎ-ι	ʎε-τη	βλασάρι
κοκοɔ-ι	κοɔε-τη	πετεινὸς

Το' ιοτη Αɼα;

Αɼα ιοτη κη τιτηλη μ' εϖοοτηρμε κɼα τη Βεωτ. Κᴧασε φιαᴧα τη ϑαᴧη κɼα ɼηρκιστεα θηχμα ἄγω, ἀγὸς, δ̂ε ἀγάς, δοιμηθηχη, ωδ̂ηδηφτεσησ, κασεταχ, αι κερι κη ξετε ϖηρϖαρα ε κεᴧκ τριματα κɼα ϖρασα. Ε κᴧασε μετα τη ιετη φιαᴧ̃η τωρκιοτε.

Ιηρηϛιτ χδη τη βιμητιτη ε τ' εɼηρσιτη καλ τη τυρε χδαχεοιχ κηρη κɼα κατρι ϖρει εɼηρατη κιδιμετ εδε ϖησιμετ' ετυρε. Κητο ϖησιμετη οιχεοιχ σι ξερτωτε κɼα τη οωμητιτη κηρηϛ.

Τσα μιρχη ϖασοιε τ' εɼηριχη βιοηριχ' ει ωᴧκωτ ε τσα δεᴧϖηρορεχη βιμηριχ' ε ϑεᴧϖηρησῃ, ε τη τιερη τη τιερα βιοα, ϖασ κιδιμιτ ϖρει τοηᴧιτ ισιχ μαϙη, σι κηιο ϖωχη δωκετη χδ̂ηρμεσ τη ϖηρξεχδ̂ησατη φαρατ' ει Αμερικιση, μβη τοηᴧατη κηρι θωχετη Ἰερακιχη ε κατρι Ωᴧκ.

Κητο αδ̂ετετη μβαιτι εδ̂ε εϙεμεια κυτετηρια κηρη μϖη σοτ, τωκε ξηρη εμηριχ κηριτ Βαροχ εδ̂ε κατριτ Κοχτ.

Νωκ ιοτη μιρη τη μβηκωτωρισιιμη διεᴧμτη ταχη α τ' ωξημη χδ̂η ϛημηρη τη τυρε χδιειμηχ' ε' ωχηρισῃ εδ̂ε μικηϖαρησισῃ τωκε ξεοωρη ατα με ϙοβα τη οτρειτα, σι οωμη χηρηϛ βηκηχη, τωκε κωλωαρη κηοτω χδ̂η ϛημηρη τη τυρε μαδ̂ηοτιχη εδ̂ε κοτημβωρησιχη ϖο τ' ιξεοιιμη κιειοιμιοτ κη τη μαϙηχη αδετ τη ιεχη τη κιεοιμ, τ' ωᴧητη ε τη βωτη, κη τη βηχεχη τη μιρη ε τη δωχωρη κυτετορι κωρ τη ϙιτεχη.

Τʊ' ιʊτη Αᴦα;

Αᴦα ιʊτη ϰη τιτηλη μ' εϖʊτηρμε χᴦα τη Βεωτ. Κʎασε φιαʎα τη ∂αʎη χᴦα ᴦηρϰιστεα θηχμα ἄγω, ἀγὸς, ∂ε ἀγὰς, δομηθηχη, ωδηδηφτεσησ, καϖεταχ, αι ϰερι ϰη ξετε ϖηρϖαρα ε χεʎϰ τριματα χᴦα ϖραϖα. Ε κʎασε μετα τη ιετη φιαʎη τωρϰιʊτε.

Ͷηρηϛιτ χδη τη βιμητιτη ε τ' εᴦηρσιτη χαλ τη τυρε χδαχεʊιχ ϰηρη χᴦα ϰατρι ϖρει εᴦηρατη χι∂ιμετ ε∂ε ϖησιμετ' ετυρε. Κητο ϖησιμετη ʊιχεʊιχ σι ξερτωτε ϰᴦα τη ʊωμητιτη ϰηρηϛ.

Τσα μιρχη ϖασʊιε τ' εᴦηριχη βιʊηριχ' ει ωʎκωτ ε τσα δεʎϖηρορεχη βιμηριχ' ε ∂εʎϖηρησn, ε τη τιερη τη τιερα βιʊα, ϖασ χι∂ιμιτ ϖρει τʊηʎιτ ισιχ μαϙη, σι κηιο ϖωχη δωκετη χδηρμεσ τη ϖηρξεχδησατη φαρατ' ει Αμεριϰιση, μβη τʊηʎατη ϰηρι θωχετη Ἱεραϰιχη ε ϰατρι Ωʎκ.

Κητο α∂ετετη μβαιτι ε∂ε εϙεμεια ϰυτετηρια ϰηρη μϖη σʊτ, τωκε ξηρη εμηριχ ϰηριτ Βαρʊχ ε∂ε ϰατριτ Κʊχτ.

Νωκ ιʊτη μιρη τη μβηκωτωρισιιμη διεʎμτη ταχη α τ' ωξημη χδη ϛημηρη τη τυρε χδιειμηχ' ε' ωχηριση ε∂ε μικηϖαρησιση τωκε ξεʊωρη ατα με ϙʊβα τη ʊτρειτα, σι ʊωμη χηρηϛ βηκηχη, τωκε κωλωαρη κηʊτω χδη ϛημηρη τη τυρε μαδηʊτιχη ε∂ε κοτημβωρησιχη ϖο τ' ιξεʊιιμη χιειʊιμιʊτ ϰη τη μαϙηχη αδετ τη ιεχη τη χιεʊιμ, τ' ωʎητη ε τη βωτη, ϰη τη βηχεχη τη μιρη ε τη δωχωρη ϰυτετʊρι κωρ τη ϛιτεχη.

Τί εἶναι Ἀγάς;

Ἀγὰς εἶναι τίτλος κατώτερος τοῦ Βέη. Ἴσως ἡ λέξις παράγεται ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ῥήματος ἄγω, ἀγὸς, καὶ ἀγὰς, σημαίνουσα ὁδηγὸς, ἡγέτης προπορευόμενος καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν του. Ἴσως πάλιν νὰ ἦναι λέξις τουρκική.

Οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ φυσικῇ καὶ ἀγρίᾳ αὐτῶν καταστάσει διεκρίνοντο διὰ τῶν ἀγρίων αὐτῶν ὁρμῶν καὶ παθῶν. Τὰ πάθη ταῦτα ἐθεωροῦντο ἀρεταὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν.

Οἱ μὲν ἐμιμοῦντο τὴν ἀγρίαν θηριωδίαν τοῦ λύκου, οἱ δὲ τὴν πονηρὰν φύσιν τῆς ἀλώπεκος καὶ ἕτερος ἕτερον τῶν ζώων, κατὰ τὴν δόσιν τοῦ πάθους δι' οὗ ἐκυριεύοντο, ὡς τοῦτο εἰσέτι συμβαίνει μεταξὺ τῶν αὐτοχθόνων φυλῶν τῶν Ἰνδῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὁ μὲν καλούμενος Ἰέραξ, ὁ δ' ἕτερος Λύκος.

Τὰς ἕξεις ταύτας διετήρησε καὶ ὁ ψευδοπολιτισμὸς μέχρι σήμερον, καλῶν τὸν μὲν Βαρῶνον τὸν δὲ Κόντην

Δὲν εἶναι καλὸν νὰ ἐνθαρρύνωμεν ἢ νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν τὸ αἴσθημα τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς φιλοπρωτίας ἐνδύοντες αὐτὰ πολυτελῶς, ὡς τοῦτο πράττουσι πολλοὶ, ἐνσταλάζοντες οὕτω εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν τὴν οἴησιν καὶ τὴν ἀλλαζονίαν. Ἀλλὰ νὰ ἐνδύωμεν αὐτὰ σεμνοπρεπῶς ὅπως συνηθίσουν νὰ ὦσι σεμνὰ ταπεινὰ καὶ πράεα, ὅπως γίνωσι καλοὶ καὶ χρήσιμοι πολῖται ὅταν μεγαλώσουν.

Τί εἶναι Ἀγάς;

Ἀγὰς εἶναι τίτλος κατώτερος τοῦ Βέη. Ἴσως ἡ λέξις παράγεται ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ῥήματος ἄγω, ἀγὸς, καὶ ἀγὰς, σημαίνουσα ὁδηγὸς, ἡγέτης προπορευόμενος καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν του. Ἴσως πάλιν νὰ ἦναι λέξις τουρκική.

Οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ φυσικῇ καὶ ἀγρίᾳ αὐτῶν καταστάσει διεκρίνοντο διὰ τῶν ἀγρίων αὐτῶν ὁρμῶν καὶ παθῶν. Τὰ πάθη ταῦτα ἐθεωροῦντο ἀρεταὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν.

Οἱ μὲν ἐμιμοῦντο τὴν ἀγρίαν θηριωδίαν τοῦ λύκου, οἱ δὲ τὴν πονηρὰν φύσιν τῆς ἀλώπεκος καὶ ἕτερος ἕτερον τῶν ζώων, κατὰ τὴν δόσιν τοῦ πάθους δι' οὗ ἐκυριεύοντο, ὡς τοῦτο εἰσέτι συμβαίνει μεταξὺ τῶν αὐτοχθόνων φυλῶν τῶν Ἰνδῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὁ μὲν καλούμενος Ἱέραξ, ὁ δ' ἕτερος Λύκος.

Τὰς ἕξεις ταύτας διετήρησε καὶ ὁ ψευδοπολιτισμὸς μέχρι σήμερον, καλῶν τὸν μὲν Βαρῶνον τὸν δὲ Κόντην

Δὲν εἶναι καλὸν νὰ ἐνθαρρύνωμεν ἢ νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν τὸ αἴσθημα τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς φιλοπρωτίας ἐνδύοντες αὐτὰ πολυτελῶς, ὡς τοῦτο πράττουσι πολλοὶ, ἐνσταλάζοντες οὕτω εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν τὴν οἴησιν καὶ τὴν ἀλλαζονίαν. Ἀλλὰ νὰ ἐνδύωμεν αὐτὰ σεμνοπρεπῶς ὅπως συνηθίσουν νὰ ὦσι σεμνὰ ταπεινὰ καὶ πράεα, ὅπως γίνωσι καλοὶ καὶ χρήσιμοι πολῖται ὅταν μεγαλώσουν.

Το' ιɒτ' αδετ ;

Αδετ ιɒτη ϰη φιαʎη τωρϰιɒτε, ϖο φιαʎα χαʎιɒε ɒκυϖηταρτɒε ιɒτη ζακοχ, δομηθηχη, ϰη δηρμιμ ιμαθ χδη ϰη ϖωχη.

Κωρ ϰερι ϖωχοχ ɒωμη κοχη χδη ϰη ζαϰατ α διτωρι, α χδη ϰη μεχδωρη τη ɿαληση α τη ϛοϰιση, μεϥ αδετ χδη κηιο ϖωχη, εδε κηιο καμα βηχετη ϰ' αδετ ιϖαδαʎτωρη χᴦ' αι.

Κωρ μαϥμη τη μιρη αδετε, σε ɒι τη ιεμι μικηϖωχητορη, μιρημεχδιησμη, χαιϐιαρη, ᴦηζιμταρη ε ϰεɒηταρη, κητο αδετε ιαχη τη μιρα ε τη ϖηʎκϊερα τε χεϑε, εδε τη ϰιρμα τε ατα ϰη χα ϖραχητοχεχη.

Πο κωρ μαρμη καμα εδ' αδετε τη ʎιᴦα, σε σι τη ιεμι τη ϖηρτωɒμη, τη δωχαχϖιμησ, τη καρτηʎοζμησ, τη ϑερηϖιμησ ε τη τιερα ʎιᴦησιρα, κητο ιαχη τη ϖαϖηλκϊεμα καμα τε χεϑε εδε τε ατα ϰη χα ϑιϰηχη ϖραχη.

Τη μιρατη αδετε εδε καματη τοχα, σι εδε τη ʎιᴦατη εδε τη ϖϥιɒμετη, ζιχεχη χᴦα εμιρα α χᴦα εʎιᴦα βαɒϰηϑαιτωρια. «Δηφτομη με τοηʎηχη ϑετε τη τη θομ σε τοηʎι ιε» θοτη ϰη ϖραληζη.

Κωρ τη μαϥμη ζακοχε τη ʎιᴦα ιɒτη ζαχμετɒμε ϖασται τ' ιϖηρʎαρᴦοιμη ατο σεϖσε χα βηχεχη θο ε μιɒ ϰτε χεϑε. «Μιɒτη χᴦα θοι ζ' χδαχετη» θοτη ϰη ϖραʎηζη. Κηɒτω ιɒτη εδε με ζακοχετη, ζ' χδαχεχη δοτ χᴦα ϑετηχεια ιοχη ϖασται.

Πϥαχδαι δωχετη ϰη τη ρωχεμι με τοηʎηχη βαɒκηϖηρζϊεμι εδε τ' ικηιμη τη ʎιᴦατη βαɒκηβαιτωρατη εδε τη ϖηρκηρκοιμη τη μιρατη.

Το' ιɔτ' αδετ ;

Αδετ ιɔτη ϰη φιαʎη τωρϰιɔτε, ϖο φιαʎα χαʎιɔε ɔκυϖηταρτɔε ιɔτη ζακοχ, δομηθηχη, ϰη δηρμιμ ιμαθ χδη ϰη ϖωχη.

Κωϼ ϰερι ϖωχοχ ɔωμη κοχη χδη ϰη ζαϰατ α διτωρι, α χδη ϰη μεχδωϼη τη ʇαλησŋ α τη ϛοϰισŋ, μεϙ αδετ χδη κηιο ϖωχη, εδε κηιο καμα βηχετη ϰ' αδετ ιϖαδαʎτωϼη χɼ' αι.

Κωϼ μαϙμη τη μιϼη αδετε, σε ɔι τη ιεμι μικηϖωχητορη, μιϼημεχδιησμη, χαιϐιαρη, ɼηζιμταρη ε ϰεɔηταρη, κητο αδετε ιαχη τη μιρα ε τη ϖηʎκϊερα τε χεϥε, εδε τη ϰιρμα τε ατα ϰη χα ϖραχητοχεχη.

Πο κωϼ μαρμη καμα εɔ' αδετε τη ʎιɼα, σε σι τη ιεμι τη ϖηρτωɔμη, τη δωχαχϖιμηϖ, τη καϼτηʎοζμηϖ, τη ϥερηϖιμηϖ ε τη τιερα ʎιɼησιρα, κητο ιαχη τη ϖαϖηλκϊεμα καμα τε χεϥε εδε τε ατα ϰη χα ϥιϰηχη ϖραχη.

Τη μιρατη αδετε εδε καματη τοχα, σι εδε τη ʎιɼατη εδε τη ϖϙιɔμετη, ζιχεχη χɼα εμιρα α χɼα εʎιɼα βαɔϰηϥαιτωρια. «Δηφτομη με τοηʎηχη ϥετε τη τη θομ σε τοηʎι ιε» θοτη ϰη ϖϼαλŋζη.

Κωϼ τη μαϙμη ζακοχε τη ʎιɼα ιɔτη ζαχμετομε ϖαϲται τ' ιϖηρʎαρɼοιμη ατο σεϖσε χα βηχεχη θο ε μιɔ χτε χεϥε. «Μιɔτη χɼα θοι ζ' χδαχετη» θοτη ϰη ϖραλŋζη. Κηɔτω ιɔτη εδε με ζακοχετη, ζ' χδαχεχη δοτ χɼα ϥετηϰεια ιοχη ϖαϲται.

Πϙαχδαι δωχετη ϰη τη ρωχεμι με τοηʎηχη βαɔκηϖηρζϊεμι εδε τ' ικηιμη τη ʎιɼατη βαɔκηβαιτωρατη εδε τη ϖηρκηρκοιμη τη μιρατη.

Τὶ εἶναι συνήθεια ;

Ἡ λέξις αδετ εἶναι τουρκική, ἡ καθ' αὐτὸ ἀλβανικὴ λέξις εἶναι ζακοκ, σημαίνουσα συνήθειαν, ἤτοι μεγάλην ἕξιν εἰς ἓν ἔργον.

Ὅταν τις καταγίνεται διὰ πολὺν καιρὸν εἰς μίαν τέχνην ἢ ἐπιστήμην, ἢ εἰς τρόπον τινὰ τοῦ ζῆν καὶ διάγειν, ἀποκτᾷ ἕξιν εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἕξις αὕτη γίνεται συνήθεια δυσεξάληπτος, ἡ δευτέρα φύσις εἰς αὐτόν.

Ὅταν ἀποκτῶμεν καλὰς συνηθείας, δηλ. εἰς τὸ νὰ ἤμεθα φίλεργοι, φιλόφρονες καὶ περιποιητικοί, εὔθυμοι καὶ ἱλαροί, ταῦτα εἶναι καλαὶ καὶ εὐάρεστοι συνήθειαι εἰς ἡμᾶς καὶ εὐχάριστοι εἰς τοὺς πλησιάζοντας ἡμᾶς.

Ὅταν ὅμως ἀποκτῶμεν κακὰς ἕξεις καὶ συνηθείας ὡς τὸ νὰ καπνίζωμεν, νὰ χαρτοπαίζωμεν, νὰ μεθοκοπῶμεν καὶ λοιπά, ταῦτα εἶναι δυσάρεστοι συνήθειαι εἰς ἡμᾶς καὶ ὀχληραὶ εἰς τοὺς πλησιάζοντας ἡμᾶς.

Αἱ καλαὶ συνήθειαι καὶ ἕξεις ἡμῶν, ὡς καὶ αἱ κακαὶ καὶ ὀλέθριαι, ἀποκτῶνται ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς συναναστροφῆς. «Δεῖξον μοι μὲ ποῖον πηγαίνεις νὰ σοὶ εἴπω ποῖος εἶσαι«, λέγει μία παροιμία.

Ὅταν ἀποκτήσωμεν κακὰς ἕξεις εἶναι δύσκολον ἔπειτα νὰ τὰς ἐκριζώσωμεν διότι ἑνώνονται καὶ γίνονται μία φύσις μὲ ἡμᾶς. «Τὸ νύχι», λέγει μία παροιμία «δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὸ κρέας », οὕτω εἶναι καὶ μὲ τὰς συνηθείας, δὲν χωρίζονται εὐκόλως ἀπὸ ἡμᾶς μετέπειτα.

Ὅθεν πρέπει νὰ προσέχωμεν μὲ ποίους συναναστρεφόμεθα, καὶ νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς κακὰς συναναστοφὰς καὶ νὰ ἐπιζητῶμεν τὰς καλάς.

Τί εἶναι συνήθεια;

Ἡ λέξις ἀδετ εἶναι τουρκική, ἡ καθ' αὐτὸ ἀλβανικὴ λέξις εἶναι ζακοχ, σημαίνουσα συνήθειαν, ἤτοι μεγάλην ἕξιν εἰς ἓν ἔργον.

Ὅταν τις καταγίνεται διὰ πολὺν καιρὸν εἰς μίαν τέχνην ἢ ἐπιστήμην, ἢ εἰς τρόπον τινὰ τοῦ ζῆν καὶ διάγειν, ἀποκτᾷ ἕξιν εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἕξις αὕτη γίνεται συνήθεια δυσεξάληπτος, ἡ δευτέρα φύσις εἰς αὐτόν.

Ὅταν ἀποκτῶμεν καλὰς συνηθείας, δηλ. εἰς τὸ νὰ ἤμεθα φίλεργοι, φιλόφρονες καὶ περιποιητικοί, εὔθυμοι καὶ ἱλαροί, ταῦτα εἶναι καλαὶ καὶ εὐάρεστοι συνήθειαι εἰς ἡμᾶς καὶ εὐχάριστοι εἰς τοὺς πλησιάζοντας ἡμᾶς.

Ὅταν ὅμως ἀποκτῶμεν κακὰς ἕξεις καὶ συνηθείας ὡς τὸ νὰ καπνίζωμεν, νὰ χαρτοπαίζωμεν, νὰ μεθοκοπῶμεν καὶ λοιπά, ταῦτα εἶναι δυσάρεστοι συνήθειαι εἰς ἡμᾶς καὶ ὀχληραὶ εἰς τοὺς πλησιάζοντας ἡμᾶς.

Αἱ καλαὶ συνήθειαι καὶ ἕξεις ἡμῶν, ὡς καὶ αἱ κακαὶ καὶ ὀλέθριαι, ἀποκτῶνται ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς συναναστροφῆς. «Δεῖξόν μοι μὲ ποῖον πηγαίνεις νὰ σοὶ εἴπω ποῖος εἶσαι«, λέγει μία παροιμία.

Ὅταν ἀποκτήσωμεν κακὰς ἕξεις εἶναι δύσκολον ἔπειτα νὰ τὰς ἐκριζώσωμεν διότι ἑνώνονται καὶ γίνονται μία φύσις μὲ ἡμᾶς. «Τὸ νύχι», λέγει μία παροιμία «δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὸ κρέας », οὕτω εἶναι καὶ μὲ τὰς συνηθείας, δὲν χωρίζονται εὐκόλως ἀπὸ ἡμᾶς μετέπειτα.

Ὅθεν πρέπει νὰ προσέχωμεν μὲ ποίους συναναστρεφόμεθα, καὶ νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς κακὰς συναναστοφὰς καὶ νὰ ἐπιζητῶμεν τὰς καλάς.

Φιαʎα δυϖηρζἵερμα τοϰισωρα μβη τη ϖαρηϖρασμεϰη ϖηρζἵερμη ρωαϰηϰη τοϰ' ετυρε εδε ϰδη τη ϖριερατη βιερα, σι ξιεϰ ϖασοιε.

Λέξεις δυσύλλαβοι τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς παραληγούσης συλλαβῆς φυλάττουσι τὸν τόνον αὐτῶν καὶ εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις, ὡς ἀκολούθως·

αικη-α	αικα-τη	ἀφρόγαλα
αρη-α	αρα-τη	ἀγρὸς
αρκη-α	αρκα-τη	κιβωτὸς
αρμη-α	αρμη-τη	ὅπλον
αϙη-α	αϙα-τη	κάρυον
αϰδη-α	αϰδα-τη	ἐπιθυμία
αϰη-α	αϰα-τη	ἄκρα
βαβη-α	βαβα-τη	μάμμη
βατση-α	βατσα-τη	ράπισμα
βαθη-α	βαθα-τη	κύαμος
βαθρη-α	θρα-τη	νάρκισσος
βαλη-α	βαλα-τη	σφαίρα
βαλτη-α	βαʎτα-τη	λάσπη
βαϙη-α	βαϙα-τη	φορτεῖον
βαϰδη α	βαϰδα-τη	μέρος
βεβη-α	βεβα τη	βρέφος
βειτη-α	βειτα-τη	ποίησις
βεση-α	βεσα-τη	πίστις
βρεκη-α	βρεκα-τη	βράχος
βʎετη-α	ʎετα-τη	μέλισσα
βϙητοκη-α	κα-τη	χελώνη

βιβη-α	βιβα-τη	ἀλκυὼν
βιβʎη-α	βιβʎα-τη	βίβλος
βιɒη-α	βιɒα-τη	θηρίον
βιλη-α	βιʎα-τη	θυγάτηρ
βριμη-	βριμα-τη	πάχνη
βϙικη-	βϙικα-τη	πλευρὰ
βϙηϰΓη-α	Γα-τη	βρογχίτης
βιμη-	βιμα-τη	φυτὸν
βοιη-α	βοια-τη	δήμιος
βοζη-α	βοζα-τη	βοζὰς
βορη-α	βορα-τη	χιὼν
βοτη-	βοτα-τη	χῶμα
βοτση-α	βοτσα-τη	μπότσα
βοʎβη-α	βοʎβα-τη	συμβὰν
βυθη-	βυθα-τη	ἀφαιδρὼν
βωκη-α	βωκα-τη	ἄρτος
βωτη-α	βωτα-τη	βύτη
βωζη-α	βωζα-τη	χεῖλος
βωɒτρη-α	βωɒτρα-τη	κύων
βρωμη-α	βρωμα-τη	ζύμη
βωβη-α	βωβα-τη	φόβητρον

ΦιαΛα δυϖηρζΐερμα τοχισωρα μβη τη ϖαρηϖρασμεχη ϖηρζΐερμη ρωακηχη τοχ' ετυρε εδε χδη τη ϖριερατη βιερα, σι ξιεχ ϖασοιε.

Λέξεις δυσύλλαβοι τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς παραληγούσης συλλαβῆς φυλάττουσι τὸν τόνον αὐτῶν καὶ εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις, ὡς ἀκολούθως·

αικη-α	αικα-τη	ἀφρόγαλα
αρη-α	αρα-τη	ἀγρὸς
αρκη-α	αρκα-τη	κιβωτὸς
αρμη-α	αρμη-τη	ὅπλον
αϙη-α	αϙα-τη	κάρυον
αχδη-α	αχδα-τη	ἐπιθυμία
αχη-α	αχα-τη	ἄκρα
βαβη-α	βαβα-τη	μάμμη
βατση-α	βατσα-τη	ράπισμα
βαθη-α	βαθα-τη	κύαμος
βαθρη-α	θρα-τη	νάρκισσος
βαλη-α	βαλα-τη	σφαίρα
βαλτη-α	βαΛτα-τη	λάσπη
βαϙη-α	βαϙα-τη	φορτεῖον
βαχδη α	βαχδα-τη	μέρος
βεβη-α	βεβα τη	βρέφος
βειτη-α	βειτα-τη	ποίησις
βεση-α	βεσα-τη	πίστις
βρεκη-α	βρεκα-τη	βράκος
βΛετη-α	Λετα-τη	μέλισσα
βϙητοκη-α	κα-τη	χελώνη

βιβη-α	βιβα-τη	ἀλκυὼν
βιβΛη-α	βιβΛα-τη	βίβλος
βιɔη-α	βιɔα-τη	θηρίον
βιλη-α	βιΛα-τη	θυγάτηρ
βριμη-	βριμα-τη	πάχνη
βϙικη-	βϙικα-τη	πλευρὰ
βϙηχΓη-α	Γα-τη	βρογχίτης
βιμη-	βιμα-τη	φυτὸν
βοιη-α	βοια-τη	δήμιος
βοζη-α	βοζα-τη	βοζάς
βορη-α	βορα-τη	χιὼν
βοτη-	βοτα-τη	χῶμα
βοτση-α	βοτσα-τη	μπότσα
βοΛβη-α	βοΛβα-τη	συμβὰν
βυθη-	βυθα-τη	ἀφαιδρὼν
βωκη-α	βωκα-τη	ἄρτος
βωτη-α	βωτα-τη	βύτη
βωζη-α	βωζα-τη	χεῖλος
βωɔτρη-α	βωɔτρα-τη	κύων
βρωμη-α	βρωμα-τη	ζύμη
βωβη-α	βωβα-τη	φόβητρον

βωφʎη-α	φʎα-τη	κόλαφος	ϖατη-α	ϖατα-τη	πάπια
ϐαϖη-α	ϐαϖα-τη	ζέστη	ϖαɾη-α	ϖαɾα-τη	μισθὸς
ϐατρη-α	ϐατϙα-τη	ἑστία	ϖαλη-α	ϖαλα-τη	σπάθη
ϐαρδη-α	ρδα-τη	φυλακή	ϖαʎη-α	ϖαʎα-τη	προὶξ
ϐαʎη-α	ϐαʎα-τη	κῦμα	ϖαχη-α	ϖαχα-τη	πάνα
ϐαιτη-α	ϐαιτα-τη	θρῆνος	ϖλαση-α	σα-τη	σκάσμα
ϐαιζη-α	ϐαιζα-τη	κόρη	ϖʎατϑκη-α	κα-τη	λάφυρον
ϐαρκη-α	ϐαρκα-τη	βάρκα	ϖʎαɾη-α	ɾα-τη	πληγή
ϐεδρη-α	δρα-τη	χαρδάρα	ϖλακη-α	κα-τη	πλὰξ
ϐελη-α	λα-τη	βέλον	ϖʎακη-α	κα-τη	γραία
ϐερη-α	ϐερα-τη	οἶνος	ϖϙαλη-α	λα-τη	μῦθος
ϐεση-α	ϐεσα-τη	πάχνη	ϖαʎτση-α	σα-τη	μυελὸς
ϐρεϑτη-α	τα-τη	ἄμπελος	ϖετη-α	ϖετα-τη	πέταλον
ϐηρη-α	ϐηρα-τη	τρύπα	ϖετκη-α	τκα-τη	φόρεμα
ϐηρση-α	ϐηρσα-τη	ἡλικία	ϖεʎη-α	ϖεʎα-τη	φορβὰς
ϐιεϑτη-α	τα-τη	φθινώπορ.	ϖεμη-α	ϖεμα-τη	ὀπώρα
ϐιεʎη-α	ϐιεʎα-τη	τρύγος	ϖεχδη-α	ϖεχδα-τη	πτερὸν
ϐιɾʎη-α	ϐιɾʎα-τη	σκοπιά	ϖρεϐη-α	ϐα-τη	λεωφόρος
ϐιδη-α	ϐιδα-τη	ἕλιξ	ϖρεση-α	ϖρεσα-τη	κοπὴ
ϐοδη-α	ϐοδα-τη	σούβρα	ϖλημβη-α	α-τη	σπιθαμὴ
ϐϙομη-α	μα-τη	δυσωδία	ϖρημη-α	μα-τη	ἑσπέρα
ϐωϐη-α	ϐωϐα-τη	βωβὸς	ϖιϖη-α	ϖιϖα-τη	σύριγξ
ϐωτση-α	τσα-τη	βαρέλιον	ϖιτη-α	ϖιτα-τη	πλακοῦντ.
ϐωρτση-α	τσα-τη	ψύκτρα	ϖικη-α	ϖικα-τη	ῥανὶς
ϐωʎη-α	ϐωʎα-τη	σφραγὶς	ϖιση-α	ϖισα-τη	πίσσα
ϐωϑη-α	ϐωσα-τη	σκώληξ	ϖιϑη-α	ϖιϑα-τη	δαδὶ
ϖαϖη-α	ϖαϖα-τη	πάπας	ϖιμη-α	ϖιμα-τη	πῶμα
ϖατη-α	ϖατα-τη	νύσσα	ϖιεση-α	ϖιεσα-τη	μέρος
ϖαση-α	σα-τη	πλοῦτος	ϖιετϑκη-α	κα-τη	ῥοδάκινον
ϖαϑκη-α	ϑκα-τη	πάσχα	ϖορτη-α	ϖορτα-τη	πυλὼν

βωφʌη-α	φʌα-τη	κόλαφος
ɓαϖη-α	ɓαϖα-τη	ζέστη
ɓατρη-α	ɓατϙα-τη	ἑστία
ɓαρδη-α	ρδα-τη	φυλακὴ
ɓαʌη-α	ɓαʌα-τη	κῦμα
ɓαιτη-α	ɓαιτα-τη	θρῆνος
ɓαιζη-α	ɓαιζα-τη	κόρη
ɓαρκη-α	ɓαρκα-τη	βάρκα
ɓεδρη-α	δρα-τη	καρδάρα
ɓελη-α	λα-τη	βέλον
ɓερη-α	ɓερα-τη	οἶνος
ɓεση-α	ɓεσα-τη	πάχνη
ɓρεɔτη-α	τα-τη	ἄμπελος
ɓηρη-α	ɓηρα-τη	τρύπα
ɓηρση-α	ɓηρσα-τη	ἡλικία
ɓιεɔτη-α	τα-τη	φθινώπορ.
ɓιεʌη-α	ɓιεʌα-τη	τρύγος
ɓιɼʌη-α	ɓιɼʌα-τη	σκοπιά
ɓιδη-α	ɓιδα-τη	ελιξ
ɓοδη-α	ɓοδα-τη	σούβρα
ɓϙομη-α	μα-τη	δυσωδία
ɓωɓη-α	ɓωɓα-τη	βωβός
ɓωτση-α	τσα-τη	βαρέλιον
ɓωρτση-α	τσα-τη	ψύκτρα
ɓωʌη-α	ɓωʌα-τη	σφραγὶς
ɓωɔη-α	ɓωσα-τη	σκώληξ
ϖαϖη-α	ϖαϖα-τη	πάπας
ϖατη-α	ϖατα-τη	νύσσα
ϖαση-α	σα-τη	πλοῦτος
ϖαɔκη-α	ɔκα-τη	πάσχα
ϖατη-α	ϖατα-τη	πάπια
ϖαɼη-α	ϖαɼα-τη	μισθὸς
ϖαλη-α	ϖαλα-τη	σπάθη
ϖαʌη-α	ϖαʌα-τη	προίξ
ϖαχη-α	ϖαχα-τη	πάνα
ϖλαση-α	σα-τη	σκάσμα
ϖʌατɔκη-α	κα-τη	λάφυρον
ϖʌαɼη-α	ɼα-τη	πληγὴ
ϖλακη-α	κα-τη	πλάξ
ϖʌακη-α	κα-τη	γραία
ϖϙαλη-α	λα-τη	μῦθος
ϖαʌτση-α	σα-τη	μυελὸς
ϖετη-α	ϖετα-τη	πέταλον
ϖετκη-α	τκα-τη	φόρεμα
ϖεʌη-α	ϖεʌα-τη	φορβὰς
ϖεμη-α	ϖεμα-τη	ὀπώρα
ϖεχδη-α	ϖεχδα-τη	πτερὸν
ϖρεɓη-α	ɓα-τη	λεωφόρος
ϖρεση-α	ϖρεσα-τη	κοπὴ
ϖλημβη-α	α-τη	σπιθαμὴ
ϖρημη·α	μα·τη	ἑσπέρα
ϖιϖη-α	ϖιϖα-τη	σύριγξ
ϖιτη-α	ϖιτα-τη	πλακοῦντ.
ϖικη-α	ϖικα-τη	ῥανὶς
ϖιση-α	ϖισα-τη	πίσσα
ϖιɔη-α	ϖιɔα-τη	δαδὶ
ϖιμη-α	ϖιμα-τη	πῶμα
ϖιεση·α	ϖιεσα τη	μέρος
ϖιεɔκη-α	κα-τη	ροδάκινον
ϖορτη-α	ϖορτα-τη	πυλὼν

ϖλοττɔκη-α	κα-τη	φυάλη
ϖροϐη-α	ϐα-τη	δοκιμὴ
ϖροκη-α	ϖροκα-τη	πρόκα
ϖρορη-α	ϖρορα-τη	πρῶρα
ϖωϖη-α	ϖωϖα-τη	λόφος
ϖωτσκη-α	κα-τη	πιστόλι
ϖωʎη-α	ϖωʎα-τη	ὄρνις
ϖωʎϖη-α	ϖα-τη	κνήμη
ϖωχη-α	χα-τη	ἐργασία
φαϐη-α	φαϐα-τη	φάβα
φαλη-α	λα-τη	σφάλμα
φαʎη-α	ʎα-τη	ἀσπασμὸς
φαλτη-α	λτα-τη	σφάλμα
φʎαση-α	σα-τη	λαλιά
φλαμη-α	αμα-τη	ἐπιληψία
φαρη-α	φαρα-τη	σπόρος
φʎακη-α	φʎακα-τη	φλὸξ
φεδη-α	φεδα-τη	πίστις
φετη-α	φετα-τη	τέμαχος
φεστη-α	φεστα-τη	ἑορτὴ
φɔεɔη-α	ɔα-τη	σάρωθρον
φʎεϐη-α	φʎεϐα-τη	φλέψ
φʎετη-α	φʎετα-τη	φύλλον
φιακη-α	κα-τη	προσποίησ
φιαʎη-α	φιαʎα-τη	λόγος
φιρη-α	φιρα-τη	φίρα
φικη-α	φικα-τη	μπογάδα
φιερη-α	φιερα-τη	φακὸς
φιολη-α	φιολα-τη	φυάλη
φρικη-α	φρικα-τη	φρίκη
φριμη-α	φριμα-τη	πνοὴ
φηϙκη-α	φηϙκα-τη	φρίξις
φηϑʎη-α	φηϑʎα-τη	καυλὸς
φοɔκη-α	φοɔκα-τη	βρέφος
φοʎμη-α	μα-τη	φώνημα
φολη-α	φολα-τη	πόρπη
φοϙη-α	φοϙα-τη	δύναμις
φοϙτση-α	τσα-τη	ἰσχὺς
φορμη-α	φορμα-τη	μορφὴ
φʎοκη-α	φʎοκα-τη	φλῶκος
φυɼη-α	φυɼα-τη	φυγὴ
φυτη-α α	φυτα-τη	ποδιὰ
φωɔη-α	φωɔα-τη	πεδιὰς
φωρκη-α	κα-τη	στύλος
φωστη-α	τα-τη	φουστάνι
φυτσκη-α	κα-τη	φύσκα
ερη-α	ερα-τη	ἀὴρ
εɔκη-α	εɔκα-τη	ἴσκα
ɼαβη-α	ɼαβα-τη	ψεῦδος
ɼηϙμη-α	μα-τη	γράμμα
ɼοʎη-α	ɼοʎα-τη	στόμα
ɼοζδη-α	ɼοζδα-τη	καρφὶ
ɼωχη-α	ɼωχα-τη	ἐπωμὶς
ɼρικη-α	ɼρικα-τη	λαιμὸς
ɼροϖη-α	ϖα-τη	βόθρος
ɼʎυχη-α	χα-τη	γλῶσσα
ɿελη-α	ɿελα-τη	τροφὴ
ɿιζη-α	ɿιζα-τη	μιζύθρα
ɿυρμη-α	ɿηρμα-τη	ἴχνος
ɿυσμη-α	ɿυσμα-τη	ἥμισυ

ϖλοττɒκη-α	κα-τη	φυάλη
ϖροϐη-α	ϐα-τη	δοκιμὴ
ϖρɔκη-α	ϖρɔκα-τη	πρόκα
ϖρορη-α	ϖρορα-τη	πρώρα
ϖωϖη-α	ϖωϖα-τη	λόφος
ϖωτσκη-α	κα-τη	πιστόλι
ϖωʎη-α	ϖωʎα-τη	ὄρνις
ϖωʎϖη-α	ϖα-τη	κνήμη
ϖωχη-α	χα-τη	ἐργασία
φαϐη-α	φαϐα-τη	φάβα
φαλη-α	λα-τη	σφάλμα
φαʎη-α	ʎα-τη	ἀσπασμὸς
φαλτη-α	λτα-τη	σφάλμα
φʎαση-α	σα-τη	λαλιά
φλαμη-α	αμα-τη	ἐπιληψία
φαρη-α	φαρα-τη	σπόρος
φʎακη-α	φʎακα-τη	φλὸξ
φεδη-α	φεδα-τη	πίστις
φετη-α	φετα-τη	τέμαχος
φεστη-α	φεστα-τη	ἑορτὴ
φɒεɒη	αɒα-τη	σάρωθρον
φʎεϐη-α	φʎεϐα-τη	φλέψ
φʎετη-α	φʎετα-τη	φύλλον
φιακη-α	κα-τη	προσποίησ
φιαʎη-α	φιαʎα-τη	λόγος
φιρη-α	φιρα-τη	φίρα
φικη-α	φικα-τη	μπογάδα
φιερη-α	φιερα-τη	φακὸς
φιɔλη-α	φιολα-τη	φυάλη
φρικη-α	φρικα-τη	φρίκη
φριμη-α	φριμα-τη	πνοὴ
φηϙκη-α	φηϙκα-τη	φρίξις
φη϶ʎη-α	φη϶ʎα-τη	καυλὸς
φɒκη-α	φɒκα-τη	βρέφος
φοʎμη-α	μα-τη	φώνημα
φολη-α	φολα-τη	πόρπη
φɔϙη-α	φɔϙα-τη	δύναμις
φɔϙτση-α	τσα-τη	ἰσχὺς
φορμη-α	φορμα-τη	μορφὴ
φʎοκη-α	φʎοκα-τη	φλῶκος
φυɼη-α	φυɼα-τη	φυγὴ
φυτη-α α	φυτα-τη	ποδιὰ
φωɒη-α	φωɒα-τη	πεδιὰς
φωρκη-α	κα-τη	στύλος
φωστη-α	τα-τη	φουστάνι
φυτσκη-α	κα-τη	φύσκα
ερη-α	ερα-τη	ἀὴρ
εɒκη-α	εɒκα-τη	ἴσκα
ɼαβη-α	ɼαβα-τη	ψεῦδος
ɼηϙμη-α	μα-τη	γράμμα
ɼοʎη-α	ɼοʎα-τη	στόμα
ɼοζδη-α	ɼοζδα-τη	καρφὶ
ɼωχη-α	ɼωχα-τη	ἐπωμὶς
ɼρικη-α	ɼρικα-τη	λαιμὸς
ɼροϖη-α	ϖα-τη	βόθρος
ɼʎυχη-α	χα-τη	γλῶσσα
ɿεληα	ɿελα-τη	τροφὴ
ɿιζη-α	ɿιζα-τη	μιζύθρα
ɿυρμη-α	ɿηρμα-τη	ἴχνος
ɿυσμη-α	ɿυσμα-τη	ἥμισυ

καλφη-α φα-τη	μαθητὴς	κωϰᴦη-α κωϰᴦα-τη	ἱερὸν
καϖη-α καϖα-τη	κάπα	κωϖη-α ϖα-τη	κύπελον
καϖτη-α τα-τη	ἀντίθετος	κωϱϑη-α ϑα-τη	πόρνη
καϙη-α καϙα-τη	κάρρον	κϙαβη-α βα-τη	ἁρπάγη
καρτη-α τα-τη	χάρτης	κραχη-α χα-τη	πτέρυξ
καɒτη-α τα-τη	ἄχυρον	κραχη-α χα-τη	δεμάτι
καφκη-α κα-τη	καύκαλον	κρεɒμη-α α-τη	σαρακοϛὴ
καφɒη-α ɒα-τη	κτῆνος	κʎιɒη-α ɒα-τη	ἐκκλησία
καφɒη-α ɒα-τη	πράγμα	κρεɒτη-α ɒτα-τη	χαίτη
κημβη-α κημβα-τη	ποῦς	κριϖη-α κριϖα-τη	ἅλας
κηϰᴦη-α κηϰᴦα-τη	ᾠδὴ	κϙιζμη-α μα τη	τρίξιμον
κηϱβη-α κηϱβα-τη	πυέλος	κϙομη-α μα-τη	ξύσιμον
κηϙμη-α μα-τη	πτῶμα	κɒιʎη-α ʎα-τη	ὁμιλία
κηϱϖτη-α ϖτα-τη	λινὸν	ϰʎαρη-α ρα-τη	κλαυθμὸς
κηϙτɒη-α τɒα-τη	χόνδρος	ϰαρτη-α ϰαρτα-τη	ῥάκος
κιχη-α κιχα-τη	κινίνη	ϰαφη-α ϰαφα-τη	αὐχὴν
κɔβη-α κɔβα-τη	κλοπή	ϰεκδρη-α δρα-τη	σκίμπους
κɔθη-α κɔθα-τη	κουβᾶς	ϰεϖη-α κεϖα-τη	κρόμμυον
κοδρη-α κɔδρα-τη	βράχος	ϰεϖρη-α ϰεϖρα-τη	πέταυρον
κοκη-α κɔκα-τη	κρανίον	ϰεϙη-α ϰεϙα-τη	κάρρον
κɔλη-α κɔλα-τη	βῆχας	ϰιλη-α ϰιλα-τη	κοιλὸν
κοϖτɒη-α ɒα-τη	κόπιτσα	ϰυϖρη-α ϰυϖρα-τη	χαλκὸς
κορϐη-α ϐα-τη	ρομφαία	ϰυτη-α ϰυτα-τη	ἔξυπνος
κοϙη-α κɔϙα-τη	θέρος	ϰυϙη-α ϰυϙα-τη	μύξα
κοση-α κοσα-τη	πλεξίδα	εμη-α εμα-τη	μήτηρ
κοτɒκη-α ɒκα-τη	ὀστοῦν	εϰτη-α εϰτα-τη	πέμπτη
κɔφɒη-α κοφɒα-τη	ἰσχίον	εχη-α εχα-τη	ἀγγεῖον
κοχη-α κɔχα-τη	ἐποχη	ερη-α ερα-τη	ἀὴρ
κλοση-α σα-τη	κλῶσσα	εϙη-α εϙα-τη	σκότος
κωʎη-α κωʎα-τη	φρούριον	εɒκη-α εɒκα-τη	ἴσκα

καλφη-α	φα-τη	μαθητής
καϖη-α	καϖα-τη	κάπα
καϖτη-α	τα-τη	ἀντίθετος
καϙη-α	καϙα-τη	κάρρον
καρτη-α	τα-τη	χάρτης
καɒτη-α	τα-τη	ἄχυρον
καφκη-α	κα-τη	καύκαλον
καφɒη-α	ɒα-τη	κτῆνος
καφɒη-α	ɒα-τη	πρᾶγμα
κημβη-α	κημβα-τη	ποῦς
κηχᴦη-α	κηχᴦα-τη	ᾠδή
κηϱβη-α	κηϱβα-τη	πυέλος
κηϙμη-α	μα-τη	πτῶμα
κηϱϖτη-α	ϖτα-τη	λινόν
κηϙτɒη-α	τɒα-τη	χόνδρος
κιχη-α	κιχα-τη	κινίνη
κοβη-α	κοβα-τη	κλοπή
κοϑη-α	κοϑα-τη	κουβᾶς
κοδρη-α	κοδρα-τη	βράχος
κοκη-α	κοκα-τη	κρανίον
κολη-α	κολα-τη	βῆχας
κοϖτɒη-α	ɒα-τη	κόπιτσα
κορϐη-α	ϐα-τη	ρομφαία
κοϙη-α	κοϙα-τη	θέρος
κοση-α	κοσα-τη	πλεξίδα
κοτɒκη-α	ɒκα-τη	ὀστοῦν
κοφɒη-α	κοφɒα-τη	ἰσχίον
κοχη-α	κοχα-τη	ἐποχή
κλοση-α	σα-τη	κλῶσσα
κωʎη-α	κωʎα-τη	φρούριον
κωχᴦη-α	κωχᴦα-τη	ἱερὸν
κωϖη-α	ϖα-τη	κύπελον
κωρϑη-α	ϑα-τη	πόρνη
κϙαβη-α	βα-τη	ἁρπάγη
κραχη-α	χα-τη	πτέρυξ
κραχη-α	χα-τη	δεμάτι
κρεɒμη-α	α-τη	σαρακοςή
κʎιɒη-α	ɒα-τη	ἐκκλησία
κρεɒτη-α	ɒτα-τη	χαίτη
κριϖη-α	κριϖα-τη	ἅλας
κϙιζμη-α	μα τη	τρίξιμον
κϙομη-α	μα-τη	ξύσιμον
κοιʎη-α	ʎα-τη	ὁμιλία
ϰʎαρη-α	ρα-τη	κλαυθμὸς
ϰαρτη-α	ϰαρτα-τη	ῥάκος
ϰαφη-α	ϰαφα-τη	αὐχὴν
ϰεϰδρη-α	δρα-τη	σκίμπους
ϰεϖη-α	κεϖα-τη	κρόμμυον
ϰεϖρη-α	ϰεϖρα-τη	πεταυρον
ϰεϙη-α	ϰεϙα-τη	κάρρον
ϰιλη-α	ϰιλα-τη	κοιλὸν
ϰυϖρη-α	ϰυϖρα-τη	χαλκὸς
ϰυτη-α	ϰυτα-τη	ἔξυπνος
ϰυϙη-α	ϰυϙα-τη	μύξα
εμη-α	εμα-τη	μήτηρ
εϰτη-α	εϰτα-τη	πέμπτη
εχη-α	εχα-τη	ἀγγεῖον
ερη-α	ερα-τη	ἀὴρ
εϙη-α	εϙα-τη	σκότος
εɒκη-α	εɒκα-τη	ἴσκα

Δζηρη 1.

Τɒ' ιɒτη αικη ;

Αικη ιɒτη ɒϰωμα ε' κλυμηɒιτ, δομηθηχη, εμεμαιμεια εδ' εμεɒιɒμεια ϖιεσ' ετιι.

Τη χδακματα τη λαɼητατη καχη τη μη τη μιρηχη εɜε τη μη τη ζɼλεɜωρηχη ϖιεσ' ετωρε χδη χδακμε ξεχδε.

Κλυμηɒτη, ϖιητη, εɜε ξαλτη καχη τη μη τη μιρηχη ϖιεση τη τυρε χδη μαλη, ξερα χδη μεσ, εδε μιαλτητη χδη φωχδ τη κησηεχηση.

Δζηρη 2.

Τɒ' ισɒτη αρη ;

Αρη ιɒτη κη τσοϖη δεε ξηρη μβη κ' αχη ϖηρ κη ϰηλιμ· δομηθηχη, ϖηρ τη ϰρϊετωρη τη ϖηρξετɒμα τη χδζερμα, α τη λακηριɒτα α τη μβιελιɒτα α ϖηρ τη βικτωρη ξρεɒτα α ϖηρ τη τιερη ϖεμηδηχα λισε.

Αρα χδη τη βικτωρη χαλ τη σαι ιɒτη κη ξεχδ' ϊεɼηρη, σι κα εδε εμηριχ εσαι ɼηϙϰιɒτε, ἀγρὸς, εɼηρσιρη, δομθ· βιχ λισε εδε δριζα τ' εɼηρα. Πηρ τ' εσϊελμ' αδα, χδη κη χαλ ϰη τη μβαιη φαρη τη βωτη χδη ℸι τη σαι, δωχετη ϰη τ' εɒτϊεμη ρηϖɒɒ φοϙησ' ε ζιαρμιτ εδε σηϖατηση, δομθ. τη διεɼμη εδε τη ϖρεσμη ℸιθη λισ α δριζη τ' εɼηρη, ε ϖασται τ' εσϊελμη χδηχη φοϙη τη ϖαρμεχδηση εδε τη ɒατιτ, ε τ' εσϊελμη χδη κη χαλ ϰη τη μβαιη φαρηχη τη βωτη χδη ℸι τη σαι, ε ατη χερη θωχετη ɼηρϰιɒτε ἄρουρα δομθ· ɜεε α αρη εβωτησωαρη α ɒτιρη ρηϖοσ φοϙησ' ε' ϖαρμεχδηση.

Κηɒτω μηχδωρηɒ εδε κεριω ι βικτωρι ιɒτη ϊεɼηρη βηρβηρ, εɜε ιϖαɒηρβιερη, ε δωχετη τη κετη δζηɒτωρι εδε τη μιρη ριτωρι ϰη τη βωτησοχετη εδε τη ϖηρɼεχτηκισετη ε τη βηχετη ιδωχɒιμ εδε ιϖηρδηχɒιμ.

Δζηρη 1.

Τō' ιōτη αικη ;

Αικη ιōτη ōϰωμα ε' κλυμηōιτ, δομἡθηχἡ, εμεμαιμεια εδ' εμεōιōμεια ϖιεσ' ετιι.

Τη xδαϰματα τη λαɼητατη καχη τη μη τη μιρηχη εʒε τη μη τη ζɼλεʒωρηχη ϖιεσ' ετωρε xδη xδαϰμε ξεχōε.

Κλυμηōτη, ϖιητη, εʒε ξαλτη καχη τη μη τη μιρηχη ϖιεση τη τυρε xδη μαλη, ξερα xδη μεσ, εδε μιαλτητη xδη φωxδ τη κἡση εχηση.

Δζἡρη 2.

Τō' ιστη αρη ;

Αρη ιōτη ϰη τσōϖη δεε ξηρη μβη ϰ' αχη ϖηρ ϰη ϰηλιμ· δομηθηχη, ϖηρ τη ϰρϊετωρη τη ϖηρξετōμα τη xδζερμα, α τη λακηριōτα α τη μβιελιōτα α ϖηρ τη βικτωρη ξρεōτα α ϖηρ τη τιερη ϖεμηδηχα λισε.

Αρα xδη τη βικτωρη χαλ τη σαι ιōτη ϰη ξεχδ' ϊεɼηρη, σι κα εδε εμηριx εσαι ɼηqϰιōτε, ἀγρὸς, εɼηρσιρη, δομθ· βιx λισε εδε δριζα τ' εɼηρα. Πηρ τ' εσϊελμ' αδα, xδη ϰη χαλ ϰη τη μβαιη φαρη τη βωτη xδη ℸι τη σαι, δωχετη ϰη τ' εōτϊεμη ρηϖōō φοqησ' ε ζιαρμιτ εδε σηϖατηση, δομθ. τη διεɼμη εδε τη ϖρεσμη ℸιθη λισ α δριζη τ' εɼἡρη, ε ϖασται τ' εσϊελμη xδηχἡ φοqη τη ϖαρμεχδηση εδε τη ōατιτ, ε τ' εσϊελμη xδη ϰη χαλ ϰη τη μβαιη φαρηχη τη βωτη xδη ℸι τη σαι, ε ατη χερη θωχετη ɼηρϰιōτε ἄρουρα δομθ· ʒεε α αρη εβωτησωαρη α ōτιρη ρηϖōσ φοqησ' ε' ϖαρμεχδηση.

Κηōτω μηχδωρηō εδε ϰεριω ι βικτωρι ιōτη ϊεɼἡρη βηρβἡρ, εʒε ιϖαōηρβιερη, ε δωχετη τη κετη δζηρτωρι εδε τη μιρη ριτωρι ϰη τη βωτησōχετη εδε τη ϖηρɼεχτηκισετη ε τη βηχετη ιδωχōιμ εδε ιϖἡρδἡχōιμ.

Μάθημα 1.

Τί εἶναι ἀφρόγαλα ;

Ἀφρόγαλα εἶναι ὁ ἀφρὸς τοῦ γαλακτος, δηλ. τὸ παχύτερον καὶ τὸ νοστιμώτερον αὐτοῦ μέρος.

Τὰ διάφορα ὑγρὰ ἔχουν τὸ καλλίτερον καὶ ἐκλεκτότερον αὐτῶν μέρος εἰς διαφόρους θέσεις.

Τὸ γάλα, τὸ ὕδωρ καὶ τὸ ἔλαιον ἔχουσι τὸ καλλίτερον αὐτῶν μέρος εἰς τὴν κορυφὴν, ὁ οἶνος εἰς τὸ μέσον καὶ τὸ μέλι εἰς τὸν πάτον ἑνὸς ἀγγείου.

Μάθημα 2.

Τί εἶναι ἀγρός ;

Ἀγρὸς εἶναι ἓν τεμάχιον γῆς ὁρισμένον δι' ἕνα σκοπὸν, δηλ. πρὸς παραγωγὴν ἰδικῶν τινων προϊόντων εἴτε λαχανικῶν εἴτε σιτηρῶν, ἢ δι' ἀμπέλους ἢ δ' ἄλλα καρποφόρα δένδρα.

Ὁ ἀγρὸς εἰς τὴν φυσικήν του κατάστασιν εἶναι τόπος ἄγριος, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ ὀνομασία· ἤτοι φύει ἄγρια δένδρα καὶ θάμνους. Διὰ νὰ τὸν φέρωμεν δὲ εἰς κατάστασιν νὰ δεχθῇ ἥμερον· σπόρον πρέπει νὰ τὸν ὑπάξωμεν εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ πελεκέως δηλ. νὰ καύσωμεν καὶ ἐκβάλωμεν πᾶν ἄγριον δένδρον καὶ φυτὸν, εἶτα ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀρότρου καὶ τῆς ἀξίνης καὶ τὸν φέρωμεν εἰς κατάστασιν νὰ δεχθῇ τὸν ἥμερον σπόρον, καὶ τότε λέγεται ἄρουρα, δηλ. ἀγρὸς ὑπαχθεὶς ἢ δαμασθεὶς διὰ τοῦ ἀρότρου.

Τοιουτοτρόπως καὶ ὁ φυσικὸς ἄνθρωπος εἶναι ἄγριος βάρβαρος καὶ ἀκαλλιέργητος καὶ ἀπαιτεῖται παιδεία καὶ ἀνατροφὴ ὅπως ἐξημερώσῃ καὶ ἐξευγενήσῃ αὐτὸν καὶ τὸν κάμῃ χρήσιμον καὶ παραγωγόν.

Μάθημα 1.

Τί εἶναι ἀφρόγαλα ;

Ἀφρόγαλα εἶναι ὁ ἀφρὸς τοῦ γάλακτος, δηλ. τὸ παχύτερον καὶ τὸ νοστιμώτερον αὐτοῦ μέρος.

Τὰ διάφορα ὑγρὰ ἔχουν τὸ καλλίτερον καὶ ἐκλεκτότερον αὐτῶν μέρος εἰς διαφόρους θέσεις.

Τὸ γάλα, τὸ ὕδωρ καὶ τὸ ἔλαιον ἔχουσι τὸ καλλίτερον αὐτῶν μέρος εἰς τὴν κορυφήν, ὁ οἶνος εἰς τὸ μέσον καὶ τὸ μέλι εἰς τὸν πάτον ἑνὸς ἀγγείου.

Μάθημα 2.

Τί εἶναι ἀγρός ;

Ἀγρὸς εἶναι ἕν τεμάχιον γῆς ὁρισμένον δι' ἕνα σκοπόν, δηλ. πρὸς παραγωγὴν ἰδικῶν τινων προϊόντων εἴτε λαχανικῶν εἴτε σιτηρῶν, ἢ δι' ἀμπέλους ἢ δι' ἄλλα καρποφόρα δένδρα.

Ὁ ἀγρὸς εἰς τὴν φυσικήν του κατάστασιν εἶναι τόπος ἄγριος, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ ὀνομασία· ἤτοι φύει ἄγρια δένδρα καὶ θάμνους. Διὰ νὰ τὸν φέρωμεν δὲ εἰς κατάστασιν νὰ δεχθῇ ἥμερον σπόρον πρέπει νὰ τὸν ὑπάξωμεν εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ πελεκέως δηλ. νὰ καύσωμεν καὶ ἐκβάλωμεν πᾶν ἄγριον δένδρον καὶ φυτόν, εἶτα ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀρότρου καὶ τῆς ἀξίνης καὶ τὸν φέρωμεν εἰς κατάστασιν νὰ δεχθῇ τὸν ἥμερον σπόρον, καὶ τότε λέγεται ἄρουρα, δηλ. ἀγρὸς ὑπαχθεὶς ἢ δαμασθεὶς διὰ τοῦ ἀρότρου.

Τοιουτοτρόπως καὶ ὁ φυσικὸς ἄνθρωπος εἶναι ἄγριος βάρβαρος καὶ ἀκαλλιέργητος καὶ ἀπαιτεῖται παιδεία καὶ ἀνατροφὴ ὅπως ἐξημερώσῃ καὶ ἐξευγενήσῃ αὐτὸν καὶ τὸν κάμῃ χρήσιμον καὶ παραγωγόν.

Δζηρη 3.

Το' ιστη αρκη;

Αρκη ιστη ϰ' ιμαθ α ιϐοɼηʎ ιδρωκτη ικυβητη, — δομθ, ιγαστακητη — δηρτιμ, δωχωρη σηρ χδακμα ϰηλιμε.

Τη ϐοɼηʎατη αρκα, σηρ ζακοχτοε, ιαχη τη δωϰωρα τη ρωακηχη ϙοβα ε τη τιερα γηρα. Πο, σηρ μη τη ʎαρτοιμ, αιο Αρκη το' ωβη ϰη χερη μοτοιμ, ωβη εδωχωϙη σηρ τη σσητσκη γηχδιεχη κηρηζιστεχη χɼα εσακτα ϐδεκηια ε' σηϙμβυτιεση.

Ͷηρηζιτη, χδη τη ϐιετοιμ, ωβηχη καχη τη κηϰιϰ σα Δευ θα ε σηρθα τ' ιοωαχη φωχδιτ χɼα φαϰεα ε' ʒευτ.

Ωρδηροι, αʒα, Δευ Νοεχη, — σι εδε ιστη σκρωαρη χδη Ʒηκτη Γηϙμιμη, ιτσηʎι ωɼοδιτ ατηκωρ ιϐετημη ϰερ' ιδρειτη, — τη δηρτσκη ϰη Αρκη τη μαδε τοη τη χδζηρη, βασκη με φημιʎηχ' ετια, εδε χɼα τη γιθα βισατη τοηʎατηδο, ου χɼα δυ μασκωλ ε θεμβηρη τοη ϙοιχη ατηκωρ, χɼα τη τοηʎατη ωʎεχη γιθη βισατη τοη γηκδεχη σοτ μβη σοτ σισρη μβη δε.

Φαρα τοηʎησηδο ση μβιελμηση γηχδετη μβυλτωρη χδη ϰη βηρθαμη, ετοηʎα, σι ϰη αρκηζη εσηρμβα ατη εδ' εδσητοχ. Κηστω μηκδωρηο φαρατη ε λισετη σση-τωαχη χɼα σημβυτμεια ετοηʎα σηρμηχοι μιαφτη κοχη ϰη τη ϐοιϙεχ' ε δ' ατα λισε χɼα σεβασ' ι' μηκατιτ ϰεριωτ. Νɼα φαρ', αʒα, ε κητωρεϐετ βηρθαμηϐετ κηστω μηχδωρηο σσητωαρη, ωβιχη γιθη λισετη εδε δριζατη τοη γηχδεχη σοτ μϐη κητη διτη σισρη μβη ʒε.

Δζηρη 3.

Το' ιʊτη αρκη ;

Αρκη ιʊτη κ' ιμαθ α ιϐɔɼηλ ιδρωκτη ικυβητη, — δομθ, ιγαʊταχητη — δηρτιμ, δωχωρη ϖηɔ χδακμα κηλιμε.

Τη ϐοɼηλατη αρκα, ϖηɔ ζακοχτʊε, ιαχη τη δωχωρα τη ρωακηχη ϙɔβα ε τη τιερα γηρα. Πɔ, ϖηρ μη τη λαρτʊιμ, αιο Αρκη τʊ' ωβη κη χερη μοτʊιμ, ωβη εδωχωϙη ϖηρ τη ʊϖητʊκη γηχδιεχη κηρηζιʊτεχη κɼα εσακτα ϐδεκηια ε' ϖηϙμβυτιεση.

Ͷηρηζιτη, χδη τη ϐιετʊιμ, ωβηχη καχη τη κηκικ σα Δευ θα ε ϖηρθα τ' ιʊωαχη φωχδιτ κɼα φακεα ε' ƍευτ.

Ωɔδηροι, αƍα, Δευ Νοεχη, — σι εƍε ιʊτη ʊκρωαρη χδη Ʒηκτη Γηϙμιμη, ιτʊηλι ωɼοδιτ ατηκωɔ ιϐετημη κερ' ιδρειτη, — τη δηρτʊκη κη Αρκη τη μαƍε τʊη τη χδζηρη, βαʊκη με φημιλη χ' ετια, εƍε κɼα τη γιθα βιʊατη τʊηλατηδο, ου κɼα δυ μαʊκωλ ε θεμβηɔη τʊη ϙοιχη ατηκωɔ, κɼα τη τʊηλατη ωλεχη γιθη βιʊατη τʊη γηκδεχη σοτ μβη σοτ σιϖɔη μβη δε.

Φαρα τʊηληʊηδο ση μβιελμηʊη γηχδετη μβυλτωρη χδη κη βηρθαμη, ετʊηλα, σι κη αρκηζη εϖηρμβα ατη εʊ' εʊϖητʊχ. Κηʊτω μηκδωρηʊ φαρατη ε λισετη ʊϖητωαχη κɼα ϖημβυτμεια ετʊηλα ϖηρμηχοι μιαφτη κοχη κη τη ϐɔιϙεχ' ε δ' ατα λισε κɼα σεβαϖ' ι' μηκατιτ κεριωτ. Νɼα φαρ', αƍα, ε κητωρεϐετ βηɔθαμηϐετ κηʊτω μηχδωρηʊ ʊϖητωαρη, ωβιχη γιθη λισετη εʊε δɔιζατη τʊη γηχδεχη σοτ μϐη κητη διτη σιϖρη μβη ƍε.

Μαθημα 3.

Τί εἶναι κιβωτός ;

Κιβωτὸς εἶναι ἕνα μεγάλον ἢ μικρὸν ξύλινον κυβικόν, — ἤτοι ἑξάπλευρον, — κατασκεύασμα, χρησιμεῦον πρὸς διαφόρους σκοπούς.

Τὰ μικρὰ κιβώτια, συνήθως, χρησιμεύουσιν εἰς φύλαξιν ἱματίων καὶ ἄλλων πραγμάτων, ἀλλ' ἡ κατ' ἐξοχὴν Κιβωτὸς ἥτις ἔγινέ ποτε, ἐστάθη χρήσιμος ὅπως σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τοῦ βεβαίου θανάτου τοῦ κατακλυσμοῦ.

Οἱ ἄνθρωπποι, τὸ παλαι, ἀπέβησαν τόσον κακοὶ ὥστε ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε νὰ ἐξαλείψῃ αὐτοὺς ὁλοτελῶς ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

Διέταξεν, λοιπὸν, ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, — ὅπως εἶναι γεγραμμένον καὶ ἐν τῇ Ἱερὰ Γραφῇ, ὅστις εὑρέθη ὁ μόνος δίκαιος ἄνθρωπος τότε, — νὰ κατασκευάσῃ μίαν μεγάλην Κιβωτὸν ἥτις νὰ περιελάμβανε, ὁμοῦ μὲ τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἀνὰ δύο ἐξ ἑκάστων τῶν ζώντων τότε ζώων, ἄρσεν καὶ θήλυ, ἐξ ὧν παρήχθησαν ὅλα τὰ σήμερον ὑπάρχοντα ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ σπόρος ἑκάστου σπέρματος ἐγκλείεται εἰς πυρῆνα, ὅστις, ὡς εἶδος κιβωτοῦ, ἐμπερικλείει καὶ σώζει αὐτό. Τοιουτοτρόπως καὶ τὰ δένδρα ἐσώθησαν ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ, ὅστις διήρκησε ἀρκετὸν χρόνον ὅπως ἐξολοθρευθοῦν καὶ αὐτὰ ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκ τοῦ σπόρου, λοιπὸν, αὐτῶν, οὕτω πως διασωθέντος, ἀνεφύησαν ἅπαντα τὰ δένδρα καὶ φυτὰ τὰ σήμερον εὑρισκόμενα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

Μαθημα 3.

Τί εἶναι κιβωτός ;

Κιβωτὸς εἶναι ἕνα μεγάλον ἢ μικρὸν ξύλινον κυβικόν, — ἤτοι ἐξάπλευρον, — κατασκεύασμα, χρησιμεῦον πρὸς διαφόρους σκοπούς.

Τὰ μικρὰ κιβώτια, συνήθως, χρησιμεύουσιν εἰς φύλαξιν ἱματίων καὶ ἄλλων πραγμάτων, ἀλλ' ἡ κατ' ἐξοχὴν Κιβωτὸς ἥτις ἔγινέ ποτε, ἐστάθη χρήσιμος ὅπως σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τοῦ βεβαίου θανάτου τοῦ κατακλυσμοῦ.

Οἱ ἄνθρωπποι, τὸ παλαι, ἀπέβησαν τόσον κακοὶ ὥστε ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε νὰ ἐξαλείψῃ αὐτοὺς ὁλοτελῶς ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

Διέταξεν, λοιπὸν, ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, — ὅπως εἶναι γεγραμμένον καὶ ἐν τῇ Ἱερὰ Γραφὴ, ὅστις εὑρέθη ὁ μόνος δίκαιος ἄνθρωπος τότε, — νὰ κατασκευάσῃ μίαν μεγάλην Κιβωτὸν ἥτις νὰ περιελάμβανε, ὁμοῦ μὲ τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἀνὰ δύο ἐξ ἑκάστων τῶν ζώντων τότε ζώων, ἄρσεν καὶ θήλυ, ἐξ ὧν παρήχθησαν ὅλα τὰ σήμερον ὑπάρχοντα ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ σπόρος ἑκάστου σπέρματος ἐγκλείεται εἰς πυρῆνα, ὅστις, ὡς εἶδος κιβωτοῦ, ἐμπερικλείει καὶ σώζει αὐτό. Τοιουτοτρόπως καὶ τὰ δένδρα ἐσώθησαν ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ, ὅστις διήρκησε ἀρκετὸν χρόνον ὅπως ἐξολοθρευθοῦν καὶ αὐτὰ ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκ τοῦ σπόρου, λοιπὸν, αὐτῶν, οὕτω πως διασωθέντος, ἀνεφύησαν ἅπαντα τὰ δένδρα καὶ φυτὰ τὰ σήμερον εὑρισκόμενα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

ΤΗ ΠΕΣΑΤΗ ΝΔΙΕΙΜΑΤΗ

Νꞁα τη χꞁαριτη βηχετη χꞁασμα εδε χδιειμα ε' ση χꞁασμηση. Πρει κησαι χδιειμηση ϖηρτοϰυαχ α ϖηρχδαχ μεχδια τη χδακματη ϖηριαꝺτατατη χδιετωρατη ϖηρμεσ, ϖαρη ɿιθη, τη ꞁλιꝺτηρξετ.

Νꞁα τη ɿεɿυριτη βηχετη ɿεɿητιμα εδε χδιειμα ε' ɿεɿητιμηση. Πρει κησαι χδιειμηση ϖορτοϰυαχ μεχδια τη χδακματη ϖηριαꝺτατη ζηρε ϖηρμεσ τη ξεꝺηξετ.

Νꞁα τη χυχδωριτη βηχετη χωχδιμα εδε χδιειμα ε' χωχδιμηση. Πρει κησαι χδιειμηση πηρτοϰυαχ μεχδια τη βηιτωριτ' ε' χδακμηξετ ɿηραξετ ϖηρμεσ τη χυχδηση.

Νꞁα τη χꞁολτωριτη βηχετη χꞁολτιμα εδε χδιειμα ε' χꞁολτιμηση. Πρει κησαι χδιειμηση ϖηρτοϰυαχ μεχδια τη χꞁολτωριτη χδακμαξετ ιετωραξετ ϖηρμεσ τη ꞁοληση.

Νꞁα τη σωρδισωριτη βηχετη σωρδιμα εδε χδιειμα ε' σωρδιμηση. Πρει κησαι χδιειμηση ϖηρτοϰυαχ μεχδια τη ιαχμητιτη, τη τηρλωτωριτη ε τη βοιητωριτη τη χδακμαβετ ϖηριαꝺτμαξετ χδιετωραξετ ϖηρμεσ τη συξετ.

Πασ κητο τη ϖεσατη χδιειμα κερίω κα εδε φιαλη χꞁα τη φολτωριτη, εδε μεχτ, χꞁα τη μεχτωαριτη, τη τοηλακη σ' καχη τη τιερατη καφσατη· ϖραχδαι εδε θοχη ϰη »μεχδια ꝺεχ ε μεχδια ɿεɿετη ε τηρɔη τη τιερατη ιαχη τη σωρδωρα ε τη ξεqβηρα».

Κητο χδιειματη ιαχη σι τη θομι ϖεση καραωλε, τη τοηλητη καραωλισκηχη μεχδιηχη με τη ϖηριαꝺτμεχη βοτη· ϖραχδαι εδ' ετιατρα θηχμα, «σ' ιοτη ɿη χδη μεχδιη ϰη σ' ιοτη μη ϖηρ ϖαρα χδη χδιειμη».

ΤΗ ΠΕΣΑΤΗ ΝΔΙΕΙΜΑΤΗ

Νɼα τη χɼαριτη βηχετη χɼασμα εδε χδιειμα ε' ση χɼασμηση. Πρει κησαι χδιειμηση ϖηρτοκυαχ α ϖηρχδαχ μεχδια τη χδακματη ϖηριαꝺτατατη χδιετωρατη ϖηρμεσ, ϖαρη ℸιθη, τη ɼλιꝺτηρϐετ.

Νɼα τη ℸεℸυριτη βηχετη ℸεℸητιμα εδε χδιειμα ε' ℸεℸητιμηση. Πρει κησαι χδιειμηση ϖορτοκυαχ μεχδια τη χδακματη ϖηριαꝺτατη ζηρε ϖηρμεσ τη ϐεꝺηϐετ.

Νɼα τη χυχδωριτη βηχετη χωχδιμα εδε χδιειμα ε' χωχδιμηση. Πρει κησαι χδιειμηση πηρτοκυαχ μεχδια τη βηιτωριτ' ε' χδακμηϐετ ℸηραϐετ ϖηρμεσ τη χυχδηση.

Νɼα τη χɼολτωριτη βηχετη χɼολτιμα εδε χδιειμα ε' χɼολτιμηση. Πρει κησαι χδιειμηση ϖηρτοκυαχ μεχδια τη χɼολτωριτη χδακμαϐετ ιετωραϐετ ϖηρμεσ τη ɼολησηη.

Νɼα τη σωρδισωριτη βηχετη σωρδιμα εδε χδιειμα ε' σωρδιμηση. Πρει κησαι χδιειμηση ϖηρτοκυαχ μεχδια τη ιαχμητιτη, τη τηρλωτωριτη ε τη βοιητωριτη τη χδακμαβετ ϖηριαꝺτμαϐετ χδιετωραϐετ ϖηρμεσ τη συϐετ.

Πασ κητο τη ϖεσατη χδιειμα κερίω κα εδε φιαλη χɼα τη φολτωριτη, εδε μεχτ, χɼα τη μεχτωαριτη, τη τοηλακη σ' καχη τη τιερατη καφσατη· ϖραχδαι εδε θοχη κη »μεχδια ꝺεχ ε μεχδια ℸεℸετη ε τηρη τη τιερατη ιαχη τη σωρδωρα ε τη ϐεϙβηρα».

Κητο χδιειματη ιαχη σι τη θομι ϖεση καραωλε, τη τοηλητη καραωλισκηχη μεχδιηχη με τη ϖηριαꝺτμεχη βοτη· ϖραχδαι εδ' ετιατρα θηχμα, «σ' ιꝺτη ℸη χδη μεχδιη κη σ' ιꝺτη μη ϖηρ ϖαρα χδη χδιειμη».

ΑΙ ΠΕΝΤΕ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Ἐκ τοῦ ἅπτεσθαι γίνεται ἡ ἁφὴ καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἁφῆς. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὰ διάφορα ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα διὰ μέσου, προπάντων, τῶν δακτύλων.

Ἐκ τοῦ ἀκούειν γίνεται ἡ ἀκοὴ καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀκοῆς. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὰς διαφόρους ἐξωτερικὰς φωνὰς διὰ μέσου τῶν ὤτων.

Ἐκ τοῦ ὀσφραίνεσθαι γίνεται ἡ ὄσφρησις καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ὀσφρήσεως. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὴν οὐσίαν διαφόρων πραγμάτων διὰ μέσου τῆς ῥινός.

Ἐκ τοῦ γεύεσθαι γίνεται ἡ γεῦσις καὶ τὸ αἴσθημα τῆς γεύσεως. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὴν γευστικότητα τῶν διαφόρων οὐσιῶν διὰ μέσου τοῦ στόματος.

Ἐκ τοῦ ὁρᾶν γίνεται ἡ ὅρασις καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ὁράσεως. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὴν ὕπαρξιν, ποικιλίαν καὶ χρωματισμὸν διαφόρων ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων διὰ μέσου τῶν ὀφθαλμῶν.

Πλὴν τῶν πέντε τούτων αἰσθήσεων ὁ ἄνθρωπος ἔχει καὶ λόγον, ἐκ τοῦ λέγειν, καὶ νοῦν, ἐκ τοῦ νοεῖν, ἅπερ δὲν ἔχουσι τὰ ἄλλα ζῶα· ὅθεν καὶ «νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει, τὰ δ' ἄλλα πάντα κωφὰ καὶ τυφλά.»

Αἱ αἰσθήσεις αὗται εἶναι οἱονεὶ πέντε εἰσηγηταὶ, οἵτινες εἰσηγοῦνται τὸν νοῦν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου· ὅθεν καὶ τὸ ἕτερον ῥητὸν «οὐδὲν ἐν τῷ νῷ, ὃ μὴ πρότερον ἐν τῇ αἰσθήσει.»

ΑΙ ΠΕΝΤΕ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Ἐκ τοῦ ἅπτεσθαι γίνεται ἡ ἁφὴ καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἁφῆς. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὰ διάφορα ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα διὰ μέσου, προπάντων, τῶν δακτύλων.

Ἐκ τοῦ ἀκούειν γίνεται ἡ ἀκοὴ καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀκοῆς. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὰς διαφόρους ἐξωτερικὰς φωνὰς διὰ μέσου τῶν ὤτων.

Ἐκ τοῦ ὀσφραίνεσθαι γίνεται ἡ ὄσφρησις καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ὀσφρήσεως. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὴν οὐσίαν διαφόρων πραγμάτων διὰ μέσου τῆς ῥινός.

Ἐκ τοῦ γεύεσθαι γίνεται ἡ γεῦσις καὶ τὸ αἴσθημα τῆς γεύσεως. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὴν γευστικότητα τῶν διαφόρων οὐσιῶν διὰ μέσου τοῦ στόματος.

Ἐκ τοῦ ὁρᾷν γίνεται ἡ ὅρασις καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ὁράσεως. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τούτου διακρίνει ὁ νοῦς τὴν ὕπαρξιν, ποικιλίαν καὶ χρωματισμὸν διαφόρων ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων διὰ μέσου τῶν ὀφθαλμῶν.

Πλὴν τῶν πέντε τούτων αἰσθήσεων ὁ ἄνθρωπος ἔχει καὶ λόγον, ἐκ τοῦ λέγειν, καὶ νοῦν, ἐκ τοῦ νοεῖν, ἅπερ δὲν ἔχουσι τὰ ἄλλα ζῶα· ὅθεν καὶ «νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει, τὰ δ' ἄλλα πάντα κωφὰ καὶ τυφλά.»

Αἱ αἰσθήσεις αὗται εἶναι οἱονεὶ πέντε εἰσηγηταί, οἵτινες εἰσηγοῦνται τὸν νοῦν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου· ὅθεν καὶ τὸ ἕτερον ῥητὸν «οὐδὲν ἐν τῷ νῷ, ὃ μὴ πρότερον ἐν τῇ αἰσθήσει.»

ξετξετηριατ' ε' βιʋαθετ	Ἰδιώματα τῶν ζώων
ϰεχι ε ʒελϖηρα ʎεχ	ὁ κύων καὶ ἡ ἀλώπηξ ὑλακτεῖ
ωʎκω ε τʋακαλι αʎυριχ	ὁ λύκος καὶ ὁ θῶς ὀρύεται
δοσα ε ᴦωτʋι ᴦωτʋηχ	ὁ χοῖρος καὶ ἡ σῦς γρύζει
δερκω ε ᴦρωχι ᴦρωχισ	τὸ χειρίδιον ἢ ὁ γρύλλος γρυνίζει
καʎι ε ϖεʎα ϰιχᴦηλιχ	ὁ ἵππος καὶ ἡ φοραδα χρεμετίζει
ματʋεα μαωϙισ α ϖωϙισ	ἡ γάττα ρογχαλίζει
καω ε βωαλι βωαϙισ	ὁ βοῦς καὶ ὁ ταῦρος βοᾷ
ʎοϖα ϖηλετ α μηκοχ	ἡ ἀγελάδα μυκᾶται
ʒια ε μεττεα μετʋηχ	ἡ 'γίδα βληχᾶται
δεʎεα βʎεᴦηροχ	τὸ πρόβατον βελάζει
μαιμωχι μαιμωχισ	ὁ πίθηξ πιθηκίζει
ʎεοχι βϙωροχ	ὁ λέων βρυχᾶται
τεᴦηϙι ᴦϙωʎισ	ὁ τίγρης γρύζει
μιω κηϙτσετ	ὁ ποντικὸς τρίζει
ʅαρϖηρι ʋηʋηρισ	ὁ ὄφις συρίζει
βϙητηκω βϙητηκοχ ε κοακσηχ	ὁ βάτραχος βρεκεκίζει καὶ κοάζει
ϖαφλαταρι ϖαφλατισ	ὁ φλύαρος φλυαρεῖ
ισημμωρι δερʅετ' ε ʎηχᴦοχ	ὁ ἀσθενὴς κλινήρης γογγίζει
ιτηχδοσι ϰεʋηχ ε κηχδοχ	ὁ ὑγιὴς γελᾷ καὶ τραγῳδεῖ
διεʎμτ' ε ξαʋαζητη ʎωαχηχ' ε ʎετʋιτϰηχη	τὰ παιδιὰ καὶ τὰ κοράσια παίζουν καὶ ἀναγινώσκουν
ʋτιεϙατ' εʒε κετʋετη βϙεʒηϰηχ' εʒε κητσεϰηχη	οἱ ἀμνοὶ καὶ τὰ ἐρίφια παίζουν καὶ σκιρτῶσι.

ξετξετηριατ' ε' βιɒαθετ	Ἰδιώματα τῶν ζώων
ϰεχι ε ʒελϖηρα λεχ	ὁ κύων καὶ ἡ ἀλώπηξ ὑλακτεῖ
ωλκω ε τɒακαλι αλυριχ	ὁ λύκος καὶ ὁ θὼς ὀρύεται
δοσα ε ᴦωτɒι ᴦωτɒηχ	ὁ χοῖρος καὶ ἡ σῦς γρύζει
δερκω ε ᴦρωχι ᴦρωχισ	τὸ χειρίδιον ἢ ὁ γρύλλος γρυνίζει
καλι ε ϖελα ϰιχᴦηλιχ	ὁ ἵππος καὶ ἡ φοράδα χρεμετίζει
ματɒεα μαωϙισ α ϖωϙισ	ἡ γάττα ῥογχαλίζει
καω ε βωαλι βωαϙισ	ὁ βοῦς καὶ ὁ ταῦρος βοᾷ
λοϖα ϖηλετ α μηκοχ	ἡ ἀγελάδα μυκᾶται
ʒια ε μεττɒεα μετɒηχ	ἡ ’γίδα βληχᾶται
δελεα βλεᴦηροχ	τὸ πρόβατον βελάζει
μαιμωχι μαιμωχισ	ὁ πίθηξ πιθηκίζει
λεοχι βϙωροχ	ὁ λέων βρυχᾶται
τεᴦηϙι ᴦϙωλισ	ὁ τίγρης γρύζει
μιω κηϙτσετ	ὁ ποντικὸς τρίζει
ℷαρϖηρι ɒηɒηρισ	ὁ ὄφις συρίζει
βϙητηκω βϙητηκοχ ε κοακσηχ	ὁ βάτραχος βρεκεκίζει καὶ κοάζει
ϖαφλαταρι ϖαφλατισ	ὁ φλύαρος φλυαρεῖ
ισημωρι δερℷετ' ε ληχᴦοχ	ὁ ἀσθενὴς κλινήρης γογγίζει
ισηχδοσι ϰεɒηχ ε κηχδοχ	ὁ ὑγιὴς γελᾷ καὶ τραγῳδεῖ
διελμτ' ε ξαɒαζητη λωαχηχ' ε λετɒιτκηχη	τὰ παιδία καὶ τὰ κοράσια παίζουν καὶ ἀναγινώσκουν
ɒτιεϙατ' εδε κετɒετη βϙεʒηκηχ' εδε κητσεκηχη	οἱ ἀμνοὶ καὶ τὰ ἐρίφια παίζουν καὶ σκιρτῶσι.

ξετθετηριατ' ε' σπεκδαθετ	Ἰδιώματα τῶν πτηνῶν
—	—
γελι α κηνδεσι κηνδον	ὁ ἀλεκτρυὼν φωνεῖ
κοκοσι α κικιρικω κικιριτ	ὁ ἀλεκτορίσκος κικιρίζει
πωλα κακαριτ	ἡ ὄρνις κακαρίζει
παγωνι παγωνιτ	ὁ ταὼς κρώζει
ροσα κακηλον	ἡ χὴν κράζει
κουκουβικα κουκουβετ	ἡ γλαὺξ κουΐζει
θηλιζα φηροηλον	ἡ πέρδιξ κακαρίζει
κατσουλεφα φηρτηλον	ὁ κορυδαλλὸς πτερυγίζει
φλυτουρακα φλυτουρον	ἡ πεταλοῦδα πετᾷ
τουρτουλι τουρτουριτ	ἡ τρυγὼν τρίζει
κουκοια κωκτην	ὁ κοῦκος κουκίζει
βλετα γημρον	ἡ μέλισσα βομβίζει
μιζα μηζον	ἡ μυῖα μυζᾷ
βρουμβουλι βρουμβουλον	ὁ βόμβυξ βομβυλίζει
παπαγαλι παπαγηλον	ὁ ψιττακὸς ψιττακίζει.
ζβορακω τσιρσητον	τὸ στρουθίον τσιρτσιρίζει
βιρβιλι βερβελετ	ἡ ἀηδὼν κελαδεῖ
δαλανδουσα τσιτσιριτ	ἡ χελιδὼν λαλεῖ
κορακω κρακαρετ	ὁ κόραξ κρώζει
δζικδζαρι δζικδζηρετ	ὁ τέττιξ τετερίζει
γεργουλι γεργηλον	τὸ ψαρόνι γαργαρίζει
γαβηλι τενδοσετ' ε γαβηλον	ὁ κόρκος κουρκίζει
βιστσωνδεα βιστσωνδην	ἡ σείσουρα σεισουρίζει
μιεργουλι μιεργουλον	ἡ καταχνιὰ καταχνίζει
σπλυκωρι α βωκοι σπλυκωρον	ὁ κονιορτὸς κονιορτίζει
κρεκερι κρεκην	τὸ κτένι κτενίζει
φεσα φσιν	τὸ σάρωθρον σαρώνει
αχω κθηνον	ἡ ἠχὼ ἀντηχεῖ

ξετθετηριατ' ε' ϖσεχδ̑αθετ	Ἰδιώματα τῶν πτηνῶν
ℸελι α κηχδ̑εσι κηχδ̑οχ	ὁ ἀλεκτρυὼν φωνεῖ
κοκοσι α κικιρικω κικιρισ	ὁ ἀλεκτορίσκος κικιρίζει
ϖωλα κακαρισ	ἡ ὄρνις κακαρίζει
ϖιſωχι ϖιſωχισ	ὁ ταὼς κρώζει
ϙοσα κακηλοχ	ἡ χὴν κράζει
κωκωθιχα κωκωθισ	ἡ γλαῦξ κουίζει
θηληζα φηροηλοχ	ἡ πέρδιξ κακαρίζει
κατοωλερι φηρτηλοχ	ὁ κορυδαλὸς πτερυγίζει
φλυτωρακα φλυτωροχ	ἡ πεταλοῦδα πετᾷ
τωρτωλι τωρτωρισ	ἡ τρυγὼν τρύζει
κωκοια κωκηχ	ὁ κοῦκος κουκίζει
βλετα ʒηκſοχ	ἡ μέλισσα βομβίζει
μιζα μηζοχ	ἡ μυῖα μυζᾷ
βρωμβωλι βϙωμβωλοχ	ὁ βόμβυξ βομβυλίζει
ϖαϖαſαλι ϖαϖαſηλοχ	ὁ ψιττακὸς ψιττακίζει.
ζβορακω τοηρϖητοχ	τὸ στρουθίον τσιρτσιρίζει
βιρβιλι βιρβιλισ	ἡ ἀηδὼν κελαδεῖ
δ̑αλανδωσεα τωτωρισ	ἡ χελιδὼν λαλεῖ
κοϙακω κρακαρισ	ὁ κόραξ κρόζει
δζινδζαϙι δ̑ζινδ̑ζηϙισ	ὁ τέττιξ τετερίζει
ℸερſωλι ſερſηλοχ	τὸ ψαρόνι γαργαρίζει
ſαβηλι τενδοσετ' ε ſαβηλοχ	ὁ κοῦρκος κουρκίζει
βιοττωνδεα βιοττωνδ̑ηχ	ἡ σείσουρα σεισουρίζει
μιερſωλι μιερſωλοχ	ἡ καταχνιὰ καταχνίζει
ϖλυκωρι α βωκοι ϖλυκωροχ	ὁ κον ορτὸς κονιορτίζει
κρεκερι κρεκηχ	τὸ κτένι κτενίζει
φοεσα φοιχ	τὸ σάρωθρον σαρώνει
αχω χοηκοχ	ἡ ἠχὼ ἀντηχεῖ

4

Θετξετιατ ε' βικμηση	Ἰδιώματα τῆς φύσεως
βοτα ιστ α κηκδροκ	τὸ χῶμα ἀκινητεῖ
δετι τωκδετ' ε μηκοκ	ἡ θάλασσα ταράττεται
ερα φρεκ ε φηφμοκ	ὁ ἀὴρ φυσᾷ καὶ βοΐζει
λυμι ςεθ ε ρηκοκ	ὁ ποταμὸς ῥέει καὶ βρέμει
ωιητη ωιτηκ	τὸ ὕδωρ κελαρίζει
δελι δελοκ ε κγρογηκ	ὁ ἥλιος ἡλιάζει καὶ θερμαίνει
κδριτα κδρετηκ	τὸ φῶς φέγγει
ειαρμι διεκ ε σηρθηλοκ	τὸ πῦρ καίει καὶ ζέει
σωξαλατη σωξαλουηκ	τὸ ζέον ὕδωρ κοχλάζει
σκαμα σκωμητοκ	ὁ ἀφρὸς ἀφρίζει
ταλαςι ταληςοκ	τὸ κῦμα κυματίζει
ξασα κδιερσηκ	τὸ θάλπος ἱδρώνει
σκεσητιμα σκεσητικ	ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτει
γημητιμα γημητοκ	ἡ βροντὴ βροντᾷ
ςιοκωλι ςωκιωλοκ	ὁ κύλινδρος κυλίει
βωςιμι βοςςοκ	ἡ πηγὴ ἀναβλύζει
βρεμα κγρεκ	τὸ πάγος παγώνει
φτοχητιτη φτογηκ	τὸ ψῦχος ψυχραίνει
τροκανα τροκηλοκ	τὸ κρόταλον κροταλίζει.
κωμβορα κωμβοκ	ὁ κώδων κωδωνίζει
πικα πικηλοκ α πικητοκ	ἡ σταγὼν στάζει
τιω τιοικ	ἡ βροχὴ βρέχει
βρεσημι βρετηροκ	ἡ χάλαζα χαλαζᾷ
ξερα βορητοκ	ἡ χιὼν χιονίζει
σκηλκιμα σκηλκεκ	ἡ ἀντανάκλασις ἀντανακλᾷ
δαιδρα δαιδσηλοκ	ἡ πυράκτωσις πυρακτεῖ
σκηκδιδα σκηκδηλοκ	ὁ πίνθηρ σπινθηροβολεῖ
ξετητιμα ξετητικ	ἡ αἴγλη σελαγίζει

Βετξετιατ ε' βιϰμησῃ	Ἰδιώματα τῆς φύσεως
βοτα ιετ α ϰηϰδροϰ	τὸ χῶμα ἀκινητεῖ
ȏετι τωϰȏετ' ε μηκοϰ	ἡ θαλασσα ταράττεται
ερα φριϰ ε φηϙμοϰ	ὁ ἀὴρ φυσᾷ καὶ βοΰζει
λυμι ϙεθ ε ρηκοϰ	ὁ ποταμὸς ρέει καὶ βρέμει
ωιητη ωιιτηϰ	τὸ ὕδωρ κελαρίζει
ȏϊελι ȏϊελοϰ ε ϰᴦροχηϰ	ὁ ἥλιος ἡλιαζει καὶ θερμαίνει
ϰδριτα ϰδριτηϰ	τὸ φῶς φέγγει
ζιαρμι διεκ ε ϖηρθηʎοϰ	τὸ πῦρ καίει καὶ ζέει
σωϐαʎατη σωϐαʎοϰηϰ	τὸ ζέον ὕδωρ κοχλάζει
ꝺκωμα ꝺκωμητοϰ	ὁ ἀφρὸς ἀφρίζει
ταλαζι ταληζοϰ	τὸ κῦμα κυματίζει
ξαϖα ϰδιερσηϰ	τὸ θάλπος ἱδρώνει
ꝺκεϖητιμα ꝺκεϖητιϰ	ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτει
ℸημητιμα ℸημητοϰ	ἡ βροντὴ βροντᾷ
ϛωκωλι ϙωκωλοϰ	ὁ κύλινδρος κυλίει
βωϙιμι βωϛοϰ	ἡ πηγὴ ἀναβλύζει
βριμα ϰᴦριϰ	τὸ παγος παγώνει
φτοχητιτη φτοχηϰ	τὸ ψύχος ψυχραίνει
τροκαϰα τροκηλοϰ	τὸ κρόταλον κροταλίζει
κωμβορα κωμβοϰ	ὁ κώδων κωδωνίζει
ϖικα ϖικηλοϰ α ϖικητοϰ	ἡ σταγὼν στάζει
ꝺιω ꝺιꝺιϰ	ἡ βροχὴ βρέχει
βρεꝺηρι βρεꝺηροϰ	ἡ χαλαζα χαλαζᾷ
ξορα βορητοϰ	ἡ χιὼν χιονίζει
ꝺκηʎϰιμα ꝺκηʎϰεϰ	ἡ ἀντανάκλασις ἀντανακλᾷ
δʒιδʒα δʒιδʒηλοϰ	ἡ πυράκτωσις πυρακτεῖ
ꝺκηϰδιʎα ꝺκηϰȏηλοϰ	ὁ πίνθηρ σπινθηροβολεῖ
ξετητιμα ξετητιϰ	ἡ αἴγλη σελαγίζει

Μημη ὃηρχει τη βιλήκη τη θηχεῖ τη ῥαχη τοη και ικωρη κρα στημια κρα φρικα μοσ εριχ ιιατη. Τωκε στηριερη σραωη, ε τωκε σπειτωρη κρα ειεμα, θαιτα ωσηρχεια με κητο δυγλυκηεα φισλα πιξιεκ πασοιε.

Μημ. Βαις' επατε;
Βιλ. Βαιτα επαση.
Μημ. Θωαιμη, σρα,
Τοη τη θα;
Βιλ. Μη θα κδ' αρθη,
Δο μοσ θικη.
Νδη μοσ αρθη
Δο τη ξεικη·
Πο αι τοη σ' εφθ
Ινηρη κακι,
Δικο ξετ' ε χωκη
Βιεκ.

—ο—

Κηχγ' ε θεελμιξετ κωρ ξεκη κδη Σκολο

—

Μοι κηκης' ερτηκδης' ο
Πρα κδιττσομη τη σκοκ ο
Τη σκοκ τη ξετε σκολο
Τη μβησοκεμ γηημας' ο
Γηγμαση τη δευτας' ο

Μήτηρ ἔστειλε τὴν θυγατέρα της νὰ καλέσῃ τὸν υἱὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν, ὅστις εἶχε φύγει ἐκ τοῦ φόβου μήπως ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸν δείρῃ. Ἐπιστρέψασα ἡ κόρη ἀπεκρίθη κατὰ τὸ ἀκόλουθον δίλημμα.

Μητ. Ὑπῆγες, τὸν εἶδες;
Θυγ. Ὑπῆγα, τὸν εἶδα.
Μητ. Εἰπέ μοι, λοιπόν,
Τί σοὶ εἶπε;
Θυγ. Μοὶ εἶπε, ἐὰν ἔλθῃ,
Δὲν θὰ ἔλθῃ·
Ἂν δὲν ἔλθῃ δὲ
Θὰ ἔλθῃ.
Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε
Δὲν ἦλθε
Δὲν ἔρχεται
Κάπου ὑπῆγε

—ο—

Ἆσμα παίδων πηγαινόντων εἰς τὸ Σχολεῖον

—

Φεγγαράκι μου χρυσό,
Φέξε μου νὰ περπατῶ,
Νὰ πηγαίνω στὸ σχολειό,
Νὰ μανθάνω γράμματα
Τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα.

Μημη δηρʃοι τη βιʎηϰη τη θηϥιτ τη βιϥη τοη κει ικωρη ϰʃα οτηϖια ϰʃα φρικα μοσ εϥιχ ι ιατη. Τωϰε ϖηριερη ϖραϖη, ε τωκε ϖιειτωρη ϰʃα ειεμα, ϐαιζα ωϖηρʅειϰ με κητο δυʃʎυχηζα φιϭʎα σι ξιεϰ ϖασοιε.

Μημ. Ꞵαιτ' εϖαδε;
Βιʎ. Ꞵαιτα εϖαδη.
Μημ. Θωαιμη, ϖρα,
Τοη τη θα;
Βιʎ. Μη θα ϰο' αρθτη,
Δο μοσ ϐικη.
Νδη μοϭ αρθτη
Δο τη ϐικη·
Πο αι τοη σ' ερθ
Ͷηρη ϰαϰι,
Δικω ϐετ' ε ϰωκη
Ꞵιεϰ.

—o—

Κηϰʃ' ε διεʎμϐετ κωρ ϐεϰη ϰδη Σκοʎο

—

Μοι ϰηϰηϛ' ερʅηϰδηϛ' ο
Πρα ϰδιττσομη τη ϑκοϰ ο
Τη ϑκοϰ τη ξετε σκοʎο
Τη μβησοϰεμ ʃηϥμαϛ' ο
Γηϥμαζη τη δευταϛ' ο

Μήτηρ ἔστειλε τὴν θυγατέρα της νὰ καλέση τὸν υἱὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν, ὅστις εἶχε φύγει ἐκ τοῦ φόβου μήπως ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸν δείρῃ. Ἐπιστρέψασα ἡ κόρη ἀπεκρίθη κατὰ τὸ ἀκόλουθον δίλημμα.

Μητ. Ὑπῆγες, τὸν εἶδες;
Θυγ. Ὑπῆγα, τὸν εἶδα.
Μητ. Εἰπέ μοι, λοιπὸν,
Τί σοι εἶπε;
Θηγ. Μοὶ εἶπε, ἐὰν ἔλθῃ,
Δὲν θὰ ἔλθῃ·
Ἂν δὲν ἔλθῃ δὲ
Θὰ ἔλθῃ.
Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε
Δὲν ἦλθε
Δὲν ἔρχεται
Κάπου ὑπῆγε

—o—

Ἆσμα παίδων πηγαινόντων εἰς τὸ Σχολεῖον

—

Φεγγαράκι μου χρυσὸ,
Φέξε μου νὰ περπατῶ,
Νὰ πηγαίνω στὸ σχολιό,
Νὰ μανθάνω γράμματα
Τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα.

Φιαλα τριπηρζίερμα τη παρηση κλιτι, τονιστωρα μπη τη παρηπηρπαρασμενη πηρζίερμη, ρωακηκη τοκ' ετυρε μβη τη τιληεκη πηρζιερμη, εδε κδη τη πηριερατη βιερα, σι βιεκ πασσοι·	Λέξεις τρισύλλαβοι τῆς πρώτης κλίσεως, τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, φυλάττουσι τὸν τόνον αὐτῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς, καὶ εἰς τὰς πλαγίους αὐτῶν πτώσεις, ὡς ἀκολούθως.

ασπηρη	ασπηρα	ασπηρατη	τραχύς
αχγηστη	αχγηστα	αχγηστατη	στερεός
ακηεη	ακηεα	ακηεατη	τεμάχιον
αρηεη	αρηεα	αρηεατη	χωράφιον
αϙηεη	αϙηεα	αϙηεατη	καρύδιον
αρσηεη	αρσηεα	αρσηεατη	γενναῖος
βαγηλη	βαγηλα	βαγηλατη	βούκοπρος
βαθηϙη	βαθηϙα	βαθηϙατη	νάρκισσος
βεβηεη	βεβηεα	βεβηεατη	κόρη ὀφθαλμοῦ
βειτηεη	βειτηεα	βειτηεατη	ποκαμάτιον
βελβηρη	βελβηρα	βελβηρατη	τραυλός
βωκληεη	βωκληεα	βωκληεατη	νυφίτσα
βωκωρη	βωκωρα	βωκωρατη	ὡραία
βρηοκηεη	βρηοκηεα	βρηοκηεατη	χοιράδες
βρικηλη	βρικηλα	βρικηλατη	πλευρά
ξακητη	ξακητα	ξακητατη	χλιαρός
ξαιζηεη	ξαιζηεα	ξαιζηεατη	κορασίς
ξαπηεη	ξαπηεα	ξαπηεατη	κουφόβρασις
ξαρκηεη	ξαρκηεα	ξαρκηεατη	βαρκοῦλα
ξατρηεη	ξατρηεα	ξατρηεατη	παραφωτίτσα
ξδεκηιη	ξδεκηια	ξδεκηιατη	θάνατος
ξδεκωρη	ξδεκωρα	ξδεκωρατη	ἀποθαμένος

BKSH

Φιαʎα τριϖηρϛΐερμα τη ϖαρηστη κʎιχτε, τοχισωρα μϖη τη ϖαρηϖηρϖρασμεχη ϖηρϛΐερμη, ρωακηχη τοχ' ετυρε μβη τη τιʎηιχη ϖηρϛιερμη, εδε χδη τη ϖηριερατη βιερα, σι ξιεχ ϖασοιε·

Λέξεις τρισύλλαβοι τῆς πρώτης κλίσεως, τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, φυλάττουσι τὸν τόνον αὐτῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς, καὶ εἰς τὰς πλαγίους αὐτῶν πτώσεις, ὡς ἀκολούθως.

αʊϖηρη	αʊϖηρα	αʊϖηρατη	τραχὺς
αχᴦηστη	αχᴦηστα	αχᴦηστατη	στερεὸς
αχηϛη	αχηϛα	αχηϛατη	τεμάχιον
αρηϛη	αρηϛα	αρηϛατη	χωράφιον
αϙηϛη	αϙηϛα	αϙηϛατη	καρύδιον
αρσηϛη	αρσηϛα	αρσηϛατη	γενναῖος
βαᴦηʎη	βαᴦηʎα	βαᴦηʎατη	βούκοπρος
βαθηɔη	βαθηϙα	βαθηϙατη	νάρκισσος
βεβηϛη	βεβηϛα	βεβηϛατη	κόρη ὀφθαλμοῦ
βειτηϛη	βειτηϛα	βειτηϛατη	ποιημάτιον
βεʎβηρη	βεʎβηρα	βεʎβηρατη	τραυλὸς
βωκʎηϛη	βωκʎηϛα	βωκʎηϛατη	νυφίτσα
βωκωρη	βωκωρα	βωκωρατη	ὡραία
βϙηʊκηϛη	βρηʊκηϛα	βϙηʊκηϛατη	χοιράδες
βϛικηʎη	βϙικηʎα	βϙικηʎατη	πλευρὰ
ξακητη	ξακητα	ξακητατη	χλιαρὸς
ξαιϛηϛη	ξαιϛηϛα	ξαιϛηϛατη	κορασίς
ξαϖηϛη	ξαϖηϛα	ξαϖηϛατη	κουφόβρασις
ξαρκηϛη	ξαρκηϛα	ξαρκηϛατη	βαρκοῦλα
ξατρηϛη	ξατρηϛα	ξατρηϛατη	παραφωτίτσα
ξδεκηιη	ξδεκηια	ξδεκηιατη	θάνατος
ξδεκωρη	ξδεκωρα	ξδεκωρατη	ἀποθαμένος

ξιεδωρη	ξιεδωρα	ξιεδωρατη	κλοπιμαῖος
ξιετηρη	ξιετηρα	ξιετηρατη	παλαιὸς
ξηκγηρη	ξηκγηρα	ξηκγηρατη	ἀλλοίθωρος
ξιργηρη	ξιργηρα	ξιφβηρατη	βαρβᾶτος
ξεφβηρη	ξεφβηρα	ξεφβηρατη	τυφλὸς
ξετημη	ξετημα	ξετηματη	μόνος
ξεσηλη	ξεσηλα	ξεσηλατη	νεφρὸς
ξεσωρη	ξεσωρα	ξεσωρατη	ἔνδυμα
ξετωλη	ξετωλα	ξετωλατη	ὀφρὺς
ξογηλη	ξογηλα	ξογηλατη	μικρὸς
ξρασηλη	ξρασηλα	ξρασηλατη	φόνος
ξρερητη	ξρερητα	ξρερητατη	σκυθρωπὸς
ϖαγηρη	ϖαγηρα	ϖαγηρατη	μισθάριον
ϖακητη	ϖακητα	ϖακητατη	ὀλιγοστὸς
ϖασηιη	ϖασηια	ϖασηιατη	πλοῦτος
ϖιετοκηρη	ϖιετοκηρα	ϖιετοκηρατη	ῥοδακινάκι
ϖλημβηρη	ϖλημβηρα	ϖλημβηρατη	σπιθαμὴ
ϖεμηρη	ϖεμηρα	ϖεμηρατη	ὀπώρα
ϖεχδηρη	ϖεχδηρα	ϖεχδηρατη	πτερύγιον
ϖωληρη	ϖωληρα	ϖωληρατη	κοτοῦλα
ϖιϖηρη	ϖιϖηρα	ϖιϖηρατη	καραμούντζα
ϖωϖηλη	ϖωϖηλα	ϖωϖηλατη	πούπουλον
φακεερη	φακεερα	φακεερατη	πρόσωπον
φολμητη	φολμητα	φολμητατη	ὁμιλία
φορτητη	φορτητα	φορτητατη	ἰσχυρότης
εγηρη	εγηρα	εγηρατη	ἄγριος
εγηρη	εγηρα	εγηρατη	ἦρα
ερητη	ερητα	ερητατη	σκοτεινὸς
εκδερη	εκδερα	εκδερατη	πῆχυς
εσηλη	εσηλα	εσηλατη	νῆστις

ϑιεδωρη	ϑιεϑωρα	ϑιεδωρατη	κλοπημαῖος
ϑιετηρη	ϑιετηρα	ϑιετηρατη	παλαιὸς
ϑηκΓηϙη	ϑηκΓηϙα	ϑηκΓηϙατη	ἀλλοίθωρος
ϑιρΓηρη	ϑιϙΓηρα	ϑιϙβηϙατη	βαρβάτος
ϑεϙβηϙη	ϑεϙϑηϙα	ϑεϙβηϙατη	τυφλὸς
ϑετημη	ϑετημα	ϑετηματη	μόνος
ϑεɒηʎη	ϑεɒηʎα	ϑεɒηʎατη	νεφρὲς
ϑεɒωρη	ϑεɒωρα	ϑεɒωρατη	ἔνδυμα
ϑετωλη	ϑετωλα	ϑετωλατη	ὀφρὺς
ϑοΓηʎη	ϑοΓηʎα	ϑοΓηʎατη	μικρὸς
ϑρασηʎη	ϑρασηʎα	ϑρασηʎατη	φόνος
ϑρερητη	ϑρερητα	ϑρερητατη	σκυθρωπὸς
ϖαΓηζη	ϖαΓηζα	ϖαΓηζατη	μισθάριον
ϖακητη	ϖακητα	ϖακητατη	ὀλιγοστὸς
ϖασηιη	ϖασηια	ϖασηιατη	πλοῦτος
ϖιετɒκηζη	ϖιετɒκηζα	ϖιετɒκηζατη	ῥοδακινάκι
ϖʎημβηζη	ϖʎημβηζα	ϖʎημβηζατη	σπιθαμὴ
ϖεμηζη	ϖεμηζα	ϖεμηζατη	ὀπώρα
ϖεχδηζη	ϖεχδηζα	ϖεχδηζατη	πτερύγιον
ϖωʎηζη	ϖωʎηζα	ϖωʎηζατη	κοτούλα
ϖιϖηζη	ϖιϖηζα	ϖιϖηζατη	καραμούντζα
ϖωϖηʎη	ϖωϖηʎα	ϖωϖηʎατη	πούπουλον
φακεζη	φακεζα	φακεζατη	πρόσωπον
φοʎμητη	φοʎμητα	φοʎμητατη	ὁμιλία
φορτητη	φορτητα	φορτητατη	ἰσχυρότης
εΓηρη	εΓηρα	εΓηρατη	ἄγριος
εɿηρη	εɿηρα	εɿηρατη	ἦρα
ερητη	ερητα	ερητατη	σκοτεινὸς
εχδεζη	εχδεζα	εχδεζατη	πῆχυς
εσηʎη	εσηʎα	εσηʎατη	νῆστις

Φιαλα τριπηρζιερμα τη σαρξτη κλιατε, τοκισωρα κδη τη ακηρτρασμεκη, ατηρζιερμη, φωακηηκη τοκ' ετυρε μβη τη τιλη ατηρζιερμη, εδε κδη τη ατηφερατη βερατ' ετυρε, σι θμεκ σασοιι·

Λέξεις τρισύλλαβοι τῆς πρώτης κλίσεως, τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς παραληγούσης, φυλάττουσι τὸν τόνον αὐτῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς καὶ εἰς τὰς πλαγίας αὐτῶν πτώσεις, ὡς ἀκολούθως·

ακηιστρη	ακηιστρα	ακηιστρατη	ἄγκιστρον
αρομη	αρομα	αροματη	ἄρωμα
αρωσκη	αρωσκα	αρωσκατη	ἄρκτος
βαιαμη	βαιμα	βαιαματη	ἀμύγδαλον
βανδιερη	βανδιερα	βανδιερατη	σημαία
βαριστη	βαριστα	βαριστατη	πρασιά
βαλανδεη	βαλανδεα	βαλανδεατη	ζυγαριά
βαλασκη	βαλασκα	βαλασκατη	παλάσκα
βετιμη	βετιμα	βετιματη	δόκανος
βελβιτση	βεμβιτσα	βελβιτσατη	εἶδος ἰχθύος
βηστιαρδη	βηστιαρδα	βηστιρδατη	νόθος
βηρθαμη	βηρθαμα	βηρθαματη	πυρήν
βηταλη	βηταλα	βηταλατη	μάχη
βωμβαλη	βωμβαλα	βωμβαλατη	σφηκοφωλιά
βωλασκη	βωλασκα	βωλασκατη	πελέκυμα
βωλιοκγη	βωλωκγα	βωλωκγατη	οἴδημα
βωκατση	βωκατσα	βωκατσατη	γαλήνη
βελενδζη	βελενδζα	βελενδζατη	βελέντζα
βετβετη	βετβετα	βετβετατη	αὐτούσιος
βερδαλη	βερδαλα	βερδαλατη	περίχωρος
βιστιρη	βιστιρα	βιστιρατη	ἀναγούλα
βιρακη	βιρακα	βιρακατη	χονδροειδής

Φιαʎα τριϖηρζϊερμα τη ϖαρηστη κʎιϰτε, τοϰιϖωρα ϰδη τη ϖηρϖρασμεϰη ϖηρζϊερμη,ϙωαϰηϰη τοϰ' ετυρε μβη τη τιʎη ϖηρζϊερμη, εδε ϰδη τη ϖηϙιερατη βιερατ' ετυρε, σι ϐιεϰ ϖασοιε·

Λέξεις τρισύλλαβοι τῆς πρώτης κλίσεως, τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς παραληγούσης, φυλάττουσι τὸν τόνον αὐτῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς καὶ εἰς τὰς πλαγίας αὐτῶν πτώσεις, ὡς ἀκολούθως·

ακɿιστρη	ακɿιστρα	ακɿιστρατη	ἄγκιστρον
αρομη	αρομα	αροματη	ἄρωμα
αρωϭκη	αρωϭκα	αρωϭκατη	ἄρκτος
βαιαμη	βαιμα	βαιαματη	ἀμύγδαλον
βαϰδιερη	βαϰδιερα	βαϰδιερατη	σημαῖα
βαριϭτη	βαριϭτα	βαριϭτατη	πρασϳά
βαλαϰδζη	βαλαϰδζα	βαλαϰδζατη	ζυγαριά
βαλασκη	βαλασκα	βαλασκατη	παλάσκα
βετιμη	βετιμα	βετιματη	δόκανος
βεʎβιτση	βειμβιτσα	βεʎβιτσατη	εἶδος ἰχθύος
βησταρδη	βησταρδα	βηστιρδατη	νόθος
βηρθαμη	βηρθαμα	βηρθαματη	πυρῆν
βηταʎη	βηταʎα	βηταʎατη	μάχη
βωμβαλη	βωμβαλα	βωμβαλατη	σφηκοφωλϳά
βωʎαϭκη	βωʎαϭκα	βωʎαϭκατη	πελέκυμα
βωλωϰɼη	βωλωϰɼα	βωλωϰɼατη	οἴδημα
βωϰατση	βωϰατσα	βωϰατσατη	γαλήνη
ϐεʎεϰδζη	ϐεʎεϰδζα	ϐεʎεϰδζατη	βελέντζα
ϐετϐετη	βετϐετα	ϐετϐετατη	αὐτούσιος
ϐερδαλη	ϐερδαλα	ϐερδαλατη	περίχωρος
ϐιϭτιρη	ϐιϭτιρα	ϐιϭτιρατη	ἀναγοῦλα
ϐιραϰη	ϐιραϰα	ϐιραϰατη	χονδροειδής

ξολκεση	ξολκεσα	ξολκεσατη	θέλησις
ϖαβεση	ϖαβεσα	ϖαβεσατη	ἄπιστος
ϖαγολη	ϖαγολα	ϖαγολατη	βωβὸς
ϖαγιμη	ϖαγιμα	ϖαγιματη	ἄϋπνος
ϖαδηκη	ϖαδηκα	ϖαδηκατη	ἀσύδωτος
ϖαλαρη	ϖαλαρα	ϖαλαρατη	ἄπληκτος
ϖαμενδη	ϖαμενδα	ϖαμενδατη	ἄφρων
ϖαμωνδη	ϖαμωνδα	ϖαμωνδατη	ἀδύνατος
ϖαπιεση	ϖαπιεσα	ϖαπιεσατη	ἀμέτοχος
ϖαπωκη	ϖαπωκα	ϖαπωκατη	ἄεργος
ϖαρμενδη	ϖαρμενδα	ϖαρμενδατη	ἄροτρον
ϖαστηκιρη	ϖαστηκιρα	ϖαστηκιρατη	κάτοπτρον
ϖασκεστρη	ϖασκεστρα	ϖασκεστρατη	μεθαύριον
ϖληκωρη	ϖληκωρη	ϖληκωρατη	ὕφασμα
ϖηλωμβη	ϖηλωμβα	ϖηλωμβατη	περιστερά
ϖηρδεση	ϖηρδεσα	ϖηρδεσατη	γήϊνος
ϖηριαστμη	ϖηριαστμα	ϖηριαστματη	ἐξωτερικός
ϖηρδιττομη	ϖηρδιττομα	ϖηρδιττοματη	ἡμερήσιος
ϖηρπιελτη	ϖηρπιελτα	ϖηρπιελτατη	ἀνωφερής
ϖηρτεση	ϖηρτεσα	ϖηρτεσατη	ὀκνηρία
ϖηρτειμη	ϖηρτειμα	ϖηρτειματη	ἀντίθετος
ϖηρτιωμη	ϖηρτιωμα	ϖηρτιωματη	μάσσημα
ϖηρτωσμη	ϖηρτωσμα	ϖηρτωσματη	ὀκνηρός
ϖηροτιμη	ϖηροτιμα	ϖηροτιματη	ὤθησις
ϖηστιμη	ϖηστιμα	ϖηστιματη	πτύσμα
ϖιστολη	ϖιστολα	ϖιστολατη	πιστόλιον
ϖωτηκη	ϖωτηκα	ϖωτηκατη	πόρνη
ϖωμβακτη	ϖωμβακτα	ϖωμβακτατη	βαμβακερός
ϖωρτεκη	ϖωρτεκα	ϖωρτεκατη	βέργα
ϖωλικεη	ϖωλικεα	ϖωλικεατη	κοτόπουλον

ϐολκεση	ϐολκεσα	ϐολκεσατη	θέλησις
ϖαβεση	ϖαβεσα	ϖαβεσατη	ἄπιστος
ϖαγολη	ϖαγολα	ϖαγολατη	βωβὸς
ϖαγυμη	ϖαγυμα	ϖαγυματη	ἄϋπνος
ϖαδηκη	ϖαδηκα	ϖαδηκατη	ἀσύδωτος
ϖαλαρη	ϖαλαρα	ϖαλαρατη	ἄπλητος
ϖαμεκδη	ϖαμεκδα	ϖαμεκδατη	ἄφρων
ϖαμωκδη	ϖαμωκδα	ϖαμωδατη	ἀδύνατος
ϖαϖιεση	ϖαϖιεσα	ωαπιεσατη	ἀμέτοχος
ϖαϖωκη	ϖαϖωκα	ϖαπωκατη	ἄεργος
ϖαρμεκδη	ϖαρμεκδα	ϖαρμεκδατη	ἄροτρον
ϖασηκιρη	ϖασηκιρα	ϖασηκιρατη	κάτοπτρον
ϖασκεστρη	ϖασκεστρα	ϖασκεστρατη	μεθαύριον
ϖληκωρη	ϖληκωρη	ϖληκωρατη	ὕφασμα
ϖηλωμβη	ϖηλωμβα	ϖηλωμβατη	περιστερὰ
ϖηρδεση	ϖηρδεσα	ϖηρδεσατη	γήϊνος
ϖηριαδτμη	ϖηριαδτμα	ϖηριδτματη	ἐξωτερικὸς
ϖηρδιττομη	ϖηρδιττομα	ϖηρδιττοματη	ἡμερήσιος
ϖηρϖιελτη	ϖηρϖιελτα	ϖηρϖιελτατη	ἀνωφερὴς
ϖηρτεση	ϖηρτεσα	ϖηρτεσατη	ὀκνηρία
ϖηρτειμη	ϖηρτειμα	ϖηρτειματη	ἀντίθετος
ϖηρτιϖμη	ϖηρτιϖμα	ϖηρτιϖματη	μάσσημα
ϖηρτωδμη	ϖηρτωδμα	ϖηρτωδματη	ὀκνηρὸς
ϖηρστιμη	ϖηροτιμα	ϖηροτηματη	ὤθησις
ϖηοτιμη	ϖηοτιμα	ϖηοτηματη	πτύσμα
ϖιστολη	φιστολα	ϖιστολατη	πιστόλιον
ϖωτηκη	ϖωτηκα	ϖωτηκατη	πόρνη
ϖωμβακτη	ϖωμβακτα	ϖωμβακτατη	βαμβακερὸς
ϖωρτεκη	ϖωρτεκα	ϖωρτεκατη	βέργα
ϖωλικζη	ϖωλικζα	ϖωλικζατη	κοτόπουλον

Φιαλα τρεσηρεΐερμα τη σαρηση τη δυτηση ε τη τρετηση κλιντε, τοκισωρα μβη τη σρασμεκη σηρεΐερμη, φσακηκη τοκ' ετυρε, μβη τη τιληκη σηρεΐερμη, εδε μβη κδη σηριερατη βεερα, σι ξιεκ σοσσιε·

Λέξεις τρισύλλαβοι τῆς πρώτης τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης κλίσεως, τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς ληγούσης, φυλάττουσι τὸν τόνον αὐτῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων πτώσεων, ὡς ἀκολούθως:

KLINT' E ΠΑΡΗ

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

βαργησι-α-τη	κτῆνος
βιρσκι-α-τη	κατηγορία
βοκηρι-α-τη	ἀνηφορία
βωκωρι-α-τη	ὡραιότης
βωσηρι-α-τη	ἀνδρεία
ξαιςηρι-α-τη	νεότης
ξαρφηρι-α-τη	ὀρφανία
ξλαςηρι-α-τη	ἀδελφότης
ξλαμηρι-α-τη	ἀδελφοποιΐα
ξεκετι-α-τη	Βενετία
ξελακι-α-τη	λειποθυμία
ξερδηρι-α-τη	ὠχρότης
ξεσελι-α-τη	ἀφθονία
ξεσηρι-α-τη	ἀκοή
ζηργηρι-α-τη	ἐνοχλοσύνη
ξεργιμι-α-τη	παρθενία
ξογηλι-α-τη	μικρότης
σαφησι-α-τη	ἀριστοκρατία
σεκωλι-α-τη	λιχνεία
σλεκηρι-α-τη	γερουσία
σωγακσι-α-τη	ἀκαθαρσία
σρασησι-α-τη	ἀναποδιά
φαχτασι-α-τη	φαντασία
φιαληρι-α-τη	φιλολογία
φερμελι-α-τη	φέρμελη
φοδωλι-α-τη	ὡραιότης
φωσηρι-α-τη	πεδιάς
εγηρι-α-τη	ἀγριότης
εμηρι-α-τη	φήμη
εκηρι-α-τη	ἐπιπλα
γατηρι-α-τη	σύγχυσις
γεγηρι-α-τη	Γκεγκαρία
γρεκηρι-α-τη	Γραικία
κακηρδι-α-τη	αἰγόκοπρος
καληρι-α-τη	ἱππικόν
κημβησι-α-τη	πεζικόν

Φιαʎα τριϖηρζϊερμα τη ϖαρησι τη δυτησι ε τη τρετησι κʎιχτε, τοχισωρα μβη τη ϖρασμεχη ϖηρζϊερμη, ϛωακηχη τοχ' ετυρε, μβη τη τιʎηχη ϖηρζϊερμη, εδ̂ε μβη κδ̂η ϖηριερατη βιερα, σι ξιεχ ποσοιε·

KLINT' E ΠΑΡΗ

βαᴦητι-α-τη	κτῆνος
βιᴦοχι-α-τη	κατηγορία
βοκηρι-α-τη	ἀνηφορία
βωκωρι-α-τη	ὡραιότης
βωϙηρι-α-τη	ἀνδρεία
ϑαιζηρι-α-τη	νεότης
ξαρφηρι-α-τη	ὀρφανία
ϑλαζηρι-α-τη	ἀδελφότης
ϑλαμηρι-α-τη	ἀδελφοποιΐα
ϑεχετι-α-τη	Βενετία
ϑεʎαχι-α-τη	λειποθυμία
ξεροηρι-α-τη	ὠχρότης
ξεσεʎι-α-τη	ἀφθονία
ξεοηρι-α-τη	ἀκοὴ
ξηρᴦηρι-α-τη	ἐνορχοσύνη
ϑιρ̣ηικι-α-τη	παρθενία
ξοᴦηʎι-α-τη	μικρότης
ϖαρησι-α-τη	ἀριστοκρατία

Λέξεις τρισύλλαβοι τῆς πρώτης τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης κλίσεως, τονιζόμεναι ἐπὶ τῆς ληγούσης, φυλάττουσι τὸν τόνον αὐτῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων πτώσεων, ὡς ἀκολούθως:

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

ϖεκωλι-α-τη	λιχνεία
ϖʎεκηρι-α-τη	γερουσία
ϖωᴦαχσι-α-τη	ἀκαθαρσία
ϖρασηρι-α-τη	ἀναποδιά
φαχτασι-α-τη	φαντασία
φιαʎηρι-α-τη	φιλολογία
φερμεʎι-α-τη	φέρμελη
φοδωʎι-α-τη	ὡραιότης
φωοηρι-α-τη	πεδιάς
εᴦηρι-α-τη	ἀγριότης
εμηρι-α-τη	φήμη
εχηρι-α-τη	ἔπιπλα
ᴦατηρι-α-τη	σύγχυσις
ᴦεᴦηϙι-α-τη	Γκεγκαρία
ᴦρεκηρι-α-τη	Γραικία
κακηρδι-α-τη	αἰγόκοπρος
καʎηρι-α-τη	ἱππικὸν
κημβησι-α-τη	πεζικὸν

KLINT' EΔΥΤΗ

αξλιμεκτ-ι-ετη	ὑφαντήριον
αγ γεστ-ι-ετη	αὐγηζότι
αγηριμ-ι-ετη	νηστεία
αρμηταρ-ι-ετη	ἁρματωλὸς
αραμας-ι-ετη	φίλερις
ατσηριμ-ι-ετη	ὁ δῆμα
βαγτσεξακ-ι-ε	κηπουρὸς
βεσεριακ-ι-ετη	ἔμπορος
βεσηταρ-ι-ετη	πιστὶς
ϖαγηζιμ-ι-ετη	ϐάπτισις
ϖαγηζορ-ι-ετη	ϐαπτιστὴς
ϖαλαμαρ-ι-ετη	παλαμάρι
ϖηρκδηλιμ-ι »	μετάνοια
ϖηρσηνδετ-ι-τη	χαιρέτισμα

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣΙΣ

ϖηρκηδελ-ι-ετη	χαϊδιάρης
ϖισκηταρ-ι-ετη	ψαρὰς
ϖικηλιμ-ι-ετη	λύπη
ϖωκηβαρδ-ι »	ἐπιτυχὴς
ϖωκητορ-ι-ετη	ἐργάτης
φαλητορ-ι-ετη	εὐσεβὴς
φιαληταρ-ι-ετη	λόγιος
φαλτητορ-ι »	ἁμαρτωλὸς
φιαλητορ-ι-ετη	ῥήτωρ
ελβηριστ-ι-ετη	κρίθινος
γαεηλιμ-ι-ετη	χαρὰ
γωσηκωκ-ι »	κοκινόγναθ
γικεστιαρ-ι-τη	ἀπατεὼν
γακηταρ-ι-ετη	αἱμοϐόρος

KLINT' ΕΤΡΕΤΗ

βαρωττσι-ω-τη	πυριτοποιὸς
βορηδσι-ω-τη	γιονᾶς
βοιαδσι-ω-τη	βαφεὺς
ϐατακδι-ω-τη	πατριώτης
ϖισκαδσι-ω-τη	ψαρὰς
ϖωκησι-ω-τη	ἀνεπιτυχὴς
φαλήδσι-ω-τη	λάτρης
ερτηλι-ω-τη	τίμιος
γεμηδσι-ω-τη	ναύτης
ακημικ-ω-τη	ἐχθρὸς
βοσιλσκ-ω-τη	ϐασιλικὸς

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

ξιεδηρακ-ω-ετη	κλέπτης
βενετικ-ω-ετη	ϐενετικὸς
ξιρσηκικ-ω-τη	ὁμῆλιξ
ϖαβεσληκ ω-τη	ἀπιστία
ϖογαμικ-ω-ητη	γενέθλια
φλυτυρακ-ω-τη	πεταλοῦδα
φωσαρακ-ω-ετη	πεδινὸς
φσεκηρακ-ω-ετη	κρυψίνους
γυμησακ ω-ετη	ὑπναλᾶς
κακηρδσκ-ω-ετη	ὀφθαλμὸς
κοκομληκ-ω-τη	οἰκονομία·

KLINT' EΔΥΤΗ

αϑʎιμεϰτ-ι-ετη	ὑφαντήριον
αᴦηζοτ-ι-ετη	αὐγηζότι
αᴦηριμ-ι-ετη	νηστεία
αρμηταρ-ι-ετη	ἁρματωλὸς
αραμαζ-ι-ετη	φίλερις
ατσηριμ-ι-ετη	ο δῆμα
βαχτοεϑαϰ-ι-ε	ϰηπουρὸς
βεζεριαϰ-ι-ετη	ἔμπορος
βεσηταρ-ι-ετη	πιστὸς
ϖαᴦηζιμ-ι-ετη	ϐάπτισις
ϖαᴦηζορ-ι-ετη	ϐαπτιστὴς
ϖαλαμαρ-ι-ετη	παλαμάρι
ϖηρϰδηʎιμ-ι »	μετάνοια
ϖηρɒηϰδετ-ι-τη	χαιρέτισμα

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣΙΣ

ϖηρκηɒεʎ-ι-ετη	χαιδιάρης
ϖιɒκηταρ-ι-ετη	ψαρᾶς
ϖικηλιμ-ι-ετη	λύπη
ϖωχηβαρϐ-ι »	ἐπιτυχής
ϖωχητορ-ι-ετη	ἐργάτης
φαʎητορ-ι-ετη	εὐσεϐὴς
φιαʎηταρ-ι-ετη	λόγιος
φαλτητορ-ι »	ἁμαρτωλός
φιαʎητορ-ι-ετη	ῥήτωρ
ελβηριɒτ-ι-ετη	κρίθινος
ᴦαζηλιμ-ι-ετη	χαρὰ
ᴦωɒηκωϰ-ι »	ϰοϰινόγναθ
ɿικεɒτιαρ-ι-τη	ἀπατεὼν
ɿακηταρ-ι-ετη	αἱμοϐόρος

KLINT' ΕΤΡΕΤΗ

βαρωττοι-ω-τη	πυριτοποιὸς
βɔρηδζι-ω-τη	χιονᾶς
βɔιαδζι-ω-τη	βαφεὺς
ϑαταϰʎι-ω-τη	πατριώτης
ϖιɒκαδζι-ω-τη	ψαρᾶς
ϖωχηζι-ω-τη	ἀνεπιτυχής
φαʎηδζι-ω-τη	λάτρης
ερστηλι-ω-τη	τίμιος
ɿεμηδζι-ω-τη	ναύτης
αχημικ-ω-τη	ἐχθρὸς
βɔζιλοκ-ω-τη	ϐασιλικὸς

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

ϑιεδηρακ-ω-ετη	ϰλέπτης
βεχετικ-ω-ετη	ϐενετικὸς
ϑιρɒηκικ-ω-τη	ὁμῆλιξ
ϖαβεσληκ ω-τη	ἀπιστία
ϖɔᴦαχικ-ω-ητη	γενέθλια
φʎυτωρακ-ω-τη	πεταλούδα
φωɒαρακ-ω-ετη	πεδινὸς
φɒεχηρακ-ω-ετη	χρυψίνους
ɿυμησακ ω-ετη	ὑπναλᾶς
κακηρϐοκ-ω-ετη	ὀφθαλμὸς
κɔχομληκ-ω-τη	οἰκονομίας

Νη φλορι ωιαω κδη μωαι,
Πηρ τη σκοα κγα ρυγα ιωαι.
Μοσ φλορι, μοσ δωκιωμε,
Μοσ κητε τη σκοιε, μερε.

Κητη κηκγηζηκη εθοιμη κητω πηρ τη δηρτοιμη το' ιστη φλορι ε δωκομε.

Φλορι ιστη κη μοκεδη βηρη κγα αρ. Αρε ιστη ψιξηλιερη κγα ηιθη μεταλετη. Μεταλ ιστη κη μοκεραλ τοη δελ κγα δεω ιδωχωρη πηρ κδακμε κηλιμε. Μιταλε ιακη σωμη λοις, κεκωρ, αρ, αργηκδ, ραμη, βρωκδε ε.τ. Νγα κεκωρι βηιμη κδακμα καλατε, δομθ, σπατα κορδα, πωτοκα α πιστολα, εδε δυφεκε πηρ τη βηιμη λυφτη τη αρεσιμη γρυκηκη κηρι κατριτ ε τη ξριτεμε φωκδιτ. Ετελη πηρδωχωρη ε' κεκωριτ πηρ τη τιλη κηλιμε ιστη σωκη ελιγη ε' ισαξηλιερη. Σε Δεω κωκη κα ξωρη κδη κητη βοτη τη ξρασμη κηρι κατρικη, πε τη κδιγκιμη κηρι κατρκη ε τη βηιμη τη μιρη.

Νγα κεκωρι βηιμη εδε θικα πηρ τη αρεσιμη βοκη εδε βριστε πηρ τη φωκεμι, εδε γηρσερα πηρ τη αρεσμη ηληγκωρα πηρ τη βηιμη ςεβα, εδε σηπατα, εδε σαρα πηρ τη αρεσμη ε τη σαξοιμη δρω τη δηρτοιμη στηπιρα εδε καραξε· βιημη εδε πλορα πηρ τη πωκοιμη δεκη τη βηιμη γρωρη εδε ελπ· εδε δηρατηκη πηρ τη κεσκρμη τη μθιελατη εδε ηιθη τονδο καλατ α τιρβιτ

Иη φλορι ωιαϖ χδ̑η μϖαι,
Πηρ τη ͻκοκ χᴦα ρωᴦα ιωαι.
Μοσ φλορι, μοσ δωκωμε,
Μοσ κητε τη ͻκοιͻ, μερε.

Κητη κηχᴦηξηχη εθωιμη κητω ϖηρ τη δηφτοιμη το' ιστη φλορι ε δ̑ωκωμε.

Φλορι ιστη χη μοχεδ̑η βηρη χᴦα αρ. Αρι ιστη ιμιθηλιερη χᴦα γιθη μεταλετη. Μεταλ ιστη κη μιχεραλ τοη δελ χᴦα ͼεω ιδωχωρη ϖηρ χδ̑ακμε κηλιμε. Μεταλε ιαχη ͻωμη λοις, χεκωρ, αρ, αργηχδ̑, ραμη, βρωχδ̑ζ ε. τ. Νᴦα χεχωρι βηιμη κδ̑ακμα χαλατε, δομθ. ͻϖατα κορδ̑α, ϖωτοκα α ϖιστολα, εδ̑ε δυφεκε ϖηρ τη βηιμη λυφτη τη ϖρεσιμη ᴦρυκηχη κηρι κατριτ ε τη θριτεμι φωχδιτ. Ετιλη ϖηρδωχωρη ε' χεκωριτ ϖηρ τη τιλη κηλιμε ιστη ϖωχη ελιᴦη ε' εϖαθηλιερη. Σε Δεω χωκη κα θωρη χδη κητη βοτη τη θρασμη κηρι κατριχη φο τη χδ̑ιχχιμη κηρι κατριχη ε τη βηιμη τη μιρη

Νᴦα χεκωρι βηιμη εδ̑ε θικα ϖηρ τη ϖρεσμη βοκη εδ̑ε βρισκε ϖηρ τη ϙωχειμι, εδ̑ε ᴦηρͻερα ϖηρ τη ϖρεσμη ϖληχωρα ϖηρ τη βηιμη ϙοβα, εδ̑ε σηϖατα, εδ̑ε ͻαρα ϖηρ τη ϖρεσμη ε τη ͻαϛοιμη δ̑ρω τη δ̑ηρτοιμη ͻτηϖιρα εδ̑ε καραξε· βιχμη εδ̑ε ϖλορε ϖηρ τη ϖωχοιμη δ̑εχη τη βηιμη ᴦρωρη εδ̑ε ελϖ· εδ̑ε δ̑ηρϖηχη ϖηρ τη χωχρμη τη μβιελατη εδ̑ε γιθη τοηδο χαλατ α τιρβιτ

Ἓν φλωρίον σᾶς δίδω τὸν μῆνα,
Διὰ νὰ περάσω ἀπὸ τὴν ὁδόν σας.
Οὔτε φλωρίον, οὔτε δουκάτον θέλομεν,
Ἀλλ' οὔτε ἀπ' ἐδῶ νὰ περάσῃς, καλέ μου.

Τὸ ᾀσμάτιον τοῦτο κατεχωρήσαμεν ἐνταῦθα ὅπως δείξωμεν τί εἶναι φλωρίον καὶ δουκάτον.

Φλωρίον εἶναι νόμισμά τι κατεσκευασμένον ἐκ χρυσοῦ. Ὁ χρυσὸς εἶναι τὸ πολυτιμώτερον τῶν μετάλλων. Μέταλλον εἶναι ὀρυκτὸν ὀρυσσόμενον ἐκ τῆς γῆς, καὶ χρήσιμον πρὸς διαφόρους σκοπούς. Μέταλλα εἶναι διάφορα, οἷον σίδηρος, χρυσός, ἄργυρος, χαλκός, ὀρείχαλκος κλ. Ἐκ τοῦ σιδήρου κάμνομεν διάφορα ἐργαλεῖα, οἷον ξίφη, ρομφαίας, πιστόλια καὶ πυροβόλα διὰ νὰ κάμωμεν πόλεμον καὶ νὰ κόψωμεν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τὸν λαιμὸν καὶ νὰ καταστραφῶμεν ὁλοτελῶς. Τοιαύτη χρῆσις τοῦ σιδήρου πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν δὲν εἶναι ἔργον καλὸν καὶ χρήσιμον, διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔβαλε εἰς τὸν κόσμον τοῦτον νὰ κόψωμεν τὸν λαιμὸν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ νὰ βοηθῶμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον καὶ νὰ εὐεργετῶμεν.

Ἐκ τοῦ σιδήρου κάμνομεν ἐπίσης καὶ μαχαίρια διὰ νὰ κόπτωμεν ἄρτον· καὶ ξυράφια διὰ νὰ ξυραφιζώμεθα· καὶ ψαλίδια διὰ νὰ κόπτωμεν ὑφάσματα νὰ κάμωμεν φορέματα· καὶ ἀξίνας καὶ πριόνια νὰ κόπτωμεν ἢ νὰ πριονίζωμεν ξύλα διὰ νὰ κατασκευάζωμεν οἰκίας καὶ πλοῖα. Κάμνομεν ἐπίσης δικέλλας, καὶ σκαπάνας, καὶ ὕνια διὰ νὰ σκάπτωμεν καὶ καλλιεργῶμεν τὴν γῆν, διὰ νὰ κάμωμεν σῖτον καὶ κριθήν· ὡς ἐπίσης καὶ δρεπάνια ὅπως θερίζωμεν τὰ σπαρτὰ καὶ πᾶν ἐργαλεῖον τὸ ὁποῖον χρη

Ἓν φλωρίον σᾶς δίδω τὸν μῆνα,
Διὰ νὰ περάσω ἀπὸ τὴν ὁδόν σας.
Οὔτε φλωρίον, οὔτε δούκατον θέλομεν,
Ἀλλ' οὔτε ἀπ' ἐδῶ νὰ περάσῃς, καλέ μου.

Τὸ ἀσμάτιον τοῦτο κατεχωρήσαμεν ἐνταῦθα ὅπως δείξωμεν τί εἶναι φλωρίον καὶ δούκατον.

Φλωρίον εἶναι νόμισμά τι κατεσκευασμένον ἐκ χρυσοῦ. Ὁ χρυσὸς εἶναι τὸ πολυτιμώτερον τῶν μετάλλων. Μέταλλον εἶναι ὁρικτὸν ὁρυσσόμενον ἐκ τῆς γῆς, καὶ χρήσιμον πρὸς διαφόρους σκοπούς. Μέταλλα εἶναι διάφορα, οἷον σίδηρος, χρυσὸς, ἄργυρος, χαλκὸς, ὀρίχαλκος κ.λ. Ἐκ τοῦ σιδήρου κάμνομεν διάφορα ἐργαλεῖα, οἷον ξίφη, ρομφαίας, πιστόλια καὶ πυροβόλα διὰ νὰ κάμωμεν πόλεμον καὶ νὰ κόψωμεν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τὸν λαιμὸν καὶ νὰ καταστραφῶμεν ὁλοτελῶς. Τοιαύτη χρῆσις τοῦ σιδήρου πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν δὲν εἶναι ἔργον καλὸν καὶ χρήσιμον, διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔβαλε εἰς τὸν κόσμον τοῦτον νὰ κόψωμεν τὸν λαιμὸν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ νὰ βοηθῶμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον καὶ νὰ εὐεργετῶμεν.

Ἐκ τοῦ σιδήρου κάμνομεν ἐπίσης καὶ μαχαίρια διὰ νὰ κόπτωμεν ἄρτον· καὶ ξυράφια διὰ νὰ ξυραφιζώμεθα· καὶ ψαλίδια διὰ νὰ κόπτωμεν ὑφάσματα νὰ κάμωμεν φορέματα· καὶ ἀξίνας καὶ πριόνια νὰ κόπτωμεν ἢ νὰ πριονίζωμεν ξύλα διὰ νὰ κατασκευάζωμεν οἰκίας καὶ πλοῖα. Κάμνομεν ἐπίσης δικέλας, καὶ σκαπάνας, καὶ ὕνια διὰ νὰ σκάπτωμεν καὶ καλλιεργῶμεν τὴν γῆν, διὰ νὰ κάμωμεν σῖτον καὶ κριθήν· ὡς ἐπίσης καὶ δρεπάνια ὅπως θερίσωμεν τὰ σπαρτὰ καὶ πᾶν ἐργαλεῖον τὸ ὁποῖον χρη-

τση δωκετη στρ τη μιρηκη τηκη. Πηρ κητη κηλιμ κεκωρι ιστ' ιδωκωρη εδε ιθηλιερη.

Φλορι ιστη κη τσοση μοκεδη βηρη κια αρ, θωκετη φλοριι σε ισ μοκεδ' ι' Φλορεντιση, κη κυτετ ι' Ιταλιση. Εδε δωκωμε α δωκατμε ιστ' εδε αιο κη κατρη τσοση μοκεδη βηρη κια ερηκδ δρεκ με κη ταλαρ εδε θωκετη δωκωμε σσε ιστη βηρη κια Δωκα τση γωξερκοκ Δωκατικη, κη βιλαετ ι' Σκυπτριση.

Τη γιθα μοκεδατη ιακη βηρη τη φστωλα στρ τη φστωλοκηκη κια κηρι κερ τε κατρι, ε τη οκοκηκη δορη μβη δορη κηρη σα τη θικηκη τε ισωμ' ισατωρι ατιε σο κωρ βιερηκη σρασητη ε σ' ρωκωλοκεκη μη, σο μβηλιδεκη κδη κη ξεκδ, ε βηκεκη γωμωλε, εδε αι κεριω βηκετη σωμ' ισατωρη, κηρη σα τη φωκωλοκεκη σρασση ε τη θεκη γητχ, ε τη βημηκη κατρη κερι τη σατωρη.

ЖIELANA.

Κïελλαχα α τη κατρανατ' ε κïελετ θωκεκη κηστω. Διτη, α διτηρι α δελδελι, αχδει τση δελ δïελι. Νατη, α κατηρι α κικδιλι, αχδει τση σερηκδεκ δïελι. Βορη, α βορηρι α φτοχηρι, αχδει τση βηκ φτοκητη ε βιε βορη. Σιρ, α σιρτηρι α ξασηι α μιεξδιτη, αχδει τση βηκ ξαση ε βιε τε. Κηιο αχη θωνετ' εδε μιεξδιτη, σσε ατιε ιστη διτα εδε κατα δρεκεδρεκ.

Κωρ δωχαμη τη διμη τσηδο αχη τη κïελαχησι σριεμη κριετη σρει κια δελ δïελι ε ρησαρα φακιση τηκη ιστη Διτα σραπα κραχωτ Νατα, μβ' αχη τη μηχηρη Βορα, μβ' αχη τη διαθητη Σιρι, ε κηστω γιμη ε τη μεσματ' αχατη τση ιακη κητο διτηνιρ, α σιρδιτη σιρκατη α κατηνιρ, κατηβορη α βορηκατη, βορηδιτη, α διτηβορη.

τση δωχετη ϖηρ τη μιρηχη τηχη. Πηρ κητη ϰηλιμ χεϰωρι ιοτ' ιδωχωρη εδε ιɋηλιερη.

Φλορι ιοτη ϰη τσοϖη μοχεδη βηρη xɼα αρ, θωχετη φλωρι σε ιο μοχεδ' ε' Φλορεχτιση, ϰη ϰυτετ ι' Ιταλιση. Εδε δωκωμε α δωκατμε ιοτ' εδε αιο ϰη ϰατρη τσοϖη μοχεδη βηρη xɼα ερηηχδ δρεϰ με ϰη ταλαρ εδε θωχετη δωκωμε ϖσε ιοτη βηρη xɼα Δωκα τοη ɼωξερχοχ Δωκατιχη, ϰη βιλαετ ι' Ʒκυϖηριση.

Τη ηιθα μοχεδατη ιαχη βηρη τη ϙοτωλα ϖηρ τη ϙοτωλοϰηχη xɼα χηρι ϰερι τε ϰατρι, ε τη ʋκοϰηχη δορη μβη δορη χηρη σα τη ξιϰηχη τε ιοωμ' ιϖατωρι ατιε ϖο κωρ βιερηχη ϖραϖητη ε σ' ρωκωλοχεχη μη, ϖο μβηλιʒεχη χδη ϰη ɋεχδ, ε βηχεχη ɼωμωλε, εδε αι ϰεριω βηχετη ʋωμ' ιϖατωρη, χηρη σα τη ϙωκωλοχεχη ϖραϖη ε τη ɋεχη ηητηχ, ε τη βηϰηχη ϰατρη ϰερι τη ϖατωρη.

ЖIELANA.

Κϊελαχα α τη κατραχατ' ε ϰϊελιτ θωχεχη κηοτω. Διτη, α διτηρι α δελδιλι, αχδει τοη δελ δϊελι. Νατη, α χατηρι α χιχδιλι, αχδει τοη ϖερηχδοχ δϊελι. Βορη, α βορηρι α φτοχηρι, αχδει τοη βηχ φτοχητη ε βιε βορη. Ʒιρ, α ʋιρηρι α ξαϖηρι α μιεζδιτη, αχδει τοη βηχ ɋαϖη ε βιε ʋι. Κηιο αχη θωχετ' εδε μιεζδιτη, ϖʋε ατιε ιστη διτα εδε χατα δρεκεδρεκ.

Κωρ δωαμη τη διμη τοηδο αχη τη ϰϊελαχηση ϖριερμη κριετη ϖρει xɼα δελ δϊελι ε ρηϖαρα φαϰεση τηχη ιοτη Διτα ϖραϖα κραχωτ Νατα, μβ' αχη τη μηχɼηρη Βορα, μβ' αχη τη διαθητη Ʒιρι, ε κηοτω ηειμη ε τη μεσματ' αχατη τοη ιαχη κητο διτηοιρ, α ʋιρδιτη ʋιρχατη α χατηοιρ, χατηβορη α βορηχατη, βορηδιτη, α διτηβορη.

σιμεύει πρὸς τὴν εὐζωΐαν ἡμῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ σίδηρος εἶναι χρήσιμος καὶ ἀναγκαῖος.

Φλωρίον εἶναι ἓν τεμάχιον νομίσματος κατασκευασμένον ἐκ χρυσοῦ. Ὠνομάσθη φλωρίον διότι ἦτο νόμισμα τῆς Φλωρεντίας πόλεως τῆς Ἰταλίας. Καὶ δουκάτον ἐπίσης εἶναι καὶ αὐτὸ νόμισμα κατασκευασμένον ἐξ ἀργύρου ἴσον μὲ τάλληρον, καὶ ὠνομάσθη οὕτω ἐκ τοῦ Δουκὸς ὅστις ἐδιοίκει τὸ Δουκατῖνον ἐπαρχίαν τῆς Ἀλβανίας.

Ἅπαντα τὰ νομίσματα εἶναι στρογγύλα διὰ νὰ κυλινδοῦν ἀπὸ χέρι εἰς χέρι καὶ ἀπὸ ἄνθρωπον εἰς ἄνθρωπον ἕως ὅτου φθάσουν εἰς τὸν πολλὰ πλούσιον, καὶ ἐκεῖ πίπτουν ὕπτια καὶ δὲν τρέχουν πλέον ἀλλὰ συσσωρεύονται καὶ γίνονται θησαυρὸς, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος γίνεται ὑπέρπλουτος, ἕως ὅτου πάλιν ἀρχίσουν νὰ κυλίωνται καὶ νὰ ὑπάγουν ἀλλαχοῦ καὶ νὰ κάμουν ἄλλον ἄνθρωπον πλούσιον.

Ὁ ΟΡΙΖΩΝ

Ὁ ὁρίζων, ἢ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ οὐρανοῦ ὀνομάζονται οὕτω. Ἀνατολὴ ἢ ἀπηλιώτης, ὅθεν ἀνατέλει ὁ ἥλιος. Δύσις ἢ ζέφυρος, ὅθεν δύει ὁ ἥλιος. Βορρᾶς ἢ ἄρκτος, ὅθεν ὑπάρχει ψύχος καὶ ἔρχεται χιών. Νότος ἢ μεσημβρία, ὅθεν ὑπάρχει θάλπος καὶ ἔρχεται βροχή· τὸ μέρος τοῦτο ὀνομάζεται ἐπίσης καὶ μεσημβρία διότι ἐκεῖ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ εἶναι ἴσαι.

Ὅταν θέλωμεν νὰ μάθωμεν ὁποιονδήποτε μέρος τοῦ ὁρίζοντος στρέφομεν τὸ πρόσωπον ὅθεν ἀνατέλει ὁ ἥλιος καὶ ἔμπροσθεν ἡμῶν εἶναι ἡ Ἀνατολή, ὄπισθεν ἡ Δύσις, πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁ Βορρᾶς καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ Νότος, καὶ τοιουτοτρόπως εὑρίσκομεν καὶ τὰ μεσάζοντα σημεῖα ἅτινα εἰσὶ ταῦτα. Ἀνατολικονότιος, Νοτιοδυτικὸς, Δυτικοβόρειος, καὶ Βορειοανατολικός.

σιμεύει πρὸς τὴν εὐζωίαν ἡμῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ σίδηρος εἶναι χρήσιμος καὶ ἀναγκαῖος.

Φλωρίον εἶναι ἓν τεμάχιον νομίσματος κατασκευασμένον ἐκ χρυσοῦ. Ὠνομάσθη φλωρίον διότι ἦτο νόμισμα τῆς Φλωρεντίας πόλεως τῆς Ἰταλίας. Καὶ δουκάτον ἐπίσης εἶναι καὶ αὐτὸ νόμισμα κατασκευασμένον ἐξ ἀργύρου ἴσον μὲ τάλληρον, καὶ ὠνομάσθη οὕτω ἐκ τοῦ Δουκὸς ὅστις ἐδιοίκει τὸ Δουκατῖνον ἐπαρχίαν τῆς Ἀλβανίας.

Ἅπαντα τὰ νομίσματα εἶναι στρογγύλα διὰ νὰ κυλινδοῦν ἀπὸ χέρι εἰς χέρι καὶ ἀπὸ ἄνθρωπον εἰς ἄνθρωπον ἕως ὅτου φθάσουν εἰς τὸν πολλὰ πλούσιον, καὶ ἐκεῖ πίπτουν ὕπτια καὶ δὲν τρέχουν πλέον ἀλλὰ συσσωρεύονται καὶ γίνονται θυσαυρὸς, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος γίνεται ὑπέρπλουτος, ἕως ὅτου πάλιν ἀρχίσουν νὰ κυλίωνται καὶ νὰ ὑπάγουν ἀλλαχοῦ καὶ νὰ κάμουν ἄλλον ἄνθρωπον πλούσιον.

Ὁ ΟΡΙΖΩΝ

Ὁ ὁρίζων, ἢ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ οὐρανοῦ ὀνομάζονται οὕτω. Ἀνατολὴ ἢ ἀπηλιώτης, ὅθεν ἀνατέλει ὁ ἥλιος. Δύσις ἢ ζέφυρος, ὅθεν δύει ὁ ἥλιος. Βορρᾶς ἢ ἄρκτος, ὅθεν ὑπάρχει ψῦχος καὶ ἔρχεται χιών. Νότος ἢ μεσημβρία, ὅθεν ὑπάρχει θάλπος καὶ ἔρχεται βροχή· τὸ μέρος τοῦτο ὀνομαζεται ἐπίσης καὶ μεσημβρία διότι ἐκεῖ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ εἶναι ἴσαι.

Ὅταν θέλομεν νὰ μάθωμεν ὁποιονδήποτε μέρος τοῦ ὁρίζοντος στρέφομεν τὸ πρόσωπον ὅθεν ἀνατέλει ὁ ἥλιος καὶ ἔμπροσθεν ἡμῶν εἶναι ἡ Ἀνατολή, ὄπισθεν ἡ Δύσις, πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁ Βορρᾶς καὶ πρὸς τα δεξιὰ ὁ Νότος, καὶ τοιουτοτρόπως εὑρίσκομεν καὶ τὰ μεσάζοντα σημεῖα ἅτινα εἰσὶ ταῦτα. Ἀνατολικονότιος, Νοτιοδυτικὸς, Δυτικοβόρειος, καὶ Βορειοανατολικός.

ϤΟΚΙ Α ΓΑΛΗΣΙ.

Τσ' ιστη φοκι;

Ϥοκι α γαλησι, — πασ ιξιετηρι Ζοφεστηρι, κη σορ, α σοχ, δομθ. κερι ιδετωρ' ι' Περσακξετ, τη τσηλτητη φαλεσιχ ειαφιτ, — ιστη κη τσσαηεη ειαφ τση δελ κγα Διελι, κει γιρ' ι' Δενε, σι κη σκηκδιλη τση φιξιτετη κγα κη χεκωρ ιδιεγωρη. Κηιο σκηκδιλα κιχ κδη μημηρι mulier, — καφση, — εδε τωκε μαρτσωαρη με ατη μισηττσκετη εδε ξηκετη γαλησι. Ϥαλησια ιστη σι ωιητη κδη κη κωσι τση ξικετη μπη κη τριεκμβηετ, — σιδεροσση, — ρηπσο ετσηλτηη ξικακη δρω ε τσιλετη ειαφ ξδε διγετη. Κωσια πασται με ωιητη σε ε ξιεκ εδε κγα κηιο βηχετη κη τη ειερη, δομτιθηχη, κη φοκι. Νδη τη παρη, ωιητη βωθωρισ α ειεκ πρα ξαλοκ. Κηστω εδε φοκια α γαλασια, κγαληστχετη, λεχετη, ετσηκ, ροκ ε ξιτετη. Κωρ σε ε ξαλοκ σωμη ωιητη κδη κωσι πριρετη ε βηκετη τυμ, ε τωκε φαλητωαρη βηκετη ερη, φρυμη, σσιρτ, ε μπη φωκδ σωχετη τωτιε; Ζιαρμι πακησσχετη ε πασ σωχετη, ε ωρητη βηκκη κι, πρισεχη εδε φλακα πριρετη κδη ξαπη, κδη δριτη, κδη ξιελ· ε κηστω πριφετη πραπη κδη γι τη Δευ κγα κω διωκλ. Πραπη φηξιτετη κατρη σκηκδιλη κγα γιρ ι' Δενε ε βηκετη κατρη γαλησι εφειτωρ, ε κηστω κιρπωκη ξετε φεθ ε φστωλ γιθ μοκη κδη ιστη τη ιεταξετ. Κηιο ιστη φοκι, α γαλησι πασ Ζοφεστηρι τη ξιετηριχ σσκιωκ, α σσγωκ, δομθ, τη διτωρεχη κερε τη Περσακξετ.

ϘΟИΙ Λ ꞀΛLΗΣΙ.

Το' ιъτη ϙɔκι;

Ϙɔκι α ꞁαλησι, — ϖασ ιξιετηρι Ζοϙεъτηρι, κη σοφ, α ъοχ, δομθ. κερι ιδιτωρ' ι' Περσακξετ, τη τοηλητη φαλεъιx ʐιαϙιτ, — ιъτη κη τσοϖηʐη ʐιαϙ τοη δελ xɼα Δϊελι, κιι ꞁιρ' ι' Δευτ, σι κη ъκηxδιλη τοη ϙιξιτετη xɼα κη xεκωρ ιδιεɼωρη. Κηιο ъκηxδιλα xιx xδη μημηρι matier, —καφъη,— εδε τωκε μαρτωαρη με ατη μιτητοχετη εδε ξηxετη ꞁαλησι. Ίαλησια ιъτη σι ωιʞτη xδη xη κωσι τοη ξιxετη μϖη κη τρικημβηʐη, —σιδεροστι,— ρηϖοъ ετοηλησηξιxεxη δρω ε τοιλετη ʐιαϙ εδε διꞁετη. Κωσια ϖασται με ωιʞτη ʐε ε ʐιεx εδε xɼα κηιο βηxετη κη τη ʐιερη, δομηθηxη, xη ϙɔκι. Νδη τη ϖαρη, ωιητη βωβωρισ α ʐιεx ϖρα ξαλοx. Κηοτω εδε ϙοκια α ꞁαλασια, κꞁαλησοxετη, λεχετη, ετσηx, ροx ε ϛιτετη. Κωρ ʐε ε ξαλοx ъωμη ωιητη xδη κωσι ϖριρετη ε βηxετη τυμ, ε τωκε ϙαλησωαρη βηxετη ερη, φρυμη, ъϖιρτ, ε μϖη φωxδ ъωχετη τωτιε; Ζιαρμι ϖακησοχετη ε ϖασ ъωχετη, ε ωρητη βηxεxη xι, ϖριъεxη εδε φλακα ϖριρετη xδη ξαϖη, xδη δριτη, xδη ξϊελ· ε κηοτω ϖριρετη ϖραϖη xδη ꞁι τη Δευ xɼα κω δωαλ. Πραϖη ϙηξιτετη κατρη ъκηxδιλη xɼα ꞁιρ ι' Δευτ ε βηxετη κατρη ꞁαλησι εϙɔιτωρ, ε κηοτω κιοϖωxη ξετε ϙεθ ε ϙοτωλ ꞁιθη μοxη xδη ιετη τη ιεταξετ. Κηιο ιъτη ϙɔκι, α ꞁαλησι ϖασ Ζοϙεъτηρι τη ξιετηριx ъοφωx, α ъοχωx, δομθ, τη διτωριxη κερι τη Περσακξετ.

ΖΩΗ Ἢ ΥΠΑΡΞΙΣ

Τί εἶναι ζωή;

Ζωή, ἢ ὕπαρξις,—κατὰ τὸν Ζωροάστρην τὸν ἀρχαῖον σοφόν, ἢ βλέποντα τῶν Περσῶν, οἵτινες ἐλάτρευον τὸ πῦρ,—εἶναι μόριόν τι πυρὸς τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ ἡλίου, τοῦ κόλπου τούτου τοῦ Θεοῦ, ὡς σπινθήρ τις ἐκ πεπυρακτωμένου σιδήρου. Ὁ σπινθὴρ οὗτος εἰσέρχεται εἰς τὴν ὕλην καὶ ἑνούμενος μετ' αὐτῆς ἐνσαρκοῦται καὶ γίνεται ζωή. Ἡ ζωὴ εἶναι ὡς τὸ νερὸν εἰς τὸν λέβητα, ὅστις τίθεται ἐπὶ τρίποδος (σιδεροστρίας) κάτωθεν τοῦ ὁποίου τίθενται ξύλα καὶ ἅπτεται πῦρ νὰ βράσῃ. Ὁ λέβης, ἔπειτα, μετὰ τοῦ ὕδατος, ἀρχίζει νὰ ζέῃ καὶ ἐκ τούτου καὶ ἡ ζωή. Ἐν πρώτοις τὸ ὕδωρ σίζει, ἢ ζέει εἶτα βράζει. Οὕτω πως καὶ ἡ ζωή, ἢ ἡ ὕπαρξις, ζωογονεῖται, γεννᾶται, κινεῖται, καὶ ἀκμάζει. Ὅταν ἀρχίζῃ νὰ παραβράζῃ τὸ νερόν, μεταβάλλεται εἰς ἀτμόν, καὶ ἀραιούμενος γίνεται ἀήρ, πνεῦμα, ψυχή, καὶ ἐπὶ τέλους ἐξαφανίζεται ὁλοτελῶς. Τὸ πῦρ ὀλιγοστεύει καὶ εἶτα σβύνηται, οἱ δαυλοὶ γίνονται τέφρα, ἡ δὲ φλὸξ μεταβάλλεται εἰς θάλπος, εἰς φῶς, καὶ οὕτω ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸν κόλπον τοῦτον τοῦ Θεοῦ, ἐξ οὗ ἐπορεύθη. Πάλιν ἐκπέμπεται ἄλλος σπινθὴρ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Θεοῦ καὶ γίνεται ἄλλη ζωὴ ζῶσα, καὶ οὕτω περιστρέφεται τὸ ἔργον τοῦτο ἐπ' ἄπειρον καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Τοῦτο εἶναι ζωὴ ἢ ὕπαρξις κατὰ τὸν Ζωροάστρην τὸν ἀρχαῖον σοφὸν τῶν Περσῶν.

ΖΩΗ Ή ΥΠΑΡΞΙΣ

Τί εἶναι ζωή ;

Ζωή, ἡ ὕπαρξις,—κατὰ τὸν Ζωροάστρην τὸν ἀρχαῖον σοφὸν, ἢ βλέποντα τῶν Περσῶν, οἵτινες ἐλάτρευον τὸ πῦρ,—εἶναι μόριόν τι πυρὸς τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ ἡλίου, τοῦ κόλπου τούτου τοῦ Θεοῦ, ὡς σπινθὴρ τις ἐκ πεπυρακτωμένου σιδήρου. Ὁ σπινθὴρ οὗτος εἰσέρχεται εἰς τὴν ὕλην καὶ ἑνούμενος μετ' αὐτῆς ἐνσαρκοῦται καὶ γίνεται ζωή. Ἡ ζωὴ εἶναι ὡς τὸ νερὸν εἰς τὸν λέβητα, ὅστις τίθεται ἐπὶ τρίποδος, (σιδεροστρίας) κάτωθεν τοῦ ὁποίου τίθενται ξύλα καὶ ἅπτεται πῦρ νὰ βράσῃ. Ὁ λέβης, ἔπειτα, μετὰ τοῦ ὕδατος, ἀρχίζει νὰ ζέῃ καὶ ἐκ τούτου καὶ ἡ ζωή. Ἐν πρώτοις τὸ ὕδωρ σίζει, ἢ ζέει εἶτα βράζει. Οὕτω πως καὶ ἡ ζωὴ, ἢ ἡ ὕπαρξις, ζωογονεῖται, γεννᾶται, κινεῖται, καὶ ἀκμάζει. Ὅταν ἀρχίζῃ νὰ παραβράζῃ τὸ νερὸν, μεταβάλλεται εἰς ἀτμὸν, καὶ ἀραιούμενος γίνεται ἀὴρ, πνεῦμα, ψυχὴ, καὶ ἐπὶ τέλους ἐξαφανίζεται ὁλοτελῶς. Τὸ πῦρ ὀλιγοστεύει καὶ εἶτα σβύνηται, οἱ δαυλοὶ γίνονται τέφρα, ἡ δὲ φλὸξ μεταβάλλεται εἰς θάλπος, εἰς φῶς, καὶ οὕτω ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸν κόλπον τοῦτον τοῦ Θεοῦ, ἐξ οὗ ἐπορεύθη. Πάλιν ἐκπέμπεται ἄλλος σπινθὴρ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Θεοῦ καὶ γίνεται ἄλλη ζωὴ ζῶσα, καὶ οὕτω περιστρέφεται τὸ ἔργον τοῦτο ἐπ' ἄπειρον καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Τοῦτο εἶναι ζωὴ ἢ ὕπαρξις κατὰ τὸν Ζωροάστρην τὸν ἀρχαῖον σοφὸν τῶν Περσῶν.

ȢΙΤΙ

Εποκατ' ε' ȣιτιτ

Ȣιτι κα κατρη εποκα, Ȣερη, Κορη, Ȣιεστη, Διμηρ.

Κα δυμβηδιετη μωαι, Ιεναρ, Φλεȣαρ, Μαρτσ, Πριλ, Μαι, Ιων, Ιωλ, Γωστ, Σεπτεμβρη, Οκτοβρη, Νοȣεμβρη, Δεκεμβρη.

Τιθη μωαι κδακετη μαη 4 ιαȣα. Ιαȣα κα στατη διτη. Διτατ' ε' ιαȣηστ ιακη, Διελη, Χηνη, Μαρτη, Μηρκωρη, Ενιτε, Πρεμτε, Στωνη.

Διελμτη Ȣεργκη κωρ τσκηκη δαλανδωσετη τση ȣηκηκη κρα ȣενδετη κροκητα, σε κδη Ȣιεστη ικηκηκη, σε κωκη μωκδη μβακη τη φτοκητιτ, ωκηκδοκηκη κτη κηκγηκηκη σι ȣιεκ πασοι.

—

Δαλανδωσε φανκωκε,
Να ȣιεκ κγα ȣεντε τη ȣωτε,
Γολγη' εκε σι ȣωȣωκε,
Πρα κα σιελ λυλεκωκε,
Τσεωγηλαιγη ȣιστ γηρσηρη
Φσεγ ȣετκεκη κδη, κη ȣερη.

ΤΟ ΕΤΟΣ

Αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους

Τὸ ἔτος ἔχει τέσσαρας ἐποχάς, Ἔαρ, Θέρος, Φθινόπωρον καὶ Χειμῶνα.

Δώδεκα μῆνας, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Μάϊον, Ἰούνιον, Ἰούλιον, Αὔγουστον, Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον.

Ἕκαστος μὴν διαιρεῖται εἰς 4 ἑβδομάδας. Ἡ ἑβδομὰς ἔχει 7 ἡμέρας, Κυριακὴ, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευὴ, Σάββατον.

Τὰ παιδία τὸ Ἔαρ ὅταν βλέπουσι τὰς χελιδόνας ἐρχομένας ἐκ τόπων θερμῶν, διότι τὸ φθινόπωρον φεύγουν μὴ ἀντέχουσαι εἰς τὸ ψῦχος, ᾄδουν τὸ ἀκόλουθον ᾀσμάτιον

—

Χελιδὼν κοκκινωπή,
Ἔρχεσ' ἐξ ἡμέρων τόπων,
Στόμα ἔχεις ἀνθηρὸν,
Φέρεις ἄνθη κόκκινα·
Ῥαμφοβελόνη ψαλίδουρος
Κρύπτεσαι εἰς τρύπαν.

BITI

Εσοκατ' ε' ξιτιτ

Bιτι κα κατρη εσοκα, Bεqη, Κοqη, Bιεστη, Διμηρ.

Κα δυμξηδιετη μωαι, Ιεναρ, Φλεξαρ, Μαρτσ, Πριλ, Μαι, Ιωκ, Ιωλ, Γωστ, Σεσπεμβρη, Οκτοβρη, Νοϐεμβρη, Δεκεμβρη.

Τιθη μωαι νδανετη μση 4 ιαξα. Ιαξα κα στατη διτη. Διτατ' ε' ιαξησ η ιανη, Διελη, Χηνη, Μαρη, Μηρκωqη, Εντε, Πρημτε, Ζτωνη.

Διελμτη Bερηνη κωρ τονηνη δαλανδωσετη τοη ξηκηνη νγα ξενδετη νγρονητα, σε κδη Bιεστη ικηκηνη, σε νωκη μωνδη μβανη τη φτονητιτη, ωκηνδονηνη κητη κηνγηζηνη σι ξιεκ σατσιε.

—

Δαλανδωσε φακεκωκε,
Να ξιεν νγα ξεντε τη βωτε,
Γολην' εκε σι βωβωκε,
Πρα να σιελ λυλεκωκε,
Τσεσγηλσηρη βιστγηρσηρη
Φσεχ ξετκενη νδη κη ξηρη.

ΤΟ ΕΤΟΣ

Αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους

Τὸ ἔτος ἔχει τέσσαρας ἐποχάς, Ἔαρ, θερος, Φθινόπωρον καὶ Χειμων.

Δώδεκα μῆνας, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Μάϊον, Ἰούνιον, Ἰούλιον, Αὔγουστον, Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον.

Ἕκαστος μὴν διαιρεῖται εἰς 4 ἑβδομάδας. Ἡ ἑβδομὰς ἔχει 7 ἡμέρας, Κυριακὴ, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευὴ, Σάββατον.

Τὰ παιδία τὸ Ἔαρ ὅταν βλέπουσι τὰς χελιδῶνας ἐρχομένας ἐκ τόπων θερμῶν, διότι τὸ φθινόπωρον φεύγουν μὴ ἀντέχουσαι εἰς τὸ ψῦχος, ᾄδουν τὸ ἀκόλουθον ἀσμάτιον

—

Χελιδὼν κοκκινωπὴ,
Ἔρχεσ' ἐξ ἡμέρων τόπων,
Στόμα ἔχεις ἀνθηρὸν,
Φέρεις ἄνθη κόκκινα·
Ῥαμφοβελόνη ψαλίδουρος
Κρύπτεσαι εἰς τρύπαν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΜΥΘΟΙ.

BIKSH

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΜΥΘΟΙ.

ΠΙΕΣΗ ΕΔΥΤΗ

LΕΤΣΙΤΜΗΤΑΡ

ΝΔΑИΜΑ ΠΡΑLΑ

BKSH

ΤΑLA Ε' ΚΕΝΙΤ

Νη κεκ ιο τεριχσωρη κη κερη κοπιλ κτε κημορας ξοβεκ ε ισπηρθερησ, το' εβηκ τη ρωακ γομαρητη φιλη-γητιτ' ετια. Ε επωκοκ ατη λικο, σε πωμη κερη εαιχ, ελιδηκ με καλκα κγα γρικα μοσ ικηκ φωκδετ, εδε σ' ι ισ ατι κδοκη ωσκιμ, πο εβηκ τ' αλυρια κγα δηοηρμ' ι' βωκησ τη.

Ντοκη κερη κωρ και εξητι κδοκη τσοση βωκη τη θατη, κεκι εβηεδοκ ατη κδηρ σι εδε ιτωκδηκ μιτσκη σηρ τ' ι ισ κδοκη δρωδε βωκη, πο κωκ ιτεσηροκει εθη-γιτιτ θετο τσα φλετη κεσηξετ εδε τσα βηρθαμη λικθετ το' ικαι κεκι, σε πωμη κερη γατι κει τη κγορθ εδε κγα ωια.

Πο κεκι ιο κακη βεσητηαρ σακη κωςη κωκ' ι ερθ κδηρ μεκτ' τ' ελιι ςοτικ ετιι τη ξοβεκηκη ε τη θει γητηχ. Πο τηρηκη κει σπηρεση τη μιρητοκει καλ' ι' εθητιτ κη τη και κτοκη τσοση βωκη τη κομη, εδε κδοκη τσοση ςοτηρ. Πο σμωκδη βηκει κωςη κηιο σωκη, πσε ςοτ' ετιι μωκδοκει με ξεβεκηρι τη μαδε.

Ἰεθη κητο, αδα, κεκι ικδωρσι με πακμη φορτετση, εδε ωλη κ κριετη κδηκη γιθη κητο δηοηρμε εδε σησιμε, σακη πωμη κερη κακγασει τη και κηποτσα τη ξιε-τηρα. Πο ακη ικδωροιτιμ ιο, σακη κωςη κωκ' ωκλαχ σηρ ςατηκ' ετιι ε ακη βεσητηαρ, σακη κωρδο, κατ' ε

ΊALA E' KENIT

Νη χεχ ιɔ τεριασωρη κη χερη κοϖιΛ χτε κη ωσρας ϑοβεκ ε ισηρδερησ, τὸ' εβηχ τη ρωαχ γομαρήτη φθιγητιτ' ετια. Ε εϖωχοχ ατη Λικο, σε ɔωμη χερή εqιχ, εΛιδηχ με χαλκα χγα γρικα μοσ ικηχ σωχδιτ, εδε σ' ι ιϖ ατιι χδοχη ωɔκιμ, ϖο εβηχ τ' αΛυριχ χγα δ̀ηɔηριμ' ι' βωκηση.

Ντοκη χερη χωρ χαι εϑγιτι χδοχη τσοϖη βωκη τη θατη, χεχι εβηζδοχ ατη χδηρ σι εδε ιτωχδηχ μιɔτιχη ϖηρ τ' ι ιϖ χδοκη δρωδε βωκη, ϖο χωκ ιτεϖηροχει εϑγιτιτ ϑετο τσα φΛετη χεϖηϑετ εδε τσα βηρθαμη λιχϑετ τὸ'ιχαι χεχι, σε ɔωμη χερη γατι κει τη χγορθ εδε χγα ωια.

Πο χεχι ιɔ καχη βεσηταρ σαχη κωqη χωκ' ι ερθ χδηρ μεχτ' τ' εΛιι ζοτιχ ετιι τη ϑοβεκηχη ε τη ϑει γητηχ. Πο τηρηχη κει ɔϖηρεση τη μιρητοχει χαλ' ι' εϑγιτιτ κη τη χαι χτοκη τσοϖη βωκη τη κομη, εδε χδοχη τσοϖη εɔτηρ. Πο σμωχδη βηχει κώqη κηιο ϖωχη, ϖσε ζοτ' ιτιι μωχδοχει με ϑοβεκηρι τη μαδ̂ε.

Ίιθη κητο, αδα, χεχι ιχδωροι με ɔωμη φορτετση, εδ̂ε ωΛηχ κριετη χδ̂ηχη γιθη κητο δηɔηριμε εδε ϖησιμε, σαχη ɔωμη χερη χαχγασει τη χαι κηϖωτσα τη ϑιετηρα. Πο αχη ιχδ̀ωροιɔιμ ιɔ, σαχη κωqη χωκ' ωκΛαχ ϖηρ φατηχ' ετιι· ε αχη βεσηταρ, σαχη κωρδο, χατ' ε

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ

Σκύλος τις ἦτό ποτε προσκεκολλημένος εἰς γύφτον τινὰ πτωχὸν καὶ ἐπαίτην, ὅστις ἔκαμνεν αὐτὸν νὰ φυλάττῃ τοὺς ὄνους καὶ τὰ ὑποζύγιά του. Μετεχειρίζετο δ' αὐτὸν κακῶς, διότι πολλάκις τὸν ἔδερεν ἀναιτίως καὶ τὸν ἔδενε μὲ κλοιὸν ἀπὸ τὸν λαιμὸν διὰ νὰ μὴ φύγῃ, καὶ τροφὴν δὲν ἔδιδεν εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν, ὥστε ἔκαμνεν αὐτὸν νὰ ὑλακτῇ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἄρτου.

Ὁσάκις ἔτρωγεν ὁ γύφτος κανένα κομμάτι ξηρὸ ψωμί, ὁ σκύλος τὸν ἐκύτταζεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἔσειε τὴν οὐράν του ὅπως τῷ δώσῃ κανὲν τεμάχιον ἄρτου, ἀλλὰ δὲν ἐπερίσσευε τίποτε ἀπὸ τὸν γύφτον εἰμὴ μερικὰ τζόφλια ἀπὸ κρομμύδια καὶ κουκούτζια ἀπὸ ἐλαίας τὰ ὁποῖα ἔτρωγεν ὁ κύων διότι πολλάκις ἐκινδύνευε νὰ ψοφήσῃ τῆς πείνης.

Τόσον ὅμως πιστὸς ἦτον ὁ κύων οὗτος ὥστε ποτὲ δὲν τῷ ἐπῆλθε κατὰ νοῦν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν κύριόν του καὶ νὰ φύγῃ. Ἀλλὰ πάντοτε προσεδόκα νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ κυρίου του διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φάγῃ ὀλίγον ἄρτον νωπὸν καὶ κόκκαλά τινα. Ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον διότι ὁ κύριός του κατετρώγετο ὑπὸ μεγάλης πείνης καὶ ταλαιπωρίας.

Πάντα ταῦτα τὰ ὑπέφερεν ὁ ταλαίπωρος ὁ σκύλος μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ὑπέκυπτεν εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς καθυστερήσεις καὶ ταλαιπωρίας, ὥστε πολλάκις ἠναγκάζετο νὰ τρώγῃ καὶ παλαιὰ παπούτσια. Τόσον δὲ ὑπομονητικὸς ἦτον ὥστε πώποτε δὲν παρεπονήθη διὰ τὴν τύχην του καὶ τόσον πιστὸς ὥστε πάντοτε ἡμέραν καὶ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ

Σκύλος τις ἦτό ποτε προσκεκολλημένος εἰς γύφτον τινὰ πτωχὸν καὶ ἐπαίτην, ὅστις ἔκαμνεν αὐτὸν νὰ φυλάττῃ τοὺς ὄνους καὶ τὰ ὑποζύγιά του. Μετεχειρίζετο δ' αὐτὸν κακῶς, διότι πολλάκις τὸν ἔδερεν ἀναιτίως καὶ τὸν ἔδενε μὲ κλοιὸν ἀπὸ τὸν λαιμὸν διὰ νὰ μὴ φύγῃ, καὶ τροφὴν δὲν ἔδιδεν εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν, ὥστε ἔκαμνεν αὐτὸν νὰ ὑλακτῇ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἄρτου.

Ὁσάκις ἔτρωγεν ὁ γύφτος κανένα κομμάτι ξηρὸ ψωμί, ὁ σκύλος τὸν ἐκύτταζεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἔσειε τὴν οὐράν του ὅπως τῷ δώσῃ κανὲν τεμάχιον ἄρτου, ἀλλὰ δὲν ἐπερίσσευε τίποτε ἀπὸ τὸν γύφτον εἰμὴ μερικὰ τζόφλια ἀπὸ κρομμύδια καὶ κουκούτζια ἀπὸ ἐλαίας τὰ ὁποῖα ἔτρωγεν ὁ κύων διότι πολλάκις ἐκινδύνευε νὰ ψοφήσῃ τῆς πείνης.

Τόσον ὅμως πιστὸς ἦτον ὁ κύων οὗτος ὥστε ποτὲ δὲν τῷ ἐπῆλθε κατὰ νοῦν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν κύριόν του καὶ νὰ φύγῃ. Ἀλλὰ πάντοτε προσεδόκα νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ κυρίου του διὰ νὰ συνηθῇ νὰ φάγῃ ὀλίγον ἄρτον νωπὸν καὶ κόκκαλά τινα. Ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον διότι ὁ κύριός του κατετρύχετο ὑπὸ μεγάλης πείνης καὶ ταλαιπωρίας.

Πάντα ταῦτα τὰ ὑπέφερεν ὁ ταλαίπωρος ὁ σκύλος μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ὑπέκυπτεν εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς καθυστερήσεις καὶ ταλαιπωρίας, ὥστε πολλάκις ἠναγκάζετο νὰ τρώγῃ καὶ παλαιὰ παπούτσια. Τόσον δὲ ὑπομονητικὸς ἦτον ὥστε πώποτε δὲν παρεπονήθη διὰ τὴν τύχην του· καὶ τόσον πιστὸς ὥστε πάντοτε ἡμέραν καὶ

διτη, βηκ τη δωχωρεκ ετι, ε ρωακ με βεση εοτκ' ετι εδε βαγητιτ' ετια.

Μβη τη σαστιμ κγορδι κει κεκ' ι κακη τωμ' ιμωκδωαρη· εδε κγα κηιο σωκη δωαλ κιο εθηκμα κηθοκη κτρηςιτη κωρ μωκδοκετη κερι τωμη κγα ωια εδε κγα ξοβεκτρια, σε «τκοκ γαληκ' ε' κεκιτ».

Πηρσραλησετ ιστη θιρτωτ ιμαθ τη κδωροκη κερι κδωριμετ' εδε σησιμετ' ε' ιστηση σακλακωρη, σι θοτη εδε κηκγα αρβηριστε·

Νδωρο εημκρ' ε κδωρο
Σι κδωροκ μαλι με βορη,
Κηιο σικηεη τη τκοκη δο,
Σι ρκοκ ρεςηρα εκολη,
Μσησιαρη κηκηση βαρδη
Κωρ εστικ βορεα εμαςη.

ΦΑΤΑ Ε' ΓΟΜΑΡΙΤ

Νδη γολ τη διμηρετ κη γομαρ ιςοςη λυτει τη ξικ βεχαρι, σηρ τη μηργοκ κατωακ ετι τη φτοκητικ σηρ κη τσικη κοκη τη κ'γοκητη εδε δορηεηκ' εθατη τη κασοτηση σηρ κη κασορε βαρ τη κομη.

Πατ τσα σακ δετ, κα εδε κογα εκγροκητα κα ερθ, σι κωκδρη δησηροκ, εδε βαρ' ικομη ωθι, σο βασκη μ' ατα ερδη εδε τωμη στρβισε εδε σωκηρα τη τεσηρα, δι̃τη, βηx τη δωχωριx ετιι, ε ρωαx με βεση ζοτx' ετιι εδ̂ε βαɼητιτ' ετια.

Μβη τη ϖασταιμ xɼορ̂ϲι κιι ϰεχ' ι καϰη ɔωμ' ιμωx-δ̑ωαρη· εδ̂ε xɼα κηιο ϖωxη δωαλ αιο εθηxμα ϰη θοxη ϰηρηζιτη κωρ μωxδοxετη ϰερι ɔωμη xɼα ωια εδ̂ε xɼα ɋοβεκηρια, σε «ɔκοx ℸαληx' ε' ϰεxιτ».

Πηρϖραληζη· ιοτη ɋιρτωτ ιμαθ τη xδωροxη ϰερι xδωριμετ' εδ̂ε ϖησιμετ' ε' ιετ̃ηση ϖακʎαxωρη, σι θοτη εδ̂ε κηxɼα αρβηριοτε·

Νδωρο ζημηρ' ε xδωρο
Σι xδωροx μαʎι με βορη,
Κηιο ϖικηζη τη ɔκοxη δο,
Σι ɔκοx ρεζηζα εxολη,
Μϖησιϖρη xηxηση βαρδ̑η
Κωρ εɔτιx βορεα εμαϙη.

ΦΑΤΑ Ε' ΓΟΜΑΡΙΤ

Νδη ℸολ τη διμηριτ̃ϰη ɼομαρ ιℸοϙη ʎυτει τη ɋιx βεχαρι, ϖηρ τη μηρɼοx κατωαx ετ̃ιι τη φτοxητιx ϖηρ ϰη τοικη κοxη τη xɼϙοxητ̃η εδ̂ε ὂορηζηx' εθατη τη κα-ɔτηση ϖηρ ϰη καϖɔορε βαρ τη ϰομη.

Πασ τσα ϖακ διτ, xα εδ̂ε κοχα εxɼροxητα xα ερθ, σι κωxδρη δ̑ηɔηροx, εδ̂ε βαρ' ικομη ωβι, ϖο βασκη μ' ατα ερο̂η εδ̂ε ɔωμη ɔηρβισε εδ̂ε ϖωxηρα τη τεϖηρα,

BKSH

νύκτα ἔκαμνε τὸ χρέος του φυλάττων πιστῶς τὸν κύριόν του καὶ τὰ κτήνη του.

Ἐπὶ τέλους ἀπέθανεν ὁ σκύλος οὗτος ὁ τόσον δεινῶς ταλαιπωρούμενος· καὶ ὡς ἐκ τούτου, καὶ ῥητὸν ἀπέβη νὰ λέγουν οἱ ἄνθρωποι ὁσάκις κατατρύχεταί τις ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τῆς δυστυχίας, ὅτι, «διάγει βίον σκύλινον».

Ἐπιμύθιον· εἶναι μεγάλη ἀρετὴ νὰ ὑπομένῃ τις τὰς μεταβολὰς καὶ περιπετείας τοῦ βίου ἀγογγύστως· ὅθεν καὶ τὸ ἀλβανικὸν ποιημάτιον προτρέπει εἰς τὴν ὑπομονὴν ταύτην λέγον·

Ὑπόμεινε καρδία μου, ὑπόμεινε,
Ὡς ὑπομένει τὸ ὄρος ὑπὸ τὴν χιόνα.
Ἡ θλῖψίς σου αὐτὴ θὰ παρέλθῃ ταχέως,
Ὅπως παρέρχεται τὸ λεπτὸν νέφος
Ἄνωθεν τῆς ἀργυρᾶς πανσελήνου
Ὁπόταν διώκεται ὑπὸ τοῦ ἀγρίου βορέου.

Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΟΝΟΥ

Εἰς τὸ βάθος τοῦ χειμῶνος πτωχός τις ὄνος παρεκάλει νὰ ἔλθῃ ἡ ἄνοιξις ὅπως ἀλλάξῃ τὸν ἀχυρῶνά του τὸν ψυχρὸν δι' ὀλίγην ἐαρινὴν ἐποχήν, καὶ τὸ δεμάτι τὸ ξηρὸ τοῦ ἀχύρου δι' ὀλίγον χόρτον χλωρόν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἰδοὺ μᾶς ἦλθε καὶ ἡ ἐαρινὴ ἐποχή, ὡς ἐπεθύμει, καὶ τὸ χλωρὸν χόρτον ἐφύτρωσεν· ἀλλ' ὁμοῦ μὲ αὐτὰ ἦλθον καὶ πολλαὶ ἐργασίαι καὶ κόποι, νύκτα ἔκαμνε τὸ χρέος του φυλάττων πιστῶς τὸν κύριόν του καὶ τὰ κτήνη του.

Ἐπὶ τέλους ἀπέθανεν ὁ σκύλος οὗτος ὁ τόσον δεινῶς ταλαιπωρούμενος· καὶ ὡς ἐκ τούτου, καὶ ῥητὸν ἀπέβη νὰ λέγουν οἱ ἄνθρωποι ὁσάκις κατατρύχεταί τις ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τῆς δυστυχίας, ὅτι, «διάγει βίον σκύλινον».

Ἐπιμύθιον· εἶναι μεγάλη ἀρετὴ νὰ ὑπομένῃ τις τὰς μεταβολὰς καὶ περιπετείας τοῦ βίου ἀγογγύστως· ὅθεν καὶ τὸ ἀλβανικὸν ποιημάτιον προτρέπει εἰς τὴν ὑπομονὴν ταύτην λέγον·

Ὑπόμεινε καρδία μου, ὑπόμεινε,
Ὡς ὑπομένει τὸ ὄρος ὑπὸ τὴν χιόνα.
Ἡ θλῖψίς σου αὕτη θὰ παρέλθῃ ταχέως,
Ὅπως παρέρχεται τὸ λεπτὸν νέφος
Ἄνωθεν τῆς ἀργυρᾶς πανσελήνου
Ὁπόταν διώκεται ὑπὸ τοῦ ἀγρίου βορέου.

Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΟΝΟΥ

Εἰς τὸ βάθος τοῦ χειμῶνος πτωχός τις ὄνος παρεκάλει νὰ ἔλθῃ ἡ ἄνοιξις ὅπως ἀλλάξῃ τὸν ἀχυρῶνά του τὸν ψυχρὸν δι' ὀλίγην ἐαρινὴν ἐποχήν, καὶ τὸ δεμάτι τὸ ξηρὸ τοῦ ἀχύρου δι' ὀλίγον χόρτον χλωρόν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἰδοὺ μᾶς ἦλθε καὶ ἡ ἐαρινὴ ἐποχή, ὡς ἐπεθύμει, καὶ τὸ χλωρὸν χόρτον ἐφύτρωσεν· ἀλλ' ὁμοῦ μὲ αὐτὰ ἦλθον καὶ πολλαὶ ἐργασίαι καὶ κόποι

ακη σα κορα βαργεστισι εδε κγα βεχαρι σι κει θαργεστισωρη μη ρησαρα εδε κγα δεμηρι. Ε κακι μη, ληκγοκ τη θεικη τη κοφατη, κη τη λεκησοκει κη τοικη κγα συρβισετ' ετεσηρα.

Πο εδε τη κοφατ' ερδη, εδε θαπα, εδε συρβισετ' ε' ση κοφαθετ, δομθ. τη βαιτωριτ' ε' λιμαρηθετ κγα αραελαργα κδη λημη, εδε τη ληοωαριτ' εδε τη στρωαιτωριτ' εδε τη βρεδωριτ τση κει κγα διελμιτη γομαριαρτη, δε τη τιερα σωκηρα μη τη τεσηρα ε τη ρηκδα, εθηκη μη κειν σε ιο κδη διμηρ, εδε κδαι τη θηκει μη μερη καλ' ετι, ωθη μη λικο, ε αυτω κακι βωρι σοσηρετηκ' ετια, τση δοι λεκησοκει σακ κγα σωκηρατη, κδη τ' αρδωριτ' τη θιεστησ.

Πο εδε κγα θιεστα θαργεστισι· σε σα κγα τη κγαρκωαριτ' ε' γρωριτ τ' εκαλ κδη μωλι τη βλυχει, σα κγα βαφατη δρω τση σιλ κγαρκωαρη ρηκδη κγα μαλι σιρ τη κγροκετικ κηριειτη διμηρικ, ε σα κγα τη τιερα σωκηρα τση θηκ, λοδει ακη μη σωμη κδη θιεστη σα ιο μη.

Αυτω μεθη τ' αρδωρη φεθ γιθη θιτι ωκοωμβ φωκδιτ κγα σωκηρατη τη σακηκδρωαρατη εδε κγα συρβισετη τη σασοσωρετη τη θιεστησι, ακη σα κωκη γετι κδοκη κοκη γιθη μοτκη ροτωλ, ασ κδοκη τη κονδισωρη τη γαλιτ τια τη σρεκωρη, σα κοσοσε, ε σα δηοηριμε. Μβη τη σαστακιμ ωκακγασ τη μβετει σρεχωρη κδη τη σαμβλησωαρη ε τ' ασσηρη κοκη τη διμηριτ, ε τη φηρεκ σε γιθη ιετη εδε κονδισωρη κα κεθιετ' εδε δηοηρεμετ' εσαι· ε αυτω δωαλ φιαλα κωρ κερι μωκδοκετ' εδε σηραϰη σα ϰορα βαρɿεστισι εδ̂ε χɼα βεχαρι σι κει ϑαρɿεστισωρη μη ρηϖαρα εʒε χɼα διμηρι. Ε χαχι μη, ʎηχɼοχ τη ϑιιχη τη κοϙατη, ϰη τη ʎεχησοχει ϰη τοικη χɼα ɔηρβισετ' ετεϖηρα.

Πο εδ̂ε τη κοϙατ' ερδη, εδ̂ε ϑαϖα, εʒε ɔηρβισετ' ε' ση κοϙαϑετ, δομθ. τη βαιτωριτ' ε' ʎιμαρηξετ χɼα αρα ελαρɼα χδη ʎημη, εδ̂ε τη ʎηɔωαριτ' εδ̂ε τη ɔτϙωαιτωριτ' εδ̂ε τη βϙεʒωριτ τοη κει χɼα διεʎμτη ɼομαριαρτη, ʒε τη τιερα ϖωχηρα μη τη τεϖηρα ε τη ρηχδα, εβηχη μη κειϰ σε ιɔ χδη διμηɔ, εδ̂ε χδαι τη βηχει μη μιρη χαλ' ιτιι, ωβη μη ʎικɔ, ε αɔτω χαχι βωρι ɔϖηρεσηχ' ετια, τοη δοι ʎεχησοχει ϖακ χɼα ϖωχηρατη, χδη τ' αρʒωριτ' τη ϑιεɔτηση.

Πο εδ̂ε χɼα ξιεɔτα ϑαρɿεστισι· σε σα χɼα τη χɼαρκωαριτ' ε' ɼρωριτ τ' εϰαʎ χδη μωλι τη βʎυχει, σα χɼα βαϙατη δρω τοη σιλ χɼαρκωαρη ρηχδη χɼα μαʎι ϖηɔ τη χɼροχεɔιχ ϰηριϛιτη διμηριχ, ε σα χɼα τη τιερα ϖωχηρα τοη βηχ, ʎοʒει αϰη μη ɔωμη χδη ξιεɔτη σα ιο μη.

Αɔτω μξη τ' αρδωρη ϙεθ ɿιθη ξιτι ωχωμβ φωχδιτ χɼα ϖωχηρατη τη ϖαϰηχδ̂ρωαρατη εʒε χɼα ɔηρβισετη τη ϖασοσωρετη τη ϑιεɔτηση, αϰη σα χωκη ɿετι χδ̂οκη κοχη ɿιθη μοτχη ροτωλ, ασ χδ̂οκη τη κοχδισωρη τη ɿαʎιτ τια τη ϖρεχωρη, ϖα κοϖοσε, ε ϖα δ̂ηɔηριμε. Μβη τη ϖασταιμ ωχαχɼασ τη μβετει ϖρεχωρη χδη τη ϖαμβʎησωαρη ε τ' αɔϖηρη χοχη τη διμηριτ, ε τη ϙηφεκ σε ɿιθη ιετη εδ̂ε κοχδ̂ισωρη κα χεϑοιετ' εδ̂ε δηɔηριμετ' εσαι· ε αɔτω δωαλ φιαʎα κωɔ ϰερι μωχδ̂οχετ' εδ̂ε ϖηρ-

περιττοί, εἰς τρόπον ὥστε ταχέως ἐβαρύνθη καὶ ἐκ τοῦ ἔαρος, ὅπως εἶχεν ἀποκάμει καὶ ἐκ τοῦ χειμῶνος. Καὶ ἤδη ἐπεθύμησε τὴν ἔλευσιν τοῦ θέρους, ὅπως ἐλαφρυνθῇ ὀλίγον ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν ἐργασιῶν.

Ἀλλὰ καὶ τὸ θέρος ἦλθε, καὶ ἡ ζέστη, καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ θερισμοῦ, ἡ μεταφορὰ δηλ. τῶν δεματίων ἐκ τοῦ μεμακρυσμένου ἀγροῦ εἰς τὸ ἀλώνιον, καὶ αἱ ὀνοδρομίαι καὶ τὰ καλπάσματα καὶ τὰ παιγνίδια τῶν ὀνηλατῶν, καὶ ἄλλαι ὑπηρεσίαι ἔκτακτοι καὶ βαρεῖαι, ὥστε τὸν ἔκαμαν χειρότερα παρ' ὅ,τι ἦτο τὸν χειμῶνα. Ἀντὶ δὲ ἡ κατάστασίς του αὕτη νὰ βελτιωθῇ, ἔγεινε χειροτέρα. Ἤδη δὲ ἔθεσε τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ φθινοπώρου.

Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ φθινοπώρου ἐβαρύνθη· διότι καὶ ὡς ἐκ τῆς μετακομίσεως τοῦ σίτου ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ ὅπως φέρῃ αὐτὸν εἰς τὸν μύλον νὰ ἀλεσθῇ, καὶ ὡς ἐκ τῶν βαρέων φορτίων τῶν ξύλων ἅτινα εἶχε νὰ κομίσῃ ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς θέρμανσιν τῶν ἀνθρώπων τὸν χειμῶνα, καὶ δι' ἄλλας ἐργασίας τὰς ὁποίας ἔκαμνε, κατεκούραζεν αὐτὸν καὶ τὸ φθινόπωρον τόσον ὅσον καὶ ἄλλοτε.

Τοιουτοτρόπως, καθ' ὅλην τὴν περιστροφὴν τοῦ ἔτους, κατεφθείρετο ὑπὸ τῶν ἀκαταπαύστων ἐργασιῶν, καὶ τῶν ἀτελευτήτων κόπων, ὥστε δὲν εὗρε καμμίαν ἐποχὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἀλλ' οὔτε καμμίαν κατάστασιν τοῦ βίου του εὐάρεστον καὶ ἄνευ κόπων καὶ φροντίδων. Ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ εὐχαριστημένος ὅπως εἶχε καὶ νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι πᾶσα ἐποχὴ καὶ κατάστασις ἔχει τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς φροντίδας αὐτῆς καὶ οὕτω ἀπέβη ῥητόν, ὁσάκις ἄνθρωπός τις πάσχει περιττοί, εἰς τρόπον ὥστε ταχέως ἐβαρύνθη καὶ ἐκ τοῦ ἔαρος, ὅπως εἶχεν ἀποκάμει καὶ ἐκ τοῦ χειμῶνος. Καὶ ἤδη ἐπεθύμησε τὴν ἔλευσιν τοῦ θέρους, ὅπως ἐλαφρυνθῇ ὀλίγον ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν ἐργασιῶν.

Ἀλλὰ καὶ τὸ θέρος ἦλθε, καὶ ἡ ζέστη, καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ θερισμοῦ, ἡ μεταφορὰ δηλ. τῶν δεματίων ἐκ τοῦ μεμακρυσμένου ἀγροῦ εἰς τὸ ἀλώνιον, καὶ αἱ ὀνοδρομίαι καὶ τὰ καλπάσματα καὶ τὰ παιγνίδια τῶν ὀνηλατῶν, καὶ ἄλλαι ὑπηρεσίαι ἔκτακτοι καὶ βαρεῖαι, ὥστε τὸν ἔκαμαν χειρότερα παρ' ὅ,τι ἦτο τὸν χειμῶνα. Ἀντὶ δὲ ἡ κατάστασίς του αὕτη νὰ βελτιωθῇ, ἔγεινε χειροτέρα. Ἤδη δὲ ἔθεσε τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ φθινοπώρου.

Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ φθινοπώρου ἐβαρύνθη· διότι καὶ ὡς ἐκ τῆς μετακομίσεως τοῦ σίτου ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ ὅπως φέρῃ αὐτὸν εἰς τὸν μύλον νὰ ἀλεσθῇ, καὶ ὡς ἐκ τῶν βαρέων φορτίων τῶν ξύλων ἅτινα εἶχε νὰ κομίσῃ ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς θέρμανσιν τῶν ἀνθρώπων τὸν χειμῶνα, καὶ δι' ἄλλας ἐργασίας τὰς ὁποίας ἔκαμνε, κατεκούραζεν αὐτὸν καὶ τὸ φθινόπωρον τόσον ὅσον καὶ ἄλλοτε.

Τοιουτοτρόπως, καθ' ὅλην τὴν περιστροφὴν τοῦ ἔτους, κατεφθείρετο ὑπὸ τῶν ἀκαταπαύστων ἐργασιῶν, καὶ τῶν ἀτελευτήτων κόπων, ὥστε δὲν εὗρε καμμίαν ἐποχὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἀλλ' οὔτε καμμίαν κατάστασιν τοῦ βίου του εὐάρεστον καὶ ἄνευ κόπων καὶ φροντίδων. Ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ εὐχαριστημένος ὅπως εἶχε καὶ νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι πᾶσα ἐποχὴ καὶ κατάστασις ἔχει τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς φροντίδας αὐτῆς καὶ οὕτω ἀπέβη ῥητὸν, ὁσάκις ἄνθρωπός τις πάσχει

σικετη σωμη κδη κι δεε, τη θονη σε «σοκον φατηκ' ε' ζιχιτ εδε γαληκ' ε' γομαριτ».

Πηρπραληηςα ιστη, τση κδοκη κερι κωκ μβετετ' ισρεκωρη γιθη μοκη κδη κητη βοτη, κη κδοκη κοκη κωκ' ιστη μ' ιμερη κ'α κατρη, σο γιθηκ' σπεροιμη σηρ τη μη τη μιρηκη τημη κ'α κοκη μοη κοκη, ε ια σο γιθη κοκατη κακη τη λιγηκ' ετυρε.

Πακητοι σωκατη τηκδε,
Μοσ κηρκο τ' εληρητο φωκδε,
Γιθη βοτα κωρ σωκοκ,
Πσε τη σηρικηο τε λησπον ;

ΜΙΡΙΜΑΝΓΠ Ε ΒΡΩΜΒΩΙ

Μιριμαγκα ξατε κη κερη σι μωσαφιρ κ' τε βρωμβωλι, ετσηλι σπριτη ατη μιρημηκδιησ εδ' ερσστιτι μαδηστιστ. Πασ δρεκηστη, κωρ ερδι κερα τη βιικη τη φλιιστ, μιριμαγκα ιθστη βρωμβωλιτ με λιστιε σε αισ κει φρικη, σι ενωαιτη τσ' ισ, τη φλιι τηρη ξετηρη, εδε ιλυτει ατιι τη φλιικη βασκη κτη κη σδη, μβη τη τσηληκ' φιαλη ωβικδ. Πασ τσα κοκη βρωμβωλι ρα ε φεστι μβηκη, ε μιριμαγκα εω, πασ εακοκτ σαι, ε σηρωτηστολι βρωμβωλιν τωκε λιδωρη ατη φορτ μιρη στσηκγωαρη κδη μβησικε τη σαι.

ϖιϰετη ɔωμη χδη κιι δεε, τη θοχη σε «ɔκɔχ φατηχ' ε' ϰεχιτ εδε ɿαληχ' ε' ɼομαριτ».

Πηρϖαληϛα ιɔτη, τɔη χδɔχη χερι χωκ μβετετ' ιϖρεχωρη ɿιθη μοχη χδη κητη βɔτη, ϰη χδɔϰη κοχη χωκ' ιɔτη μ' εμιρη χɼα ϰατρη, ϖɔ ɿιθηϰη ɔϖεροιμη ϖηρ τη μη τη μιρηχη τηχη χɼα κοχη μϖη κοχη, ε ια ϖο ɿιθη κοχατη καχη τη λιɼηχ' ετυρε.

Πακητοι ϖωχατη τηχδε,
Μοσ κηρκο τ' ιλ̧ηρηɔ φωχδε,
Ἰιθη βοτα κωρ ϖωχοχ,
Πσε τη ϖηρικηɔ τι ληφτοχ ;

ΜΙΡΙΜΑΝΓΗ Ε ΒϘΩΜΒΩL

Μιριμαχɼα ξατε χη ϰερη σι μωσαφιρ χ' τε βρωμβωλι, ιτɔηλι εϖριτη ατη μιρημηχδιηɔ εδ' εɼɔɔτιτι μαδ̑ηστιɔτ. Πασ δ̃ρεκηση, κωρ ερδ̃ι ϰερα τη βιιχη τη φλιιχη, μιριμαχɼα ιθοτη βϙωμβωλιτ με λυτιε σε αιɔ κει φρικη, σι εχωαιη τɔ' ιɔ, τη φλιι τηρη ξετημη, εδε ιλυτει ατιι τη φλιιχη βαɔκη χτη ϰη οδη, μβη τη τɔηληχ' φιαλη ωβιχδ. Πασ τɔα καχη βϙωμβωλι ρα ε φιετι μβηϰη, ε μιριμαχɼα ϛω, ϖασ ϛακɔχιτ σαι, ε ϖηϙϖηɔτιɔλι βϙωμβωλιχ τωκε λιδ̑ωρη ατη φορτ μιρη ɔτϙηχɼωαρη χδ̑η μβηɔικε τη σαι.

καὶ ταλανίζεται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, νὰ λέγουν, ὅτι «περνᾷ σκύλινην ζωὴν καὶ γαϊδαρένια τύχη».

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μένει διαρκῶς εὐχαριστημένος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ ὅτι οὐδεμία ἐποχὴ ἢ κατάστασις βίου εἶναι καλλιτέρα τῆς ἄλλης, ἀλλ' ὅτι πάντοτε ἐλπίζομεν διὰ τὸ καλλίτερον ἀπὸ ἐποχὴν εἰς ἐποχήν, καὶ ἰδοὺ ὅλαι αἱ ἐποχαὶ ἔχουν τὸ κακόν των.

Μετρίασον τοὺς κόπους σου,
Πλὴν μὴ τοὺς 'γκαταλείπῃς,
Ἀφ' ὅλ' ἡ φύσις κοπιᾷ
Πῶς σὺ ζητεῖς ν' ἐκφύγῃς;

ΑΡΑΧΝΗ ΚΑΙ ΒΟΥΡΒΟΥΛΑΣ.

Ἡ ἀράχνη ὑπῆγέ ποτε πρὸς τὸν μπούρπουλα πρὸς ἐπίσκεψιν, ὅστις ὑπεδέξατο αὐτὴν φιλοφρόνως καὶ εἱστίασε πολυτελῶς. Μετὰ τοὺς δείπνους, καὶ ὅτε ἡ ὥρα τῆς κατακλίσεως ἐπλησίασεν, ἡ ἀράχνη λέγει πρὸς τὸν μπούρμπουλα ἱκετευτικῶς, ὅτι ἐφοβεῖτο νὰ κοιμᾶται κατὰ μόνας, ὡς ξένη ὅπου ἦτο, καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ κοιμηθοῦν εἰς τὸν αὐτὸν κοιτῶνα, εἰς ὃ συγκατένευσεν οὗτος. Καὶ ὁ μὲν μπούρμπουλας κατακλιθεὶς ταχέως ἀπεκοιμήθη, ἡ δὲ ἀράχνη ἤρχισε, κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῆς, νὰ περιτυλίσσῃ τὸν μπούρμπουλα εἰς τοὺς ἱστούς της, περιδέσασα αὐτὸν ἰσχυρῶς.

καὶ ταλανίζεται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, νὰ λέγουν, ὅτι «περνᾷ σκύλινην ζωὴν καὶ γαϊδαρένια τύχη».

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μένει διαρκῶς εὐχαριστημένος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ ὅτι οὐδεμία ἐποχὴ ἢ κατάστασις βίου εἶναι καλλιτέρα τῆς ἄλλης, ἀλλ' ὅτι πάντοτε ἐλπίζομεν διὰ τὸ καλλίτερον ἀπὸ ἐποχὴν εἰς ἐποχὴν, καὶ ἰδοὺ ὅλαι αἱ ἐποχαὶ ἔχουν τὸ κακόν των.

Μετρίασον τοὺς κόπους σου,
Πλὴν μὴ τοὺς 'γκαταλείπῃς,
'Αφ' ὅλ' ἡ φύσις κοπιᾷ
Πῶς σὺ ζητεῖς ν' ἐκφύγῃς;

ΑΡΑΧΝΗ ΚΑΙ ΒΟΥΡΒΟΥΛΑΣ.

Ἡ ἀράχνη ὑπῆγέ ποτε πρὸς τὸν μπούρπουλα πρὸς ἐπίσκεψιν, ὅστις ὑπεδέξατο αὐτὴν φιλοφρόνως καὶ εἱστίασε πολυτελῶς. Μετὰ τοὺς δείπνους, καὶ ὅτε ἡ ὥρα τῆς κατακλίσεως ἐπλησίασεν, ἡ ἀράχνη λέγει πρὸς τὸν μπούρμπουλα ἱκετευτικῶς, ὅτι ἐφοβεῖτο νὰ κοιμᾶται κατὰ μόνας, ὡς ξένη ὅπου ἦτο, καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ κοιμηθοῦν εἰς τὸν αὐτὸν κοιτῶνα, εἰς ὃ συγκατένευσεν οὗτος. Καὶ ὁ μὲν μπούρμπουλας κατακλιθεὶς ταχέως ἀπεκοιμήθη, ἡ δὲ ἀράχνη ἤρχισε, κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῆς, νὰ περιτυλίσσῃ τὸν μπούρμπουλα εἰς τοὺς ἱστούς της, περιδέσασα αὐτὸν ἰσχυρῶς.

Κωρ ωεγωα βγωμβωλε μβη μεκατε ε ωσα λίδωρη φορτ μιρη ιθεμ μιριμαχγητη τη ξει τ' ελίδηκ, σο μιριμαχγα Ιωσηργεκ ε ιθα, σε αιο δεω τη λιδηκ κγα ειεμα βικτωρα σο τη εγλίδηκ κωκη δεω.

Παραπραλα κα μβητοκ σε κωκη κα γακ τη αρετειμη α τη φοιμη βακη με ξετα τη τοηληθετ καρακτηρι εδε εακοκ' ιτυρε ιστ' ικδριομη κγα ικη, τιατριο δο γηκδεμι τωμη κερη κδη τη τρασα ε τη ρηκδα τη γοδιτωρα, σι εδε αηρασαληδα κα θοτη σε,

Ωλεω κιμεκ' εκδηροκ,
Πο εακοκη σ' ε μηρηοκ.

ΒΩΡΗ ΠΩJΗΝ ΔΩΚΩΡΗ

Νη κερι ιμαρτωαρη κει κη γρωα τωμη τη σηρτωσιμε. Νη διτη ισωαλ βωρι τσα σωμβακ σηρ τ' ετιρ ε τ' εβηκ σληκωρη τη βαικη σε ιοκη τη ειεσωρη εδε φουκδετ λακωρια, ε ιθα τη βηκη τωιτ ε τ' εστερη κδη τηελιη,—φοτοξιλε. Πο γρωαια κγα σηρτεσα ισαι εσωμα ιθα σε σ' κει φοτοξιλε. Ιτοκι Ιωσηργεκ ε ιθα σε μβη κητη δεατ δο ξετε κδη θακα τη τη αρετ κη ροτοξιλε τη ρε, ε κισι μβηκη τη ξει. Γρωαια ιμωαρ ατη κγα σρασαφαικατ, εδε ατιετικ σι ιτοκι ματηκ τη

Κωρ ωζ϶ωα βζωμβωλι μβη μεκατε ε ωϖα ʎιδωρη φɔρτ μιρη ιθιϙι μιριμακʃηση τη ϐει τ' εζʎιδηκ, ϖο μιριμακʃα ϊωϖηρ϶εκ ε ιθα, σε αιɔ δζω τη ʎιδηκ κʃα ειεμα βικτωρα ϖο τη ζʃʎιδηκ κωκη δζω.

Πκραϖραλα κα μβησɔκ σε κωκη κα ϶ακ τη ϖριτιιμη α τη ϙɔιμη βαɒκη με ϐετα τη τɒηʎηϐετ καρακτηρι εδε ζακɔκ' ιτυρε ιɒτ' ικδριɒμη κʃα ικη, τιατριɒ δɔ ϶ηκδεμι ɒωμη κερη κδη τη τραɒα ε τη ρηκδα τη ʃɔδιτωρα, σι εδε ϖηρϖϙαληζα κα θɔτη σε,

Ωʎκω κιμεκ' εκδηϙɔκ,
Πɔ ζακɔκη σ' ε μηρʃɔκ.

ΒΩϤΗ ΠΩJΗΝΔΩΚΩΡΗ

Иη κερι ιμαρτωαρη κει κη ʃρωα ɒωμη τη ϖηρτωσμε. Иη διτη ισωαλ βωρι τσα ϖωμβακ ϖηρ τ' ετιρ ε τ' εβηκ ϖʎηκωρη τη βαικη σε ιɒκη τη ζ϶εɒωρη εδε φωκδιτ ʎακωρικ, ε ιθα τη βηκη ɒϖειτ ε τ' εɒτερη κδη ɒτιελησ, —ϙɔτɔϐιʎε. Πɔ ʃρωαια κʃα ϖηρτεσα εσαι εɒωμα ιθα σε σ' κει ϙɔτɔϐιʎε. Ιɒɔκι ϊωϖηρ϶εκ ε ιθα σε μβη κητη δζαɒτ δɔ ϐετε κδη θακα τη τη ϖρεσ κη ροτɔϐιʎε τη ρε, ε κισι μβηκη τη ϐει. Γρωαια εμωαρ ατη κʃα ϖραϖα φɒεκαζη, εδε ατιετεκ ϖɔ ιɒɔκι ματηκ τη

BKSH

Ὅτε δὲ ὁ μπούρμπουλας ἠγέρθη τὸ πρωὶ καὶ εἶδεν ἑαυτὸν καλῶς δεδεμένον παρεκάλει τὴν ἀράχνην νὰ τὸν λύσῃ. Ἀλλ' ἡ ἀράχνη ἀπεκρίθη μὲ ἄτεχνον ἁπλοϊκότητα, λυποῦμαι φίλε, ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω, διότι ἐκ φύσεως ἔμαθον μὲν νὰ δένω ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ λύω.

Ὁ μῦθος μᾶς διδάσκει ὅτι δὲν πρέπει νὰ συναναστρεφώμεθα ἢ νὰ συγκατοικῶμεν μετ' ἀνθρώπων τῶν ὁποίων ὁ χαρακτὴρ καὶ αἱ κλίσεις εἶναι ἀντίθετοι τῶν ἡμετέρων, ἄλλως θὰ εὑρεθῶμεν πολλάκις εἰς χαλεπὰς καὶ δυσχερεῖς περιστάσεις καθὼς λέγει καὶ ἡ παροιμία.

Ὁ λύκος τὴν τρίχα του ἀλλάζει
Ἀλλὰ τὴν συνήθειάν του δὲν μεταβάλλει.

ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ ΑΝΗΡ

Ἔγγαμός τις ἀνὴρ εἶχε γυναῖκα πολὺ ὀκνηράν. Μίαν ἡμέραν ἔφερε πρὸς αὐτὴν ὀλίγον βαμβάκι διὰ νὰ γνέσῃ αὐτὸ καὶ κάμῃ πανὶ νὰ ἐνδυθοῦν διότι ἦσαν γυμνοὶ καὶ ξετραχηλισμένοι. Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα νὰ κάμῃ γλίγωρα νὰ τὸ γνέσῃ καὶ νὰ τὸ βάλῃ εἰς τὸ τυλιγάδι. Ἀλλ' ἡ γυνή, ὡς ἐκ τῆς ὀκνηρίας αὐτῆς τῆς μεγάλης, τῷ εἶπεν ὅτι δὲν εἶχε τυλιγάδι. Ὁ σύζυγός της ἀπεκρίθη ὅτι θὰ ὑπάγῃ ἀμέσως εἰς τὸ δάσος νὰ τῆς κόψῃ ἕνα τυλιγάδι καινουργὲς καὶ ἐκίνησεν ἀμέσως νὰ ὑπάγῃ. Ἡ γυνή του ὅμως τὸν παρηκολούθησε κρυφίως, καὶ ἐκεῖ ὅπου οὗτος διελογίζετο νὰ κόψῃ ἕνα κλάδον, Ὅτε δὲ ὁ μπούρμπουλας ἠγέρθη τὸ πρωὶ καὶ εἶδεν ἑαυτὸν καλῶς δεδεμένον παρεκάλει τὴν ἀράχνην νὰ τὸν λύσῃ. Ἀλλ' ἡ ἀράχνη ἀπεκρίθη μὲ ἄτεχνον ἁπλοϊκότητα, λυποῦμαι φίλε, ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω, διότι ἐκ φύσεως ἔμαθον μὲν νὰ δένω ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ λύω.

Ὁ μῦθος μᾶς διδάσκει ὅτι δὲν πρέπει νὰ συναναστρεφώμεθα ἢ νὰ συγκατοικῶμεν μετ' ἀνθρώπων τῶν ὁποίων ὁ χαρακτὴρ καὶ αἱ κλίσεις εἶναι ἀντίθετοι τῶν ἡμετέρων, ἄλλως θὰ εὑρεθῶμεν πολλάκις εἰς χαλεπὰς καὶ δυσχερεῖς περιστάσεις καθὼς λέγει καὶ ἡ παροιμία.

Ὁ λύκος τὴν τρίχα του ἀλλάζει
Ἀλλὰ τὴν συνήθειάν του δὲν μεταβάλλει.

ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ ΑΝΗΡ

Ἔγγαμός τις ἀνὴρ εἶχε γυναῖκα πολὺ ὀκνηράν. Μίαν ἡμέραν ἔφερε πρὸς αὐτὴν ὀλίγον βαμβάκι διὰ νὰ γνέσῃ αὐτὸ καὶ κάμῃ πανὶ νὰ ἐνδυθοῦν διότι ἦσαν γυμνοὶ καὶ ξετραχηλισμένοι. Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα νὰ κάμῃ γλίγωρα νὰ τὸ γνέσῃ καὶ νὰ τὸ βάλῃ εἰς τὸ τυλιγάδι. Ἀλλ' ἡ γυνή, ὡς ἐκ τῆς ὀκνηρίας αὐτῆς τῆς μεγάλης, τῷ εἶπεν ὅτι δὲν εἶχε τυλιγάδι. Ὁ σύζυγός της ἀπεκρίθη ὅτι θὰ ὑπάγῃ ἀμέσως εἰς τὸ δάσος νὰ τῆς κόψῃ ἕνα τυλιγάδι καινουργὲς καὶ ἐκίνησεν ἀμέσως νὰ ὑπάγῃ. Ἡ γυνή του ὅμως τὸν παρηκολούθησε κρυφίως, καὶ ἐκεῖ ὅπου οὗτος διελογίζετο νὰ κόψῃ ἕνα κλάδον,

σριτ κη δεγη, αιο ικηχδοι με κη ςηρ τη κδριτμη ε'τη χωαι κητη κηλγη·

Μοσ αρε, μοσ αρε φοτοξιλε,
Κωο τη αρεση φοτοξιλε,
Ιξδεσ γρωα εδε κοπιλε.

Ποσι γεγε κητο φιαλα βωρι ωτρημβ σε μοσ ιξδεσ φημιλα, ε αοτω σ' αρεω φοτοξιλε πο ωπρωαρ πραπη μβρακτητη, ε ιςηρεω γρωαση σετο ιγλαω ε πσε κωκ' ισολι φοτοξιλε. Κηστω κηιο γρωαια διακη γοδιτι τη τρημβηα βωςηα' εσαι ε τ' εσιλ ατη κδ' ωιηρα τη σαι τη μοσ σηρβια, πο τ' εωσκια αι ατη με σηρβισε τη τια.

Κωξηκδι κα δηρτοα κη κωκη κα κα γιε τη ιεμι κακη βεσηδηκητ εδε βεσημακητ σα τη μβαιη ξρο γιθη φιαλατ' εκστα ε γιθη πηριακδεσετ εδε γημεστιαρετ κηρηα κη κα σηςτσιελκη ικστη κγα εδρειτα ιδ' εξηρτετα ωδη τη μεκδιητη· πο τη μβακεμι μητεωηρ κδη τη δρειτατη φιαλα τη φιαληριση εδε τη δρειτηριση.

ΔΙΑLΗ Ε ΦLΥΓΩΡΑΚΗ

Νη διαλη τσ' ιο δηχη σωμη κδη τη βωκωρα σεκδα τη κηση φλωτωρακητ', εμυαα ατη τ' εειε με σωμη σωθιμ κγα κηρα λυλε κτε κατρα. Νδη τη σαρη, ληρτοα τ' εειε ατη ακσαφισ (βεφασ) κδη κη φλετη λυλεκωκε (πασπαρωκδε), κακι τ' εσωστροα με σακη τη τια ατιε τση κωλοτηα μβη κη γαχδεη μεκεκτε· ε κακι

BiSH

ϖριτ ϰη δεɼη, αιο ικηχδοι με ϰη ζηρ τη χδριʊμη ε τη χωαι κητη κηχɼη·

Μοσ ϖρε, μοσ ϖρε ϙοτοϑιλε,
Κωʊ τη ϖρεση ϙοτοϑιλε,
Ιϑδεσ ɼρωα εδε κɔϖιλε.

Ποσι ℸεℸι κητο φιαλα βωρι ωτρημβ σε μοσ ιϑδισ φημιλα, ε αʊτω σ' ϖρεω ϙοτοϑιλε ϖο ωϖρωαρ ϖραϖη μβραζητη, ε ιϙηφεω ɼρωαση σετʊ ιɼλαω ε ϖʊε χωκ' ισολι ϙɔτɔϑιλε. Κηʊτω κηιο ɼρωαια διχακη ɼοδιτι τη τρημϑηϰ βωϙηχ' εσαι ε τ' εσιλ ατη χδ' ωιηρα τη σαι τη μοσ ʊηρβεϰ, ϖο τ' εωʊϰιχ αι ατη με ʊηρβισε τη τια.

Κωϑηχδι χα δηφτοχ ϰη ϰωκη χα κα χιε τη ιεμι καϰη βεʊηδηχησ εδε βεσημαϙησ σα τη μβαμη ϑεʊ ℸιϑη φιαλατ' εκɔτα ε ℸιϑη ϖηρϰεχδεσετ εδε ℸηκεʊτιαρετ χηρηζ ϰη χα ϖηρτσιεληχη ιαʊτη χɼα εδρειτα εδ' εϑηρτετα ωδη τη μεχδιηση· ϖο τη μβαϰεμι μητεϖηρ χδη τη δρειτατη φιαλα τη φιαληριση εδε τη δρειτηριση.

ΔΙΑLΗ Ε ΦLΥΤΩΡΑΚΗ

Иη διαλη τʊ' ιʊ δηχη ʊωμη χδη τη βωκωρα ϖεχδα τη ϰηδη φλωτωρακησ', εɿυαχ ατη τ' εζιι με ʊωμη ϖωθιμ χɼα χηρα λυλε ϰτε ϰατρα. Νδη τη ϖαρη, ληφτοχ τ' εζιι ατη ακσαφισ (βεφασ) χδη ϰη φλετη λυλεκωϰε (ϖαϖαρωχδε), χαχι τ' εϖωʊτροχ με ʊαϖκη τη τια ατιε τση κωλɔτηχ μβη ϰη ɼοχδζη μεχεκσε· ε χαχι

BKSH

αὐτῇ τῷ ἐτραγῴδησε μὲ προσπεποιημένην φωνὴν τὸ ἀκόλουθον ᾆσμα.

Μὴ κόπτε, μὴ κόπτε τυλιγάδι,
Ὅποιος κόψῃ τυλιγάδι,
Τοῦ 'πεθαίνει γυναῖκα καὶ κόρη.

Ἅμα ἤκουσε τοὺς λόγους τούτους ὁ ἀνὴρ ἐφοβήθη μήπως τοῦ ἀποθάνῃ ἡ γυναῖκα καὶ οὕτω δὲν ἔκοψε τυλιγάδι, ἀλλ' ἐπέστρεφεν ἄπρακτος καὶ διηγήθη τῇ γυναικὶ τὸ συμβὰν καὶ διατὶ δὲν ἔφερε τυλιγάδι. Τοιουτοτρόπως ἡ πονηρὰ αὕτη γυνὴ κατώρθωσε νὰ ἐκφοβίζῃ τὸν ἄνδρα της διὰ νὰ μὴ ἐργάζηται ἀλλὰ νὰ τὴν τρέφῃ αὐτὸς διὰ τῶν κόπων του.

Ὁ λόγος εἶναι ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἤμεθα εὔπιστοι, ἢ μωρόπιστοι, ὥστε νὰ δώσωμεν ἀκρόασιν εἰς πάντα λόγον κενὸν παντὸς γόητος καὶ πλάνου, ὥστε ν' ἀποτρέψῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πρέποντος καὶ τοῦ καθήκοντος, ἀλλὰ νὰ βασιζώμεθα μᾶλλον εἰς τοὺς ὀρθοὺς λόγους τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ.

Παῖς τις, ὅλως ἀφωσιωμένος εἰς τὰ ὡραῖα πτερὰ μιᾶς πεταλούδας, ἔτρεχε κατόπιν νὰ συλλάβῃ αὐτὴν μετὰ μεγάλης προθυμίας ἀπὸ ἄνθος εἰς ἄνθος. Ἐν πρώτοις μὲν ἐζήτει νὰ τὴν πιάσῃ ἔξαφνα ἐπὶ τῶν φύλλων μιᾶς παπαρούνας· ἄλλοτε δὲ νὰ καλύψῃ αὐτὴν ὑπὸ τὸ σκιάδιόν του ἔνθα αὕτη ἔβοσκεν ἐπὶ μιᾶς κάλυκος μενεξέ, καὶ ἄλλοτε αὕτη τῷ ἐτραγῴδησε μὲ προσπεποιημένην φωνὴν τὸ ἀκόλουθον ᾆσμα.

Μὴ κόπτε, μὴ κόπτε τυλιγάδι,
Ὅποιος κόψῃ τυλιγάδι,
Τοῦ 'πεθαίνει γυναίκα καὶ κόρη.

Ἅμα ἤκουσε τοὺς λόγους τούτους ὁ ἀνὴρ ἐφοβήθη μήπως τοῦ ἀποθάνῃ ἡ γυναίκα καὶ οὕτω δὲν ἔκοψε τυλιγάδι, ἀλλ' ἐπέστρεψεν ἄπρακτος καὶ διηγήθη τῇ γυναικὶ τὸ συμβὰν καὶ διατὶ δὲν ἔφερε τυλιγάδι. Τοιουτοτρόπως ἡ πονηρὰ αὕτη γυνὴ κατώρθωσε νὰ ἐκφοβίζῃ τὸν ἄνδρα της διὰ νὰ μὴ ἐργάζηται ἀλλὰ νὰ τὴν τρέφῃ αὐτὸς διὰ τῶν κόπων του.

Ὁ λόγος εἶναι ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἤμεθα εὔπιστοι, ἢ μωρόπιστοι, ὥστε νὰ δώσωμεν ἀκρόασιν εἰς πάντα λόγον κενὸν παντὸς γόητος καὶ πλάνου, ὥστε ν' ἀποτρέψῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πρέποντος καὶ τοῦ καθήκοντος, ἀλλὰ νὰ βασιζώμεθα μᾶλλον εἰς τοὺς ὀρθοὺς λόγους τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Παῖς τις, ὅλως ἀφωσιωμένος εἰς τὰ ὡραῖα πτερὰ μιᾶς πεταλούδας, ἔτρεχε κατόπιν νὰ συλλάβῃ αὐτὴν μετὰ μεγάλης προθυμίας ἀπὸ ἄνθος εἰς ἄνθος. Ἐν πρώτοις μὲν ἐζήτει νὰ τὴν πιάσῃ ἐξαφνα ἐπὶ τῶν φύλλων μιᾶς παπαρούνας· ἄλλοτε δὲ νὰ καλύψῃ αὐτὴν ὑπὸ τὸ σκιαδιόν του ἔνθα αὕτη ἐβοσκεν ἐπὶ μιᾶς κάλυκος μενεξέ, καὶ ἄλλοτε

λγρτοκ τ' εει μβη κη δεγη τη μηρτεση· σασ κητη ομβετ ιπατωχτωρη εδ' εσηκ μβη θεκ ιξερητωαρη κη δοι τ' εει ατιε το'ιο κδεκωρη μβη κη στρατ τη μακωσανεξετ.

Φλυτωρακ', αδα, επαμβετωρα φλυτωροκ κγα κηρα λυλε κτε κατρα ε κητω τ' εει, ατιε τ' εει γιθηκη ισηροκετ κγα γλιστηρετ' ετι. Μβη τη σασταιμ, ωσι επα κγυλτωρη μβη γημση κδη κη γοκδεη τρηκδελικη ωχιοθ μβη τη ε τωκε γραπωρη ατη με φοθη τη μαδε εδηρμοι κδη γλιστερε τη τι.

Φλυτωρακ' αδα σο σι ιο πηρ τη χγορδωρη, εδε σιχ διορηκη διαλη το' ιδημωει σηρ ατη, γρολι κητω. Ηηεδο κακι, διαλγθ' ιμ, τη σασταιμιτ' ε' δησηρμξετ, (εσταφηξετ) τηκδ, ε μβησοκω σε γιθη γηειμ ιστη ωσι κη φλυτωρακη πεκδηκγιεση τση κδοσε μωκδη σρεχκη τη σκιαρατη τηκδε σα αδα κωρ δο τ' ιστρηκγοιο με σσμη δασωριμ δο τη τη κωμβασεκη κδη γρωστ τηκδ. Με τη τιερα φιαλα, γηειμ' ιμαδ λεκ κελμ τη μαδ.

Πηρπραλεεα κα μβησοκ, σε δωκετη τη ιεμι τη μεσμητη, εδε κδη γηειμε, εδε κδη κελμε· ε τση φατμιρηκ' ετια κεριω ε' δωκετη τ' εκηρκσκη σηριαστα ξετιωτ, σο σηρμξηκδα ξετηχεση τια, ε κδη εημηρη τη τια, σι θοτη εδε πραλα·

Μοσ ωγτεοφο ιγηκαρη,
Μοσ ωκελμοφο ικελμωαρη,
Πο ιμεσμητη κωξη τη ιιο,
Σε ωθωλα εκηκ' εσαι σοιο.

λ̕ηφτοχ τ' εζιι μβη ϰη δεᴦη τη μηρτεση· ϖασ κητη ωμβετ ιϖατωχτωρη εδ' ετσηχ μβη θοϰ ιξερητωαρη ϰη δοι τ' εζιι ατιε τɔ'ιɔ χδεϰωρη μβη ϰη ɔτρατ τη μαχωɔαϰεξετ.

Φλυτωρακ', αϐα, εϖαμβετωρα φλυτωροχ χᴦα ϰηρα λυλε χτε ϰατρα ε κητω τ' εζιι, ατιε τ' εζιι ℸιθηχη ιϖηροϰιτ χᴦα ᴦλιɔτηρετ' ετιι. Μβη τη ϖασταιμ, ϖοσι εϖα χᴦυλτωρη μβη ℸημση χδη ϰη ᴦοχδζη τρηχδελιχη ωχιοθ μβη τη ε τωκε ᴦραϖωρη ατη με φοϙη τη μαϐε εδηρμοι χδη ᴦλιɔτερε τη τιι.

Φλυτωρακ' αϐα ϖο σι ιɔ ϖηρ τη χᴦορδωρη, εδε ɔιχ διορηχη ɔιαλη τɔ' ιϐημϖει ϖηρ ατη, ιφολι κηɔτω. Ȣηζδο χαχι, διαληθ' ιμ, τη ϖασταιμιτ' ε' ɔηɔηριμξετ, (εɔταφηξετ) τηχδ, ε μβητοχω σε ℸιθη ᴦηζιμ ιɔτη ϖοσι ϰη φλυτωρακη ϖεχδηϰℸιερη τɔη χδοσε μωχδη ϖρεχϰη τη ɔϰυαρατη τηχδε ϖο αϐα κωρ δο τ' ιɔτρηχᴦοιɔ με ɔωμη δαɔωριμ δο τη τη χωμβασεχη χδη ᴦρωɔτ τηχδ. Με τη τιερα φιαλα, ᴦηζιμ' ιμαϐ λεχ χελμ τη μαϐ.

Πηρϖραλεζα χα μβησοχ, σε δωχετη τη ιεμι τη μεσμητη εϐε χδη ᴦηζιμε, εϐε χδη χελμε· ε τɔη φατμιρηχ' ετια χεριω ζ' δωχετη τ' εκηρκοϰη ϖηριαɔτα ξετιωτ, ϖο ϖηρμξρηχδα ξετηχεση τια, ε χδη ζημηρη τη τια, σι θοτη εϐε ϖραλα·

Μοσ ωᴦηζοφɔ ιᴦηζαρη,
Μοσ ωχελμοφɔ ιχελμωαρη,
Πο ιμεσμητη κωϥη τη ιιɔ,
Σε ωθωλα εχηχ' εσαι ϖϙιɔ.

ἐπὶ τῶν κλάδων μύρτου· ἀλλὰ τώρα ἐβάδιζεν ἀκροποδητὶ καὶ ἦτο βεβαίως ὅτι ἤθελε τὴν συλλάβῃ πλέον ἔνθα ἐκάθητο ἐπὶ στρώματος μανουσακίων.

Ἡ ἄστατος ὅμως πεταλούδα ἐπέτα ἀπὸ ἄνθος εἰς ἄνθος, καὶ ἐδῶ νὰ τὴν συλλάβῃ, ἐκεῖ νὰ τὴν συλλάβῃ, ὅλοιν διέφευγεν ἐκ τῶν δακτύλων του. Ἐπὶ τέλους, ἅμα εἶδεν αὐτὴν κατὰ τὸ ἥμισυ εἰσδυομένην εἰς κάλυκα τινὰ ὥρμησεν ἐπ' αὐτῆς, καὶ συλλαμβάνων αὐτὴν μετὰ μεγάλης ὁρμῆς συνέτριψεν αὐτὴν εἰς τοὺς δακτύλους του.

Ἡ πεταλούδα, λοιπόν, ἐνῷ ἔμελλεν ἤδη νὰ ἀποθάνῃ, καὶ βλέπουσα τὸ ταλαίπωρον παιδίον ὅτι ἐλυπεῖτο δι' αὐτήν, ἐλάλησε πρὸς αὐτὸ οὕτω πως. Κύτταξε τώρα, παιδίον μου, τὸ τέλος τῶν ἐπιθυμιῶν σου, καὶ μάθε ὅτι πᾶσα εὐχαρίστησις εἶναι ὡς μία πεταλούδα ποικιλόχροος, ἥτις, ἂν καὶ δύναται μὲν νὰ σὲ εὐχαριστήσῃ εἰς τὰς διασκεδάσεις σου, ἀλλ' ὅταν συσφίγξῃς αὐτὴν μεθ' ὑπερβολικῆς ἐπιθυμίας, καταστρέφεται εἰς τὴν δράκα σου. Μὲ ἄλλους λόγους ἡ ὑπερβολικὴ χαρὰ τίκτει ὑπερβολικὴν λύπην.

Ὁ μῦθος μᾶς διδάσκει, ὅτι πρέπει νὰ ἤμεθα μέτριοι εἰς τὴν χαράν μας, καὶ μέτριοι εἰς τὴν λύπην μας, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητῶμεν τὴν εὐτυχίαν μας ἔξω τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἀλλ' ἐντὸς ἡμῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, ὡς λέγει καὶ ἡ παροιμία·

Δὲν πρέπει νὰ χαίρῃς ὑπερβολικῶς,
Ἀλλ' οὔτε πάλιν νὰ λυπῆσαι ὑπερβολικῶς·
Τὸ ὄξος φθείρει τὸ ἀγγεῖόν του.

ἐπὶ τῶν κλάδων μύρτου· ἀλλὰ τώρα ἐβάδιζεν ἀκροποδητὶ καὶ ἦτο βεβαίως ὅτι ἤθελε τὴν συλλάβῃ πλέον ἔνθα ἐκάθητο ἐπὶ στρώματος μανουσακίων.

Ἡ ἄστατος ὅμως πεταλούδα ἐπέτα ἀπὸ ἄνθος εἰς ἄνθος, καὶ ἐδῶ νὰ τὴν συλλάβῃ, ἐκεῖ νὰ τὴν συλλάβῃ, ὁλοὲν διέφευγεν ἐκ τῶν δακτύλων του. Ἐπὶ τέλους, ἅμα εἶδεν αὐτὴν κατὰ τὸ ἥμισυ εἰσδυομένην εἰς κάλυκα τινὰ ὥρμησεν ἐπ' αὐτῆς, καὶ συλλαμβάνων αὐτὴν μετὰ μεγάλης ὁρμῆς συνέτριψεν αὐτὴν εἰς τοὺς δακτύλους του.

Ἡ πεταλούδα, λοιπὸν, ἐνῷ ἔμελλεν ἤδη νὰ ἀποθάνῃ, καὶ βλέπουσα τὸ ταλαίπωρον παιδίον ὅτι ἐλυπεῖτο δι' αὐτὴν, ἐλάλησε πρὸς αὐτὸ οὕτω πως. Κύτταξε τώρα, παιδίον μου, τὸ τέλος τῶν ἐπιθυμιῶν σου, καὶ μαθε ὅτι πᾶσα εὐχαρίστησις εἶναι ὡς μία πεταλούδα ποικιλόχροος, ἥτις, ἂν καὶ δύναται μὲν νὰ σὲ εὐχαριστήσῃ εἰς τὰς διασκεδάσεις σου, ἀλλ' ὅταν συσφίγξῃς αὐτὴν μεθ' ὑπερβολικῆς ἐπιθυμίας, καταστρέφεται εἰς τὴν δράκα σου. Μὲ ἄλλους λόγους ἡ ὑπερβολικὴ χαρὰ τίκτει ὑπερβολικὴν λύπην.

Ὁ μῦθος μᾶς διδάσκει, ὅτι πρέπει νὰ ἤμεθα μέτριοι εἰς τὴν χαράν μας, καὶ μέτριοι εἰς τὴν λύπην μας, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητῶμεν τὴν εὐτυχίαν μας ἔξω τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἀλλ' ἐντὸς ἡμῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, ὡς λέγει καὶ ἡ παροιμία·

Δὲν πρέπει νὰ χαίρῃς ὑπερβολικῶς,
Ἀλλ' οὔτε πάλιν νὰ λυπῆσαι ὑπερβολικῶς·
Τὸ ὄξος φθείρει τὸ ἀγγεῖόν του.

ΔΙΑΛΗ Ε ΛΑΙΘΙ.

Νη διαλη τωκε κγωλτωρη δορημ' ετια κδη κη κηκατη ωλοτ με λαιθι, γρωεδοι σα μωκδη μβαι κδη γρωστ. Πο κωρ δεσι τη κδειρ δορηκη κγα κηκατα κηστω γρωεδωαρη με λαιθι, κωκη μωκδ' εκδειρ δοτ στρ μαδηστικ' ε' γρωστιτ ε τη κγωστητικ' ε' γρικτσ' ε' κηκατηση.

Σι λησπτοι σωμη φο σ' μωκδ' εκδειρ δορηκη κγα κηκατα, ε σι κωκη δωαι τ' ιλαργοκ λαιθιτη, εω τη κλαρητη, ε με σικηλιμ ληκγοκ φατικ ετια.

Ιιη κερι ημεκττοιμ. το' ωτηκδ ατιε σρακη, ιδα κη τσοση φορσι τη μιρη. Διαληδο, ιθα, εηρη τη γημσατη λαιθι ε ατσω δο μωκδη κδειρο δορηκη κγα κηκατα.

Πηρπραλτηση· σηρ τη σηρβλοιμη με κολαι κεθοιετη τακη, δωχετη κη τη σακησοιμη κη τσικη δηστηριμετη τακη.

Οθετη σιλεκ' κδη φωσια
Με τσεωτεη τη ροστη,
Κηρησετη λεκεκ λακωρεια,
Ε στικεκη κδη σοτη·
Πρα φιτικη κδη δηστημιμ,
Πρα μβλακεκη κδη λακημιμ,
Πσε τηρ' ιδωακη ξετη
Τ' ιμαφκ' ε τ' ισοχτισκη
Δ' ε ιλειτ' κδ' ιο τ' ισοκη·
Πο κωρ ξιεκ κερα τη ξδεσμη
Μοσ κ' εκη ε' μαζμη σιεση.

ΔΙΑLΗ Ε JΑΙΘΙ.

Νη διαλη τωκε χɼωλτωρη δορηχ' ετια χδη ϰη κηχατη ϖλοτ με λαιθι, ɼρωζδοι σα μωχδη μβαι χδη ɼρȣτ. Πο κωρ δεȣι τη χδζιρ δορηχη χɼα κηχατα ϰηȣτω ɼρωζδωαρη με λαιθι, χωκη μωχδ εχδζιρ δοτ ϖηρ μαδηȣτιχ' ε' ɼρȣτιτ ε τη χɼȣτητιχ' ε' ɼρικησ' ε' κηχατηση.

Σι ληφτοι ȣωμη ϖο σ' μωχδ' εχδζιρ δορηχη χɼα κηχατα, ε σι χωκη δωαι τ' ιλαρɼοχ λαιθιτη, ζω τη κλαρητη, ε με ϖικηλιμ ληχɼοχ φατιχ ετια.

Иη ϰερι ιμεχττȣιμ. το' ωɿηχδ ατιε ϖραχη, ιδα χη τσοϖη ϖορσι τη μιρη. Διαληθο, ιθα, ζηρη τη ɿημσατη λαιθι ε αȣτω δο μωχδη χδζιερȣ δορηχη χɼα κηχατα.

Πηρϖραληζη· ϖηρ τη ϖηρβλοιμη με κολαι χεϑοιετη ταχη, δωχετη ϰη τη ϖακησοιμη ϰη τοικη δηȣηριμετη ταχη.

Οϑετη ϖιλεχ' χδη φωϥιϰ
Με τσεϖηζη τη φορτη,
Иηρηζτη λεχεχ λακωριϰ,
Ε ȣτιχεχη χδη ϖοτη·
Πρα ϥιτεχη χδη δηȣηϥιμ,
Πρα μβλακεχη χδη λακημιμ,
Πσε τηρ' ιδωαχη ϑετη
Τ' ιμαϥχ' ε τ' ιϖοχτισχη
Δ' ε ιλζιτ' χδ' ιȣ τ' ιϰιȣχη·
Πο κωρ ϑιεχ χερα τη ϑδεσμη
Μοσ ϰ' εχη ζ' μαϙμη ϖιεση.

ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ

Παῖς τις ἔθεσε τὴν χεῖρά του εἰς λάγηνον πλήρη λεπτοκαρύων καὶ ἔδραξεν ὅσα ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἡ δράξ του. Ἀλλ' ὅταν ἠθέλησε νὰ ἀνασύρῃ αὐτὴν οὕτω πλήρη δὲν ἠδύνατο, ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου αὐτῆς καὶ τῆς στενότητος τοῦ λαιμοῦ τοῦ ἀγγείου.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπροσπάθησε πολυτρόπως ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀγγείου, καὶ μὴ θέλων νὰ ἀφήσῃ τὰ λεπτοκάρυα, ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς καὶ νὰ δυσθυμῇ.

Ἄνθρωπός τις φρόνιμος εὑρεθεὶς ἐκεῖ που πλησίον τῷ ἔδωσε τὴν ἀκόλουθον καλὴν συμβουλήν. Τέκνον μου, τῷ εἶπε, κράτησε τὰ ἡμίση λεπτοκάρυα, καὶ τότε θὰ δυνηθῇς νὰ ἐξαγάγῃς τὴν χεῖρά σου ἐκ τοῦ ἀγγείου.

Ἐπιμύθιον· ὅπως δυνηθῶμεν ν' ἀναπληρώσωμεν εὐκόλως τὰς ἀνάγκας μας, πρέπει νὰ μειώσωμεν ὀλίγον τὰς ἐπιθυμίας ἡμῶν.

Τὰ ὠὰ γεννῶνται ἐν τῇ φωλεᾷ των
Μὲ κάλυμμά τι ὁπωσοῦν σκληρόν.
Οἱ ἄνθρωποι ὅμως γεννῶνται γυμνοί,
Ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὸν κόσμον.
Ἔπειτα δ' αὐξάνουσιν ἐν ἐπιθυμίαις
Καὶ γηράσκουσιν ἐν πλεονεξίαις·
Τὰ πάντα θέλουν νὰ τ' ἔχουν μόνοι τους,
Καὶ νὰ ἁρπάσουν, καὶ νὰ ἀποκτήσουν
Καὶ αὐτὰ τὰ ἄστρα, ἂν ἦτο δυνατόν.
Ὅταν ὅμως ἔρχεται ἡ ὥρα τοῦ θανάτου,
Τίποτε δὲν παίρνομεν μαζύμας.

ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ

Παῖς τις ἔθεσε τὴν χεῖρά του εἰς λάγηνον πλήρη λεπτοκαρύων καὶ ἔδραξεν ὅσα ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἡ δραξ του. 'Αλλ' ὅταν ἠθέλησε νὰ ἀνασύρῃ αὐτὴν οὕτω πλήρη δὲν ἠδύνατο, ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου αὐτῆς καὶ τῆς στενότητος τοῦ λαιμοῦ τοῦ ἀγγείου.

'Αφοῦ λοιπὸν ἐπροσπάθησε πολυτρόπως ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀγγείου, καὶ μὴ θέλων νὰ ἀφήσῃ τὰ λεπτοκάρυα, ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς καὶ νὰ δυσθυμῇ.

Ἄνθρωπός τις φρόνιμος εὑρεθεὶς ἐκεῖ που πλησίον τῷ ἔδωσε τὴν ἀκόλουθον καλὴν συμβουλήν. Τέκνον μου, τῷ εἶπε, κράτησε τὰ ἡμίση λεπτοκάρυα, καὶ τότε θὰ δυνηθῇς νὰ ἐξαγάγῃς τὴν χεῖρά σου ἐκ τοῦ ἀγγείου.

'Επιμύθιον· ὅπως δυνηθῶμεν ν' ἀναπληρώσωμεν εὐκόλως τὰς ἀνάγκας μας, πρέπει νὰ μειώσωμεν ὀλίγον τὰς ἐπιθυμίας ἡμῶν.

Τὰ ᾠὰ γεννῶνται ἐν τῇ φωλεᾷ των
Μὲ κάλυμμά τι ὁπωσοῦν σκληρόν.
Οἱ ἄνθρωποι ὅμως γεννῶνται γυμνοί,
Ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὸν κόσμον.
Ἔπειτα δ' αὐξάνουσιν ἐν ἐπιθυμίαις
Καὶ γηράσκουσιν ἐν πλεονεξίαις·
Τὰ πάντα θέλουν νὰ τ' ἔχουν μόνοι τους,
Καὶ νὰ ἁρπάσουν, καὶ νὰ ἀποκτήσουν
Καὶ αὐτὰ τὰ ἄστρα, ἂν ἦτο δυνατόν.
Ὅταν ὅμως ἔρχεται ἡ ὥρα τοῦ θανάτου,
Τίποτε δὲν παίρνομεν μαζύ μας.

ΚΟΠΙLΕ Ε ΘΕΛΡΗ ΚLΥΜΗΣ.

Νη κωπηλέ φσαταρε ξει κδη κορη με κη ξεδρη κλυμηρ μβη κρε τη σαι τ' εσιτ. Νό ωδη τση στρξει μενδονει κηστω. Με σαρετη τση δο μας κωρ τη σεσ κλυμηστη δο μωνδη στακ τησπηρμβηλεδωρατ' ε' οξεξετ τση καμ ξηρη μβη κ' αχη, κδη τρε νηκδ τσοπα.

Κητο σξετε δο κδεερηκη δο νηκδ ε σεσηδιετη σωλικθ τη μη τη σακητη. Πωλικθιτη δο ςιτεκη, ε δο τ' σαλ δετηκ ε Κριστλεκωραξετ, (Καληκδραξετ) κδη σαξαρ τ' ισετ τη μη τη σακητη 5 γροσ κηκη. κδη κοκη κωρ σιτεκη σωλικθιτη μη στριτ. Κηστω κδη Πασκη δο κεμ μιαρτ σαρε τη βλε κη φωσταν. Φωσταν δο ιστη ιςμιτη εδε μακδιλ' ιξερδη, —σα δαλε τη σεχ,—ηκηε, ιξερδη σε ιξερδι μη κα χιε.

Με κητη φωσταν δο τη ξετε κδη σακιτιρ κω δο τεκτωμη τριμα τση δο μβετεκη τη δαιωδιτωρη ε με γολυκαπητη κτε μωα, ε τσηλτητη δο μη θηκηκη κορτε ε δο μη κηρισκηκη στηρ γροα. Πο ω κλασε δο τ' ιγιεθ ατα τηρη σεστη, με κη ερη τη λαρτη, ε με κη κριεδεδωρη.

Ι ερδη μιρη ξειεηστη γιθη κητο μεκδιμε τσ' ισκωαχη κδη σηρ μεκτ τη σαι. Ε τωκε θηκη κηστω δξοθ με σπειτ κρετ' σσαι, — τη δηρταν σι δσι τ' εβτηχ, — ε σοστη ωκεθ ξεδρα με κλυμηστη, ε βασκη με ατη ωκεδκη σηρδιε εδε γιθη φατμιρατ' σσαι.

Κηστω ξαιτα ωμβετ ε μβεκτητη κτα κλυμηστη, κτα

ΚΟΠΙLΕ Ε ΒΕΔΡΗ ΚLΥΜΗΞ.

Иη κοπηλε φσαταρε ξει χδη χορη με κη ξεδρη κλυμησ μβη κριε τη σαι τ' εσιτ. Νδ' ωδη τοη πηρξει μεχδοχει κηστω. Με παρετη τοη δο μας κωρ τη δεσ κλυμησιτη δο μωχδη στοχ τη πηρμβηλεδωρατ' ε' οξεξετ τοη καμ ξηρη μβη κ' αχη, χδη τρε κιχδ τσοπα.

Κητο οξετε δο χδζερηχη δυ κιχδ ε πεσηδιετη πωλιχθ τη μη τη πακητη. Πωλιχθιτη δο ςιτεχη, ε δο τ' ιχαλ διτηχ ε Κριστλεχωραξετ, (Καληχδραξετ) χδη παζαρ τ' ισεσ τη μη τη πακητη 5 γρσσ κηχη, χδη κοχη κωρ διτεχη πωλιχθιτη μη στρειτ. Жηστω χδη Παδκη δο κεμ μιαφτ παρε τη βλε κη φωσταχ. Φωσταχι δο ιετη ιςιμτη εδε μαχδιλ' ιξεροη, —πα δαλε τη δοχ,— ηκγε, ιξεροη σε ιξερδι μη κα χιε.

Με κητη φωσταχ δο τη ξετε χδη παχιγιρ κω δο γεκ σωμη τριμα τοη δο μβετεχη τη δζωδιτωρη ε με γοληχαπητη χτε μωα, ε τοηλητη δο μη βηκηχη κορτε ε δο μη κηρκοχηχη πηρ γρωα. Πο ω κλασε δο τ' ιγιεθ ατα τηρη ποστη, με κη ερη τη λαρτη, ε με κη κριεδρεδωρη.

Ι εροη μιρη ξαιζηση γιθη κητο μεχδιμε το' ισκωαχη χδη πηρ μεχτ τη σαι. Ε τωκε θηχη κηστω δςοθ με σπειτ κριετ εσαι, — τη δηφτοχ σι δοι τ' εβηχ, — ε ποστη ωχοθ ξεδρα με κλυμηστη, ε βαδκη με ατη ωχοδχη πηροεε εδε γιθη ςατμιρατ' εσαι.

Κηστω ξαιζα ωμβετ ε μβραζητη χγα κλυμηστη, χγα

ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΑΓΓΕΙΟΝ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Κόρη τις χωριατοπούλα ὑπήγαινε μὲ μίαν καρδάρα γάλα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της νὰ τὸ πωλήσῃ εἰς τὴν πόλιν. Καθ' ὁδὸν ἐνῷ ὑπήγαινεν ἐσυλλογίζετο οὕτω πως. Μὲ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα θὰ λάβω ὅταν πωλήσω τὸ γάλα θὰ δυνηθῶ νὰ αὐξήσω τὴν παρακαταθήκην τῶν ὠῶν καὶ νὰ τὰ κάμω τοὐλάχιστον τριακόσια.

Τὰ αὐγὰ ταῦτα θὰ ἐκκολάψουν τοὐλάχιστον διακοσίους πεντήκοντα νεοσσούς. Οἱ νεοσσοὶ θὰ μεγαλώσουν, καὶ θὰ τοὺς ὑπάγω τὰ Χριστούγεννα εἰς τὴν ἀγορὰν νὰ τοὺς πωλήσω τοὐλάχιστον 5 δραχμὰς τὸν ἕνα καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ ὀρνίθια πωλοῦνται ἀκριβά. Τοιουτοτρόπως, τὸ Πάσχα θὰ ἔχω ἀρκετὰ χρήματα νὰ ἀγοράσω ἐν λαμπρὸν φόρεμα. Τὸ φόρεμα θὰ εἶναι πράσινον καὶ τὸ μανδίλι τῆς κεφαλῆς κίτρινον,—στάσου νὰ ἰδῶ,—ναὶ κίτρινον, διότι τὸ κίτρινον χρῶμα μοὶ ἁρμόζει καλλίτερον.

Μὲ τὸ φόρεμα τοῦτο θὰ ὑπάγω εἰς τὴν πανήγυριν ἔνθα θὰ εὕρω πολλοὺς νέους οἵτινες θὰ μὲ θαυμάσουν κεχηνότες· καὶ βεβαίως θὰ μοὶ προτείνουν τὰς προτάσεις των. Ἀλλ' ἐγὼ μὲ ὕφος ἀγέρωχον θὰ ἀπορρίψω ὅλων τὰς προτάσεις καὶ θὰ στρέψω τὴν κεφαλήν μου ἀπ' αὐτῶν.

Αἱ ἰδέαι αὗται πολὺ εὐχαρίστησαν τὴν φαντασίαν τῆς κόρης, ἥτις ἐν τῷ ἅμα καὶ αἰφνιδίως ἔστρεψε τὴν κεφαλήν της—διὰ νὰ δείξῃ πῶς ἤθελε τὸ κάμει — καὶ οὕτω πως κάτω ἔπεσεν ἀμέσως ἡ καρδάρα μὲ τὸ γάλα ἐκ τῆς κεφαλῆς της καὶ σὺν αὐτῷ ἐξηφανίσθησαν καὶ ὅλα τὰ σχέδιά της.

Τοιουτοτρόπως ἡ κόρη ἔμεινε κενὴ γάλακτος, ὠῶν,

ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΑΓΓΕΙΟΝ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Κόρη τις χωριατοπούλα ὑπήγαινε μὲ μίαν καρδάρα γάλα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της νὰ το πωλήση εἰς τὴν πόλιν. Καθ' ὁδὸν ἐνῷ ὑπήγαινεν ἐσυλλογίζετο οὕτω πως. Μὲ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα θὰ λάβω ὅταν πωλήσω τὸ γάλα θὰ δυνηθῶ νὰ αὐξήσω τὴν παρακαταθήκην τῶν ὠῶν καὶ νὰ τὰ κάμω τοὐλάχιστον τριακόσια.

Τὰ αὐγὰ ταῦτα θὰ ἐκκολάψουν τοὐλάχιστον διακοσίους πεντήκοντα νεοσσούς. Οἱ νεοσσοὶ θὰ μεγαλώσουν, καὶ θὰ τοὺς ὑπάγω τὰ Χριστούγεννα εἰς τὴν ἀγορὰν νὰ τοὺς πωλήσω τοὐλάχιστον 5 δραχμὰς τὸν ἕνα καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ ὀρνίθια πωλοῦνται ἀκριβά. Τοιουτοτρόπως, τὸ Πάσχα θὰ ἔχω ἀρκετὰ χρήματα νὰ ἀγοράσω ἓν λαμπρὸν φόρεμα. Τὸ φόρεμα θὰ εἶναι πράσινον καὶ τὸ μανδίλι τῆς κεφαλῆς κίτρινον,—στάσου νὰ ἰδῶ,—ναὶ κίτρινον, διότι τὸ κίτρινον χρῶμα μοὶ ἁρμόζει καλλίτερον.

Μὲ τὸ φόρεμα τοῦτο θὰ ὑπάγω εἰς τὴν πανήγυριν ἔνθα θὰ εὕρω πολλοὺς νέους οἵτινες θὰ μὲ θαυμάσουν κεχηνότες· καὶ βεβαίως θὰ μοὶ προτείνουν τὰς προτάσεις των. Ἀλλ' ἐγὼ μὲ ὕφος ἀγέρωχον θὰ ἀπορρίψω ὅλων τὰς προτάσεις καὶ θὰ στρέψω τὴν κεφαλήν μου ἀπ' αὐτῶν.

Αἱ ἰδέαι αὗται πολὺ εὐχαρίστησαν τὴν φαντασίαν τῆς κόρης, ἥτις ἐν τῷ ἅμα καὶ αἰφνιδίως ἔστρεψε τὴν κεφαλήν της—διὰ νὰ δείξη πῶς ἤθελε τὸ κάμει — καὶ οὕτω πως κάτω ἔπεσεν ἀμέσως ἡ καρδάρα μὲ τὸ γάλα ἐκ τῆς κεφαλῆς της καὶ συν αὐτῷ ἐξηφανίσθησαν καὶ ὅλα τὰ σχέδιά της.

Τοιουτοτρόπως ἡ κόρη ἔμεινε κενὴ γαλακτος, ὠῶν,

ξετη, κγα πωλιxθετη, κγα παρετη, κγα τρματη, εδε μβραετητη κγα σαπηρεσα, σεπσε ι ωαπηπιεχη γιθη σκιματ' εσαι μβηκη.

Πηρπραλησηι κηρησετη κριελαρτητη εδε τ' ηκδηερμαρετη τση δηρτοκηκη μωρε κδ' ερη, σι θστη φιαλα, α τση ξηχη σωμη σημα κδηρ μεκτ, κωκ' εθηκηκ' ατο κολαιτε. Μαδηστα εδε κριελαρτητια στηρπεισκηκη φατμιρηκη τηκη εδε σημτατη τσκα, σε κα κδηρλοσκηκη μεντιατη τσκη.

ΓΥΑΓΤΟΡ ΕΔΕ ΒΕΚΑΤΣΙΙ

Ατιε τικ πο κω σκοχ κη γιαετορ κδηπηρ κη φωση με δυφεκ κδη δορη, εδε με κεκ πασ τιι, ωκδεθ τη κγρινει κη βεκατση, εδε μβηκη βασκη με ατη ωκγρεκ' εδε κη κοπε θηλγεα.

Σι αδα ωπηκδ γιαετορι με δυ μεκτ κωρ ξωρι δυφεκκη μβη συ, ε κηπω τ' εστι ατιε τ' εστι, μωση τη πασταιμ ιδα ςιαρμ κωτωρω ε χωκη γοδετε κδοκη πεκδη. «Μερε Ζοτ,—ιθα κεκι,—κωςη μοσ ξηφο μβη συ δυ εση μβη κη κερη. Νδη μοσ κηκηκεσε γκιερη κγα σαπηρεσα ε' θηλγεαβετ κλασε δοι κεσε μβαιτωρη μβη ξεκδ βεκατσηκη τηκδε.»

Πηρασραλησηι σωμη κερη κωμβασεμε κδη τη κδιετωρη τ' ηκη κωρ κδακεμε μβη δυ κδη κηλιμε· σε πσε αι τση γιακ τη εχρη δυ λεπωρα μοσ κηκη εε μοσ κατρικη, ε αι τση λγροκ τη ξρασηι δυ εση τση φικη ξετο ι ξετο, με κη γωρ, ε' ξρετ μοσ κη.

ξετη, χγα ϖωλιχθιτη, χγα ϖαρετη, χγα τριματη, εδε εμβραζητη χγα ꝺϖηρεσα, σεϖσε ι ωϖηϖϙιοχη ℸιθη ꝺκιματ' εσαι μβηκη.

Πηρϖραληζη· ϰηρηζτη κριελαρτητη εδε τ' ηχδηϛηϖαριτη τοη δηρτοϰηχη μωρε χδ' ερη, σι θοτη φιαλα, α τοη ξηχη ꝺωμη ꝺϰιμα χδηρ μεχτ, χωκ' ιβηϰηχ' ατο κολαιτε. Μαδηꝺτια εδε κριελαρτηꝺια ϖηρϖϙιοϰηχη φατμιρηχη τηχη εδε ꝺϰιματη τοχα, σε χα χδηρλοκꝺϰηχη μεχτιατη τοχη.

ℸΥΑΙΤΟΡ ΕΔΕ ΒΕΚΑΤΣΗ.

Ατιε τεκ ϖο κω ꝺκοχ ϰη ℸυαιτορ χδηϖηρ ϰη φωꝺη με δυφεϰ χδη δορη, εδε με ϰεχ ϖασ τιι, ωχδοθ τη χγριϰει ϰη βεκατση, εδε μβηκη βαꝺκη με ατη ωχγρεχ' εδε ϰη κοϖε θηληζα.

Σι αδα ωℸηχδ ℸυαιτορι με δυ μεχτ κωρ ξωρι δυφεκχη μβη συ, ε κητω τ' εꝺτιι ατιε τ' εꝺτιι, μϖη τη ϖασταιμ ιδα ζιαρμ κωτωρω ε χωκη γοδιτι χδοκη ϖεχδη. «Μερε Ζοτ,—ιθα ϰεχι,—κωϙη μοσ ξηφꝺ μβη συ δυ ζοℸ μβη ϰη χερη. Νδη μοσ κηχηκεꝺε ℸηϰιερη χγα ꝺϖηρεσα ε' θηληζαξετ κλασε δοι κεꝺε μβαιτωρη μβη ξεχδ βεκατσηχη τηχδε.»

Πηραϖραληζη· ꝺωμη ϰερη ϰωμβασεμι χδη τη χδιετωρη τ' ηχη κωρ χδαχεμι μβη δυ χδη ϰηλιμε· σε ϖσε αι τοη ℸυαχ τη ζηρη δυ λεϖωρα μοσ ϰηχη ζε μοσ ϰατριχη, ε αι τοη λήφτοχ τη ξραση δυ ζοℸ τοη ϙιϰη ξετο ε ξετο, με ϰη γωρ, ζ' ξρετ μοσ ϰη.

ὀρνιθίων, χρημάτων, νεανιῶν καὶ ἐλπίδων, διότι ἐξηρανίσθησαν ὅλα της τὰ σχέδια διὰ μιᾶς.

Ἐπιμύθιον· ἀλαζόνες καὶ ὀνειροπόλοι ἄνθρωποι οἵτινες κτίζουσι πύργους εἰς τὸν ἀέρα, καθὼς λέγουν, ἢ συλλαμβάνουσι πολλὰ σχέδια καὶ ἰδέας εἰς τὴν κεφαλήν των, δὲν πραγματοποιοῦσιν αὐτὰς εὐκόλως. Ἡ ἀλαζονία καὶ ἡ ὑπερηφανία καταστρέφουσι τὴν εὐτυχίαν καὶ τὰ σχέδια ἡμῶν, διότι ἐπισκοτίζουσι τὸν νοῦν μας.

ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΞΥΛΟΚΟΤΑ

Ἐνῷ διέβαινε κυνηγός τις διά τινος πεδιάδος μὲ τὸ ὅπλον του ἀνὰ χεῖρας καὶ τὸν σκύλον του ἀκολουθοῦντα κατὰ πόδας, συνέβη νὰ πετάξῃ μία ξυλόκοτα καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὴν ἐπέταξεν καὶ ἕνα κοπάδι πέρδικες.

Ἐπειδὴ εὑρέθη ὁ κυνηγὸς ἀμφίβολος ὅτε ἔβαλε εἰς σκοπὸν τὸ πυροβόλον του καὶ ἐδῶ νὰ τὸ ῥίψῃ, ἐκεῖ νὰ τὸ ῥίψῃ, ἐπὶ τέλους ἐπυροβόλησε τυχαίως καὶ δὲν ἐκτύπησε τίποτε. «Καλέ μου κύριε,—τῷ εἶπεν ὁ σκύλος του,—μὴ σκοπεύσῃς ποτὲ δύο πτηνὰ διὰ μιᾶς. Ἐὰν δὲν ἐξηπατᾶσο ἐκ τῆς ἐλπίδος τῶν περδίκων ἴσως θὰ εἶχες φονεύσῃ τὴν ξυλόκοτα.»

Ἐπιμύθιον· πολλάκις ἀποτυγχάνομεν τοῦ ἀντικειμένου ἡμῶν, ὁσάκις ἐνδοιάζομεν εἰς τοὺς σκοπούς· διότι ὅποιος κυνηγᾷ δύο λαγοὺς οὔτε τὸν ἕνα πιάνει οὔτε τὸν ἄλλον, καὶ δύο πτηνὰ χωριστὰ δὲν φονεύονται μὲ μίαν πέτρα.

ὀρνιθίων, χρημάτων, νεανιῶν καὶ ἐλπίδων, διότι ἐξηφανίσθησαν ὅλα της τὰ σχέδια διὰ μιᾶς.

Ἐπιμύθιον· ἀλαζόνες καὶ ὀνειροπόλοι ἄνθρωποι οἵτινες κτίζουσι πύργους εἰς τὸν ἀέρα, καθὼς λέγουν, ἢ συλλαμβάνουσι πολλὰ σχέδια καὶ ἰδέας εἰς τὴν κεφαλήν των, δὲν πραγματοποιοῦσιν αὐτὰς εὐκόλως. Ἡ ἀλαζονία καὶ ἡ ὑπερηφανία καταστρέφουσι τὴν εὐτυχίαν καὶ τὰ σχέδια ἡμῶν, διότι ἐπισκοτίζουσι τὸν νοῦν μας.

ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΞΥΛΟΚΟΤΑ

Ἐνῷ διέβαινε κυνηγός τις διὰ τινος πεδιάδος μὲ τὸ ὅπλον του ἀνὰ χεῖρας καὶ τὸν σκύλον του ἀκολουθοῦντα κατὰ πόδας, συνέβη νὰ πετάξῃ μία ξυλόκοτα καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὴν ἐπέταξαν καὶ ἕνα κοπάδι πέρδικες.

Ἐπειδὴ εὑρέθη ὁ κυνηγὸς ἀμφίβολος ὅτε ἔβαλε εἰς σκοπὸν τὸ πυροβόλον του καὶ ἐδῶ νὰ τὸ ῥίψῃ, ἐκεῖ νὰ τὸ ῥίψῃ, ἐπὶ τέλους ἐπυροβόλησε τυχαίως καὶ δὲν ἐκτύπησε τίποτε. «Καλέ μου κύριε, — τῷ εἶπεν ὁ σκύλος του, — μὴ σκοπεύσῃς ποτὲ δύο πτηνὰ διὰ μιᾶς. Ἐὰν δὲν ἐξηπατᾶσο ἐκ τῆς ἐλπίδος τῶν περδίκων ἴσως θὰ εἶχες φονεύση τὴν ξυλόκοτα.»

Ἐπιμύθιον· πολλάκις ἀποτυγχάνομεν τοῦ ἀντικειμένου ἡμῶν, ὁσάκις ἐνδοιάζομεν εἰς τοὺς σκοπούς· διότι ὅποιος κυνηγᾷ δύο λαγοὺς οὔτε τὸν ἕνα πιάνει οὔτε τὸν ἄλλον, καὶ δύο πτηνὰ χωριστὰ δὲν φονεύονται μὲ μίαν πέτρα.

ЬΕΛΠΙΡΗ Ε ΚΟϤΒΗ.

Νη δελπηρη, ποσι παω νη κοςβη τεκ πο κω ςει μβη νη δεγη λισι με νη τσοπη διαθη κδη πηρ γολη τη σαι, ωκασ πραχη ε ςωρε τη μεκδοκει σι πο τ' ια μις κγα γολ' εσαι ατη τσοπη γελη τη μιρη.

Κηστω ςωρε τ' εμις ατη με τη μιρη ε τ' ελκικατισ. «Ο μοι ςοχ' εβωκωρ'» ιθα· «σα τωμη γηεσκεμ σοτ πο κωρ τσχ βωκωριχη τ' ηχδε τση σκηλιεχ πο σι διελι, εδε ατο πεκδηρατη τ' ηχδε τη κγερα σι μηχδαρο, μ' εγηστωακη φονιχη τ' ιμε, εδε σοτη τ' ιμ μ' ωεβαρδη κγα βωκωρια ιστε. Νδη γεγεση πο εδε εγηιχ' τ' ηχδ τη ςερμητιχη, σ' καμ κδοκη θεξθεσε σε δοι μβετιτη, φας' ιωρεχωρ' εδε κγ' αυ».

Εγηςωαρη με τη τιλα πηρκηδελε, κοςβακαςι γολης' εσαι τη κηνδοχ νη τσοπη κηχγη, ε πο κωρ ποστ' ιρα τσοπα ε' διαθετ κγα γολα, ε μβ' ατη δραστ δελπηρα εγημβεω ε ικω, τωκε θηχη, «κδη κισε εδε τσα πακ τςω κδη κσκη τ' ηχδε, δοι ισε μ' εμιρη.» Κηστω κοςβα εεςη ωμβετ θετημη τη κλαχ μαςηριρηχ' εσαι.

Πηςπραλητςη· ατιι τεκ κω πο κιχ πηρκηδελι, κδεξερ ιαστη φωκδιτ μιρημεκδιηχη, εδε αυ κεριω βηχετη πλατσκη τσηλιδσιτ δερημβηδεριτ.

ΔΕLΠΗΡΗ Ε ΚΟϤΒΗ.

Ͷη ɗελϖηρη, ϖοσι ϖαω ϰη κοϙβη τεκ ϖο κω ϙιι μβη ϰη δεɼη λισιτ με ϰη τσɔϖη ɗιαθη χδη ϖηρ ɼολη τη σαι, ωϰασ ϖραχη ε ζωρι τη μεχδοχει σι ϖο τ' ια μιϙ χɼα ɼολ' εσαι ατη τσοϖη ɿελη τη μιρη.

Κηϑτω ζωρι τ' εμιϙ ατη με τη μιρη ε τ' ελαικατισ. «Ο μοι ζοχ' εβωκωρ'» ιθα· «σα ϑωμη ɼηζοχεμ σοτ ϖο κωρ ϑɔχ βωκωριχη τ' ηχδε τϑη ϑκηλϰεχ ϖο σι ɗϊελι, εɗε ατο ϖεχδηρατη τ' ηχδε τη κɿϊερα σι μηχδαφο, μ' εϙηɜωαχη ϙɔϰιχη τ' ιμε, εɗε συτη τ' ιμ μ' ωζβαρɗη χɼα βωχωρια ιɔτε. Νɔη ɿεɿεϑη ϖο εɗε ζηριχ' τ' ηχδ τη σιρμητιχη, σ' καμ χδοχη ϐεζϐεσε σε δοι μβετεϑη, φαρ' ιϖρεχωρ' εɗε χɼ' αυ».

Εɼηζωαρη με τη τιλα ϖηρκηɗελε, κοϙβαϰασι ɼοληχ' εσαι τη κηχδοχ ϰη τσɔϖη κηχɼη, ε ϖο κωρ ϖοϑτ' ιρα τσɔϖα ε' διαθιτ χɼα ɼολα, ε μβ' ατη δζαϑτ ɜελϖηρα εϙημβεω ε ικω, τωκε θηχη, «χδη κιϑε εɗε τσα ϖακ τϙω χɗη κɔκη τ' ηχδε, δοι ιεσε μ' εμιρη.» Κηϑτω κοϙβα εζεζη ωμβετ ϐετημη τη κλαχ μαϙησιρηχ' εσαι.

Πηρϖραληζη· ατιε τεκ κω ϖο ϰιχ ϖηρκηɗελι, χɗζϊερ ιαϑτη φωχδιτ μιρημεχɗιηχη, εɗε αυ ϰεριω βηχετη ϖλατϑκη τϑηλιɗσιτ ɗερημβηɗεριτ.

BKSH

ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΗ

Ἀλώπηξ τις ἰδοῦσα κορώνην, καθημένην ἐπὶ κλάδου μὲ ἓν τεμάχιον τυροῦ ἐπὶ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐπλησίασε καὶ ἤρχισε νὰ διαλογίζηται πῶς νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς τὸ τεμάχιον αὐτὸ τοῦ τυροῦ τὸ καλόν.

Καὶ οὕτως ἤρχισε νὰ ἐπαινῇ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν κολακεύῃ· «Ὦ ὡραία μου κυρία,» τῆς ἔλεγε, «πόσον χαίρω σήμερον νὰ βλέπω τὴν καλλονήν σου, ἥτις ἀπαστράπτει ὡς ὁ ἥλιος· αὗται δὲ αἱ μεταξοχρωμάτιστοι πτέρυγές σου μοὶ ἐσκότισαν τὸν νοῦν μου, οἱ δὲ ὀφθαλμοί μου ἐθάμβωσαν ἐκ τῆς ὡραιότητός σου. Ἐὰν ἤκουον καὶ τὴν φωνήν σου τὴν συρματένια, δὲν ἔχω οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ ἔμενον λίαν εὐχαριστημένη καὶ ἐξ αὐτῆς.»

Ὑπερευχαριστηθεῖσα ἀπὸ τῶν θωπειῶν τούτων ἡ κορώνη ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς ὅπως ᾄσῃ ἓν τεμάχιον ᾄσματος, ὅτε κάτω ἔπεσεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς τὸ τεμάχιον τοῦ τυροῦ, τὸ ὁποῖον ἀμέσως ἥρπασεν ἡ ἀλώπηξ καὶ ἔφυγε, λέγουσα, «ἐὰν εἶχες καὶ ὀλίγον ἐγκέφαλον εἰς τὴν κεφαλήν σου θὰ ἦσο καλλιτέρα.» Οὕτως ἔμεινεν ἡ ἀθλία κορώνη κατὰ μόνας κλαίουσα τὴν ἀνοησίαν της.

Ἐπιμύθιον· ἔνθα εἰσχωρεῖ ἡ κολακεία, ἐξορίζεται ὁλοτελῶς ἡ φρόνησις, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος γίνεται λάφυρον παντὸς τυχοδιώκτου.

ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΗ

Ἀλώπηξ τις ἰδοῦσα κορώνην, καθημένην ἐπὶ κλάδου μὲ ἓν τεμάχιον τυροῦ ἐπὶ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐπλησίασε καὶ ἤρχισε νὰ διαλογίζηται πῶς νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς τὸ τεμάχιον αὐτὸ τοῦ τυροῦ τὸ καλόν.

Καὶ οὕτως ἤρχισε νὰ ἐπαινῇ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν κολακεύῃ· «Ὦ ὡραία μου κυρία,» τῆς ἔλεγε, «πόσον χαίρω σήμερον νὰ βλέπω τὴν καλλονήν σου, ἥτις ἀπαστράπτει ὡς ὁ ἥλιος· αὐταὶ δὲ αἱ μεταξοχρωμάτιστοι πτέρυγές σου μοὶ ἐσκότισαν τὴν νοῦν μου, οἱ δὲ ὀφθαλμοί μου ἐθάμβωσαν ἐκ τῆς ὡραιότητός σου. Ἐὰν ἤκουον καὶ τὴν φωνήν σου τὴν συρματένια, δὲν ἔχω οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ ἔμενον λίαν εὐχαριστημένη καὶ ἐξ αὐτῆς.»

Ὑπερευχαριστηθεῖσα ὑπὸ τῶν θωπειῶν τούτων ἡ κορώνη ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς ὅπως ᾄσῃ ἓν τεμάχιον ᾄσματος, ὅτε κάτω ἔπεσεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς τὸ τεμάχιον τοῦ τυροῦ, τὸ ὁποῖον ἀμέσως ἥρπασεν ἡ ἀλώπηξ καὶ ἔφυγε, λέγουσα, «ἐὰν εἶχες καὶ ὀλίγον ἐγκέφαλον εἰς τὴν κεφαλήν σου θὰ ἦσο καλλιτέρα.» Οὕτως ἔμεινεν ἡ ἀθλία κορώνη κατὰ μόνας κλαίουσα τὴν ἀνοησίαν της.

Ἐπιμύθιον· ἔνθα εἰσχωρεῖ ἡ κολακεία, ἐξορίζεται ὁλοτελῶς ἡ φρόνησις, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος γίνεται λάφυρον παντὸς τυχοδιώκτου.

ΓΥΚΑΤΗΣ ΠΙΕΣΗΤΑΡ.

Κη̃ φσαταρ ξατε κη κερη κ' τε κη γυκατητ γιτοκ τη τι, ε εγηφεω ατι με σωμη τη δημβωρη κη τη γλαιτωρη τσ' ικδοθ. «Κη κγα κετη τ' ηκδ»,—ιθα, «ωτσηωωα κγα κη δεμ τη μιτη, ε ερδα τη τη σηρδημητοκ (τη σαγωακ) δημκη τση σησοξα σοτ.»

«Φορτ μιρη,»—ι ωσπηργιεκ γυκατησι, «τι ιε κη κερι φορτ ιμιρ' εδε ιδρειτη τη κοχης δημκη τση θηρε. Μη δωκετη κη δο τη μοσ τη θικη κεια, κδ' εκημβοιφσιμη με κη κγα κετη τ' ηκδ.» «Πο, μιρη, με σωμη γηειμ,—ι ωσπηργιεκ φσαταρι,—κηιο ιστη κη γυκ' εδρειτη. Πο τση θαση, ωκ' ιμιερι! ωλαθιτση μβη σκιμβ! Ιστη κη δεμ κγα τ' ηκδιτη, τση ξραω κη κα κγα τ' ιμτη.» «Ωα! σα φολη μιρη γιτοκ,—ιθοτη γυκατησι. Κηιο σωκη μηργοκ σωμη τη σιειτωρετη, ε δο ξηεδσιμη κδη... κδη...» «Τση κδη... ε κσεκδη...—ι ωσπηργιεκ φσαταρι. Κηιο σωκη δο τ' ιο βιτισωρη σα σακδσκη κδη σκεκδη, κηκηκεση τι γατι τη ιαωε τη δρειτηκη κδη τη τιερη σι ωκοφσε με εημηρη τη μιρη τη μαφσ τηκδεκη.

Πηρσαραληεκ δημετη, α γιδιατη τση βηιμη κεθε, εδ' ατο τση κα βηκηκη τη τιερητη, σακ κερη ξηκακη κδη τη τιλη εκ ε κιλκεκη λαρτ· σεσε κεθε μαδησιμη δημετη τακη μη σωμη σα ζωκετη, ε κηρκοιμη τη μαξμη κακκη, α τσσαγιμκη σσειτ, σο δημετ' ε τη τιερηξετ ιξογηλσοιμη εδ' εσηργκοιμη τσσαγιμκη.

ΊΥΚΑΤΗΣ ΠΙΕΣΗΤΑΡ.

Ͷη̄ φοαταρ ϐατε κη χερη χ' τε κη ϒυκατηϛ ϒιτοχ τη τιι, ε ιϛηφεω ατιι με ϭωμη τη ϐημβωρη κη τη ϲλαιτωρη τϭ' ιϰδοθ. «Ͷη χϲα ϰετη τ' ηϰδ»,—ιθα, «ωτοηϖωα χϲα κη δεμ τη μιτη, ε ερϐα τη τη ϖηρδημητοκ (τη ϖαϲωακ) δημχη τοη ϖησοξια ϭοτ.»

«Φορτ μιρη,»—ι ωϖηρϒεικ ϒυκατησι, «τι ιε κη κερι φορτ ιμιρ' εδε ιδρειτη τη κοχηϛ δημχη τοη βηρε. Μη δωκετη ϰη δο τη μοσ τη ϐικη ϰειϰ, χδ' εκημβοιφοιμη με κη χϲα ϰετη τ' ηϰδ.» «Πϡ, μιρη, με ϭωμη ϒηϛιμ,—ι ωϖηρϒεικ φοαταρι,—κηιο ιοτη κη ϒυϰ' εδρειτη. Πϡ τοη θαϭη, ωχ' ιμιερι! ωλαθιτοη μβη ϭκιμϐ! Ιοτη κη δεμ χϲα τ' ηϰδιτη, τοη ξραω κη κα χϲα τ' ιμτη.» «Ωα! ορε φολη μιρη ϲιτοχ,—ιθοτη ϒυκατηϭι. Κηιϡ ϖωχη μηρϲοχ ϭωμη τη ϖϊειτωριτη, ε δο ϐηϛδοιμη χδ̑η... χδη...» «Τοη χδη... ε κσεχδ̑η...—ι ωϖηρϒεικ φοαταρι. Κηιο ϖωχη δοι τ' ιο βιτισωρη ϖα ϖαχδοκη χδη σκεχδη, κηχηκεϭη τι ϲατι τη ιαϖε τη δρειτηχη χδη τη τιερη σι ωϰϡφϭε με ϛημηρη τη μιρη τη μαϙσ τηχδ̑εχη.

Πηρϖραληϛη· δημετη, α ϒιδιατη τοη βηιμη χεϐε, εδ̑' ατϡ τοη χα βηκηχη τη τιερητη, ϖαϰ χερη ϐηχεχη χδ̑η τη τιλη ϛιϰ ε χιλϰεχη λαρτ· σεϖσε χεϐε μαδησοιμη δημετη ταχη μη ϭωμη σα δωϰετη, ε κηϡκϡιμη τη μαϙμη χακχη, α τοϖαϒιμχη ϭϖειτ, ϖϡ δ̑ημετ' ε' τη τιερηξετ ιϐοϲηλσϡιμη εδ' εϖηρμηχοιμη τοϖαϒιμχη.

BKSH

ΜΕΡΟΛΗΠΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Χωρικός τις ὑπῆγέ ποτε εἰς δικαστήν τινα γείτονά του, καὶ τῷ διηγήθη μετὰ μεγάλης λύπης συμβεβηκός τι τὸ ὁποῖον τῷ συνέβη. «Εἷς ἐκ τῶν βοῶν σου,»—τῷ λέγει, «διετρυπήθη ὑπὸ ἑνὸς ταύρου ἰδικοῦ μου, καὶ ἦλθον νὰ σοὶ ἀποτίσω τὴν ζημίαν ἣν ὑπέστης σήμερον.»

«Πολὺ καλά»,—ἀπεκρίθη ὁ δικαστής,—«εἶσαι πολὺ καλὸς καὶ δίκαιος ἄνθρωπος νὰ ἀναγνωρίσῃς τὸ ἀδίκημα καὶ μοὶ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ σοὶ κακοφανῇ, ἐὰν ἀλλάξωμεν αὐτὸν μὲ ἕνα τῶν ἰδικῶν σου βοῶν. «Εὐχαρίστως,»—ἀπεκρίθη ὁ χωρικός,—αὕτη εἶναι μία δικαία δίκη. Ἀλλὰ τί εἶπον ἐγὼ ὁ τάλας; Ἔκαμα μεγάλο λάθος! Εἶναι εἷς ἐκ τῶν ταύρων σου, ὅστις ἐφόνευσεν ἕνα ἐκ τῶν βοῶν μου.» «Καλά, ὁμίλησον καλά,»—ἀπεκρίθη ὁ δικαστής. «Τοῦτο ἀλλάζει τὸ ζήτημα, καὶ θὰ ἴδωμεν ἂν...ἂν—«Τί ἂν...; καὶ ἐάν...»—τῷ ἀπήντησεν ὁ χωρικός. «Ἡ ὑπόθεσις αὕτη θὰ ἦτο τελειωμένη ἤδη ἄνευ δισταγμοῦ ἐὰν ἦσο ἕτοιμος νὰ ἀπονέμῃς τὴν δικαιοσύνην καὶ εἰς ἄλλους ὅπως ἐπιθυμεῖς εὐχαρίστως νὰ τὴν λάβῃς σὺ ὁ ἴδιος.»

Ἐπιμύθιον· αἱ ζημίαι, ἢ ἀδικίαι τὰς ὁποίας πράττομεν ἡμεῖς καὶ ἐκεῖναι τὰς ὁποίας οἱ ἄλλοι πράττουσι πρὸς ἡμᾶς σπανίως ζυγίζονται εἰς τὴν αὐτὴν πλάστιγγα· διότι τὰς μὲν ἡμετέρας βλάβας ὑπερτιμῶμεν δεόντως καὶ ζητοῦμεν ἐν τάχει τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν, τὰς δὲ τῶν ἄλλων ὑποτιμῶμεν καὶ ἀναβάλλομεν.

ΜΕΡΟΛΗΠΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Χωρικός τις ὑπῆγέ ποτε εἰς δικαστήν τινα γείτονά του, καὶ τῷ διηγήθη μετὰ μεγάλης λύπης συμβεβηκός τι τὸ ὁποῖον τῷ συνέβη. «Εἷς ἐκ τῶν βοῶν σου,»—τῷ λέγει, «διετρυπήθη ὑπὸ ἑνὸς ταύρου ἰδικοῦ μου, καὶ ἦλθον νὰ σοὶ ἀποτίσω τὴν ζημίαν ἣν ὑπέστην σήμερον.»

«Πολὺ καλὰ»,—ἀπεκρίθη ὁ δικαστής,—«εἶσαι πολὺ καλὸς καὶ δίκαιος ἄνθρωπος νὰ ἀναγνωρίσῃς τὸ ἀδίκημα καὶ μοὶ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ σοὶ κακοφανῇ, ἐὰν ἀλλάξωμεν αὐτὸν μὲ ἕνα τῶν ἰδικῶν σου βοῶν. «Εὐχαρίστως,»—ἀπεκρίθη ὁ χωρικός,—αὕτη εἶναι μία δικαία δίκη. Ἀλλὰ τί εἶπον ἐγὼ ὁ τάλας; Ἔκαμα μεγάλο λάθος! Εἶναι εἷς ἐκ τῶν ταύρων σου, ὅστις ἐφόνευσεν ἕνα ἐκ τῶν βοῶν μου.» «Καλέ, ὁμίλησον καλά,»—ἀπεκρίθη ὁ δικαστής. «Τοῦτο ἀλλάζει τὸ ζήτημα, καὶ θὰ ἴδωμεν ἄν...ἂν— «Τί ἂν...καὶ ξὰν...»—τῷ ἀπήντησεν ὁ χωρικός. «Ἡ ὑπόθεσις αὕτη θὰ ἦτο τελειωμένη ἤδη ἄνευ δισταγμοῦ ἐὰν ἦσο ἕτοιμος νὰ ἀπονείμῃς τὴν δικαιοσύνην καὶ εἰς ἄλλους ὅπως ἐπιθυμεῖς εὐχαρίστως νὰ τὴν λάβῃς σὺ ὁ ἴδιος.»

Ἐπιμύθιον· αἱ ζημίαι, ἡ ἀδικίαι τὰς ὁποίας πράττομεν ἡμεῖς καὶ ἐκεῖναι τὰς ὁποίας οἱ ἄλλοι πράττουσι πρὸς ἡμᾶς σπανίως ζυγίζονται εἰς τὴν αὐτὴν πλάστιγγα· διότι τὰς μὲν ἡμετέρας βλάβας ὑπερτιμῶμεν δεόντως καὶ ζητοῦμεν ἐν τάχει τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν, τὰς δὲ τῶν ἄλλων ὑποτιμῶμεν καὶ ἀναβάλλομεν.

ΜΑΙΜΩΝ ΕΛΕ ΔΥ ΜΑΤΣΕ

Δυ ματσε, μβη τη ξιεδωρη κη τσοπη διαθη κρα κη βακαλληρι τ' αρηρμε, ε σι σ' μωνδη κδρεκεσιχ βασκη σι τ' εκδαιχη δοτ ξετη, ξιχνη κ' τε κη μαιμωχ κη τκοχ στρ κ' ι μ' ιδρειτη γυκατης (καδι) τ' απι ξηκδιτ, στρ τ' ω α στρκδαχ σικωχδρη ιυ ε' ωδητη.

Μαιμωχι ωρηκδ τκωμ' ιρατσωαρη τ' ωπηρειπ ατυρε μιρησιατ ε' λιρηση. Σελ ιαστ' αδα κη βακανδεη (σια) μεξ διαθητ' ε επρετ μβη, δυση· θη κηκη τσοπη κδη κηκη τκαλτηρη, ε κατρηκη τσοπη κ' τι κατρα· εκολα στρ λαρτ, ε πιω σε κηρα τσοπη εο μ' ερηκδη κρα κατρα.

«Χει!» —θα μαιμωχι, «Ιε τη τσγμη! Κηιο τσοπα ιστη μ' ερηκδη κρα κατρα». Ε στρ τ' ισιλ' ατη κδη καραρ με κατρηκη τσοπη ικηπωτ απαι κη καπυορε (καπυιτη) τη μαδε ε ιξη γκα ατη κδη τκαλτηρη. Πο χανι κατρα τσοπη ωπηρτκδωα. Εμεξ εδ' ατη ε ι εια κατρη καπυιτη. «Ει! Πα δαλε»,—ιθακη ματσετη. Σε ιωχη τη τρημβεσιχ τση δοι τ' ωαλαχ τη ιθη διαθητη.—«Ιεσ να χανι ατο τσοπα τσ' ωμβετκη, ε δο μβαιεμι τη ωρεχωρα.»

«Νδ' ωμβερσιτη ιω τη ωρεχωρα», — ωθστη μαιμωχι με κη ερη τη ρηκδη. —«Ιυγα ε' μβετετ' ωρεχωρη. Κη δαβα κα' ιωηρπλεκσωρη σι κι σ' στηρκδαχετη δοτ κακη κορα».

Ε αστω κδια τη ωριτ καπυορε κερη κρα κηρα τσοπη κερη κρα κατρα, κηρη σα ματσετ' ερορα τσχνη δια-

ΜΑΙΜΩΝ ΕΔΕ ΔΥ ΜΑΤΣΕ

Δυ ματσε, μβη τη θιεδωρη κη τσοσπη διαθη κγα κη βακαληρι τ' αφηρμε, ε σι σ' μωκδη κδρεκεδικ βαδκη σι τ' εκδαικη δοτ ξετη, θακη κ' τε κη μαιμωκ κη δκοκ σπηρ κ' ι μ' ιδρειτη γυκατησ (καδι) τ' ατιι θηκδιτ, σπηρ τ' ω α σπηρκδακ σικωκδρη ιο ε' ωδησ̃η.

Μαιμωκι ωγηκδ δωμ' ιγατωαρη τ' ωσπηριισ ατυρε μιρησιατ ε' λιγησ̃η. Σϊελ ιαδτ' αδα κη βαλακδζη (ζικ)· μεϙ διαθητ' ε εσπρετ μβη δυζη· θη κηκη τσοσπη κδη κηκη δκαληζη, ε κατρηκη τσοσπη κ' τε κατρα· εκολκι σπηρ λαρτ, ε σπαω σε κηρα τσοσπη ιο μ' ερηκδη κγα κατϙα.

«Χει!» —θα μαιμωκι, «Lε τη δοχμη! Κηιο τσοσπα ιοτη μ' ερηκδη κγα κατρα». Ε σπηρ τ' εσιλ' ατη κδη καραρ με κατρηκη τσοσπη ικηπωτ ασαι κη κασπδορε (κασπδιτη) τη μαδε ε εξη γεκε ατη κδη δκαληζη. Πο κακι κατρα τσοσπη ωσπηρηκδωα. Εμεϙ εδ' ατη ε ι ιεσπ κατρη κασπδιτη. «Ει! Πα δαλε»,—ιθακη ματσετη. Σε ζωκη τη τρημβεδικ τοη δοι τ' ωαλακ τη γιθη διαθητη.—«Ιεσπ κα κακι ατο τσοπα το' ωμβετκη, ε δο μβετεμι τη σπρεκωρα.»

«Νδ' ωμβεφδιτη ιω τη σπρεκωρα»,—ωθοτη μαιμωκι με κη ερη τη ρηκδη.—«Ίυγα ζ' μβετετ' εσπρεκωρη. Ϻη δαβα κακ' ισπηρπλεκσωρη σι κιι σ' σπηρκδακετη δοτ κακη κορα».

Ε αδτω κδικ τη σπριτ κασπδορε κερη κγα κηρα τσοσπη κερη κγα κατρα, κηρη σα ματσετ' εγορα διχκη δια-

ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΓΑΤΤΑΙ.

Δύο γάτται, κλέψασαι ἕνα κομμάτι τυρὶ ἀπὸ ἕνα παρακείμενον παντοπωλεῖον, καὶ μὴ συμφωνήσασαι νὰ διαμοιράσωσιν αὐτὸ ἐξ ἴσου, ὑπῆγαν εἰς πίθηκόν τινα, ὅστις ἐφημίζετο ὡς δικαιοκρίτης δικαστὴς τοῦ τόπου ἐκείνου νὰ μοιράσῃ αὐτὸ εἰς αὐτὰς κατὰ τοὺς νόμους τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ πίθηκος εὑρέθη πολὺ πρόθυμος νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὰς τὰς εὐεργεσίας τοῦ νόμου. Φέρει, λοιπόν, μίαν πλάστιγγα· λαμβάνει τὸν τυρὸν καὶ τὸν κόπτει εἰς δύο· θέτει τὸ ἓν τεμάχιον εἰς τὴν μίαν πλάστιγγα καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὴν ἄλλην· ἑλκύει τὴν πλάστιγγα καὶ βλέπει ὅτι τὸ ἓν τεμάχιον ἦτο βαρύτερον τοῦ ἑτέρου.

«Ἔ» — ἀνέκραξεν ὁ πίθηκος. «Ἂς ἴδωμεν. Τοῦτο τὸ τεμάχιον εἶναι βαρύτερον τοῦ ἄλλου.» Ὅπως δὲ φέρῃ αὐτὸ εἰς ἰσοζυγίαν μετὰ τοῦ ἄλλου, κόπτει ἐξ αὐτοῦ μίαν μεγάλην δαγκαματιὰν καὶ θέτει αὐτὸ πάλιν εἰς τὴν πλάστιγγα. Ἀλλ' ἤδη τὸ ἕτερον τεμάχιον ἐβάρυνε. Λαμβάνει καὶ αὐτὸ καὶ τοῦ δίδει μίαν ἄλλην δαγκαματιά. «Γιὰ στάσου», — τῷ εἶπον αἱ γάτται, διότι ἤρχισαν νὰ σεβῶνται ὅτι θὰ τοὺς ἔτρωγεν ὅλο τὸ τυρί — «Δός μας ἤδη ὅ,τι ἔμεινε καὶ θὰ μείνωμεν εὐχαριστημέναι».

«Ἂν θὰ μείνητε εὐχαριστημέναι σεῖς» — λέγει πρὸς αὐτὰς ὁ πίθηκος μεθ' ὕφους σοβαροῦ. — «Ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ μείνῃ εὐχαριστημένη. Μία δίκη τόσον περίπλοκος καὶ σοβαρὰ δὲν διεκπεραιοῦται τόσον εὐκόλως.»

Τοιουτοτρόπως, ἐξηκολούθει νὰ κόπτῃ δαγκαματιὰς πότε ἀπὸ τὸ ἓν τεμάχιον πότε ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἕως ὅτου

ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΓΑΤΤΑΙ.

Δύο γάτται, κλέψασαι ἕνα κομμάτι τυρὶ ἀπὸ ἕνα παρακείμενον παντοπωλεῖον, καὶ μὴ συμφωνήσασαι νὰ διαμοιράσωσιν αὐτὸ ἐξ ἴσου, ὑπῆγαν εἰς πίθηκόν τινα, ὅστις ἐφημίζετο ὡς δικαιοκρίτης δικαστὴς τοῦ τόπου ἐκείνου νὰ μοιράσῃ αὐτὸ εἰς αὐτὰς κατὰ τοὺς νόμους τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ πίθηκος εὑρέθη πολὺ πρόθυμος νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὰς τὰς εὐεργεσίας τοῦ νόμου. Φέρει, λοιπὸν, μίαν πλάστιγγα· λαμβάνει τὸν τυρὸν καὶ τὸν κόπτει εἰς δύο· θέτει τὸ ἓν τεμάχιον εἰς τὴν μίαν πλάστιγγα καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὴν ἄλλην· ἑλκύει τὴν πλάστιγγα καὶ βλέπει ὅτι τὸ ἓν τεμάχιον ἦτο βαρύτερον τοῦ ἑτέρου.

«Ἔ» — ἀνέκραξεν ὁ πίθηκος. «Ἂς ἴδωμεν. Τοῦτο τὸ τεμάχιον εἶναι βαρύτερον τοῦ ἄλλου.» Ὅπως δὲ φέρῃ αὐτὸ εἰς ἰσοζυγίαν μετὰ τοῦ ἄλλου, κόπτει ἐξ αὐτοῦ μίαν μεγάλην δαγκαματιὰν καὶ θέτει αὐτὸ πάλιν εἰς τὴν πλάστιγγα. Ἀλλ' ἤδη τὸ ἕτερον τεμάχιον ἐβάρυνε. Λαμβάνει καὶ αὐτὸ καὶ τοῦ δίδει μίαν ἄλλην δαγκαματιά. «Γιὰ στάσου», — τῷ εἶπον αἱ γάτται, διότι ἤρχισαν νὰ φοβῶνται ὅτι θὰ τοὺς ἔτρωγεν ὅλο τὸ τυρί. — «Δός μας ἤδη ὅ,τι ἔμεινε καὶ θὰ μείνωμεν εὐχαριστημέναι».

«Ἂν θὰ μείνητε εὐχαριστημέναι σεῖς» — λέγει πρὸς αὐτὰς ὁ πίθηκος μεθ' ὕφους σοβαροῦ. — «Ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ μείνῃ εὐχαριστημένη. Μία δίκη τόσον περίπλοκος καὶ σοβαρὰ δὲν διεκπεραιοῦται τόσον εὐκόλως.»

Τοιουτοτρόπως, ἐξηκολούθει νὰ κόπτῃ δαγκαματιὰς πότε ἀπὸ τὸ ἓν τεμάχιον πότε ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἕως ὅτου

θητ' ετυρε τηρηκη τη κιωμβωλακει. Νδη τη σασταιμ, ιλυτεσικ τη μοσ μιη μη κατρη βελα, σο τ' ω κιισ αστω σι γηχδει.«Μοσ λησοκι με ξησα μικε ακη φορτ,»—ιωσηργειι μαιμωκι,—«Σε δωκετη κη τη κδαιμη γυγηχη κδηρμεσ ιωξε ιδε κδηρμεσ μωα. Κηιο τσοαη το' ωμβετ κτατι, μη βιε σιεση μωα, σηρ βελακη τση μορα σηρ τ' ω α κδακη.» Ε τωκε θηκη κηστω εμβωσι μβηκη κδη γολη τη τια ε με κη ερη τη ρηκδη ωσηρεγλιδι τη σηρμβλεδωριτη.

Πηρσραλτηςη· εικετ' ε γυτηση φαλη κερη κγριχεκη μβη λαρτ, κωρσο σακ, α γηρκρε ε' μβετετη κδη τκαληςα τη τυρε.

ΨΕL ΕΛΕ ΛΕLΠΡΙ.

Ιη γελοσ, τωκε κγεσωρη κη κερη μβη κη δεγη τη λαρτη τη κηιτ λισιτ, κηκδοι κακη φορτ σα κ' εγεγε κη δελσηρη κη τκοκτε σηρ αχδει τειχδηρα.

Μβη τη γεγηρη θιομηκ' ε' γελοσιτ, τοκα δελσηρη, σρωαρ γυρματ' εσαι, ε κισι τη ξει σρει τι ε τωκε κατωρη σρακη, «Γηεωασ ο ιμ εστ, τ' ωκγλατη ιετα,» —ιθοτη, «με κη τη φαλτωρη κηρη σηρδε.» «Χει! ε σα ξιτηρα ιακη τση κωκη τη καμ σαρη! Ε σο σι ε κε κδεριχ τ' ηκδ, μιρη ιε τηκδοση;» «Φορτ μιρη, τη φαλειμ,»—ιωσηργεικ κοκοτε με φιωρ. «Ιαμ κακη μιρη σα ϑητ' ετυρε τηρηκη τη χωμβωλοχει. Νδη τη ϖασταιμ, ιλυτεσιχ τη μοσ μιϙ μη κατρη βελα, ϖο τ' ω α ιιϖ αʊτω σι ϡηχδει. «Μοσ λησοχι με ϑϙαϖ μιϰε αϰη φορτ,» — ιωϖηρϡειϰ μαιμωχι, — «Σε δωχετη ϰη τη χδαιμη ϡυϡηχη χδηρμεσ ιωϑε εσε χδηρμεσ μωα. Κηιο τσοϖη τσ' ωμβετ χτασʊτι, μη βιε ϖιεση μωα, ϖηρ βελαχη τσ'η μορα ϖηρ τ' ω α χδακη.» Ε τωκε θηχη κηʊτω εμβωʊι μβηκη χδη ɾολη τη τια ε με κη ερη τη ρηχδη ωϖηρζɾλιʒι τη ϖηρμβλεʒωριτη.

Πηρϖραλησζη· ζιϰετ' ε ϡυϡηση ϙαλη χερη χɾριχεχη μβη λαρτ, κωρϖο ϖακ, α ϡηφαρε ζ' μβετετη χδη ʊκαλησζα τη τυρε.

ΨEL ΕΔΕ ΔELΠΗΡΙΙ.

Йη ϡελοʊ, τωκε ϰϡιϖωρη κη χερη μβη κη δεɾη τη λαρτη τη ϰηιτ λισιτ, κηχδοι καϰη φοϙτ σα ϰ' εϡεϡι ϰη δελϖηρη ϰη ʊκοχτε ϖηρ αχδει τειχδηρα.

Μβη τη ϡεϡυρη θιομηχ' ε' ϡελοʊιτ, ζοκα δελϖηρη, ϖρωαρ ϡυρματ' εσαι, ε χισι τη ϑει ϖρει τιι ε τωκε ϰαʊωρη ϖραχη, «Γηζωαʊ ο ιμ ζοτ, τ' ωκɾλατη ιετα,» — ιθοτη, «με κη τη φαλτωρη χηρηϖηρʒε.» «Χει! ε σα ϑιτηρα ιαχη τση χωκη τη καμ ϖαρη! Ε ϖο σι ε κε χδεριχ τ' ηχδ, μιρη ιε ʊηχδοʊη;» «Φορτ μιρη, τη φαλεμ,» — ιωϖηρϡειϰ κοκοʊι με φιϰιρ. «Ιαμ καϰη μιρη σα

BKSH

αἱ τάλαιναι γάτται ἔβλεπον τὸν τυρόν των ὀλοὲν νὰ ὠλιγόστευεν. Ἐπὶ τέλους παρεκάλουν αὐτὸν νὰ μὴ θέσῃ ἑαυτὸν εἰς περισσότερον βάρος, ἀλλὰ νὰ ταῖς ἔδιδεν αὐτὸ ὅπως εὑρίσκετο. «Μὴ βιάζεσθε τόσον φίλαι,» — ἀπεκρίθη ὁ πίθηκος. «Διότι πρέπει νὰ διανείμωμεν τὴν δικαιοσύνην καὶ εἰς ἐσᾶς, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν μας.» Τὸ τεμάχιον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐναπέμεινεν ἀνήκει εἰς ἐμὲ ἤδη, διὰ τὸν κόπον ὃν ἔλαβον νὰ σᾶς τὸ διαμοιράσω.» Καὶ λέγων τοῦτο τὸ ἔθεσεν αὐτὸ ὅλον εἰς τὸ στόμα του, καὶ μὲ ὕφος σοβαρὸν διέλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ἐπιμύθιον· αἱ πλάστιγγες τῆς δικαιοσύνης σπανίως ἀνυψοῦνται, εἰμὴ ὅταν ὀλίγον, ἢ τίποτε δὲν ἐναπομένη εἰς αὐτάς.

ΑΛΕΚΤΩΡ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἀλέκτωρ τις ἀναβὰς ἐπὶ ὑψηλοῦ κλάδου δένδρου τινὸς ἐφώνει τόσον μεγαλοφώνως ὥστε ἤκουσεν αὐτὸν ἀλώπηξ τις ἥτις διέβαινεν ἐκεῖθεν.

Ἀκούσασα τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος ἡ κυρὰ Ἀλώπηξ ἔστρεψε τὰ βήματά της καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, πλησιάσασα δὲ πρὸς αὐτὸν «Χαῖρε αὐθέντα μου πολυχρονημένε»,—τῷ λέγει μετ' ἐδαφιαίας ὑποκλίσεως. «Ἔ! πόσα χρόνια ἔχω νὰ σὲ ἰδῶ καὶ ἄσπρισαν τὰ μάτια μου ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν. Ἀλλὰ πῶς εἶναι ἡ εὐγένειά σου, ἀφέντη μου, καλὰ εἶσαι, γερός;» «Πολὺ καλὰ σὲ εὐχαριστῶ κυρὰ μαμμή,»—ἀπεκρίθη ζωηρῶς ὁ ἀλέκτωρ—«τόσον καλὰ ὅσον ἐπιθυμῶ.»

αἱ τάλαιναι γάτται ἔβλεπον τὸν τυρόν των ὁλοὲν νὰ ὠλιγόστευεν. Ἐπὶ τέλους παρεκάλουν αὐτὸν νὰ μὴ θέση ἑαυτὸν εἰς περισσότερον βάρος, ἀλλὰ νὰ ταῖς ἔδιδεν αὐτὸ ὅπως εὑρίσκετο. «Μὴ βιάζεσθε τόσον φίλαι,» — ἀπεκρίθη ὁ πίθηκος. «Διότι πρέπει νὰ διανείμωμεν τὴν δικαιοσύνην καὶ εἰς ἐσᾶς, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν μας.» Τὸ τεμάχιον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐναπέμεινεν ἀνήκει εἰς ἐμὲ ἤδη, διὰ τὸν κόπον ὃν ἔλαβον νὰ σᾶς τὸ διαμοιράσω.» Καὶ λέγων τοῦτο τὸ ἔθεσεν αὐτὸ ὅλον εἰς τὸ στόμα του, καὶ μὲ ὕφος σοβαρὸν διέλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ἐπιμύθιον· αἱ πλάστιγγες τῆς δικαιοσύνης σπανίως ἀνυψοῦνται, εἰμὴ ὅταν ὀλίγον, ἢ τίποτε δὲν ἐναπομένη εἰς αὐτάς.

ΑΛΕΚΤΩΡ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἀλέκτωρ τις ἀναβὰς ἐπὶ ὑψηλοῦ κλάδου δένδρου τινὸς ἐφώνει τόσον μεγαλοφώνως ὥστε ἤκουσεν αὐτὸν ἀλώπηξ τις ἥτις διέβαινεν ἐκεῖθεν.

Ἀκούσασα τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος ἡ κυρὰ Ἀλώπηξ ἔστρεψε τὰ βήματά της καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, πλησιάσασα δὲ πρὸς αὐτὸν «Χαῖρε αὐθέντα μου πολυχρονημένε»,— τῷ λέγει μετ' ἐδαφιαίας ὑποκλίσεως. «Ἔ! πόσα χρόνια ἔχω νὰ σὲ ἰδῶ καὶ ἄσπρισαν τὰ μάτια μου ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν. Ἀλλὰ πῶς εἶναι ἡ εὐγένειά σου, ἀφθέντη μου, καλὰ εἶσαι, γερός;» «Πολὺ καλὰ σὲ εὐχαριστῶ κυρὰ μαμμή,» — ἀπεκρίθη ζωηρῶς ὁ ἀλέκτωρ· — «τόσον καλὰ ὅσον ἐπιθυμῶ.»

μωκδη ʼωα». «Ε σο φωτω σρα κη τσικη σσστη, τη λυτεμ, τη τη τσχ μη μιρη, ε τη τη σωθ κη σακ, σε μη μωσρ μαλι σηρ τι». «Ιο, ιο, τη φαλεμ, ζσκη μοτρημαη»—ιθα κοκοσι. «Ηιτο κηιο σωκη ζ' βηκετη, σεστε κεμ γεμρη κηα ικδηλεμι ζοτι τατημαδι ιμ τση θει, σε δελσηρηστη ισηλκιν μιστ' ε' κοκοσιτ μη τεσηρη σε τη σωθωριτη· ε τση κηρκον τ' ισηρχαι στη μη σωμη σε τ' ισηρσωδη.»

«Πο, σω, σω, μαρητιρα βιζδη,»—ιθστη ζημβεστα. «Νδηλεμη κδη τη θηρσα, σε σλακω τατημαδι ιτ κωκη δι σε τση θει, σε ιο κη τσικη ιζημβιερη, ε κωκη τη θα τη ζηρτετηκτ, μη τεσηρ σοτ, τση γηλδεχη μβη σαα γεθη βιτατη εδε σπετατη». «Ολο! ακαρικω!»—θιρι κοκοσι. «Ιστη κηιο φιαλ' ιζηρτετη;»—ιθα. «Γηδοκεμ σωμη τ' ετεγεμ με γεθη ετμαρτηχη τ' ιμε.» Ε μβη τη θηχτη κηστω, κηλατι κη τσικη καρηκ' εσα σικωρ σηρ τη σιχ μη μιρη τσα καρσα τση σηροκοιχη ακδει τεικδηρα.

«Τσ' ιστη τση ζηκδον αστω καικ τυκασωρ', ισηρδατωρ' ιμ; Μοσ σεχ γη καρσα;»—ιθστη δελσηρα. «Λ! ε' δο ιστη γηζαρε θομσε,»—ιθα κοκοσι. «Ζοχ ζετημη κη κσαε κεντρα τση θικηκτ σηρ κητι, σο κλατι σηρλησοκηκ κηρι κατρικη, μοι μοτρημαη». «Αχ! εμερα ω τση σησοζα τσ' ωερσε», Ι σωσηρμιν δελσηρα. «Ε καμ σηρ τη λησοκ με σσειτ.» «Τη λησοσ; ισηρ σε;»—ιθα κοκοσι, ε σο χαχι μη τεσηρ τση κεμι σαα. «Ιο, ιο,»—θηριτι δελσηρα. «Πο δωκετη τη λησοκ σα ζηασ μη μβακη κημβητη, σε ζη βατη, ισηρδιχωρ' ιμ δετη μωχδ̂η ᶠωα». «Ε σο ϙωσω σρα χη τοικη σοδτη, τη λυτεμ, τη τῃ δοχ μη μιρῃ, ε τη τῃ σωϑ χη σακ, σε μη μωαρ μαλι σηρ τι». «Ιο, ιο, τη φαλεμ, ζοκη μοτρημῃ,»—ιθα κοκοδι. «Β̈ετο κῃιο σωχη ζ' βηχετη, σεσσε καμ ꞁεꞁυρη χꞁα ιχδ̂ηλΐεμι ζοτι τατημαδ́ι ιμ τοη θοι, σε δ́ελσῃρησῃ ισηλχεχ μιοτ' ε' κοκοδιτ μῃ τεσηρη σε τη σωθωριτη· ε τοη κηρκοχ τ' εσηρχαι ατη μη δωμη σε τ' εσηρσωθκη.«

«Πω, σω, σω, μαϙῃσιρα βιρθο,»—ιθοτη ϙημβεσα. «Νδ̂ηλεμη χδ̂η τῃ θηφοα, σε σλακω τατημαδ́ι ιτ χωκη δ̂ιι σε τοη θοι, σε ιο χη τοικη ιϙημβιερη, ε χωκη τη θα τη θηρτετηχῃ, μη τεσηρ σοτ, τοη ꞁηχδεχη μβη σαχ ꞁιθη βιοατη εδε δσεσατη». «Οχο! κικιρικω!»—θιϙι κοκοδι. »Ιοτη κῃιο φιαλ' εξηρτετη;»—ιθα, «Γῃζοχεμ δωμη τ' εꞁεꞁεμ με ꞁιθη ζημηρηχη τ' ιμε.» Ε μβη τη θηχη κηοτω, χꞁλατι χη τοικη χαφηχ' ετια σικωρ σηϙ τη διχ μη μιρη τοα καφοα τοη σηροκοιχη αχδει τειχδ̂ηρα.

«Το' ιοτη τοη ξηζδοχ αοτω καχῃ συχασωρ', ισηρδαδωρ' ιμ; Μοσ δεχ ꞁη καφοα;»—Ιθοτη δ̂ελσηρα. «Λ! ζ' δο ιετη ꞁηφαρε θομσε,»—Ιθα κοκοδι. «Ʒοχ ξετημη χη κοσε χεχηρα τοη θιχηχη σηρ κητει, σο κλασε σηρλῃδοκηχ χηρι χατριχη, μοι μοτρῃμῃ». «Αχ! εμιερα ω τοη σῃσοξα το' ωεροῃ», Ι ωσῃρꞁειχ δ̂ελσηρα. «Ε καμ σηρ τη λῃδοχ με δσειτ.» «Τη λῃδοιο; ε σηρ σε;»—Ιθα κοκοδι, ε σο χαχι μη τεσηρ τοη κεμι σαχ. «Ιο, ιο,»—Θηριτι δελσηρα. «Πο δωχετη τη λῃδοχ σα ξϙασ μη μβαχη κῃμβητῃ, σε θη βαδτ, ισηρδαδωρ' ιμ διετη

«Ἀλλὰ κατάβα δὰ ὀλίγον κάτω σὲ παρακαλῶ νὰ σὲ ἰδῶ καλλίτερον καὶ νὰ σὲ ἀσπασθῶ ὀλίγον διότι σὲ ὑπερεπεθύμησα.» «Ὄχι ὄχι σὲ εὐχαριστῶ κυρὰ μαμμή, —τῇ εἶπεν ὁ ἀλέκτωρ. Μόνον τοῦτο δὲν γίνεται, διότι ἔχω ἀκούσει ἀπὸ τὸν συγχωρημένον πάππον μου νὰ λέγῃ ὅτι εἰς τὴν ἀλώπεκα ἀρέσει περισσότερον τὸ κρέας τοῦ ἀλέκτορος ἢ τὸ φίλημα, καὶ ὅτι αὐτὴ ζητεῖ νὰ καταφάγῃ αὐτὸν μᾶλλον ἢ νὰ τὸν καταφιλήσῃ.»

«Πού, πού, πού, ἀνοησία, τέκνον μου,» —τῷ λέγει, ἡ ἁρπάκτρια· «Συγχωρητόν μοι, ἐὰν σοὶ εἴπω, ὅτι ὁ γέρων πάππος σου δὲν ἤξευρε τί ἔλεγε διότι ἦτον ὀλίγον ἐξημμένος καὶ δὲν σοὶ εἶπε τὴν ἀλήθειαν, ἰδίως σήμερον καθ' ἣν ἐποχὴν διάγουσιν ἐν εἰρήνῃ τὰ τετράποδα μετὰ τῶν πετεινῶν. «Ὤ, ὤ! κικιρίκου!» —ἀνέκραξεν ὁ ἀλέκτωρ. «Εἶναι τοῦτο ἀληθές; ἀπεκρίθη. Χαίρω πολὺ νὰ τὰ ἀκούω ἐξ ὅλης καρδίας μου,» καὶ λέγων τοῦτο ἐξέτεινεν ὀλίγον τὸν αὐχένα του ὡσὰν νὰ ἤθελε νὰ ἔβλεπε καλλίτερον κάτι τι τὸ ὁποῖον διέβαινε μακρόθεν.

«Τί εἶναι ὅπου βλέπεις τόσον προσηλωμένος; μήπως βλέπεις τίποτε; ἀγαπητέ μοι.» «Ἆ, δὲν θὰ εἶναι τίποτε νομίζω, —ἀπεκρίθη ὁ ἀλέκτωρ. Βλέπω μόνον ἓν κοπάδι σκύλων ἐρχομένων πρὸς τὰ ἐδῶ, ἀλλὰ νομίζω δὲν θὰ ἦναι τίποτε καὶ μόνον παρατρέχουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ἀγαπητή μου». «Ἆ! ἡ τάλαινα ἐγὼ ὅπου βράδειασα, —ἀπεκρίθη ἡ ἀλώπηξ, καὶ ἔχω νὰ τρέξω ὀγλίγωρα». «Νὰ τρέξῃς; καὶ διὰ τί; ἀπεκρίθη ὁ ἀλέκτωρ, τώρα μάλιστα ὅπου ἔχομεν καὶ εἰρήνην». «Ὄχι, ὄχι,» —ἀνέκραξεν ἡ ἀλώπηξ. «Πρέπει νὰ τρέχω ὅσον τάχος· μοὶ κρατοῦν τὰ πόδια, διότι στοιχηματίζω δέκα πρὸς ἕν, «Ἀλλὰ κατάβα δὰ ὀλίγον κάτω σὲ παρακαλῶ νὰ σὲ ἰδῶ καλλίτερον καὶ νὰ σὲ ἀσπασθῶ ὀλίγον διότι σὲ ὑπερεπεθύμησα.» «Ὄχι ὄχι σὲ εὐχαριστῶ κυρὰ μαμμή, —τῇ εἶπεν ὁ ἀλέκτωρ. Μόνον τοῦτο δὲν γίνεται, διότι ἔχω ἀκούσει ἀπὸ τὸν συγχωρημένον πάππον μου νὰ λέγῃ ὅτι εἰς τὴν ἀλώπεκα ἀρέσει περισσότερον τὸ κρέας τοῦ ἀλέκτορος ἢ τὸ φίλημα, καὶ ὅτι αὐτη ζητεῖ νὰ καταφάγῃ αὐτὸν μᾶλλον ἢ νὰ τὸν καταφιλήσῃ.»

«Ποῦ, ποῦ, ποῦ, ἀνοησία, τέκνον μου,»—τῷ λέγει, ἡ ἁρπάκτρια· «Συγχωρησόν μοι, ἐὰν σοὶ εἴπω, ὅτι ὁ γέρων πάππος σου δὲν ἤξευρε τί ἔλεγε διότι ἦτον ὀλίγον ἐξημμένος καὶ δὲν σοι εἶπε τὴν ἀλήθειαν, ἰδίως σήμερον καθ' ἣν ἐποχὴν διάγουσιν ἐν εἰρήνῃ τὰ τετράποδα μετὰ τῶν πετεινῶν. «Ὤ, ὤ! κικιρίκου!»—ἀνέκραξεν ὁ ἀλέκτωρ. «Εἶναι τοῦτο ἀληθές; ἀπεκρίθη. Χαίρω πολὺ νὰ τὰ ἀκούω ἐξ ὅλης καρδίας μου,» καὶ λέγων τοῦτο ἐξέτεινεν ὀλίγον τὸν αὐχένα του ὡσὰν νὰ ἤθελε νὰ ἔβλεπε καλλίτερον κἄτι τι τὸ ὁποῖον διέβαινε μακρόθεν.

«Τί εἶναι ὅπου βλέπεις τόσον προσηλωμένος; μήπως βλέπεις τίποτε; ἀγαπητέ μοι.» «Ἆ, δὲν θὰ εἶναι τίποτε νομίζω, —ἀπεκρίθη ὁ ἀλέκτωρ. Βλέπω μόνον ἓν κοπάδι σκύλων ἐρχομένων πρὸς τὰ ἐδῶ, ἀλλὰ νομίζω δὲν θὰ ἦναι τίποτε καὶ μόνον παρατρέχουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ἀγαπητή μου». «Ἆ! ἡ τάλαινα ἐγὼ ὅπου βράδιασα, —ἀπεκρίθη ἡ ἀλώπηξ, καὶ ἔχω νὰ τρέξω ὀγλίγωρα». «Νὰ τρέξῃς; καὶ διὰ τί; ἀπεκρίθη ὁ ἀλέκτωρ, τώρα μάλιστα ὅπου ἔχομεν καὶ εἰρήνην». «Ὄχι, ὄχι,»—ἀνέκραξεν ἡ ἀλώπηξ· «Πρέπει νὰ τρέχω ὅσον τάχος μοὶ κρατοῦν τὰ πόδια, διότι στοιχηματίζω δέκα πρὸς ἕν,

ϖηρ κη, σε ατα κεκ' εϖαβεση σ' κακη μαςη ξεο ϖακεκ' εδε.»

Πηϖραλησ, βικτωρα εδεκακη, σα κη τη φοικετη κωςη σ' μωκδη ϖωστροκετη μβη ομμβ· σι θετη εδε εθηκμα ωκηϊλορε, «σ' ιστη γη εφοεκωρη κη ε' δο μοσ φακητοκετη.»

ІВЕЧВИР Е ІЗКLЕПИР.

Η' ιβεςβηρ, σι ωμβετ μβη κη ωδη τη ϖαδαλτωρη κη σ' μωκδ' εοκοκ δοτ, ωϖηςωοκ με κη τη σκλεϖηρ, ε ελιυτει ατι τ' εκιλκ ϖηρτει ωδητ.

«Σι μωκδ' εβηκ ωκη κητη ϖωκη,»—ιθα εσκλεϖηρι, —«κωρ ϖο ε' εαμ ιεστε (καδηρ) τη κελκ ξετηκεκη τεμε; Μϖη κοκτρη τι μη δωκκι μαφτ ιφορτη τη μη καληο μωα ϖηρτεικδηρα.» «Ε σι ϖο μωκδη βηκετη κιο ϖωκη,» — ιθα ιβεςβηρι. «Ια, τη μη μαςο μωα κδη κραχ τ' ηκδ ε τη μη χειδηο τεικδηρα. Εια τη βατεκοκεμι κδη κη ϖοκηρι, κδη δαφο, ε αστω δο μωκδιμη κεξε τη γεςδισιμη γιθη δωκακη ε τη κηςκοιμη βαχτικη τ' ηκη· Δο τη ιετη φιτιμι με τη τη κωιδεσεμ κδη ϖηρ ωδη, σε κημβητη τ' ηκδε δο ιεκη κημβητη τ' εμε, εδε συτη τ' εμ δο ιεκη συτη τ' ηκδ.»

«Δωα με γιθη εκμηρτκη τ' εμε»,—ιωϖηςιεικ ιβεςβηρι,—«Ε μβηκη εκγρειτη ατη κδη κραχ, ε σι ωμϖηρ κη, σε ατα κεχτ' εϖ̆αβεση σ' καχη μαϥη ϑεο ϖακεχ' εδε.»

Πηρϖραληζη· βικτωρα εδιχακη, σα κη τη φοικετη κωϥη σ' μωχδη ϖωυτροχετη μβη υκιμβ· σι θοτη εδε εθηχμα ωκγιλορε, «σ' ιοτη γη εφοεχωρη κη ζ' δο μοσ φακητοχετη.»

ΙΒΕϤΒΗΡ Ε ΙƷΚLΕΠΗΡ.

И' ιϑεϥβηρ, σι ωμβετ μβη κη ωδ̂η τη ϖαδαλτωρη κη σ' μωχδ' ευκοχ δοτ, ωϖηϥϖοκ με κη τη υκλεϖηρ, ε ιλυτει ατιι τ' εχιλκ ϖηρτει ωδ̂ητ.

«Σι μωχδ' εβηκ ωχη κητη ϖωχη,»—ιθα ιυκλεϖηρι, —«κωρ ϖο ζ' ιαμ ιζοτι (καδηρ) τη χελκ ϑετηκεχη τιμε; Μϖη κωχτρη τι μη δωκει μιαφτ ιφορτη τη μη καληυ μωα ϖηρτειχδ̂ηρα,» «Ε σι ϖο μωχδη βηχετη κιο ϖωχη,» — ιθα ιϑερβηρι. «Ια, τη μη μαϥο μωα χδ̂η κραχ τ' ηχδ ε τη μη χιεδ̂ηυ τειχδ̂ηρα. Εια τη βαυκοκεμι χδη κη υκηρι, χδη δαφο, ε αυτω δο μωχδιιμη κεϑε τη γεζδ̂ισιιμη γιθη δωκαχη ε τη κηρκοιμη βαχτιχη τ' ηχη· Δο τη ιετη φιτιμι ιμ τη τη κωιδευεμ χδ̂η ϖηρ ωδ̂η, σε κημβητη τ' ηχδε δ̂ο ιεχη κημβητη τ' ιμε, εδε συτη τ' ιμ δο ιεχη συτη τ' ηχδ.»

«Δωα με γιθη ζημηρηχη τ' ιμε»,—ιωϖηργεικ ιϑεϥβηρι,—«Ε μβηχη εχγριιτη ατη χδη κραχ, ε σι ωμ-

ἀγαπητέ μοι, ὅτι αὐτὰ τὰ ἄπιστα σκυλιὰ δὲν θὰ ἤκουσαν ἀκόμα περὶ τῆς εἰρήνης.

Ἐπιμύθιον· ἡ πονηρὰ φύσις, ὅσον καὶ ἂν ὑποκρύπτεται, εἶναι ἀδύνατον νὰ διαλάθῃ ὁλοτελῶς· καὶ κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆσιν, «οὐδὲν κρυπτὸν ὃ οὐ μὴ φανερωθήσεται».

ΤΥΦΛΟΣ ΚΑΙ ΧΩΛΟΣ.

Τυφλός τις, σταματήσας παρά τινι ἀδιεξόδῳ ὁδῷ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ διέλθῃ αὐτήν, συναντᾶται μετά τινος χωλοῦ καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ τὸν ὁδηγῇ πρὸς τὸ ἀντίπεραν μέρος.

«Πῶς δύναμαι νὰ πράξω ἐγὼ τοῦτο,»—ἀπεκρίθη ὁ χωλός,—«ὅταν δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ ὁδηγήσω τὸν ἑαυτόν μου, ἐνῷ σὺ ἀπεναντίας, μοὶ φαίνεσαι ἀρκετὰ ῥωμαλέος, ὥστε νὰ μὲ διαβιβάσῃς ἀντίπεραν.» «Πῶς ἠμπορῶ νὰ κάμω τοῦτο ἐνῷ δὲν βλέπω,» ἀπεκρίθη ὁ τυφλός. «Ἰδοὺ πῶς, νὰ μὲ πάρῃς εἰς τοὺς ὤμους σου καὶ ἐγὼ θὰ σὲ ὁδηγήσω νὰ μὲ περάσῃς ἀντίπεραν. Ἐλθὲ λοιπὸν νὰ συντροφεύσωμεν μαζύ, ἐὰν θέλῃς, καὶ οὕτω θὰ δυνηθῶμεν νὰ περιηγηθῶμεν ὅλον τὸν κόσμον ζητοῦντες τὴν τύχην ἡμῶν. Θὰ εἶναι συμφέρον μου νὰ σὲ ὁδηγήσω καθ' ὁδὸν διότι οἱ πόδες σου θὰ ἦναι πόδες μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου θὰ ἦναι ὀφθαλμοί σου.»

«Θέλω,»—ἀπεκρίθη ὁ τυφλός,—«ἐξ ὅλης μου καρδίας.» Καὶ ἀμέσως τὸν ἐσήκωσεν εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ ἀγαπητέ μοι, ὅτι αὐτὰ τὰ ἄπιστα σκυλιὰ δὲν θὰ ἤκουσαν ἀκόμα περὶ τῆς εἰρήνης.

Ἐπιμύθιον· ἡ πονηρὰ φύσις, ὅσον καὶ ἂν ὑποκρύπτεται, εἶναι ἀδύνατον νὰ διαλάθῃ ὁλοτελῶς· καὶ κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆσιν, «οὐδὲν κρυπτὸν ὃ οὐ μὴ φανερωθήσεται».

ΤΥΦΛΟΣ ΚΑΙ ΧΩΛΟΣ.

Τυφλός τις, σταματήσας παρά τινι ἀδιεξόδῳ ὁδῷ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ διέλθῃ αὐτὴν, συναντᾶται μετά τινος χωλοῦ καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ τὸν ὡδήγῃ πρὸς τὸ ἀντίπεραν μέρος.

«Πῶς δύναμαι νὰ πράξω ἐγὼ τοῦτο,»—ἀπεκρίθη ὁ χωλὸς,—«ὅταν δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ ὁδηγήσω τὸν ἑαυτόν μου, ἐνῷ σὺ ἀπεναντίας, μοὶ φαίνεσαι ἀρκετὰ ῥωμαλέος, ὥστε νὰ μὲ διαβιβάσῃς ἀντίπεραν.» «Πῶς ἠμπορῶ νὰ κάμω τοῦτο ἐνῷ δὲν βλέπω,» ἀπεκρίθη ὁ τυφλός. «Ἰδοὺ πῶς, νὰ μὲ πάρῃς εἰς τοὺς ὤμους σου καὶ ἐγὼ θὰ σὲ ὁδηγήσω νὰ μὲ περάσῃς ἀντίπεραν. Ἐλθὲ λοιπὸν νὰ συντροφεύσωμεν μαζῦ, ἐὰν θέλῃς, καὶ οὕτω θὰ δυνηθῶμεν νὰ περιηγηθῶμεν ὅλον τὸν κόσμον ζητοῦντες τὴν τύχην ἡμῶν. Θὰ εἶναι συμφέρον μου νὰ σὲ ὁδηγήσω καθ' ὅσον διότι οἱ πόδες σου θὰ ἦναι πόδες μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου θὰ ἦναι ὀφθαλμοί σου.»

«Θέλω,»—ἀπεκρίθη ὁ τυφλὸς, —«ἐξ ὅλης μου καρδίας.» Καὶ ἀμέσως τὸν ἐσήκωσεν εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ

βετκη λίδουρη κδη φιαλη, ωκισκη ε γεθιεκη γιθη διωκακη με φιτιμ τη μαθ τη τυρε, ε αστω ωμβετκη σωμη τη πρεκωρη κηρι κγα κατρι.

Πηρπραλληεη· σωμη κερη σιδισεκη κτηρηειτη (μβετεκη λίδωρη) κωρ ωβιε κδοκη γιθηκιτεμ' εκεκε τσ' ιφηκδοκ ατα βατκη, ε κωρ κακη κωκδρη καλε, ε κωκδρη εκακε, σο ε' μβετεκη δοτ λίδωρη δυ κτρης με κη καλ.

ΠΛΑΚ ΕΔΕ ΓΟΜΑΡ.

Νιη πλακ με τη βιη' ετια κγεακη κιη γομαρ τ' εκαλιακη κδη πακαρ ατρ τ' εισκη. Τωκε ατρωπεκωρη ατη κδ' ωδη κη ακητοηλι, θηριτι,—«Τση κακο κερε τσ' ιστη κι πλακω τση θετε μβη κημβη με διαλητ' ετι κγα φρικα μοσ ιλοδετη γομαρι». Τωκε γεγμρη κητο φιαλα κιαι διαλησ' ετι μβη γομαρ ε ει πο θει πασσιε μβη κημβη τωκε φτροηλωαρη.—«Ο τσωκ,—θηριτι κη τιατρη,—πρα κωκη κε τωρπ ορε βιρ, τση θετε καλυαρη, κωρπο πλακω ιτ τατ θετε μβη κημβη;» Τωκε γεγμρη κητο «αληειμε πλακω τατ, φωσι διαληηκη κγα γομαρι ε ιακιπι αι θετη. «Πρα σιχνι ορε,—θα κ' ετρετη, —ατη πλακη βολαρ τση θετε καλυαρη, κωρπο διαλ' ιτι ποτση κωκ' ωσκλεπωα κγα τ' ετσωριτη». Τωκε γεγμρη κητο πλακω, κγιαη τη βεφη κδη βεθε τη γομαρετ. «Πρα θωαικα, ορε ιω ωδηταρη, κδ' ιστ' βετχη λιδουρη χδη φιαλη, ωχισχη ε ℸεζδιζχη ℸιθη δωκαχη με φιτιμ τη μαθ τη τυρε, ε αɒτω ωμβετχη ɒωμη τη ϖρεχωρη κηρι χγα κατρι.

Πηρϖραλyηζη· ɒωμη χερη οιδισεχη κηρηζιτη (μβετεχη λιδωρη) κωρ ωβιε χδοκη ℸιθηκιχɒιμ' εκεκε τɒ' ιρηχδοχ ατα βαɒκ'η, ε κωρ καχη κωχδρη χαλε, ε κωχδρη ζακοχε, ϖο ζ' μβετεχη δοτ λιδωρη δυ κηρηζ με κη καλ.

ΠLΑΚ ΕʟΕ ΓΟΜΑΡ.

Κη ϖλακ με τη βιϥ' ετια χγισχη κη γομαρ τ' εκαλιιχη χδη ϖαζαρ ϖηρ τ' εɒισχη. Τωκε ϖηρϖιεκωρη ατη χδ' ωδη κη ακηɒτοηλι, θηριτι,—«Τοη καζο κερι τɒ' ιοτη κιι ϖλακω τοη ϥετε μβη κημβη με διαληχ' ετιι χγα φρικα μοσ ιλοδετη γομαρι». Τωκε ℸεℸυρη κητο φιαλα κιϖι διαληχ' ετιι μβη γομαρ ε αι ϖο ϥει ϖασοιε μβη κημβη τωκε φηροηλωαρη.—«Ο τοωχ,—θηριτι κη τιατρη,—ϖρα χωκη κε τωρϖ ορε βιρ, τοη ϥετε καλυαρη, κωρϖο ϖλακω ιτ τατ ϥετε μβη κημβη;» Τωκε γεγυρη κητο καληζιμε ϖλακω τατ, ϥωɒι διαληχη χγα γομαρι ε ιαχιϖι αι ϥετη. «Πρα ɒιχχι ορε,—θα κ' ιτρετη,—ατη ϖλακχη βολαρ τοη ϥετε καλυαρη, κωρϖο διαλ' ιτιι ϖοτοη χωκ' ωɒκλεϖωα χγα τ' ετσωριτη». Τωκε ℸεℸυρη κητο ϖλακω, κγιϖη τη βιϥη χδη βιθε τη γομαριτ. »Πρα θωαιχα, ορε ιω ωδηταρη, χδ' ιοτ'

BKSH

συμφωνήσαντες, ἤρχισαν νὰ περιηγῶνται τὸν κόσμον ὅλον πρὸς μεγάλην αὐτῶν ψυχαγωγίαν καὶ ὠφέλειαν, μένοντες καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐπιμύθιον· πολλάκις ὁμογνωμονοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅταν κοινή τις συμφορὰ κατατρέχει αὐτούς, μάλιστα δὲ ὅταν ἀντίθετοι ἀνάγκαι καὶ καταστάσεις ὠθοῦσιν αὐτοὺς εἰς τοῦτο. Δυσκόλως ὅμως δύο ἄνδρες τῆς αὐτῆς καταστάσεως καὶ τύχης ὁμογνωμονοῦν.

ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Γέρων τις μετὰ τοῦ παιδός του ἤλαυνεν ὄνον εἰς τὴν ἀγορὰν ὅπως πωλήσῃ αὐτόν. Συναντήσας δέ τις αὐτὸν καθ' ὁδόν, ἀνέκραξε· «τί εὐήθης ἄνθρωπος ὁ γέρων οὗτος νὰ πηγαίνῃ πεζῶς μετὰ τοῦ παιδός του ὅπως μὴ του κουρασθῇ ὁ ὄνος.» Ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους, ἀναβιβάζει τὸν νεανίσκον ἐπὶ τοῦ ὄνου, καὶ αὐτὸς ἠκολούθει πεζῶς συρίζων. «Ὦ νεανία,»—ἀνέκραξεν ἕτερός τις,—«δὲν αἰσχύνεσαι τλήμων, νὰ πηγαίνεις ὀχούμενος, ἐνῷ ὁ γέρων πατήρ σου πηγαίνει πεζῶς;» Ἀκούσας τὰς διαμαρτυρίας ταύτας ὁ γέρων πατὴρ καταβιβάζει τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ ὄνου καὶ ἀναβαίνει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἴδιος. «Ἰδέτε,»—εἶπε τρίτος τις,—«τὸν ὀκνηρὸν ἐκεῖνον γέροντα ὅστις πηγαίνει ὀχούμενος, ἐνῷ ὁ μικρὸς αὐτοῦ υἱὸς μόνον δὲν χωλαίνει βαδίζων.» Ἀκούσας ταῦτα ὁ γέρων παραλαμβάνει καὶ τὸν υἱόν του εἰς τὰ ὀπίσθεια τοῦ ὄνου. «Εἴπετέ μοι, ὦ ὁδηπόροι,»—ἀνέσυμφωνήσαντες, ἤρχισαν νὰ περιηγῶνται τὸν κόσμον ὅλον πρὸς μεγάλην αὐτῶν ψυχαγωγίαν καὶ ὠφέλειαν, μένοντες καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐπιμύθιον· πολλάκις ὁμογνωμονοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅταν κοινή τις συμφορὰ κατατρέχει αὐτούς, μάλιστα δὲ ὅταν ἀντίθετοι ἀνάγκαι καὶ καταστάσεις ὠθοῦσιν αὐτοὺς εἰς τοῦτο. Δυσκόλως ὅμως δύο ἄνδρες τῆς αὐτῆς καταστάσεως καὶ τύχης ὁμογνωμονοῦν.

ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Γέρων τις μετὰ τοῦ παιδός του ἤλαυνεν ὄνον εἰς τὴν ἀγορὰν ὅπως πωλήσῃ αὐτόν. Συναντήσας δέ τις αὐτὸν καθ' ὁδὸν, ἀνέκραξε· «τί εὐήθης ἄνθρωπος ὁ γέρων οὗτος νὰ πηγαίνῃ πεζῶς μετὰ τοῦ παιδός του ὅπως μή του κουρασθῇ ὁ ὄνος.» Ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους, ἀναβιβάζει τὸν νεανίσκον ἐπὶ τοῦ ὄνου, καὶ αὐτὸς ἠκολούθει πεζῶς συρίζων. «Ὦ νεανία,» —ἀνέκραξεν ἕτερός τις,— «δὲν αἰσχύνεσαι τλήμων, νὰ πηγαίνεις ὀχούμενος, ἐνῷ ὁ γέρων πατήρ σου πηγαίνει πεζῶς;» Ἀκούσας τὰς διαμαρτυρίας ταύτας ὁ γέρων πατὴρ καταβιβάζει τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ ὄνου καὶ ἀναβαίνει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἴδιος. «Ἰδέτε,» —εἶπε τρίτος τις,— «τὸν ὀκνηρὸν ἐκεῖνον γέροντα ὅστις πηγαίνει ὀχούμενος, ἐνῷ ὁ μικρὸς αὐτοῦ υἱὸς μόνον δὲν χωλαίνει βαδίζων.» Ἀκούσας ταῦτα ὁ γέρων παραλαμβάνει καὶ τὸν υἱόν του εἰς τὰ ὀπίσθεια τοῦ ὄνου. «Εἴπετε μοί, ὦ ὁδηπόροι,» —ἀνέ-

αι γόμαρι ιωαι;» —Θηρρετι κη τιατρη. — Ιχι ιστη ως, ωσηρηγεια πλάκω. — «Μορε σ' μωνδ' ἐβέσσα κερι τσ' ιο ιωαι, — Ιωσηρηγεια, — τωκε σαρη τσ' εκεχ χραρκωαρη κααη ρυχδη ε σα ιλε. Μορε τι εδε ιτ βιρ ιεκι μη τη φορτη τ' εμεμ ατη μβη κραχ τ' ωαι, σε αι τ' ωκαλκη ιωξε μβη κραχ.» Δο βηκ τση τη δωασ σηρ τη τη σηλκεκ Ιωσηρηγεια πλάκω, εστ' γομαρετ, ε τωκε σκαλκωαρη, στιχη σηρδε γομαρη ε ιαιδχη ατι κημβητη με τηρκωαρη, ε τωκε σεωαρη κη σωλ χδη σηρμεσ τηρκωαρση λυφτσικη τ' εμφικη ατη μβη κραχ ε τ' εκαλκη σηρτε ιμρετη τση κιλι χδη κατσωχδ. Πο τωκε σαρη κητη σωκη τη κεσμε τη ξωτωλιτη κατωκτσαρητη εωκη τη κηφσισκη ε τη Θηφισκη κααη σα γομαρ' ιγρρη ωτρημβητσωα ε τωκε φορητσωαρη κημβητη με φορη κηπωσι τη λιδυρατη τσ' εμβαιχη λιδυρη, ε τωκε ραρη σηρδε αρωκωλισ ε ρα χδη λυμη ε ωμβετ.

Κηστω πλάκω ιγρρη ωπρωαρ πραπη χδη στησε σι μωκδη σηρσει κεκλμωαρ' εδε ιδωκωαρη, σεπσε τωκε κισωρη τη σηλεκ γιθη βοτηκη κωκη μωκδι σηλκικτε χδσκη.

Κηο πραλληζα σηκοκ σε σε χδσκη κωκη μωκδη σηλκεκη γιθη βοτηκη, μη μερη ιστη γιθηκωσ τη σηλκικη βετηκεκ' ετια.

αι γομαρι ιωαι;» — Θηϛιτι κη τιατρη. — Ικι ιστη ϖο, ωϖηρɣειϰ ϖλακω. — «Μορε σ' μωχδ' εβεσοϰ ϰερι το' ιο ιωαι, — Ϊωϖηρɣειϰ, — τωκε ϖαρη το' εκεχι χγαρκωαρη καϰη ρηχδη ε ϖα ιλε. Μορε τι εδε ιτ βιρ ιεχι μη τη φορτη τ' εμιϛι ατη μβη κραχ τ' ωαι, σε αι τ' ωϰαλκη ιωξε μβη κραχ.» Δο βηϰ τοη τη δωαο ϖηρ τη τη ϖηλϰεϰ Ϊωϖηρɣειϰ ϖλακω, ζοτ' ιγομαριτ, ε τωκε οκαλκωαρη, οτιχη ϖηρδε γομαϛη ε ιλιοχη ατιι κημβητη με τηρκωζη, ε τωκε οκωαρη ϰη οωλ χδη ϖηρμεσ τηρκωζηση ληφτοιχη τ' εχγριιχη ατη μβη κραχ ε τ' εϰαλιιχη ϖηρτει ωρεση τοη ϰιλϰ χδη κατωχδ. Πο τωκε ϖαρη κητη ϖωχη τη ϰεομε τη ϛωτωλιτη κατωχταρητη ζωχη τη κηϛοισχη ε τη Θηϛισχη καϰη σα γομαρ' ιɣορη ωτρημβητωα ε τωκε φοϛητσωαρη κημβητη με φοϛη κηϖωτι τη λιδυρατη το' εμβαιχη λιδυρη, ε τωκε ραρη ϖηρδε ωρωκωλισ ε ρα χδη λυμη ε ωμβιτ.

Κηοτω ϖλακω ιɣορη ωϖρωαρ ϖραϖη χδη οτηϖι σι μωχδη ϖριρει ιϰελμωαρ' εδε ιδωχωαρη, σεϖτε τωκε χισωρη τη ϖηλϰεχ ɣιθη βοτηχη χωκη μωχδι ϖηλκικτε χδοκη.

Κηιο ϖραληζα οηχοχ σε ϖσε χδοκη χωκη μωχδη ϖηλϰεχη ɣιθη βοτηχη, μη μιρη ιστη ɣιθηκωο τη ϖηλϰεκη ξετηϰεχ' ετια.

κραξεν ἕτερος, — «ἐὰν ἦναι ἰδικός σας ὁ ὄνος οὗτος; «Μάλιστα ἰδικός μας εἶναι ἀπεκρίθη ὁ γέρων.» — «Δὲν ἤθελε κανεὶς τὸ πιστεύσει, καλέ μου, ὅτι εἶναι ἰδικός σας, ἐπανέλαβε, βλέπων ὅτι τὸν ἐφορτώσατε τόσον βαρέως καὶ ἀνηλεῶς. Καλέ μου σὺ καὶ ὁ υἱός σου εἶσθε ἰσχυρότεροι νὰ φέρητε αὐτὸν ἐπ' ὤμων ἢ αὐτὸς ὑμᾶς.» Θὰ κάμω πᾶν ὅπως σᾶς εὐχαριστήσω, ἀπεκρίθη ὁ γέρων ἰδιοκτήτης, καὶ πεζεύσας ῥίπτει τὸν ὄνον χαμαὶ μετὰ τοῦ παιδός του καὶ δέσαντες τοὺς πόδας διὰ σχοινίου καὶ περάσαντες ξύλον διὰ τῶν θηλειῶν ἐπροσπάθουν νὰ σηκώσουν αὐτὸν ἐπ' ὤμων καὶ νὰ μεταβιβάσουν αὐτὸν ἀντίπεραν γεφύρας ἥτις ὡδήγει εἰς τὸ χωρίον. Ἀλλ' ἰδόντες οἱ πέριξ κάτοικοι τοῦ χωρίου συνηθροίσθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅπως ἴδωσι τὸ ἀστεῖον τοῦτο πρᾶγμα καὶ οἱ μὲν ἤρχισαν νὰ κροτοῦν οἱ δὲ νὰ κραυγάζουν τόσον, ὥστε ὁ ὄνος φρυάξας καὶ διασεισθεὶς διέρρηξε τὰς πέδας αἵτινες ἐκράτουν αὐτὸν δεδεμένον· πεσὼν δὲ χαμαὶ διεκυλίσθη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἐπνίγη. Τοιουτοτρόπως ὁ ταλαίπωρος γέρων ἐπέστρεψεν οἴκαδε ὅπως ἠδυνήθη, λυπημένος καὶ καταισχυμένος διότι ἐπιχειρίσας νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους δὲν ἠδυνήθη νὰ εὐχαριστήσῃ οὐδένα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἐπειδὴ οὐδεὶς δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, τὸ καλλίτερον εἶναι νὰ προσπαθήσῃ ἕκαστος νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἑαυτόν του.

κραξεν ἕτερος,—«ἂν ἦναι ἰδικός σας ὁ ὄνος οὗτος; «Μάλιστα ἰδικός μας εἶναι ἀπεκρίθη ὁ γέρων.»—«Δὲν ἤθελε κανεὶς τὸ πιστεύσει, καλέ μου, ὅτι εἶναι ἰδικός σας, ἐπανέλαβε, βλέπων ὅτι τὸν ἐφορτώσατε τόσον βαρέως καὶ ἀνηλεῶς. Καλέ μου σὺ καὶ ὁ υἱός σου εἴσθε ἰσχυρότεροι νὰ φέρητε αὐτὸν ἐπ' ὤμων ἢ αὐτὸς ὑμᾶς.« Θὰ κάμω πᾶν ὅπως σᾶς εὐχαριστήσω, ἀπεκρίθη ὁ γέρων ἰδιοκτήτης, καὶ πεζεύσας ῥίπτει τὸν ὄνον χαμαὶ μετὰ τοῦ παιδός του καὶ δέσαντες τοὺς πόδας διὰ σχοινίου καὶ περάσαντες ξύλον διὰ τῶν θηλειῶν ἐπροσπάθουν νὰ σηκώσουν αὐτὸν ἐπ' ὤμων καὶ νὰ μεταβιβάσουν αὐτὸν ἀντίπεραν γεφύρας ἥτις ὁδήγει εἰς τὸ χωρίον. Ἀλλ' ἰδόντες οἱ πέριξ κάτοικοι τοῦ χωρίου συνηθροίσθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅπως ἴδωσι τὸ ἀστεῖον τοῦτο πρᾶγμα καὶ οἱ μὲν ἤρχισαν νὰ κροτοῦν οἱ δὲ νὰ κραυγάζουν τόσον, ὥστε ὁ ὄνος φρυάξας καὶ διασεισθεὶς διέρρηξε τὰς πέδας αἵτινες ἐκράτουν αὐτὸν δεδεμένον· πεσὼν δὲ χαμαὶ διεκυλίσθη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἐπνίγη. Τοιουτοτρόπως ὁ ταλαίπωρος γέρων ἐπέστρεψεν οἴκαδε ὅπως ἠδυνήθη, λυπημένος καὶ κατησχυμένος διότι ἐπιχειρίσας νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους δὲν ἠδυνήθη νὰ εὐχαριστήσῃ οὐδένα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἐπειδὴ οὐδεὶς δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, τὸ καλλίτερον εἶναι νὰ προσπαθήσῃ ἕκαστος νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἑαυτόν του.

ΤΗ ΔΥΙΑ BLETATH.

Νδη κη τη βωκωρη μεκατε τη Μαιτ, δυ βλεταση κισκη τη φλιυτυροικη ακδει ε κητει σηρ τη τοσκη γη μιαλτη τη καιχη. Ηηρα κγ' ατο ιο εμεκτοιμεκδ' εξετηκδεκδωρη, ε κατρα σπακωιδεσμι εδ' εσηρκαιμησι. Τωκε φλιυτωρωαρη κορσ ερδη κδη κη λυαθ σλοτ με τοηδο λοσα βαρηρα τ' αρωματισωρα, λυλε τη σεκτισωρα εδε σεμα τ' ημβλα. Πηρ σακ κερηση τοητηδυια δακη βετηκεκ' ετυρε κδη τη σρεκωρη τ' ημβλησιραθετ τοη σατκη στρωαρη με σωμητιμ σηρ φοτιυλ ατυρεθετ. Πασ τη σαριτ κγρηκμεσιτ' εδε φριχμησιτ' ε' κδειιμησ' ετυρε, εμεκτοιμεια κωρ ωρρι κγ' ατη τοη δωαι, κισι τη μβηλιθ ροτυλ κημβηθετ' εσαι εδε τσα σακ μιαλτη σηρ τ' εσιλ κδη κολυβε τ' εσαι τ' εκει σηρ διμηρικ τοη δοι θικ. Πο κατρα, ετηρα σα κδοκη κωιδεσ εδε φαρ' εκαρωαρη, κωκη θιεδοκ σηρ γηραρε θετο σι τη κδεκδηκ δηιτηριμετ' ε' κακιση κοκηση [κοκα τοη γηκτετη κακι] τωκε δηκη θετηκεκ' εσαι κδη τη σρεκωρα ε τ' ημβλησιρα τη κακιγκδμεση, σακτοκη κωιδεσ τη θικτωρηση κοκηση.

Μβη τη σασταιμ γεκη κη βωβωκε γολημαστ' ε φλετηγερη τοη ξαρει ρησοσ κηση δεγηση σιετοκηση σλοτ με μιαλτη τ' αρωματισωρ' εδε τη σεκδισωρη, τη βηρη ε γατι σηρ τη κγρηκη. Εσακωιδεσμεια βλετα, κδη σακις τη σαρσιδετ' εμιασ' εσαι, κικγωλ μβη κρε [illegible] κδη βωβωκε σηρ τη και μασ[illegible] ε τη κδεκδηκ γολιγκ' εσαι. Πο εμεκτοιμεια βλετα κγα

[illegible]

TH ΔΥΙΑ BLETATH.

Νδη κη τη βωκωρη μεχατε τη Μαιιτ, ὸυ βλεταζη κισχη τη φλυτυροιχη αχδει ε κητει ϖηρ τη τοοιχη ℷη μιαλτη τη χαιχη. Ꞑηρα χɼ' ατο ιο εμεχτοιμε εδ' εθετηχδεχδωρη,ε χατρα εϖακωιδεσμε εδ' εϖηρχαμησε. Τωκε φλυτωρωαρη κορσ ερȝη χδη κη λυαθ ϖλοτ με τοηδο λοϊσ βαρηρα τ' αρομματισωρα, λυλε τη ϖεχτισωρα εδε ϖεμα τ' ημβλα. Πηρ ϖακ χερηζη τοητηδυια ȝαχη βετηχεχ' ετυρε χδη τη ϖρεχωρη τ' ημβλησιραθετ τοη ϖατχη οτρωαρη με οωμητιμ ϖηρ ϙότωλ ατυρεθετ. Πασ τη ϖαριτ χɼρηχμισιτ' εȝε φριχμησιτ' ε' χδιειμησ' ετυρε, εμεχτοιμεια κωρ ωφρι χɼ' ατη τοη δωαι, χισι τη μβηλιθ ροτυλ κημβηθετ' εσαι εδε τσα ϖακ μιαλτη ϖηρ τ' εσιλ χδη κολυβε τ' εσαι τ' εκει ϖηρ διμηριχ τοη δοι θιχ. Πο χατρα, ετηρα ϖα χδοκη κωιδεσ εδε φαρ' εχαρωαρη, χωκη θιζδοχ ϖηρ ℷηφαρε θετο σι τη χδεχδηχ δηοηριμετ' ε' χαχιση κοχηση (κοχα τοη ɼηχτετη χαχι) τωκε ȝηχη θετηχεχ' εσαι χδη τη ϖρεχωρα ε τ' ημβλησιρα τη χαχιℷηχδμεση, ϖαχτοχη κωιδεσ τη θικτωρηση κοχηση.

Μβη τη ϖασταιμ ℷεχη κη βωβωκε ɼοληχαϖτ' ε φλετηℷερη τοη ξαρει ρηϖοο χηση δεɼηση ϖιετοκηοη ϖλοτ με μιαλτη τ' αρομματισωρ' εδε τη ϖεχδισωρη, τη βηοη ε ɼατι ϖηρ τη χɼρηχη. Εϖακωιδεσμεια βλετα, χδη ϖαχιρ τη ϖορσιθετ' εμικεσ' εσαι, ωχɼωλ μβη κριε βρηχδα χδη βωβωκε ϖηρ τη χαι μιαφτ ε τη χδεχδηχ ɼοληχ' εσαι. Πο εμεχτοιμεια βλετα χɼα

[illegible]

BKSH

ΑΙ ΔΥΟ ΜΕΛΙΣΣΑΙ

Ὡραίαν τινὰ πρωΐαν τοῦ Μαΐου, δύο μέλισσαι ἐκίνησαν νὰ περιίπτανται τῇδε κἀκεῖσε πρὸς ἀναζήτησιν μέλιτος πρὸς διατροφὴν αὐτῶν. Ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἦτο φρόνιμος καὶ ἐγκρατὴς ἡ δὲ ἑτέρα ἀπερίσκεπτος καὶ λαίμαργος. Ἐντὸς ὀλίγου ἔφθασαν εἰς ἐκτεταμένον λειμῶνα ἐστολισμένον ὑπὸ παντὸς εἴδους βοτάνων ἀρωματικῶν, εὐωδῶν ἀνθέων καὶ γλυκέων ὀπωρῶν. Ἐπί τινα χρόνον ἀμφότεραι ἐπεδόθησαν εἰς τὰ θέλγητρα τῆς τρυφῆς καὶ τῆς εὐχαριστήσεως ἅτινα ἦσαν διεσπαρμένα ἀφθόνως πέριξ αὐτῶν. Μετὰ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν καὶ ἀπολαυὴν τῶν αἰσθήσεων αὐτῶν, ἡ φρόνιμος, ἀφοῦ ἐκορέσθη τοῦ δέοντος, ἤρχισε νὰ περισυνάζῃ πέριξ τῶν ποδῶν αὐτῆς καὶ προμήθειάν τινα ὅπως φέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν κυψέλην της νὰ ἔχῃ διὰ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα. Ἡ δὲ ἑτέρα ὅλως ἀμέριμνος καὶ ἐπιλήσμων, δὲν ἐφρόντισε περὶ οὐδενὸς ἄλλου εἰμὴ πῶς νὰ κορέσῃ τὰς παρούσας αὐτῆς ἐπιθυμίας, ἐνδίδουσα εἰς παντὸς εἴδους τρυφὰς καὶ εὐχαριστήσεις τῆς παρούσης ὥρας, ἄνευ οὐδεμιᾶς φροντίδος περὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἐπὶ τέλους εὗρον κάλυκα τινὰ ἀναπεπταμένον καὶ στομάνοικτον ὅστις ἐκρέματο κάτωθεν κλάδου ῥοδακινέας πλήρης μέλιτος ἀρωματικοῦ, εὐώδους καὶ ἑτοίμου πρὸς βρῶσιν. Ἡ ἀπερίσκεπτος μέλισσα, εἰς τὸ πεῖσμα τῶν συμβουλῶν τῆς φίλης αὐτῆς, εἰσέδυσε διὰ μιᾶς κατακέφαλα εἰς τὸν κάλυκα τοῦτον ὅπως φάγῃ ἀρκετὰ καὶ κορέσῃ τὰς ὀρέξεις της. Ἡ δὲ φρόνιμος ἀφ' ἑτέρου ἐβύζανε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μετὰ περισκέψεως καὶ μέτρου ὑποπτευομένη βλάβην τινὰ ἐκ τοῦ κόρου, ἀφι-

ΑΙ ΔΥΟ ΜΕΛΙΣΣΑΙ

Ὡραίαν τινὰ πρωΐαν τοῦ Μαΐου, δύο μέλισσαι ἐκίνησαν νὰ περιίπτανται τῇδε κἀκεῖσε πρὸς ἀναζήτησιν μέλιτος πρὸς διατροφὴν αὐτῶν. Ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἦτο φρόνιμος καὶ ἐγκρατὴς ἡ δὲ ἑτέρα ἀπερίσκεπτος καὶ λαίμαργος. Ἐντὸς ὀλίγου ἔφθασαν εἰς ἐκτεταμένον λειμῶνα ἐστολισμένον ὑπὸ παντὸς εἴδους βοτάνων ἀρωματικῶν, εὐωδῶν ἀνθέων καὶ γλυκέων ὀπωρῶν. Ἐπί τινα χρόνον ἀμφότεραι ἐπεδόθησαν εἰς τὰ θέλγητρα τῆς τρυφῆς καὶ τῆς εὐχαριστήσεως ἅτινα ἦσαν διεσπαρμένα ἀφθόνως πέριξ αὐτῶν. Μετὰ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν καὶ ἀπολαυὴν τῶν αἰσθήσεων αὐτῶν, ἡ φρόνιμος, ἀφοῦ ἐκορέσθη τοῦ δέοντος, ἤρχισε νὰ περισυνάζῃ πέριξ τῶν ποδῶν αὐτῆς καὶ προμήθειάν τινα ὅπως φέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν κυψέλην της νὰ ἔχῃ διὰ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα. Ἡ δὲ ἑτέρα ὅλως ἀμέριμνος καὶ ἐπιλήσμων, δὲν ἐφρόντισε περὶ οὐδενὸς ἄλλου εἰμὴ πῶς νὰ κορέσῃ τὰς παρούσας αὐτῆς ἐπιθυμίας, ἐνδίδουσα εἰς παντὸς εἴδους τρυφὰς καὶ εὐχαριστήσεις τῆς παρούσης ὥρας, ἄνευ οὐδεμίας φροντίδος περὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἐπὶ τέλους εὗρον κάλυκα τινὰ ἀναπεπταμένον καὶ στομάνοικτον ὅστις ἐκρέματο κάτωθεν κλάδου ῥοδακινέας πλήρης μέλιτος ἀρωματικοῦ, εὐώδους καὶ ἑτοίμου πρὸς βρῶσιν. Ἡ ἀπερίσκεπτος μέλισσα, εἰς τὸ πεῖσμα τῶν συμβουλῶν τῆς φίλης αὐτῆς, εἰσέδυσε διὰ μιᾶς κατακέφαλα εἰς τὸν κάλυκα τοῦτον ὅπως φάγῃ ἀρκετὰ καὶ κορέσῃ τὰς ὀρέξεις της. Ἡ δὲ φρόνιμος ἀφ' ἑτέρου ἐβύζανε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μετὰ περισκέψεως καὶ μέτρου ὑποπτευομένη βλάβην τινὰ ἐκ τοῦ κόρου, ἀφι-

τη κρηκητη, ε αστω φλυτωρεα δεγη μαη δεγη ε λυλε μαη λυλε τωκε θεθιτωρη σακ ατι κητω, ε σρεκει μητεπτρ κγα τη σρεκωρετ ε τη θηεδωαριτ' εβωκωρητη βινμηση (φυσιτ).

Μβη τ' ερτωρετ' εδιτηση βλετα εμεκτσωμεια θατε τη σιχ μικεκ' εσαι ε τ' εσιεκ κδη δσι τη σρερεσικη βετκη σρασαη κδη κολυβε τ' ετυρε. Τωκε αρδωρη κδ' αιε βοιβοκε εγετι ατη τεκτοσωρη σηρδε, δαλδισωρη, βαρκοριρη κγα τ' ημβλησιρατη τση σ' μωκδ' ιεαι τη τηρα, ασ τ' ιλι σραπ' εσαι. Κηστω δαλδισωρη, τεκτοσωρη σεκδητη, σαφωκε κημβητη εδε γιθη κωρμ' εσαι ζατι σηρ τη βδεκωρη, ασταη μωκδη κιχ μοτρημεκ' εσαι σηρ τ' θιπ τη σρατμικη φαλτωρη ε τ' ιθι σε,—κτσκη σε γοτιρατ' ε ημβλησιρατ' ειετηση εγεκεκη τη σρακωριτ' εμαλητη, σα κη τη σακδεκδωρη τη κρηκη εστη κη ζδεκη' εδαιμε (επασσσωρη).

ΩLK ELE ΔΧΟΒΑΝΙΙΡ.

Ιη ωλκ τωκε κρωλτωρη κη κερη κριστ' ετι κδη κη κατσολε, σαω τσα δροβακηρ τση καικη κη κεκγ τη σιεκωρη, «Ωα! εμεγ' εακη,» θιρετ. «Ωρε τση θιημα δσε κεσικη δηκη κητα δροβακηρ, κδη μη εικη μωα τη βηκη τη τιλη σωκη».

Πηρσραληεγη' σωμη κερη καληεσιμη με σεκηλιμ ατσ σωκηρα τση βηκηκη τη τιερη, κωρ σα κεδε ιβηημη θετη ε σα κδοκη σκρωσωλη α τη ρακωρη θετηση.

τη χᴦρηχητη, ε αστω φλυτωροχ δεᴦη μϖη δεᴦη ε λυλε μϖη λυλε τωκε θιθιτωρη ϖακ ατι κητω, ε ϖριχει μητεϖηρ χᴦα τη ϖρεχωριτ ε τη ϙηζδωαριτ' εβωκωρητη βικμηση (φυσιτ).

Μβη τ' ερτωριτ' εδιτηση βλετα εμεχτοιμεια ϙατε τη οιχ μικεχ' εσαι ε τ' εϖιεχ χδη δοι τη ϖριρεσιχη βαρκη ϖραϖη χδη κολυβε τ' ετυρε. Τωκε αρδωρη χδ' αιο βωβωκε εᴦετι ατη τεχτοσωρη ϖηρόε, δαλδισωρη, βαρκφριρη χᴦα τ' ημβλησιρατη τοη σ' μωχδ' ιχαι τη τηρα, ασ τ' ιλιι ϖραϖ' ασαι. Κηστω δαλδισωρη, τεχτοσωρη ϖεχδητη, ϖαρωκι κημβητη εοε γιθη κωρμ' ισαι ᴦατι ϖηρ τη βδεκωρη, ϖοτοη μωχδη κιχ μοτρημηχ' εσαι ϖηρ τ' ϊιϖ τη ϖρασμιχη φαλτωρη ε τ' ιθοι σε,—χτοχη σε ᴦοστιρατ' ε ημβλησιρατ' ειετηση ζηοκηχη τη ϖρεχωριτ' εᴦαληση, ϖο κη τη ϖαχδεχδωρη τη χᴦρηχη ιοτη κη ϙδεκηι' εδαιμε (εϖασοσωρη).

ΩLK ELE ΔΣΟΒΑΝΗΡ.

Иη ωλκ τωκε χᴦωλτωρη κη χερη κριετ' ετιι χδη κη κατοολε, ϖαω τσα δζοβαχηρ τοη καιχη κη κεκᴦ τη ϖιεκωρη. «Ωα! ιμιερ' ωχη,» θιριτι. «Ορε τοη θιρμα δοι κεοιχη ϙηχη κητα δζοβαχηρ, χδη μη ζιιχη μωα τη βηκη τη τιλη ϖωχη».

Πηρϖραληζη· οωμη χερη καληζοιμη με ϖικηλιμ ατο ϖωχηρα τοη βηκηχη τη τιερη, κωρ ϖο χεξε ιβηιμη ϙετη ε ϖα χδοκη σκρωϖωλη α τη ραχωρη ϙετηση.

πτατο ἀπ' ἄνθος εἰς ἄνθος πίνουσα μόνον ὀλίγον καὶ τὸ ἀναγκαῖον, εὐχαριστημένη μᾶλλον ἐκ τῆς θέας τῆς τερπνῆς φύσεως.

Περὶ τὸ δειλινὸν ἡ φρόνιμος μέλισσα ὑπῆγε νὰ ἴδῃ τὴν φίλην αὐτῆς καὶ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὴν ἂν ἐπεθύμει νὰ ἐπιστρέψωσιν ὁμοῦ εἰς τὴν κυψέλην. Εὗρε δ' αὐτὴν τετανυσμένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ κατάκορον, πεπληρωμένην τὴν κοιλίαν αὐτῆς ἐκ τῶν ἡδονῶν τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ καταφάγῃ ὅλας, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐγκαταλείψῃ, καὶ ἡμιθανῆ. Τοιουτοτρόπως ἀπηυδισμένη, ἔχουσα τὰς πτέρυγας ἐξαπλωμένας, τοὺς πόδας ἀσταθεῖς καὶ ὅλον αὐτῆς τὸ σῶμα ἑτοιμοθάνατον, μόλις ἠδυνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν φίλην αὐτῆς, ὅπως τὴν ἀποχαιρετίσῃ τὸ ὕστατον, θρηνωδῶς πως μεμφομένη τὴν πρόωρον αὐτῆς τύχην καὶ λέγουσα,—ὅτι ἂν καὶ αἱ ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν διεγείρουσι μὲν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ζωῆς, ἀκόρεστος ὅμως λαιμαργία εἶναι θάνατος διηνεκής.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΑΣ

Λύκος ἐγκύψας εἰς καλύβην τινὰ καὶ ἰδὼν ποιμένας τρώγοντας ὀπτὸν ἀμνόν, ἀνέκραξεν· «Οἴμοι, τάλας, ὁποῖον θόρυβον θὰ ἔκαμνον οἱ ποιμένες οὗτοι, ἐὰν συνελάμβανον ἐμὲ ποιοῦντα τοῦτο.»

Ἐπιμύθιον· πολλάκις ἐπικρίνομεν πικρῶς ὅτι πράττουσιν οἱ ἄλλοι, ἐνῷ ἡμεῖς ὁσάκις πράττομέν τι τὸ πράττομεν ἄνευ τύψεως συνειδότως.

πτατο ἀπ' ἄνθος εἰς ἄνθος πίνουσα μόνον ὀλίγον καὶ τὸ ἀναγκαιοῦν, εὐχαριστημένη μᾶλλον ἐκ τῆς θέας τῆς τερπνῆς φύσεως.

Περὶ τὸ δειλινὸν ἡ φρόνιμος μέλισσα ὑπῆγε νὰ ἴδῃ τὴν φίλην αὐτῆς καὶ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὴν ἂν ἐπεθύμη νὰ ἐπιστρέψωσιν ὁμοῦ εἰς τὴν κυψέλην. Εὗρε δ' αὐτὴν τετανυσμένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ κατάκορον, πεπληρωμένην τὴν κοιλίαν αὐτῆς ἐκ τῶν ἡδονῶν τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ καταφάγῃ ὅλας, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐγκαταλείψῃ, καὶ ἡμιθανῆ. Τοιουτοτρόπως ἀπηυδισμένη, ἔχουσα τὰς πτέρυγας ἐξαπλωμένας, τοὺς πόδας ἀσταθεῖς καὶ ὅλον αὐτῆς τὸ σῶμα ἑτοιμοθάνατον, μόλις ἠδυνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν φίλην αὐτῆς, ὅπως τὴν ἀποχαιρετήσῃ τὸ ὕστατον, θρηνωδῶς πως μεμφομένη τὴν πρόωρον αὐτῆς τύχην καὶ λέγουσα,—ὅτι ἂν καὶ αἱ ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν διεγείρουσι μὲν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ζωῆς, ἀκόρεστος ὅμως λαιμαργία εἶναι θάνατος διηνεκής.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΑΣ

Λύκος ἐγκύψας εἰς καλύβην τινὰ καὶ ἰδὼν ποιμένας τρώγοντες ὀπτὸν ἀμνὸν, ἀνέκραξεν· «Οἴμοι, τάλας, ὁποῖον θόρυβον θὰ ἔκαμνον οἱ ποιμένες οὗτοι, ἐὰν συνελάμβανον ἐμὲ ποιοῦντα τοῦτο.»

Ἐπιμύθιον· πολλάκις ἐπικρίνομεν πικρῶς ὅτι πράττουσιν οἱ ἄλλοι, ἐνῷ ἡμεῖς ὁσάκις πράττομέν τι τὸ πράττομεν ἄνευ τύψεως συνειδότως.

ΑΒΡΑΧΑΜΙ ΕΔΕ ΝΗ ΠΛΑΚ.

Αβραχαμι ποτση ςι ε περηνδον διελι διλ̓ ε ςι κδη πραγ τη δερησ' ετενδησ τια· σε κει ςακον τη φτον κδοκη τη κωκι ε τη στερη ιαστη τιη ακομ αντει πρει ατιι ξεντιτ.

Νη διτη κα ε πο ξιεχ πρει τιι κη κερι κωμβισωρη μβη κη σκοπ, ιλοδωρη κγα τ' ετσωριτη εδε ιστρημβωαρη κγα τη ρηνδωαριτ' εξιτηραθετ, σε ιο 199 ξιετ πλακ.

Τωκε παρη ατη Αβραχαμι ιφτοι τη κονεπσηκ κδη τεκτη τη τια στρ ατη κατη· ε πατ τη λαιτωριτ κημβηξετ,—κη αδετ τοη στῤγλακ σοτ με τη κδηρωαρη τη στηρσηκδετωριτ' ε τη δηκη τη δωαρθετ εδε τη φτωαξιτ με καφε εδε με σιωσι δωκαν,—ιβηρι γατη δαρκη τωκε θερτωρη κη πωλη ε εξωρη ατι τη ςι πρακη τι κδη σοφρα στρ τη και εδε κη τοικη βωκη.

Αβραχαμι ποτση πα ατη τοη ςωρι τη και βωκη εδε πα θηκη ωρατηκη α παφαλτωρη Περηνδιση,—σι τη θεμι παβηρη κριακη,—Αβραχαμι επιειτι ατη πσε κωκ' ιφαλει Ζοτιτ Περηνδισ' εκιελιτ εδ' εδευτ παρη σε τη και βωκη;

Πλακω ιωπηῤγειη ε ιθα ατιι σε αι σ' ιφαλει Περηνδιση πο ξετημη Ζιαρμιτ,—κη περηνδι τσ' εκει κωρδο πρακη κδη στημι τη τια, εδε κδη ξατρη τη τια, ε τοη κωκη βεσον μβη τιατρη Περηνδι, ε ιφαλει ατιι στηρβρηνδα ξετηκεση τια ε παδηγυαρη κερι.

ΑΒΡΑΧΑΜΙ ΕẟΕ ИΗ ΠLΑΚ.

Αβραχαμι ϖοτɔη ζιι ε ϖερηχẟοχ δϊελι διʎ ε ϙιι χẟη ϖραᴦ τη ẟερησ' ετεχδησ η τια· σε κει ζακοχ τη φτοχ χẟοκη τη χωαι ε τη ɔτερη ιαɔτη τɔη ɔκοϰ αχτει ϖρει ατιι ϑεχτιτ.

Иη διτη χα ε ϖο ϑιεχ ϖρει τιι ϰη ϰερι κωμβισωρη μβη ϰη ɔκοϖ, ιʎοδωρη χᴦα τ' ετσωριτη εẟε ιɔτρημβωαρη χᴦα τη ρηχδωαριτ' εϑιτηραϑετ, σε ιɔ 199 ϑιετ ϖʎακ.

Τωκε ϖαρη ατη Αβραχαμι εφτοι τη κοχεϖσηχ χδη τεχτη τη τια ϖηρ ατη χατη· ε ϖασ τη ʎαιτωριτ κημβηϑετ,—ϰη αδετ τɔη ϖηρᴦʎαχ σɔτ με τη χẟηρωαρη τη ϖηροηχδετωριτ' ε τη ẟηχη τη δωαρϑετ εẟε τη φτωαϛιτ με καφε εẟε με σιϖσι δωχαχ,—ιβηρι ᴦατη δαρκη τωκε θερτωρη ϰη ϖωʎη ε εϑωρη ατι τη ϙιι ϖραχη τιι χẟη σοφρα ϖηρ τη χαι εẟε ϰη τοικη βωκη.

Αβραχαμι ϖοτɔη ϖα ατη τɔη ζωρι τη χαι βωκη εẟε ϖα θηχη ωρατηχη α ϖαφαʎτωρη Περηχẟιση,—σι τη θεμι ϖαβηρη κριϰχη,—Αβραχαμι εϖιειτι ατη ϖσε χωκ' ιφαʎει Ζοτιτ Περηχδισ' εϰιελιτ εẟ' εẟευτ ϖαρη σε τη χαι βωκη;

Πʎακω ιωϖηρᴦειϰ ε ιθα ατιι σε αι σ' ιφαʎει Περηχδιση ϖο ϑετημη Ζιαρμιτ,—ϰη ϖερηχδι τɔ' εκει κωρẟο ϖραχη χδη ɔτηϖι τη τια, εẟε χẟη ϑατρη τη τια, ε τɔη χωκη βεσɔχ μϑη τιατρη Περηχẟι, ε ιφαʎει ατιι ϖηρβρηχδα ϑετηχεɔη τια ε ϖαẟηγυαρη ϰερι.

Ο ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ ΓΕΡΩΝ

Ὁ Ἀβραάμ, ἅμα ἤρχιζε νὰ δύῃ ὁ ἥλιος, ἐξήρχετο τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάθητο παρὰ τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τῆς σκηνῆς· διότι εἶχε συνήθειαν νὰ προσκαλῇ κανένα ξένον καὶ παρεπίδημον διερχόμενον τῆς χώρας ἐκείνης.

Ἡμέραν τινὰ ἰδοὺ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ἄνθρωπός τις στηριζόμενος ἐπὶ βακτηρίας κεκμηκὼς ὑπὸ τοῦ καμάτου καὶ κεκυρτομένος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν διότι ἦτο 199 ἐτῶν γέρων.

Ἀναβλέψας πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβραὰμ προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ καταλύσῃ τὴν νύκτα ἐκείνην ὑπὸ τὴν σκηνήν του. Μετὰ δὲ τὸ νίψιμον τῶν ποδῶν,—εἶδος συνηθείας ἀνταποκρινομένης σήμερον μὲ τὴν ἀνταλλαγὴν φιλοφρονητικῶν δεξιώσεων καὶ προσφορᾶς καφφὲ καὶ καπνοσύριγγος,—σφάξας ὄρνιθα καὶ ἑτοιμάσας δεῖπνον προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ καθίσῃ παρὰ τῇ τραπέζῃ ὅπως φάγῃ καὶ ὀλίγον ἄρτον.

Ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ἀβραὰμ ἀρχομένου τῆς σιτήσεως ἄνευ προσευχῆς πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ Θεοῦ,—καὶ ὡς νὰ εἴπωμεν χωρὶς νὰ κάμῃ τὸν σταυρόν του,—ἠρώτησεν αὐτὸν διατί δὲν προσφέρει τὰς εὐχαριστείας του πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς πρὶν φάγει;

Ὁ γέρων ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι δὲν λατρεύει οὐδένα θεὸν εἰμὴ μόνον τὸ Πῦρ,—θεὸν τὸν ὁποῖον ἔχει πάντοτε ἐν τῷ οἴκῳ καὶ παρὰ τῇ ἑστίᾳ αὐτοῦ καὶ ὅτι αὐτὸ μόνον λατρεύει ἐν τῷ μυχῷ αὐτοῦ χωρὶς νὰ τὸ ἠξεύρῃ κανείς

Ο ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ ΓΕΡΩΝ

Ὁ Ἀβραάμ, ἅμα ἤρχιζε νὰ δύῃ ὁ ἥλιος, ἐξήρχετο τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάθητο παρὰ τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τῆς σκηνῆς· διότι εἶχε συνήθειαν νὰ προσκαλῇ κανένα ξένον καὶ παρεπίδημον διερχόμενον τῆς χώρας ἐκείνης.

Ἡμέραν τινὰ ἰδοὺ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ἄνθρωπός τις στηριζόμενος ἐπὶ βακτηριάς κεκμηκὼς ὑπὸ τοῦ καμάτου καὶ κεκυρτομένος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν διότι ἦτο 199 ἐτῶν γέρων.

Ἀναβλέψας πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβραὰμ προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ καταλύσῃ τὴν νύκτα ἐκείνην ὑπὸ τὴν σκηνήν του. Μετὰ δὲ τὸ νίψιμον τῶν ποδῶν,—εἶδος συνηθείας ἀνταποκρινομένης σήμερον μὲ τὴν ἀνταλλαγὴν φιλοφρονητικῶν δεξιώσεων καὶ προσφορὰς καφφὲ καὶ καπνοσύριγγος,—σφάξας ὄρνιθα καὶ ἑτοιμάσας δεῖπνον προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ καθίσῃ παρὰ τῇ τραπέζῃ ὅπως φάγῃ καὶ ὀλίγον ἄρτον.

Ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ἀβραὰμ ἀρχομένου τῆς σιτήσεως ἄνευ προσευχῆς πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ Θεοῦ,—καὶ ὡς νὰ εἴπωμεν χωρὶς νὰ καμὴ τὸν σταυρόν του,—ἠρώτησεν αὐτὸν διατί δὲν προσφέρει τὰς εὐχαριστείας του πρὸν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς πρὶν φάγει;

Ὁ γέρων ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι δὲν λατρεύει οὐδένα Θεὸν εἰμὴ μόνον τὸ Πῦρ,—θεὸν τὸν ὁποῖον ἔχει πάντοτε ἐν τῷ οἴκῳ καὶ παρὰ τῇ ἑστίᾳ αὐτοῦ καὶ ὅτι αὐτὸ μόνον λατρεύει ἐν τῷ μυχῷ αὐτοῦ χωρὶς νὰ τὸ ἠξεύρῃ κἀνείς

Τωκε θηχη κητο πλακω, Αβρακαμι ωετημηρωα φορτ τωμη αιη σα εκδεωαρ ατη ιαστη κρα τεκτα ετια με ετημηρωμ ε επηρεω ατη φωχδετ, ε ικω πα κρεηκη δε βωκη. Κωρ πλακω ικω πα θηχη φαρε γη ε ξατε κδ' ωδη τη τια, Περηκδια θερτι Αβρακαμκη ε επειτι ατη το' ωβη αι κεριω πλακω ιχωαι, Αβρακαμι ιωπηρηεια ε ιθα,—Εγναιτα ο Ζοτ τ' ικηχ κρα τεκτα ιμε σε πσε κωκη τη φαλει τυχη Ζοτκ' ιπελιτ ε ιδευτ.

Περηκδια ιωπηρηεια Αβρακαμιτ ε ιθα· Ωκ' εκδωροξα ατη τη ζοκ κητα τη κη κκδ ε κηκδηδιετεκηκδη ξιετ, μβατε τον αι κωκη μη κδεραχ μωα, ε τι κωκη μωκδ' εκδηροκε ατη σα πηρ κη κατη θετημη; Κωρ πο εδε κωκη τη δα εδε κδεκη εαγμετ;

Μβη τη φαλτωρη ατη κητω Περηκδια, θοτη πραλα, Αβρακαμι ωκρε ε ξατε πατ πλακωτ ε ετετι ατη ε εμρωσε ατη πρατη με λυτειε τη μηδα εδε ερσστιτη ατη φορτ μερη, τωκε δηκη, κεξε κη πορσι τη βημη εδε κεξε τη τελα πωκτρα, εδε λιμοσκα ιωκη δο παρωκετη κρα Περηκδια, ε Αβρακαμιτ.

Τωκε θηχη κητο ϖλακω, Αβραϰαμι ωζημηρωα φορτ σωμη αϰη σα εχδζωαρ ατη ιαστη χγα τεχτα ετια με ζημηριμ ε εϖηρζω ατη φωχδιτ, ε ικω σα χγρηχη δε βωκη. Κωρ ϖλακω ιϰω σα θηχη φαρε γη ε ϑατε χδ' ωδη τη τια, Περηχδια θιϙιτι Αβραϰαμχη ε εϖιειτι ατη τσ' ωβη αι ϰεριω ϖλακω ιχωαι, Αβραϰαμι ιωϖηργειϰ ε ιθα,—Εγυαιτα ο Ζοτ τ' ιϰηχ χγα τεχτα ιμε σε ϖσε χωκη τη φαλει τυχη Ζοτχ' ιϰϊελιτ ε ιδευτ.

Περηχδια ιωϖηργειϰ Αβραχαμιτ ε ιθα· Ωχ' εχδωρσϑα ατη τη ϙοχ κητα τη ϰη ϰ'χδ ε χηχδηδιετεχηχδη ξιετ, μβασε τση αι χωκη μη χδεροχ μωα, ε τι χωκη μωχδ' εχδηροϰε ατη σα ϖηρ ϰη χατη ϑετημη; Κωρ ϖσ εδε χωκη τη δα εδε χδσϰη ζαχμετ;

Μβη τη φολτωρη ατιι ϰηστω Περηχδια, θστη ϖραλα, Αβραϰαμι ωχγρε ε ξατε ϖατ ϖλακωτ ε εγετι ατη ε εϖρωαρ ατη ϖραϖη με λυτειε τη μηδα εδε εροστιτη ατη φορτ μιρη, τωκε δηχη χεϑε ϰη ϖορσι τη βημη εδε χεϑε τη τιλα ϖωχηρα, εδε λιμοσχα ιοχη δο ϖαγωχετη χγα Περηχδια, ει Αβραχαμιτ.

BKSH

Εἰπόντος τοῦ γέροντος ταῦτα, ὁ Ἀβραὰμ ὠργίσθη πολὺ σφόδρα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν τῆς σκηνῆς του μετὰ θυμοῦ καὶ ἐξεδίωξεν αὐτὸν ὁλοτελῶς· ὁ δὲ γέρων ἔφυγε χωρὶς κἂν νὰ φάγῃ ἄρτον. Ὅτε ὁ γέρων ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ εἴπῃ λόγον καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ὁδόν του, ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸν Ἀβραὰμ καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν τί ἔγεινεν ὁ γέρων ἐκεῖνος ξένος. Ὁ Ἀβραὰμ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς Αὐτόν. Ἐξεδίωξα αὐτόν, ὦ Κύριε τῆς σκηνῆς μου διότι δὲν ἐλάτρευε Σὲ τὸν κύριον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Τότε ὁ Θεὸς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν.—Ἐγὼ ὑπέφερα αὐτὸν νὰ ζήσῃ τὰ ἑκατὸν ἐννενήκοντα ἐννέα ταῦτα ἔτη ἂν καὶ δὲν με ἐλάτρευε, σὺ δέ, δὲν ἠδυνήθης νὰ ἀνεχθῇς αὐτὸν οὔτε κἂν μίαν νύκτα, ἂν καὶ δὲν σε προσέβαλε προσωπικῶς;

Ὅταν ἐλάλησε ταῦτα πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, λέγει ὁ μῦθος, ὁ Ἀβραὰμ ἀμέσως μετημελήθη καὶ σηκωθεὶς ἔτρεξε κατόπιν αὐτοῦ καὶ συναντήσας αὐτὸν ἐδέετο αὐτοῦ ὅπως ἐπιστρέψῃ ὀπίσω ἐν τῇ σκηνῇ του καὶ ἐπεριποιήθη αὐτὸν μεγάλως. Ὁ μῦθος οὗτος δίδει εἰς ἡμᾶς μίαν καλὴν συμβουλήν, δηλαδή, νὰ ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ κάμωμεν τὸ αὐτὸ καὶ ἡ ἐλεημοσύνη ἡμῶν θέλει ἀνταποδοθῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

Εἰπόντος τοῦ γέροντος ταῦτα, ὁ Ἀβραὰμ ὠργίσθη πολὺ σφόδρα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν τῆς σκηνῆς του μετὰ θυμοῦ καὶ ἐξεδίωξεν αὐτὸν ὁλοτελῶς· ὁ δὲ γέρων ἔφυγε χωρὶς κἂν νὰ φάγῃ ἄρτον. Ὅτε ὁ γέρων ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ εἴπῃ λόγον καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ὁδόν του, ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸν Ἀβραὰμ καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν τί ἔγεινεν ὁ γέρων ἐκεῖνος ξένος. Ὁ Ἀβραὰμ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς Αὐτόν. Ἐξεδίωξα αὐτὸν, ὦ Κύριε τῆς σκηνῆς μου διότι δὲν ἐλάτρευε Σὲ τὸν κύριον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Τότε ὁ Θεὸς ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν.—Ἐγὼ ὑπέφερα αὐτὸν νὰ ζήσῃ τὰ ἑκατὸν ἐννενήκοντα ἐννέα ταῦτα ἔτη ἂν καὶ δέν με ἐλάτρευε, σὺ δὲ, δὲν ἠδυνήθης νὰ ἀνεχθῇς αὐτὸν οὔτε κἂν μίαν νύκτα, ἂν καὶ δέν σε προσέβαλε προσωπικῶς;

Ὅταν ἐλάλησε ταῦτα πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς, λέγει ὁ μῦθος, ὁ Ἀβραὰμ ἀμέσως μετημελήθη καὶ σηκωθεὶς ἔτρεξε κατόπιν αὐτοῦ καὶ συναντήσας αὐτὸν ἐδέετο αὐτοῦ ὅπως ἐπιστρέψῃ ὀπίσω ἐν τῇ σκηνῇ του καὶ ἐπεριποιήθη αὐτὸν μεγάλως. Ὁ μῦθος οὗτος δίδει εἰς ἡμᾶς μίαν καλὴν συμβουλὴν, δηλαδὴ, νὰ ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ κάμωμεν τὸ αὐτὸ καὶ ἡ ἐλεημοσύνη ἡμῶν θέλει ἀνταποδοθῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

ΤΗ ΝΔΙΊΨΩΑΡΙΤ ΕΚΑΦΞΗΒΕΤ

Σκοθα κη κερη θοτη Μυδξιω, κδη κη σραλη Αραβεοτε, κγα κη κυτετ τη μη μη τη ξιετηρη, εδε τη μη μη τη κηρηςτωαρη, ε σιειτα κη κγα κυτετορητη σα ξιετ κει τοηκωρ ωιαραδισ αι κωτετι. «Μη τη ξηρτετη, —μ' ωσηρjεια,— ιστη κακ' ιξιετηρ κυτετ τοη κωκη κοχμη μη τη σακτη σε σα ξιετ κα τοηκωρ ωδηρτωα, εδε βαβαλαρητη τ' ακη ιακη τη σαδιετωρ μβη κητη σωκη σι εδε κε ξιετ.»

Πας κατρηκιτ ξιετ, σκοθα σραση κj' αι ξεκτι, εδε κωκη μωκδη τη σοκη τη μη μη τη ξοjηλη jυρμη εατιτ κυτετιτ. Πιειτα κη φσαταρ, τοη μβηλιθ λακηρα μβη jωρμωραδα τ' ατιι σε σα κοκη κει τοηκωρ ωσξιο. «Μη τη ξηρτετη, — ωσηρjεια, — κηιο ιστη κ' εσιετωρ' εκωαι. Κιι ξεκτι κωσηη κωκ' ιο κδριοε κjα σε τοη δωκετη κακι.» «Νωκη ιο κητω, — ιθαση, — κδηοηρμοτομη, κη κυτετ ιξιετηρ' ε ξημηρ;» «Κωση, —μ' ωσηρjεια,—σ' κεμι jεjυρη τη τιλη σωκη.»

Μβη τη κθιερ ατιε σρᾶση σασ κατρηκιτ ξιετ, jετα δετ σιωρα μβ' ατη ξεκτ εδε μβη κ' ακη τη δετιτ κη τοωρμη σιυκηταρη. Ιαξειτα εδε ατα σα κοκη ιο τοηκωρ ωσωστρωα αι δεω κjα ωιηρατη; «Ε σο ιστη κηιο κ' εσιετωρη,—θακη ατα, — σηρ κη κερι σι τι;» «Κιι ξεκτι κωρκωση ιο ιτιλη σι ιστη εδε σοτ.»

ΤΗ ΝΔΗϤΩΑΡΙΤ' ΕΚΑΦƷΗΒΕΤ

Ʒκοϥα χη χερη θοτη Ϫυδζιω, χδη χη ϖραλη Αραβιʊτε, χᴦα χη ϰυτετ τη μη μη τη ϥιετηρη, εδε τη μη μη τη κηρηζτωαρη, ε ϖιειτα χη χᴦα ϰυτετορητη σα ϥιετ κει τʊηκωρ ωιαραδισ αι ϰωτετι. «Μη τη ϥηρτετη, —μ' ωϖηρɿειϰ,— ιʊτη καϰ' ιϥιετηρ ϰυτετ τʊη χωκη ϰοχμη μη τη σακτη σε σα ϥιετ κα τʊηκωρ ωδηρτωα, εδε βαβαλαρητη τ' αχη ιαχη τη ϖαδιιτωρ μβη κητη ϖωχη σι εδε χε ϥετ.»

Πας κατρηϰιχτ ϥιετ, ʊϰοϥα ϖραϖη χᴦ' αι ϥεχτι, εδε χωκη μωχδη τη ʊοχη τη μη μη τη ϥογηʎη ɿυρμη εατιιτ ϰυτετιτ. Πιειτα χη φʊαταρ, τʊη μβηʎιθ ʎακηρα μβη ᴦωρμωραδα τ' ατιι σε σα κοχη κει τʊηκωρ ωϖqιʊ. «Μη τη ϥηρτετη, — ωϖηρɿειϰ, — κηιο ιʊτη ϰ' εϖϊετωρ' εχωαι. Κιι ϥεχτι κωqη χωκ' ιʊ χδριʊε χᴦα σε τʊη δωκετη χαχι.» «Νωκη ιʊ κητω, — ιθαʊη, — χδηϖηρμοτομη, χη ϰυτετ ιϥιετηρ' ε ϊημηρ;» «Κωqη, —μ'.ωϖηρɿειϰ,—σ' κεμι ɿεɿυρη τη τιʎη ϖωχη.»

Μβη τη κθιερ ατιε ϖραϖη ϖασ κατρηϰιχτ ϥιετ, ɿετα δετ σιϖρα μβ' ατη ξεχτ εδε μβη ϰ' αχη τη δετιτ χη τσωρμη ϖιʊϰηταρη. Ιϖϊειτα εδε ατα σα κοχη ιʊ τʊηκωρ ωϖωʊτρωα αι δεω χᴦα ωιηρατη; «Ε ϖο ιʊτη κηιο ϰ' εϖϊετωρη,—θαχη ατα, — ϖηρ χη χερι σι τι;» «Κιι ϥεχτι κωρκωqη ιʊ ιτιʎη σι ιʊτη εδε σʊτ.»

BKSH

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

Ἐπέρασα ποτέ, λέγει ὁ Κιδζῆς εἰς Ἀραβικόν τινα μῦθον, ἀπὸ πόλιν τινὰ ἀρχαιοτάτην καὶ πολυανθρωποτάτην καὶ ἠρώτησά τινα τῶν κατοίκων αὐτῆς, πρὸ πόσου χρόνου ἐκτίσθη ἡ πόλις αὕτη; «Τῇ ἀληθείᾳ, —μοὶ ἀπεκρίθη, — ἡ πόλις αὕτη εἶναι τόσον ἀρχαία ὥστε δὲν γνωρίζομεν ἐπ' ἀκριβῶς πρὸ πόσου χρόνου ἐκτίσθη καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν εἶναι ἀβέβαιοι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὡς καὶ ἡμεῖς.»

Μετὰ τετρακόσια ἔτη διῆλθον πάλιν ἐκεῖθεν καὶ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω τὸ ἐλάχιστον τεκμήριον τῆς πόλεως ἐκείνης. Ἠρώτησα πάλιν χωρικόν τινα ὅστις ἐμάζευε λάχανα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῆς, πόσος χρόνος ἦτο ἀφότου κατεστράφη ἡ πόλις ἐκείνη; «Τῇ ἀληθείᾳ,—ἀπεκρίθη,—ἡ ἐρώτησις αὕτη εἶναι πολὺ παράξενος· ὁ τόπος οὗτος ποτὲ δὲν ἦτο διαφορετικὸς ἀφ' ὅτι εἶναι σήμερον.» «Δὲν ἦτο ἐδῶ, — τῷ εἶπον, — πάλαι ποτὲ πόλις ἀρχαιοτάτη καὶ περίφημος;» «Πώποτε δὲν ἠκούσαμεν τοιοῦτόν τι,— μοὶ ἀπεκρίθη, —ἀλλ' οὔτε οἱ γονεῖς ἡμῶν μᾶς ἐδιηγήθησάν τι.»

Μετὰ τετρακόσια ἔτη ἐπιστρέψας πάλιν ἐκεῖ εἶδον τὸν τόπον ἐκεῖνον καλυπτόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης καὶ εἰς γωνίαν τινὰ τῆς θαλάσσης πλήρωμά τι ἁλιέων τοὺς ὁποίους ἠρώτησα καὶ ἐκείνους, πρὸ πόσου χρόνου ἐκαλύφθη ἡ χώρα ἐκείνη ὑπὸ τῶν ὑδάτων; «Εἶναι ἐρώτησις αὕτη δι' ἄνθρωπον ὡς ὑμεῖς —ἀπεκρίθησαν οὗτοι;» «Ὁ τόπος οὗτος πάντοτε ἦτο ὁ αὐτὸς ὅπως φαίνεται καὶ σήμερον.»

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

'Επέρασα ποτὲ, λέγει ὁ Κιδζῆς εἰς 'Αραβικόν τινα μῦθον, ἀπὸ πόλιν τινὰ ἀρχαιοτάτην καὶ πολυανθρωποτάτην καὶ ἠρώτησά τινα τῶν κατοίκων αὐτῆς, πρὸ πόσου χρόνου ἐκτίσθη ἡ πόλις αὕτη; «Τῇ ἀληθείᾳ, —μοὶ ἀπεκρίθη, — ἡ πόλις αὕτη εἶναι τόσον ἀρχαία ὥστε δὲν γνωρίζομεν ἐπ' ἀκριβῶς πρὸ πόσου χρόνου ἐκτίσθη καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν εἶναι ἀβέβαιοι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὡς καὶ ἡμεῖς.»

Μετὰ τετρακόσια ἔτη διῆλθον πάλιν ἐκεῖθεν καὶ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω τὸ ἐλάχιστον τεκμήριον τῆς πόλεως ἐκείνης. 'Ηρώτησα πάλιν χωρικόν τινα ὅστις ἐμάζευε λάχανα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῆς, πόσος χρόνος ἦτο ἀφότου κατεστράφη ἡ πόλις ἐκείνη; «Τῇ ἀληθείᾳ,—ἀπεκρίθη,—ἡ ἐρώτησις αὕτη εἶναι πολὺ παράξενος· ὁ τόπος οὗτος ποτὲ δὲν ἦτο διαφορετικὸς ἀφ' ὅτι εἶναι σήμερον.» «Δὲν ἦτο ἐδῶ, — τῷ εἶπον, — πάλαι ποτὲ πόλις ἀρχαιοτάτη καὶ περίφημος;» «Πώποτε δὲν ἠκούσαμεν τοιοῦτόν τι,— μοὶ ἀπεκρίθη, —ἀλλ' οὔτε οἱ γονεῖς ἡμῶν μᾶς ἐδιηγήθησάν τι.»

Μετὰ τετρακόσια ἔτη ἐπιστρέψας πάλιν ἐκεῖ εἶδον τὸν τόπον ἐκεῖνον καλυπτόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης καὶ εἰς γωνίαν τινὰ τῆς θαλάσσης πλήρωμά τι ἁλιέων τοὺς ὁποίους ἠρώτησα καὶ ἐκείνους, πρὸ πόσου χρόνου ἐκαλύφθη ἡ χώρα ἐκείνη ὑπὸ τῶν ὑδάτων; «Εἶναι ἐρώτησις αὕτη δι' ἄνθρωπον ὡς ὑμεῖς —ἀπεκρίθησαν οὗτοι;» «Ὁ τόπος οὗτος πάντοτε ἦτο ὁ αὐτὸς ὅπως φαίνεται καὶ σήμερον.»

Πασ κατρηκιντ ξιετ ωσπρωαρση σρασση ατιε, ε ιασο δετι κει χωμβωρη. Πσειτα κη κερι τση γηκδει ατιε ιξιετημη, σα κηρο ισ τση κωρ ωβη κηιο, ε μη δα δε αι τη τιλη τη σπρεγωρη τση μη δακη εδε τη ρησαρητη. Μβη τη κθερ' ατιε σρασση τη σαστιμεκη κερη, σασ τη σκωαριτ τη κατρηκιντ ξιετηρβιετ, γετα ατιε κη κυτετ τη μαθ ε τη σηκγιμη, μη τη κηργετωαρη ε μη τη σατωρη κδη τη βωκωρα στησερα σε κγα ιωαρι. Πο κωσ δεσα τη κοχκη τη ξιετηρωαρετ ετι, μη θακη κυτετορητη τση τη κγριτωριτ' ετι βαρει κδη σπρ ξιετηρα τη σκοιαρη. Νωκη διμη σε σε βιτηρα ιστ' ιξιετηρ, εδε σριατη τ' ακη ιακη τη σαδιτωρ μβη κητη σωκη, σι εδε κεθετ.

Πηρσραλησι. Τη κδηγωαρατ' εκαφσαθετ κηρηειστεξετ ιακη τη σωμα ε τη κδριτιμε. Νωκη διμη, μη τη σακτη, κγα ξιμη ε τση δο βηκεμι, μβασι ιακη τσα τση μβαχεκη τση κακη τη δαλτωρη κγα τη μη μη τη ξιετηρατη ε τη μη μη τη σηκγιμετη φημιλα, κωρσο μη τη ξηρτετη ιακη τη διεσιμ εδε τη σκωσιτιμ· ε σο τη τιερη τση ιακη τη ξεγηλ ε τη σαθηκωαρη, σι τη θεμι, βιτωρη κγα σλωκεια, ςιτεκ' εδε μαδηστσκεκη, ε σρα μβωρτεκη εδ' ατα σε διστση ιακη, κωρσο τη γιθατη σωκηρατη ιακη τη κοτα, ε κωκη γηκδετη γη ερι ρησσο δελιτ.

Αυτω 'στη· σ' ιστη φαργη σιγωρ ε ιμβακωρ μβη κητη δεε· σωκηρατ' ικησαι βοτηση ιακη τη σοτμε ε τη σκωαραρδωρα· στ σριεμη κεστρη δηρτσιμη, σστ λε-

Πασ κατρηϰιχτ ϥιετ ωϖρωαρɔη ϖραϖη ατιε, ε ιαϖο δετι κει χωμβωρη. Πϊειτα ϰη ϰερι τɔη ɣηχδ̂ει ατιε ιϥετημη, σα κηρο ιɔ τση κωρ ωβη κηιο, ε μη ʒα δ̂ε αι τη τιʎη τη ϖηρɣεɣωρη τɔη μη ʒαχη εδ̂ε τη ρηϖαρητη. Μβη τη κθϊερ' ατιε ϖραϖη τη ϖασταιμεχη χερη, ϖασ τη ɔκωαριτ τη κατρηϰιχτ ϥιτηρϥετ, ɣετα ατιε ϰη ϰυτετ τη μαθ ε τη ɔηϰɣιμη, μη τη ϰηρηζτωαρη ε μη τη ϖατωρη χδ̂η τη βωκωρα ɔτηϖιρα σε χɼα ιϖαρι. Πο κωϙ δεɔα τη ϰοχϰη τη ϥιετηρωαριτ ετιι, μη θαχη ϰυτετορητη τɔη τη χɼριιτωριτ ετιι βαρει χδ̂η ϖηρ ϥιτηρα τη ɔκωαρη. Νωκη διμη σε σε βιτηρα ιɔτ' ιϥιετηρ, εδ̂ε ϖριχτη τ' αχη ιαχη τη ϖαδ̂ιιτωρ μβη κητη ϖωχη, σι εδ̂ε χεϥετ.

Πηρϖραληζη. Τη χδηϙωαρατ' εκαφɔαϥετ ϰηρηζιοτεϥετ ιαχη τη ɔωμα ε τη χδριɔμε. Νωκη διμη, μη τη σακτη, χɼα ϥιιμη ε τɔη δο βηχεμι, μβασε ιαχη τσα τɔη μβαχεχη τɔη καχη τη δαʎτωρη χɼα τη μη μη τη ϥιετηρατη ε τη μη μη τη ɔηϰɣιμετη φημιʎα, κωρϖο μη τη ϥηρτετη ιαχη τη δ̂ιεɔιμ εδ̂ε τη ɔκωαιɔιμ· ε ϖο τη τιερη τɔη ιαχη τη ϥεɣηʎ ε τη ϖαɔηχωαρη, σι τη θεμι, βιιτωρη χɼα ϖʎωχεια, ϙιτεχ' εδ̂ε μαδ̂ηɔτοχεχη, ε ϖρα μβωρτεχη εδ̂' ατα σε δισετɔη ιαχη, κωρϖο τη ɣιθατη ϖωχηρατη ιαχη τη κοτα, ε χωκη ɣηχδ̂ετη ɣη ερε ρηϖοɔ δϊελιτ.

Αɔτω 'ɔτη· σ' ιɔτη φαρɣη σιɼωρ ε ιμβαχωρ μβη κητη ʒεε· ϖωχηρατ' εκησαι βοτησ η ιαχη τη σοτμε ε τη ɔκωαραρδ̂ωρα· σɔτ ϖριɔμη χεστρη δηρτɔιμη, σɔτ λε-

BKSH

Μετὰ παρέλευσιν τετρακοσίων ἐτῶν πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ ἰδοὺ ἡ θάλασσα εἶχεν ἐξαλειφθῆ ὁλοτελῶς. Ἠρώτησα ἄνθρωπόν τινα ὅστις εὑρίσκετο ἐκεῖ που κατὰ μόνας, πρὸ πόσου χρόνου συνέβη τὸ τοιοῦτον; καὶ μοὶ ἔδωσε καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωσαν καὶ οἱ προηγούμενοι.

Κατὰ τὴν τελευταίαν μου πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐπιστροφήν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τετρακοσίων ἐτῶν, εὗρον ἐκεῖ πόλιν μεγάλην καὶ λαμπράν, πολυπληθεστέραν καὶ μεγαλοπρεπεστέραν κατὰ τὴν ὡραιότητα τῶν κτιρίων αὐτῆς, τῆς προγενεστέρας. Ἀλλ' ὅτε ἠθέλησα νὰ μάθω περὶ τῆς ἀρχαιότητος αὐτῆς μοὶ εἶπον οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὅτι ἡ κτίσις αὐτῆς ἐγένετο εἰς παρῳχηκότας αἰῶνας. Δὲν γνωρίζομεν πόσων ἐτῶν εἶναι ἡ ἀρχαιότης αὐτῆς, καὶ οἱ γονεῖς ἡμῶν εἶναι ἀβέβαιοι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς καὶ ἡμεῖς.

Ἐπιμύθιον. Αἱ περιπέτειαι τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων εἶναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι. Δὲν γνωρίζομεν ἐπακριβῶς πόθεν ἐρχόμεθα καὶ ποῦ καταντῶμεν, καὶ μολονότι τινὲς διισχυρίζονται ὅτι κατάγονται ἐξ ἀρχαιοτάτων καὶ εὐκλεεστάτων οἰκογενειῶν, ἐνῷ πράγματι εἶναι χθεσινοὶ καὶ διαβατικοί· ἄλλοι δὲ πάλιν μικροὶ καὶ ἀσήμαντοι, καὶ οἱονεὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς γεγεννημένοι, καυχῶνται καὶ αὐτοὶ ὅτι εἶναι κάτι, ἐνῷ τὰ πάντα εἶναι μάταια καὶ οὐδὲν βέβαιον καὶ σταθερὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Οὕτως εἶναι· οὐδὲν βέβαιον καὶ στάσιμον ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου εἶναι ἐφήμερα καὶ μεταβατικά· σήμερον καταρρίπτομεν αὔριον ἀνορθοῦμεν, σήμερον γεννώμεθα αὔριον ἀποθνήσκο-

Μετὰ παρέλευσιν τετρακοσίων ἐτῶν πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ ἰδοὺ ἡ θάλασσα εἶχεν ἐξαλειφθῆ ὁλοτελῶς. Ἠρώτησα ἄνθρωπόν τινα ὅστις εὑρίσκετο ἐκεῖ που κατὰ μόνας, πρὸ πόσου χρόνου συνέβη τὸ τοιοῦτον; καὶ μοὶ ἔδωσε καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωσαν καὶ οἱ προηγούμενοι.

Κατὰ τὴν τελευταίαν μου πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐπιστροφὴν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τετρακοσίων ἐτῶν, εὗρον ἐκεῖ πόλιν μεγάλην καὶ λαμπρὰν, πολυπληθεστέραν καὶ μεγαλοπρεπεστέραν κατὰ τὴν ὡραιότητα τῶν κτιρίων αὐτῆς, τῆς προγενεστέρας. Ἀλλ' ὅτε ἠθέλησα νὰ μάθω περὶ τῆς ἀρχαιότητος αὐτῆς μοὶ εἶπον οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὅτι ἡ κτίσις αὐτῆς ἐγένετο εἰς παρῳχηκότας αἰῶνας. Δὲν γνωρίζομεν πόσων ἐτῶν εἶναι ἡ ἀρχαιότης αὐτῆς, καὶ οἱ γονεῖς ἡμῶν εἶναι ἀβέβαιοι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς καὶ ἡμεῖς.

Ἐπιμύθιον. Αἱ περιπέτειαι τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων εἶναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι. Δὲν γνωρίζομεν ἐπακριβῶς πόθεν ἐρχόμεθα καὶ ποῦ καταντῶμεν, καὶ μολονότι τινὲς διϊσχυρίζονται ὅτι κατάγονται ἐξ ἀρχαιοτάτων καὶ εὐκλεεστάτων οἰκογενειῶν, ἐνῷ πράγματι εἶναι χθεσινοὶ καὶ διαβατικοί· ἄλλοι δὲ πάλιν μικροὶ καὶ ἀσήμαντοι, καὶ οἱονεὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς γεγεννημένοι, καυχῶνται καὶ αὐτοὶ ὅτι εἶναι κάτι, ἐνῷ τὰ πάντα εἶναι μάταια καὶ οὐδὲν βέβαιον καὶ σταθερὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Οὕτως εἶναι· οὐδὲν βέβαιον καὶ στάσιμον ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου εἶναι ἐφήμερα καὶ μεταβατικά· σήμερον καταρρίπτομεν αὔριον ἀνορθοῦμεν, σήμερον γεννώμεθα αὔριον ἀποθνήσκο-

κεμι κεστρη ξδεσμη. Ιστη κημιςα ε' Κριετοριτ τη σφισκη κεριω ατο σωκηρατη τοη βηκ αι ξετη σε μοσ κγςικη κριετη.

Τη λυμωρ ιακ' ατα τοη κοκηκηκη σι τη σηρξηζε-κηκη κητο κοκηρατη τοη τηρηκη σο σκοκηκη ε κωκη σριξεκη σαραση.

ΤΗ ΔΥΙΑ ΕΝΑΤΗ.

Ͷη σλακη τοη ςοκτε αφρη κηιτ λυμιτ τωκε λαι-τωρη ξεδρηκ' εσαι τη ςαμτητη τη κλυμηρετ, εδε στα-μκηκ' εσαι τη βαλτητη τ' ωιτ ιξω κδη διελ τη τε-ρεσεκ.

Τη ςιεδωριτ ε' λυμιτ σαγρε μοκοκη ακη λαρτ σακ' ιμωαρ τοη τη δυια εκατη ε ιαλι κδη μεσ τη λυμιτ.

Τωκε βηρη κοτ ατο βαοκη, σταμκα εβαλτητα γηκ-δει κδη κη ςγεια τη μαδ κγα φρικα μοσ τσοσητοκει κγα ξεδρα ε κιδει κδη φωκδ.

«Μοσ ωτρεμβ, — ιθοτι ξεδρα, — μβακω σρακη μωα ε ωκη δο τη τη κεμ κωιδεσ.»

«Ο μοι μικε, — ιθοτη σταμκα, — φορτ μιφ' εκοχ το' εκε κδηρ μεκτ τη κδικηρ σκεκη τ' ηκδε τη ξιετηργκ. Πο ι μ' ιμαδι κατηρ τοη δο μη βηρ ιστη τη μβετερ λαργω κγα μωα σα τη μωκδηρ, σεσσε τη ςιεδωριτ ε' ωιτραδετ κδοκη σε σιτκηκη τυκη κωκδρη μειε, α μωα κωκδρη τεε, ιαμ εξερητη τοη δο δημητοκεμ ωκη εξε-τημη.»

Πηρσραλτηη· εγλιθ μιкτη τ' ηκδ μη τεσηρ κγ' ατα τοη τη γλασηκη ε ιακη δρεκ με τι, σε κγ' ατα τοη ιακη μη σισρη κγα τι.

χεμι κεστρη ϑδεσμη. Ιʊτη χημιζα ε' Κριετοριτ τη ϖϙιʊκη κεριω ατο ϖωχηρατη τʊη βηχ αι ϑετη σε μοσ χϝϙικη κριετη.

Τη λυμωρ ιαχ' ατα τʊη κοχηκηχη σι τη ϖηρϑηʌεκηχη κητο κοχηρατη τʊη τηρηκη ϖο ʊκοκηχη ε χωκη ϖριρεχη ϖαραϖη.

ΤΗ ΔΥΙΑ ΕΝΑΤΗ.

Иη ϖʌακη τʊη ϙοχτε αφρη κηιτ ʌυμιτ τωκε ʌαιτωρη ξεϐρηχ' εσαι τη ϙαμτητη τη κʌυμηʊιτ, εʊε σταμχηχ' εσαι τη βαʌτητη τ' ωιιτ ιϑω χδη διελ τη τερεʊιχ.

Τη ϙιεϐωριτ ε' ʌυμιτ ωχϝρε μοχοκη ακη ʌαρτ σακ' ιμωαρ τʊη τη δυια εχατη ε ικαλι χδη μεσ τη ʌυμιτ.

Τωκε βηρη χοτ ατο βαʊκη, σταμχα εβαʌτητα ϡηχδει χδη κη ϙηζικ τη μαϐ χϝα φρικα μοσ τσοϖητοχει χϝα ξεδρα ε κιϐει χδη φωχδ.

«Μοσ ωτριμβ, — ιθοτι ξεδρα, — μβαχω ϖραχη μωα ε ωχη δο τη τη κεμ κωιδεσ.»

«Ο μοι μικε, — ιθοτη σταμχα, — φορτ μιρ' εκοχ τʊ' εκε χδηρ μεχτ τη χδικηʊ ʊοκεχη τ' ηκδε τη ϑιετηρϝχ. Πο ι μ' ιμαϐι χατηρ τʊη δο μη βηʊ ιʊτη τη μβετεʊ λαρϝω χϝα μωα σα τη μωχδηʊ, σεϖσε τη ϙιεϐωριτ ε' ωιηραϑετ χδοχη σε ʊτικηχη τυχη κωχδρη μειε, α μωα κωχδρη τειε, ιαμ εϑερητη τʊη δο δημητοχεμ ωχη εϑετημη.»

Πηρϖραληζη· ζϝʌιθ μικτη τ' ηχδ μη τεϖηρ χϝ' ατα τʊη τη ϝʌασηχη ε ιαχη δρεκ με τι, σε χϝ' ατα τʊη ιαχη μη σιϖρη χϝα τι.

μεν. Εἶναι ἡ κατάρα τοῦ Πλάστου νὰ καταστρέφῃ ὁ ἄνθρωπος πᾶν ὅ,τι αὐτὸς κατορθόνει, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται.

Εὐτυχεῖς οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐκτιμῶσι τὰς περιστάσεις ταύτας αἵτινες παρέρχονται ἀνεπιστρεπτεί.

ΤΑ ΔΥΟ ΑΓΓΕΙΑ.

Γραῖά τις ἥτις κατῴκει παρά τινι ποταμῷ πλύνασα τὸν χάλκινον αὑτῆς λέβητα τοῦ γάλακτος καὶ τὴν πηλίνην αὑτῆς ὑδρίαν ἔθεσεν αὐτὰ εἰς τὸν ἥλιον ὅπως στεγνώσωσιν.

Ἡ πλημμύρα τοῦ ποταμοῦ ὑψώθη διὰ μιᾶς τόσον ὥστε παρέσυρε καὶ τὰ δύο ἀγγεῖα εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ.

Ἐνῷ δ' ἔπλεον αὐτὰ ὁμοῦ, ἡ πηλίνη ὑδρία εὑρίσκετο εἰς μεγάλον κίνδυνον ἐκ τοῦ φόβου μήπως κατασυντρεφθῇ ὑπὸ τοῦ χαλκίνου λέβητος καὶ καταποντισθῇ.

«Μὴ φοβοῦ, — τῇ λέγει ὁ λέβης, —κράτει πλησίον μου, καὶ ἐγὼ θὰ σὲ προσέξω.»

«Ὦ φίλε, —τῷ λέγει ἡ ὑδρία, —καλῶς γνωρίζω ὅτι ἔχεις κατὰ νοῦν νὰ βοηθήσῃς τὴν παλαιάν σου φιλενάδα. Ἀλλ' ἡ μεγαλειτέρα χάρις τὴν ὁποίαν θὰ μοὶ κάμῃς εἶναι νὰ ἀπομακρύνεσαι ἀπ' ἐμοῦ ὅσον δύνασαι διότι ὁ ῥοῦς τῶν ὑδάτων ἤτε σὲ ὠθεῖ πρὸς ἐμέ, ἢ ἐμὲ πρὸς σέ, εἶμαι βεβαία ὅτι ἐγὼ μόνη θὰ ζημιωθῶ.»

Ἐπιμύθιον· ἐκλέξον τοὺς φίλους σου ἐκ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων σου μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν ἀνωτέρων σου.

μεν. Εἶναι ἡ κατάρα τοῦ Πλάστου νὰ καταστρέφῃ ὁ ἄνθρωπος πᾶν ὅ,τι αὐτὸς κατορθόνει, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται.

Εὐτυχεῖς οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐκτιμῶσι τὰς περιστάσεις ταύτας αἵτινες παρέρχονται ἀνεπιστρεπτεί.

ΤΑ ΔΥΟ ΑΓΓΕΙΑ.

Γραῖά τις ἥτις κατῴκει παρά τινι ποταμῷ πλύνασα τὸν χάλκινον αὐτῆς λέβητα τοῦ γάλακτος καὶ τὴν πηλίνην αὐτῆς ὑδρίαν ἔθεσεν αὐτὰ εἰς τὸν ἥλιον ὅπως στεγνώσωσιν.

Ἡ πλημμύρα τοῦ ποταμοῦ ὑψώθη διὰ μιᾶς τόσον ὥστε παρέσυρε καὶ τὰ δύο ἀγγεῖα εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ.

Ἐνῷ δ' ἔπλεον αὐτὰ ὁμοῦ, ἡ πηλίνη ὑδρία εὑρίσκετο εἰς μεγάλον κίνδυνον ἐκ τοῦ φόβου μήπως κατασυντριφθῇ ὑπὸ τοῦ χαλκίνου λέβητος καὶ καταποντισθῇ.

«Μὴ φοβοῦ, — τῇ λέγει ὁ λέβης, — κράτει πλησίον μου, καὶ ἐγὼ θὰ σὲ προσέξω.»

«Ὦ φίλε, — τῷ λέγει ἡ ὑδρία, — καλῶς γνωρίζω ὅτι ἔχεις κατὰ νοῦν νὰ βοηθήσῃς τὴν παλαιάν σου φιλενάδα. Ἀλλ' ἡ μεγαλειτέρα χάρις τὴν ὁποίαν θὰ μοὶ κάμῃς εἶναι νὰ ἀπομακρύνεσαι ἀπ' ἐμοῦ ὅσον δύνασαι διότι ὁ ῥοῦς τῶν ὑδάτων ἤτε σὲ ὠθεῖ πρὸς ἐμέ, ἢ ἐμὲ πρὸς σέ, εἶμαι βεβαία ὅτι ἐγὼ μόνη θὰ ζημιωθῶ.»

Ἐπιμύθιον· ἔκλεξον τοὺς φίλους σου ἐκ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων σου μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν ἀνωτέρων σου.

ΜΥΤΣΚ' ΕΔΕ ΚΑLΗ

Δυ καρτα, κη μωτσκ' εδε κη καλη κγαρκωαρη με τσα χαραρε σλοτ τωρ ξεικη κδη κ' ωδη τη σηρσιελτη. Δελι δεη κγα θαστα, εσσ μωτσκ' ετορη μβη τη κηχτκει κδη σωκη κγα μηκγεσ' εμαδε ωλοθ τωμη.

Δοση κη τη μη μαφε, εθα σιο καλιτ, τσα χαραρε τωρ, σεσσε μη ξεκ σικωρ σω τη βεε σηρδεε κδ' ωδη κγα τη λοδυριτη τ' ιμ. Τι δο μοσ ιεσ, κλασε, κακη λοδυρη σι μωα σεσσε εδε κδαστι ε σακ ξολε κγα κατσι, κητω ε σο κ' ορη.

Νωκη μωκδη τη τη βηκ κτη τη μρη, ξωσηργεια καλι, εστι εκη κεκ φορτ μιρη σα βαρη μωκδη καλκη γιθη κωσ κγα κεξε.

Μωτσκα κωκη φολι μη κατρη φιαλη, σο σαρη σε τη κισηκη μβη μαλη τη τεατρηση δρωμβηση, ρα σηρδεε ε κγορδι. Κωρσο αρηιτι κγασητορι, ε' γλιδι χαραρετη κγα μωτσκα εκγορδωρα ε ικγαρκοι ατα σισρη μβη κωρες τη καλιτ.

Τεκ σο ξει κγιο καρσ' εκεκε κδηκη τη δυια βαρατη, κωκη μωκδη σο τη μεκτσκει κητσω. Τη κεση κδικωρη μικεκη τ' ιμε τη θιετηρηκ, σι εδε σο ιο εσδεηση, δο μοσ κδεκη κτασι κωριεκη τ' ιμ σι κωρ σο τη δηρμοκετη κγα βαρα ερηκδη.

Πηρσραληεη. Ατα τση κωκη κδικκηκη τη τιερητη κωρ γηκδεκη κδη στηκηγιμ, κωκη δο γεκηκη κδοκη τη κδικμη (ιλε), κωρ τη βιερηκ' εδ' ατα κδη κδοκη στηκηγιμ.

ΜΥΤƷΚ' ΕΔΕ ΚΑLΗ

Δυ καφꝺα, χη μωτꝺκ' εϐε ϰη καλη χɼαρκωαρη με τꝺα χαραρε ϖλοτ ꝺωρ ɋεικη χδη ϰ' ωϐη τη ϖηρϖιελτη. Δϊελι διɿ χɼα ɋαϖα, εϖο μωτꝺκ' εɿορη μβη τη κηχηκει χδη ϖωχη χɼα μηϰɿεσ' εμαϐε ωλοθ ꝺωμη.

Δοιη ϰη τη μη μαϙε, ιθα αιο καλιτ, τσα χαραρε ꝺωρ, σεϖσε μη ɋιεχ σικωρ ϖω τη βιε ϖηρϐεε χδ' ωϐη χɼα τη λοϐυριτη τ' ιμ. Τι δο μοσ ιεꝺ, κλασε, καϰη λοϐυρη σι μωα σεϖσε εϐε χδαꝺτι ε ϖακ ʒολε χɼα κατοι, κητω ε ϖο ϰ' ορη.

Νωκη μωχδη τη τη βηϰ κητη τη μιρη, ϊωϖηρɿειϰ καλι, ζοτι ιχη ϰεχ φορτ μιρη σα βαϙη μωχδη ϰαλϰη ɿιθη κωꝺ χɼα χεɋε.

Μωτꝺκα χωκη φολι μη ϰατρη φιαλη, ϖο ϖαρη σε τη χιϖηχη μβη μαλη τη τιατρηση δζωμβηση, ρα ϖηρϐεε ε χɼορϐι. Κωρϖο αϙητι χɼασητορι, ζ' ɼλιδι χαραρετη χɼα μωτꝺκα εχɼορϐωρα ε ιχɼαρκοι ατα σιϖρη μβη κωριζ τη καλιτ.

Τεκ ϖο ɋει κηιο καφꝺ' εκεϰε χδηχη τη δυια βαϙατη, χωκη μωχδη ϖο τη μεχτοχει κηꝺτω. Τη κεꝺη χδιχωρη μικεχη τ' ιμε τη ɋιετηρηχ, σι εϐε ϖο ιꝺ εωϐηση, δο μοσ χδϊεϰη χταꝺτι κωϙιζχη τ' ιμ σι κωρ ϖο τη δηϙμοχετη χɼα ραϙα ερηχδη.

Πηρϖραληζη. Ατα τοη χωκη χδιχϰηχη τη τιερητη κωρ ɿηχδεχη χδη ꝺτϙηϰɿιμε, χωκη δο ɿεϰηχη χδοϰη τη χδιχμη (ιλε), κωρ τη βιερηχ' εϐ' ατα χδη χδοϰη ꝺτϙηϰɿιμ.

ΗΜΙΟΝΟΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΣ.

Δύο κτήνη, ἡμίονος καὶ ἵππος, φορτωμένα μὲ σάκκους ἄμμου ὑπήγαινον εἰς ὁδόν τινα ἀνηφορικήν. Ὁ ἥλιος ἔκαιεν ἐκ τοῦ καύσωνος, ἡ δὲ δυστυχὴς ἡμίονος ἐπειδὴ ἦτο εἰς τὴν ἐργασίαν ἐξ ὄρθρου βαθέος ἐκουράσθη πολύ.

Ἐπεθύμουν νὰ μοὶ ἔπαιρνες ὀλίγους σάκκους ἄμμου διότι μοὶ ἔρχεται ὡσὰν νὰ πέσω κάτω καθ' ὁδὸν ἐκ τῆς μεγάλης μου κοπώσεως. Σὺ δὲν θὰ ἦσαι, ἴσως, τόσον κουρασμένος ὡς ἐγὼ διότι μόλις ἤδη πρὸ μιᾶς ὥρας ἐξῆλθες ἐκ τοῦ στάβλου.

Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ κάμω τὴν καλοσύνην ταύτην, ἀπεκρίθη ὁ ἵππος. Ὁ κύριος ἡμῶν γνωρίζει λίαν καλῶς πόσον φορτίου δύναται νὰ φέρῃ ἕκαστος ἡμῶν.

Ἡ ἡμίονος δὲν ἔκαμε πλέον ἄλλην ὁμιλίαν, ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀναβῶσιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ παρακειμένου λόφου ἔπεσε χαμαὶ καὶ ἐψόφησε. Ὅτε ἔφθασεν ὁ ἀγωγιάτης ἔλυσε τοὺς σάκκους ἐκ τῆς ψοφισθείσης ἡμιόνου καὶ ἐπέθεσεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἵππου.

Ἐνῷ ἐπορεύετο ὁ κακὸς οὗτος ἵππος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν δύο φορτίων, δὲν ἠδυνήθη εἰμὴ νὰ συλλογίζεται οὕτω πως. Ἐὰν ἐβοήθουν τὴν παλαιάν μου σύντροφον, ὅπως ἦτο καὶ δίκαιον, δὲν θὰ ἠσθανόμην ἤδη τὰ νῶτα μου ὡσὰν νὰ ἐσυντρίβοντο ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ φορτίου.

Ἐπιμύθιον. Οἱ μὴ βοηθοῦντες τοὺς ἄλλους ἐν ταῖς δυσκολίαις αὐτῶν, δὲν εὑρίσκουσι καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν βοήθειαν ἐν ταῖς στενοχωρίαις αὐτῶν.

ΗΜΙΟΝΟΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΣ.

Δύο κτήνη, ἡμίονος καὶ ἵππος, φορτωμένα μὲ σάκκους ἄμμου ὑπήγαινον εἰς ὁδόν τινα ἀνηφορικήν. Ὁ ἥλιος ἔκαιεν ἐκ τοῦ καύσωνος, ἡ δὲ δυστυχὴς ἡμίονος ἐπειδὴ ἦτο εἰς τὴν ἐργασίαν ἐξ ὄρθρου βαθέος ἐκουράσθη πολύ.

Ἐπεθύμουν νὰ μοὶ ἔπαιρνες ὀλίγους σάκκους ἄμμου διότι μοὶ ἔρχεται ὡσὰν νὰ πέσω κάτω καθ᾽ ὁδὸν ἐκ τῆς μεγάλης μου κοπώσεως. Σὺ δὲν θὰ ἦσαι, ἴσως, τόσον κουρασμένος ὡς ἐγὼ διότι μόλις ἤδη πρὸ μιᾶς ὥρας ἐξῆλθες ἐκ τοῦ στάβλου.

Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ κάμω τὴν καλοσύνην ταύτην, ἀπεκρίθη ὁ ἵππος. Ὁ κύριος ἡμῶν γνωρίζει λίαν καλῶς ποσον φορτίον δύναται νὰ φέρῃ ἕκαστος ἡμῶν.

Ἡ ἡμίονος δὲν ἔκαμε πλέον ἄλλην ὁμιλίαν, ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀναβῶσιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ παρακειμένου λόφου ἔπεσε χαμαὶ καὶ ἐψόφησε. Ὅτε ἔφθασεν ὁ ἀγωγιάτης ἔλυσε τοὺς σάκκους ἐκ τῆς ψοφισθείσης ἡμιόνου καὶ ἐπέθεσεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἵππου.

Ἐνῷ ἐπορεύετο ὁ κακὸς οὗτος ἵππος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν δυο φορτίων, δὲν ἠδυνήθη εἰμὴ νὰ συλλογίζεται οὕτω πως. Ἐὰν ἐβοήθουν τὴν παλαιάν μου σύντροφον, ὅπως ἦτο καὶ δίκαιον, δὲν θὰ ᾐσθανόμην ἤδη τὰ νῶτα μου ὡσὰν νὰ ἐσυντρίβοντο ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ φορτίου.

Ἐπιμύθιον. Οἱ μὴ βοηθοῦντες τοὺς ἄλλους ἐν ταῖς δυσκολίαις αὐτῶν, δὲν εὑρίσκουσι καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν βοήθειαν ἐν ταῖς στενοχωρίαις αὐτῶν.

ΩLK ΕΔΕ ЖΕИҐ.

Иʼ ωλκ εδε κη жεκη ωηηκδκη κη χερη τη σιεκη ωιη βακκη κγα κη ετιλη δε. Ωλκω δα μβετι ε σι ωιη κγα σηρσιωρη ε σρει κγα qιθ ωιητη δε жεκηι κγα ρησσο εδε σρει κγα χιμητοжει ωιτη.

Ωλκω χωκη δυ με καλταβαжι σι τη γεκ κδοκη φαρη σκακ τη δρειτωαρ σηρ τη σι κηρτεμ με ατη, ε χατω χισι τʼ ιφλιτ ατι εγηρσιστ ε τʼ ιθοι — «Ορε τι, σισσ γωδεοκ τη μη τρωμεβωλοιο μωα ωιητη τση σι κητω;» Жεκηʼ ιθαρρηρη με δρiθμη τη μαδε ιωσηρjεικ ε ιθα τση,—«Ωκη μο τοʼ εσι ατη με ακα τη βωεηδετ σʼ ιμε, ε σισσ μωκδη βηκετʼ εδε κηιο σωκη, Χοτο, κωρσο εδε ωιτηκη qεθ κγα ακα ιστε σρει μεισ.»—Ωλκω, τωκε σακσκωρη σι τη κωκδρηλοжει (δρειτηλοжει), κδηqσι κωξηκτικ ε ιθα,—«Ορε κωλτοжει, ιакη γασιη μωαι χαστη τσηκωρ μη σηρκεσкε ε μη σηροαжε κη χερη;»—«Σισσ μωκδη βηκετη κηιο σωκη, Χοτο, ιωσηρjεικ γεжε жεκηι, κωρσο εδε ωκη σο εʼ ισση λερη φαρε ατη κακη.» «Χʼ βηκ φαργη κηισ—σσηρjεκ ωλκω,—ισ ιτ τατη, α κη κγα γερτη τʼ ηκδ κδη μοσ ισσε τι.» Ε τωκε εηκη ατη μβη δρακσ εσκωαρ ατη μβη κατρη τσσση ε εκηκγρι.

Πηρσραληεα σηκοκ σε ατα τση δωακη τη βηкηκη τη κεжεκη εʼ μβετεκη τη μβραεητη κδη σκαж, σσ κωρδσ γεκτκη κη σεβεσ α τιατρη σηρ τη σωστροжηκη τη σαδρειτηρικʼ ετυρε.

ΩLΚ ΕΔΕ ЖΕИΤ.

И' ωλκ εδε κη жεκɿ ωɿηκδχη κη χερη τη ϖιιχη ωιη βαꝺκη χᴦα κη ετιλη ϐι. Ωλκω ȝα μβετι ε ϖιι ωιη χᴦα ϖηρσιϖρη ε ϖρει χᴦα ϥιθ ωιητη ȝε жεχɿι χᴦα ρηϖɔꝺ εδε ϖρει χᴦα χιμητοχει ωιτη.

Ωλκω χωκη διι με καλταβακι σι τη ɿεχ χδοκη φαρη ꝺκακ τη δρειτωαρ ϖηρ τη ζιι жηρτιμ με ατη, ε αꝺτω χισι τ' ιφλιτ ατιι εᴦηρσιꝺτ ε τ' ιθοι — «Ορε τι, σιϖɔ ᴦωδζοχ τη μη τρωμξωλοιꝺ μωα ωιητη τοη ϖι κητω;» Жεκɿ' ιϐαρφηρη με δϥιθμη τη μαȝε ιωϖηρɿειж ε ιθα τοη,—«Ωχη μɔ τɔ' εϖι ατη με αχα τη βωζηϐετ σ' ιμε, ε σιϖɔ μωχδη βηχετ' εȝε κηιο ϖωχη, Ζοτο, κωρϖɔ εȝε ωιητη ϥεθ χᴦα αχα ιοτε ϖρει μειε.«—Ωλκω, τωκε ϖακοχωρη σι τη κωχδρηλοχει (δρειτηλοχει), χδηϥɔι κωξηχτιχ ε ιθα,—«Ορε κωλτοχει, ιαχη ɿαꝺτη μωαι χαꝺτη τοηκωρ μη ϖηржεꝺκε ε μη ϖηρꝺακε κη χερη;» —«Σιϖɔ μωχδη βηχετη κηιο ϖωχη, Ζοτο, ιωϖηρɿειж ɿεχε жεχɿι, κωρϖɔ εȝε ωχη ϖɔ ζ' ιεꝺη λερη φαρε ατη κοχη.» «Ζ' βηχ φαρɿη κηιο—ωϖηρɿεж ωλκω,—ιꝺ ιτ τατη, α κη χᴦα ᴦεριτη τ' ηχδ χδη μοσ ιεꝺε τι·» Ε τωκε ζηχη ατη μβη δɜαꝺτ εꝺκωαρ ατη μβη κατρη τσοϖη ε εχηχᴦρι.

Πηρϖραληζα ꝺηχοχ σε ατα τοη δωαχη τη βηκηχη τη κεжεχη ζ' μβετεχη τη μβραζητη χδη ꝺκαжε, ϖɔ κωρȝο ɿεκηχη κη σεβεϖ α τιατρη ϖηρ τη ϖωꝺτρɔκηκη τη ϖαδρειτηριχ' ετυρε.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΙΟΝ.

Λύκος ποτὲ καὶ ἀρνίον συνέβη νὰ προσέλθωσιν ἵνα πίωσιν ὕδωρ ὁμοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥείθρου. Καὶ ὁ μὲν λύκος ἐστάθη καὶ ἔπινεν ἄνωθεν καὶ ἐξ οὗ ἔρρεεν τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ ἀρνίον κάτωθεν καὶ ἐξ οὗ ἀπέρρεεν.

Ὁ λύκος, μὴ γνωρίζων διπλωματικῶς πως νὰ εὕρῃ δεδικαιολογημένην αἰτίαν ἔριδος, ἤρχισεν ἀμέσως καὶ ἀποτόμως νὰ τῷ λέγῃ — «Ὦ οὗτος, πῶς τολμᾷς σὺ νὰ μοῦ θολώνῃς τὸ νερὸν τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω ἐδῶ;» — Τὸ πτωχὸν ἀρνίον μετὰ φόβου μεγάλου ἀποκριθὲν τῷ εἶπεν ὅτι, — «μόλις μὲ τὰ ἄκρα τῶν χειλέων μου πίνω αὐτό, ἀλλὰ καὶ πῶς δύναται νὰ γείνῃ τοῦτο, Κύριέ μου, ἀφοῦ τὸ ὕδωρ ῥέει ἀπὸ τὸ μέρος σου εἰς τὸ μέρος μου.» — Ὁ λύκος μὴ δυνάμενος ν' ἀνταπαντήσῃ ἤλλαξεν ὁμιλίαν καὶ τῷ λέγει, — «Ἐνθυμεῖσαι εἶναι τώρα ἓξ μῆνες ἀφότου μ' ἐχλεύαζες καὶ μὲ ὕβριζες μίαν φοράν;» — «Πῶς ἐμπορεῖ νὰ ἦναι τοῦτο, Κύριέ μου, — ἀπεκρίθη πάλιν τὸ ἀρνίον, — ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἤμην ἀκόμη γεννημένον τότε.» «Δὲν πειράζει, — ἀπεκρίθη ὁ λύκος — ἦτον ὁ πατήρ σου, ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν συγγενῶν σου ἂν δὲν ἦσουν σύ.» Καὶ ἀμέσως συλλαβὼν αὐτὸ τὸ διέσχισε εἰς τέσσαρα τεμάχια καὶ τὸ κατέφαγεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ πράττωσι τὸ κακὸν δὲν ἀμηχανοῦσιν, ἀλλὰ πάντοτε καταφεύγουσιν εἰς πρόσχημά τι ὅπως καλύψωσι τὴν ἀδικίαν αὐτῶν.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΙΟΝ.

Λύκος ποτὲ καὶ ἀρνίον συνέβη νὰ προσέλθωσιν ἵνα πίωσιν ὕδωρ ὁμοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥείθρου. Καὶ ὁ μὲν λύκος ἐστάθη καὶ ἔπινεν ἄνωθεν καὶ ἐξ οὗ ἔρρεεν τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ ἀρνίον κάτωθεν καὶ ἐξ οὗ ἀπέρρεεν.

Ὁ λύκος, μὴ γνωρίζων διπλωματικῶς πως νὰ εὕρῃ δεδικαιολογημένην αἰτίαν ἔριδος, ἤρχισεν ἀμέσως καὶ ἀποτόμως νὰ τῷ λέγῃ — «Ὦ οὗτος, πῶς τολμᾷς σὺ νὰ μοῦ θολώνῃς τὸ νερὸν τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω ἐδῶ;» — Τὸ πτωχὸν ἀρνίον μετὰ φόβου μεγάλου ἀποκριθὲν τῷ εἶπεν ὅτι, — «μόλις μὲ τὰ ἄκρα τῶν χειλέων μου πίνω αὐτό, ἀλλὰ καὶ πῶς δύναται νὰ γείνῃ τοῦτο, Κύριέ μου, ἀφοῦ τὸ ὕδωρ ῥέει ἀπὸ τὸ μέρος σου εἰς τὸ μέρος μου.» — Ὁ λύκος μὴ δυνάμενος ν' ἀνταπαντήσῃ ἤλλαξεν ὁμιλίαν καὶ τῷ λέγει, — «Ἐνθυμεῖσαι εἶναι τώρα ἓξ μῆνες ἀφότου μ' ἐχλεύαζες καὶ μὲ ὕβριζες μίαν φοράν;» — «Πῶς ἐμπορεῖ νὰ ἦναι τοῦτο, Κύριέ μου, — ἀπεκρίθη πάλιν τὸ ἀρνίον, — ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἤμην ἀκόμη γεννημένον τότε.» «Δὲν πειράζει, — ἀπεκρίθη ὁ λύκος — ἦτον ὁ πατήρ σου, ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν συγγενῶν σου ἂν δὲν ἦσουν σύ.» Καὶ ἀμέσως συλλαβὼν αὐτὸ τὸ διέσχισε εἰς τέσσαρα τεμάχια καὶ τὸ κατέφαγεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ πράττωσι τὸ κακὸν δὲν ἀμηχανοῦσιν, ἀλλὰ πάντοτε καταφεύγουσιν εἰς πρόσχημά τι ὅπως καλύψωσι τὴν ἀδικίαν αὐτῶν.

ΩJΚ ΕΔΕ ΚΑLΚΑΝΑ (ΘΩΜΒΜΗΤΟΡ)

Ν' ωλκ κγα μακωτληκω ετιι ιμαδι κασητιτι κη τσοση εστηρ, ε κδη φατει τη τιι ἴωκγιτ κδη γηρδελαχ (κασηδεερκ) τη τιι.

Νδη τη δημβωρη τη μαδ τη τιι ξατε μβη γδη βιπατη τωκε λυτωρη ατυρε τ' ικδειγη ατιι κγα γηρδελα κκητη εστηριx με τη σαγωαρη.

Πο κδοκη βιση κωκη γωδεοκ τ' ιβηκ κητη τη μιφη ξετο κη καλκανα (θωμβητορ) τσ' ωμωκδ κγα φιαλατ' ετια τη βωτατη τη σηρκασει ε τη ξιι τη γλατηκη δεερκω κ' ετιι κδη γρικη τ' ωλκωτ, ε τωκε κδεερη εστηριx ικηρκοx σαγηκη κγα ωλκω.

«Ορε σρα ξηδοκι»—θα ωλκω,—«σα τη σαμεκτμε ιακη τσα καρσα; Ορε κωκ τη λατη ω τι τη κδεξερσ κοκηκη τ' ηκδε κγα γολα ιμε σακγαρη, εσο κε εδε σατωρσηρε τη μη κηρκοσ εδε σαγη;»

Πηρσραληεη. Εμεμαδεα μιρησι τσ' ωδωκετη τση βηκηκη τσα κηρης τικ ατα τσ' ωβηκηx τη μιρηκη ιστη τ' ιλ'ηκη τη φωκηκη ε τη μοσ ιβρασηκη.

ΜΙИ ΕΔΕ ΜΑΤΣΕ.

Иη στημι εξιετηρη τση γηκδι κδη κη φοατ τραςοκει κακη τωμη κερη κγα κη τωφη μιx, σακη ςοτ'

ΩJΚ Ε◺Ε ΚΛLΚΑΝΑ (ΘΩΜΒΜΗΤΟΡ)

И' ωʎκ χɼα μακωτληκω ιτιι ιμαʒι καϖητιτι κη τσοϖη εϭτηρ, ε χδη φατϛι τη τιι ἴωκɼιτ χδη ɼηρδελαχ (καϖηδϛερκ) τη τιι.

Νδη τη ʒημβωρη τη μαδ τη τιι ɋατε μβη ℸιθη βιϭατη τωκε λυτωρη ατυρε τ' ιχδϛιɋη ατιι χɼα ɼηρδελσ χκητη εϭτηριχ με τη ϖαɼωαρη.

Πο χδοκη βιϭη χωκη ɼωδϛοχ τ' ιβηχ κητη τη μιρη ɋετϭ κη καλκαχα (θωμβητορ) τϭ' ωμωχϭ χɼα φιαʎατ' ετια τη βωτατη τη ϖηρκασει ε τη ɋιι τη ɼʎατηχη δϛερκω χ' ετιι χδη ɼρικη τ' ωʎκωτ, ε τωκε χδϛερη εϭτηριχ ικηρκοχ ϖαɼηχη χɼα ωʎκω.

«Ορε ϖρα ɋηϛδοχι»—θα ωʎκω,—«σα τη ϖαμεχτμε ιαχη τσα καφϭα; Ορε χωκ τη ʎαϭη ω τι τη χδϛϊερϭ κοκηχη τ' ηχδε χɼα ɼοʎα ιμε ϖαχɼαρη, εϖο κε εδε ϖατωρϖηρι τη μη κηρκοϭ εδε ϖαɼη;»

Πηρϖραληϛη. Εμεμαδεα μιρησι τϭ' ωδωκετη τϭη βηκηχη τσα κηρηϛ τεκ ατα τϭ' ωβηκηχ τη μιρηχη ιϭτη τ' ιʎηχη τη ϛοκηχη ε τη μοσ ιɋρασηχη.

ΜΙИ ΕΔΕ ΜΑΤƷΕ.

Иη ϭτηϖι εɋιετηρη τϭη ℸηχδει χδη κη φϭατ τραϛοχει χακη ϭωμη χερη χɼα κη τωφη μιχ, σακη ϛοτ'

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΣ.

Λύκος τις ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ λαιμαργίας κατέπιεν ἓν τεμάχιον ὀστοῦ, καὶ πρὸς μεγάλην αὐτοῦ ταλαιπωρίαν προσεκολλήθη εἰς τὸν λάρυγγα αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ὑπερβολικῷ αὐτοῦ πόνῳ ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ ζῶα καθικετεύων αὐτὰ ὅπως ἐξάξωσι τὸ ὀστοῦν τοῦτο ἐκ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ ἐπὶ ἀποτίσει ἰατρείων.

Ἀλλ' οὐδὲν ζῶον ἐτόλμα νὰ ἐπιχειρισθῇ τοιαύτην θεραπείαν ἐκτὸς γερανοῦ, ὅστις παρακινηθεὶς ἐκ τῶν παρακλητικῶν αὐτοῦ φωνῶν ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τὸ μακρὺ αὐτοῦ ῥύγχος εἰς τὸν λάρυγγα τοῦ λύκου καὶ ἐξαγαγὼν τὸ ὀστοῦν ἐζήτει τὴν ἀντιμισθίαν ἐκ τοῦ λύκου.

«Ἰδέτε πόσον παράλογα,—εἶπεν,—εἶναι ζῶα τινά; Ὦ οὗτος, δέν σε ἄφησα ἐγώ, νὰ ἐξάξῃς τὴν κεφαλήν σου σῶαν ἐκ τοῦ λάρυγγός μου, καὶ ἔχεις εἰσέτι τὴν ἀναίδειαν νὰ μοῦ ζητήσῃς καὶ ἀπότισιν ἰατρείας;»

Ἐπιμύθιον. Ἡ μεγαλειτέρα καλωσύνη τὴν ὁποίαν νομίζουν ὅτι κάμνουν μερικοὶ ἀσυνείδητοι πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντας αὐτοὺς εἶναι ὅτι συγκατανεύουν νὰ μὴ τοὺς βλάπτουν.

ΠΟΝΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΓΑΤΑ.

Οἰκός τις παλαιὸς κείμενος εἰς χωρίον τι ἠνωχλεῖτο τόσον διηνεκῶς ὑπὸ πολλῶν ποντικῶν ὥστε ὁ οἰκοδε-

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΣ.

Λύκος τις ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ λαιμαργίας κατέπιεν ἓν τεμάχιον ὀστοῦ, καὶ πρὸς μεγάλην αὐτοῦ ταλαιπωρίαν προσεκολλήθη εἰς τὸν λάρυγγα αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ὑπερβολικῷ αὐτοῦ πόνῳ ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ ζῶα καθικετεύων αὐτὰ ὅπως ἐξάξωσι τὸ ὀστοῦν τοῦτο ἐκ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ ἐπὶ ἀποτίσει ἰατρείων.

Ἀλλ' οὐδὲν ζῶον ἐτόλμα νὰ ἐπιχειρισθῇ τοιαύτην θεραπείαν ἐκτὸς γερανοῦ, ὅστις παρακινηθεὶς ἐκ τῶν παρακλητικῶν αὐτοῦ φωνῶν ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τὸ μακρὺ αὐτοῦ ῥύγχος εἰς τὸν λάρυγγα τοῦ λύκου καὶ ἐξαγαγὼν τὸ ὀστοῦν ἐζήτει τὴν ἀντιμισθίαν ἐκ τοῦ λύκου.

«Ἰδέτε πόσον παράλογα,—εἶπεν,—εἶναι ζῶα τινά; Ὦ οὗτος, δέν σε ἄφησα ἐγὼ, νὰ ἐξάξῃς τὴν κεφαλήν σου σῶαν ἐκ τοῦ λάρυγγός μου, καὶ ἔχεις εἰσέτι τὴν ἀναίδειαν νὰ μοῦ ζητήσῃς καὶ ἀπότισιν ἰατρείας;»

Ἐπιμύθιον. Ἡ μεγαλειτέρα καλωσύνη τὴν ὁποίαν νομίζουν ὅτι κάμνουν μερικοι ἀσυνείδητοι πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντας αὐτοὺς εἶναι ὅτι συγκατανεύουν νὰ μὴ τοὺς βλάπτουν.

ΠΟΝΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΓΑΤΑ.

Οἶκός τις παλαιὸς κείμενος εἰς χωρίον τι ἠνωχλεῖτο τόσον διηνεκῶς ὑπὸ πολλῶν ποντικῶν ὥστε ὁ οἰκοδε-

ιστηϖιση θωρι κδηρ μεκτ τη μιζ κη ματσε τση τη μβωροχει κγα κητα τη τρασωαριτη. Κηιο ματσεα ισ καχ' ισϖειτη εδε γναχ μιχτη κακη με κολαιτη σακη χωκη σκοχ κη κατη ϖαθραρ' αιο ϖεσ' α γατη μιχ τη μη τη ϖακητη.

Μιχτ' αδα κωρ ϖακη κη κωμαρ' ιτυρε κγα θετη σα θει ε ϖο ϖακησοχει ϖϖηρμβλοδη βαρκη τη βημκη κη μωραθερε ϖηρ τη σϖητωαριτ' ετυρε τη τηρηθετ, κδη τη τσηληχη τη σωμα ε κδριομε φιαλα ϖατηροληχη.

Μβη τη ϖασταιμ, κη κγ' ατα τσ' ισχ' ατιε, θα κη τη θαρκηχη κη τροκαχη (κωμβορη) κγα γρικα τη σοκηση ματσεση κη τη μοσ μωκδει αιο τ' ισι ατα κακη με κολαιτη εδε με κη σαλτη (τη κητσιερη) σι εβηχ κηρη χαχι, σεπσε κγα τη κωμβωαριτ ετροκαχηση μωκδειχ τη μιρη καθερ ε τ' ισηχη.

Κι τερτιϖι ωδωκ φορτ ιμιρη κδηρ συ τη τυρε, εδε μωραθερεια ϖρετι κητο φιαλη με ϖηργηεχιμ εδε με ϖαλαματσε τη σωμα, ε ωθη καβωλ τη γειχη τροκαχηχη.

Κωρϖο κδηρμεσ τη τυρε ωκγρε κη με κγα τη μη τη θιετηριτη ε ωθα σε αι τερτιϖι, μη τη θηρτετη, ισ φορτ ιμιρη εδε ι' κοκηση, ϖο δωαι τη κιχ κωσ δοι θαρηχ τροκαχηχη μβη γρικη τη σοκηση ματσεση;

Κωρ κδοκη κγ' ατα κιωκη δηρτσι θετηκεχ' ετια ϖηρ κ' ιδωαρη τη βηχ κητη ϖωκη, ϖϖηρμβλεδωρα ωκγιο εδε μιχτη ικχη ρσεκαση κηρι ϖασ κατριτ γιθη κωσ κδη λοτο ε κδη θηρη τη τια, τωκε καληγωαρη κηρι κατρικη σε σ' μωκδη βηχ κητη ϖωκηθιχ.

ιɒτηϖιση ϑωρι χδηρ μεχτ τη μιϙ ϰη ματɒε τɒη τη μβωροχει χɾα κητα τη τραζωαριτη. Κηιο ματɒεα ιɒ καϰ' εɒϖειτη εδε ʅυαχ μιϰτη καϰη με κολαιτη σαϰη χωκη ɒκɔχ ϰη χατη ϖαϑραρ' αιο ϖεσ' α ʅαɒτη μιϰ τη μη τη ϖακητη.

Μιϰτ' αδα κωρ ϖαχη ϰη χωμερ' ιτυρε χɾα διτη σα ϑει ε ϖο ϖακησοχει ωϖηρμβʎοδη βαɒκη τη βηιχη ϰη μωʒαϑερε ϖηρ τη ɒϖητωαριτ' ετυρε τη τηρηϑετ, χδη τη τοηʎηχη τη ɒωμα ε χδριɒμε φιαʎα ωϖηρφοʎχη.

Μβη τη ϖασταιμ, ϰη χɾ' ατα τɒ' ιɒχ' ατιε, θα ϰη τη ϑαρϰηχη ϰη τρɔκαχη (κωμβɔρη) χɾα ɾρικα τη ζοϰηση ματɒεση ϰη τη μοσ μωχδει αιο τ' ιζιι ατα καϰη με κολαιτη εδε με ϰη σαλτη (τη κητσιερη) σι εβηχ ϰηρη χαχι, σεϖσε χɾα τη κωμβωαριτ ετροκαχηση μωχδεɒιχ τη μιϙη χαβερ ε τ' ικηιχη.

Κιι τερτιϖι ωδωκ φορτ ιμιρη χδηρ συ τη τυρε, εδε μωʒαϑερεια ϖριτι κητο φιαʎη με ϖηρɾηζιμ εδε με ϖαλαματɒε τη ɒωμα, ε ωϑη καβωʎ τη ʅειχη τροκαχηχη.

Κωρϖɔ χδηρμεσ τη τυρε ωχɾρε ϰη μι χɾα τη μη τη ϑιετηριτη ε ωθα σε αι τερτιϖι, μη τη ϑηρτετη, ιɒ φορτ ιμιρη εδε ι' κοχηση, ϖο δωαι τη κιχ κωɒ δοι ϑαρηχ τρɔκαχηχη μβη ɾρικη τη ζοκηση ματɒεση;

Κωρ χδοκη χɾ' ατα χωκη δηφτοι ϑετηχεχ' ετια ϖηρ κ' ιδωαρη τη βηχ κητη ϖωχη, εϖηρμβλεδωρα ωϖϙιɒ εδε μιϰτη ικχη φɒεχαζη ϰηρι ϖασ κατριτ ʅιθη κωɒ χδη λɒτɒ ε χδη ϑηρη τη τια, τωκε καληζωαρη ϰηρι κατριϰη σε σ' μωχδη βηχ κητη ϖωχηθιχ.

σπότης ἀπεφάσισε νὰ παραλάβῃ γάτταν ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς ἐνοχλήσεως ταύτης. Ἡ γάττα ἦτο τόσον ἐνεργητικὴ καὶ ἐκυνήγα τοὺς ποντικοὺς τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε δὲν ἐπερνοῦσε νύκτα χωρὶς νὰ φονεύῃ αὐτὴ πέντε ἢ ἓξ τοὐλάχιστον.

Οἱ ποντικοὶ λοιπὸν ὅτε εἶδον τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καθ' ἡμέραν μειούμενον συνῆλθον ὅπως κάμωσι συμβούλιον περὶ γενικῆς σωτηρίας, εἰς τὸ ὁποῖον πολλαὶ καὶ ποικίλαι προτάσεις ἐγένοντο.

Ἐπὶ τέλους εἷς τῶν παρόντων ἐπρότεινεν ὅπως κρεμασθῇ κώδων ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τῆς κυρᾶς γάττας, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἁλώσῃ αὐτοὺς τόσον εὐκόλως καὶ δι' ἑνὸς πηδήματος ὅπως τοῦτο ἔπραττε, διότι διὰ τοῦ ἤχου τοῦ κώδωνος ἠδύναντο νὰ προειδοποιηθῶσι νὰ φύγωσι.

Τὸ στρατήγημα τοῦτο ἐφάνη λίαν ἀρεστὸν εἰς ὅλους αὐτοὺς καὶ ἡ συνέλευσις παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην διὰ χειροκροτήσεων, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ εὕρωσι τὸν κώδωνα.

Ὅτε εἷς τῶν γεροντοτέρων ποντικῶν ἠγέρθη παρετήρησεν ὅτι τὸ στρατήγημα αὐτὸ πράγματι ἦτο πολὺ εὐφυὲς καὶ πρόσφορον, ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ γνωρίσῃ ποῖος ἤθελε κρεμάσει τὸν κώδωνα εἰς τὸν λαιμὸν τῆς κυρᾶς γάττας;

Ὅτε οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐπαρουσιάσθη ὡς ἐθελοντὴς πρὸς διάπραξιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἡ συνάθροισις διελύθη καὶ οἱ ποντικοὶ ἔφυγον κρυφίως εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φωλεὰν καὶ τρύπαν, κατηγορῶν ὁ εἷς τὸν ἕτερον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ διαπράξῃ τὸ μικρὸν τοῦτο ἔργον.

σπότης ἀπεφάσισε νὰ παραλάβῃ γάτταν ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς ἐνοχλήσεως ταύτης. Ἡ γάττα ἦτο τόσον ἐνεργητικὴ καὶ ἐκυνήγα τοὺς ποντικοὺς τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε δὲν ἐπερνοῦσε νύκτα χωρὶς νὰ φονεύῃ αὔτη πέντε ἢ ἓξ τοὐλάχιστον.

Οἱ ποντικοὶ λοιπὸν ὅτε εἶδον τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καθ' ἡμέραν μειούμενον συνῆλθον ὅπως κάμωσι συμβούλιον περὶ γενικῆς σωτηρίας, εἰς τὸ ὁποῖον πολλαὶ καὶ ποικίλαι προτάσεις ἐγένοντο.

Ἐπὶ τέλους εἷς τῶν παρόντων ἐπρότεινεν ὅπως κρεμασθῇ κώδων ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τῆς κυρᾶς γάττας, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἁλώσῃ αὐτοὺς τόσον εὐκόλως καὶ δι' ἑνὸς πηδήματος ὅπως τοῦτο ἔπραττε, διότι διὰ τοῦ ἤχου τοῦ κώδωνος ἠδύναντο νὰ προειδοποιηθῶσι νὰ φύγωσι.

Τὸ στρατήγημα τοῦτο ἐφάνη λίαν ἀρεστὸν εἰς ὅλους αὐτοὺς καὶ ἡ συνέλευσις παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην διὰ χειροκροτήσεων, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ εὕρωσι τὸν κώδωνα.

Ὅτε εἷς τῶν γεροντοτέρων ποντικῶν ἠγέρθη παρετήρησεν ὅτι τὸ στρατήγημα αὐτὸ πράγματι ἦτο πολὺ εὐφυὲς καὶ πρόσφορον, ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ γνωρίσῃ ποῖος ἤθελε κρεμάσει τὸν κώδωνα εἰς τὸν λαιμὸν τῆς κυρᾶς γάττας;

Ὅτε οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐπαρουσιάσθη ὡς ἐθελοντὴς πρὸς διάπραξιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἡ συνάθροισις διελύθη καὶ οἱ ποντικοὶ ἔφυγον κρυφίως εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φωλεὰν καὶ τρῦπαν, κατηγορῶν ὁ εἷς τὸν ἕτερον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ διαπράξῃ τὸ μικρὸν τοῦτο ἔργον.

Πηϖραλγζη. Ἰίθη κερι μωκδ μη κολαιτσε ε μη γατωαρτσε τη ϖορσιχη τη τιερητη σε ϑετηκεκ' ετια.

ΤΣΙΑΠ ΕΔΕ ΛΥΣ (LEON)

Νη τσιαπ, θοτη κη ϖραλη κικδιστε, μβη τ' ικωρη κγα κη θηλιμ τη μαθ, κιρι κδη κη σϖελη τη κηιτ λυσιτ. Κωρ ωηγκδ ρηϖαρ' ατιι ϖαϖαχδεχωρη ε τωκε μοσ διρη τη σϖητοκ κγα κηιο ερακεςα ριζικοσα, κισι τη τρημβηκ σι ατη ρεγωκ εβισαζετ τωκε μβωρτωρη ε τωκε θηκη σε αι κιλι βρες' ετιι κγα κιελτη, ε κη ιο δημητωαρη τη ξικ κδη σηρ δεε ε σηρ δημητιμ τη μοσ ϖριρει σϖαϖη ατιι κδη μοσ κγρηκηκει σηϖαρα διετη ελεφαντε, διετη τεγηρε εδε διετη λυσε, ε τωκε θηκη κτη μβηκη ωκοδ μβησιωρ' ατιι σικωρ τ' εςιι ε τ' εχαι ατη.

Τωκε γεγμρη κητο φιαλη λυσε μβη τη ξηρτετη ωτρημβησωα ε τωκε ικωρη κηρκοκ κγα φρικα ετια τη φρικει κδη κη ξηρη τη σατσωαρη. Νδη τη ικωριτ αδα, τη τι ωηγκδ ε σϖηρποκ με κη δελϖηρη ε ιςηριυ ασαι το' ιγαυ ατι, τωκε σηρ οκρωαρ' ασαι τη δωκωριτ' εδε τη στωαραριτ' ετσιαϖιτ, — «Ιο κη ξιοη», — ιθοι, — «τση κωςη σ' κεση ϖαρη τιατρη μη ρηϖαρα, με τσα βριικ τη μηδεκ, ε τσα μιεκηρα τη θελα ε με κη τ' ιςηρη κωι ε τη σηρσιελτωρη, ε μβη γιθη κητο, σηρ λυκηκ' ετια τη μβωρτωρηκ' ε τη λαρτητηκ'.»

Πηρϖραληʒη. ℸιθη ϰερι μωϰδ μη κολαιτɒε ε μη ℸατωαρτɒε τη ϖορσιϰη τη τιερητη σε ϐετηχεϰ' ετια.

ΤΣΙΑΠ ΕΔΕ LΥȜ (LEON)

Иη τσιαϖ, θɒτη ϰη ϖραλη χιϰδιɒτε, μβη τ' ικωρη ϰɼα ϰη θηλιμ τη μαθ, χιρι ϰδη ϰη ɒϖελη τη ϰηιτ λυɒιτ. Κωρ ωℸηϰδ ρηϖαρ' ατιι ϖαϖαϰδεϰωρη ε τωκε μοσ διρη τη ɒϖητɒϰ ϰɼα κηιο εφαϰεζα ριζικοια, ϰισι τη τρημβηϰ σι ατη ρεɼωϰ εβιɒαϐετ τωκε μβωρτωρη ε τωκε θηχη σε αι χιλϰ βρεζ' ετιι ϰɼα ϰιελτη, ε ϰη ιɒ δημητωαρη τη ϐιϰ ϰδη ϖηρ ȝεε ε ϖηρ δημητιμ τη μοσ ϖριρει ϖραϖη ατιε ϰδη μοσ ϰɼρηϰηκει ϖηρϖαρα ȝιετη ελεφαϰτε, ȝιετη τεɼηρε εδε ȝιετη λυɒε, ε τωκε θηχη κητη μβηϰη ωχοȝ μβησιωρ' ατιι σικωρ τ' εζιι ε τ' εχαι ατη.

Τωκε ℸεℸυρη ϰητο φιαλη λυɒι μβη τη ϐηρτετη ω-τρημβησωα ε τωκε ικωρη κηρκɒϰ ϰɼα φρικα ετια τη φɒιχει ϰδη ϰη ϐηρη τη ϖατɒωαρη. Νδη τη ικωριτ αδα, τη τιι ωℸηϰδ ε ωϖηρϖοϰ με ϰη ȝελϖηρη ε ιϛηφευ ασαι τɒ' ιℸαυ ατιι, τωκε ϖηρ ɒκρωαρ' ασαι τη δωκωριτ' εȝε τη ɒτωαραριτ' ετσιαϖιτ,—«Ιɒ ϰη ϐιɒη»,—ιθοι,—«τɒη κωϙη σ' κεɒη ϖαρη τιατρη μη ρηϖαρα, με τσα βϛιϰ τη μηδεϰ, ε τσα μιεκηρα τη θιελα ε με ϰη τ' εɼηρη χωι ε τη ϖηρσιελτωρη, ε μβη ℸιθη κητο, ϖηρ ɼλυϰηϰ' ετια τη μβωρτωρηϰ' ε τη λαρτηϰτηϰ'.»

BKSH

Ἐπιμύθιον. Ἕκαστος ἄνθρωπος δύναται εὐκολώτερον καὶ εὐχερέστερον νὰ συμβουλεύῃ τοὺς ἄλλους ἢ τὸν ἑαυτόν του.

ΤΡΑΓΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Τράγος τις, λέγει ἰνδικός τις μῦθος, διαφεύγων καταιγίδα τινὰ εἰσῆλθεν εἰς σπήλαιον λέοντος. Εὑρεθεὶς δὲ ἐξ ἀπροόπτου ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μὴ ἠξεύρων πῶς νὰ διεκφύγῃ ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον κινδύνου, ἤρχισε νὰ ἐκφοβίζῃ τὸν βασιλέα τοῦτον τῶν ζώων, μεγαλαυχῶν καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι αὐτὸς μὲν κατήγετο ἐξ οὐρανοῦ, κατεδικάσθη δὲ νὰ κατέλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ ποινῇ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς αὐτόν, ἐὰν μὴ φάγῃ πρῶτον δέκα ἐλέφαντας, δέκα τίγρεις καὶ δέκα λέοντας, καὶ εἰπὼν τοῦτο ἀμέσως ὥρμησε κατ' αὐτοῦ ὡσεὶ νὰ συνελάμβανεν αὐτὸν καὶ νὰ τὸν κατέτρωγεν.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ λέων ἐπ' ἀληθείας ἐφοβήθη καὶ φεύγων ἐζήτει ἐκ τοῦ φόβου νὰ κρυβῇ εἰς τρώγλην τινὰ ἀπόκρυφον. Κατὰ τὴν φυγήν του ὅμως συνέβη νὰ συναπαντηθῇ μετ' ἀλώπεκός τινος καὶ διηγήθη αὐτῇ τὸ περιστατικόν, περιγράφων εἰς αὐτὴν τὴν θέαν καὶ τὴν παράστασιν τοῦ τράγου. — «Ἦτον ἕνα θηρίον», τῇ ἔλεγε — «τὸ ὁποῖον πώποτε ἄλλοτε δὲν εἶχεν ἰδεῖ, μὲ κάτι κέρατα μεγάλα καὶ πώγωνα βαθὺν καὶ ἄγριον τρόπον, πρὸ πάντων δὲ διὰ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ τὴν μεγάλαυχον καὶ ἀλαζόνα».

'Επιμύθιον. Ἕκαστος ἄνθρωπος δύναται εὐκολώτερον καὶ εὐχερέστερον νὰ συμβουλεύῃ τοὺς ἄλλους ἢ τὸν ἑαυτόν του.

ΤΡΑΓΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Τράγος τις, λέγει ἰνδικός τις μῦθος, διαφεύγων καταιγίδα τινὰ εἰσῆλθεν εἰς σπήλαιον λέοντος. Εὑρεθεὶς δὲ ἐξ ἀπροόπτου ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μὴ ἠξεύρων πῶς νὰ διεκφύγῃ ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον κινδύνου, ἤρχισε νὰ ἐκφοβίζῃ τὸν βασιλέα τοῦτον τῶν ζώων, μεγαλαυχῶν καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι αὐτὸς μὲν κατήγετο ἐξ οὐρανοῦ, κατεδικάσθη δὲ νὰ κατέλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ ποινῇ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς αὐτόν, ἐὰν μὴ φάγῃ πρῶτον δέκα ἐλέφαντας, δέκα τίγρεις καὶ δέκα λέοντας, καὶ εἰπὼν τοῦτο ἀμέσως ὥρμησε κατ' αὐτοῦ ὡσεὶ νὰ συνελάμβανεν αὐτὸν καὶ νὰ τὸν κατέτρωγεν.

'Ακούσας ταῦτα ὁ λέων ἐπ' ἀληθείας ἐφοβήθη καὶ φεύγων ἐζήτει ἐκ τοῦ φόβου νὰ κρυβῇ εἰς τρώγλην τινὰ ἀπόκρυφον. Κατὰ τὴν φυγήν του ὅμως συνέβη νὰ συναπαντηθῇ μετ' ἀλώπεκός τινος καὶ διηγήθη αὐτῇ τὸ περιστατικόν, περιγράφων εἰς αὐτὴν τὴν θεαν καὶ τὴν παράστασιν τοῦ τράγου. — «Ἦτον ἕνα θηρίον», τῇ ἔλεγε — «τὸ ὁποῖον πώποτε ἄλλοτε δὲν εἶχεν ἰδεῖ, μὲ κάτι κέρατα μεγαλα καὶ πώγωνα βαθὺν καὶ ἄγριον τρόπον, πρὸ πάντων δε διὰ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ τὴν μεγάλαυχον καὶ ἀλαζόνα».

Μβη τη γεγυρη κητο φιαλα δελπηρα ποτοη κώκη πλαση κγα τη κεσωριτη τωκε θηκη μβη τη τιλη κοκη τε ζοτηρια ετια σε ωπηρημεν τομη, εδε κγα κη κατσια, ε αυτω ωαρωαρ ωραπη με ατη βατκη ε πηρποκη τσιαπκη τωκε κιφη κδη πωελη. Τσιαπι μοκοκη κοκω ςηζιακη τοη δοι τκοχ, πο κωκη βωαρ τη κειτωριτ εμεκτινηση, ε αυτω με κη τρεμηρι τη μαδε θα.—«Τό ιοτη κηιο τοη μη βηκ, μοι διακκη,» — ιθα δελπηρηση,— «Ωχ' τη δηργοθα τη μη σελο διετη λυπε ε πο τι μη σελ κδαοτι κητω πο κη;» Ε μβη τη θηκη κητω ωραπη ωχιοδ με κημηρη ισια σιπρη τη ζιι λυσια ε τ' εσηρκασπητια. Πο αι σι ωτρημβ στρητηι κγα φιαλατ' ε κγα τη βηρατ' ετσιαπιτ ικω κγα φρικα ετια πασρβερη ωραπη. Κητω λα τσιαπικη τη σραρει ωραπη κδη σπελη τη λυπιτ με γηεμ τη μαθ εδε εβηρι ατη πλατοκη εδ' εκαπητω ατη πα κδοκη φρικη.

Πηρπραλημεκ. Ζωμη κερη κη τη παβαρτωρ' εμεκτινηση εδε τερτιωε τη μεκτμε βακκωαρη με φιαλα τη μβωρτωρα εδε τη τργμβηρωαρα, ε μβη ξετομη αι τό ιθοτη ατο κδ' ιοτη βοτ' εκωαι εδ' επαρηδωκωρη, πηρμητοκηκη ατη πωκη τό ιοτη δηκη κδηρ μεκτ.

ΣΚΑΒΗ ΕΔΕ ΚΟΡΒΗ.

Νη τκαβη τωκε γιεδωρη ξετηκεκ' επαι κγα κη τκηκβ τη λαρτη μβη κη κεκη εσημβεο ατη με θον' επαι ε εκαλι κδη πωλιεθ τ' επαι. Νη κορβη τωκε βηρη σι

Μβη τη ꞁεꞁυρη κητο φιαλα δελϖηρα ϖοτᴅη χωκη ϖλασι χγα τη ϰεᴅωριτη τωϰε θηκη μβη τη τιλη κοχη τε ζοτηρια ετια σε ωϖηρꞁηϰευ ᴅωμη, εδε χγα ϰη ϰατσιϰ, ε αᴅτω ωϖρωαρ ϖραϖη με ατη βαᴅκη ε ϖηρϖοκχη τσιαϖχη τωκε χιρη χδη ᴅϖελη. Τσιαϖι μοχοκη ϰοχω ϙηζιϰχη τᴅη δοι ᴅκοχ, ϖο χωκη βωαρ τη κειτωριτ εμεχτιηση, ε αᴅτω με ϰη τριμηρι τη μαδε θα.—«Το᾽ ιᴅτη κηιο τᴅη μη βηχ, μοι διϰακη,» – ιθα δελϖηρηση,—«Ωχ᾽ τη δηργοθα τη μη σϊελο διετη λυᴅε ε ϖο τι μη σϊελ χδαᴅτι κητω ϖο ϰη;» Ε μβη τη θηχη κητω ϖραϖη ωχιοδ με ζημηρη ισια σιϖρη τη ζιι λυᴅιχ ε τ᾽ εϖηρκαϖητιχ. Πο αι σι ωτρημβ ϖηρσηρι χγα φιαλατ᾽ ε χγα τη βηρατ᾽ ετσιαϖιτ ικω χγα φρικα ετια ϖαϖρϊερη ϖραϖη. Κητω λα τσιαϖιχη τη ϖριρει ϖραϖη χδη ᴅϖελη τη λυᴅιτ με γηζιμ τη μαθ εδε εβηρι ατη ϖλατοκη εδ᾽ εζαϖητοι ατη ϖα χδοκη φρικη.

Πηρϖραληζη. Ʒωμη χερη ϰη τη ϖαβαρτωρ᾽ εμεχτιηση εδε τερτιϖε τη μεχτμε βαᴅκωαρη με φιαλα τη μβωρτωρα εδε τη τρημβητσωαρα, ε μβη ξετομη αι το᾽ ιθοτη ατο χδ᾽ ιᴅτη βοτ᾽ εχωαι εδ᾽ εϖαρηδωκωρη, ϖηρμητοκηχη ατη ϖωχη το᾽ ιᴅτη ξηχη χδηρ μεχτ.

ƷΚΑΒΗ ΕΔΕ ΚΟΡΒΗ.

Иη ᴅκαβη τωκε χιεδωρη ξετηχεχ᾽ εσαι χγα ϰη ᴅκημβ τη λαρτη μβη κη κεϰη εϙημβευ ατη με θοϰτ᾽ εσαι ε εκαλι χδη ϖωλιχθ τ᾽ εσαι. Иη κορβη τωκε βηρη ρε

Ἀκούσασα ταῦτα ἡ ἀλώπηξ μόνον ὅπου δὲν ἐξεῤῥάγη τοῦ γέλωτος εἰποῦσα συνάμα τῇ αὐτοῦ ἐξοχότητι ὅτι μεγάλως ἐξηπατήθη, καὶ μάλιστα ἀπὸ ἕνα τράγον, καὶ οὕτω ἐπέστρεψεν ὀπίσω μετ' αὐτῆς καὶ συνήντησαν πάλιν τὸν τράγον εἰσερχόμενοι εἰς τὸ σπήλαιον. Ὁ τράγος ἀμέσως κατενόησε τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεχεν, ἀλλὰ δὲν ἔχασε τὴν παρουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτοῦ καὶ οὕτω μετὰ θάρρους μεγάλου εἶπε,—«Τί εἶναι τοῦτο ὅπου μοῦ κάμνεις μωρὴ σὺ κατεργάρα;»—εἶπε πρὸς τὴν ἀλώπεκα.—«Ἐγὼ σὲ ἐξαπέστειλα νὰ μοὶ φέρῃς δέκα λέοντας καὶ σὺ μοὶ φέρεις ἤδη μόνον ἕνα;» Καὶ λέγων τοῦτο πάλιν ὥρμησε μετὰ θάρρους ὅπως συλλάβῃ τὸ λέοντα καὶ καταφάγῃ αὐτόν. Ὅτε πάλιν φοβηθεὶς ὁ λέων ἐκ τῶν λόγων καὶ ἔργων αὐτοῦ ἔφυγεν ἀνεπιστρεπτεί. Καὶ οὕτως ἀφῆσε τὸν τράγον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ λέοντος μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ κατέλαβεν αὐτὸ εἰς κατοχὴν ἀφόβως.

Ἐπιμύθιον. Πολλάκις παρουσία πνεύματος καὶ ἐπιἐπινοήσεις εὐφυεῖς συνοδευόμεναι ὑπ' ἀπειλῶν καὶ προπηλακισμῶν ἑτοίμων καὶ ἀφόβων, ἰδίως δ' ὅταν ὁ ἐκφέρων αὐτὰ εἶναι πρόσωπον ξενικὸν καὶ καινοφανὲς, ἐπιφέρουσι τὸ προσδοκώμενον αὐτῶν ἀποτέλεσμα.

ΓΥΨ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ (ΚΑΛΟΙΑΚΟΥΔΑ).

Γύψ τις ὁρμήσας ἐξ ὑψηλοῦ τινος βράχου ἥρπασεν ἀρνίον διὰ τῶν ὀνύχων του καὶ ἔφερεν αὐτὸ εἰς τὰ νεογνά του. Κολοιός τις, παρατηρήσας τοῦτο, ἠθέλησε

Ἀκούσασα ταῦτα ἡ ἀλώπηξ μόνον ὅπου δὲν ἐξερράγη τοῦ γέλωτος εἰποῦσα συνάμα τῇ αὐτοῦ ἐξοχότητι ὅτι μεγάλως ἐξηπατήθη, καὶ μάλιστα ἀπὸ ἕνα τράγον, καὶ οὕτω ἐπέστρεψεν ὀπίσω μετ' αὐτῆς καὶ συνήντησαν πάλιν τὸν τράγον εἰσερχόμενον εἰς τὸ σπήλαιον. Ὁ τράγος ἀμέσως κατενόησε τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεχεν, ἀλλὰ δὲν ἔχασε τὴν παρουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτοῦ καὶ οὕτω μετὰ θάρρους μεγάλου εἶπε,—«Τί εἶναι τοῦτο ὅπου μοῦ κάμνεις μωρὴ σὺ κατεργάρα;» —εἶπε πρὸς τὴν ἀλώπεκα.—«Ἐγὼ σὲ ἐξαπέστειλα νὰ μοὶ φέρῃς δέκα λέοντας καὶ σὺ μοὶ φέρεις ἤδη μόνον ἕνα;» Καὶ λέγων τοῦτο πάλιν ὥρμησε μετὰ θάρρους ὅπως συλλάβῃ τὸ λέοντα καὶ καταφάγῃ αὐτόν. Ὅτε πάλιν φοβηθεὶς ὁ λέων ἐκ τῶν λόγων καὶ ἔργων αὐτοῦ ἔφυγεν ἀνεπιστρεπτεί. Καὶ οὕτως ἄφησε τὸν τράγον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ λέοντος μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ κατέλαβεν αὐτὸ εἰς κατοχὴν ἀφόβως.

Ἐπιμύθιον. Πολλάκις παρουσία πνεύματος καὶ ἐπιἐπινοήσεις εὐφυεῖς συνοδευόμεναι ὑπ' ἀπειλῶν καὶ προπηλακισμῶν ἐτωσίων καὶ ἀφόβων, ἰδίως δ' ὅταν ὁ ἐκφέρων αὐτὰ εἶναι πρόσωπον ξενικὸν καὶ καινοφανὲς, ἐπιφέρουσι τὸ προσδοκώμενον αὐτῶν ἀποτέλεσμα.

ΓΥΨ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ (ΚΑΛΟΙΑΚΟΥΔΑ).

Γὺψ τις ὁρμήσας ἐξ ὑψηλοῦ τινος βράχου ἥρπασεν ἀρνίον διὰ τῶν ὀνύχων του καὶ ἔφερεν αὐτὸ εἰς τὰ νεογνά του. Κολοιός τις, παρατηρήσας τοῦτο, ἠθέλησε

μβη κητη τη βηρη, δεσι εδ' αιο τη βηχ τη τιλη τριμηρι, ε τωκε δερδωρη κρα φοσεκισαι καλι θοκτ' εσαι κδηωτρ λεσ τη κητ κεκητ ε ληφτοκ τ' εκρηκ ατη μβ' ερη. Πο τωκ' εσακεκωρη τη τωκδηκ σλατοκηκ' εσαι, ασ τη κσεκδειρ θοκτ' εσαι κρα λεστ' εκεκητ, σε ωσηρσηστωαλη κδ' ατη, ωσω κρα τοσβακι ε εκαλι κδη στηωι τη τια τη βηχει σηρλοδρηση τη διελβετ τι, τη τοκλιτη εσιειτιχ με σωμη δηστριμ τη κιχη σε τοη φαρη ζογ ηρχηκει.

Κητω ε κη ερη, ωσηργεια ατωρε ι εστι, ζεκει σηρ τκαβη, σο μβη κητη κερη, κλασε κα κοχωρη σε σ' ιστη κατρη γη σο κη κορβη.

Πηρσραλητεσ. Κη τη φεμητη σηρβηλιερη τη καδηριτ τ' ηκη κα κθεκ κδη τη σηρκετωρη, ε τωμη κερη κδη ςηςκ τη μαθ.

ΩΕΚΩ ΦΟΒΗΝΔΗΡΩΑΡΙ (ΠΕΤΚΗΝΔΗΡΩΑΡΙ)

Κ' ωλι τοη κε εσεκ τη ξει τωμη κερη τη σιχ κη σταχ τη δεκβετ κισι τη κιχει φορτ μιρη κρα δελετη. Ε ατσω κη δετη ι ρα μιρη σηρ τη βιτεσηκ μη κολαιτη τη ςημβιερατ' εσια, τη δωκει κδη τη ξεσωρα τη κδριτιμε.

Πηρ κητη σκαι ωσεσηκδηςωα κδη ασηκα τη τοσβακιτ ε τωκε κωμβεστωρη τη δυιατη κημβητ' εσαρα μβη, κη σκασ τσ' εκει εδε σηρ κηαβη, ωκασ κετ κετ κδη σταχ.

μβη κῃτη τη βῃρη, δεσι εδ' αιο τη βηχ τη τιλῃ τριμῃρι, ε τωκε δερδωρη χγα φωϙιϰ'ισαι καλι θσϰτ' εσαι χδηϖῃρ λεσ τη ϰῃιτ ϰεϰγιτ ε λῃφτοχ τ' εχγριχ ατῃ μβ' ερῃ. Πο τωκ' εϖακεχωρη τη τωχδηχ ϖλατοκηχ' εσαι, ασ τη κσεχδζιρ θσϰτ' εσαι χγα λεστ' εϰεϰγιτ, σε ωϖῃρϖηστωαλῃ χδ' ατη, ωζω χγα τσοβαχι ε εϰαλι χδη στηϖι τη τια τη βῃχει ϖηρλοδρησῃ τη διελξετ τιι, τη τσῃλιτη εϖιειτιχ με σωμῃ δησῃριμ τη ϰιχχη σε τση φαρῃ ζσγ ϰῃχῃκει.

Κῃτω ε ϰη ορῃ, ωϖηργειϰ ατυρε ι ιατι, ζιϰει ϖῃρ σκαβῃ, ϖο μβῃ κητη ϰερη, κλασε κα ϰοϰωρη σε σ' ιστη ϰατρη γη ϖο ϰη κορβη,

Πῃρϖραλῃζη. Иη τη ϙεμητη ϖηρξηλιερη τη καδῃριτ τ' ῃχη χα κθεχ χδη τη ϖηρκεσωρη, ε σωμη ϰερη χδη ϙῃζιϰ τη μαθ.

ΩΙΚΩ ϘΟΒΗΝΔΗϘΩΑΡΙ (ΠΕΤΚΗΝΔΗΡΩΑΡΙ)

Ν' ωλκ τση κει ζακοχ τη ξει σωμῃ ϰερη τη σιχ ϰη σταχ τη δεχξετ χισι τη ϰιχει φορτ μιρῃ χγα δελετῃ. Ε αστω ϰη διτῃ ι ρα μιρη ϖῃρ τη βιτισηχ μη κολαιτη τη ϙῃμβιερατ' ετια, τη δωκει χδῃ τη ξεσωρα τη χδριομε.

Πῃρ κῃτη σκαϰ ωϙοϖηχδῃϙωα ϰδη ϖετκα τη τσοβαχιτ ε τωκε κωμβισωρη τη δυιατη κῃμβητ' εϖαρα μβῃ ϰῃ σκοϖ τσ' εκει εδε ϖῃρ κϙαβῃ, ωϰασ ϰετ ϰετ χδη σταχ.

νὰ διαπράξῃ καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν ἀνδραγαθίαν καὶ ὁρμήσας καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς φωλεᾶς του ἔμπηξε τοὺς ὄνυχάς του εἰς τὸν μαλλὸν ἑνὸς ἀρνίου καὶ ἐπροσπάθει νὰ ἄρῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἀέρα. Ἀλλὰ μὴ δυνηθεὶς νὰ κινήσῃ τὴν λείαν του, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ ἐξάξῃ τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ ἐκ τοῦ μαλλοῦ, διότι ἐμπερδεύθησαν εἰς αὐτόν, ἡλώθη ὑπὸ τοῦ ποιμένος καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν του ὅπως γείνῃ ἄθυρμα εἰς τὰ τέκνα του, ἅτινα ἠρώτων αὐτὸν μετὰ μεγάλης περιεργείας νὰ μάθουν τί εἶδος πτηνὸν ἦτο.

Πρὸ μιᾶς ὥρας, ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ πατήρ, ἐκλαμβάνετο ὡς γύψ, ἀλλ' ἤδη θαρρῶ ὅτι ἴσως συνησθάνθη ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ κολοιός.

Ἐπιμύθιον. Ψευδὴς ἐκτίμησις τῆς ἱκανότητος ἡμῶν ἐκθέτει ἡμᾶς εἰς περίγελον, καὶ πολλάκις εἰς κίνδυνον μεγάλον.

Ο ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΘΕΙΣ ΛΥΚΟΣ.

Λύκος τις, ὅστις ἐσυνήθιζε νὰ ἐπισκέπτεται συχνάκις ποίμνιον προβάτων, ἤρχισε νὰ γίνηται πολὺ γνωστὸς καὶ οἰκεῖος εἰς αὐτά. Τοιουτοτρόπως ἡμέραν τινὰ ἐφάνη καλὸν εἰς αὐτόν, ὅπως ἐπιτυχέστερον διαπράξῃ τὴν λείαν του νὰ ἐμφανισθῇ μετημφιεσμένος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετημφιέσθη φορέματα ποιμένος καὶ ἐπακουμβήσας τοὺς δύο ἐμπροσθινούς του πόδας ἐπὶ μιᾶς ῥάβδου τὴν ὁποίαν μετεχειρίζετο καὶ ὡς μαγκούρα ἐπλησίασε σιγὰ σιγὰ εἰς τὸ ποίμνιον.

νὰ διαπράξη καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν ἀνδραγαθίαν καὶ ὁρμήσας καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς φωλεᾶς του ἔμπηξε τοὺς ὄνυχάς του εἰς τὸν μαλλὸν ἑνὸς ἀρνίου καὶ ἐπροσπάθει νὰ ἄρη αὐτὸ εἰς τὸν ἀέρα. Ἀλλὰ μὴ δυνηθεὶς νὰ κινήση τὴν λείαν του, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ ἐξάξη τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ ἐκ τοῦ μαλλοῦ, διότι ἐμπερδεύθησαν εἰς αὐτὸν, ἡλώθη ὑπὸ τοῦ ποιμένος καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν του ὅπως γείνη ἄθυρμα εἰς τὰ τέκνα του, ἅτινα ἠρώτων αὐτὸν μετὰ μεγάλης περιεργείας νὰ μάθουν τί εἶδος πτηνὸν ἦτο.

Πρὸ μιᾶς ὥρας, ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ πατὴρ, ἐκλαμβάνετο ὡς γύψ, ἀλλ' ἤδη θαρρῶ ὅτι ἴσως συνησθάνθη ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ κολοιός.

Ἐπιμύθιον. Ψευδὴς ἐκτίμησις τῆς ἱκανότητος ἡμῶν ἐκθέτει ἡμᾶς εἰς περίγελον, καὶ πολλάκις εἰς κίνδυνον μεγάλον.

Ο ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΘΕΙΣ ΛΥΚΟΣ.

Λύκος τις, ὅστις ἐσυνήθιζε νὰ ἐπισκέπτεται συχνάκις ποίμνιον προβάτων, ἤρχισε νὰ γίνηται πολὺ γνωστὸς καὶ οἰκεῖος εἰς αὐτά. Τοιουτοτρόπως ἡμέραν τινὰ ἐφάνη καλὸν εἰς αὐτὸν, ὅπως ἐπιτυχέστερον διαπράξη τὴν λείαν του νὰ ἐμφανισθῆ μετημφιεσμένος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετημφιέσθη φορέματα ποιμένος καὶ ἐπακουμβήσας τοὺς δύο ἐμπροσθινοὺς του πόδας ἐπὶ μιᾶς ῥάβδου τὴν ὁποίαν μετεχειρίζετο καὶ ὡς μαγκούρα ἐπλησίασε σιγὰ σιγὰ εἰς τὸ ποίμνιον.

Ωκαλλασ τη κειχη ραρη τοσβακι εδε κεχ' ετιε μβη βαρ ε φλιεχη τση τη δυ, μβη σα κη κλασε δοι βιτισηχ τεκεν' ετιε κδη μοσ κει σροξωαρη κδη μαqησι τη τια τη μιq κγα μβρασα εδε ςηριχ ετοσβακιτ.

Θιqμα κεςηρα ετια ι ς' γοι ατα τση τη δυ ε ξωκη τη θιqματη. Κωρσο ωλκω σηστιελη κδη qοβα τη κωαιτα σι ιο κωκη μωκδη βηχ σαρη qαρε, ασ τη qι τη μβωροχ ξετηκεν' ετια ε αστω με κολαιτη ωβη σλατοκη κενιτ εδε τοσβακιτ.

Πηρραλληςη. Νδοκη κλασε δο μοσ σηρκδαχ κηρηςιτη τη δυqακεςιτη εδε τη μαντρσεκωριτη κδη μοσ εσηρβηκη qωκδιτ σωκηχ' ετυρε.

ΚΗΝΓΑ ΑΡΒΗΡΟΡΕ.

ΒΑΤΡΑ, Α ΖΙΑΡΜΙ ΣΤΗΠΙΤΟΡΙ.

Κη σοκ qορτ ικηρκωαρ' εστη ζιαρμι,
Κ' ικασστη μικ τση τη ξηςδοχ κδη qακι.
Τη σηςηεοχ με κη τη μιρησερδε.
Τη βηχ κατσολεχ' τ' ημβλ'η σι σαλατ.
Ιςτογτη ιε; τη κγροχ με γιθη εημερη.
Ιλοδωρη; τη σρεχ με γιθ' γηειμ.

BKSH

Ωκαʎασ τη κειχη ραρη τοοβαχι εδε ϰεχ' ιτιι μβη βαρ ε φʎιιχη τοη τη δυ, μβη σα ϰη κʎασε δοι βιτισηχ ɔκακχ' ετιι χδη μοσ κει ϖροϑωαρη χδη μαϙησι τη τια τη μιϙ χγα μβραϖα εδε ζηριχ ετοοβαχιτ.

Θιϙμα εεγηρα ετια ι ζ' γο! ατα τοη τη δυ ε ϑωχη τη θιϙματη. Κωρϖο ωʎκω ϖηɔτιελη χδη ϙοβα τη χωαιτα σι ιɔ χωκη μωχδη βηχ ϖαρη φαρε, ασ τη ϙιι τη μβωροχ ϑετηχεχ' ετια ε αɔτω με κολαιτη ωβη ϖʎατοκη ϰεχιτ εδε τοοβαχιτ.

Πηρϖραληζη. Νδοϰη κʎασε δο μοσ ϖηρχδαχ ϰηρηζιτη τη δυφαϰεζιτη εδε τη μεχτφɔεχωριτη χδη μοσ εϖηρβηιχη φωχδιτ ϖωχηχ' ετυρε.

ΚΗΝΓΑ ΑΡΒΗΡΟΡΕ.

ƎΑΤΡΑ, Α ΖΙΑΡΜΙ ƷΤΗΠΙΤΟΡΙ.

Ͷη ɔοκ φορτ ικηρκωαρ' ιɔτη ζιαρμι,
Ͷ' ιχαϖτη μικ τοη τη ξηζδοχ χδη φαϰε.
Τη ϖηργηζοχ με χη τη μιρητεροε.
Τη βηχ κατɔολεχ' τ' ημβʎη σι ϖαλατ.
Ιφτοχτη ιε; τη χγροχ με γιθη ζημρη.
Ιʎοδωρη; τη ϖρεχ με γιθ' γηζιμ.

BKSH

Έτυχε νὰ ἦτο πεσμένος ὁ ποιμὴν μετὰ τοῦ σκύλου του ἐπὶ τοῦ χόρτου καὶ ἐκοιμῶντο ἀμφότεροι, ὥστε ἴσως ἤθελεν ἐκτελέσει τὸν σκοπόν του ἐὰν δὲν ἐδοκίμαζεν ἐν τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ νὰ μιμηθῇ καὶ τὴν φωνὴν τοῦ ποιμένος.

Ἡ ἀγρία αὐτοῦ φωνὴ ἐξύπνησεν αὐτοὺς ἀμφοτέρους καὶ ἔβαλον τὰς φωνάς· οὕτω ὁ λύκος τετυλιγμένος εἰς φορέματα ξένα εἰς αὐτὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ τρέξῃ ἀλλ' οὐδὲ νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἔγεινεν εὔκολος λεία εἰς τὸν σκύλον τοῦ ποιμένος.

Ἐπιμύθιον. Οὐδεὶς ἤθελεν ἴσως διακρίνει τοὺς διπροσώπους καὶ τοὺς ὑποκριτάς, ἐὰν δὲν ὑπερηκόντιζον τὸ μέρος των.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Η ΕΣΤΙΑ, Ἢ ΤΟ ΟΙΚΙΑΚΟΝ ΠΥΡ.

Τὸ πῦρ εἶναι σύντροφος πολὺ ἐπιζήτητος
Φίλος εἰλικρινὴς ὅστις σε θεᾶται κατὰ πρόσωπον.
Σὲ χαιρετᾷ μὲ ἕνα καλῶς ἦλθες.
Σοὶ κάμνει τὴν καλύβην τερπνὴν ὡς ἀνάκτορον.
Εἶσαι κρυωμένος; σὲ θάλπει εὐμενῶς
Εἶσαι κουρασμένος; σὲ ἀνακουφίζει μετὰ πάσης χάριτος:

BKSH

Ἔτυχε νὰ ἦτο πεσμένος ὁ ποιμὴν μετὰ τοῦ σκύλου του ἐπὶ τοῦ χόρτου καὶ ἐκοιμῶντο ἀμφότεροι, ὥστε ἴσως ἤθελεν ἐκτελέσει τὸν σκοπόν του ἐὰν δὲν ἐδοκίμαζεν ἐν τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ νὰ μιμηθῇ καὶ τὴν φωνὴν τοῦ ποιμένος.

Ἡ ἀγρία αὐτοῦ φωνὴ ἐξύπνησεν αὐτοὺς ἀμφοτέρους καὶ ἔβαλαν τὰς φωνάς· οὕτω ὁ λύκος τετυλιγμένος εἰς φορέματα ξένα εἰς αὐτὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ τρέξῃ ἀλλ' οὐδὲ νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἔγεινεν εὔκολος λεία εἰς τὸν σκύλον τοῦ ποιμένος.

Ἐπιμύθιον. Οὐδεὶς ἤθελεν ἴσως διακρίνει τοὺς διπροσώπους καὶ τοὺς ὑποκριτάς, ἐὰν δεν ὑπερηκόντιζον τὸ μέρος των.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Η ΕΣΤΙΑ, Ἢ ΤΟ ΟΙΚΙΑΚΟΝ ΠΥΡ.

Τὸ πῦρ εἶναι σύντροφος πολὺ ἐπιζήτητος
Φίλος εἰλικρινὴς ὅστις σε θεᾶται κατὰ πρόσωπον.
Σὲ χαιρετᾷ μὲ ἕνα καλῶς ἦλθες.
Σοὶ κάμνει τὴν καλύβην τερπνὴν ὡς ἀνάκτορον.
Εἶσαι κρυωμένος; σὲ θάλπει εὐμενῶς
Εἶσαι κουρασμένος; σὲ ἀνακουφίζει μετὰ πάσης χάριτος

Κε ωι; κε ετ; τη βηκ τη καο τη σιο,
Ιε ιμβηκατη; τη κδριττοκ τη σοχο,
Ιε κδη τη κωκι; σι μικωτ φακεα εκογωρ'
Νγα διαλκησια τ' ιστη. Ιε τι ιξαρρηρ;
Τσ' εωρετ ατη κηιο σ' ιβηκ φαργη
Τσηλ' ιστη μβρετ, ε τσηλι ισηρδιρησ,
Τη γιθ' ατιι σηρσαρ' ιακ τηρηκη.
Κω ιστη δα μικω, μ' εμησκ' εκιριαντ,
Τση τη σηρδεσ ε τ' ημβλησοκ σι κωι;
Αδα κωρ μεη αξωλ ε εγηρσοκετ'
Τσηλ' ιστ' ιμιρ' σηρσαρ' ατιι τη δαλη;
Σι ιστ' ιεστι γιθη δεεκ' τη κιιη,
Μωκδοκετ' αση τση σ' εμβα κερι.
Αγιερα κωκη κεχ ασ μικ ασ κασμ.
Πο τηρη κη ικα, ε ικηρκοκ τ' ικαιη.
Φατμιρ' ιστ' αι ατκερ' τσ' εκηκ ατη!

ΦΛΥΤΥΡΑΚΗ ΕΔΕ ΒLΕΤΗ.

Μ' ωδωκ σε θα κη φλυτωρακη,
  Ιησ βλετησι τσ' ωαφηρωα,—
«Τι σ' κε χροκε, σ' ιε βωκωρακη,
  Σ' κε σεκδη κηιερα σι μωα».—
«Μοι στρεγ' εξαρρηρ' ατο σεκδη
  Τη βωκωρα σι λυλε,»—
Θα βλετα, μιρη κωρ ωκδεκδ
  Με μιαλτη,—«ιακ' μεργωλε!»

BKSH

Κε ωι ; κε ετ; τη βηx τη xαο τη ϖιο,
Ιε ιμβηxατη; τη xδριττοx τη οοχο,
Ιε xοη τη xωαι ; σι μικωτ φαϰεα εϰογωρ'
Νгα διαλησια τ' ιοτη. Ιε τι ιξαρφηρ;
Το' εϖρετ ατη κηιο· σ' ιβηx φαρℸη
Τοηλ' ιοτη μβρετ, ε τοηλι ιϖηρδερησ,
Τη ℸιθ' ατιι ϖηρϖαρ' ιαx τηρηκη.
Κω ιοτη οα μικω, μ' εμηϥιx' εϰεριωτ,
Τοη τη ϖηρδεο ε τ' ημβλησοx σι κυι;
Αοα κωρ μεϥ αξωλ ε εгηρσοxετ'
Τοηλ' ιοτ' ιμιρ' ϖηρϖαρ' ατιι τη δαλη;
Σε ιοτ' ιϛοτι ℸιθη δεεx' τη xαιη,
Μωxδοxετ' αϰη τοη σ' εμβα ϰερι.
Αχιερα xωκη ϰεχ ασ μικ ασ xασμ.
Πο τηρη ϰη ικα, ε ικηρκοx τ' ιxαιη.
Φατμιρ' ιοτ' αι ατxερ' το' ικηx ατη!

ΦLΥΤΥΡΑΚΗ Ε∆Ε BLETII.

Μ' ωδωκ σε θα ϰη φλυτωρακη,
  Ιησ βλετηση το' ωαφηρωα,—
«Τι σ' κε χροαϛ, σ' ιε βωκωρακη,
  Σ' κε ϖεxοη xℸιερα σι μωα».—
«Μοι οτριг' εξαρφηρ' ατο ϖεxοη
  Τη βωκωρα σι λυλε,»—
Θα βλετα, μιρη κωρ ωxδεxδ
  Με μιαλτη,—«ιαx' μεргωλε!»

BKsH

Πεινᾷς; διψᾷς; σὲ κάμνει νὰ φάγῃς, νὰ πίῃς.
Εἶσαι σκοτεινός; σὲ διαφωτίζει νὰ ἴδῃς.
Εἶσαι εἰς ξενίαν; ὡς φίλου γνωστὸν πρόσωπον
Ἐκ νηπιότητός σου εἶναι. Εἶσαι πτωχός;
Τί μέλει αὐτῷ τοῦτο; Δὲν ἐνδιαφέρεται ποῖος
Εἶναι βασιλεὺς καὶ ποῖος εἶναι ζήτουλας.
Οἱ πάντες ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσὶν ὅμοιοι.
Ποῦ λοιπὸν εἶναι ὁ φίλος μὲ ὄνομα ἀνθρώπου,
Ὅστις σὲ ἀγαπᾷ καὶ σὲ εὐχαριστεῖ ὡς αὐτό;
Ἀλλ' ὅμως ὅταν διαφλογίζεται καὶ ἐξαγριοῦται
Τίς δύναται ν' ἀντιμετωπίσῃ αὐτό;
Εἶναι ἱκανὸν τότε ὅλον τὸν κόσμον νὰ καταφάγῃ·
Τόσον ἀνδρίζεται ὥστε οὐδεὶς τὸ συγκρατεῖ.
Τότε δὲν γνωρίζει φίλον ἢ ἐχθρόν.
Ὅλους ἕνα τοὺς ἔχει καὶ ζητεῖ νὰ τοὺς καταφάγῃ·
Εὐτυχὴς ὁ δυνάμενος ν' ἀποφύγῃ τότε αὐτό!

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ.

Μοὶ ἐφάνη ὅτ' εἶπε μία πεταλούδα
  Εἰς μίαν μέλισσαν πλησιάσασαν πρὸς αὐτήν,
«Σὺ δὲν ἔχεις χρῶμα, δὲν εἶσαι ὡραία,
  Δὲν ἔχεις πτερὰ βαμμένα ὡς τὰ ἰδικά μου».
«Μωρὴ στρίγλα πτωχή, τὰ πτερὰ ἐκεῖνα
  Τὰ τόσον ὡραῖα ὡς τὰ ἄνθη,» —
Εἶπεν ἡ μέλισσα, καλῶς ὅταν ἐκορέσθη
  Μέλιτος,—«αὐτὰ εἶναι ἁπλῶς ματαιότης!

Πεινᾶς; διψᾶς; σὲ κάμνει νὰ φάγῃς, νὰ πίῃς.
Εἶσαι σκοτεινός; σὲ διαφωτίζει νὰ ἴδῃς.
Εἶσαι εἰς ξενίαν; ὡς φίλου γνωστὸν πρόσωπον
Ἐκ νηπιότητός σου εἶναι. Εἶσαι πτωχός;
Τί μέλει αὐτῷ τοῦτο; Δὲν ἐνδιαφέρεται ποῖος
Εἶναι βασιλεὺς καὶ ποῖος εἶναι ζήτουλας.
Οἱ πάντες ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσὶν ὅμοιοι.
Ποῦ λοιπὸν εἶναι ὁ φίλος μὲ ὄνομα ἀνθρώπου,
Ὅστις σὲ ἀγαπᾷ καὶ σὲ εὐχαριστεῖ ὡς αὐτό;
Ἀλλ' ὅμως ὅταν διαφλογίζεται καὶ ἐξαγριοῦται
Τίς δύναται ν' ἀντιμετωπίσῃ αὐτό;
Εἶναι ἱκανὸν τότε ὅλον τὸν κόσμον νὰ καταφάγῃ·
Τόσον ἀνδρίζεται ὥστε οὐδεὶς τὸ συγκρατεῖ.
Τότε δὲν γνωρίζει φίλον ἢ ἐχθρόν.
Ὅλους ἕνα τοὺς ἔχει καὶ ζητεῖ νὰ τοὺς καταφάγῃ·
Εὐτυχὴς ὁ δυνάμενος ν' ἀποφύγῃ τότε αὐτό!

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ.

Μοὶ ἐφάνη ὅτ' εἶπε μία πεταλούδα
Εἰς μίαν μέλισσαν πλησιάσασαν πρὸς αὐτήν,
«Σὺ δὲν ἔχεις χρῶμα, δὲν εἶσαι ὡραία,
Δὲν ἔχεις πτερὰ βαμμένα ὡς τὰ ἰδικά μου».
«Μωρὴ στρίγλα πτωχή, τὰ πτερὰ ἐκεῖνα
Τὰ τόσον ὡραῖα ὡς τὰ ἄνθη,» —
Εἶπεν ἡ μέλισσα, καλῶς ὅταν ἐκορέσθη
Μέλιτος,— «αὐτὰ εἶναι ἁπλῶς ματαιότης!

Επρεκωρ' ω σηρθιχ κρα διτη
  Βολαρητη ς' δωα τ' ισσχ,
Ατυρε ωλη γιθη στολιτη
  Με φεκδηκηιερατ' ω ς' βρεθ.

ΤΗ LΑΙΘΙΤΩΡΙΤΗ.

Κιρ Lακσα κει, κη διτης' ε' φαξαριτ,
  Νηκδη ρομαρ' τη μιρ' ε λιρη βλερη,
Μβη κη κς' ατα κραλκωαρ' φασ τη φιριτ,
  Ωκισ ε ξει φηρ κδη κατωκδ με κερη
Τωκι κτηκδωαρ', ε ρρωαια μβη κημβη.
  Κωρ κωτωρω σο αχδει κητει ξηςδοκ,
Διω σι ιωδωκ, σε καρσατ' σ' ισκη κηκδη.
  Ε ισκημηροκ ε φραφ' ισκημηροκ.
Κιρ Lακσ' ιθιχ λικο, ε ςω τη κημει·
  Ε ισκημηροκ ε φραφ' ισκημηροκ.
Δοι τη φληρσιτ, ς' δι φαρε σι τη βηκει,
  Σε ατη τση κει κραλκωαρ' δαιμ καφοκ.
Σπολαιτι τση ρρωαια ετι ικδξωαρ
  Νρα κη τ' λαθιτωριτ' τη κημηρωαρ.
Κιρ λακο, ιθα, ρομαρ'τη τ' ιθηκ τετη,
  Πο ω μβη κωκδρ' ισκημηροκ φηρ διετη!

Εϖρεχωρ' ω οηɔθεκ χɼα διτη
Βɔλαρητη ζ' δωα τ' ιɔɔχ,
Ατυρε ωλη ɿιθη στολιτη
Με ϖεχδηχɿιερατ' ω ζ' βροθ.

TH LAIΘITΩPITH.

Жιρ Lακοα κει, κη διτηζ' ε' ϖαζαριτ,
Νηχδη ɼομαρ' τη μιρ' ε λιρη βλερη,
Μβη κη χɼ' ατα χɼαλκωαρ' ϖασ τη ϖιριτ,
Ωχισ ε ξει ϖηρ χδη κατωχδ με χερη
Τωκε κηχδωαρ', ε ɼρωαια μβη κημβη.
Κωρ κωτωρω ϖο αχδει κητει ξηζδοχ,
Διω σι ιωδωκ, σε καφοατ' σ' ιɔχη χηχδη.
Ε ιχημηροχ ε ϖραϖ' ιχημηροχ.
Κιρ Lακɔσ' ιθιχ λικɔ, ε ζω τη χημει·
Ε ιχημηροχ ε ϖϙαϖ' ιχημηροχ.
Δοι τη ϖλησιτ, ζ' διι φαρε σι τη βηχει,
Σε ατη τοη κει χɼαλκωαρ' δαιμ χαϙοχ.
Σϖολαιτι τοη ɼρωαια ετιι εχδζωαρ
Νɼα κη τ' λαθιτωριτ' τη χημηρωαρ.
Жιρ λακο, ιθα, ɼομαρ'τη τ' ιβηχ τετη,
Πɔ ω μβη κωχδρ' ιχημηϙοχ ϖηρ διετη!

BKSH

'Εγὼ εὐχαριστοῦμαι νὰ ἐργάζωμαι καθ' ἡμέραν.
  Τοὺς ἀέργους δὲν θέλω νὰ βλέπω,
Εἰς αὐτοὺς ἀφίνω ὅλους τοὺς στολισμούς,
  Μὲ πτεροβαμμένους ἄφρονας ἐγὼ δὲν παίζω.

ΤΟ ΛΑΘΟΣ.

Πηγαίνοντας εἰς ἕνα πανηγύρι ὁ Κὺρ Λιάκος,
  'Εννιά' ὤμορφα γερὰ γαϊδούρια ἠγόρασ' εὐθηνά.
'Σ ἕνα π' αὐτὰ καβαλλικεύ', ἀφ' ὤπιε καρτσιμά,
  Κ' ἐκίνησε γιὰ τὸ χωριὸ νὰ ὑπάγῃ ἐνωρίς.
Πηγαίνει τραγουδῶντας κι' ἡ γυναίκα του πεζή.
  Στρέψας τὴν κεφαλήν του κουτουροῦ ν' ἰδῇ τὰ ζῶα,
Δὲν 'ξεύρω πῶς τοῦ φάνησαν 'τι δὲν εἶναι σωστά·
  Καὶ ἕνα ἕνα, τὰ μετρᾷ καὶ 'βγῆκανε ὀκτώ!
Τοῦ Λιάκου ἦρθ' ἀξαφνικά, καὶ στὸ θυμό τ' ἀπάνω,
  'Αρχίζει πάλιν ἕνα ἕνα, τὰ ξαναμετρᾷ.
Τοὔρθε καλὰ νὰ σκάσῃ, καὶ μεγάλη ἀπορία.
  Διότι τὸ καβάλα ἐλησμόνει νὰ μετρᾷ.
Χάρις εἰς τὴν γυναῖκα του, μὲ ξάστερο μυαλό,
  Π' ἀπὸ μιὰ κακὴ μέτρηση τἄπηλλαξε τὸ νοῦ.
Κὺρ Λιάκο, λέγ', ἐσὺ γαϊδούρια μοῦ μετρᾷς ὀκτώ,
  'Εγὼ δ' ἀπ' ἐναντίας πως αὐτὰ τὰ 'βρίσκω δέκα!

'Εγὼ εὐχαριστοῦμαι νὰ ἐργάζωμαι καθ' ἡμέραν.
  Τοὺς ἀέργους δὲν θέλω νὰ βλέπω,
Εἰς αὐτοὺς ἀφίνω ὅλους τοὺς στολισμούς,
  Μὲ πτεροβαμμένους ἄφρονας ἐγὼ δὲν παίζω.

ΤΟ ΛΑΘΟΣ.

Πηγαίνωντας εἰς ἕνα πανηγύρι ὁ Κυρ Λιάκος,
  'Εννέ' ὤμορφα γερὰ γαϊδούρια ἠγόρασ' εὐθηνά.
'Σ ἕνα π' αὐτὰ καβαλλικεύ', ἀφ' ὤπιε καρτσιμὰ,
  Κ' ἐκίνησε γιὰ τὸ χωριὸ νὰ ὑπάγῃ ἐνωρίς.
Πηγαίνει τραγουδῶντας κι' ἡ γυναίκα του πεζή.
  Στρέψας τὴν κεφαλήν του κουτουροῦ ν' ἴδῃ τὰ ζῶα,
Δὲν 'ξεύρω πῶς τοῦ φάνησαν 'τι δὲν εἶναι σωστά·
  Καὶ ἕνα ἕνα, τὰ μετρᾷ καὶ 'βγῆκανε ὀκτώ!
Τοῦ Λιάκου ἦρθ' ἀξαφνικὸ, καὶ στὸ θυμό τ' ἀπάνω,
  'Αρχίζει πάλιν ἕνα ἕνα, τὰ ξαναμετρᾷ.
Τοῦρθε καλὰ νὰ σκάσῃ, καὶ μεγάλῃ ἀπορία.
  Διότι τὸ καβάλα ἐλησμόνει νὰ μετρᾷ.
Χάρις εἰς τὴν γυναίκα του, μὲ ξάστερο μυαλὸ,
  Π' ἀπὸ μιὰ κακὴ μέτρηση τἄπηλλαξε τὸ νοῦ.
Κὺρ Λιάκο, λέγ', ἐσὺ γαϊδούρια μοῦ μετρᾷς ὀκτὼ,
  'Εγὼ δ' ἀπ' ἐναντίας πως αὐτὰ τὰ 'βρίσκω δέκα!

ЯѢΕΚΙΗΑ.

Τοη κακη μαλετ' ε ρηκοιχ' ε ιακη βρετηλωαρ;
Μοσ ιστη ερα σετο' ωφριχ, α βορα σετο' ωβιε;
Νωκ' ιστη ερα σετο' ωφριχ, αε βορα σετο' ωβιε,
Πο ιστη βδεκηια τοη οκοχ με γιθη βδεκηαακη.
Τριματη ξηρ' ικ' ϖηρωαρ, δε ϖλεατη χδιικχη ϖραπα,
Εδε τη σκρετηχ' διελμηριχ χδη θιθε ιχα χγαλκωαρ'.
Ιλυτοια ϖλεατ' ε τριματη, δε βαυατ' ιϖηργιχοια.
Χατω ο βδεκιη χδη κατωχδ, χδεκω χδη κρωα τη φτοχτη,
Τη ϖιχ' ωι ϖλεατ' τη λεδωρη, τριματ' τη στερηχ γοιηη,
Εδε τη γοραт' θαυαεη, τη μβλεδηχ χδσκη λυλε.
Νωκη δοφη ω χδη κατωχδ χδη κρυα τη φτοχτη ε' χδεκομ
Σε βικηχ Μηματη ϖηρ ωι, ε κογχη διελμτ' ετυρε,
Χοχεχ ε τη μαρτωαριτ' ε σ' ξαχη μη τη χδαιτωρ'.

ѢΖΙΝѢΖΑΡΙ

«Βιερι ϖραγωτ τ' εδιγοκη δερα!»

Πρα σα τη δωα ω τι, δειχδεαρ ο κηχγηταρ!
  Νδ' ασ δεγη ε' ιε χγαλκωαρ μβη τη κοτη.
Μηχδρεχ' ιστ' α μιεζδιτη, ϖηρ τ' ιστη βεχαρ,
  Ѣ' ασ κη ϖαρα ιεϖ τι ϖηρ γιθη βοτη.
Τη χγρηχα α τη ϖιραι, σ' ιβηχ ϖηρ κητω....
  Ασ μοσ χγαρκομη βηχει, σ' τη ϖηλκεχ
Τι δεγηεα κηιο, θετ' ε φι μη τηχω.
  Νδη τη γιαιδιχ δ' αχδει, τι εσκηλχιχ.

Β◺ΕΚΙΗΑ.

Τɒη καχη μαλετ' ε ρηκɔιχ' ε ιαχη ϐρετηλωαρ;
Μɔσ ιɒτη ερα σετɒ' ωφριχ, α βɔρα σετɒ' ωβιε;
Νωκ' ιɒτη ερα σετɒ' ωφριχ, αζ βɔρα σετɒ' ωβιε,
Πɔ ιɒτη ϐδεκηια τɒη ɒκɔχ με ℸιθη ϐδεκηριχη.
Τριματη ξηρ' ικ' ϖηρϖαρ, δε ϖλεϰτη χδιεκχη ϖραϖα,
Εδε τη ɒκɔετηχ' διελμηριχ χδη ϐιθε ικα χᴦαλκωαρ'.
Ιλυτɒιϰ ϖλεϰτ' ε τριματη, δε ϐαɒατ' ιϖηρℸυχɒιχ.
Жασω ɔ ϐδεκιη χδη κατωχδ, χδεχω χδη κρωα τη φτɔχτη,
Τη ϖιχ' ωι ϖλεϰτ' τη λɔβωρη, τριματ' τη ɒτερηχ ᴦωϛη,
Εδε τη ℸɔρατ' ϐαɒαζη, τη μβλεδηχ χδοκη λυλε.
Νωκη δοϛη ω χδη κατωχδ χδη κρυα τη φτογτη ζ' χδεϰεμ
Σε ϐιϰηχ Μημ̣ατη ϖηρ ωι, ε ϰɔγχη διελμτ' ετυρε,
Иɔϰεχ ε τη μαρτωαριτ' ε σ' ϰαχη μη τη χδαιτωρ'.

◺ΖΙΝ◺ΖΑΡΙ

«Βιερι ϖραᴦωτ τ' εδιℸɔκη δερα!»

Πρα σα τη δωα ω τι, δζιχδζαρ ο κηχᴦηταρ!
  Νδ' αɔ δεᴦη ζ' ιε χᴦαλκωαρ μβη τη κοτη.
Μηχδρεκ' ιɒτ' α μιεζδιτη, ϖηρ τ' ιɒτη βεχαρ,
  ◺' ασ ϰη ϖαρα ιεϖ τι ϖηρ ℸιθη βοτη.
Τη χᴦρηχα α τη ϖιραι, σ' ιβηχ ϖηρ κητω....
  Ασ μɔσ χᴦαρκɔμη βηχει, σ' τη ϖηλκεχ
Τι δεᴦηζα κηιɔ, ϐετ' ε ϛι μη τηχω.
  Νδη τη ℸυχιɒιχ δ' αχδει, τι εɒκηλϰεχ.

Bksh

Ο ΧΑΡΩΝΤΑΣ

Τί εἶναι μαῦρα τὰ βουνὰ καὶ στέκουν βουρκωμένα;
Μὴν ἄνεμος τὰ πολεμᾷ, μήνα βροχὴ τὰ δέρνει;
Οὐδ' ἄνεμος τὰ πολεμᾷ, κ' οὐδὲ βροχὴ τὰ δέρνει
Μόνε διαβαίν' ὁ Χάροντας μὲ τοὺς ἀποθαμένους·
Σέρνει τοὺς νηοὺς ἀπ' ἐμπροστά, τοὺς γέροντας κατόπιν,
Τὰ τρυφερὰ παιδόπουλα, στὴ σέλ' ἀραδιασμένα.
Παρακαλοῦν οἱ γέροντες κ' οἱ νέοι γονατίζουν.
«Χάρε μου, κόνεψ' εἰς χωριό, κόνεψ' εἰς κρύα βρύσι,
«Νὰ πιοῦν οἱ γέροντες νερό, κ' οἱ νέοι νὰ λιθαρίσουν,
«Καὶ τὰ μικρὰ παιδόπουλα νὰ μάσουν λουλουδάκια.»
Κι' οὐδ' εἰς χωριὸ κονεύω 'γώ, κι' οὐδὲ εἰς κρύα βρύσι,
Τ' ἔρχοντ' ἡ μάνναις γιὰ νερό, γνωρίζουν τὰ παιδιά των
Γνωρίζονται τἀνδρόγυνα, καὶ χωρισμὸ δὲν ἔχουν.

Ο ΤΣΙΝΤΣΙΚΑΣ.

«Ἐσέ τὰ λέγω πεθερὰ γιὰ νὰ τ' ἀκούσ' ἡ νύφη!»

Πῶς σ' ἀγαπάω τσίντσικα τραγουδιστά!
  Σ' ἕνα κλαρὶ 'ψηλὰ 'ψηλὰ καβάλα
Πρωΐ 'ναι ἤ, μεσημέρι δὲν ρωτᾷς, γλεντᾷς,
  Κι' οὐδὲ λεπτὸ δὲν δίνεις γιὰ τὰ ἄλλα.
Φαγί, πιωτό, νὰ κλέψῃς ἄλλου ἂς νὰ μή!....
  Καὶ φόρτωμα δὲν εἶναι τὰ κλαράκια
Ἂν βαρεθῇς ἐκεῖνα 'πάεις παρακεῖ,
  Κι' ἅμα σε ζυγώξουν φεύγεις δίχως κάκια.

Ο ΧΑΡΩΝΤΑΣ

Τί εἶναι μαῦρα τὰ βουνὰ καὶ στέκουν βουρκωμένα;
Μὴν' ἄνεμος τὰ πολεμᾶ, μήνα βροχὴ τὰ δέρνει;
Οὐδ' ἄνεμος τὰ πολεμᾶ, κ' οὐδὲ βροχὴ τὰ δέρνει
Μόνε διαβαίν' ὁ Χάρωντας μὲ τοὺς ἀποθαμένους·
Σέρνει τοὺς νιοὺς ἀπ' ἔμπροστὰ, τοὺς γέροντας κατόπιν,
Τὰ τρυφερὰ παιδόπουλα, στὴ σέλ' ἀραδιασμένα.
Παρακαλοῦν οἱ γέροντες κ' οἱ νέοι γονατίζουν.
«Χάρε μου, κόνεψ' εἰς χωριὸ, κόνεψ' εἰς κρύα βρύσι,
«Νὰ πιοῦν οἱ γέροντες νερὸ, κ' οἱ νέοι νὰ λιθαρίσουν,
«Καὶ τὰ μικρὰ παιδόπουλα νὰ μάσουν λουλουδάκια.»
Κι' οὐδ' εἰς χωριὸ κονεύω 'γὼ, κι' οὐδὲ εἰς κρύα βρύσι,
Τ' ἔρχοντ' ἡ μανναις γιὰ νερὸ, γνωρίζουν τὰ παιδιά των
Γνωρίζονται τἀνδρόγυνα, καὶ χωρισμὸ δὲν ἔχουν.

Ο ΤΣΙΝΤΣΙΚΑΣ.

«'Εσὲ τὰ λέγω πεθερὰ γιὰ νὰ τ' ἀκούσ' ἡ νύφη!»

Πῶς σ' ἀγαπάω τσίντσικα τραγουδιστά!
  Σ' ἕνα κλαρὶ 'ψηλὰ 'ψηλὰ καβάλα
Πρωΐ 'ναι ἢ μεσημέρι δὲν ρωτᾶς, γλεντᾶς,
  Κι' οὐδὲ λεπτὸ δὲν δίνεις γιὰ τὰ ἄλλα.
Φαγὶ, πιωτὸ, νὰ κλέψῃς ἄλλου ἂς νὰ μή!....
  Καὶ φόρτωμα δὲν εἶσαι· τὰ κλαράκια
Ἂν βαρεθῇς ἐκεῖνα 'πάεις παρακεῖ,
  Κι' ἅμα σὲ διώξουν φεύγεις δίχως κάκια.

Τη κλαιυ, α τη ρηκοιυ, κωςη σ' εκε κδηρ μεχτ,
  Νδη μοσ τη δαφτη κηρα τη τοοκ κατρη,
Δωκαι σ' ωβωαρ, δε φηρ τ' ιστη τηρ' κη ξεχτ,
  Ε λε τη θοχη σε ιε κοκηθατη.
Βετημη λερη ιε τη κηχδοιυ γιθη μοτ
  Δε κηχγατη χγα ιετα μ' ικε δεγκη
Ασ με φακιρ κηρκοκ τη τη ιαφ' ικη Ζοτ,
  Ατη τοη ε' δεσ' με κιρ τη τη κιο δηκη.
Θοχη σε δε ιφηρδερηε ιε δεικδεαρ ιξαρφηρ!
  Σε ιλυτοε μελιχγοκησ' κη γρωοτ γρωρη!
Τη ρεμητορ! μωκαφκι ιακη σι γκρωηρ,
  Σε κωρ, τ' ιεθε λαοε δεγκ' εδρωρη!
Σ' κε φαιθ τι! σε κωρδο δωκαι αοτω 'οτ' ικεια
  Μηρειτηκ καλητορι κημβητορικ
Εδ' ασ ιφατωρι ατη τοη σ'κα εκελα,
  Ασ κωσεκ' φλακ', ασ φλακω διαλητορικ.
Κηχδο φρα μικ, δωκακη κωςη μοσ εφιετ,
  Κηχδο τη κακα βωκωρι τη κοτα,
Ε ωρα κδη ξδιρεο τι χγα ωια, μοσ τη φρετ,
  Ποχδη δο μοσ ξδιρετ' ε γιθη βοτα;
Μη μφ' τη χγορθε χγα ωια, σε τη κασ τι σοτ,
  Ατη τοη με φωκιμ μελοδη τη τιερη,
Εφρα κακι κδη ιεο ιξαρφηρ, κα ικη Ζοτ,
  Δο ξικη κοχη τη ρετροιυ ιμιερη.

Τη κʎαιȣ, α τη ρηκοιȣ, κωϥη σ' εκε χδηρ μεχτ,
   Νδη μοσ τη δαφτη ϰηρα τη τοοχ ϰατρη,
Δωχαι σ' ωβωαρ, δε ϖηρ τ' ιστη τηρ' ϰη ϡεχτ,
   Ε ʎε τη θοχη σε ιε κοκηθατη.
Ȣετημμη ʎερη ιε τη κηχδοιȣ γιθη μοτ
   Δε κηχɼατη χɼα ιετα μ' ικε δζηχη
Λσ με ϖαχιρ κηρκοχ τη τη ιαϖ' ιϰη Ζοτ,
   Ατη τοη ζ' δεȣ' με χιρ τη τη ϰιȣ δηχη.
Θοχη σε δε ιϖηρδερηζ ιε δζιχδζαρ ιϡαρφηρ!
   Σε ιʎυτȣε μιʎιχɼοϰησ' ϰη ɼρωȣτ ɼρωρη!
Τη ρεμητορ! μωχαφιϰ ιαχη σι γαρϖηρ,
   Σε κωρ, τ' ιζιθι λαȣε δεɼχ' εδρωρη!
Σ' κε φαιθ τι! σε κωρδο δωϰαι αȣτω 'ȣτ' ικειϰ
   Μηρζιτηχ ϰαʎητορι κημβητοριχ
Εȣ' ασ ιϖατωρι ατη τση σ'κα εχεʎϰ,
   Ασ χωσεχ' ϖʎακ', ασ ϖʎακω διαʎητοριχ.
Κηχδο ϖρα μικ, δωϰαχη κωϥη μοσ εϖιετ,
   Κηχδο τη καϰα βωκωρι τη κοτα,
Ε ϖρα χδη ϡδιρεȣ τι χɼα ωια, μοσ τη ϖρετ,
   Ποχδη δο μοσ ϡδιρετ' ε γιθη βοτα;
Μη μιρ' τη χɼορθȣ χɼα ωια, σε τη χασ τι σοτ,
   Ατη τοη με ϖωχιμ μϡʎοδη τη τιερη,
Εϖρα χαχι χδη ιεȣ ιϡαρφηρ, κα ιχη Ζοτ,
   Δο ϡιϰη κοχη τη ρειροιȣ ιμιερη.

Νὰ κλάψῃς νὰ στενάξῃς δὲν τ' ὤχεις 'στὸ νοῦ,
  Ἂν δέν σε θέλ' ἡ μία βρίσκεις ἄλλη,
Δὲν χάθηκεν ὁ κόσμος! σύ 'σαι γνωστικός.
  Κι' ἂς λένε ποῦχεις ἄδειο τὸ κεφάλι.
Ἐσὺ γεννήθης μόνο γιὰ νὰ τραγουδᾷς,
  Καὶ τὸ τραγοῦδι 'ξέρεις ἀπ' τὴν φύσι,
Καὶ δὲν ζητεῖς μὲ τὸ στανιὸ ὅτι ὁ Θεὸς
  Δὲν θέλησε 'ς ἐσένα νὰ χαρίσῃ.
Σὲ λένε καὶ ζητιάνο, τσίντσικα φτωχέ!
  Πῶς γύρεψες τοῦ μύρμηγκα σιτάρι .....
Οἱ παληοψεῦταις! ἐνῷ ἄμοιρε ἐσὺ
  Ποτέ σου δὲν ἄφηκες τὸ κλωνάρι ....
Δὲν φταῖς! ἔτσ' εἶν' ὁ κόσμος πάντοτε κακός,
  Ἐχθρεύετ' ὁ πεζὸς τὸν καβαλλάρη....
Μήπως χωνεύει ὁ ἔμπορος τὸν ποιητή,
  Γρηὰ τὴ νηά, ἢ γέρος τὸ παλληκάρι;
Τραγούδα καὶ τὸν κόσμο φίλε μὴ ρωτᾷς·
  Τραγούδησε τῆς γῆς τὰ τόσα κάλλη....
Κι' ἂν σκάσῃς ἀπ' τὴν πεῖνα; Αἴ! ὑπομονή!
  Μήπως δὲν θὰ ψοφήσουν κι' ὅλ' οἱ ἄλλοι;
Καλλ' ἀπ' τὴν πεῖνα νὰ ψοφᾷς, ἢ τρώγοντας
  Ὅ,τι μὲ πόνο μάζεψαν οἱ ἄλλοι.....
Κι' ἂν τώρα εἶσαι δυστυχὴς ἔχει ὁ Θεός!
  Θἄλθῃ καιρὸς νὰ ξαναζήσῃς πάλι....

Νὰ κλάψῃς νὰ στενάξῃς δὲν τ' ὤχεις 'στὸ νοῦ,
  Ἂν δέν σε θέλ' ἡ μία βρίσκεις ἄλλη,
Δὲν χάθηκεν ὁ κόσμος! σύ 'σαι γνωστικός.
  Κι' ἂς λένε ποῦχεις ἄδειο τὸ κεφάλι.
'Εσὺ γεννήθης μόνο γιὰ νὰ τραγουδᾷς,
  Καὶ τὸ τραγοῦδι 'ξέρεις ἀπ' τὴν φύσι,
Καὶ δὲν ζητεῖς μὲ τὸ στανιὸ ὅτι ὁ Θεὸς
  Δὲν θέλησε 'ς ἐσένα νὰ χαρίσῃ.
Σὲ λένε καὶ ζητιάνο, τσίντσικα φτωχέ!
  Πῶς γύρεψες τοῦ μύρμηγκα σιτάρι.....
Οἱ παληοψεύταις! ἐνῷ ἄμοιρε ἐσὺ
  Ποτέ σου δὲν ἀφῆκες τὸ κλωνάρι....
Δὲν φταῖς! ἔτσ' εἶν' ὁ κόσμος πάντοτε κακὸς,
  'Εχθρεύετ' ὁ πεζὸς τὸν καβαλάρη,...
Μήπως χωνεύει ὁ ἔμπορος τὸν ποιητὴ,
  Γρηὰ τὴ νιὰ, ἢ γέρος τὸ παλληκάρι;
Τραγούδα καὶ τὸν κόσμο φίλε μὴ ρωτᾷς·
  Τραγούδησε τῆς γῆς τὰ τόσα κάλλη....
Κι' ἂν σκάσῃς ἀπ' τὴν πεῖνα; Αἴ! ὑπομονή!
  Μήπως δὲν θὰ ψοφήσουν κι' ὅλ' οἱ ἄλλοι;
Κάλλ' ἀπ' τὴν πεῖνα νὰ ψοφᾷς, ἢ τρώγοντας
  Ὅ,τι μὲ πόνο μάζεψαν οἱ ἄλλοι.....
Κι' ἂν τώρα εἶσαι δυστυχὴς ἔχει ὁ Θεός!
  Θαλθῇ καιρὸς νὰ ξαναζήσῃς πάλι....

ΒΕΤΗΒΑΙΤΗ ΕΝΗΙΤ ΤΩΡΚΑΡΒΗΡΟΡΙΤ ΩΣΤΗΤΟΡΙΤ.

Ωμβετε', ορε ϖοκ', ωμβετεϖη,
Πηρτει ωρησ' ε' Λααβεϖη!
Τη μ' ιραλειχι Νηχεϖη,
Τη δυ κετ' εκεσ τ' ιοεϖη,
Τη ιαϖη κη γη ση ρεϖη,
Νγα μιτρια μοσ ϖηλσεϖη.
Ο ιω ερη κη θεκ' ε ξικι,
Κητη φιαλη τη μ' α ϖωικι,
Τ' α ϖωικι κδη δερε τ' ηκη,
Νδη ϖτηϖε διορηση Νηκη
Εδε ση μιερηση γρωα
Φαλα ϖωμ' αϖαι ιδωα.
Νδη ϖιεφοικ εδε ϖηρ μωα,
Τ' ωθοικι σε ωμαρτωα.
Νδη θηφοικ σετο' κωσε μωαρ,
Τρε ϖλυμβα κδη ερακαρωαρ,
Ίαστη κδη κημβ' ε κδη δωαρ,
Ληκδηρ ωμβετ ιξετωαρ.
Νδη ϖιεφοικ σετο' κρωϖι ιξακη,
Κατρη Ξεκαλαρ' εκαλκη,
Δυ Χοδε' εκδειχη κγα ϖραχη
Σι βεη ωθερ ϖηρ κωρβακη
Κρημβατ' ε καρβατ' εκαιχη.
Ωμβετσ' ω δερηζίω
Σωτε' βερα θετιω.

ꓭΕΤΗꓭΑΙΤΗ ΕИΗΙΤ ΤΩΡΚΑΡΒΗΡΟΡΙΤ ΩƷΤΗΤΟΡΙΤ.

Ωμβετϑ', ορε ϑοκ', ωμβετϑη,
Πηρτει ωρησ' ε' Ϗααβεϑη!
Τη μ' ιφαλειχι Νηχεση,
Τη δυ ϰετ' εζεσ τ' ιϑεση,
Τη ιαϖη ϰη ϳη ση ρεση,
Νɼα μηρια μοσ ϖηλσεση.
Ο ιω ζοϳ ϰη ϐεχ' ε ϐιχι,
Κητη φιαλη τη μ' α ϑϖιχι,
Τ' α ϑϖιχι χδη δερε τ' ηχη,
Νδη ϑτηϖι διορηση Νηχη
Εϑε ση μιερηση ɼρωα
Φαλα ϑωμ' ασαι ιδωα.
Νδη ϖιεφϑιχ εϑε ϖηρ μωα,
Τ' ωθοιχι σε ωμαρτωα.
Νδη θηφϑιχ σετϑ' χωσε μωαρ,
Τρε ϖλυμβα χδη κραχαρωαρ,
Ϳαϑτη χδη κημβ' ε χδη δωαρ,
Δηχδηρ ωμβετ ιξετωαρ.
Νδη ϖιεφϑιχ σετϑ' κρωϑϰ ιξαχη,
Κατρη Ʒεχαλαρ' εϰαλχη,
Δυ Χοδζ' εχδιϰχη χɼα ϖραχη
Σι βεϥ ωθερ ϖηρ κωρβαχη
Κϥιμϐατ' ε καρβατ' εχαιχη.
Ωμβετϑ' ω δερηζΐω
Σωτϑ' βηρα ϐετιω.

ΘΡΗΝΩΔΗΣ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΠΕΣΟΝΤΟΣ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

Ἐπληγώθην, ὦ συστρατιῶται, ἐπληγώθην,
Καὶ ἐναπέμεινα ἀντίπεραν τῆς γεφύρας τῆς Κααβᾶς.
Δώσατε τοὺς ἀσπασμούς μου εἰς τὴν μητέρα,
Καὶ εἰπέτε αὐτῆς τοὺς δύο βόας νὰ πωλήσῃ
Καὶ νὰ προσφέρῃ ἀντιμισθίαν τινὰ εἰς τὴν νεαράν μου,
Ἵνα μὴ ἀπωλεσθῇ ἐκ τῶν συμφορῶν τῆς χηρείας.
Σεῖς δὲ πτηνά, ἅτινα πηγαινοέρχεσθε,
Τὸν τελευταῖον μου τοῦτον λόγον
Φέρετε εἰς τὴν ἡμετέραν θύραν,
Εἰς τὴν οἰκίαν τῆς δυστήνου μητρός·
Εἰς δὲ τὴν ταλαίπωρόν μου γυναῖκα
Πολλοὺς ἀσπασμοὺς εἰπέτε.
Ἐὰν δὲ ἐρωτήσωσι καὶ περὶ ἐμοῦ,
Εἰπέτε αὐτοῖς ὅτι ἐνυμφεύθην.
Καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσιν ὁποίαν τὴν νύμφην ἐπῆρε ;
Τρεῖς σφαίρας, εἰπέτε, εἰς τὸ στῆθος
Καὶ ἓξ εἰς τοὺς πόδας καὶ εἰς τὰς χεῖρας,
Ὡς νύμφιος δ' ἔμεινεν ἀνύμφευτος.
Ἐὰν ἐρωτήσουν τί συμπεθεριὸ τὸν παρέπεμπε,
Τέσσαρες Σέχιδες ἔφερον αὐτὸν ἐπ' ὤμων,
Καὶ δύο Χότζιδες τὸ παρηκολούθουν.
Ὡς θῦμα ἐσφάγη εἰς τὸ θυσιαστήριον,
Σκώληκες δὲ καὶ γῦπες κατέτρωγον αὐτόν.
Ἐναπέμεινον ὁ τάλας,
Τί διέπραξα εἰς ἐμαυτόν!

ΘΡΗΝΩΔΗΣ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΠΕΣΟΝΤΟΣ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

Ἐπληγώθην, ὦ συστρατιῶται, ἐπληγώθην,
Καὶ ἐναπέμεινα ἀντίπεραν τῆς γεφύρας τῆς Κααβᾶς.
Δώσατε τοὺς ἀσπασμούς μου εἰς τὴν μητέρα,
Καὶ εἰπέτε αὐτῆς τοὺς δύο βόας νὰ πωλήσῃ
Καὶ νὰ προσφέρῃ ἀντιμισθίαν τινὰ εἰς τὴν νεαράν μου,
Ἵνα μὴ ἀπωλεσθῇ ἐκ τῶν συμφορῶν τῆς χηρείας.
Σεῖς δὲ πτηνὰ, ἅτινα πηγαινοέρχεσθε,
Τὸν τελευταῖον μου τοῦτον λόγον
Φέρετε εἰς τὴν ἡμετέραν θύραν,
Εἰς τὴν οἰκίαν τῆς δυστήνου μητρός·
Εἰς δὲ τὴν ταλαίπωρόν μου γυναῖκα
Πολλοὺς ἀσπασμοὺς εἰπέτε.
Ἐὰν δὲ ἐρωτήσωσι καὶ περὶ ἐμοῦ,
Εἰπέτε αὐτοῖς ὅτι ἐνυμφεύθην.
Καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσιν ὁποίαν τὴν νύμφην ἐπῆρε;
Τρεῖς σφαίρας, εἰπέτε, εἰς τὸ στῆθος
Καὶ ἓξ εἰς τοὺς πόδας καὶ εἰς τὰς χεῖρας,
Ὡς νύμφιος δ' ἔμεινεν ἀνύμφευτος.
Ἐὰν ἐρωτήσουν τί συμπεθεριὸ τὸν παρέπεμπε,
Τέσσαρες Σέχιδες ἔφερον αὐτὸν ἐπ' ὤμων,
Καὶ δύο Χότζιδες τὸ παρηκολούθουν.
Ὡς θῦμα ἐσφάγη εἰς τὸ θυσιαστήριον,
Σκώληκες δὲ καὶ γῦπες κατέτρωγον αὐτόν.
Ἐναπέμεινον ὁ τάλας,
Τί διέπραξα εἰς ἐμαυτόν!

ΤΗ ΊΘΑΤΗ ΘΑΣΚΗΠΩΝΟΝΗΝΗ.

Τρη πωχοιμη κδη κι δεε
Σ' αυτου 'ντη τον κα κα χιι.
Τσα με δωαρ, τσα με μεκτ,
Τσα με πεχδ', τσα με φαρμεκδ'.
Τι πωχοκ με πλορ με κεε,
Ντροκ αρτηκ' γλυμβκωκε.
Ω πωχοκ με κηιδη μαςη
Σιπρη μβη κη καρτη βαρδη.
Τι αξλακε βηκ τη γλατη,
Ω αραδαςη κδη καρτη.
Τι μβιελ ςαρτηκη μβη λαυτη
Ε πρετ τη βηυ βωκ' ε καυτη.
Ω φιαλα τκρωακ μβη καρτη
Τη πρτερ μεκτη τη μαςητη·
Με διερσ' αρτηκ' τι εξκδιν,
Με γακ πεμηκ' τι εσκαλιν
Νδη καρτ' ω γηςμοκ συρτωκε
Γηςμα εεεα γηςμα κωκε.
Τρη πωχοιμη κδη κι δεε
Σ' αυτου θωχετη, μιρε.
Νωκη ρεχκε βλετηκη,
Σι πηρπικτηκ ξετηκκη;
Μβη γιθ' λυλεςη πο ςι
Ε μβλεθ μιαλτ' εδε κερι.
Πρα τιγκ' εδε γρεθκ' εει,
Τρη γκετη με μηςςε,
Πσε ε' θηκ πωκαςη τη θρειτα
Πο ξιεθ μιαλτητη κγα βλιτα,

ΤΙΙ ⅂ΙΘΑΤΗ ꓭΑƸΚΗΠΩΝΟИΗΝΙΙ.

Τηρη ϖωϰοιμη ϰδη κιι ʒεε
Σ' αʊτω 'ʊτη τʊη ϰα κα χιε.
Τσα με δωαρ, τσα με μεϰτ,
Τσα με ϖεϰδ', τσα με ϖαρμεϰδ'.
Τι ϖωϰοϰ με ϖλορ με ϰεε,
Жηροϰ αρηϰ' ᴦλιμβκωϰε.
Ω ϖωϰοϰ με ϰ⅂ιδη μαϛη
Σιϖρη μβη ϰη καρτη βαρδη.
Τι αξλαϰε βηϰ τη ᴦλατη,
Ω αραδαζη ϰδη καρτη.
Τι μβιελ φαρηϰη μβη λαʊτη
Ε ϖρετ τη βηʊ βωκ' ε καʊτη.
Ω φιαλα ʊκρωαϰ μβη καρτη
Τη ϖρϊερ μεϰτη τη μαϛητη·
Με διερσ' αρηϰ' τι εξαδισ,
Με ⅂ακ ϖεμηϰ' τι εσκαλισ
Νδη καρτ' ω ᴦηϛμοϰ συρτωϰε
Γηϛμα ζεζα ᴦηϛμα κωϰε.
Τηρη ϖωϰοιμη ϰδη κιι δεε
Σ' αʊτω δωϰετη, μερε.
Νωκη ʊιχϰι βλετηϰη,
Σι ϖηρϖιεκηϰ ξετηϰεϰη;
Μβη ⅂ιθ' λυλεζη ϖʊ ϛι
Ε μβλεθ μιαλτ' εδε ϰεϛι.
Πρα ʊιχϰ' εδε ᴦρεθϰ' εζι,
Τʊη ⅂υϰετη με μηϛζι,
Πσε ζ' βηϰ ϖωϰαζη τη δρειτα
Πʊ ξιεθ μιαλτητη ϰ⅂α βλετα,

BKSH

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ.

Πάντες ἐργαζόμεθα ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης,
Διότι οὕτως ἐμπρέπει εἰς ἡμᾶς.
Τινὲς μὲ τὰς χεῖρας, ἕτεροι μὲ τὸν νοῦν,
Οἱ μὲν μὲ τὰ κονδύλια, οἱ δὲ μὲ τὰ ἄροτρα.
Σὺ μὲν ἐργάζεσαι μὲ ὑνίον καὶ μὲ βόας,
Καθαρίζεις τὸν ἀγρὸν ἐκ τῶν κοκκίνων ἀκανθῶν.
Ἐγὼ δ' ἐργάζομαι μὲ μίαν ἀγκίδα τρελὴν
Ἐπάνω εἰς λευκὸν χάρτην.
Σὺ αὔλακας κάμνεις μακροὺς ἐπὶ τῆς γῆς,
Ἐγὼ σειρὰς γραμμῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου.
Σὺ σπείρεις τὸν σπόρον σου ἐνωρίς,
Καὶ προσδοκᾷς νὰ κάμῃς τὸν ἄρτον σου καὶ τὸ ἄχυρόν σου.
Ἐγὼ λόγους γράφω ἐπὶ τοῦ χάρτου,
Καὶ περιμένω νὰ μεταπείσω τοὺς ἀνοήτους.
Δι' ἱδρῶτος σὺ ποτίζεις τὸν ἀγρόν σου,
Καὶ δι' αἵματος σκαλίζεις τὰ φυτά σου.
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου χάρτου
Γράφω γράμματα μέλανα καὶ κόκκινα.
Πάντες πρέπει νὰ ἐργαζόμεθα ἐπὶ τῆς γῆς.
Διότι οὕτως εἶναι ὡρισμένον, καλέ μου.
Δὲν βλέπετε τὴν μέλισσαν
Εἰς πόσους κόπους καταβάλλει ἑαυτήν ;
Αὐτὴ καθίζει ἐφ' ὅλων τῶν βλαστημάτων
Συνάζουσα μέλι καὶ κήρηθραν.
Ἴδετε δὲ καὶ τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον κηφῆνα
Ὅστις καταδιώκεται ὑπ' αὐτῶν ἀδυσωπήτως
Διότι δὲν ἐργάζεται ἔργα δίκαια,
Ἀλλὰ ζητεῖ νὰ κλέψῃ τοὺς κόπους τῶν ἄλλων.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ.

Πάντες ἐργαζόμεθα ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης,
Διότι οὕτως ἐμπρέπει εἰς ἡμᾶς.
Τινὲς μὲ τὰς χεῖρας, ἕτεροι μὲ τὸν νοῦν,
Οἱ μὲν μὲ τὰ κονδύλια, οἱ δὲ μὲ τὰ ἄροτρα.
Σὺ μὲν ἐργάζεσαι μὲ ὑνίον καὶ μὲ βόας,
Καθαρίζεις τὸν ἀγρὸν ἐκ τῶν κοκκίνων ἀκανθῶν.
Ἐγὼ δ' ἐργάζομαι μὲ μίαν ἀγκίδα τρελὴν
Ἐπάνω εἰς λευκὸν χάρτην.
Σὺ αὔλακας κάμνεις μακροὺς ἐπὶ τῆς γῆς,
Ἐγὼ σειρὰς γραμμῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου.
Σὺ σπείρεις τὸν σπόρον σου ἐνωρὶς,
Καὶ προσδοκᾷς νὰ κάμῃς τὸν ἄρτον σου καὶ τὸ ἄχυρόν σου.
Ἐγὼ λόγους γράφω ἐπὶ τοῦ χάρτου,
Καὶ περιμένω νὰ μεταπείσω τοὺς ἀνοήτους.
Δι' ἱδρῶτος σὺ ποτίζεις τὸν ἀγρόν σου,
Καὶ δι' αἵματος σκαλίζεις τὰ φυτά σου.
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου χάρτου
Γράφω γράμματα μέλανα καὶ κόκκινα.
Πάντες πρέπει νὰ ἐργαζόμεθα ἐπὶ τῆς γῆς.
Διότι οὕτως εἶναι ὡρισμένον, καλέ μου.
Δὲν βλέπετε τὴν μέλισσαν
Εἰς πόσους κόπους καταβάλλει ἑαυτήν ;
Αὕτη καθίζει ἐφ' ὅλων τῶν βλαστημάτων
Συνάζουσα μέλι καὶ κήρηθραν.
Ἰδέτε δὲ καὶ τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον κηφῆνα
Ὅστις καταδιώκεται ὑπ' αὐτῶν ἀδυσωπήτως
Διότι δὲν ἐργάζεται ἔργα δίκαια,
Ἀλλὰ ζητεῖ νὰ κλέψῃ τοὺς κόπους τῶν ἄλλων.

Ε δε βλετα εςε δ' εβρετ
Ƚε κωραȝη ια ϖπε κδη δετ.
Πρα τεγχ' εδε μελιαγοκηα'
Τό' ακδει κητει να ϖρετ δρομκη,
Πρα μβλεθ κονε, ϖρα μβλεθ δρωδε,
Πρα μβλεθ δριθ' εδε μαφωλε.
Μβλεθ ϖορακ' ε βτηκ κακκε
Πηρ διμηρ τ' ικετ' μερε.
Πρα τεγχ' εδε φλυτωρακηα'
Τση κητσεκ κητσεκ ϖρα μβλακηκ.
Φλυτωρακ λυλε μβη λυλε,
Πρα ςι ϖτωρη κδη μεργωλε!
Ȝεϖωρ' ςοβα τη μηκδαφοτα
Ζκηλκιμδωκωρα ϖηριατα,
Τ' ικδωρα με τωμ' κολορε
Ȝερβονηκ ϖιτ' ϖο τ' ιτακε.
Πο τκοκ ιετηκ' ϖα κηλιμ
Ε ϖρα κγορθ ϖαληρη κωλτιμ.
Αυτω ιακ' εδ' ατα τρεμα
Τση ϖωκοκ' ϖι αιο κημιζα!
Πσε σ' ϖωκονηκ' δε ϖρα σ' κακη
Κωρ μβλακικη τση τη κακη.
Ίεγκι τρμια τη γηρέιμη,
Ƚε τ' ικημ' ατο τση διμη.
Με ϖακε ϖρα λε τη ςοιμη,
Ȝετ κετ κετ ιετηκ' τη τκοιμη.
Σε κητω κδη κι δωκα,
Τ' γιθα ιακ' τη μβρακητα.
Ζϖατατ' θικατ' λε τ' ιβηιμη
Πλορε, τοκωα εδε δρηϖηκη.

Ε ϐε βʎετα εζε δ' εθρετ
Δε κωφαϙη ια ʋτιε ϰδη ϐετ.
Πρα ʋιχϰ' εϐε μιʎιϰɼοϰηϰ'
Τʋ' αϰδει κητει ϰα ϖρετ ϐρομϰη,
Πρα μβʎεθ κοϰε, ϖρα μβʎεθ δρωϐε,
Πρα μβʎεθ δριθ' εϐε μαϙωʎε.
Μβʎεθ σοροϰ' ε βηϰ ϰαζϰε
Πηρ διμηρ τ' ικετ' μερε.
Πρα ʋιχϰ' εϐε φʎυτωρακηϰ'
Τʋη κητσεϰ κητσεϰ ϖρα μβʎακηϰ.
Φʎυτωροϰ ʎυʎε μβη ʎυʎε,
Πρα ϙι σιϖρη ϰδη μερɼωʎε!
Ȣεʋωρ' ϙοβα τη μηϰδαφʋτα
Ʒκηʎϰιμδωκωρα ϖηριαʋτα,
Τ' ιϰδωρα με ʋωμ' κολορε
Ȣερβοϰηϰ σιτ' ϖο τ' ιʋοϰε.
Πο ʋκοϰ ιετηϰ' ϖα ϰηλιμ
Ε ϖρα ϰɼορθ ϖαʎηρη κωʎτιμ.
Αʋτω ιαϰ' εδ' ατα τριμα
Τʋη ϖωϰοϰ' σι αιο κϙιμξα !
Πσε σ' ϖωϰσϰηϰ' ϐε ϖρα σ' καϰη
Κωρ μβʎακεϰη τοη τη ϰαϰη.
⅂εηχι τριμα τη ɼηρδιμη,
Lε τ' ιʎημ' ατο τοη διμη.
Με ϖαϰε ϖρα ʎε τη ϙοιμη,
Ϗετ ϰετ ϰετ ιετηϰ' τη ʋκοιμη.
Σε κητω ϰδη κιι δωϰα,
Τ' ⅂ιθα ιαϰ' τη μβραζητα.
Ʒϖατατ' θικατ' ʎε τ' ιβηιμη
Πʎορε, τοϰϖα εϐε δρηϖηϰη.

Ἡ δὲ μέλισσα τὸν συλλαμβάνει καὶ τὸν φονεύει,
Τὸ δὲ πτῶμά του τὸ ῥίπτει κατὰ γῆς.
Ἰδέτε ἐπίσης καὶ τὸν μύρμηγκα
Ὅστις ἔνθεν κἀκεῖθεν τρέχει εἰς τοὺς δρόμους,
Συνάζων σπόρους καὶ θρύμματα,
Κριθὴν καὶ διάφορα σκύβαλα.
Συνάζει αὐτὰ εἰς σωροὺς καὶ εἰς ἀποθήκας,
Διὰ νὰ ἔχῃ αὐτὰ, καλέ μου, τὸν χειμῶνα.
Ἰδέτε ἐπίσης καὶ τὴν πεταλοῦδαν,
Ἥτις πετᾷ πετᾷ καὶ γηράσκει πάρωρα.
Πετᾷ μὲν ἀπ' ἄνθος εἰς ἄνθος,
Ἀλλ' ἐνδιατρίβει ἐπὶ ἀσημάντων ἀντικειμένων!
Ἐνδεδυμένη δὲ μεταξωτοὺς χιτῶνας
Ἀπαστράπτοντας ἐξωτερικῶς,
Ὄντες ὑφασμένοι διὰ πολλῶν χρωμάτων,
Θαμβόνουν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέποντος.
Ἀλλὰ διέρχεται τὸν βίον της ἄνευ σκοποῦ,
Καὶ ψοφᾷ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναμνήσεως.
Τοιοῦτοί τινες εἶναι καὶ οἱ νέοι ἐκεῖνοι
Οἵτινες ἀσκόπως πως ἐργάζονται ὡς ὁ σκώληξ οὗτος!
Ναὶ, ἀσκόπως, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχουν
Ἄρτον νὰ φάγωσι ὅταν γηράσκουσι.
Ἀλλ' ἀκούσατε νεανίαι ἐριστικοί.
Ἂς ἀφήσωμεν ἐκεῖνα ὅπου ἠξεύρομεν.
Ἐν εἰρήνῃ λοιπὸν ἂς ζήσωμεν,
Ἡσύχως ἂς διέλθωμεν τὸν βίον ἡμῶν.
Διότι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης
Τὰ πάντα εἶναι μάταια.
Τὰ ξίφη καὶ τὰς μαχαίρας ἡμῶν ἂς τὰ κάμωμεν
Ὕνια, σκαπάνας καὶ δρέπανα.

Ἡ δὲ μέλισσα τὸν συλλαμβάνει καὶ τὸν φονεύει,
Τὸ δὲ πτῶμά του τὸ ῥίπτει κατὰ γῆς.
Ἰδέτε ἐπίσης καὶ τὸν μύρμηγκα
Ὅστις ἔνθεν κἀκεῖθεν τρέχει εἰς τοὺς δρόμους,
Συνάζων σπόρους καὶ θρύμματα,
Κριθὴν καὶ διάφορα σκύβαλα.
Συνάζει αὐτὰ εἰς σωροὺς καὶ εἰς ἀποθήκας,
Διὰ νὰ ἔχῃ αὐτά, καλέ μου, τὸν χειμῶνα.
Ἰδέτε ἐπίσης καὶ τὴν πεταλοῦδαν,
Ἥτις πετᾷ πετᾷ καὶ γηράσκει πάρωρα.
Πετᾷ μὲν ἀπ' ἄνθος εἰς ἄνθος,
Ἀλλ' ἐνδιατρίβει ἐπὶ ἀσημάντων ἀντικειμένων!
Ἐνδεδυμένη δὲ μεταξωτοὺς χιτῶνας
Ἀπαστράπτοντας ἐξωτερικῶς,
Ὄντες ὑφασμένοι διὰ πολλῶν χρωμάτων,
Θαμβόνουν τοὺς ὀθφαλμοὺς τοῦ βλέποντος.
Ἀλλὰ διέρχεται τὸν βίον της ἄνευ σκοποῦ,
Καὶ ψοφᾷ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναμνήσεως.
Τοιοῦτοί τινες εἶναι καὶ οἱ νέοι ἐκεῖνοι
Οἵτινες ἀσκόπως πως ἐργάζονται ὡς ὁ σκώληξ οὗτος!
Ναί, ἀσκόπως, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχουν
Ἄρτον νὰ φάγωσι ὅταν γηράσκουσι.
Ἀλλ' ἀκούσατε νεανίαι ἐριστικοί.
Ἂς ἀφήσωμεν ἐκεῖνα ὅπου ἠξεύρομεν.
Ἐν εἰρήνῃ λοιπὸν ἂς ζήσωμεν,
Ἡσύχως ἂς διέλθωμεν τὸν βίον ἡμῶν.
Διότι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης
Τὰ πάντα εἶναι μάταια.
Τὰ ξίφη καὶ τὰς μαχαίρας ἡμῶν ἂς τὰ κάμωμεν
Ὑνία, σκαπάνας καὶ δρέπανα.

Ν ηρι κατρικη μοσ ξρασμη,
Με δορ' α μ' αρμη μοσ κ'ασμη.
Κε τι φοσ'; ςραπω με δεεκη,
Σε σα ιαρετ ακη τη πρεκηκ.
Βοτα δο πηρσωρσωρισωρ
Με πλεχ' ε με ωεη ξαδισωρ.
Με διερση τ' ηκη δευ ποτισετ,
Με σηρβεσ αρα στολισετ.
Με πωκιμ βωκηκ' τη καμη,
Τη λοδωρ' κδη σηρατ τ' εμαφμη.
Με πακτιμ ιετηκ τη σκοιμη,
Τη κηκιατ' τ' ικαφσιμη.
Με σηκδετ τ' ιεμι σα φσημη,
Πα σηρητορ' τη κα σηρσκηκη.
Τηρη πωκσκηκ' κδη κι δεε
Ε κοτω 'στη τση ωκα γιε.
Πωκοκ αρα, πωκοκ δετι,
Πωκοκ δευ, πωκοκ καματι.
Πωκοκ κ'ελι με ελτη,
Πωκσκηκ' γιθ Ζοτηριατη.
Πωκοκ Κορα, πωκοκ Θιεστα,
Θερα, Διμηρι' εδε ξρεστα·
Jικτ' ε πεματη πωκσκηκ,
Θετο τεμβελετη ρηκσκηκ.
Κωσ πωκοκ κα σι παρα,
Κα γιθα τη μρατα
Πο τεμβελι ε ιπασηρβιερι
Νγορθ κρα ωιηκα ιμιερι.

Ι'ηρι ϰατριχη μοσ ϑρασμη,
Με δορ' α μ' αρμη μοσ χγασμη.
Κε τι φοϙ'; γρασω με ʒεεχη,
Σε σα εϖρετ αϰη τη ϖρεχηχ.
Βοτα δο ϖηρʊωρʊωρισωρ
Με ϖλεχ' ε με ωιη ϑαδισωρ.
Με διερση τ' ηχη δευ ϖοτισετ,
Με ʊηρβεσ αρα στολισετ.
Με ϖωχιμ βωκηχ' τη χαμη,
Τη λοδωρ' χδη ʊτρατ τ' εμαϙμη.
Με ϖαϰτιμ ιετηχ τη ʊκοιμη,
Τη κηϰιατ' τ' ιχαϙοιμη.
Με ʊηχδετ τ' ιεμι σα ϙοιμη,
Πα ʊηρητορ' τη χα ʊηροϰηχη.
Τηρη ϖωχοϰηχ' χδη κιι δεε
Ε αʊτω 'ʊτη τʊη ωκα χιε.
Πωχοχ αρα, ϖωχαχ δετι,
Πωχοχ δευ, ϖωχοχ ϰαμετι.
Πωχοχ ϰϊελι με ιλτη,
Πωχοϰηχ' ℸιθ' Ζοτηριϰτη.
Πωχοχ Κοϙα, ϖωχοχ Ȣιεʊτα,
Ȣερα, Διμηρι' εδε ϑρεʊτα·
Jικτ' ε ϖεματη ϖωχοϰηχ,
Ȣετο τεμβελετη ρηκοϰηχ.
Κωʊ ϖωχοχ κα δε ϖαρα,
Κα ℸιθα τη μιρατα
Πο τεμβελι ε ιϖαʊηρβιερι
Νγορθ χγα ωιηζα ιμιερι.

BKSH

Ἂς μὴ φονεύωμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον,
Οὔτε μὲ χεῖρας οὔτε μὲ ὅπλα νὰ πειράζωμεν τινά.
Ἔχεις δύναμιν σύ; ἀγωνίσου μετὰ τοῦ χώματος,
Διότι ὅσον σὺ κατακόπτεις αὐτὸ, τόσον εὐχαριστεῖται.
Τὸ χῶμα θέλει νὰ τὸ περιποιηθῇς
Μὲ κόπρον, καὶ μὲ ὕδωρ θέλει πότισμα.
Μὲ τοὺς ἱδρῶτας ἡμῶν ἡ γῆ ποτίζεται
Καὶ μὲ κόπους πολλοὺς ὁ ἀγρὸς στολίζεται.
Μὲ κόπον πρέπει νὰ τρώγωμεν τὸν ἄρτον ἡμῶν
Καὶ κεκοπιακότες ἐπὶ τοῦ κραββάτου νὰ κατακλινῶμεν.
Ἐν εἰρήνῃ ἂς διάγωμεν τὸν βίον ἡμῶν·
Τὰ στρεβλὰ καὶ κακὰ πράγματα ἂς ἐγκαταλείψωμεν,
Ἵνα ὑγιεῖς ὦμεν ἐνόσῳ ζῶμεν,
Καὶ ἰατρὸν νὰ μὴ ἔχωμεν διὰ νὰ μᾶς θεραπεύῃ.
Διότι τὰ πάντα ἐργάζονται ἐπὶ τῆς γῆς
Καὶ οὕτως ἐμπρέπει εἰς αὐτά.
Ἐργάζεται ὁ ἀὴρ, ἐργάζεται ἡ θάλασσα.
Ἐργάζεται ἡ γῆ, ἐργάζονται αἱ λαίλαπες.
Ἐργάζεται ὁ οὐρανὸς μετὰ τοῦ στερεώματος αὐτοῦ.
Ἐργάζονται ἅπασαι αἱ Δυνάμεις τῆς φύσεως.
Ἐργάζεται τὸ Θέρος· ἐργάζεται τὸ Φθινόπωρον
Τὸ Ἔαρ, ὁ Χειμὼν, ἡ ἄμπελος,
Αἱ ἐλαῖαι, τὰ ὀπωροφόρα δένδρα·
Μόνον δ' οἱ ὀκνηροὶ στενάζουν καὶ τρύχονται.
Ὁ ἐργαζόμενος ἀποκτᾷ χρῆμα
Καὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ του ἔχει.
Ὁ δὲ ὀκνηρὸς καὶ ὁ ἄεργος
Θνήσκει τῆς πείνης ὁ ταλαίπωρος.

Ἃς μὴ φονεύωμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον,
Οὔτε μὲ χεῖρας οὔτε μὲ ὅπλα νὰ πειράζωμεν τινά.
Ἔχεις δύναμιν σύ; ἀγωνίσου μετὰ τοῦ χώματος,
Διότι ὅσον σὺ κατακόπτεις αὐτὸ, τόσον εὐχαριστεῖται.
Τὸ χῶμα θέλει νὰ τὸ περιποιηθῇς
Μὲ κόπρον, καὶ μὲ ὕδωρ θέλει πότισμα.
Μὲ τοὺς ἱδρῶτας ἡμῶν ἡ γῆ ποτίζεται
Καὶ μὲ κόπους πολλοὺς ὁ ἀγρὸς στολίζεται.
Μὲ κόπον πρέπει νὰ τρώγωμεν τὸν ἄρτον ἡμῶν
Καὶ κεκοπιακότες ἐπὶ τοῦ κραββάτου νὰ κατακλινθῶμεν.
Ἐν εἰρήνῃ ἂς διάγωμεν τὸν βίον ἡμῶν·
Τὰ στρεβλὰ καὶ κακὰ πράγματα ἂς ἐγκαταλείψωμεν,
Ἵνα ὑγιεῖς ὦμεν ἐνόσῳ ζῶμεν,
Καὶ ἰατρὸν νὰ μὴ ἔχωμεν διὰ νὰ μᾶς θεραπεύῃ.
Διότι τὰ πάντα ἐργάζονται ἐπὶ τῆς γῆς
Καὶ οὕτως ἐμπρέπει εἰς αὐτά.
Ἐργάζεται ὁ ἀὴρ, ἐργάζεται ἡ θάλασσα.
Ἐργάζεται ἡ γῆ, ἐργάζονται αἱ λαίλαπες.
Ἐργαζεται ὁ οὐρανὸς μετὰ τοῦ στερεώματος αὐτοῦ.
Ἐργάζονται ἅπασαι αἱ Δυνάμεις τῆς φύσεως.
Ἐργάζεται τὸ Θέρος· ἐργάζεται τὸ Φθινόπωρον
Τὸ Ἔαρ, ὁ Χειμὼν, ἡ ἄμπελος,
Αἱ ἐλαῖαι, τὰ ὀπωροφόρα δένδρα·
Μόνον δ᾽ οἱ ὀκνηροὶ στενάζουν καὶ τρύχονται.
Ὁ ἐργαζόμενος ἀποκτᾷ χρῆμα
Καὶ ὅλα τὰ ἀγαθά του ἔχει.
Ὁ δὲ ὀκνηρὸς καὶ ὁ ἄεργος
Θνήσκει τῆς πείνης ὁ ταλαίπωρος.

ΕΜΒΕΣΑ Ε' ΠΛΑΚΩΤ ΜΩΡΤΣΙΗ

Φερμαν τε ϖλακω Μωρτσια ι ερδι κγα Σταμβολι,
Εμωαρ Χοδρα τ' εκτηχδαν, δε Μωρτσια ϖο μβαι θεο.
—Τε τι Σπακιω ι' Σκοδρηση δε Βεω ι' Σκυπηριση
Τη κγριχεσ τη ξηρ αρμητη, τ' ι κιϖηρ εδε καλιτ
Ε τη μη ξεσ Πασαχ' τη τσοιο τη ϖαρικη θεσυση
Τση με Μοσκοβκη ϖο λυφτον κδη φυση τ' Εκδρεμεση.—
Κ'το φιαλα Μωρτσια κωρ γεια, σ' ι ερδη φαρε μιρη,
Σε κει θαιση τη βωκωρη τη βιριτ τι τη βιλη,
Τη βεριτ τι τη δασωριτ τση θαρη κειχ' αρμητη.
Νδη ςαχ' εσαι 'σιχ σκρωαρη γεθη λυλετ' ε Πρελιτ,
Σε ϖικη θεσ' ιο κδη Βεκαρ, σι τελβ βερη κδη κηϖησ.
—Σετσ' κε λαλο, τση μη ρηκον, ε κλαχ με κακη ϖικη;
Κωσαρ' μοσ τ' ερδη κδη κατωκδ; Μοσ τη δσγκη στηϖιτη;
Α καλ' ιτ ξι μοσ τ' ωστημωρ, τσ' κει κακη τη δασωρ;—
—Ζ' μ' ερδη κωσαρη κδη κατωκδ, ασ μη δσγκη στηϖιτη,
Ασ καλι ιμ' ιστη στημωρ, τσ' εκαμ κακη τη δασωρ·
Πο κη φερμαν μ' ερδι κδαστι ισικητ' κγα Σταμβολε,
Μη θοτη τη κγεσ αρμητη, ε τ' εσελοσηκ καληκ'
Τη κισεμ ε τη τσοκ Πασαχ' τη ϖαρικη θεσυση,
Τση με Μοσκοβκη ϖο λυφτον κδη φωτη τ' Εκδρεμεση·
Ε ϖο κδαστι, ω ξαιεγσ, ιαμ ϖλακ, ισκωαρμοτιτ,
Σ' καμ ω κακαρ ϖηρ λυφτη μη, ασ ϖηρ καμ μη μεσ μαλι,
Σε σ' μη μβα δορα κορδηκη, ασ ταλατ' τ ιμε καληκ'.
—Ω δο τ' ικγεσ ϖηρ τι αρμητη δε κορδηκη δαμασκηκ'
Ε καληκ' τ' ηκδ τη δασωριν, ω ξετη δο τ' ια κιϖηκ.
Σελμ' αρμητη κητω τ' ιτ βιρ εδε τσαϖραεετ τ' αρτα,

ΕΜΒΕΣΑ Ε' ΠLΑΚΩΤ ΜΩΡΤΟΣΗ

Φερμαχ τε ϖλακω Μωρτοια ι ερδι ϰɼα Σταμβολι,
Εμωαρ Χοδʒα τ' εκηχδοχ, ʒε Μωρτοια ϖο μβαι ϑεʊ.
—Τε τι Σϖαχιω ι' Ʒκοδρηση ʒε Βεω ι' Ʒϰυϖηριση
Τη ϰɼριχεʊ τη ϑηʊ αρμητη, τ' ι χιϖηʊ εδε καλιτ
Ε τη μη ϑεʊ Παʊαχ' τη τοοιʊ τη ϖαριχη Ƀεζυϥη
Τʊη με Μοσκοϑχη ϖο λυφτοχ χδη φυʊη τ' Εχδρεχεση.—
Κ'το φιαλα Μωρτοια κωρ ℸειϰ, σ' ι ερʒη φαρε μιρη,
Σε κει ξαιζη τη βωκωρη τη βιριτ τιι τη βιλη,
Τη βιριτ τιι τη δαʊωριτ τʊη ϑραρη κειχ' αρμιϰτη.
Νδη φαϰ' εσαι 'ʊιχ ʊκρωαρη ℸιθη λυλετ' ε Πριλιτ,
Σι ϖικη ϑεσ' ιʊ χδη Βεχαρ, σι ʊελβ βιρη χδη ϰηϖησ.
—Σετʊ' κε λαλο, τʊη μη ρηκοχ, ε κλαχ με καϰη ϖικη;
Κωσαρ' μοσ τ' ερʒη χδη κατωχδ; Μɔσ τη δɔℸχη ʊτηϖιτη;
Α καλ' ιτ ζι μοσ τ' ωσημμωρ, τʊ' εκε καϰη τη δαʊωρ;—
—Ζ' μ' ερʒη κωσαρη χδη κατωχδ, ασ μη δɔℸχη ʊτηϖιτη,
Ασ καλι ιμ' ιʊτη σημμωρ, τʊ' εκαμ καϰη τη δαʊωρ·
Πο ϰη φερμαχ μ' ερδι χδαʊτι ιϖικητ' ϰɼα Σταμβολι,
Μη θοτη τη ϰℸεʊ αρμητη, ε τ' εσελοσηϰ καληχ'
Τη χισεμ ε τη τʊɔϰ Παʊαχ' τη ϖαριχη Ƀεζυϥη,
Τʊη με Μοσκɔϑχη ϖο λυφτοχ χδη φωʊη τ' Εχδρεχεση·
Ε ϖο χδαʊτι, ω ξαιζηζο, ιαμ ϖλακ, ιʊκωαρμοτιτ,
Σ' καμ ω χακαρ ϖηρ λυφτη μη, ασ ϖηρ χαμ μη μεϥ μαλι,
Σε σ' μη μβα δɔρα κɔρδηχη, ασ ʊαλατ' τ ιμε καληχ'.
—Ω δɔ τ' ιχℸεʊ ϖηρ τι αρμητη ʒε κορδηχη δαμασκηχ'
Δε καληχ' τ' ηχδ τη δαʊωριχ, ω ϑετη δο τ' ια χιϖηϰ.
Σελμ' αρμητη κητω τ' ιτ βιρ εδε τʊαϖραζετ τ' αρτα,

Η ΕΓΓΟΝΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΜΟΥΡΤΟΥ.

Τοῦ Γερομούρτου στείλανε φερμάνι ἀπὸ τὴν Πόλι·
Καὶ τὸ διαβάζει ὁ Χότσας του, καὶ ὁ Γερομοῦρτος κλαίγει.
—Σὲ σέν' Ἀρβανιτζιᾶς Σπαχῆ, σὲ σένα Γερομοῦρτο.
Ζῶσου τὸ δαμασκὶ σπαθὶ καὶ σέλωσ' τἄλογό σου
Καὶ σύρε ναὕρῃς τὸν πασσᾶ, τὸν πρῶτο τὸν Βεζύρι,
Ποῦ πολεμᾷ τὸ Μόσκοβο στῆς Ἀνδριανὲς τὸν κάμπο.
Ὁ Γερομοῦρτος τἄκουσε, βαρειὰ τοῦ κακοφάνη.
Μιὰ κόρη εἶχε λιγερή, τοῦ γυιοῦ του θυγατέρα,
Τοῦ γυιοῦ του τοῦ μονάκριβου, ποῦ σκότωσαν οἱ κλέφταις.
Γραμμένα εἶχε στὸ πρόσωπο τ' Ἀπρίλι τὰ λουλούδια,
Δροσάτη 'σὰν τὴν ἄνοιξη, ψηλὴ 'σὰν κυπαρίσσι.
—Τ' ἔχεις, παπποῦ, καὶ θλίβεσαι καὶ κλαῖς φαρμακωμένα;
Μὴν ἦλθαν κλέφταις 'στὰ χωριὰ καὶ σ' ἔκαψαν τὰ σπήτια.
Ἢ ὁ μαῦρος μὴν ἀρρώστησεν ὁ πολυαγαπημένος;
—Δὲν ἦλθαν κλέφταις 'στὰ χωριά, δὲν μοῦ 'καψαν τὰ σπήτια,
Κι' ὁ μαῦρος δὲν μοῦ ἀρρώστησεν ὁ πολυαγαπημένος.
Μοῦ στείλανε φαρμακερὸ φερμάνι ἀπὸ τὴν Πόλι,
Μοῦ λὲν νὰ ζώσω τὸ σπαθί, τὸν μαῦρο νὰ σελλώσω,
Νὰ πάγω ναὕρω τὸν πασσᾶ τὸν πρῶτο τὸν Βεζύρη,
Ποῦ πολεμᾷ τὸν Μόσκοβο 'στῆς Ἀδριανὲς τὸν κάμπο.
Κ' ἐγὼ 'μαι γέρος κόρη μου, γέρος καὶ παθιασμένος,
Κλίσιν πλέον γιὰ πόλεμο οὔτε γιὰ δόξαν ἔχω.
Δὲν ἔχω χέρια γιὰ σπαθὶ καὶ πλάταις γιὰ τὸν μαῦρο.
—Ἐγὼ γιὰ σένα ζώνομαι, παπποῦ, τὸ δαμασκί σου,
Τ' ἀκριβοταγισμένο σου ἐγὼ καβαλλικεύω.
Δός μου τοῦ γυιοῦ σου τ' ἅρματα καὶ τὰ χρυσᾶ τσαπράζια,

Η ΕΓΓΟΝΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΜΟΥΡΤΟΥ.

Τοῦ Γερομούρτου στείλανε φερμάνι ἀπὸ τὴν Πόλι
Καὶ τὸ διαβάζει ὁ Χότσας του, καὶ ὁ Γερομοῦρτος κλαίγει.
—Σὲ σέν' Ἀρβανιτιάς Σπαχῆ, σὲ σένα Γερομοῦρτο.
Ζῶσου τὸ δαμασκὶ σπαθὶ καὶ σέλωσ' τἄλογό σου
Καὶ σύρε ναῦρης τὸν πασσᾶ, τὸν πρῶτο τὸν Βεζύρι,
Ποῦ πολεμᾷ τὸ Μόσκοβο στῆς Ἀνδριανὲς τὸν κάμπο.
Ὁ Γερομοῦρτος τἄκουσε, βαρειὰ τοῦ κακοφάνη.
Μιὰ κόρη εἶχε λιγερὴ, τοῦ γυιοῦ του θυγατέρα,
Τοῦ γυιοῦ του τοῦ μονάκριβου, ποῦ σκότωσαν οἱ κλέφταις.
Γραμμένα εἰχε στὸ πρόσωπο τ' Ἀπρίλι τὰ λουλούδια,
Δροσάτη 'σὰν τὴν ἄνοιξη, ψηλὴ 'σὰν κυπαρίσσι.
—Τ' ἔχεις, παπποῦ, καὶ θλίβεσαι καὶ κλαῖς φαρμακωμένα;
Μὴν ἦλθαν κλέφταις 'στὰ χωριὰ καὶ σ' ἔκαψαν τὰ σπήτια.
Ἢ ὁ μαῦρος μὴν ἀρρώστησεν ὁ πολυαγαπημένος;
—Δὲν ἦλθαν κλέφταις 'στὰ χωριὰ, δὲν μοῦ 'καψαν τὰ σπήτια,
Κι' ὁ μαῦρος δὲν μοῦ ἀρρώστησεν ὁ πολυαγαπημένος.
Μον' στείλανε φαρμακερὸ φερμάνι ἀπὸ τὴν Πόλι,
Μοῦ λὲν νὰ ζώσω τὸ σπαθὶ, τὸν μαῦρο νὰ σελλώσω,
Νὰ πάγω ναῦρω τὸν πασσᾶ τὸν πρῶτο τὸν Βεζύρη,
Ποῦ πολεμᾷ τὸν Μόσκοβο 'στῆς Ἀδριανὲς τὸν κάμπο.
Κ' ἐγὼ 'μαι γέρος κόρη μου, γέρος καὶ παθιασμένος,
Κλίσιν πλέον για πόλεμο οὔτε για δόξαν ἔχω.
Δὲν ἔχω χέρια γιὰ σπαθὶ καὶ πλάταις γιὰ τὸν μαῦρο.
—Ἐγὼ γιὰ σένα ζώνομαι, παπποῦ, τὸ δαμασκί σου,
Τ' ἀκριβοταγισμένο σου ἐγὼ καβαλλικεύω.
Δός μου τοῦ γυιοῦ σου τ' ἄρματα καὶ τὰ χρυσᾶ τσαπράζια,

Εδε πιστιολατ' τη λαρα, εδε δωρεκν' ερηκδη,
Ε τε Παυαι κδη Εκδρεκε δο ξετε ω ρηπαρα.
—Σε βυς ξαρματοσωρη, σ' ικδαρη τριμ μη ξατε,
Δ' ατιε κω ξαιεηκα πο υκοκ, τη γιθη θηκτ' εβηιεκη.
Ηρε βιρο τριμ, ιθοιοικη, ξρε βιρ το' κα πλακω Μωρτο!
Ηρε βωςη με καλη τη υπειτ, εδε μ' αρμη τ' ηρηηκδα!
—Πανα μβη κη ξαιεηκ' εβηκ' κδ' ατη λυφτη τη παρη,
Ε κδη τη δυτη λυφτη πο θεςυρ εσηρμητοσκη,
Ε δε κδοκη σ' εκοκω πρα το' ιο ξαιεη βωςητορε.
Ηετο βιρ' ι' κασεταν Παυαιτ τση σ' και, ε σ' εαι γυμι,
Τση κισι ε υκροι κη καρτηεη, ε τε ϊατ' εςηρεω·
Ε εθοι, μερε τατη, τση μη ιε τι ςοτ' ιδευτ ε ιδεπιτ,
Ζ' μη κα γιε μωα θεςυρι ιτ σε τη μη ιετη βωςη,
Πσε τ' ετσωριτ' εκα τη λεγ, δε φακεκν τη βωτη·
Μη θοτη πρα μωα εκμηρα, σε αιο πο μ' ιστη ξαιεη.
Ομερι ιμ, λεξεκτι ιμ, κηςτσελ ι' ςημηρσ' ιμε.
Τι κε κη γη πηρμηκδα τιι τση σι δεστωρ μη δωκετ.
Πο διλκι με θεςυρη τ' ιμ ε τη μη υτικι γωςη,
Ε κδη τη εκορτη γραπωκι σιπρη μβη βαρ τη κωμη.
Νδη παρο βαριν τη υτροκετη ρηπσο κρακωτ ξετιωτ,
Νγρωκι πρα και βηκι μβηκοτρηπσο κ' τε αι λυμ' ιφτοχτη·
Εστικη γωσ' ε ξαιεηκα μη τη πηρτει εκσδι,
Ωςρακκ' εδε ελιςηρα μβη βαρ τη κωμ' εστροκω.
Πρα ξακ' ε τηβηιχη μβηκοτ ρηπσο κ' τε αι λυμ' ιφτοχτη,
Ε' ατιε πο κω μη ε' γιοσοιν ε κδειρκη ςοθατ' τ' αρτα
Μβη ξφαπ κα πο εςθ κη καλητορ εγιεδωςη κδη αρμη·
—Ληρο, θοτη, πσε υκελτικη κωσαρ' στιπηκ' ε' λαλησ'
Κη μιλ' ακτει, κη μιλ' κητει, ςεθ πο ια κακη σελη,
Ψημβεκ βαγητιτη τ' ηκδ ε ιξωκη ςιας κατωκδιτ,
Ηετο πλακω Μωρτοια πο λυφτον, ιμβυλτωρη κδη καλα.

Εʒε ϖιστιολατ' τη λαρα, εδ̂ε δωφεκχ' ερηχδη,
Ε τε Παɒαι χδ̂η Εχδρεχε δο ȣετε ω ρησαρα.
—Σι βωϙ ϊαρματοσωρη, σ' ιχδαρη τριμ μη ȣατε,
Δ' ατιε κω ȣαιζηζα ϖο ɒχοχ, τη ꞁιθη ȣηχτ' ιβηιχη.
Ȣρε βιρο τριμ, ιθοιɒιχη, ξρε βιρ τɒ' κα ϖλακω Μωρτο!
Ȣρε βωϙη με καλη τη ɒϖειτ, εδε μ' αρμη τ' ηρηχδα!
—Παɒα μβη χη ξαιζηχ' εβηχ' χδ̂' ατη λυφτη τη ϖαρη,
Ε χδη τη δυτη λυφτη ϖο Ȣεζυρ εϖηρμητοσχη,
Ε δ̂ε χδοχη σ' εχοχω ϖρα τɒ' ιɒ ξαιζη βωϙητορε.
Ȣετɒ βιρ' ι' κασεταχ Παɒαιτ τɒη σ' χαι, ε σ' εζιι ꞁυμι,
Τɒη χισι ε ɒκροι χη καρτηζη, ε τε ϊιατ' εϙηφεω·
Ε ιθοι, μερε τατη, τɒη μη ιε τι ζοτ' ιδ̂ευτ ε ιδετιτ,
Ζ' μη κα χιε μωα Ȣεζυρι ιτ σε τη μη ιετη βωϙη,
Πσε τ' ετσωριτ' εκα τη Λεχ, δ̂ε φαχεχη τη βωτη·
Μη θοτη ϖρα μωα ζημηρα, σε αιο ϖο μ' ιɒτη ȣαιζη.
Ομερι ιμ, λεȣεχτι ιμ, κηϙτσελ ι' ζημηρσ' ιμε.
Τι κε χη ꞁη ϖηρμηχδα τιι τɒη σι δεστωρ μη δωκετ.
Πο διλχι με Ȣεζυρη τ' ιμ ε τη μη ɒτιχι ɼωϙη,
Ε χδη τη ɒκοφτη ɼραϖωχι σιϖρη μβη βαρ τη χομη.
Νδη ϖαφɒ βαριχ τη ɒτροχετη ρηϖοɒ κραχωτ ξετιωτ,
Νɼρωχι ϖρα χαι βηχι μβηχοτρηϖοɒ χ' τε αι λυμ' ιφτοχτη·
Εɒτιχη ɼωϙ' ε ξαιζηζα μη τη ϖηρτει εχοδ̂ι,
Ωɼραϖχ' εδε ελιꞁηρα μβη βαρ τη χομ' εɒτροχω.
Πρα ξαχ' ε τη βηιχη μβηχοτ ρηϖοɒ χ' τε αι λυμ' ιφτοχτη,
Δ' ατιε ϖο κω μη ζ' ꞁιɒεɒιχ ε χδζιρχη ϙοβατ' τ' αρτα
Μβη ξϙαϖ χα ϖο ερθ χη καλητορ ιχιεδωρη χδη αρμη·
—Lηɒο, θοτη, ϖσε ɒκελτιχη κωσαρ' ɒτιϖηχ' ε' λαλησ'
Иη μιλ' αχτει, χη μιλ' κητει, ϙεθ ϖο ια καχη σελη,
Ϙημβιεχ βαɼητιτη τ' ηχδ ε ιȣωχη ζιαϙ κατωχδιτ,
Ȣιτɒ ϖλακω Μωρτοια ϖο λυφτοχ, ιμβυλτωρη χδ̂η καλα.

Ταῖς καπνισταῖς πιστόλαις του καὶ τὸ βαρὺ τουφέκι.
Καὶ 'στὸν πασσᾶ 'στὴν 'Αδριανὲ ἐπῆγε ἁρματωμένη·
'Αρματωμένη 'σὰν τοὺς νηούς, 'σὰν τάξια παλλικάρια.
'Εκεῖ ποῦ ἡ κόρη διάβαινε παραμεροῦσαν ὅλοι·
Χαρὰ τὸν νηόν, ἔλεγανε, τὸν γυιὸ τοῦ Γερομούρτου,
Πῶχει τὸν μαῦρο γρήγορο καὶ τ' ἅρματα ἀσημένια.
Πασσᾶ τὴν κόρη ἔκαμανε 'στὸν πόλεμο τὸν πρῶτο,
'Στὸν πόλεμο τὸν δεύτερο ἐγίνηκε Βεζύρης.
Κανεὶς δὲν τὴν ἐγνώρισε τὴν ἀνδριωμένη κόρη·
'Ο γυιὸς τοῦ καπιτὰν πασσᾶ δὲν τρώγει, δὲν κοιμᾶται,
Πιάνει καὶ γράφει μιὰ γραφὴ καὶ τὴν ξεπροβοδάει,
Πατέρα μου, 'Αφέντη σὺ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
Φοβοῦμαι καὶ ὁ βεζύρης μας δὲν εἶναι ἐκεῖος ποῦ δείχνει,
Γιατὶ ἔχει πάτημα ἐλαφρὸ καὶ πρόσωπο δροσάτο.
'Σὰν νἄχω κάτι μέσα μου, μοῦ λέει πῶς εἶναι κόρη.
—'Ομέρη μου λεβέντη μου βλαστάρι τῆς καρδιᾶς μου,
'Εσὺ ἔχεις κάτι μέσα σου ποῦ μοιάζει σὰν ἀγάπη.
'Εβγα μὲ τὸν βεζύρη σου νὰ ῥίψετε τὴν πέτρα.
'Αν σὲ θιαβῇ, παλέψατε 'στὰ τρυφερὰ χορτάρια·
Μὰ ἂν δῇς τὰ χόρτα νὰ στρωθοῦν ἀπὸ τὸ πέσιμό σου
Σῦρτε νὰ κολυμβήσετε 'στὸ δροσερὸ ποτάμι.
'Ρίχνουν τὴν πέτρα· ἡ λιγερὴ μακρύτερα τὴν ῥίχνει.
Παλεύουνε· καὶ ἡ λιγερὴ 'στὰ χόρτα τονε στρώνει·
'Επῆγαν 'στὸ κολύμβημα, 'στὸ δροσερὸ ποτάμι
Καὶ ἐκεῖ ποῦ ξεθηλύκοναν τὰ ὁλόχρυσα γελέκια,
'Αρματωμένος ἔφθασε τρεχάτος καβαλλάρης.
—Κακοὶ γειτόνοι πάτησαν τὰ σπήτια τοῦ παπποῦ σου,
Καὶ χίλιοι ἐδῶ καὶ χίλιοι ἐκεῖ, ἑφτὰ χελιάδες ὅλοι,
'Αρπάζουν γιδοπρόβατα καὶ καῖνε τὰ χωριά σου,
'Ο Γερομοῦρτος πολεμᾷ 'στὸ κάστρο του κλεισμένος.

Ταῖς καπνισταῖς πιστόλαις του καὶ τὸ βαρὺ τουφέκι.
Καὶ 'στὸν πασσᾶ 'στὴν 'Αδριανὲ ἐπῆγε ἁρματωμένη·
Ἁρματωμένη 'σὰν τοὺς νιοὺς, 'σὰν τάξια παλλικάρια.
Ἐκεῖ ποῦ ἡ κόρη διάβαινε παραμεροῦσαν ὅλοι·
Χαρὰ τὸν νιὸν, ἐλέγανε, τὸν γυιὸ τοῦ Γερομούρτου,
Πῶχει τὸν μαῦρο γρήγορο καὶ τ' ἅρματα ἀσημένια.
Πασσᾶ τὴν κόρη ἐκάμανε 'στὸν πόλεμο τὸν πρῶτο,
'Στὸν πόλεμο τὸν δεύτερο ἐγίνηκε Βεζύρης.
Κανεὶς δὲν τὴν ἐγνώρισε τὴν ἀνδριωμένη κόρη·
Ὁ γυιὸς τοῦ καπετὰν πασσᾶ δὲν τρώγει, δὲν κοιμᾶται,
Πιάνει καὶ γράφει μιὰ γραφὴ καὶ τὴν ξεπροβοδάει,
Πατέρα μου, Ἀφέντη μου τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
Φοβοῦμαι καὶ ὁ βεζύρης μας δὲν εἶναι ἐκεῖος ποῦ δείχνει,
Γιατὶ ἔχει πάτημα ἐλαφρὸ καὶ πρόσωπο δροσάτο.
'Σὰν νἄχω κάτι μέσα μου, μοῦ λέει πῶς εἶναι κόρη.
—Ὁμέρη μου λεβέντη μου βλαστάρι τῆς καρδιᾶς μου,
Ἐσὺ ἔχεις κάτι μέσα σου ποῦ μοιάζει σὰν ἀγάπη.
Ἔβγα μὲ τὸν βεζύρη σου νὰ ῥίψετε τὴν πέτρα.
Ἂν σὲ διαβῇ, παλέψατε 'στὰ τρυφερὰ χορτάρια·
Μὰ ἂν δῇς τὰ χόρτα νὰ στρωθοῦν ἀπὸ τὸ πέσιμό σου
Σύρτε νὰ κολυμβήσετε 'στὸ δροσερὸ ποτάμι.
Ῥίχνουν τὴν πέτρα· ἡ λιγερὴ μακρύτερα τὴν ῥίχνει.
Παλεύουνε· καὶ ἡ λιγερὴ 'στὰ χόρτα τονε στρώνει·
Ἐπῆγαν 'στὸ κολύμβημα, 'στὸ δροσερὸ ποτάμι
Καὶ ἐκεῖ ποῦ ξεθηλύκοναν τὰ ὁλόχρυσα γελέκια,
Ἁρματωμένος ἔφθασε τρεχάτος καβαλλάρης.
—Κακοὶ γειτόνοι πάτησαν τὰ σπήτια τοῦ παπποῦ σου,
Καὶ χίλιοι ἐδῶ καὶ χίλιοι ἐκεῖ, ἑφτὰ χιλιάδες ὅλοι,
Ἁρπάζουν γιδοπρόβατα καὶ καῖνε τὰ χωριά σου,
Ὁ Γερομοῦρτος πολεμᾷ 'στὸ κάστρο του κλεισμένος.

—Ϥημβευ ξαιςηεα κορδηκη, ςηξιτετ σιϖρη καλιτ,
Ε τϖειτ ϖο σι κη τκεϖητιμ' ϖηρτει ʒαρϖητσεκ λυμκη,
Ελε Ομεριτ ϖο ι ωραλ τωκε ϖηριερη κραχη.
—Τη στιξα κδη τη ςραϖωρη, τη σκοξα στιρηςωριτ,
Πο ατιε κδη λυμβ ο βιρ Ομερ,.... θωα σε ϖαϖε ηκδηη'!
Ιϖοκ κημβητη καλιτ σαι, ε ωρβωκρ ϖοσι ϖλωκωρ.
Ικηκ δε ικηκ σι κη ρεε ρηϖαρα το' ετιχ βορα,
Βετο λεοηρα τ' αρτα ιδωκεσιχ κδη κραχ το' ιτσωκδηκ ερα.

ΒΑΙΤΗ ΜΒΙ ΑΛΙΠΑΖΑΝΗ

Ο αστριτ ι' ʒαρϖηρξετ
Βεςυρ' ι' ιμϖερατορξετ.
Ζακ τ' ϖατε τυ τιατηρη
Νδη Τοτσκ' ε κδη Αρβηρη.
Κρεδατ ιξιςηρη
Με κωμβωρ' τη ρηκδηρη.

—

Ο ʒημιμε κη ʒημοκε,
Ο Βεςυρη κη ʒυκοκε.
Κη Ασλακ κδη Τεϖελεκ,
Ἰαρϖηρ κη δρεθμεθε δεεκ'.
Ζοτοξε ʒιθη στερεκ',
Βωρε τεδρ' εδε με Μβρεκ'.

—Ϥημβευ ξαιζηζα κορδ̑ηχη, ϥηξιτετ σιϖρη καλιτ,
Ε ʊϖειτ ϖο σι ϰη ʊκεϖητιμ' ϖηρτει ɿαρϖητσεχ λυμχη,
Εδε Ομεριτ ϖο ι ωφαλ τωκε ϖηριερη κρεχη.
—Τη ʊτιξα χδη τη ɼραϖωρη, τη ʊκοξα ʊτιρηɼωριτ,
Πο ατιε χδη λυμθ ο βιρ Ομερ,.... θωα σε ϖαʊε ηχδ̑ηϥ'!
Ιϖοϰ κημβητη καλιτ σαι, ε ωρβωαρ ϖοσι ϖλωχωρ.
Ικηχ δ̑ε ικηχ σι ϰη ρεε ρηϖαρα τʊ' εʊτιχ βορα,
Ȣετʊ λεʊηρα τ' αρτα ιδωκεʊιχ χδ̑η κραχ τʊ' ιτωχδηχ ερα.

ȢΑΙΤΗ ΜΒΙ ΑLΙΠΑƷΑΝΗ

Ο αστριτ ι' ɿαρϖηρξετ
Ȣεζυρ' ι' ιμϖερατορξετ.
Ʒοκ ʊ' ϖατε τυ τιατηρη
Νδ̑η Τοτοκ' ε χδη Αρβηρη.
Κριεδαʊ ιξιρɼηρη
Με κωμβωρ' τη ρηχδηρη.

Ο ɿημιμι ϰη ɿημοϰε,
Ο Ȣεζυρη ϰη ɿυκοϰε.
Ин Ασλαχ χδη Τεϖελεχ,
Ίαρϖηρ ϰη δϥιθμοξε δ̑εεχ'.
Ζοτοξε ɿιθη στερεχ',
Ȣωρε ʊεδρ' εδ̑ε με Μβρεχ'.

BKSH

Ἁρπάζ' ἡ κόρη τὸ σπαθὶ, 'στὸν μαῦρον ἀναβαίνει,
Κι' ὀγλήγορη σὰν ἀστραπὴ διαβαίνει τὸ ποτάμι
Καὶ τὸν Ὀμέρη χαιρετᾷ γυρνόντας τὸ κεφάλι.
—Σ' ἐνίκησα 'στὸ πάλεμα, σ' ἐνίκησα 'στὴν πέτρα,
Μὰ στὸ ποτάμι, Ὀμέρη μου . . . εἰπὲ πῶς ὠνειρεύθεις.
Κεντάει τὸ μαῦρο 'στὴν κοιλιὰ καὶ χάνεται στὴ σκόνη.
Φεύγει καὶ φεύγει ὡς σύννεφο 'μπροστὰ ποῦ διώχν' ἡ μπόρα,
Μον' τὰ μαλλιά της φαίνονταν ποῦ ἀνέμιζεν ὁ ἀγέρας.

ΘΡΗΝΩΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΗΠΑΣΣΑΝ.

Ὦ βασιλίσκε τῶν ὄφεων,
Βεζύρη τῶν αὐτοκρατόρων·
Ὅμοιόν σου δὲν ἔσχες ἄλλον
Εἰς τὴν Τοσκαρίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν.
Ὡς κριὸς ἦσο ὁδηγὸς ἔνορχος,
Μὲ κώδωνα βαρὺν περὶ τὸν τράχηλον.

—

Ὦ βροντὴ ἥτις ἐκεραυνοβόλεις,
Ὦ Βεζύρη ὅστις ἐδίκαζες ἀνθρώπους.
Ἀσλάνης (Λέων) τοῦ Τεπελενίου,
Ὄφις, ὅστις κατεφόβισας τὴν οἰκουμένην.
Ἐκυρίευσας ἅπασαν τὴν Ῥούμελην
Καὶ ἀντιστράτευσες καὶ κατὰ τοῦ Σουλτάνου.

'Αρπάζ' ἡ κόρη τὸ σπαθὶ, 'στὸν μαῦρον ἀναβαίνει,
Κι' ὀγλήγορη σὰν ἀστραπὴ διαβαίνει τὸ ποτάμι
Καὶ τὸν 'Ομέρη χερετᾷ γυρνόντας τὸ κεφάλι.
—Σ' ἐνίκησα 'στὸ πάλεμα, σ' ἐνίκησα 'στὴν πέτρα,
Μὰ στὸ ποτάμι, 'Ομέρη μου . . . εἰπὲ πῶς ὠνειρεύθεις.
Κεντάει τὸ μαῦρο 'στὴν κοιλιὰ καὶ χάνεται στὴ σκόνη.
Φεύγει καὶ φεύγει ὡς σύννεφο 'μπροστὰ ποῦ διώχν' ἡ μπόρα,
Μον' τὰ μαλλιά της φαίνονταν ποῦ ἀνέμιζεν ὁ ἀγέρας.

ΘΡΗΝΩΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΗΠΑΣΣΑΝ·

Ὦ βασιλίσκε τῶν ὄφεων,
Βεζύρη τῶν αὐτοκρατόρων·
Ὅμοιόν σου δὲν ἔσχες ἄλλον
Εἰς τὴν Τοσκαρίαν, καὶ εἰς τὴν 'Αλβανίαν.
Ὡς κριὸς ἦσο ὁδηγὸς ἔνορχος,
Μὲ κώδωνα βαρὺν περὶ τὸν τράχηλον.

—

Ὦ βροντὴ ἥτις ἐκεραυνοβόλεις,
Ὦ Βεζύρη ὅστις ἐδίκαζες ἀνθρώπους.
'Ασλάνης (Λέων) τοῦ Τεπελενίου,
Ὄφις, ὅστις κατεφόβισας τὴν οἰκουμένην.
'Εχυρίευσας ἅπασαν τὴν 'Ρούμελην
Καὶ ἀντιστράτευσες καὶ κατὰ τοῦ Σουλτάνου.

Ο Βιρο, Αλιϖατα,
Με τακτμε τη μηδα.
Κορδε ιοτε αρδηρα κα.
Κη κκδ ε κηζετ καλα
Ιμορε ϖα κη ϖαρα,
Ье κη τριμ κ'α τ' ηκδ σ' ωθρα!

—

Ο ιμ' ειω Καραλι,
Μ' ακη τωμη τριμηρι,
Χυο ιο κ' ωγηκεξε τε
Χη τη τωωκη κδη κισι,
Βρηκδα κδη κη φυλι,
Βαοκη με Βασιλιαι;

—

Κωρ τ' α κηκδωακ ρερμακη,
Μικτη τ' ηκδ ζωκ' ε τη κλαικη·
Σϖειτ τ' α ϖρωακη δζελατκη.
Δρατστ μβη δρατστ τ' α μωαρη γακκη·
Κοκηκη κδη Σταμβολ τ' α ϖωκη
Νισκ' ε τη θηκη κη δωκη.

—

Ο ιμ' ιειω τατε,
Με μεκτη τση ϖατε,
Νδη δρεκκε μη θαιτε!

Ο Βιρο, Λʎιϖαʊα,
Με τακγμε τη μηϐα.
Κορϐε ιοτε αϛδηρα ϰα.
Иη ϰιχδ ε ϰηζετ καʎα
Ιμορε ϖα ϰη ϖαρα,
Δε ϰη τριμ ϰγα τ' ηϰδ σ' ωϑρα!

Ο ιμ' ζϊω Καραʎι,
Μ' αϰη ʊωμη τριμηρι,
Ӽυʊ ιʊ κ' ωγηκεϑε τι
Ӽη τη ʊϖωχη χδ̑η ϰισι,
Βρηχδα χδη ϰη φυλϰι,
Βαʊκη με Βασιʎιϰι;

Κωρ τ` α κηχδωαχ φερμαχη,
Μιϰτη τ' ηχδ ζωχ' ε τη κʎαιχη·
Ʒϖειτ τ' α ϖρωαχη δϛελατχη.
Δϛαʊτ μβη δϛαʊτ τ' α μωαϥη ˥ακχη·
Κοκηχη χδη Σταμβολ τ' α ʊϖωχη
Νισχ' ε τη βηχη ϰη ϐωχη.

Ο ιμ' ιζιω τατε,
Με μεχτη τʊη ϖατε,
Ν̀δη ϐ̂ϛεχνε μη ϑαιτε!

BASH

Ὦ Ἥρως, Ἀληπασσᾶ,
Μὲ τὰς μεγαλοπρεπεῖς σου στολάς.
Τὸ ξίφος σου ἐσύντριβε ὀστᾶ.
Ἑκατὸν εἴκοσι φρούρια
Ἑάλωσας χωρὶς νὰ ἐξοδεύσῃς λεπτόν,
Καὶ οὔτε εἷς στρατιώτης σου κἂν νὰ φονευθῇ!

—

Ἀλλ' ὦ ταλαίπωρέ μου Καραλῆ,
Μὲ τὰς τόσας σου ἀνδραγαθίας,
Πῶς ἦτο ὅπου ἐξηπατήθης
Καὶ σὲ ἔθεσαν εἰς μίαν νῆσον·
Ὡσεὶ νὰ σὲ ἔβαλαν μέσα εἰς μίαν φυλακὴν
Ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀγαπητῆς σου Βασιλικῆς;

—

Ὅτε σοὶ ἀνέγνωσαν τὸ θανατηφόρον φερμάνιον,
Οἱ φίλοι σου ἤρχισαν νὰ σὲ θρηνοῦσι·
Ἀμέσως δὲ σοὶ ἔφεραν καὶ τὸν δήμιον.
Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ σε ἀπεκεφάλισαν·
Καὶ τὴν μὲν κεφαλήν ἔπεμψεν εἰς τὸ Σταμβόλ,
Τὸ δὲ σῶμά σου ἐθεάτρισαν χλευαστικῶς!

—

Ὦ ταλαίπωρε πάτερ,
Μὲ τὰς φρένας ἃς εἶχες
Ἐπορεύθης εἰς τὴν γέεναν!

Ὦ Ἥρως, Ἀληπασσᾶ,
Μὲ τὰς μεγαλοπρεπεῖς σου στολάς.
Τὸ ξίφος σου ἐσύντριβε ὀστᾶ.
Ἑκατὸν εἴκοσι φρούρια
Ἐάλωσας χωρὶς νὰ ἐξοδεύσῃς λεπτόν,
Καὶ οὔτε εἷς στρατιώτης σου κἂν νὰ φονευθῇ!

Ἀλλ' ὢ ταλαίπωρέ μου Καραλῆ,
Μὲ τὰς τόσας σου ἀνδραγαθίας,
Πῶς ἦτο ὅπου ἐξηπατήθης
Καὶ σὲ ἔθεσαν εἰς μίαν νῆσον·
Ὡσεὶ νὰ σὲ ἔβαλαν μέσα εἰς μίαν φυλακὴν
Ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀγαπητῆς σου Βασιλικῆς;

Ὅτε σοὶ ἀνέγνωσαν τὸ θανατηφόρον φερμάνιον,
Οἱ φίλοι σου ἤρχισαν νὰ σὲ θρηνοῦσι·
Ἀμέσως δὲ σοὶ ἔφεραν καὶ τὸν δήμιον.
Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ σε ἀπεκεφάλισαν·
Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἔπεμψεν εἰς τὸ Σταμβόλ,
Τὸ δὲ σῶμά σου ἐθεάτρισαν χλευαστικῶς!

Ὦ ταλαίπωρε πάτερ,
Μὲ τὰς φρένας ἃς εἶχες
Ἐπορεύθης εἰς τὴν γέεναν!

BASH

ΚΗΝΓΗ ΑΡΒΗΡΟΡ-ΣΙΚΕLΟΤΕ ΕΠΗΡΝΔΗΨΩΑΡΗ

Ζημηρπαιτμη θαιζητη πυρ τ' ικωριτ ει εραχετ σαι.

Δολα κωκδρελα ω κατωκδιτ τ' ιμ
Ε μβ' τη γηκανευη ω βορα μεκτη,
Σε γιθ' καιδιτη τ' ιμε τεωακ' ε θακη·
Σε γιθ' μη θεικη σε δο θικ κηιο διτη,
Μα σε δο θικ ω σ' εθεσοκη δοτ.
Νακι τι θετε ε καλε φλυτωρεκ
Σι κ' ηκδηγη τη βωκωρ' κα μεα γιθη μοκ'.
Νδ' ατη κατωκδ τεη κεστρη δο τ' αςηυ,
Ζ' δο κεο τη φολτ', τη ςιφτη τ' ηκ,
Ζ' δο κεο καιδι', ς' δο δαλο με κδερ,
Α ςημηργωρε, πσε ς' ςι τι με κε;
Λδα σε τεη δο ξεο, ο τρεμ ιθτημη,
Μοσ μη κακρο κδη ωδα τη στρκαπτα,
Σε υα τη δεσα μιρ' ω κηκρη δι.
Ιτρωαρ κοφτ, αυτω κωρ τη ρεθιο,
Τη ρι τη βωκωρη σι μη λε μη τεσο,
Σε φελγηκ κιελι μθη κ'το τρωκα τ' ακα
Κητει σιπρη κγα στακετ' κγα κατωκδι
Νγρεκετ' με κ' ηφρη ιλ ςιυμσα κηκα,
Κητω Μελι καπιτ', πο τι ς' ςι,
Σι το' κωρ τη παμ' κα κηκδροθε κδη γι.
Νδη θαλε ιεο', κωρ ικδηςωαμ' ερδε,
Μη στυθε συτ', ε μ' ωσκοτισ ςοκια.
Μοσ τη ξαρεστηκ, διαλ' κηιο ρε ελγηκη
Νδη τη σηρωσιστη ελαμβωρ' κη κερη.

ΚΗΝΓΗ ΑΡΒΗΡΟΡ-ΣΙꓘELOTE ΕΠΗΡΝΔΗϤΩΑΡΗ

Ζημηρϖϥιομη Ȣαιζηση ϖηρ τ' ικωριτ ει εραxιτ σαι.

Δολα κωxδρεʌα ω κατωxδιτ τ' ιμ
Ε μβ' τη ɼηζοxεʊη ω βορα μεxτη,
Σε ℸιθ' χαιʒιτη τ' ιμε ʊϰωαx' ε ϐαxη·
Σε ℸιθ' μη θοιxη σε δο ϐιx κηιο διτη,
Μα σε δο ϐιx ω σ' εβεσοxη δοτ.
Ναxι τι ϐετε ε καʌι φʌυτωροx
Σι ϰ' ηxδηϥη τη βωκωϼ' xα μεϥ ℸιθη μοx'.
Νδ' ατη κατωxδ τʊη ϰεστρη δο τ' αϥηʊ,
Ζ' δο κεʊ τη φοʌτ', τη ϥιρτη τ' ηx,
Ζ' δο κεʊ χαιʒι', ζ' δο δαʌʊ με xδερ,
Α ζημηϼɼωρι, ϖσε ζ' ϥι τι με xε;
Αʒα σε τʊη δο ϐεʊ, ο τριμ ιβημη,
Μοσ μη χαϥʊʊ xδη ωʒα τη ϖηρxαϖτα,
Σε ʊα τη δεʊα μιρ' ω χηxɼη δι.
Ιτϼωαρ ϰοφʊ, αʊτω κωρ τη ρεϐιʊ,
Τη ρε τη βωκωϼη σι μη ʌε μη τʊʊʊ,
Σε φεʌɼηx ϰιελι μβη κ'το τʊωκα τ' οxα
Κητει σιϖϼη xɼα σταxετ' xɼα κατωxδι
Νɼριxετ' με ϰ' αφϼη ιλ εɼυμσα xηxα,
Κητω Δϊελι χαϖετ', ϖɔ τι ζ' ϥι,
Σε τʊ' κωϼ τη ϖαμ' xα ϰηxδροϐε xδη ℸι.
Νδη ϐαλε ιεʊ', κωρ ιxδηϥωαμ' ερʒε,
Μη ʊτυϐε συτ', ε μ' ωσκοτισ ϥοϰια.
Μʊʊ τη ϐαρεσηx, διαʌ' κηιο ρε εʌηxη
Νδη τη ϖηρϖιεϰτη ελαμβωρ' ϰη χερη.

ΑΣΜΑ ΑΛΒΑΝΟ-ΣΙΚΕΛΙΚΟΝ ΠΑΡΑΦΡΑΣΜΕΝΟΝ

Ἀθυμία Κόρης διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἐραστοῦ της

Ἐβγῆκα νὰ περιεργασθῶ εἰς τὸ χωρίον μου,
Κι' ἀντὶ νὰ εὐχαριστηθῶ ἔχασα τὸν νοῦν μου,
Διότι ὅλα τὰ ὄνειρά μου ἀντιπαρῆλθον·
Ὅλοι μοὶ ἔλεγον ὅτι θὰ ἤρχετο ἡ ἡμέρα αὕτη,
Ἀλλ' ὅτι θὰ ἤρχετο ἐγὼ δὲν ἐπίστευον.
Τώρα ὅμως βλέπω ὅτι ἀναχωρεῖς κι' ὁ ἵππος σου πετᾷ
Καὶ ὡς ὄνειρον λαμπρὸν ἀφαιρεῖς τὴν τερπνότητα τοῦ βίου.
Πλὴν εἰς τὸν τόπον ὅπου θὰ φθάσῃς αὔριον,
Δὲν θὰ ἔχῃς τὴν συναστροφὴν καὶ ὁμιλίαν ἡμῶν,
Δὲν θὰ ἔχῃς τὰς φιλοφροσύνας καὶ τὰς τιμὰς ἡμῶν.
Ἀ! σκληροκάρδιε νέε διατί δὲ μένεις μεθ' ἡμῶν;
Ἀφοῦ ὅμως πρέπει ν' ἀναχωρήσῃς, νεανία ἐράσμιε,
Μὴ μὲ λησμονήσῃς εἰς τὰς περιπλανήσεις σου,
Διότι πόσον σὲ ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου οὔτ' ἐγὼ ἠξεύρω.
Ἔσο φρόνιμος, ὥστε ὅταν μοῦ ἐπανέλθῃς,
Μὲ εὕρῃς νεαράν, ὡραίαν ὅπως μὲ ἀφίνῃς,
Διότι θέλγει ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τῶν κορυφῶν ἡμῶν τούτων·
Ἐδῶ ἄνωθεν τῶν ποιμνιοστασίων τοῦ χωρίου ἡμῶν,
Ἀνατέλλ' ἡ ἀργυρᾶ ἡμισέληνος μὲ ἓν ἄστρον πλησίον της·
Ἐδῶ ὁ ἥλιος λάμπει, ἀλλὰ σὺ δὲν κάθησαι,
Διότι ἀφότου σὲ εἶδον ἐρριζώθης εἰς τὴν καρδίαν μου.
Ἤμην εἰς τὸν χορὸν ὅτε ἐπαρουσιάσθης λευκοφορεμένος·
Ἐπέβλεψας ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐθαμβώθη ἡ ὕπαρξίς μου·
Μὴ σοὶ φαίνεται βαρετὸν τὸ ἀφιμένον τοῦτο σύννεφον,
Νεανία, ἂν ποτὲ σὲ συναντήσῃ λαμπρὸν καὶ φωτεινόν.

ᾈΣΜΑ ΑΛΒΑΝΟ-ΣΙΚΕΛΙΚΟΝ ΠΑΡΑΦΡΑΣΜΕΝΟΝ

Ἀθυμία Κόρης διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἐραστοῦ της

Ἐβγῆκα νὰ περιεργασθῶ εἰς τὸ χωρίον μου,
Κι' ἀντὶ νὰ εὐχαριστηθῶ ἔχασα τὸν νοῦν μου,
Διότι ὅλα τὰ ὄνειρά μου ἀντιπαρῆλθον·
Ὅλοι μοὶ ἔλεγον ὅτι θὰ ἤρχετο ἡ ἡμέρα αὕτη,
Ἀλλ' ὅτι θὰ ἤρχετο ἐγὼ δὲν ἐπίστευον.
Τώρα ὅμως βλέπω ὅτι ἀναχωρεῖς κι' ὁ ἵππος σου πετᾷ
Καὶ ὡς ὄνειρον λαμπρὸν ἀφαιρεῖς τὴν τερπνότητα τοῦ βίου.
Πλὴν εἰς τὸν τόπον ὅπου θὰ φθάσῃς αὔριον,
Δὲν θὰ ἔχῃς τὴν συναστροφὴν καὶ ὁμιλίαν ἡμῶν,
Δὲν θὰ ἔχῃς τὰς φιλοφροσύνας καὶ τὰς τιμὰς ἡμῶν.
Ἆ! σκληροκάρδιε νέε διατί δὲ μένεις μεθ' ἡμῶν;
Ἀφοῦ ὅμως πρέπει ν' ἀναχωρήσῃς, νεανία ἐράσιμιε,
Μὴ μὲ λησμονήσῃς εἰς τὰς περιπλανήσεις σου,
Διότι πόσον σὲ ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου οὔτ' ἐγὼ ἠξεύρω.
Ἔσο φρόνιμος, ὥστε ὅταν μοῦ ἐπανέλθῃς,
Μὲ εὕρῃς νεαρὰν, ὡραίαν ὅπως μὲ ἀφίνῃς,
Διότι θέλγει ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τῶν κορυφῶν ἡμῶν τούτων·
Ἐδῶ ἄνωθεν τῶν ποιμνιοστασίων τοῦ χωρίου ἡμῶν,
Ἀνατέλλ' ἡ ἀργυρᾶ ἡμισέληνος μὲ ἓν ἄστρον πλησίον της·
Ἐδῶ ὁ ἥλιος λάμπει, ἀλλὰ σὺ δὲν κάθησαι,
Διότι ἀφότου σὲ εἶδον ἐρριζώθης εἰς τὴν καρδίαν μου.
Ἤμην εἰς τὸν χορόν ὅτε ἐπαρουσιάσθης λευκοφορεμένος·
Ἐπέβλεψας ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐθαμβώθη ἡ ὕπαρξίς μου·
Μὴ σοὶ φαίνεται βαρετὸν τὸ ἀφιμένον τοῦτο σύννεφον,
Νεανία, ἂν ποτὲ σὲ συναντήσῃ λαμπρὸν καὶ φωτεινόν.

ΠΗΡΘΗΝΑ	ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ
Ηηιτ λεφωσιτ δεηρτωρια,	Ἡ μάθησις ἑνὸς λαοῦ,
Νδη ϖηρθηνα ιστη τη πα.	Εἶναι 'στὰς παροιμίας του.
Μη μιρ' μη τωκη τη διτ,	Κάλλιον νὰ ἐξεύρῃς πολλὰ
Σε μη τωμη γη τη κεσ.	Παρὰ νὰ ἔχῃς χρήματα.
Ἰακω ωιη ε' βηκετη,	Τὸ αἷμα νερὸ δὲν γίνεται,
Ε κσ' ωβηρτη σ' ωικετη.	Κι' ἂν γένῃ δὲν πίνεται.
Πρεστη σα φαλοκεκη,	Τὰ πράσσα ὅσον ἀραιοῦνται
Καιη κδφασηγοκετ,	Κατὰ τοσοῦτον χονδραίνουν.
Ἰηκη τση ϖηρμβλεθ κεκετ,	Τοῦ ἀκριβοῦ τὸ βιὸς
Μιρ' ϖσηρτησοκ δρωμερτι.	Σὲ χαροκόπου χέρια.
Στολία 'ε πλακεστη,	Ὁ στολισμὸς τῆς γραίας εἶναι
Σι κθελητ' ε κατησι.	Ὡς ἡ ξαστεριὰ τῆς νυκτός.
Πσ σα λυλε γκδεκη,	Ὅσα ἄνθη ἀνθοῦσι
Τη γιθα ϖρα σ' ϖιεκη.	Πάντα δὲν ὡριμάζουν.
Τεκ ϖσ ϖησπικηκη τωματ,	Ἔνθα πτύουσι πολλοὶ
Ατιε ϖσειτ βηκετη λυμη.	Ἐκεῖ γίνεται ποταμός.
Ισωμ, ι σι λυμι.	Ὁ πολύς, ὡς ποταμός.
Ιπακω, σι γακω.	Ὁ ὀλίγος, ὡς αἷμα.
Κωσ ϖσητοκ δητσηροκ,	Ὁ ὀκνηρὸς στερεῖται,
Κωσ ϖωκοκ κα κγα τκοκ.	Ὁ ἐργαζόμενος πορεύεται.
Διζ' ιτσακλη κα	Ὁ χωλὸς ὁ χοῖρος τρώγει
Δαρδηκη τη ϖσακγωρη.	Τὸ ὥριμον ἀχλάδι.
Μοσ ωγηζο γησωαρ'	Μὴ χαίρεις ὑπερχαίρων,
Μοσ ωκελμο εκελμωαρ.	Μὴ λυπῆται ὑπερλυπούμενος.
Κ' ισαμιρη τοκ,	Σύντροφος κακός,
Κριεστη τ' ηκδε ιστη τκοπ.	Ῥαβδὶ τοῦ κεφαλιοῦ σου.

ΙΗΡΘΗΝΑ	ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ
Иηιτ λεφωɒιτ δζηρτωρια,	Ἡ μάθησις ἑνὸς λαοῦ,
Νδὴ ϖηρθηκα ιɒτη τη τια.	Εἶναι 'στὰς παροιμίας του.
Μη μιρ' μη ɒωμη τη διɒ,	Κάλλιον νὰ 'ξεύρῃς πολλὰ
Σε μη ɒωμη γη τη κεɒ.	Παρὰ νἄχῃς χρήματα.
Ἰακω ωιη ζ' βηχετη,	Τὸ αἷμα νερὸ δὲν γίνεται,
Ε κδ' ωβηφτη σ' ϖικετη.	Κι' ἂν γίνῃ δὲν πίνεται.
Πρεɒτη σα qαλοκεχη,	Τὰ πράσσα ὅσον ἀραιοῦνται
Κακη κδςαɒηγοκεχη.	Κατὰ τοσοῦτον χονδραίνουν.
Ἰηχη τοη ϖηρμβλεθ κεκεζι,	Τοῦ ἀκριβοῦ τὸ βιὸς
Μιρ' εϖηργηζοκ δζωμερτι.	Σὲ χαροκόπου χέρια.
Στολία 'ε ϖλακηɒη,	Ὁ στολισμὸς τῆς γραίας εἶναι
Σι κθιελητ' ε κατηɒη.	Ὡς ἡ 'ξεστεριὰ τῆς νυκτός.
Πο σα λυλε ηκδεκη,	Ὅσα ἄνθη ἀνθοῦσι
Τη γιθα ϖρα σ' ϖικεκη.	Πάντα δὲν ὡριμάζουν.
Τεκ ϖο ϖηɒτικηκη ɒωμη,	Ἔνθα πτύουσι πολλοὶ
Ατιε ɒϖειτ βηχετη λυμη.	Ἐκεῖ γίνεται ποταμός.
Ιɒωμ, ι σι λυμι.	Ὁ πολύς, ὡς ποταμός.
Ιϖακω, σι γακω.	Ὁ ὀλίγος, ὡς αἷμα.
Κωɒ ϖηρτοκ δηɒηροκ,	Ὁ ὀκνηρὸς στερεῖται,
Κωɒ ϖωκοκ κα κγα ɒκοκ.	Ὁ ἐργαζόμενος πορεύεται.
Δεq' ιτɒαλη κα	Ὁ χωλὸς ὁ χοῖρος τρώγει
Δαρδηκη τη ɒωκγωρη.	Τὸ ὥριμον ἀχλάδι.
Μοσ ωργηζο ιγηζωαρ'	Μὴ χαίροις ὑπερχαίρων.
Μοσ ωκελμο ικελμωαρ,	Μὴ λυπῆσαι ὑπερλυπούμενος.
И' ιϖαμιρη ɒοκ,	Σύντροφος κακός,
Κριεɒη τ' ηκδε ιɒτη ɒκοϖ.	Ῥαβδὶ τοῦ κεφαλιοῦ σου.

Πληκδηστι κωρ λακετη,	Ἡ κοιλιὰ ὅταν πλυθῇ,
Εκακη ςοτηριντη.	Τὴν τρώγουν οἱ ἄρχοντες.
Σα μη κα ακδα σπηρ αρη,	Ὅσ' ὁ νοῦς μου 'στὸ χωράφι,
Αση γετσα με ε φαρη.	Τόσα βώδια ν' ἀπομείνουν.
Χωδηρη σα κρηκη,	Χωρὶς νὰ φάγῃ σκόρδο,
Σ' κελβετη κερι.	Δὲν βρομᾷ κανείς.
Βηρι τη κα σιλ,	Ἔκαμε νὰ γεννήσῃ,
Ε σο κα δηστοι.	Καὶ ἀπέβαλεν.
Ηατι σι αι τσασι,	Ὑπῆγεν ὡς τράγος,
Νδη δορ' τη χασαπιτ.	Εἰς τὰς χεῖρας τοῦ σφαγέως.
Τεκ ιστη σερ' εκολι,	Ὅπου εἶναι ἡ κλωστὴ λεπτή,
Ατιε κηπωτετη.	Ἐκεῖ κόπτεται.
Με κη σκηκδιλη ειαφ,	Μ' ἕνα σπυθῆρα ἐκάη
Ωδο Σταμβολ' ετηρη.	Ὁλόκληρος ἡ Πόλις.
Βηρ-μη τι φατλεγμε,	Κάμνε με σὺ τυχηρὰν
Πρα στερ-μη κδη σλεκε.	Καὶ ῥίψε με 'ς τὴν κοπριάν.
Σετση κηρκοι, γετι,	Ὅπως ἐζήτησεν, εὗρεν,
Σιτση στροι, σο φιετι.	Ὅπως ἔστρωσεν, ἐκοιμήθη.
Κωσ σ' εκα κδη θο,	Ὅστις δὲν τὤχει φυσικόν,
Φολι τι σα δο.	Δίδαξέ τον ὅσον θέλεις.
Τσα με τη θηκη,	Οἱ μὲν διὰ λόγων,
Τσα με τη βηκη.	Οἱ δὲ δι' ἔργων κατορθοῦσι.
Κωσ κωλοστρα δεστη,	Ὅστις βόσκει τὰ κριάρια
Ωιεθ εδε λεστη.	Κουρεύει τὸ μαλλί των.
Ω κωρ κεση δεκτη,	Ὅτε εἶχον τὰ πρόβατα,
Νωκη κεση μεκτη.	Δὲν εἶχον τὴν γνῶσιν.
Νακι τσ' ερδη μεκτη,	Τώρα ὁπ' ἦλθε ἡ γνῶσις,
Le τ' ικακη κεκτη.	Ἂς τὴν φάγουν τὰ σκυλιά.

Πλ̆ηχδ̂ηστι κωρ λ̆ακετη,	Ἡ κοιλιὰ ὅταν πλυθῇ,
Εϰαχ̂η ζοτηρικτη.	Τὴν τρώγουν οἱ ἄρχοντες.
Σα μη κα αχδα ϖηρ αρη,	Ὅσ' ὁ νοῦς μου 'στὸ χωράφι,
Αϰη ɿετɒα ϰε ε φαρῆ.	Τόσα βώδια ν' ἀπομείνουν.
Χωδ̂ηρη ϖα χɼρηχη,	Χωρὶς νὰ φάγῃ σκόρδο,
Σ' ϰελ̆βετη ϰερι.	Δὲν βρομᾶ κανείς.
Βηρι τη χα ϖιλ,	Ἔκαμε νὰ γεννήσῃ,
Ε ϖο χα δηɒτοι.	Καὶ ἀπέβαλεν.
Ȣατε σι αι τσαϖι,	Ὑπῆγεν ὡς τράγος,
Nɒ̀η δορ' τη χασαϖιτ.	Εἰς τὰς χεῖρας τοῦ σφαγέως.
Τεκ ιɒτη ϖερ' ικολι,	Ὅπου εἶναι ἡ κλωστὴ λεπτή,
Ατιε κηϖωτετῆ.	Ἐκεῖ κόπτεται.
Με ϰη ɒκηχδιλ̆η ζιαϙ,	Μ' ἕνα σπινθῆρα ἐκάη
Ωδοɿ Σταμξολ' ιτηρῆ.	Ὁλόκληρος ἡ Πόλις.
Βὴρ-μὴ τι φατλεχμε,	Κάμνε με σὺ τυχηρὰν
Ιιρα ɒτερ-μη χδη ϖλ̆εϰε.	Καὶ ῥίψε με 'ς τὴν κοπριάν.
Σετɒὴ κὴρκοι, ɿετι,	Ὅπως ἐζήτησεν, εὗρεν,
Σιτɒὴ ɒτροι, ϖο φιετι.	Ὅπως ἔστρωσεν, ἐκοιμήθη.
Κωɒ σ' εκα χɒ̀η θο,	Ὅστις δὲν τρώγει φυσικόν,
Φολ̆ι τι σα δο.	Δίδαξέ τον ὅσον θέλεις.
Τσα με τη θῆχη,	Οἱ μὲν διὰ λόγων,
Τσα με τη βῆχη.	Οἱ δὲ δι' ἔργων κατορθοῦσι.
Κωɒ κωλοτηχ δεɒτῆ,	Ὅστις βόσκει τὰ κρυάρια
Ωϰεθ εδ̂ε λ̆εɒτῆ.	Κουρεύει τὸ μαλλί των.
Ω κωρ ϰεɒη δ̂εχτῆ,	Ὅτε εἶχον τὰ πρόβατα,
Νωκη κεɒ̀η μεχτῆ.	Δὲν εἶχον τὴν γνῶσιν.
Ναχι το' ερδ̂η μεχτη,	Τώρα ὁπ' ἦλθε ἡ γνῶσις,
Lε τ' ιϰαχη ϰεχτη.	Ἂς τὴν φάγουν τὰ σκυλιά.

Ατιε τσ' ιστη τσπατα,	'Ενθα ὑπάρχει τὸ ξίφος,
Ιστη εδε βεσα.	'Εκεῖ καὶ ἡ πεποίθησις.
Τεκ ιστη δασουρια,	'Ενθα ἡ ἀγάπη,
Ατιε 'στ' ε Περηνδια.	'Εκεῖ καὶ ὁ Θεός.
Κω 'στη μηρζεητηρια,	'Ενθα τὸ μῖσος,
Ατιε διαβηληρια.	'Εκεῖ καὶ ὁ διάβολος.
Γωρ τση ε' qι μβη δε,	Πέτρα ἥτις δὲν κάθηται,
Ψηκα κωκη ce.	Δὲν πιάνει ῥίζας.
Γωρ τση qωκωλον,	Πέτρα ἥτις κυλινδεῖται,
Ηετχεχ' qητωλον.	Τὸν ἑαυτόν της στρογγυλεύει.
Κοκα τση ε' χδηλγον,	Κεφαλὴ ἥτις δὲν ἐννοεῖ,
Σωμη σπρασηστον.	Πολλὰ ὑποφέρει.
Πηριαστα ξαλεση,	'Απ' ἔξω ἀπ' τὸ χορὸ,
Ζωμα κηκδιμα διμη.	Πολλὰ τραγούδια ξεύρω.
Γαζι εδε κελμι,	'Η χαρὰ καὶ ἡ λύπη,
Δυ βλεσηρ ιαχ' βεχαρ.	Εἶναι δύο ἀδελφαὶ δίδυμοι.
Ατιε τση σηστιχ,	'Εκεῖ ὅπου πτύεις,
Μοσ δρεθ σρα' ε λησιχ.	Μὴ ἐπιστρέψῃς καὶ γλύψῃς.
Ωβκωχη εσσχμη,	'Ενῷ τὸν λύκον βλέπομεν,
Τυρμαντ' ικηρκσιμη.	Τὰ ἴχνη του γυρεύομεν.
Βωκα σο θυεχετ',	"Αμα ἐκκόπτεται ὁ ἄρτος,
Ζ' κηιτετη μη δοτ.	Δὲν συγκολλᾶται πάλιν.
Κωσ ετσηχ κρα δαλε,	'Ο περιπατῶν σιγὰ,
Θετε κηρ' κδη μαλε.	Πηγαίνει ἕως τὰ βουνά.
Κωσ ετσηχ μβη ξγκω,	'Ο τρέχων πολὺ,
Ξσειτ βιε κδη τρασ.	'Εμπίπτει εἰς βόθρον.
Κωσ ωδση κρα κυλι,	"Οποιος ἐκάη 'στὸ κουρκοῦτι,
Ιρρχ εδε κοσιτ.	Φυσᾷ καὶ 'στὸ γιαούρτι.

Ατιε το' ιοτη ꝺϖατα,	Ἔνθα ὑπάρχει τὸ ξίφος,
Ιοτη εꝺε βεσα.	Ἐκεῖ καὶ ἡ πεποίθησις.
Τεκ ιοτη δαꝺωρια,	Ἔνθα ἡ ἀγάπη,
Ατιε 'οτ' ε Περηχδια.	Ἐκεῖ καὶ ὁ Θεός.
Κω 'οτη μηϙζητηρια,	Ἔνθα τὸ μῖσος,
Ατιε διαβηληρια.	Ἐκεῖ καὶ ὁ διάβολος.
Γωϙ τοη ζ' ϙι μβη δε,	Πέτρα ἥτις δεν κάθηται,
Ϙηκα χωκη ζε.	Δὲν πιάνει ῥίζας.
Γωϙ τοη ϙωκωλοχ,	Πέτρα ἥτις κυλινδύεται,
Ƀετχεχ' ϙητωλοχ.	Τὸν ἑαυτόν της στρογγυλεύει.
Κοκα τοη ζ' χδηʎɼοχ,	Κεφαλὴ ἥτις δὲν ἐννοεῖ,
Σωμη ϖηϱϖησοχ.	Πολλὰ ὑποφέρει.
Πηριαꝺτα ϐαλεση,	Ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸ χορὸ,
Ʒωμα κηχδιμα διμη.	Πολλὰ τραγούδια ξεύρω.
Γαζι εꝺε χεʎμι,	Ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη,
Δυ ϐλεζηρ ιαχ' βιχαρ.	Εἶναι δύο ἀδελφαὶ δίδυμοι.
Ατιε τοη ϖηꝺτιχ,	Ἐκεῖ ὅπου πτύεις,
Μϱσ δρεθ ϖρα ε ληϖιχ.	Μὴ ἐπιστρέφῃς καὶ γλύφῃς.
Ωʎκωχη εꝺοχμη,	Ἐνῷ τὸν λύκον βλέπομεν,
Ꞁυρματ' ικηϱκοιμη.	Τὰ ἴχνη του γυρεύομεν.
Βωκα ϖο θυεχετ',	Ἅμα ἐκκόπτεται ὁ ἄρτος,
Ζ' χʅιτετη μη ꝺοτ.	Δὲν συγγολλᾶται πάλιν.
Κωꝺ ετοηχ χɼα ꝺαʎε,	Ὁ περιπατῶν σιγὰ,
Ƀετε χηϱ' χδη μαʎε.	Πηγαίνει εως τὰ βουνά.
Κωꝺ ετοηχ μβη ϐϙαϖ,	Ὁ τρέχων πολὺ,
Ʒϖειτ βιε χδη τραϖ.	Ἐμπίπτει εἰς βόθρον.
Κωꝺ ωꝺοʅ χɼα χυλι,	Ὅποιος ἐκάη 'στὸ κουρκοῦτι,
Ιϱϱιχ εꝺε κοσιτ.	Φυσᾷ καὶ 'στὸ γιαούρτι.

BKSH

Μοσατη κα κακη, Σκιματη κα μβακη.	Αἱ ψεῖραι μᾶς τρώγουν, Καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔχομεν.
Νδηκ' κη θιμαρ τη ξεγηλ, Μη λεπωρ φλε ιμαθ.	Ὑπὸ μικρὸν θάμνον, Κοιμᾶται μέγας λαγώς.
Μιστη ηγα θοι ε' κδακετη, Ε κδ' ωκδαχτη θακετη.	Τὸ νύχι ἂν χωρισθῇ Τοῦ κρέατος ξηραίνεται.
Γλιστηρατη βαρα ε' ιακη, Ε δυ ξετη κη καλ σ' κακη.	Οἱ δάκτυλοι δὲν εἶναι ἴσοι, Οὔτε δύο ὁμοιοπαθεῖς.
Παστη Μημα παστη Τατα, Μη μιρη τη παστη τραστα.	Νάχ' ὁ Πατὴρ νάχ' ἡ Μήτηρ, Κάλλια νάχῃ τὸ ταγάρι.
Ατη τση σεχ κδη σοκη, Πριτ εδε κδη κοκη.	Ὅτι βλέπεις εἰς τοὺς ἄλλους Περίμενε καὶ εἰς ἑαυτόν.
Πο κωρ τε κεροσι λεσ, Γδυη βοτηκ' ε σηρμιτ.	Ἔπιασ' ὁ κασίδης μαλλί, Καὶ γελᾷ ὅλον τὸν κόσμον.
Κωσ σο δοτηκ κημβητη, Λιεκ εδε δημβητη.	Ὁ λερώνων τοὺς πόδας του Ἀλείφει τοὺς ὀδόντας του.
Κωσ τη πλετ, τη ξρετ. Κωσ τη ξρετ, τη κλετ.	Ὁ γεννῶν σέ, σὲ φονεύει. Ὁ φονεύων σε, σὲ ἐνταφιάζει.
Μοσ ωθη ωρε ε ξικ, Τη σκοκ' ιμιρε ε ελικ.	Νάξευρα πότ' ἀπέθαινα, Τὸν τάφον μόνος θ' ἄνοιγα.
Πρα τη διγ κωρ δοι ξδεση, Θαφη ξετη δοι σ' εσρεση.	Μὴ γίνεσαι γέφυρα καὶ αὖλαξ Νὰ διέλθῃ ὁ καλὸς καὶ ὁ κακός.
Σα ιγλατη ιστη σλαρι, Στριχ εδε τι κημβητη.	Ὅσον μακρὺ τὸ πάπλωμα, Ἄπλωσε καὶ τὰ πόδια σου.
Μηκησια μικησι, Λε σωκατεια μβη ξετο.	Ἡ φιλία μας φιλία, Τὸ συμφέρον μας συμφέρον.
Τυκη ζοτ, ε ωκη ζοτ, Λοπατη κωσ κα ικωλοτ;	Ἐσὺ ἀφέντης, ἐγὼ ἀφέντης, Τ' ἀγελάδια ποῖος φυλάττει;

Μοϙατη κα κακη,	Αἱ ψεῖραι μᾶς τρώγουν,
Ʒκιματη κα μβακη.	Καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔχομεν.
Νδηκ' κη θιμαρ τη ϐοɼηλ,	Ὑπὸ μικρὸν θάμνον,
Иη λεϖωρ φλε ιμαθ.	Κοιμᾶται μέγας λαγώς.
Μιʋτη κɼα θοι ζ' κδακετη,	Τὸ νύχι ἂν χωρισθῇ
Ε κδ' ωκδαχτη θακετη.	Τοῦ κρέατος ξηραίνεται.
Γλιʋτηρατη βαρα ζ' ιακη,	Οἱ δάκτυλοι δὲν εἶναι ἴσοι,
Ε ὃυ ϐετη κη καλ σ' κακη.	Οὔτε δύο ὁμοιοπαθεῖς.
Παστη Μημα ϖαστη Τατα,	Νάχ' ὁ Πατὴρ νάχ' ἡ Μήτηρ,
Μη μιρη τη ϖαστη τραστα.	Κάλλια νάχῃ τὸ ταγάρι.
Ατη τοη ʋεχ κὸη ʋοκη,	Ὅτι βλέπεις εἰς τοὺς ἄλλους
Πριτ εδε κδη κοκη.	Περίμενε καὶ εἰς ἑαυτόν.
Πο κωρ ζε κεροζι λεʋ,	Ἔπιασ' ὁ χασίδης μαλλὶ,
Ἰιυη βοτηκ' ε ϖηρκεʋ.	Καὶ γελᾷ ὅλον τὸν κόσμον.
Κωʋ ϖο δοτηκ κημβητη,	Ὁ λερώνων τοὺς πόδας του
Lïεκ εδε δημβητη.	Ἀλείφει τοὺς ὀδόντας του.
Κωʋ τη ϖλετ, τη ϐρετ.	Ὁ γενῶν σὲ, σὲ φονεύει.
Κωʋ τη ϐρετ, τη κλετ.	Ὁ φονεύων σε, σὲ ἐνταφιάζει.
Μοσ ωβη ωρε ε ϐικ,	Νάξευρα πότ' ἀπέθαινα,
Τη ʋοκ' ιμιρι ε ιλικ.	Τὸν τάφον μόνος θ' ἄνοιγα.
Πρα τη διιη κωρ δοι ϐδεση,	Μὴ γίνεσαι γέφυρα καὶ αὔλαξ
Ȣαϙη ϐετη δοι τ' εϖρεση.	Νὰ διέλθῃ ὁ καλὸς καὶ ὁ κακός.
Σα ιɼλατη ιʋτη ϖλαφι,	Ὅσον μακρὺ τὸ πάπλωμα,
Ʒτϙιχ εδε τι κημβητη.	Ἅπλωσε καὶ τὰ πόδια σου.
Μηκησια μικησι,	Ἡ φιλία μας φιλία,
Δε ϖωκαʋεια μβη ϐετʋ.	Τὸ συμφέρον μας συμφέρον.
Τυκη ζοτ, ε ωκη ζοτ,	Ἐσὺ ἀφέντης, ἐγὼ ἀφέντης,
Lοϖατη κωʋ κα ικωλοτ;	Τ' ἀγελάδια ποιὸς φυλάττει;

Πο ιβηρε κατρ' ε σιση,	Τάκαμες τέσσαρα πέντε.
Χα ε πι ε μος τη πρεση.	Φάγε, πίε, καὶ μὴ σὲ μέλλει.
Με γεριν' τηνδ χα ε πι,	Μὲ τὸν 'δικό σου φάγε πίε,
Ε δηκ' ε μαδηια μος κε.	Καὶ κοληγγὰ μὴν ἔχεις.
Ωστερπωαν λυμηρατη,	Ἐστέρευσαν οἱ ποταμοί,
Ε ωμβωρωαν ρικετη.	Καὶ ἱδρῶσαν τὰ ῥεῖθρα.
Ικη κγα κερι με τσεκ,	Φύγε ἄνθρωπον μὲ σημεῖον,
Σε κε σι κεκ τση μβηρεκ.	Δάκνει ὡς μουλαχτὸς κύων.
Ας ιτερητη, ας ιλαγητη,	Οὔτε στεγνός, οὔτε ὑγρός,
Ας ιρτοκητη, ας ιαγροκητη	Οὔτε ζεστός, οὔτε κρύος.
Εμιρα τη μιρη σ' κα,	Τὸ καλόν, καλὸν δὲν ἔχει,
Ε φατμιρι ας το' εκα.	Καὶ χαρὰ 'ς τὸν 'που τὸ ἔχει.
Νδερια κδερεη νουκη κα,	Ἡ τιμή, τιμὴ δὲν ἔχει,
Ε ς' βλιχετη με παρα.	Καὶ δὲν ἐξαγοράζεται.
Πακ μη μιρη ε σηρ κιρ,	Κάλλιον ὀλίγον πρὸς ὄφελος,
Σι μη σουμη ε πηρ λιμαη.	Ἢ πολὺ πρὸς ζημίαν.
Κωυ ξετε πα-φτωαρη,	Ὁ πηγαίνων χωρὶς φίλευμα,
Τεκ στρατκη πα-στρωαρη.	Ἔχει τὴν κλίνην ἄστρωτον.
Τυμι τη τη δαλη δρεια,	Ὁ καπνὸς νὰ ἐξέρχεται ἴσια,
Ιατ' ιστοημβηρη τυμακω.	Ἂς εἶν' ἡ καπνοδόχος στραβή.
Κωρ γκκα ε ξτρημβη κ'ανη,	Ὅταν βρίσκεις φάε καὶ κρύψε,
Πσε Πασκη κγα διτη σ'ιαχη.	Δὲν εἶναι Πάσχα πάντοτε.
Τουκε μβλεδουρ' σπακ κγα σπακ,	Φασοῦλι 'σὲ φασοῦλι,
Μβλοχετη θεσι σωμβακ.	Γεμίζει τὸ σακκοῦλι.
Ζογ ω ιλαυτη ια κενδοχ	Τὸ πρώϊμον πουλί,
Ια φλυτωροχ.	Ἢ πετᾷ, ἢ κελαδεῖ.
Πωνο σι σκαυ,	Δούλευε 'σὰν σκλάβος,
Ε χα σι ζοτ.	Καὶ τρῶγε 'σὰν ἀφέντης.

Πο ιβηρε κατρ' ε ϖεση,	Τἄκαμες τέσσαρα πέντε.
Χα ε ϖι ε μοσ τη ϖρεση.	Φάγε, πίε, καὶ μὴ σὲ μέλλει.
Με γεριχ' τηχὸ κα ε ϖι,	Μὲ τὸν 'δικό σου φάγε πίε,
Ε δηχ' ε μαϥηια μοσ κε.	Καὶ κοληγγιὰ μὴν ἔχεις.
Ωυτερϖωαχ ᴧυμηρατη,	'Εστέρευσαν οἱ ποταμοὶ,
Ε ωμβωρωαχ ρικετη.	Καὶ ἔβρυσαν τὰ ῥεῖθρα.
Ικὴ κᴦα κερι με τσεχ,	Φύγε ἄνθρωπον μὲ σημεῖον,
Σε ζε σι κεχ τοη μβηϥζεχ.	Δάκνει ὡς μουλοχτὸς κύων.
Ασ ιτερητη, ασ ιᴧαᴦητη,	Οὔτε στεγνὸς, οὔτε ὑγρὸς,
Ασ ιφτοκητη, ασ ιχᴦοχητη·	Οὔτε ζεστὸς, οὔτε κρύος.
Εμιρα τη μιρη σ' κα,	Τὸ καλὸν, καλὸν δὲν ἔχει,
Ε φατμιρι αι το' εκα.	Καὶ χαρὰ 'ς τὸν 'που τὸ ἔχει.
Νδερια χδεριη χωκη κα,	Ἡ τιμὴ, τιμὴ δὲν ἔχει,
Ε ζ' βᴧιχετη με ϖαρα.	Καὶ δὲν ἐξαγοράζεται.
Πακ μὴ μιρὴ ε ϖηρ κιρ,	Κάλλιον ὀλίγον πρὸς ὤφελος,
Σε μη ʊωμη ε ϖηρ ᴧυμη.	Ἢ πολὺ πρὸς ζημίαν.
Κωʊ ξετε ϖα-φτωχρη,	Ὁ πηγαίνων χωρὶς φίλευμα,
Ἤεχ ʊτρατχη ϖα-ʊτρωχρη.	Ἔχει τὴν κλίνην ἄστρωτον.
Τυμι τη τη δαᴧη δρειχ,	Ὁ καπνὸς νὰ ἐξέρχεται ἴσια,
Ιιετ' ιʊτϥημβηρη τυμακω.	Ἂς εἶν' ἡ καπνοδόχος στραβή.
Κωρ γεχ κα ε ξηρη μβη κ'αχη,	Ὅταν βρίσκεις φάε καὶ κρύψε,
Ηισε Παʊκη κᴦα διτη ζ'ιαχη.	Δὲν εἶναι Πάσχα πάντοτε.
Τωκε μβᴧεδωρ' ϖακ κᴦα ϖακ,	Φασοῦλι 'σὲ φασοῦλι,
Μβᴧοχετη θεσι ϖωμβακ.	Γεμίζει τὸ σακκοῦλι.
Ζοᴦω ιᴧαʊτη ια ικηχδοχ	Τὸ πρώϊμον πουλὶ,
Ια φᴧυτωροχ.	Ἢ πετᾷ, ἢ κελαδεῖ.
Πωχο σι ϥοϖ,	Δούλευε 'σὰν σκλάβος,
Ε κα σι ζοτ.	Καὶ τρῶγε 'σὰν ἀφέντης.

Βηρ' ιστη σαραι εβαρδη,	Ὁ παρᾶς εἶναι καμωμένος
Πηρ τσα διταξη τη εεςα.	Λευκός, διὰ μαύρας ἡμέρας.
Τσα με φωκιρα	Οἱ μὲν μὲ ὑπερφυσικὴν ἰσχὺν
Βηκηκ δρωδιρα.	Κατεργάζονται θαύματα.
Τη τιερη με φιαλη,	Ἄλλοι μὲ τὸν ἁπλοῦν λόγον
Τωκδηκηκ μαλη.	Διασείουσι τὸ ὄρος.
Ξογμη ιστ' αιο τση τογμη,	Θαῦμα εἶναι ὅ,τι βλέπομεν,
Ε τογμοκεμι σσε τογμη.	Θαυμάζομεν δὲ διότι βλέπομεν.
Ια-δο βωςα,	Τὸ θέλουν τ' ἀγκάθη ἀλλὰ
Ζ' ια λε κωκδα.	Δὲν ἀφίνει ἡ μύτη.
Φοατι διμτ'	Τὸ χωρίον καίεται,
Κοςβα κρικετ'.	Κ' ἡ κουροῦνα κτενίζεται.
Λυφτη κοφτη,	Ἂς κάμει πόλεμον
Ίακ μοσ κοφτη.	Ἀλλ' ἂς μὴ 'ματώσῃ.
Εμιτωρα,	Ἡ διεφθαρμένη εἶναι
Συσκιτωρα.	Ὡς τετυφλωμένη.
Σε φωαρη,	Ὡς εἶναι ξυρισμένος,
Λε κεθωρη.	Εἶναι καὶ κουρευμένος.
Κωρ κα τσορτα ςωσ ε φια	Τὸ καλάθι νάχ' σταφύλια
Ίιθη βοτα ιακη μια.	Κ' ὅλος ὁ κόσμος εἶναι φίλος.
Νη μηκjεσ, ικα με θεσ' ε	Τὸ πρωὶ μὲ τὴν δροσιά,
Χαροδα τη τη θηρεση.	Δὲν σ' ἐκάλεσ', ἔφυγα.
Σι τη ξεκη εστ', ο κοςβη,	Πῶς 'ναι κόρακα τὰ παιδιά σου
Σα ξεκ' ε σο κδςικεκη.	Ὅσον πάν' μαυρίζουνε.
Θετε τει ε ξεκ τγκω,	Πετάει 'σὰν κουροῦνα,
Σι κη σοςη κω μβη κω.	'Πὸ παλοῦκι 'σὲ παλοῦκι.
Κα κημβη τη τιλη,	Ἔχει τὰ πόδjα ἡ ἀκριβή,
Σι πωλα κδη δηρστιλη.	Σὰν κόττα 'στὴ νεροτριβή.

Βηρ' ιɔτη ϖαραι ιβαρδ̂η, Πηρ τɔα διταζη τη ζεζα.	Ὁ παρᾶς εἶναι καμωμένος Λευκὸς, διὰ μαῦρας ἡμέρας.
Τσα με φωκιρα Βηκηχ δζωδιρα.	Οἱ μὲν μὲ ὑπερφυσικὴν ἰσχὺν Κατεργάζονται θαύματα.
Τη τιερη με φιαλη, Τωχδηκηχ μαλη.	Ἄλλοι μὲ τὸν ἁπλοῦν λόγον Διασείουσι τὸ ὄρος.
Ξοχμη ιɔτ' αιɔ τɔη ɔοχμη, Ε ɔοχμοχεμι ϖσε ɔοχμη.	Θαῦμα εἶναι ὅ,τι βλέπομεν, Θαυμάζομεν δὲ διότι βλέπομεν.
Ια δο βωζα, Ζ' ια λε κωχδα.	Τὸ θέλουν τ' ἀχείλη ἀλλὰ Δὲν ἀφίνει ἡ μύτη.
Φɔατι διℸετ' Κοϙβα κριχετ'.	Τὸ χωρίον καίεται, Κ' ἡ κουροῦνα κτενίζεται.
Lυφτη κɔφτη, ℸακ μɔσ κɔφτη.	Ἂς κάμει πόλεμον Ἀλλ' ἂς μὴ 'ματώση.
Εμιτωρα, Συɔκιτωρα.	Ἡ διεφθαρμένη εἶναι Ὡς τετυφλωμένη.
Σι ϛωαρη, Δε κεθωρη.	Ὡς εἶναι ξυρισμένος, Εἶναι καὶ κουρευμένος.
Κωρ κα ɔϖορτα ϛωɔ ε φικ ℸιθη βοτα ιαχη μικ.	Τὸ καλάθι νάχ' σταφύλια Κ' ὅλος ὁ κόσμος εἶναι φίλοι.
Νη μηχℸεσ, ικα με ξεσ' ε Χαροξα τη τη θηϙεση.	Τὸ πρωὶ μὲ τὴν δροσιὰ, Δὲν σ' ἐκάλεσ', ἔφυγα.
Σι τη ξεχη ζοℸτ', ο κοϙβη, Σα ξεχ' ε ϖο χοζιχεχη.	Πῶς'ναι κόρακα τὰ παιδιά σου Ὅσον πάν' μαυρίζουνε.
Βετε τει ε ξιεχ τηκω, Σι κη σοϙη χω μβη κω.	Πετάει 'σὰν κουροῦνα, 'Πο παλοῦκι 'σε παλοῦκι.
Κα κημβη τη τιλη, Σι ϖωλα χοη δηρστιλη.	Ἔχει τὰ πόδια ἡ ἀκριβὴ, 'Σὰν κόττα 'στὴ νεροτριβή.

Δαρδα κδηκη δαφδη βιε.	Ὑπὸ ἀπιδιὰν τ' ἀπίδι πέφτει.
Δαρδα βιστιχ' εκα πραπα.	Κατόπιν εἶν' αἱ δυσκολίαι.
Νγα βιστι κηρσετ κοβεια.	Σ τὴν οὐρὰ τρίζ' ἡ σφενδόνη.
Συρι πλοτ βαρκω θατη.	Μάτι χορτάτο κοιλιὰ ἄδεια.
Βαρκω φιζη σ' κηττεκ μιρη.	Κοιλιὰ κενὴ δὲν χορεύει καλά.
Βαρκω πλοτ σ' κηττεκ δοτ.	Πλήρης δὲν χορεύει ποσῶς.
Νημα τσολι, γημα ιχορι.	Ἄνεμος τὰ φερε, ὀργὴ τὰ πῆρε.
Ωσητη σ' φελ κδη σπηρπιελτη.	Τὸ νερὸ τ' ἀνήφορο δὲν τρέχει.
Κυσ μηχγει, βλοι.	Ὅστις ἐτάχυνε ἔλεσε.
Κεχι λεκ, ουλκου περθ.	Κύων ὑλακτεῖ λύκος πέρδει.
Σι γελ' επακριτη.	Ὡς φαγητὸν ἀνάλατον.
Ιβουτι, σι κρυτι.	Ὁ μαλακός, ὡς χυλός.
Ικδουρι, σι γουρι.	Ὁ στερεός, ὡς πέτρα.
Πεση κι, δυ πεκτη.	Πέντε βόδια δυὸ ζευγάρια.
Πολι καου, κου ἐιτσι;	Ὁ βοῦς ἐγέννησε, ποῦ μόσχος;
Επηρπιελτα κα εδε ρηπιελτη.	Ὁ ἀνήφορος ἔχει κατήφορον.
Σι ιστη ζηκδι, εδε κουβηκδι	Κατὰ τὸν τόπον καὶ ἡ ὁμιλία
Νηρι κα γη, τιατρι κα εη.	Ὁ μὲν χρήματα ὁ δὲ φήμην.
Λυφτη κοφτη, γαχ μος κοφτη.	Ἂς πολεμῇς ἀλλ' ἂς μὴ πάθῃς.
Ιδουρουαρι, ιλιγξουαρι.	Ὁ ἐπιμένων δοξάζεται.
Τσα με κορδη, τσα με πορδη·	Τινὲς μὲ ξίφος, τινὲς μὲ ὕφος.
Τσα τη τσοκουτ, τσα τη κουδρησ.	Μιὰ τὸ καρφί, μιὰ τὸ πέταλο.
Νη χερ' ουριοτ πριφτι κδη θεσ.	Μιὰ φορὰ ἐγελάσθη ὁ παππᾶς.
Νγορδι ματσι, ουγιαλ μιου.	Ψόφησ' ὁ γάττος ἀνέστ' ὁ μῦς.
Φρικα ρουαν ζρεττατη.	Ὁ φόβος φυλάει τὰ ἔρημα.
Ικου νγα σιου, ρα κδη βρεσηρ	Ἀπ' τὴ βροχὴ στὴ χάλαζα.
Νεριου σα ρον, κανη μβησον.	Ὅσον ζῇ τις, τόσον μανθάνει.

ΤΕΛΟΣ.

Δαρδα κδηκη δαϙδη βιε.	Ὑπὸ ἀπιδιὰν τ' ἀπίδι πέφτει.
Δαρδα βιοτιϰ' εκα ϖραϖα.	Κατόπιν εἶν' αἱ δυσκολίαι.
Νγα βιοτι κηϙσετ κοβεια.	'Σ τὴν οὐρὰ τρίζ' ἡ σφενδόνη.
Συρι ϖλατ βαρκω θατη.	Μάτι χορτάτο κοιλιὰ ἄδεια.
Βαρκω φιρη σ' κητσεχ μιρη.	Κοιλιὰ κενὴ δὲν χορεύει καλά
Βαρκω ϖλοτ σ' κητσεχ δοτ.	Πλήρης δὲν χορεύει ποσῶς.
Νημα ισολι, γημα ιμορι.	Ἄνεμος τἄφερε, ὀργὴ τἄπῆρε.
Ωιητη τ' ϙεθ κδη ϖηρϖιελτη.	Τὸ νερὸ τἀνήφορο δὲν τρέχει.
Κωδ μηκγοι, βλοι.	Ὅστις ἐτάχυνε ἄλεσε.
Ϫεκι λεκ, ωλκω ϖιερθ.	Κύων ὑλακτεῖ λύκος πέρδει.
Σι γελ' εϖακριϖη.	Ὡς φαγητὸν ἀνάλατον.
Ιβωτι, σι κρυτι.	Ὁ μαλακὸς, ὡς χυλός.
Ικδωρι, σι γωρι.	Ὁ στερεὸς, ὡς πέτρα.
Πεση κε, δυ ϖεκτη.	Πέντε βώδια δυὸ ζευγάρια.
Πολι καω, κω ξιτοι ;	Ὁ βοῦς ἐγέννησε, ποῦ μόσχος;
Εϖηρϖιελτα κα εδερηϖιελτη	Ὁ ἀνήφορος ἔχει κατήφορον.
Σι ιστη θηκδι, εδε κωθηκδι	Κατὰ τὸν τόπον καὶ ἡ ὁμιλία
Иηρι κα γη, τιατρι κα τη.	Ὁ μὲν χρήματα ὁ δὲ φήμην.
Lυφτη κοφτη, γακ μοσ κοφτη	Ἂς πολεμίσ' ἀλλ' ἂς μὴ πάθη.
Ιδωρωαρι, ιληθδωαρι.	Ὁ ἐπιμένων δοξάζεται.
Τσα με κορδη, τσα με ϖορδη·	Τινὲς μὲ ξίφος, τινὲς μὲ ὕφος.
Τσα τη τοσκωτ, τσα τη κωδρησ.	Μιὰ στὸ καρφὶ, μιὰ στὸ πέταλο.
Иη κερ' ωφωτ ϖριφτι κδη θεσ.	Μιὰ φορὰ ἐγελάσθη ὁ παππᾶς.
Νγορδι ματσι, ωκγαλ μιω.	Ψόφισ' ὁ γάττος ἀνέστ' ὁ μῦς.
Φρικα ρωακ θρεστατη.	Ὁ φόβος φυλάει τὰ ἔρημα.
Ικω κγα σιω, ρα κδη βϙεσηρ	Ἀπ' τὴ βροχὴ στὴ χάλαζα.
Νεσιω σα ϙοκ, κακη μβησοκ.	Ὅσον ζῇ τις, τόσον μανθάνει.

ΤΕΛΟΣ.

Αἱ πλεῖσται τῶν τριφθόγγων τούτων εἶναι ἄχρησται, παραθέτομεν ὅμως μερικὰς λέξεις ἀλβανικὰς ἐχούσας τριφωνιέντους διφθόγγους ὡς δαια, βεια, αιο, εια, λεια, λεις, λυαι, μωαι, κωαι, ρωαι, φωαι, ωεη κτλ. ἅτινα πάντα προφέρονται διφθόγγως,=daja, beja, ajo, eja κλ. τονιζομένου τοῦ πρώτου φωνήεντος ἢ τῆς παραληγούσης ἐκτὸς ἐξαιρέσεων τινῶν.

Τετράφθογγοι.

Τὰ δὲ συντεταραζόμενα τετραφωνήεντα εἶναι ἄπειρα τὸν ἀριθμὸν οἷον,

ααια, ααιε, ααιη, ααιι, ααιο, ααιυ, ααιω.
εαια, εαιε, εαιη, εαιι, εαιο, εαιυ, εαιω.
ηαια, — — — — — —

Σημειωτέον ὅμως ὅτι καὶ αὗται εἰσὶ σύνθετοι ἐκ τῶν καταχρηστικῶν καὶ κυρίων διφθόγγων ὡς αα-ια, αα-ιε, εα-ια, εα-ιε, κτλ. ὧν αἱ πλεῖσται εἰσὶν ἄχρησται· παραθέτομεν δὲ μόνον τινὰ ἐξ αὐτῶν πρὸς παραδειγματισμόν, οἷον γρωαια εκωαια, ικωαιι, τρωαια κτλ. Καὶ προφέρονται τρισυλλάβως, ὁ τόνος πάντοτε εἰς τὴν πρώτην συλλαβήν, ἢ ἀντιπροπαραλήγουσαν.

Αἱ πλεῖσται τῶν τριφθόγγων τούτων εἶναι ἄχρησται, παραθέτομεν ὅμως μερικὰς λέξεις ἀλβανικὰς ἐχούσας τριφωνιέντους διφθόγγους ὡς δαια, βεια, αιο, εια, λεια, λειε, λυαι, μωαι, κωαι, ρωαι, ςωαι, ωιη κτλ. ἅτινα πάντα προφέρονται διφθόγγως,=dija, beja, ajo, eja κλ. τονιζομένου τοῦ πρώτου φωνήεντος ἢ τῆς παραληγούσης ἐκτὸς ἐξαιρέσεων τινῶν.

Τετράφθογγοι.

Τὰ δὲ συντεταρτιζόμενα τετραφωνήεντα εἶναι ἄπειρα τὸν ἀριθμὸν οἷον,

ααια, ααιε, ααιη, ααιι, ααιο, ααιυ, ααιω.
εαια, εαιε, εαιη, εαιι, εαιο, εαιυ, εαιω.
ηαια, — — — — — —

Σημειοτέον ὅμως ὅτι καὶ αὗται εἰσὶ σύνθετοι ἐκ τῶν καταχρηστικῶν καὶ κυρίων διφθόγγων ὡς αα-ια, αα-ιε, εα-ια, εα-ιε, κτλ. ὧν αἱ πλεῖσται εἰσὶν ἄχρησται· παραθέτομεν δὲ μόνον τινὰ ἐξ αὐτῶν πρὸς παραδειγματισμὸν, οἷον ςρωαια εκωαια, ικωαιι, τρωαια κτλ. Καὶ προφέρονται τρισυλλαβως, ὁ τόνος πάντοτε εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἢ ἀντιπροπαραλήγουσαν.

BKSH

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΩΝ.

Περὶ τῶν γραμμάτων ἐν γένει τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης παρατηροῦμεν ὅτι ταῦτα πάντα εἶναι ζυγά, ἤτοι τραχέα καὶ μαλακὰ ὡς β καὶ ϐ, π καὶ φ κτλ., ἐκτὸς τοῦ μ τὸ ὁποῖον εἶναι μοναδικόν· καὶ ὅτι ἐτέθησαν εἰς οἰκογενειακὰς σωρείας ὅπως γνωρισθῶσιν εὐχερέστερον.

Κατὰ φυσικὴν γένεσιν καὶ συνέπειαν τὸ ἄγριον γίνεται πρῶτον, καὶ ἔπειτα ἐξημεροῦται διὰ τῆς καλλιεργείας καὶ χρήσεως. Οὕτω πως καὶ εἰς τὴν φυσικὴν σειρὰν καὶ γένεσιν τῶν γραμμάτων, τὰ τραχέα παρήχθησαν πρῶτον καὶ ἔπειτα τὰ μαλακά. Βαμ βωμ γαμ γωμ δαμ δωμ ἐξῆλθον πρῶτον ἐκ τῶν χονδρῶν χειλέων τοῦ ἀγρίου καὶ ἀξέστου ἀνθρώπου καὶ ἔπειτα λεπτυνθέντα ταῦτα ὀλίγον καὶ κατεργασθέντα διὰ τῆς συχνῆς χρήσεως τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπικοινωνίας ἐπρόφερον αὐτὰ καὶ ὁμαλώτερον ϐαμ ϐωμ γαμ γωμ δαμ δωμ.

Καὶ αὐτὸ τὸ βρέφος ϐρρρ, καὶ δρρρ, καὶ τπρρ μμμ, ἀνάρθρους φωνὰς ἐκφέρει κατὰ πρῶτον ἐκ τῶν χειλέων του καὶ ἔπειτα ἐναρθρίζει τὸ βαββά, δαδδά, παππά, μαμμά, τσιτσί, κακά, κικί, κακκά, σισσί, τπροῦ τπροῦ κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΩΝ.

Περὶ τῶν γραμμάτων ἐν γένει τῆς Ἀλϐανικῆς γλώσσης παρατηροῦμεν ὅτι ταῦτα πάντα εἶναι ζυγά, ἤτοι τραχέα καὶ μαλακὰ ὡς β καὶ ϐ, ϖ καὶ φ κτλ., ἐκτὸς τοῦ μ τὸ ὁποῖον εἶναι μοναδικόν· καὶ ὅτι ἐτέθησαν εἰς οἰκογενειακὰς σωρείας ὅπως γνωρισθῶσιν εὐχερέστερον.

Κατὰ φυσικὴν γένεσιν καὶ συνέπειαν τὸ ἄγριον γίνεται πρῶτον, καὶ ἔπειτα ἐξημεροῦται διὰ τῆς καλλιεργείας καὶ χρήσεως. Οὕτω πως καὶ εἰς τὴν φυσικὴν σειρὰν καὶ γένεσιν τῶν γραμμάτων, τὰ τραχέα παρήχθησαν πρῶτον καὶ ἔπειτα τὰ μαλακά. Βαμ βωμ ɼαμ ɼωμ δαμ δωμ ἐξῆλθον πρῶτον ἐκ τῶν χονδρῶν χειλέων τοῦ ἀγρίου καὶ ἀξέστου ἀνθρώπου καὶ ἔπειτα λεπτυθέντα ταῦτα ὀλίγον καὶ κατεργασθέντα διὰ τῆς συχνῆς χρήσεως τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπικοινωνίας ἐπρόφερον αὐτὰ καὶ ὁμαλώτερον ϐαμ ϐωμ ℸαμ ℸωμ δαμ δωμ.

Καὶ αὐτὸ τὸ βρέφος βqqq, καὶ δqqq, καὶ ϖρρ μμμ, ἀνάρθρους φωνὰς ἐκφέρει κατὰ πρῶτον ἐκ τῶν χειλέων του καὶ ἔπειτα ἐναρθρίζει τὸ βαββὰ, δαδδὰ, παππά, μαμμά, τσιτσὶ, κακά, κικὶ, κακκὰ, ϖιϖϖι, τπροῦ τπροῦ κτλ.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα ἀντίθετα παραδείγματα πολιτικῆς κακοδιοικήσεως τῆς καταρρεούσης Τουρκίας, ἂν καὶ ἔχει πολλὰς καὶ ἀντιζήλους ἐθνικότητας, καὶ τῆς πολιτικῆς περινοίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τῶν μὲν ἀπόλυτον πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν παρεχουσῶν εἰς ἁπάσας τὰς κοινωνικὰς ἀποχρώσεις, τῆς δὲ περιοριζούσης, ἢ νὰ εἴπωμεν καλλίτερον, μὴ κατανοησάσης καὶ ἐκτιμησάσης τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἰσοπολιτείαν ἐπὶ τῶν διαφόρων αὐτῆς λαῶν.

Ἡ καταδίωξις τῶν ἰδεῶν εἶναι πολιτικὴ σήμερον ἀπηρχαιωμένη καὶ σόλοικος διότι ἐφάρμοσε τὴν δοξασίαν ταύτην εἰς ὅλα τὰ ζητήματα καὶ θὰ ἴδῃς τὰς ὀλεθρίας συνεπείας αὐτῆς. Αὕτη ἦτο ἐν χρήσει ὅτε ἡ ἀνθρωπότης ἦτο εἰσέτι ἐν τῇ νηπιότητι αὐτῆς καὶ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ δεισιδαιμονία ἐπεπόλαζον. Σήμερον τοιαῦται τάσεις ἐξαλείφονται καὶ θεωροῦνται μάλιστα ὀπισθοδρομικαὶ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῆς παιδείας καὶ ἐξαπλώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ. Τὸ μυστήριον σήμερον τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, ὅπερ αἱ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι ἐκυοφόρησαν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐγαλούχισαν ἐν Ἀμερικῇ διὰ φιλελευθέρων θεσμῶν, εἶναι ἡ ἀπόλυτος πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ ἰσότης πάντων, ἔν τε ταῖς δοξασίαις καὶ ἐνεργείαις αὐτῶν. Τὸ δόγμα τοῦτο κατέστη ἤδη πλέον ἀξίωμα ἀναμφήριστον καὶ ὅ,τι ἀντιβαίνει κατ' αὐτοῦ καταρρέει, διότι βασίζεται ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ δικαιώματος ὅπερ

Παραθέτομεν ἐνταῦθα ἀντίθετα παραδείγματα πολιτικῆς κακοδιοικήσεως τῆς καταρρεούσης Τουρκίας, ἂν καὶ ἔχει πολλὰς καὶ ἀντιζήλους ἐθνικότητας, καὶ τῆς πολιτικῆς περινοίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τῶν μὲν ἀπόλυτον πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν παρεχουσῶν εἰς ἁπάσας τὰς κοινωνικὰς ἀποχρώσεις, τῆς δὲ περιοριζούσης, ἢ νὰ εἴπωμεν καλλίτερον, μὴ κακατανοησάσης καὶ ἐκτιμησάσης τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἰσοπολιτείαν ἐπὶ τῶν διαφόρων αὐτῆς λαῶν.

Ἡ καταδίωξις τῶν ἰδεῶν εἶναι πολιτικὴ σήμερον ἀπηρχαιομένη καὶ σόλοικος διότι ἐφάρμοσε τὴν δοξασίαν ταύτην εἰς ὅλα τὰ ζητήματα καὶ θὰ ἴδῃς τὰς ὀλεθρίας συνεπείας αὐτῆς. Αὕτη ἦτο ἐν χρήσει ὅτε ἡ ἀνθρωπότης ἦτο εἰσέτι ἐν τῇ νηπιότητι αὐτῆς καὶ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ δεισιδαιμονία ἐπεπόλαζον. Σήμερον τοιαῦται τάσεις ἐξαλείφονται καὶ θεωρῶνται μάλιστα ὀπισθοδρομικαὶ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῆς παιδείας καὶ ἐξαπλώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ. Τὸ μυστήριον σήμερον τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, ὅπερ αἱ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι ἐκυοφόρησαν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐγαλούχισαν ἐν Ἀμερικῇ διὰ φιλελευθέρων θεσμῶν, εἶναι ἡ ἀπόλυτος πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ ἰσότης παντων, ἔν τε ταῖς δοξασίαις καὶ ἐνεργείαις αὐτῶν. Τὸ δογμα τοῦτο κατέστη ἤδη πλέον ἀξίωμα ἀναμφίρηστον καὶ ὅ,τι ἀντιβαίνει κατ' αὐτοῦ καταρρέει, διότι βασίζεται ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ δικαιώματος ὅπερ ἕκαστος οἴκοθεν κέκτηται νὰ σχηματίζῃ ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις καὶ νὰ ζητῇ νὰ πραγματοποιῇ καὶ διαδίδῃ αὐτάς, οὖσαι ἀναφέρετον δικαίωμα αὐτοῦ καὶ καθ' ἃς ἡ κτηνώδης βία δὲν δύναται νὰ κατισχύσῃ.

Ἐὰν ἀλήθειά τις ἀποβαίνει τόσον ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταμάχητος, — ἄλλως δὲν θὰ δύναται νὰ ἵσταται εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς,—καὶ τὴν ὁποίαν δὲν δύνασαι νὰ καταπολεμίσῃς λογικῶς εἰμὴ διὰ τῆς καταδιώξεως καὶ νὰ κινδυνεύῃς μάλιστα νὰ χάσῃς καὶ τὴν ὑπόληψίν σου, εἶναι εὐηπολήπτως νὰ ἀσπασθῇς αὐτήν, ἄλλως, μὴ τὴν παρενοχλήσῃς, διότι ἂν εἶναι γνήσιος ἀλήθεια θὰ ὑπερισχύσῃ ὀψέποτε σὺ δέ, δὲν θὰ κινδυνεύῃς νὰ φαίνεσαι καὶ ὅτι θεομαχεῖς.

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν ἐνταῦθα, δύναται ἔθνος τι νὰ νομοθετήσῃ νόμους, οἱονεὶ ἄνω ποταμῶν, ἀπαγορεῦον τὴν φυσικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῶν ὄντων; Ἂν τοῦτο γείνῃ, ἡ πρᾶξις θὰ εἶναι ἀπάνθρωπος, τυραννικὴ καὶ παράβασις τῶν νόμων τῆς φύσεως καὶ οἱ νόμοι ἐκεῖνοι θὰ καταπέσουν ἀφ' ἑαυτῶν. Ναὶ μέν, ἠμπορεῖ νὰ περιστείλῃ καὶ περιορίσῃ τὴν ἔκρυθμον ἐκτροχίασιν τάσεων τινων, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἐξαλείψῃ φυσικὰς ὁρμὰς ἐκτὸς ἐὰν τὰς καταστρέψῃ ὁλοτελῶς. Διότι ἐν τῇ σχετικῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἀναπτύξει ἑκάστου ὄντος πρὸς ἐπίτευξιν ἀγαθοῦ τινος ἔγκειται ἡ ἀπόλυτος εὐζωία καὶ εὐημερία αὐτοῦ. Ἄρα, τὸ δόγμα τοῦ περιορισμοῦ καὶ τῆς καταδειναστεύσεως οἴκοθεν πίπτει.

ἕκαστος οἴκοθεν κέκτηται νὰ σχηματίζῃ ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις καὶ νὰ ζητᾷ νὰ πραγματοποιῇ καὶ διαδίδῃ αὐτάς, οὖσαι ἀναφέρετον δικαίωμα αὐτοῦ καὶ καθ' ἃς ἡ κτηνώδης βία δὲν δύναται νὰ κατισχύσῃ.

Ἐὰν ἀλήθειά τις ἀποβαίνει τόσον ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταμάχητος, — ἄλλως δὲν θὰ δύναται νὰ ἵσταται εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς,—καὶ τὴν ὁποίαν δὲν δύνασαι νὰ καταπολεμίσῃς λογικῶς εἰμὴ διὰ τῆς καταδιώξεως καὶ νὰ κινδυνεύῃς μάλιστα νὰ χάσῃς καὶ τὴν ὑπόληψίν σου, εἶναι εὐηπολήπτως νὰ ἀσπασθῇς αὐτήν, ἄλλως, μὴ τὴν παρενοχλήσῃς, διότι ἂν εἶναι γνήσιος ἀλήθεια θὰ ὑπερισχύσῃ ὀψέποτε σὺ δέ, δὲν θὰ κυνδυνεύῃς νὰ φαίνεσαι καὶ ὅτι θεομαχεῖς.

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν ἐνταῦθα, δύναται ἔθνος τι νὰ νομοθετήσῃ νόμους, οἱονεὶ ἄνω ποταμῶν, ἀπαγορεῦον τὴν φυσικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῶν ὄντων; Ἂν τοῦτο γείνῃ, ἡ πρᾶξις θὰ εἶναι ἀπάνθρωπος, τυραννικὴ καὶ παράβασις τῶν νόμων τῆς φύσεως καὶ οἱ νόμοι ἐκεῖνοι θὰ καταπέσουν ἀφ' ἑαυτῶν. Ναὶ μέν, ἠμπορεῖ νὰ περιστείλῃ καὶ περιορίσῃ τὴν ἔκρυθμον ἐκτροχίασιν τάσεών τινων, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἐξαλείψῃ φυσικὰς ὁρμὰς ἐκτὸς ἐὰν τὰς καταστρέψῃ ὁλοτελῶς. Διότι ἐν τῇ σχετικῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἀναπτύξει ἑκάστου ὄντος πρὸς ἐπίτευξιν ἀγαθοῦ τινος ἔγκειται ἡ ἀπόλυτος εὐζωία καὶ εὐημερία αὐτοῦ. Ἄρα, τὸ δόγμα τοῦ περιορισμοῦ καὶ τῆς καταδειναστεύσεως οἴκοθεν πίπτει.

γκαθὸς φυλάττον τὴν αὐτὴν φωνὴν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων ὁμοίαν οἷον γκα, γκε, γκη, γκι, γκο, γκου ═ ɾα, ɾε, ɾη, ɾι, ɾο, ɾω. Ἐκτὸς τὸ υ ὅπερ ψιλὸν καὶ δὲν συναρμόζεται μὲ τὸ τραχὺ ɾ.

Τὸ ɿ ἀντίστροφον τοῦ ɾ προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν gh ὁμαλὸν καὶ τὸ νεοελλην. γγε εἰς τὰς λέξεις ἄγγελος ἐγκέφαλος φυλάττον τὴν αὐτὴν φωνὴν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων ὁμοίαν, ὡς γγια, γγιε, γγιη, γγι, γγιο, γγιυ ═ ɿα, ɿε, ɿη, ɿι, ɿο, ɿυ, ἐκτὸς τοῦ ω ὅπερ τραχὺ καὶ δὲν συναρμόζεται μετὰ τοῦ ὁμαλοῦ ɿ, καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων ὁμοιοτρόπως προφέρεται, ὡς εἰς τὰς λέξεις σοɿ, φρηκɿ, αἵπερ πληθυντικαὶ εἰσὶ τῶν λέξεων σοɾ, φρηκɾ.

Τὸ κ ὡς τὸ γαλλικὸν c πρὸ τοῦ ô οἷον coté καὶ ὡς τὸ νεοελληνικὸν κ πρὸ τοῦ α φυλάττον τὴν αὐτὴν φωνὴν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων, οἷον κά, κέ, κή, κί, κό, κού ═ κα, κε, κη, κι, κο, κω, ἐκτὸς τοῦ υ ὅπερ ψιλὸν καὶ δὲν συναρμόζεται μὲ τὸ τραχὺ κ.

Τὸ δὲ ϰ τὸ ἀντίστροφον τοῦ κ ὡς τὸ γαλλικὸν c πρὸ τοῦ u οἷον cult καὶ ὡς τὸ νεοελληνικὸν κ πρὸ τοῦ ε φυλάττον τὴν αὐτὴν φωνὴν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων, οἷον κιὰ, κιὲ, κιὴ, κιὶ, κιὸ, κιὺ ═ ϰα, ϰε, ϰη, ϰι, ϰο, ϰυ, ἐκτὸς τοῦ ω ὅπερ τραχὺ καὶ δὲν συναρμόζεται μετὰ τοῦ ὁμαλοῦ ϰ, καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων προφέρεται ὁμοιοτρόπως ὡς εἰς τὰς λέξεις φιϰ, μιϰ, αἵπερ πληθυντικαὶ εἰσὶ τῶν λέξεων φικ, μικ.

γκαδὸς φυλάττον τὴν αὐτὴν φωνὴν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων ὁμοίαν οἷον γκα, γκε, γκη, γκι, γκο, γκου = ɼα, ɼε, ɼη, ɼι, ɼο, ɼω. Ἐκτὸς τὸ υ ὅπερ ψιλὸν καὶ δὲν συναρμόζεται μὲ τὸ τραχὺ ɼ.

Τὸ ɿ ἀντίστροφον τοῦ ɼ προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν gh ὁμαλὸν καὶ τὸ νεοελλην. γγε εἰς τὰς λέξεις ἄγγελος ἐγκέφαλος φυλάττον τὴν αὐτὴν φωνὴν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων ὁμοίαν, ὡς γγια, γγιε, γγιη, γγι, γγιο, γγιυ = ɿα, ɿε, ɿη, ɿι, ɿο, ɿυ, ἐκτὸς τοῦ ω ὅπερ τραχὺ καὶ δὲν συναρμόζεται μετὰ τοῦ ὁμαλοῦ ɿ, καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων ὁμοιοτρόπως προφέρεται, ὡς εἰς τὰς λέξεις ζοɿ, φρηκɿ, αἵπερ πληνθυντικαὶ εἰσὶ τῶν λέξεων ζοɼ, φρηκɼ.

Τὸ κ ὡς τὸ γαλλικὸν c πρὸ τοῦ è οἷον cafè καὶ ὡς τὸ νεοελληνικὸν κ πρὸ τοῦ α φυλάττον τὴν αὐτὴν φωνὴν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων, οἷον κὰ, κὲ, κὴ, κὶ, κὸ, κοὺ = κα, κε, κη, κι, κο, κω, ἐκτὸς τοῦ υ ὅπερ ψιλὸν καὶ δὲν συναρμόζεται μὲ τὸ τραχὺ κ·

Τὸ δὲ ꓘ τὸ ἀντίστροφον τοῦ κ ὡς τὸ γαλλικὸν c πρὸ τοῦ u οἷον cult καὶ ὡς τὸ νεοελληνικὸν κ πρὸ τοῦ ε φυλάττον τὴν αὐτὴν φωνὴν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων, οἷον κιὰ, κιὲ, κιὴ, κιὶ, κιὸ, κὺ, = ꓘα, ꓘε, ꓘη, ꓘι, ꓘο, ꓘυ, ἐκτὸς τοῦ ω ὅπερ τραχὺ καὶ δὲν συναρμόζεται μετὰ τοῦ ὁμαλοῦ ꓘ, καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων προφέρεται ὁμοιοτρόπως ὡς εἰς τὰς λέξεις φιꓘ, μιꓘ, αἵπερ πληθυντικαὶ εἰσὶ τῶν λέξεων φικ, μικ.

Τὰ ὀδοντόφωνα.

Δ=D δ=Dh Τ=T Θ=Th.

Τὸ δ προφέρεται τραχύτερον τοῦ νεοελληνικοῦ, καὶ ὡς τὸ γαλλικὸν d εἰς τὴν λέξιν dandin ἢ ὡς αὗται αἱ πεποιημέναι λέξεις δοῦπος καὶ γδοῦπος. «Δούπησε δ' οὐρανόθεν μητιέτα Ζεύς» λέγει ὁ Ὅμηρος, δηλ. ἔκαμε τὸν κρότον δουπ, δουπ πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὡς δάπτω δαρδάπτω αὐτὸ τὸ δηρ, δηρ, ὅπου γίνεται εἰς τὸ τρίψιμον ἢ συντρίψιμον καὶ ξέσχισμα ἑνὸς πράγματος, δέρω, γδέρω, δαρτὸς, γδαρτὸς, δραγδὴν (dragging) γραβδὴν, βδέλγω κ.τ.λ. φανερόνουσιν αὐτὴν τὴν ἀνδρικὴν καὶ ζωηρὰν προφορὰν τοῦ γράμματος τούτου.

Τὸ δὲ δ ὡς τὸ νεοελληνικὸν δ ἢ τὸ ἀγγλικὸν th εἰς τὰς λέξεις the, this, that.

Τὸ τ ὡς τὸ ἑλληνικὸν τ καὶ ὡς τὸ λατινικὸν t ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ δὲ θ ὡς τὸ ἑλληνικὸν θ, ἢ τὸ ἀγγλικὸν th εἰς τὰς λέξεις thin, thing, thorough.

Τὰ ὀδοντόφωνα.

Δ=D ◺=Th T=T Θ=Th.

Τὸ δ προφέρεται τραχύτερον τοῦ νεοελληνικοῦ, καὶ ὡς τὸ γαλλικὸν d εἰς τὴν λέξιν dandin ἢ ὡς αὗται αἱ πεποιημέναι λέξεις δ̀οῦπος καὶ γδοῦπος. «Δούπησε δ' οὐρανόθεν μητιέτα Ζεὺς» λέγει ὁ Ὅμηρος, δηλ. ἔκαμε τὸν κρότον δ̀ουπ, δ̀ουπ πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὡς δ̀άπτω δ̀αρδάπτω αὐτὸ τὸ δ̀ηρ, δ̀ηρ, ὅπου γίνεται εἰς τὸ τρίψιμον ἢ συντρίψιμον καὶ ξέσχισμα ἑνὸς πράγματος, δ̀έρω, γδέρω, δ̀αρτὸς, γδ̀αρτὸς, δ̀ραγδ̀ην (dragging) γραβδ̀ην, βδέλγω κ.τ.λ. φανερόνουσιν αὐτὴν τὴν ἀνδρικὴν καὶ ζωηρὰν προφορὰν τοῦ γράμματος τούτου.

Τὸ δὲ δ̀ ὡς τὸ νεοελληνικὸν δ ἢ τὸ ἀγγλικὸν th εἰς τὰς λέξεις the, this, that.

Τὸ τ ὡς τὸ ἑλληνικὸν τ καὶ ὡς τὸ λατινικὸν t ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ δὲ θ ὡς τὸ ἑλληνικὸν θ, ἢ τὸ ἀγγλικὸν th εἰς τὰς λέξεις thin, thiug, thorough.

ΠΕΡΙ ΕΝΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΤΥΠΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Ὁ ἄνθρωπος ἔμαθε τὴν γλῶσσάν του ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς φύσεως, μεταποιήσας καὶ τροποποιήσας τὴν ἄναρθρον φωνὴν αὐτῆς κατὰ τὴν φαντασίαν καὶ τὴν ὀργανικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν καὶ διασκευήν.

Ὁ ἄνεμος εἰς τὴν νηπιότητα αὐτοῦ ἐχαΐδευεν τὰς παρειάς του καὶ ἐνανάριζεν αὐτὸν εἰς ὕπνον, διὰ τῶν ἀνάρθρων φωνῶν φφφ, τττ, φρρρ, βηηη, θηηη, ἐξ ὧν αἱ ἀλβανικαὶ ὀνοματοποιήσεις φυτ, φυσηκ, φυσ, φυση, φυσηκ, φρυκ, φρυιτ, σηρ, σηρμη, φηρμη, φηρκη, φηρκοκ βηκ, βεκ βωκλ, βωκλετ, βεθ, βηηκτη· καὶ αἱ ἑλληνικαὶ φωνέω, φωνη, ζέω, ζωή, φύω, φύσις, φρίω, φρίσσω, βοάω, βοη, βοῦς κ. τ. λ.

Ἡ βροντὴ τὸν ἐξύπνα καὶ τὸν ἐτρόμαζε μένοντα ἐκστατικὸς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς διὰ τοῦ βρρρ, κρρρ, τρρρ, βωπ, δωπ, ἐξ ὧν αἱ ἀλβανικαί, βρωμβωλιμη, βρωμβωλικ, γημηστιμη γημιτοκ, κηρσετ, κηισμη, κηρστηλικ, κηρστηλιμη, τηρμετ, τερμητοκ, τρημβ. τρημβηκ, βωπ, βωπη, βωπηκ, δωπ, δωπη, δωπηκ, στωπηκ, στωπητ, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ βροντάω βροντή, κρούω κροῦσμα, κροτέω κρότος, τρέμω τρόμος, δουπέω δοῦπος.

ΠΕΡΙ ΕΝΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΤΥΠΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Ὁ ἄνθρωπος ἔμαθε τὴν γλῶσσάν του ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς φύσεως, μεταποιήσας καὶ τροποποιήσας τὴν ἄναρθρον φωνὴν αὐτῆς κατὰ τὴν φαντασίαν καὶ τὴν ὀργανικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν καὶ διασκευήν.

Ὁ ἄνεμος εἰς τὴν νηπιότητα αὐτοῦ ἐχαΐδευεν τὰς παρειάς του καὶ ἐνανάριζεν αὐτὸν εἰς ὕπνον, διὰ τῶν ἀνάρθρων φωνῶν φφφ, ϛϛϛ, φρρρ, βϙϙϙ, ϑϙϙϙ, ἐξ ὧν αἱ ἀλϐανικαὶ ὀνοματοπιήσεις φυσ, φυσηκ, φυʊ, φυʊη, φυʊηκ, φρυκ, φρυμη, ϛηρ, ϛηρμη, φηρμη, φηϙκη, φηϙκοκ βηκ, βικ βωκλ, βωκλισ, βϙεθ, βϙηκɼη· καὶ αἱ ἑλληνικαὶ φωνέω, φωνή, ζέω, ζωή, φύω, φύσις, φρίω, φρίσσω, βοάω, βοη, βοῦς. κ. τ. λ.

Ἡ βροντὴ τὸν ἐξύπνα καὶ τὸν ἐτρόμαζε μένων ἐκστατικὸς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς διὰ τοῦ βϙϙϙ, κϙϙϙ, τρρρ, βωϖ, δωϖ, ἐξ ὧν αἱ ἀλϐανικαὶ, βρωμβωλιμη, βρωμβωλικ, ꞁημητιμη ꞁημητοκ, κηϙσεσ, κϙισμη, κηϙσηλικ, κηϙσηλιμη, τηρμετ, τερμητοκ, τρημβ. τρημβηκ, βωϖ, βωϖη, βωϖηκ, δωϖ, δωϖη, δωϖηκ, ʊτωϖηκ, ʊτωϖησ, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ βροντάω βροντὴ, κρούω κροῦσμα, κροτέω κρότος, τρέμω τρόμος, δουπέω δοῦπος.

Τὸ πρόβατον ἢ ὁ βοῦς ἔκραζεν αὐτὸν ὡς πατέρα, ἢ ἐδείκνυον αὐτῷ τὸν τρόπον τοῦτον διὰ τοῦ μηηη, μααα, ϖααα, τααα, ἐξ ὧν ἔγειναν αἱ ἀλβανικαὶ ημη, μημμη, ϖαϖϖη, ταττη, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ μάμμη, μήτηρ, πάππος, πατήρ, καὶ αἱ λατινικαὶ καὶ παράγωγοι αὐτῆς mater, pater, mère, père, mother, father.
Τὰ πτηνὰ τὸν ἔτερπον διὰ τοῦ ἐξαισίου κελαδήματος αὐτῶν μὲ τὸ ζικ, ζοκ, τσηρ, στηρ, στηρ, τσιω, φιω, ἐξ ὧν αἱ ἀλβανικαὶ ζογ, ζογη, τσικὸζαρ, τσιχλη, τσιλιξικη, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ πτάω πετάω, πτῆσις πτηνὸν, πτῶσις πτῶμα, στρουθὸς καὶ στρουθίον.

Τὸ πῦρ τὸν ἐθέρμαινε διὰ τοῦ ζηρ, ζηρ, φω, φω, φυρ, φυρ, ἐξ ὧν αἱ ἀλβανικαὶ ζιαρ, ζιαρμ, διεκ, σιεκ, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ζέω ζωὴ, φύω φῶς, πῦρ, foveo, focus, feu, fire, fogo.

Ἡ ἀστραπὴ διὰ τοῦ φητ, φητ, σκηπ, σκεπ, στηρ, ἔγεινε τὸ φητφητοκ σκηπετ σκεπητοκ σκεπητιμη, ἀστράπτω ἀστραπή. Ἡ βροχὴ κάμνει σηρρρ, χηρρρ, ἐξ οὗ τὸ σι, σιρ, ὕω, ὕδωρ. Τὸ ὕδωρ κάμνει ρηρρ, τηρρρ, φηλλλ· ὅθεν ρεθ, ρεθηκ, ρεθοκ, ρικ, ρηκοκ ρηκιμη, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ῥέω, ῥεῖθρον ῥοὸς, τρέχω, τροχὸς, river, rivière, fluvus flow, fluent, κτλ. Ταῦτα πάντα τὸν ἐδίδαξαν ἐν τῇ νηπιότητί του νὰ φθέγγεται καὶ νὰ μιμεῖται τὴν φύσιν εἰς τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοίων του συγκοινωνίαν καὶ εἰς τὴν μετάδοσιν τῶν ἰδεῶν του.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ φυσικῇ αὐτοῦ καὶ ἀκα-

Τὸ πρόβατον ἢ ὁ βοῦς ἔκραζεν αὐτὸν ὡς πατέρα, ἢ ἐδείκνυον αὐτῷ τὸν τρόπον τοῦτον διὰ τοῦ μηηη, μααα, ϖααα, τααα, ἐξ ὧν ἔγειναν αἱ ἀλβανικαὶ ημη, μημμη, ϖαϖϖη, ταττη, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ μάμμη, μήτηρ, πάππος, πατὴρ, καὶ αἱ λατινικαὶ καὶ παράγωγοι αὐτῆς mater, pater, mère, père, mother, father.

Τὰ πτηνὰ τὸν ἔτερπον διὰ τοῦ ἐξαισίου κελαδήματος αὐτῶν μὲ τὸ ςικ, ςοκ, τσηρ, στηϙ, ϖτηρ, τσιω, φιω, ἐξ ὧν αἱ ἀλβανικαὶ ςογ, ςογη, τσιχδςαρ, τσιχλη, τσιʎιξιχη, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ πτάω πετάω, πτῆσις πτηνὸν, πτῶσις πτῶμα, στρουθὸς καὶ στρουθίον.

Τὸ πῦρ τὸν ἐθέρμαινε διὰ τοῦ ςηρ, ςηρ, φω, φω, φυρ, φυρ, ἐξ ὧν αἱ ἀλβανικαὶ ςιαρ, ςιαρμ, διεκ, ϖιεκ, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ζέω ζωὴ, φύω φῶς, πῦρ, foveo, focus, feu, fire, fogo.

Ἡ ἀστραπὴ διὰ τοῦ φητ, φητ, ɔκηϖ, ɔκεϖ, ɔτηρ, ἔγεινε τὸ φητφητοχ ɔκηϖετ ɔκεϖητοχ ɔκεϖητιμη, ἀστράπτω ἀστραπή. Ἡ βροχὴ κάμνει ɔηρρρ, χηρρρ, ἐξ οὗ τὸ ɔι, ɔιρ, ὕω, ὕδωρ. Τὸ ὕδωρ κάμνει ϙηϙϙ, τηϙϙϙ, φηλλλ· ὅθεν ϙεθ, ϙεθηκ, ϙεθοκ, ρικ, ρηκοκ ρηκιμη, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ῥέω, ῥεῖθρον ῥοῦς, τρέχω, τροχὸς, river, rivière, fluvus flow. fluent, κτλ. Ταῦτα πάντα τὸν ἐδίδαξαν ἐν τῇ νηπιότητί του νὰ φθέγγεται καὶ νὰ μιμεῖται τὴν φύσιν εἰς τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοίων του συγκοινωνίαν καὶ εἰς τὴν μετάδοσιν τῶν ἰδεῶν του.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ φυσικῇ αὐτοῦ καὶ ἀκαφον ἀλφάβητον, ὅπερ καὶ ὁ παρ' ἡμῖν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατρίψας καὶ ἀποθανὼν ἐντριβὴς γλωσσολόγος, ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει κ. Γ. Φίνλαϋ, πολὺ ἐνέκρινε καὶ συνίστα ὡς τὸ τελειότερον καὶ φυσικώτερον. Ὥστε τὸ ἀλβανικὸν τοῦτο ἀλφάβητον εἶναι διπλοῦν σχεδὸν τοῦ φοινικικοῦ.

Ἐσχημάτισα, λοιπόν, αὐτὸ συνάλληλον καὶ ὁμοιόμορφον, κατατάξας αὐτὸ κατὰ τὴν φωνητικὴν αὐτοῦ σειρὰν καὶ ἀκολουθίαν, διαιρέσας αὐτὸ κατὰ τὰ ἑπτὰ φωνήεντα ἀρχίζων ἀπὸ τὸ Α καὶ τελειώνων εἰς τὸ Ω συλλαβίζων τὰ ἐπακόλουθα σύμφωνα διὰ τῶν προκαταρκτικῶν φωνηέντων. Προέταξα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ παχύφωνα καὶ ὑπέταξα τὰ ἐπιπρόσθετα καὶ λεπτόφωνα γράμματα ὡς ἀντίθετα καὶ ἀντίστοιχα αὐτῶν, οἷον, τὸ βα, πρὸ τοῦ ξα, τὸ πα, πρὸ τοῦ φα καὶ καθ' ἑξῆς, ὡς τοῦτο φαίνεται ἐξ αὐτῆς τῆς κατατάξεως αὐτοῦ, καὶ συνεμορφώθην μὲ τὴν ἐν γένει ἀνὰ πάσας τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπης παραδεδεγμένην προφορὰν τῶν συμφώνων, δηλ. τοῦ βα = τοῦ be, τοῦ γε = τοῦ ge, τοῦ δη = τοῦ de κτλ. Ἡ δὲ προφορὰ τῶν ἀλβανικῶν διφθόγγων εἶναι ὅλως ἰδιόρρυθμος καὶ αὐτόχρημα ἀλβανοφυής, ὡς τοῦτο φαίνεται ἐκ τῶν ἰσοδυνάμων αὐτῶν φωνῶν παρισταφον ἀλφάβητον, ὅπερ καὶ ὁ παρ' ἡμῖν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατρίψας καὶ ἀποθανὼν ἐντριβὴς γλωσσολόγος, ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει κ. Γ. Φίνλαϋ, πολὺ ἐνέκρινε καὶ συνίστα ὡς τὸ τελειότερον καὶ φυσικώτερον. Ὥστε τὸ ἀλβανικὸν τοῦτο ἀλφάβητον εἶναι διπλοῦν σχεδὸν τοῦ φοινικικοῦ.

Ἐσχημάτισα, λοιπὸν, αὐτὸ συνάλληλον καὶ ὁμοιόμορφον, κατατάξας αὐτὸ κατὰ τὴν φωνητικὴν αὐτοῦ σειρὰν καὶ ἀκολουθίαν, διαιρέσας αὐτὸ κατὰ τὰ ἑπτὰ φωνήεντα ἀρχίζων ἀπὸ τὸ Α καὶ τελειώνων εἰς τὸ Ω συλλαβίζων τὰ ἐπακόλουθα σύμφωνα διὰ τῶν προκαταρκτικῶν φωνηέντων. Προέταξα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ παχύφωνα καὶ ὑπέταξα τὰ ἐπιπρόσθετα καὶ λεπτόφωνα γράμματα ὡς ἀντίθετα καὶ ἀντίστοιχα αὐτῶν, οἷον, τὸ βα, πρὸ τοῦ ϐα, τὸ πα, πρὸ τοῦ φα καὶ καθ' ἑξῆς, ὡς τοῦτο φαίνεται ἐξ αὐτῆς τῆς κατατάξεως αὐτοῦ, καὶ συνεμορφώθην μὲ τὴν ἐν γένει ἀνὰ πάσας τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπης παραδεδεγμένην προφορὰν τῶν συμφώνων, δηλ. τοῦ βα = τοῦ be, τοῦ γε = τοῦ ge, τοῦ δη = τοῦ de κτλ. Ἡ δὲ προφορὰ τῶν ἀλβανικῶν διφθόγγων εἶναι ὅλως ἰδιόρρυθμος καὶ αὐτόχρημα ἀλβανοφυής, ὡς τοῦτο φαίνεται ἐκ τῶν ἰσοδυνάμων αὐτῶν φωνῶν παριστανομένων διὰ λατινικῶν γραμμάτων, ἴδε πίνακα σελ. 3.

Ἡ κατάταξις τῶν γραμμάτων κατ' οἰκογενειακὴν, νὰ εἴπω οὕτω, σωρείαν καὶ ὄχι φύρδην μίγδην ὡς τὸ παλαιὸν καὶ ἀτελὲς σύστημα τῶν ἀρχαίων, μοὶ ἐφάνη λογικώτερον καὶ καταλληλότερον καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀκολουθεῖ καὶ τὴν διαίρεσιν ἢ κατάταξιν αὐτῶν ὡς χειλεοφώνων, οὐρανισκοφώνων, ὀδοντοφώνων κτλ. ἴδε σελὶς 6.

Τὰ σύμπλεκτα ξ καὶ ψ ἐξωβέλισα διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶναι ἁπλᾶ ἢ μονοφυῆ γράμματα, ὡς σύμπλεκτα δὲ ἢ διφθογγοσύμφωνα τοιαῦτα ὑπάρχουσιν ἄπειρα ὅσα ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν λέξιν, ὅθεν καλλίτερον νὰ γράφωσι χωριστὰ καὶ ὄχι συμπλεκτικῶς καὶ διὰ τὴν σαφήνειαν. Ἐσημείωσα μόνον τὰ καθ' αὑτὸ σύμπλεκτα ἢ διφθογγοσύμφωνα τῆς ἀλβανικῆς καὶ τῆς καθόλου γλώσσης, οἷον τὸ δζω, δσω, τσω, τσω, ἅτινα εὑρίσκονται ἐπίσης καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς νεωτέρας γλώσσας.

Καὶ τώρα καὶ ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀλβανικοῦ τούτου ἀλφαβηταρίου.

Πρῶτον ἤδη ἐκτυποῦται τοιοῦτον ἔργον ἐν Ἀθήναις, καὶ ἴσως τὸ θεωρήσωσί τινες ὡς ἔργον πενομένων διὰ λατινικῶν γραμμάτων, ἴδε πίνακα σελ. 3.

Ἡ κατάταξις τῶν γραμμάτων κατ' οἰκογενειακὴν, νὰ εἴπω οὕτω, σωρείαν καὶ ὄχι φύρδην μίγδην ὡς τὸ παλαιὸν καὶ ἀτελὲς σύστημα τῶν ἀρχαίων, μοὶ ἐφάνη λογικώτερον καὶ καταλληλότερον καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀκολουθεῖ καὶ τὴν διαίρεσιν ἢ κατάταξιν αὐτῶν ὡς χειλεοφώνων, οὐρανισκοφώνων, ὀδοντοφώνων κτλ. ἴδε σελὶς 6.

Τὰ σύμπλεκτα ξ καὶ ψ ἐξωβέλισα διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶναι ἁπλᾶ ἢ μονοφυῆ γράμματα, ὡς σύμπλεκτα δὲ ἢ διφθογγοσύμφωνα τοιαῦτα ὑπάρχουσιν ἄπειρα ὅσα ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν λέξιν, ὅθεν καλλίτερον νὰ γραφῶσι χωριστὰ καὶ ὄχι συμπλεκτικῶς καὶ διὰ τὴν σαφήνειαν. Ἐσημείωσα μόνον τὰ καθ' αὑτὸ σύμμπλεκτα ἢ διφθογγοσύμφωνα τῆς ἀλβανικῆς καὶ τῆς καθόλου γλώσσης, οἷον τὸ δζω, δʒω, τσω, τσω, ἅτινα εὑρίσκονται ἐπίσης καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς νεωτέρας γλώσσας.

Καὶ τώρα καὶ ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀλβανικοῦ τούτου ἀλφαβηταρίου.

Πρῶτον ἤδη ἐκτυποῦται τοιοῦτον ἔργον ἐν Ἀθήναις, καὶ ἴσως τὸ θεωρήσωσί τινες ὡς ἔργον πεμενα. Ἀρχῆς δοθείσης ἐσχηματίσθησαν διάφορα ἄλλα γράμματα. Χίλια εἴδη ἀλφαβήτων δύνανται νὰ εὑρεθῶσιν, ἀλλὰ δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ δυσχέρειαι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Ἐὰν εἶναι δύσκολον νὰ ἐπικρατήσῃ μία παγκόσμιος γλῶσσα, τοὐλάχιστον, ἓν παγκόσμιον ἀλφάβητον, ὅπως ὑπάρχουσιν ἓν σύστημα ἀριθμῶν καὶ ἓν εἶδος μουσικῶν σημείων ἐν ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ, θὰ εἶναι εὐχῆς ἔργον καὶ θὰ δύναται νὰ φέρῃ εἰς συνάφειαν τὰ διεστῶτα ἔθνη καὶ θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκμάθησιν τῶν διαφόρων γλωσσῶν, φθάνει μόνον τὸ ἀλφάβητον ἐκεῖνο νὰ ᾖ τέλειον ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ποικίλας ἀνάγκας ὅλων τῶν γλωσσῶν. Τὸ προκείμενον ἀλφάβητον, ὅπερ ἐμπεριέχει ὅλας τὰς δυνατὰς ἀνθρωπίνους φωνάς, ἔχει 32 γράμματα, ἅτινα ἐπαρκοῦσι δι' ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀνθρωπότης σήμερον τείνει εἰς ἀδελφικὰς καὶ κοσμοπολιτικὰς σχέσεις· αἱ δὲ σχέσεις αὗται δύνανται νὰ ἐπιρρωσθῶσι διὰ τῆς παραδοχῆς ἑνὸς ἀλφαβήτου, οἷον εἶναι τὸ παρὸν ἀρχαῖον βουστροφηδὸν φοινικικὸν ἀλφάβητον τοῦ Κάδμου.

Καὶ ἤδη περὶ τῆς ἐπινοήσεως τοῦ ἀλβανικοῦ τούτου ἀλφαβήτου.

ματα, Ἀρχῆς δοθείσης ἐσχηματίσθησαν διάφορα ἄλλα γράμματα. Χίλια εἴδη ἀλφαβήτων δύνανται [illegible]ηθῶσιν, ἀλλὰ δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ δυσχέρειαι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Ἐὰν εἶναι δύσκολον νὰ ἐπικρατήσῃ μία παγκόσμιος γλῶσσα, τοὐλάχιστον, ἓν παγκόσμιον ἀλφάβητον, ὅπως ὑπάρχουσιν ἓν σύστημα ἀριθμῶν καὶ ἓν εἶδος μουσικῶν σημείων ἐν ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ, θὰ εἶναι εὐχῆς ἔργον καὶ θὰ δύναται νὰ φέρῃ εἰς συνάφειαν τὰ διεστῶτα ἔθνη καὶ θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκμάθησιν τῶν διαφόρων γλωσσῶν, φθάνει μόνον τὸ ἀλφάβητον ἐκεῖνο νὰ ᾖ τέλειον ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ποικίλας ἀνάγκας ὅλων τῶν γλωσσῶν. Τὸ προκείμενον ἀλφάβητον, ὅπερ ἐμπεριέχει ὅλας τὰς δυνατὰς ἀνθρωπίνους φωνάς, ἔχει 32 γράμματα, ἅτινα ἐπαρκοῦσι δι' ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀνθρωπότης σήμερον τείνει εἰς ἀδελφικὰς καὶ κοσμοπολιτικὰς σχέσεις· αἱ δὲ σχέσεις αὗται δύνανται νὰ ἐπιρρωσθῶσι διὰ τῆς παραδοχῆς ἑνὸς ἀλφαβήτου, οἷον εἶναι τὸ παρὸν ἀρχαῖον βουστροφηδὸν φοινικικὸν ἀλφάβητον τοῦ Κάδμου.

Καὶ ἤδη περὶ τῆς ἐπινοήσεως τοῦ ἀλβανικοῦ τούτου ἀλφαβήτου.

Ἐπειδὴ παρετήρησα ὅτι ἡ ἀλβανικὴ εἶναι [illegible] περιττὴ κατὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν λέξεων, [illegible] ἀκαλλιέργητος οὖσα, ἄρτιος δὲ κατὰ τὴν γραμματολογίαν αὐτῆς ἔχουσα διπλᾶ ἢ [illegible], νὰ εἴπω οὕτω, γράμματα, ὡς ὁ ἄνθρωπος ἔχει δύο χεῖρας, δύο πόδας, δύο ὀφθαλμοὺς πρὸς ἐπάρκειαν αὐτοῦ, οὕτω καὶ αὕτη ἔχει διπλᾶ γράμματα. Ἐπενόησα, λοιπὸν, τὸ βουστροφηδὸν σύστημα τῶν ἀρχαίων, ὅπερ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν ἐστιν.

Ἀντὶ, λοιπὸν, νὰ ἐφεύρω καὶ ἐγὼ ὅλως νέον ἀλφάβητον ὅπως ἔπραξαν πολλοὶ ἄνευ συνεισμοῦ καὶ συναρμογῆς, παρέλαβον αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον φοινικικὸν βουστροφηδὸν ἀλφάβητον τοῦ Κάδμου κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ φάσιν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο εἶναι ἐλλιπὲς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀλβανικῆς καὶ τῆς καθόλου γλώσσης, ἀντέστρεψα ἕνια τῶν ςοιχείων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων ἀντὶ νὰ καταφύγω εἰς στιγμὰς ἢ σημεῖα ὅπως ἔπραξαν πολλοὶ τιθέμενα ἄνωθεν αὐτῶν ὡς τὰ τουρανικὰ, ὅπερ ὅλως ἀνοίκειον καὶ σημιτικὸν, ἢ νὰ ἀντικαταστήσω λατινικὰ ἀντίστοιχα, ὅπερ καὶ τοῦτο ὅλως αἰόλον καὶ τραγελαφικὸν, ἂν καὶ τὰ λατινικὰ καὶ αὐτὰ κάδμεια καὶ ἀντίστροφά τινά εἰσιν. — Ὑπῆγα, λοιπὸν, ἀμέσως καὶ κατ' εὐθεῖαν εἰς αὐτὴν τὴν πηγὴν αὐτῶν καὶ ἠρανίσθην τὸ ἐμὸν σύμμορ-

Ἐπειδὴ παρετήρησα ὅτι ἡ ἀλβανικὴ εἶναι [illegible] περιττὴ κατὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν λέξεων, [illegible] ἀκαλλιέργητος οὖσα, ἄρτιος δὲ κα[illegible] γραμματολογίαν αὐτῆς ἔχουσα διπλᾶ ἢ [illegible]α, νὰ εἴπω οὕτω, γράμματα, ὡς ὁ ἄνθρωπος ἔχει δύο χεῖρας, δύο πόδας, δύο ὀφθαλμοὺς πρὸς ἐπάρκειαν αὐτοῦ, οὕτω καὶ αὕτη ἔχει διπλᾶ γράμματα. Ἐπενόησα, λοιπὸν, τὸ βουστροφηδὸν σύστημα τῶν ἀρχαίων, ὅπερ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν ἐστιν.

Ἀντὶ, λοιπὸν, νὰ ἐφεύρω καὶ ἐγὼ ὅλως νέον ἀλφάβητον ὅπως ἔπραξαν πολλοὶ ἄνευ συνειρμοῦ καὶ συναρμογῆς, παρέλαβον αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον φοινικικὸν βουστροφηδὸν ἀλφάβητον τοῦ Κάδμου κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ φάσιν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο εἶναι ἐλλιπὲς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀλβανικῆς καὶ τῆς καθόλου γλώσσης, ἀντέστρεψα ἔνια τῶν ϛοιχείων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων ἀντὶ νὰ καταφύγω εἰς στιγμὰς ἢ σημεῖα ὅπως ἔπραξαν πολλοὶ τιθέμενα ἄνωθεν αὐτῶν ὡς τὰ τουρανικὰ, ὅπερ ὅλως ἀνοίκειον καὶ σημιτικὸν, ἢ νὰ ἀντικαταστήσω λατινικὰ ἀντίστοιχα, ὅπερ καὶ τοῦτο ὅλως αἰόλον καὶ τραγελαφικὸν, ἂν καὶ τὰ λατινικὰ καὶ αὐτὰ κάδμεια καὶ ἀντίστροφά τινά εἰσιν. — Ὑπῆγα, λοιπὸν, ἀμέσως καὶ κατ' εὐθεῖαν εἰς αὐτὴν τὴν πηγὴν αὐτῶν καὶ ἠρανίσθην τὸ ἐμὸν σύμμορβιον τῆς φύσεως· ὅθεν πάσχουσι δηλονότι οἱ Ἄγγλοι ὅτι ἀντιπάσχουσιν οἱ Νεοέλληνες. Καλὸν δὲ θὰ εἶναι δι' ἀμφοτέρους αὐτοὺς νὰ διορθώσωσι τὴν προφορὰν αὐτῶν κατὰ τὴν ἀλβανικὴν προσῳδίαν· ἤτοι νὰ προφέρωσι τὰς διφθόγγους ὄχι μονοφθόγγως ε, ι κτλ. διότι τότε δὲν εἶναι δίφθογγοι ἀλλὰ μία φωνὴ μονότονος, ἀλλ' ὡς διφθόγγους, κατὰ τὸν ὁρισμὸν ὃν ἐδώσαμεν ἀνωτέρω· τὰ δὲ φωνήεντα, ὡς φωνήεντα μονόφθογγα· ἄλλως νὰ μεταγράφωσιν προσηκόντως, οἱ μὲν Νεοέλληνες τὰς διφθόγγους εἰς μονόφθογγα φωνήεντα, οἱ δὲ Ἄγγλοι τὰ μονόφθογγα φωνήεντα εἰς διφθόγγους. Δηλαδὴ, οἱ μὲν Νεοέλληνες νὰ γράφωσι τὸ αυ, αι, ει, ευ, κλ. ὡς ε, αφ, ι, εφ κλ. οἱ δὲ Ἄγγλοι τὸ u, e, i, κλ. ὡς ει, ιι, αι, κλ. ἢ νὰ προφέρωσιν οἱ μὲν Νεοέλληνες τὸ αι, αυ, κλ. ὡς διφθόγγους ἄι, ἄου, οἱ δὲ Ἄγγλοι τὸ u, e, i, ὡς μονόφθογγα α, ε, ι, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τῆς Εὐρώπης ἔθνη, Ἰταλοί, Ἱσπανοί, Ῥῶσσοι καὶ λοιποὶ τὰ προφέρουσι. Ἓν ἐκ τῶν δύο τούτων τρόπων πρέπει νὰ προτιμήσωσι, ἄλλως ἐπέρχεται σύγχυσις καὶ δυσκολία εἰς τὴν προφορὰν καὶ εἰς τὴν ὀρθογραφίαν, ἅτινα πρέπει πάντες νὰ διορθωθῶσι.

βιον τῆς φύσεως· ὅθεν πάσχουσι δηλονότι οἱ Ἄγγλοι ὅτι ἀντιπάσχουσιν οἱ Νεοέλληνες. Καλὸν δὲ θὰ εἶναι δι' ἀμφοτέρους αὐτοὺς νὰ διορθώσωσι τὴν προφορὰν αὐτῶν κατὰ τὴν ἀλβανικὴν προσῳδίαν· ἤτοι νὰ προφέρωσι τὰς διφθόγγους ὄχι μονοφθόγγως ε, ι κτλ. διότι τότε δὲν εἶναι δίφθογγοι ἀλλὰ μία φωνὴ μονότονος, ἀλλ ὡς διφθόγγους, κατὰ τὸν ὁρισμὸν ὃν ἐδώσαμεν ἀνωτέρω· τὰ δὲ φωνήεντα, ὡς φωνήεντα μονόφθογγα· ἄλλως νὰ μεταγράψωσιν προσηκόντως, οἱ μὲν Νεοέλληνες τὰς διφθόγγους εἰς μονόφθογγα φωνήεντα, οἱ δὲ Ἄγγλοι τὰ μονόφθογγα φωνήεντα εἰς διφθόγγους. Δηλαδὴ, οἱ μὲν Νεοέλληνες νὰ γράφωσι τὸ αυ, αι, ει, ευ, κλ. ὡς ε, αφ, ι, εφ κλ. οἱ δε Ἄγγλοι τὸ a, e, i, κλ. ὡς ει̯, ιι̯, αι̯, κλ. ἢ νὰ προφέρωσιν οἱ μὲν Νεοέλληνες τὸ αι, αυ, κλ. ὡς διφθόγγους άι̯, άου, οἱ δε Ἄγγλοι τὸ a, e, i, ὡς μονόφθογγα α, ε, ι, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τῆς Εὐρώπης ἔθνη, Ἰταλοί, Ἱσπανοί, Ῥῶσσοι καὶ λοιποὶ τὰ προφέρουσι. Ἓν ἐκ τῶν δύο τούτων τρόπων πρέπει νὰ προτιμήσωσι, ἄλλως ἐπέρχεται σύγχυσις καὶ δυσκολία εἰς τὴν προφορὰν καὶ εἰς τὴν ὀρθογραφίαν, ἅτινα πρέπει πάντες νὰ διορθωθῶσι.

Δίφθογγοι.

Τὰ ἑπτὰ φωνήεντα τῆς ἀλβανικῆς γλώσσης εἶναι αὗται αἱ φωναὶ τῆς φύσεως, συνδυαζόμενα δ᾽ ἀλλήλοις ἀποτελοῦσι 49 καθαρὰς διφθόγγους, ὡς ἀκολούθως·

αα	αε	αη	αι	αο	αυ	αω
εα	εε	εη	ει	εο	ευ	εω
ηα	ηε	ηη	ηι	ηο	ηυ	ηω
ια	ιε	ιη	ιι	ιο	ιυ	ιω
οα	οε	οη	οι	οο	ου	οω
υα	υε	υη	υι	υο	υυ	υω
ωα	ωε	ωη	ωι	ωο	ωυ	ωω

Εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν φωνηέντων τούτων βλέπομεν τὸ ἀκόλουθον ἀξιοπαρατήρητον περιστατικόν. Ἐντὸς τοῦ σχηματισθέντος σταυροῦ ὑπάρχουσιν αἱ κυρίαι καὶ εὐχρηστότεραι δίφθογγοι. Καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τοῦ καθέτου τοῦ σταυροῦ δίφθογγοι αι, ει, κλ. τονίζονται ἐπὶ τοῦ πρώτου στοιχείου, αἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ὁριζοντίου, ἐπὶ τοῦ δευτέρου στοιχείου· τοὐτέστι τὸ ι δὲν τονίζεται εἰμὴ κατ᾽ ἐξαίρεσιν καὶ τότε γράφεται διῃρημένως καὶ δισυλλάβως οὕτω, αἴ εἴ, ἴα, ἴε κτλ. αἱ δὲ ἐπίλοιποι εἶναι καταχρηστικαὶ δίφθογγοι, δηλ. ὄχι τόσον ἐν χρήσει. Προσέτι παρατηροῦμεν ὅτι τὸ ι εἶναι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν στοιχεῖον τοῦ ἀλβανικοῦ ἀλφαβήτου, εἶναι δίγαμμα ἤτοι στοιχεῖον με-

Δίφθογγοι.

Τὰ ἑπτὰ φωνήεντα τῆς ἀλβανικῆς γλώσσης εἶναι αὗται αἱ φωναὶ τῆς φύσεως, συνδυαζόμενα δ' ἀλλήλοις ἀποτελοῦσι 49 καθαρὰς διφθόγγους, ὡς ἀκολούθως·

αα	αε	αη	αι	αο	αυ	αω
εα	εε	εη	ει	εο	ευ	εω
ηα	ηε	ηη	ηι	ηο	ηυ	ηω
ια	ιε	ιη	ιι	ιο	ιυ	ιω
οα	οε	οη	οι	οο	ου	οω
υα	υε	υη	υι	υο	υυ	υω
ωα	ωε	ωη	ωι	ωο	ωυ	ωω

Εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν φωνηέντων τούτων βλέπομεν τὸ ἀκόλουθον ἀξιοπαρατήρητον περιστατικόν. Ἐντὸς τοῦ σχηματισθέντος σταυροῦ ὑπάρχουσιν αἱ κυρίαι καὶ εὐχρηστότεραι δίφθογγοι. Καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τοῦ καθέτου τοῦ σταυροῦ δίφθογγοι αι, ει, κλ. τονίζονται ἐπὶ τοῦ πρώτου στοιχείου, αἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ὁριζοντίου, ἐπὶ τοῦ δευτέρου στοιχείου· τουτέστι τὸ ι δὲν τονίζεται εἰμὴ κατ' ἐξαίρεσιν καὶ τότε γράφεται διῃρημένως καὶ δισυλλάβως οὕτω, αϊ εϊ, ϊα, ϊε κτλ. αἱ δὲ ἐπίλοιποι εἶναι καταχρηστικαὶ δίφθογγοι, δηλ. ὄχι τόσον ἐν χρήσει. Προσέτι παρατηροῦμεν ὅτι τὸ ι εἶναι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν στοιχεῖον τοῦ ἀλβανικοῦ ἀλφαβήτου, εἶναι δίγαμμα ἤτοι στοιχεῖον μεἀγγλικὰ θὰ τὸ προφέρωμεν ὅπως τὸ προφέρουν καὶ οἱ Ἄγγλοι Τερένshea Γερόisleax,) τί μένει πλέον διὰ τὸ δ εἰς τὸ Ἄνδριος, Ἄνδρος, Ἀνδρέας, Ἀνδρόνικος, ἀνδρία, ἀνδριάς, ἀνδρεῖος, αὔτανδρος, ἄνανδρος, ἐνδελέχεια κτλ. ὅταν τὸ, —

Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεται καὶ τὸ
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, κ. τ. λ.

τοῦ Ὁμήρου προφέρεται ὁμοιοτρόπως τὸ ντ=δ, τότε πρέπει νὰ ἐξωστρακίσωμεν τὸ δ ὁλοτελῶς καὶ νὰ ἀντικαταστήσωμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸ ντ, ὅπερ ὅλως ἄτοπον καὶ ἀνήκεον· διότι τότε πῶς θὰ γράφωμεν ντ, εἰς τὰς λέξεις Ἀντώνιος Ἀντωνυμία, ἀντίθεσις, ἀντίστασις κλπ. θὰ καταφύγωμεν πάλιν εἰς ἄλλο μέσον. Ἡ Ἀλβανικὴ λοιπὸν γλῶσσα συμπληροῖ τὰ κενὰ ταῦτα, διότι λέγει δαρδή, δρατη, δερη, δημ, διτη, δορη, καὶ κδακ, κδακη, κδερ, κδιχ, κδοκη καὶ σρικτ, φικκτ, κταρα, τεκτηρα, καὶ δαση, δηκτηρ, δημω, δελσηρη κτλ.

Τὰ χειλεόφωνα.

Β=B Β=V Π=P Φ=F

Τὰ χειλεόφωνα ταῦτα ἀλβανιστὶ προφέρονται ἀπαραλλάκτως, ὅπως προφέρονται εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς σηἀγάλια θὰ τὸ προφέρωμεν ὅπως τὸ προφέρουν καὶ οἱ Ἄγγλοι Τερένshea Γερόνshea,) τί μένει πλέον διὰ τὸ δ εἰς τὸ Ἄνδριος, Ἄνδρος, Ἀνδρέας, Ἀνδρόνικος, ἀνδρία, ἀνδριάς, ἀνδρεῖος, αὔτανδρος, ἄνανδρος, ἐνδελέχεια κτλ. ὅταν τὸ, —

Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεται καὶ τὸ
Πόλλα δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, κ. τ.λ.

τοῦ Ὁμήρου προφέρεται ὁμοιοτρόπως τὸ ντ=δ, τότε πρέπει νὰ ἐξωστρακίσωμεν τὸ δ ὁλοτελῶς καὶ νὰ ἀντικαταστήσωμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸ ντ, ὅπερ ὅλως ἄτοπον καὶ ἀνήκεον· διότι τότε πῶς θὰ γράψωμεν ντ, εἰς τὰς λέξεις Ἀντώνιος Ἀντωνυμία, ἀντίθεσις, ἀντίστασις κλπ. θὰ καταφύγωμεν πάλιν εἰς ἄλλο μέσον. Ἡ Ἀλβανικὴ λοιπὸν γλῶσσα συμπληροῖ τὰ κενὰ ταῦτα, διότι λέγει δαρδη, δραση, δερη, δημ, διτη, δορη, καὶ χδακ, χδαχη, χδερ, χδιχ, χδοχη καὶ σριχτ, φιχιχτ, χταρα, τεχτηρα, καὶ ϐαδη, ϐηχτηρ, ϐημσ, ϐελσηρη. κτλ.

Τὰ χειλεόφωνα.

B=B Ƀ=V Π=P Φ=F

Τὰ χειλεόφωνα ταῦτα ἀλβανιστὶ προφέρονται ἀπαραλλάκτως ὅπως προφέρονται εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς σημερινὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἐξαιρέσει τῆς νεοελληνικῆς ἥτις προφέρει τὸ β ὡς τὸ Λατινικὸν v. Οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι καὶ μετ' αὐτῶν ὅλα τὰ σημερινὰ ἔθνη τὰ παραλαβόντα τὸ ῥωμαϊκὸν ἀλφάβητον προφέρουσιν αὐτὸ τραχέως. Ἀντικαταστήσομεν τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ προφορὰν ἐν τῇ ἀλβανικῇ ὅπως συμφωνήσωμεν μὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Φαίνεται ὅτι διττῶς ἐπροφέρετο τὸ β παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι καὶ κατὰ τόπους καὶ φυλάς, καὶ ὡς τραχὺ καὶ ὡς μαλακόν· ἀλλ' ὅτι ἀρχικῶς ἡ τραχεῖα προφορὰ αὐτοῦ ἦτο ἐπικρατεστέρα ὡς εἰς τὴν λατινικήν, καὶ διὰ τοὺς ἑξῆς παραλληλισμοὺς γίνεται δῆλον.

βαβαί, Βάκχος, βάκτρον, βίβλος, βόλος, βορέας, βοῦς
babae, Bacchus, bactrum, biblus, bolus, boreas, bos.

Τὸ ἀντίστροφον τοῦ β τραχέως εἶναι τὸ ϐ μαλακὸν ἴσον μὲ τὸ λατινικὸν v· τὸ δὲ ἀντίθετον ϖ μὲ τὴν οὐρὰν ὁριζόντιον εἶναι ἴσον τῷ p, τὸ δὲ φ μὲ τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μέσῳ εἶναι ἴσον μὲ τὸ f.

Τὰ λαρυγγόφωνα.

Γ=G ℸ=Gh Κ=C Ж=Key

Τὸ γ προφέρεται ὡς τὸ Γαλλικὸν g πάντοτε τραχὺ ὡς τὸ νεοελληνικὸν γκ εἰς τὰς λέξεις γκαρίζω, μερινὰς εὐρωπαϊκὰς γλῶσσας, ἐξαιρέσει τῆς νεοελληνικῆς ἥτις προφέρει τὸ β ὡς τὸ Λατινικὸν v. Οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι καὶ μετ' αὐτῶν ὅλα τὰ σημερινὰ ἔθνη τὰ παραλαβόντα τὸ ῥωμαϊκὸν ἀλφάβητον προφέρουσιν αὐτὸ τραχέως. Ἀντικατεστήσαμεν τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ προφορὰν ἐν τῇ ἀλβανικῇ ὅπως συμφωνήσωμεν μὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Φαίνεται ὅτι διττῶς ἐπροφέρετο τὸ β παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι καὶ κατὰ τόπους καὶ φυλάς, καὶ ὡς τραχὺ καὶ ὡς μαλακόν· ἀλλ' ὅτι ἀρχικῶς ἡ τραχεῖα προφορὰ αὐτοῦ ἦτο ἐπικρατεστέρα ὡς εἰς τὴν λατινικήν, καὶ διὰ τοὺς ἑξῆς παραλληλισμοὺς γίνεται δῆλον.

βαβαί, Βάκχος, βάκτρον, βίβλος, βόλος, βορέας, βοῦς
babae, Bacchus, bactrum, biblus. bolus, boreas, bos.

Τὸ ἀντίστροφον τοῦ β τραχέως εἶναι τὸ ϑ μαλακὸν ἴσον μὲ τὸ λατινικὸν v τὸ δὲ ἀντίθετον ϖ μὲ τὴν οὐρὰν ὁριζόντιον εἶναι ἴσον τῷ p, τὸ δὲ φ μὲ τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μέσῳ εἶναι ἴσον μὲ τὸ f.

Τὰ λαρυγγόφωνα.

Γ=G ⅂=Gh K=C ꓘ=Key

Τὸ ᴦ προφέρεται ὡς τὸ Γαλλικὸν g πάντοτε τραχὺ ὡς τὸ νεοελληνικὸν γκ εἰς τὰς λέξεις γκαρίζω, Ὁ χοῖρος διὰ τῆς ἐκφωνήσεως κυ, κυ, κυ, καὶ ταχύτερον διὰ τοῦ γρυ, γρυ, ἀπομιμεῖται τὴν φωνὴν ταύτην διόπερ καὶ γρυκ-ι ἀλβανιστὶ παρά τισι λέγεται καὶ γρυκισ ἢ γρυκισηκ=τὸ γρυνίζω ἢ γρυλλίζω. Ὁ κότσιφος ἀπομιμεῖται ἐντελέστατα τὴν φωνὴν ταύτην ὅταν κράζει ζωηρῶς τὸ κυφ, κυφ, κυφ, κυφ, ὅθεν καὶ κυφκυφ-ι, καὶ κοτσιφ-ι καὶ μερλήκη (merlin) ἀλβανιστὶ λέγεται.

Τὸ Ω.

Διατηροῦντες σχεδὸν τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν τοῦ στόματος ὥσπερ ἀνωτέρω καὶ προκύπτοντες ἢ στρογγυλεύοντες ὀλίγον τὰ χείλη προφέρομεν τὸ ω ὅπερ εἶναι ἀναδιπλασιασμὸς τοῦ ου καὶ ἔχει συγγενῆ μὲν ἀλλ' ἔτι ἐντονωτέραν καὶ παχυτέραν φωνήν. Συνδιάζοντες δὲ τὴν φωνὴν ταύτην μετὰ τῶν διπλογραμμάτων δζ, δσ, τσ, τς, προφέρομεν δζω, δσω, τσω, τςω, ἅτινα ἀποτελοῦσι καὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν γραμμάτων τούτων.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι τὸ γράμμα τοῦτο ἐπροφέρετο ὡς τὸ σημερινὸν ου, τοῦτο φαίνεται εἰς παλαιὰς Θεσσαλικὰς ἐπιγραφὰς οἷον **Απλουνι κερδοιου Σουσιπατρος ονεθηκε** = Ἄπλωνι κερδώιω Σωσίπατρος ἀνέθηκε, ἤτοι Ἄπλων ωνος, ἢ Ἀπλὼν ὦνος, τὸ ω=ο=ου=Ἄπλουν ἢ Ἀπλοὺν, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἐτρούσκοις ἢ Τυρρηνοῖς ἐγράφετο Aplu ἢ Apulu ὁ Ἀπόλλων Ἄπελλως καὶ Ἀπολλώς· ἔνθα καταφαίνεται ὅτι ἐπροφέρετο ὡς ἡ σημερινὴ δίφθογγος ου.

Ὁ χοῖρος διὰ τῆς ἐκφωνήσεως κυ, κυ, κυ, καὶ τραχύτερον διὰ τοῦ Γρυ, Γρυ, ἀπομημεῖται τὴν φωνὴν ταύτην διόπερ καὶ Γρυκ-ι ἀλβανιστὶ παρά τισι λέγεται· καὶ Γρυκισ ἢ Γρυκισηκ=τὸ γρυνίζω ἢ γρυλλίζω. Ὁ κόσσιφος ἀπομιμεῖται ἐντελέστατα τὴν φωνὴν ταύτην ὅταν κράζει ζωηρῶς τὸ κυφ, κυφ, κυφ, κυφ, ὅθεν καὶ κυφκυφ-ι, καὶ κοτσιφ-ι καὶ μερΛηκη (merlin) ἀλβανιστὶ λέγεται.

Τὸ Ω.

Διατηροῦντες σχεδὸν τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν τοῦ στόματος ὥσπερ ἀνωτέρω καὶ προκύπτοντες ἢ στρογγυλεύοντες ὀλίγον τὰ χείλη προφέρομεν τὸ ω ὅπερ εἶναι ἀναδιπλασιασμὸς τοῦ υυ καὶ ἔχει συγγενῆ μὲν ἀλλ' ἔτι ἐντονωτέραν καὶ παχυτέραν φωνήν. Συνδιάζοντες δὲ τὴν φωνὴν ταύτην μετὰ τῶν διπλογραμμάτων δζ, δς, τσ, τθ, προφέρομεν δζω, δςω, τσω, τθω, ἅτινα ἀποτελοῦσι καὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν γραμμάτων τούτων.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι τὸ γράμμα τοῦτο ἐπροφέρετο ὡς τὸ σημερινὸν ου, τοῦτο φαίνεται εἰς παλαιὰς Θεσσαλικὰς ἐπιγραφὰς οἷον **Απλουνι κερδοιου Σουσιπατρος ονεθηκε** ="Απλωνι κερδώιω Σωσίπατρος ἀνέθηκε, ἤτοι Ἄπλων ωνος, ἢ Ἀπλὼν ῶνος, τὸ ω=ο=ου="Απλουν ἢ Ἀπλοὺν, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἐτρούσκοις ἢ Τυρρηνοῖς ἐγράφετο Aplu ἢ Apulu ὁ Ἀπόλλων Ἀπόλλως καὶ Ἀπολλώς· ἔνθα καταφαίνεται ὅτι ἐπροφέρετο ὡς ἡ σημερινὴ δίφθογγος ου.

Οἱ Ἀκαρνᾶνες καὶ Εὐρυτᾶνες διατηροῦσι ἔτι σήμερον αὐτὴν τὴν ἀρχαίαν καὶ γνησίαν προφορὰν τοῦ ω, ὅπερ εἶναι αὐτὸ τὸ Λατινικὸν u, προφέροντες αὐτὸ ὡς τὸ ἁπλοελληνικὸν ου, οἷον **ἐγοὺ θέλου, λέγου, τρώγου,** καὶ ὄχι ὡς ἐγὸ θέλο, λέγο, τρόγο, ὅπερ ἄτοπον καὶ συγχεόμενον μετὰ τῆς προφορᾶς τοῦ Ο. Ὡσαύτως καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἁπλοελληνικαὶ λέξεις προφέρουσι τὸ ω ὡς ου, οἷον κωνοῦπι, κωφὸς=κουνοῦπι, κουφὸς κλ. Οἱ Πορτογάλλοι ἄποικοι, τῶν ἀρχαίων Αἰολέων καὶ Φωκαέων διατηροῦσι σχεδὸν τὴν αὐτὴν προφοράν, ὡς eu queru, eu nao queru.=ἐου κέρου, ἐου νάου κέρου=ἐγὼ θέλω, ἐγὼ δὲν θέλω.

Ἡ γλαὺξ τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς σοφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων ἀπομιμεῖται κάλλιστα τὴν φωνὴν ταύτην κράζουσα ἢ ᾄδουσα τὰ ἑσπέρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς ἐξωχικὰ καὶ κατερρειπωμένα ἐξωκκλήσια ἐναρμονίως τὸ κω, κω, κω, εἶτα δὲ διὰ τῆς στροφῆς, ἢ ἐπῳδῆς ἐπαναλαμβάνει τὸ κωκωῦξαω, κωκοῦξαω, ὅθεν καὶ κουκωῦξκιη ἢ κουκωῦξικη ἀλβανιστὶ τὸ πτηνὸν τοῦτο λέγεται.

Καὶ ὁ κόκκυξ, ἢ κοῦκκος, τὴν αὐτὴν σχεδὸν φωνὴν ἐκφέρει, ἐπαναλλειπτικῶς καὶ δισυλλάβως κωκω, κωκω. ὅθεν καὶ κωκο-ια ἀλβανιστὶ λέγεται ὁ κόκκυξ ἢ ὁ κοῦκκος, λέξις ὀνοματοπεποιημένη.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν φωνηέντων.

Οἱ Ἀκαρνᾶνες καὶ Εὐρυτᾶνες διατηροῦσι ἔτι σήμερον αὐτὴν τὴν ἀρχαίαν καὶ γνησίαν προφορὰν τοῦ ω, ὅπερ εἶναι αὐτὸ τὸ Λατινικὸν u, προφέροντες αὐτὸ ὡς τὸ ἁπλοελληνικὸν ου, οἷον **ἐγοὺ θέλου, λέγου, τρόγου,** καὶ ὄχι ὡς ἐγὸ θέλο, λέγο, τρόγο, ὅπερ ἄτοπον καὶ συγχεόμενον μετὰ τῆς προφορᾶς τοῦ Ο. Ὡσαύτως καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἁπλοελληνικαὶ λέξεις προφέρουσι τὸ ω ὡς ου, οἷον κωνοῦπι, κωφὸς=κουνοῦπι, κουφὸς κλ. Οἱ Πορτογάλλοι ἄποικοι, τῶν ἀρχαίων Αἰολέων καὶ Φωκαέων διατηροῦσι σχεδὸν τὴν αὐτὴν προφορὰν, ὡς eu queru, eu nao queru.=ἔου κέρου, ἔου νάου κέρου=ἐγὼ θέλω, ἐγὼ δὲν θέλω.

Ἡ γλαῦξ τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς σοφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων ἀπομιμεῖται κάλλιστα τὴν φωνὴν ταύτην κράζουσα ἢ ᾄδουσα τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς ἐξωχικὰ καὶ κατερρειπωμένα ἐξωκκλήσια ἐναρμονίως τὸ κω, κω, κω, εἶτα δὲ διὰ τῆς στροφῆς, ἢ ἐπῳδῆς ἐπαναλαμβάνει τὸ κωκωξαω, κωκωθαω, ὅθεν καὶ κωκωθαιη ἢ κωκωξιχη ἀλβανιστὶ τὸ πτηνὸν τοῦτο λέγεται.

Καὶ ὁ κόκκυξ, ἢ κοῦκκος, τὴν αὐτὴν σχεδὸν φωνὴν ἐκφέρει. ἐπαναλλειπτικῶς καὶ δισυλλάβως κωκω, κωκω. ὅθεν καὶ κωκο-ια ἀλβανιστὶ λέγεται ὁ κόκκυξ ἢ ὁ κοῦκκος, λέξις ὀνοματοπεποιημένη.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν φωνηέντων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἐγίνετο παραδεκτὸν ἓν παγκόσμιον, ἢ τοὐλάχιστον πανευρωπαϊκὸν ἀλφάβητον,—ὡς εἶναι καὶ ἓν σύστημα ἀριθμῶν καὶ ἓν εἶδος σημείων μουσικῆς,—διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐγράφοντο ὅλαι αἱ γνωσταὶ γλῶσσαι τῆς οἰκουμένης. Αἱ ὠφέλειαι αἵτινες θὰ προέκυπτον ἐξ αὐτοῦ θὰ ἦσαν ἀνυπολόγιστοι. Πρῶτον μὲν ἡ εὐκολία τοῦ ἐκμανθάνειν τὰς διαφόρους γλώσσας· δεύτερον δὲ ἤθελε τείνει ἡ μέθοδος αὕτη εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ παραδοχὴν μιᾶς παγκοσμίου γλώσσης· τρίτον θὰ ἔπιπτον τὰ μεσότοιχα ἅτινα διαχωρίζουν τὰ ἔθνη, καὶ θὰ ἐξέλειπον αἱ ἀπέχθειαι αἵτινες κατὰ δυστυχίαν ὑπάρχουν σήμερον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἤθελε τῷ ὄντι ἐπέλθη χαρμοσύνως ἡ προσδοκωμένη παμβασιλεία τῆς εἰρήνης, τῆς προρρηθείσης ὑπὸ τῶν προφητῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ!

Ἡ ἀρχέτυπος καὶ πρωτοφυὴς γλῶσσα τοῦ ἀνθρώπου ἦτο σύγκραμα ἀνάρθρων καὶ ἀτέρπνων φωνῶν καὶ φθόγγων, ὡς τοῦτο φαίνεται καὶ σήμερον μεταξὺ τῶν ἀγρίων καὶ κατωτάτων ἀνθρωπίνων ὄντων τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν Ὠκεανίων νήσων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἐγίνετο παραδεκτὸν ἓν παγκόσμιον, ἢ τοὐλάχιστον πανευρωπαϊκὸν ἀλφάβητον,—ὡς εἶναι καὶ ἓν σύστημα ἀριθμῶν καὶ ἓν εἶδος σημείων μουσικῆς,—διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐγράφοντο ὅλαι αἱ γνωσταὶ γλῶσσαι τῆς οἰκουμένης. Αἱ ὠφέλειαι αἵτινες θὰ προέκυπτον ἐξ αὐτοῦ θὰ ἦσαν ἀνυπολόγιστοι. Πρῶτον μὲν ἡ εὐκολία τοῦ ἐκμανθάνειν τὰς διαφόρους γλώσσας· δεύτερον δὲ ἤθελε τείνει ἡ μέθοδος αὕτη εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ παραδοχὴν μιᾶς παγκοσμίου γλώσσης· τρίτον θὰ ἔπιπτον τὰ μεσότοιχα ἅτινα διαχωρίζουν τὰ ἔθνη, καὶ θὰ ἐξέλειπον αἱ ἀπέχθειαι αἵτινες κατὰ δυστυχίαν ὑπάρχουν σήμερον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἤθελε τῷ ὄντι ἐπέλθη χαρμοσύνως ἡ προσδοκωμένη παμβασιλεία τῆς εἰρήνης, τῆς προρρηθείσης ὑπὸ τῶν προφητῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ!

Ἡ ἀρχέτυπος καὶ πρωτοφυὴς γλῶσσα τοῦ ἀνθρώπου ἦτο σύγκραμα ἀνάρθρων καὶ ἀτέρπνων φωνῶν καὶ φθόγγων, ὡς τοῦτο φαίνεται καὶ σήμερον μεταξὺ τῶν ἀγρίων καὶ κατωτάτων ἀνθρωπίνων ὄντων τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν Ὠκεανίων νήσων.

Ὁ ἄγριος ἄνθρωπος τῶν ἰσημερινῶν,—διότι οἱ τόποι οὗτοι ὑπῆρξαν ἡ πρώτη κοιτὶς αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς τερπνότητος τοῦ κλίματος, ἐξ ὧν μετὰ ταῦτα διεσκορπίσθη ἐξ ἀνάγκης,—δὲν ἔχει πολλὰς καὶ ποικίλας ἀνάγκας, ὡς ὁ τῶν ψυχρῶν κλιμάτων, διότι δὲν ἔχει ἀνάγκην φορεμάτων, σκευῶν, οἰκιῶν, ἐπίπλων κλ. καὶ ἐπομένως λέξεων πολλῶν, ὅπως ὀνομάσῃ καὶ ἐκφράσῃ τὰς ποικίλας ἀνάγκας αὐτοῦ. Περιφέρεται ὡς νομὰς καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην μονίμου κατοικίας. Δὲν ἔχει ἀνάγκην φορεμάτων καὶ ἐπίπλων, διότι καὶ τὸ κλίμα δὲν τὸν ἐπιτρέπει νὰ καλυφθῇ, ἐκτὸς μιᾶς μόνης περιβολῆς περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ αὐτῆς σχεδὸν ἀχρήστου· δὲν ἔχει ἀνάγκην οἰκίας καὶ ἐπίπλων διότι κοιμᾶται εἰς τὸ ὕπαιθρον. Ὅταν πεινᾷ εὑρίσκει εἰς τὰ δάση πολλὰ ζῷα ἄγρια, ὡς αὐτός, τὰ ὁποῖα φονεύει καὶ τρώγει ὠμὰ ὡς κύων· εἰς τοὺς ποταμοὺς ἁλιεύει ἰχθύας τοὺς ὁποίους καταβροχθίζει ὡς γλάρος, εἶτα πίπτει καὶ κοιμᾶται ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων, ἅτινα εἰσὶν ἡ μόνη κατοικία καὶ αὐτόματος σκηνή του. Ἐπομένως καὶ ὀλίγας λέξεις ἔχει, μόλις 50—100 τὰς ὁποίας καὶ προφέρει ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ ἄλλως ὑποβοηθούμενος ὑπὸ χειρονομιῶν, σημείων, καὶ μορφασμῶν, πρὸς διαδήλωσιν τῶν ἀγροίκων ἐννοιῶν καὶ ἀναγκῶν του. Ἔπειτα ἔρχεται εἰς συγκοινωνίαν μετὰ ἄλλων ἀνθρώπων καὶ ἀνταλλάσσει τὰς ἰδέας του καὶ τὰ φρονήματά του καὶ οὕτω αὐξάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ

Ὁ ἄγριος ἄνθρωπος τῶν ἰσημερινῶν,—διότι οἱ τόποι οὗτοι ὑπῆρξαν ἡ πρώτη κοιτὶς αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς τερπνότητος τοῦ κλίματος, ἐξ ὧν μετὰ ταῦτα διεσκορπίσθη ἐξ ἀνάγκης, — δὲν ἔχει πολλὰς καὶ ποικίλας ἀνάγκας, ὡς ὁ τῶν ψυχρῶν κλιμάτων, διότι δὲν ἔχει ἀνάγκην φορεμάτων, σκευῶν, οἰκιῶν, ἐπίπλων κλ. καὶ ἑπομένως λέξεων πολλῶν, ὅπως ὀνομάσῃ καὶ ἐκφράσῃ τὰς ποικίλας ἀνάγκας αὐτοῦ. Περιφέρεται ὡς νομὰς καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην μονίμου κατοικίας. Δὲν ἔχει ἀνάγκην φορεμάτων καὶ ἐπίπλων, διότι καὶ τὸ κλῖμα δέν τον ἐπιτρέπει νὰ καλυφθῇ, ἐκτὸς μιᾶς μόνης περιβολῆς περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ αὐτῆς σχεδὸν ἀχρήστου: δὲν ἔχει ἀνάγκην οἰκίας καὶ ἐπίπλων διότι κοιμᾶται εἰς τὸ ὕπαιθρον. Ὅταν πεινᾷ εὑρίσκει εἰς τὰ δάση πολλὰ ζῶα ἄγρια, ὡς αὐτός, τὰ ὁποῖα φονεύει καὶ τρώγει ὠμὰ ὡς κύων· εἰς τοὺς ποταμοὺς ἁλιεύει ἰχθύας τοὺς ὁποίους καταβροχθίζει ὡς γλάρος, εἶτα πίπτει καὶ κοιμᾶται ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων, ἅτινα εἰσὶν ἡ μόνη κατοικία καὶ αὐτόματος σκηνή του. Ἑπομένως καὶ ὀλίγας λέξεις ἔχει, μόλις 50—100 τὰς ὁποίας καὶ προφέρει ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ ἄλλως ὑποβοηθούμενος ὑπὸ χειρονομιῶν, σημείων, καὶ μορφασμῶν, πρὸς διαδήλωσιν τῶν ἀγροίκων ἐννοιῶν καὶ ἀναγκῶν του. Ἔπειτα ἔρχεται εἰς συγκοινωνίαν μετὰ ἄλλων ἀνθρώπων καὶ ἀνταλλασσει τὰς ἰδέας του καὶ τὰ φρονήματά του καὶ οὕτω αὐξάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ

Δὲν ἠμποροῦν λοιπὸν νὰ ἐγκαταλειφθοῦν καὶ νὰ τεθοῦν εἰς ἐντελῆ ἀχρηστίαν τὰ πρῶτα ταῦτα τραχέα γράμματα τῆς φύσεως καὶ οἱονεὶ οἱ ὁδηγοὶ καὶ ἡγήτορες τῶν ὁμαλῶν καὶ κακῶς ἀντικατεστάθησαν ταῦτα διὰ τῶν ἀποτροπαίων καὶ κακοήχων μπαμ καὶ μπουμ καὶ νγκαμ καὶ νγκουμ καὶ νταμ καὶ ντουμ. Ἀλλ' οὔτε δύνανται κἂν αἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱονεὶ ἐκνευρισμέναι αὗται φωναὶ νὰ ἀντικαταστήσωσι καὶ ἐκφράσωσι τὸν ἀνδρικὸν τόνον τοῦ βαμ καὶ βωμ καὶ γαμ καὶ γωμ καὶ δαμ καὶ δωμ.

Ἔπειτα τὰ διὰ τοῦ νπ ἢ μπ συνεκφωνούμενα εἰς τὰς λέξεις τὸν πάτον, τὸν πάτταλον, τὸν πηλὸν τὴν πολλήν, τὸν πόλον, τὸν πολτὸν καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς μ ἀμπάλλω ἐμπάλλω ἀμπολὴ ἐμπολὴ κτλ. δὲν παριστάνουν οὔτε δύνανται νὰ παραστήσουν τὸ νβ, καὶ μβ, εἰς τὰς λέξεις τὸν βάτον, τὸν βάτταλον, τὸν βηλόν, τὴν βολήν, τὸν βόλον, τὸν βολβόν, ἀμβάλλω, ἀμβολή, ἐμβάλλω, ἐμβολή. Οὔτε τὸν κ, εἰς τὰς λέξεις τὸν καιρόν, τὸν καρπόν, τὸν κῆπον ἐνκαιρος, ἐνκέφαλος, ἐνκαινίζω, ἐνκόπτω, — διότι ἀρχικῶς οὕτως πως ὀρθότατα ἐγράφοντο, — νὰ συμβληθῇ μὲ τὸ νγ εἰς τὰς λέξεις τὸν γῦρον, τὸν γονέα, τὴν γυναῖκα, τὸν γόνον, ἔνγαμος, ἐνγενής, ἐνγύς, ἔνγυος, ἔνγονος, ἔνγραφον, — διότι οὕτω πως ἐγράφοντο καὶ αὗται. Οὔτε τὸ ντ, εἰς τὰς λέξεις τὸν τόκον, τὸν τόμον, τὸν τύπον, τὸν τύλον, τὸν τόπον, τὸν τρόπον, τὸν τεκτόν, τὸν ἔντρομον, τὸν ἔντοξον, τὸν τέ-

Δὲν ἠμποροῦν λοιπὸν νὰ ἐγκαταλειφθοῦν καὶ νὰ τεθοῦν εἰς ἐντελῆ ἀχρηστίαν τὰ πρῶτα ταῦτα τραχέα γράμματα τῆς φύσεως καὶ οἱονεὶ οἱ ὁδηγοὶ καὶ ἡγήτορες τῶν ὁμαλῶν· καὶ κακῶς ἀντικατεστάθησαν ταῦτα διὰ τῶν ἀποτροπαίων καὶ κακοήχων μπαμ καὶ μπουμ καὶ νγκαμ καὶ νγκουμ καὶ νταμ καὶ ντουμ. Ἀλλ' οὔτε δύνανται κἂν αἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱονεὶ ἐκνευρισμέναι αὗται φωναὶ νὰ ἀντικαταστήσωσι καὶ ἐκφράσωσι τὸν ἀνδρικὸν τόνον τοῦ βαμ καὶ βωμ. καὶ Γαμ καὶ Γωμ καὶ δαμ καὶ δωμ.

Ἔπειτα τὰ διὰ τοῦ νπ ἢ μπ συνεκφωνούμενα εἰς τὰς λέξεις τὸν πάτον, τὸν πάτταλον, τὸν πηλὸν τὴν πολλήν, τὸν πόλον, τὸν πολπὸν καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς μ ἀμπάλλω ἐμπάλλω ἀμπολὴ ἐμπολὴ κτλ. δὲν παριστάνουν οὔτε δύνανται νὰ παραστήσουν τὸ νβ, καὶ μϐ, εἰς τὰς λέξεις τὸν ϐατον, τὸν βάτταλον, τὸν βηλόν, τὴν βολήν, τὸν ϐόλον, τὸν βολϐόν, ἀμϐάλλω, ἀμϐολή, ἐμϐάλλω, ἐμϐολή. Οὔτε τὸν κ, εἰς τὰς λέξεις τὸν καιρόν, τὸν καρπόν, τὸν κῆπον ἐνκαιρος, ἐνκέφαλος, ἐνκαινίζω, ἐνκόπτω, — διότι ἀρχικῶς οὕτως πως ὀρθότατα ἐγράφοντο, — νὰ συμϐληθῇ μὲ τὸ νγ εἰς τὰς λέξεις τὸν γῦρον, τὸν γονέα, τὴν γυναῖκα, τὸν γόνον, ἔνΓαμος, ἐνγενής, ἐνΓύς, ἔνΓυος, ἔνΓονος, ἔνΓραφον, — διότι οὕτω πως ἐγράφοντο καὶ αὗται. Οὔτε τὸ ντ, εἰς τὰς λέξεις τὸν τόκον, τὸν τόμον, τὸν τύπον, τὸν τύλον, τὸν τόπον, τὸν τρόπον, τὸν τεκτόν, τὸν ἔντρομον, τὸν ἔντοξον, τὸν τένοντα, μὲ τὸ νδ εἰς τὰς λέξεις τὸν δοκόν, τὸν δόμον, τὸν δοῦπον, τὸν δοῦλον, τὸν δόρπον, τὸν δεκτόν, τὸν ἔνδρομον, τὸν ἔνδοξον, τὸν τένοντα κ.τ.λ. Ὅπως λοιπὸν ἀναπληρώσωμεν τὰ κεχηνότα ταῦτα μέρη πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ β, τὸ γ, καὶ τὸ δ ἐπροφέροντο κατὰ τόπους καὶ ὡς τραχέα καὶ ὡς ἁπαλά, ἂν καὶ δὲν ἠγάπων τόσον τὰ τραχέα ὡς καὶ σήμερον, ἔλεγον ὅμως καὶ Βαβυλὼν, καὶ Βαβυλων, Αγαμέμνων. καὶ Ἀγαμέμνων καὶ Δάρδανος καὶ Δαρδανος.

Κακὴ εἶναι λοιπὸν ἡ ἐπινόησις τοῦ νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὸ νπ, μπ, νκ, ντ, διὰ τὸ νβ, μβ, γ καὶ δ, διότι τοῦτο εἶναι νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν δύναμιν ἐξ ἑνὸς στοιχείου καὶ νὰ τὴν δώσωμεν εἰς ἕτερον, καὶ οὕτω νὰ ἀλλάξωμεν ἢ νὰ μεταβάλλωμεν ἀλληλοδιαδόχως τὰς φωνὰς αὐτῶν. Τότε ποῦ μέλλωμεν νὰ σταματίσωμεν; Τοῦτ' αὐτὸ ἔπραξεν ἡ βαρβαρότης ἡ κατάχρησις καὶ ἡ ἀδελτηρία τῶν αἰώνων, μεταβάλλουσα δηλονότι τὴν γλυκεῖαν προφορὰν τῶν διφθόγγων ει, οι, υι, εἰς ἁπλᾶς μονοφθόγγους ι, ι, ι. καὶ αὐτὸ τοῦτο ζητεῖ νὰ μεταβάλῃ καὶ τὴν δύναμιν τῶν συμφώνων ἢ νὰ παραλλάξῃ αὐτά.

Ὅταν τὰς λέξεις ἄντρον, πάντων, πόντος, ὄντως, Ἀμύντας, Ἀμάντης, Διαμάντης, Στέντωρ, Μέντωρ, ἐντελέχεια Τερεντία, Γεροντία κτλ. προφέρομεν ὡς ἄνδρον, πάνδων, πόνδος, ὄνδως, Ἀμύνδας, Ἀμάνδης, Διαμάνδης, Στενδωρ, Μένδωρ, Τερενδία, Γερονδία (ἀγάλια νοντα, μὲ τὸ νδ εἰς τὰς λέξεις τὸν δοκὸν, τὸν δόμον, τὸν δοῦπον, τὸν δοῦλον, τὸν δόρπον, τὸν δεκτὸν, τὸν ἔνδρομον, τὸν ἔνδοξον, τὸν τένοντα κ.τ.λ. Ὅπως λοιπὸν ἀναπληρώσωμεν τὰ κεχηνότα ταῦτα μέρη πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ β, τὸ γ, καὶ τὸ δ ἐπροφέροντο κατὰ τόπους καὶ ὡς τραχέα καὶ ὡς ἁπαλὰ, ἂν καὶ δὲν ἠγάπον τόσον τὰ τραχέα ὡς καὶ σήμερον, ἔλεγον ὅμως καὶ Βαβυλὼν, καὶ Βαβυλων, Αγαμέμνων. καὶ Ἀγαμέμνων καὶ Δάρδανος καὶ Δαρδαχος.

Κακὴ εἶναι λοιπὸν ἡ ἐπινόησις τοῦ νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὸ νπ, μπ, νκ, ντ, διὰ τὸ νβ, μβ, γ καὶ δ, διότι τοῦτο εἶναι νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν δύναμιν ἐξ ἑνὸς στοιχείου καὶ νὰ τὴν δώσωμεν εἰς ἕτερον, καὶ οὕτω νὰ ἀλλάξωμεν ἢ νὰ μεταβάλωμεν ἀλληλοδιαδόχως τὰς φωνὰς αὐτῶν. Τότε ποῦ μέλλωμεν νὰ σταματίσωμεν; Τοῦτ' αὐτὸ ἔπραξεν ἡ βαρβαρότης ἡ κατάχρησις καὶ ἡ ἀβελτηρία τῶν αἰώνων, μεταβάλουσα δηλονότι τὴν γλυκείαν προφορὰν τῶν διφθόγγων ει, οι, υι, εἰς ἁπλᾶς μονοφθόγγους ι, ι, ι. καὶ αὐτὸ τοῦτο ζητεῖ νὰ μεταβάλῃ καὶ τὴν δύναμιν τῶν συμφώνων ἢ νὰ παραλλάξῃ αὐτά.

Ὅταν τὰς λέξεις ἄντρον, πάντων, πόντος, ὄντως, Ἀμύντας, Ἀμάντης, Διαμάντης, Στέντωρ, Μέντωρ, ἐντελέχεια Τερεντία, Γεροντία κτλ. προφέρομεν ὡς ἄνδρον, πάνδων, πόνδος, ὄνδως, Ἀμύνδας, Ἀμάνδης, Διαμάνδης, Στενδωρ, Μένδωρ, Τερενδία, Γερονδία (ἀγάλια τεργάστῳ καταστάσει, τὸ σῶμά του, τὰ ὄργανά του, καὶ ἡ γενικὴ αὐτοῦ φυσικὴ καὶ διανοητικὴ διάπλασις καὶ διασκευὴ εἶναι ἰσχυροτέρα καὶ οὕτως εἰπεῖν κτηνωδεστέρα, καὶ ἡ προφορά του ἐπομένως τραχυτέρα καὶ παχυστομωτέρα καὶ σχεδὸν ἄναρθρος. Καθόσον δ' οὗτος ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς πολιτίζεται καὶ μορφοῦται, κατὰ τόσον φυσικῶς καὶ σωματικῶς ἐκλύεται καὶ χαυνοῦται· ὅθεν καὶ ἡ προφορά του μεταβάλλεται καὶ ἀλλοιοῦται. Οὐχ ἧττον ὅμως, ὅταν ἡ προφορὰ αὕτη ἐκλυθῇ παντελῶς, χάνει τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀνδρικότητα αὐτῆς, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκνευρούμενος καὶ ἐκτεθηλυζόμενος χάνει τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν.

Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἐγκεντρισμός, δηλαδὴ ἀνακαινισμὸς ἦτε ἠθικὸς ἦτε φυσικὸς εἶναι οὗτος. Αὐτὸ τοῦτο βλέπομεν σήμερον μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὅτι καὶ οἱ βάρβαροι καὶ ἄξεστοι λαοὶ καὶ τὰ ἐκλελυμένα καὶ ἐκπεφυλισμένα ἔθνη ἀνακαινοῦνται διὰ τῆς ἐγκεντρώσεως, τῆς ἐπιγαμίας καὶ ἐπιμιξίας δηλονότι. Τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς τὰς γλώσσας καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἀπαράβατος νόμος τῆς φύσεως· ἄλλως πως χάνονται καὶ παντελῶς ἐξαφανίζονται. Ἀνακαινισμὸς λοιπὸν χρειάζεται εἰς τὰ ἤθη, ἀνακαινισμὸς εἰς τὰς δοξασίας καὶ ἀνακαινισμὸς καὶ βελτίωσις καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν.

περγάστῳ καταστάσει, τὸ σῶμά του, τὰ ὄργανά του, καὶ ἡ γενικὴ αὐτοῦ φυσικὴ καὶ διανοητικὴ διάπλασις καὶ διασκευὴ εἶναι ἰσχυροτέρα καὶ οὕτως εἰπεῖν κτηνωδεστέρα, καὶ ἡ προφορά του ἑπομένως τραχυτέρα καὶ παχυστομωτέρα καὶ σχεδὸν ἄναρθρος. Καθόσον δ' οὗτος ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς πολιτίζεται καὶ μορφοῦται, κατὰ τόσον φυσικῶς καὶ σωματικῶς ἐκλύεται καὶ χαυνοῦται· ὅθεν καὶ ἡ προφορά του μεταβάλλεται καὶ ἀλλοιοῦται. Οὐχ ἧττον ὅμως, ὅταν ἡ προφορὰ αὕτη ἐκλυθῇ παντελῶς, χάνει τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀνδρικότητα αὐτῆς, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκνευρούμενος καὶ ἐκτεθηλυζόμενος χάνει τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν.

Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἐγκεντρισμός, δηλαδὴ ἀνακαινισμὸς ἤτε ἠθικὸς ἤτε φυσικὸς εἶναι οὗτος. Αὐτὸ τοῦτο βλέπομεν σήμερον μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὅτι καὶ οἱ βάρβαροι καὶ ἄξεστοι λαοὶ καὶ τὰ ἐκλελυμένα καὶ ἐκτεφυλισμένα ἔθνη ἀνακαινοῦνται διὰ τῆς ἐγκεντρώσεως, τῆς ἐπιγαμίας καὶ ἐπιμιξίας δηλονότι. Τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς τὰς γλώσσας καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἀπαράβατος νόμος τῆς φύσεως· ἄλλως πως χάνονται καὶ παντελῶς ἐξαφανίζονται. Ἀνακαινισμὸς λοιπὸν χρειάζεται εἰς τὰ ἤθη, ἀνακαινισμὸς εἰς τὰς δοξασίας καὶ ἀνακαινισμὸς καὶ βελτίωσις καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Ὁρίσαντες ὡς θετικὴν τὴν προφορὰν τῶν φωνηέντων ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις εἴπομεν, ἤδη ἐναπομένει νὰ ὁρίσωμεν καὶ τὴν τῶν διφθόγγων, ἥτις ἐστὶν ἡ αὐτὴ ὡς ἡ τῶν φωνηέντων, συνεκφωνουμένων ὁμοῦ διὰ μιᾶς φωνῆς. Καὶ τοῦτο σημαίνει· τὸ δίφθογγος, ὅτι δύο φθόγγους διὰ μιᾶς φωνῆς ἐκφέρομεν. Διαφέρει συνίζησις τῆς διφθόγγου, διότι ἡ μὲν συνιζάνει δηλ. συγκαθίζει ἢ συγχωνεύει δύο φωνήεντα εἰς μίαν φωνὴν ὡς τὴν τρισύλλαβον λέξιν γήραϊ, εἰς δισύλλαβον ἐκφέρομεν γήρᾳ. Συνίζησις εἶναι ἐπίσης καὶ δύο λέξεις χωρισταί, ὡς πᾶσι μέλλουσα, εἰς μίαν λέξιν ἐκφερόμεναι, πασιμέλλουσα.

Τοιούτων ὄντων τῶν διφθόγγων, οἱ μὲν Νεοέλληνες προφέρουσι τὰς αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, υι, ηυ κλ· ἀείποτε ὡς μονοφθόγγους ε, αβ ἢ αφ, ι, εβ ἢ εφ, ι, ου, ι κτλ. οἱ δὲ Ἄγγλοι, τἀνάπαλιν, τὰ μονόφθογγα φωνήεντα a, e, i, o, u, y, πολυτρόπως· δηλ. τὸ a καὶ ὡς α, καὶ ὡς εα, καὶ ὡς ει, καὶ ὡς ο, κτλ. ὅπερ καὶ τοῦτο ἄτοπον καὶ σύγχυσις μεγάλη, διότι ἕκαστον φωνῆεν ἢ καὶ σύμφωνον πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν καὶ μόνην φωνήν, ὅπως καὶ ἕκαστον ζῶον τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ, ἄλλως, ἂν ὑπάρχει τραγέλαφος εἶναι ἔκτρωμα ὀλιγό-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Ὁρίσαντες ὡς θετικὴν τὴν προφορὰν τῶν φωνηέντων ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις εἴεἴπομεν, ἤδη ἐναπομένει νὰ ὁρίσωμεν καὶ τὴν τῶν διφθόγγων, ἥτις ἐστὶν ἡ αὐτὴ ὡς ἡ τῶν φωνηέντων, συνεκφωνουμένων ὁμοῦ διὰ μιᾶς φωνῆς. Καὶ τοῦτο σημαίνει τὸ δίφθογγος, ὅτι δύο φθόγγους διὰ μιᾶς φωνῆς ἐκφέρομεν. Διαφέρει συνίζησις τῆς διφθόγγου, διότι ἡ μὲν συνιζάνει δηλ. συγκαθίζει ἢ συγχωνεύει δύο φωνήεντα εἰς μίαν φωνὴν ὡς τὴν τρισύλλαβον λέξιν γήραϊ, εἰς δισύλλαβον ἐκφέρομεν γήρα. Συνίζησις εἶναι ἐπίσης καὶ δύο λέξεις χωρισταί, ὡς πᾶσι μέλλουσα, εἰς μίαν λέξιν ἐκφερόμεναι, πασιμέλλουσα.

Τοιούτων ὄντων τῶν διφθόγγων, οἱ μὲν Νεοέλληνες προφέρουσι τὰς αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, υι, ηυ κλ· ἀείποτε ὡς μονοφθόγγους ε, αβ ἢ αφ, ι, εβ ἢ εφ, ι, ου, ι κτλ. οἱ δὲ Ἄγγλοι, τἀνάπαλιν, τὰ μονόφθογγα φωνήεντα a, e, i, o, u, y, πολυτρόπως· δηλ. τὸ a καὶ ὡς α, καὶ ὡς εα, καὶ ὡς ει, καὶ ὡς ο, κτλ. ὅπερ καὶ τοῦτο ἄτοπον καὶ σύγχυσις μεγάλη, διότι ἕκαστον φωνῆεν ἢ καὶ σύμφωνον πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν καὶ μόνην φωνήν, ὅπως καὶ ἕκαστον ζῶον τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ, ἄλλως, ἂν ὑπάρχει τραγέλαφος εἶναι ἔκτρωμα ὀλιγό-

Τὸ κ ὡς τὸ ἑλληνικὸν ν πρὸ τοῦ ι φυλάττον τὴν αὐτὴν ὑγρὰν προφορὰν καὶ πρὸ ὅλων τῶν ἄλλων φωνηέντων οἷον, κα, κε, κι, κη, κο, κυ, = νγὰ, νγέ, νγή, νγί, νγὸ, νγύ, ἐκτὸς τοῦ ω ὅπερ τραχὺ καὶ δὲν συναρμόζεται· καὶ ὡς τὸ Ἱσπανικὸν n μετὰ περισπωμένης ἄνωθεν αὐτοῦ ὡς εἰς τὰς λέξεις nino, nono, nuno=κικο, κοκο, κυκο.

Τὸ χ ὡς τὸ ἑλληνικὸν καὶ ὡς τὸ γερμανικὸν ch εἰς τὰς λέξεις china κτλ. δὲν εἶναι ὅμως ὁμοιοπρόφερτον ὡς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ x ὡς ἡ δασεῖα τῆς ἑλληνικῆς καὶ τὸ λατινικὸν h εἰς τὰς λέξεις ἔνθα προφέρεται εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ὡς εἰς τὰς γαλλικὰς λέξεις haine, heros κτλ.

Τὰ διπλᾶ γράμματα

ΠΣ=PS	Franc.	psaume	ΔΖ=DZ	Engl.	adze
ΠΞ=PSH	Engl,	pshaw	ΔΞ=J	»	jam
ΚΣ=X	»	Xanthe	ΤΣ=TS	»	rats
ΚΞ=KSH	»	Kshẹrkshes	ΤΞ=CH	»	chin

Τὸ πσ εἶναι ἴσον μὲ τὸ ἑλληνικὸν ψ καὶ τὸ λατινικὸν ps ὡς εἰς τὴν γαλλικὴν λέξιν psaume=ψαλμός· ἀλβανιστὶ πσαλμ.

Τὸ πξ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν psh ὡς εἰς τὴν ἀγγλικὴν λέξιν Pshaw· ἀλβανιστὶ πξερητιμη πτάρνισμα.

Τὸ κ ὡς τὸ ἑλληνικὸν ν πρὸ τοῦ ι φυλάττον τὴν αὐτὴν ὑγρὰν προφορὰν καὶ πρὸ ὅλων τῶν ἄλλων φωνηέντων οἷον, κα, κε, κι, κη, κο, κυ, = νια, νιέ, νιη, νιὶ, νιὸ, νιὺ, ἐκτὸς τοῦ ω ὅπερ τραχὺ καὶ δὲν συναρμόζεται· καὶ ὡς τὸ Ἱσπανικὸν n μετὰ περισπωμένης ἄνωθεν αὐτοῦ ὡς εἰς τὰς λέξεις nino, nono, nuno=κικο, κοκο, κυκο.

Τὸ χ ὡς τὸ ἑλληνικὸν καὶ ὡς τὸ γερμανικὸν ch εἰς τὰς λέξεις china κτλ. δὲν εἶναι ὅμως ὁμοιοπρόφερτον ὡς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ x ὡς ἡ δασεῖα τῆς ἑλληνικῆς καὶ τὸ λατινικὸν h εἰς τὰς λέξεις ἔνθα προφέρεται εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ὡς εἰς τὰς γαλλικὰς λέξεις haine, heros κτλ.

Τὰ διπλᾶ γράμματα

ΠΣ=PS	Franc.	psaume	ΔΖ=DZ	Eugl.	adze
ΠЗ=PSH	Engl,	pshaw	ΔΣ=J	»	jam
ΚΣ=X	»	Xanthe	ΤЗ=TS	»	rats
ΚЗ=KSH	»	Ksherkshes	ΤЗ=CH	»	chin

Τὸ σσ εἶναι ἴσον μὲ τὸ ἑλληνικὸν ψ καὶ τὸ λατινικὸν ps ὡς εἰς τὴν γαλλικὴν λέξιν psaume=ψαλμός· ἀλβανιστὶ σσαλμ.

Τὸ σο δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν psh ὡς εἰς τὴν ἀγγλικὴν λέξιν Pshaw· ἀλβανιστὶ σοερητιμη πταρνισμα.

Τὸ κσ εἶναι ἴσον μὲ τὸ ἑλληνικὸν ξ καὶ τὸ λατινικὸν x εἰς τὰς λέξεις Xanthe=Ξανθή, ἀλβ. κσωλη, πῖλος.

Τὸ κο δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν ksh εἰς τὴν Περσικὴν λέξιν Ksherkshes· ἀλβανιστὶ κσιλη=ὁμιλία.

Τὸ δς δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν dz εἰς τὴν ἀγγλικὴν λέξιν adze· ἀλβανιστὶ δςολ=βῶλος.

Τὸ δ϶ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικήν, εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν j εἰς τὴν ἀγγλικὴν λέξιν jam· ἀλβανιστὶ δ϶ακ, ἐπαμές· τουρκιστὶ ἔζαμι=τέμενος.

Τὸ τσ ὡς εἰς τὴν νεοελληνικὴν κατσίκι, ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν ts εἰς τὴν λέξιν etsi καὶ τὴν ἀγγλικὴν rats, ἀλβανιστὶ τσωπη,=τεμάχιον.

Τὸ τσ ὡς εἰς τὰς νεοελληνικὰς λέξεις Τσάμις, Τσίτσος, καὶ ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν ch εἰς τὰς ἀγγλικὰς λέξεις chin, chapel· ἀλβανιστὶ τσωκ, τσωπη,=παιδίον, παιδίσκη.

Τὸ κσ εἶναι ἴσον μὲ τὸ ἑλληνικὸν ξ καὶ τὸ λατινικὸν x εἰς τὰς λέξεις Xanthe=Ξανθὴ, ἀλϐ. κσωλ̃η, πῖλος.

Τὸ κϭ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν ksh εἰς τὴν Περσικὴν λέξιν Ksherkshes· ἀλϐανιστὶ κϭιλ̃η=ὁμιλία.

Τὸ δζ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν dz εἰς τὴν ἀγγλικὴν λέξιν adze· ἀλϐανιστὶ δζολ̃=βῶλος.

Τὸ δʒ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν, εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν j εἰς τὴν ἀγγλικὴν λέξιν jam· ἀλϐανιστὶ δʒακ, ἐπωμίς· τουρκιστὶ δζαμὶ=τέμενος.

Τὸ τσ ὡς εἰς τὴν νεοελληνικὴν κατσίκι, ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν ts εἰς τὴν λέξιν etsi καὶ τὴν ἀγγλικὴν rats, ἀλϐανιστὶ τσοϖη,=τεμάχιον.

Τὸ τϭ ὡς εἰς τὰς νεοελληνικὰς λέξεις Τϭάμις, Τϭίτϭος, καὶ ὅμοιον μὲ τὸ λατινικὸν ch εἰς τὰς ἀγγλικὰς λέξεις chin, chapel· ἀλϐανιστὶ τϭωχ, τϭωϖη,=παιδίον, παιδίσκη.

Τὰ συριστικά·

Z=Z Ʒ=J Σ=S Ƨ=Sh

Τὸ ζ προφέρεται ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ νεοελληνικὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς παραλλαγῆς καὶ ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ ʒ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν προφέρεται ὅμως ὡς τὸ γαλλικὸν j εἰς τὰς λέξεις jamais, jardin, jeune, jour.

Τὸ σ ὡς τὸ ἑλληνικὸν καὶ ὡς τὸ λατινικὸν s ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ ƨ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν· προφέρεται ὅμως ὡς ch γαλλικὸν εἰς τὰς λέξεις chêne, chemise ἢ τὸ ἀγγλικὸν, sh εἰς τὰς λέξεις shop, ship.

Τὰ ὑγρόφωνα.

J=L L=LL Ρ=R ꟼ=RR

Τὸ J κεφαλαῖον εἶναι τὸ ἀντίστροφον τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ Ʌ ἴσον τοῦ σημερινοῦ Λ καὶ προφέρεται ὡς τὸ νεοελληνικὸν λ πρὸ τοῦ α, φυλάττον τὴν αὐτὴν τραχεῖαν προφορὰν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων, οἷον

Τὰ συριστικά·

Z=Z Ƨ=J Σ=S Ʒ=Sh

Τὸ ζ προφέρεται ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ νεοελληνικὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς παραλλαγῆς καὶ ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ ƨ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν προφέρεται ὅμως ὡς τὸ γαλλικὸν j εἰς τὰς λέξεις jamais, jardin, jeune, jour.

Τὸ σ ὡς τὸ ἑλληνικὸν καὶ ὡς τὸ λατινικὸν s ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ ɔ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν· προφέρεται ὅμως ὡς ch γαλλικὸν εἰς τὰς λέξεις chêne, chemise ἢ τὸ ἀγγλικὸν, sh εἰς τὰς λέξεις shop, ship.

Τὰ ὑγρόφωνα.

J=L L=LL P=R Ꞅ=RR

Τὸ J κεφαλαῖον εἶναι τὸ ἀντίστροφον τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ Λ ἴσον τοῦ σημερινοῦ Λ καὶ προφέρεται ὡς τὸ νεοελληνικὸν λ πρὸ τοῦ α, φυλάττον τὴν αὐτὴν τραχεῖαν προφορὰν πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων, οἷον

BKSH

λα, λε, λη, λι, λο, λω, ἐκτὸς τοῦ υ, ὅπερ ψιλὸν καὶ δὲν συναρμόζεται· καὶ ὡς τὸ λατινικὸν L πρὸ τοῦ a, o, καὶ u προφέρεται εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ ʎ τὸ ἀντίστροφον τοῦ λ, ὡς τὸ ἑλληνικὸν λ πρὸ τοῦ ι φυλάττον τὴν αὐτὴν ὑγρὰν προφορὰν πρὸ ὅλων τῶν ἄλλων φωνηέντων οἷον, ʎα, ʎε, ʎη, λι, ʎο, ʎυ=λjα, λjε, λjη, λjι, λjο, λjυ ἐκτὸς τοῦ ω, ὅπερ τραχὺ καὶ δὲν συναρμόζεται, καὶ ὡς τὸ λατινικὸν ll προφέρεται ὅπως εἰς τὴν Ἱσπανικὴν καὶ Οὐαλλικὴν γλῶσσαν οἷον, llamo, Lloyd.

Τὸ ρ ὡς τὸ ἑλληνικὸν καὶ ὡς τὸ λατινικὸν r, καὶ ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ ϱ ὡς ρρ ἐν τῷ μέσῳ λέξεως εἰς τὴν ἑλληνικήν, καὶ ὡς τὸ λατινικὸν rr, καὶ ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὰ ῥινόφωνα.

M=M N=N И=И X=Ch X=H

Τὸ μ ὡς τὸ ἑλληνικὸν καὶ ὡς τὸ λατινικὸν m καὶ ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ κ ὡς τὸ ἑλληνικὸν ν καὶ ὡς τὸ λατικὸν n πρὸ τῶν a, e, καὶ o φυλάττον τὴν αὐτὴν τραχεῖαν προφορὰν καὶ πρὸ ὅλων τῶν ἄλλων φωνηέντων οἷον, κα, κε, κη, κι, κο, κω, ἐκτὸς τοῦ υ ὅπερ ψιλὸν καὶ δὲν συναρμόζεται.

λα, λε, λη, λι, λο, λω, ἐκτὸς τοῦ υ, ὅπερ ψιλὸν καὶ δὲν συναρμόζεται· καὶ ὡς τὸ λατινικὸν L πρὸ τοῦ a, o, καὶ u προφέρεται εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ ʎ τὸ ἀντίστροφον τοῦ λ, ὡς τὸ ἑλληνικὸν λ πρὸ τοῦ ε φυλάττον τὴν αὐτὴν ὑγρὰν προφορὰν πρὸ ὅλων τῶν ἄλλων φωνηέντων οἷον, ʎα, ʎε, ʎη, λι, ʎο, ʎυ=λια, λιε, λιη, λιι, λιο, λιυ ἐκτὸς τοῦ ω, ὅπερ τραχὺ καὶ δὲν συναρμόζεται, καὶ ὡς τὸ λατινικὸν ll προφέρεται ὅπως εἰς τὴν Ἱσπανικὴν καὶ Οὐαλλικὴν γλῶσσαν οἷον, llamo, Lloyd.

Τὸ ρ ὡς τὸ ἑλληνικὸν καὶ ὡς τὸ λατινικὸν r, καὶ ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ ϙ ὡς ρρ ἐν τῷ μέσῳ λέξεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν, καὶ ὡς τὸ λατινικὸν rr, καὶ ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὰ ῥινόφωνα.

M=M N=N И=И X=Ch X=II

Τὸ μ ὡς τὸ ἑλληνικὸν καὶ ὡς τὸ λατινικὸν m καὶ ὅπως προφέρεται εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τὸ ϰ ὡς τὸ ἑλληνικὸν ν καὶ ὡς τὸ λατικὸν n πρὸ τῶν α, ε, καὶ ο φυλάττον τὴν αὐτὴν τραχεῖαν προφορὰν καὶ πρὸ ὅλων τῶν ἄλλων φωνηέντων οἷον, ϰα, ϰε, ϰη, ϰι, ϰο, ϰω, ἐκτὸς τοῦ υ ὅπερ ψιλὸν καὶ δὲν συναρμόζεται.

τέχον τῆς φωνῆς φωνήεντος καὶ συμφώνου, διόπερ καὶ μεσάζων δίωτα εἶναι· διότι ἀρχομένου μὲν φωνήεντος προφέρεται ὡς ἡμισύμφωνον γα=γγα ἢ ja, ἑπομένου δὲ ὡς αι μονόφθογγος, καὶ ὡς ἐκ τῆς διπλῆς ταύτης φύσεως δίγαμμα ἀλβανικὸν λέγεται, ὡς ἦτο τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν F, τὸ ὁποῖον ποτὲ μὲν ἐπροφέρετο ὡς δασὺ h, ποτὲ δὲ ὡς g, v, ἢ f, ἢ ὡς τὸ σημερινὸν υ τὸ ὁποῖον προφέρεται ποτὲ μὲν ὡς β ἢ φ ἄλλοτε δὲ ὡς ἁπλοῦν φωνῆεν υ.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις μένει ἀτόνιστον τὸ ι, ὡς ἔφθημεν, τονίζεται δὲ μόνον τὸ ἑπόμενον ἢ προηγούμενον αὐτοῦ φωνῆεν, ἐξαιρέσει τῆς ἀπαρτιζούσης τὸ κέντρον τοῦ σταυροῦ διφθόγγου, ἥτις σύγκειται ἐκ δύο ιι, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τονίζεται τὸ πρῶτον ίι, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὸ δεύτερον ιί.

Προφέρεται δὲ σχεδὸν ὡς ὑπακουομένου συμφώνου ὁμοιάζοντος τὸ γ πρὸ τοῦ ι, ἢ τὸ ἰταλικὸν j ἢ ἀγγλικὸν y, πρὸ τοῦ e, ὡς ἀι, ἐι, ἠι, ἰι ὀι, ὑι ὠι καὶ ιά, ιέ, ιή, ιί, ιό, ιύ, ιώ—τῶν ἰταλιστὶ àj, èj, ìj, òj, ùj, καὶ jà, jè, jì, jò jù. Ἀλβ. παράδ. αι, κει, βηι, πιι, μοι, τοοι, κυι, σφωι, ιαξη, ιεπη, ιητρη, ιικι, ιοκα, ιωαι.

Ἡ προφορὰ αὕτη τῶν ἀλβανικῶν διφθόγγων ἀπαντᾶται συχνάκις καὶ εἰς τὴν νεοελληνικὴν καὶ μάλιστα μεταξὺ τῶν Ἀκαρνάνων καὶ Εὐρυτάνων τοιαύτη προφορὰ εἶναι κοινοτάτη ὡς εἰς τὰς λέξεις αἰτός=ἀετός, Ἀχάϊα ἐκεῖνο, λέγει, θέλει, βόιδι, ρόιδι, ὅιος=ὅποιος τέχον τῆς φωνῆς φωνήεντος καὶ συμφώνου, διόπερ καὶ μεσάζων δίωτα εἶναι· διότι ἀρχομένου μὲν φωνήεντος προφέρεται ὡς ἡμισύμφωνον ȷα=γȷα ἢ ja, ἑπομένου δὲ ὡς αȷ μονόφθογγος, καὶ ὡς ἐκ τῆς διπλῆς ταύτης φύσεως διγαμμα ἀλβανικὸν λέγεται, ὡς ἦτο τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν F, τὸ ὁποῖον ποτὲ μὲν ἐπροφέρετο ὡς δασὺ h, ποτὲ δὲ ὡς g, v, ἢ f, ἢ ὡς τὸ σημερινὸν υ τὸ ὁποῖον προφέρεται ποτὲ μὲν ὡς β ἢ φ ἄλλοτε δὲ ὡς ἁπλοῦν φωνῆεν υ.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις μένει ἀτόνιστον τὸ ι, ὡς ἔφθημεν, τονίζεται δὲ μόνον τὸ ἑπόμενον ἢ προηγούμενον αὐτοῦ φωνῆεν, ἐξαιρέσει τῆς ἀπαρτιζούσης τὸ κέντρον τοῦ σταυροῦ διφθόγγου, ἥτις σύγκειται ἐκ δύο ιι, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τονίζεται τὸ πρῶτον ίι, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὸ δεύτερον ιὶ.

Προφέρεται δὲ σχεδὸν ὡς ὑπακουομένου συμφώνου ὁμοιάζοντος τὸ γ πρὸ τοῦ ι, ἢ τὸ ἰταλικὸν j ἢ ἀγγλικὸν y, πρὸ τοῦ e, ὡς άȷ, έȷ, ήȷ, ίȷ όȷ, ύȷ ώȷ καὶ ȷά, ȷέ, ȷή, ȷί, ȷό, ȷύ. ȷώ=τῶν ἰταλιστὶ àj, èj, ìj, òj, ùj, καὶ jà, jè, jì, jò jù. Ἀλβ. παρδ. αι, κει, βηι, πιι, μοι, τοοι, κυι, πϙωι, ιαξη, ιεοη, ιητρη, ιικι, ιοχα, ιωαι.

Ἡ προφορὰ αὕτη τῶν ἀλβανικῶν διφθόγγων ἀπαντᾶται συχνάκις καὶ εἰς τὴν νεοελληνικὴν καὶ μάλιστα μεταξὺ τῶν Ἀκαρνάνων καὶ Εὐρυτάνων τοιαύτη προφορὰ εἶναι κοινοτάτη ὡς εἰς τὰς λέξεις αȷτὸς=ἀετὸς, Ἀχάȷα ἐκέȷνο, λέγεȷ, θέλεȷ, βόȷδι, ρόȷδι, ὁȷος=ὅποιος

BKSH

BKSH

ιάνης, ιαλι, ιατρὸς, γιέρος, γιερὸς, γιάκας, γιόφτος κλ. καὶ ὄχι ὡς ἐτὸς, Ἀχέα ἐκῖνο, λέγι, θάλι, βίδι, ρίδι, ἴος ἰάνης, ἴαλι, ἰατρὸς, γιέρος, γιερὸς, γιύφτος.

Ἐπίσης καὶ τὰς διφθόγγους αυ, ευ, ηυ, ιυ, ου, υυ, ωυ προφέρονται ἀλβανιστὶ ὡς ἐπρόφερον αὐτὰς οἱ ἀρχαῖοι Ἴωνες καὶ οἱ σήμερον Τραπεζούντιοι καὶ ὡς ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Σφηξὶ ἀπομιμούμενος τοῦ σκύλλου τὴν ὑλακὴν ποιεῖ αὖ, αὖ=αου, ἄου· οἷον, αὐτὸς, εὖτε, ηὖτε, ἴυξ, οὗτος, ὡς καὶ οἱ Ἀλβανοὶ τὰς προφέρουσι καυ, ἔλαυ, δευ, δρευ, τσου, σκου=κάου, βλάου, δέου, δρέου τσόου, σκόου. κτλ.

Τρίφθογγοι.

Ὁμοίως συντριαζόμενα ἀλλήλοις τὰ φωνήεντα ἀποτελοῦσι ὑπέρογκον ἀριθμὸν τριφωνηέντων διφθόγγων καθαρῶν προφερομένων διφθόγγως. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

αια, αιε, αιη, αιι, αιο, αιυ, αιω.
εια, ειε, ειη, ειι, ειο, ειυ, ειω.
για — — — — — —

Σημειωτέον ὅμως ὅτι αὗται εἰσὶ σύνθετοι ἐκ τῶν φωνηέντων καὶ τῶν κυρίων διφθόγγων ὡς α—ια, α—ιε, ϳάνης, ϳαλὶ, ϳατρὸς, γϳέρος, γϳερὸς, γϳόκας, γϳύφτος κλ. καὶ ὄχι ὡς ἐτὸς, Ἀχέα ἐκῖνο, λέγι, θέλι, βίδι, ρίδι, ἴος ἴάνης, ὔαλι, ἴατρὸς, γΐέρος, γΐερὸς, γΐύφτος.

Ἐπίσης καὶ τὰς διφθόγγους αυ, ευ, ηυ, ιυ, ου, υυ, ωω προφέρονται ἀλβανιστὶ ὡς ἐπρόφερον αὐτὰς οἱ ἀρχαῖοι Ἴωνες καὶ οἱ σήμερον Τραπεζούντιοι καὶ ὡς ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Σφηξὶ ἀπομιμούμενος τοῦ σκύλλου τὴν ὑλακὴν ποιεῖ αὖ, αὖ=χου, ἄου· οἷον, αὐτὸς, εὖτε, ηὖτε, ἴυξ, οὗτος, ὡς καὶ οἱ Ἀλβανοὶ τὰς προφέρουσι καυ, ϐλαυ, δ̂ευ, δρευ, τοου, ϰκου=κάου, βλάου, δ̂έου, δρέου τοόου, ϰκόου. κτλ.

Τρίφθογγοι,

Ὁμοίως συντριαζόμενα ἀλλήλοις τὰ φωνήεντα ἀποτελοῦσι ὑπέρογκον ἀριθμὸν τριφωνηέντων διφθόγγων καθαρῶν προφερομένων διφθόγγως. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

αια, αιε, αιη, αιι, αιο, αιυ, αιω.
εια, ειε, ειη, ειι, ειο, ειυ, ειω.
ηια — — — — — —

Σημειωτέον ὅμως ὅτι αὗται εἰσὶ σύνθετοι ἐκ τῶν φωνηέντων καὶ τῶν κυρίων διφθόγγων ὡς α—ια, α—ιε, α—ιη [illegible]